

ಬಳಿಕಾ। ಶಿಲಾದಮುನಿ ತಂನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು। ಯಗ್ನವಮಾಡಬೇಕೆಂದು। ಭೂಮಿಯ ಶುದ್ಧವಮಾಡುತಮಿರಲ್ಕೆ। ಬೆಂನದನೆಗಿಲಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟಾದು ಬಾಗ। ತ್ರಿಲೋಚನ। ಕೆಂಜೆಡೆಯಿಂದಸ ಪ್ರತಪಾಕ್ಷ। ಷಡ್ಭುಜ್ಹಾ ಪಾಣಿ। ನಂದಿಕ್ಷ್ವರನು ಕಾಣಾನಿಕೊಳ್ಳ ಮಿಾಶಿ
ಲಾದಮುನಿ ಸಂತಸವಟ್ಟನು। ಆಗ ಶಿವಬಂದು। ಅತ್ರಿಶೂಲ ಲಿಂಗ ರತ್ನ ಕಿರೀಟವಧರನಿ। ಜಟಾಮಕುಟದ ಗಂಗೆಯಿಂದಬಿಷೇಕವಮಾಡುವಾಗ। ಕಿರೀಟದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಮದಕಮ್ಮ। ಸ್ವರ್ಣವನ್ನನದಿ। ಜಾಂಬೂನದಿಗಳಾಗಿ ಹರಿದವು। ಜೆಡೆಯಿಂದಿಳಿದ
ಗಂಗೆ। ಜಟಾನದಿಯೆನಿಸಿತ್ತು। ವೃಷಭೇಶ್ವರಧ್ಯಾಯಿಕೆಯ ಫೂಕಲು। ವೃಷಭನದ್ಧನಿಯೆಂಬ ನದಿಯಾಯಿತ್ತು। ದೇವಿಯರ ಮೊಲೆತೊಟ್ಟಿದು ಸುರಿಯೆ। ಪಾಚಕ್ಷೀರ ಸ್ರೋತಸ್ಸಿಗಳಾಗಿ ಹರಿದವು। ಆ ಮೆಲೆ। ಶಿಲಾದಮುನಿಯು। ಶಿಶುವನೆತ್ತಿಕೊಂ
ಡು ತಂನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ। ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪೆಸರನಿಟ್ಟು। ಸುಖದಲಿದ್ದನು॥ ೧॥ ೩ ಶ್ರೀ॥ ಕೈಲಾಸವೆನಲ್ಲಿ। ನಾಲ್ಕುತ್ತುರೋಪಯೋಜನದುಂನತ। ಯಿಪ್ಪತ್ತುಕೋಟಿಗಾವುದದಗಲ। ಅದಕ್ಕೆ ವಂದುಕೋಟಿಯು। ಹಂಮೊಂದುಲ
ಕ್ಷಗಾ। ಹಂಮೊಂದು ಸಾವಿರದ ನೂರಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಕೋ ಡುಗತ್ತೆಂಬತ್ತೆಂಟುಗಳು। ಮತ್ತೆ ಬಳಿಕ ಬಂದ ಕೋಟೆಯದಕ್ಕೆ। ವಂದುಕೋಟಿಯೋ ಜನ। ಅದರ ಮಧ್ಯ ಮರಡು ಕೋಟಿಗಾವುದ। ಅದಕ್ಕೆ ಯೆಂಟುಬಾಗಿಲು
। ಯಿಂದ್ರದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ। ವಿಷ್ಣೀಶ್ವರನ ಕಾವಲು। ಅಗ್ನಿದಿ ಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ। ವೀರಭದ್ರದೇವರ ಕಾವಲು। ಯಮದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ। ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ಕಾವಲು। ನೈರುತ್ತಿದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ। ಭೈರವರೇಗಣೇಶ್ವರನ ಕಾವ
ಲು। ವರುಣದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ। ಷಣ್ಮುಖದೇವರ ಕಾವಲು। ವಾ ಯುವ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ। ದುರ್ಗಾದೇವಿಯ ಕಾವಲು। ಕುಬೇರದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ। ಮಹಾಕಾ ಳಗಣೇಶ್ವರನ ಕಾವಲು। ಈಶಾನ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ। ಕ್ಷೇತ್ರಮ
ಗಣೇಶ್ವರನ ಕಾವಲು। ವರುಣದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ। ಷಣ್ಮುಖದೇವರ ಕಾವಲು। ವಾಯುವ್ಯದಿಕ್ಕಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ವಿರು ಯಿಂತಪ್ಪ ರಜತಾದ್ರಿಯೆಲ್ಲಿ। ಶಿವನ ಅರಮನೆಯಯುಪ್ಪುದು। ಅದಕ್ಕೆ ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲು।
ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ। ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ। ರತ್ನಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಶಿವನು। ಯಿಪ್ಪತ್ತೈದು ಮುಖ। ಐವತ್ತು ಹಸ್ತಂಗಳಿಂದೊಪ್ಪುತ್ತಿರಲು। ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ। ನಾರದಮುನಿಯು। ಸಕಲ ಲೋಕಂಗಳ ಚಾರಿತ್ರಂಗಳ ಬಿಂನವಿಸಿ
ದನು। ಯಿವೆಲ್ಲವು। ಮರ್ತ್ಯದಲ್ಲಿ। ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಮಸುಳಿಸಿತ್ತು। ಪರಸಮಯ ಪ್ರಬಲ್ಯತಾ ಯಿನಲಾಗಿ। ಶಿವನು ಇದನು। ಯಿವೆಮುನಿಯೆ। ನಾಯಿನಂದಿಕೇಶ್ವರನ। ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೆಂದು। ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ಕರೆದು ನಿನು ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ। ಶಿವಭಕ್ತಿ

...ಪುರಾಣದ ಕಥಾಸಾಗರ॥ ಬರಮದಕ್ಕೆ ಸುವಮಸ್ತು। ಅಯಷ್ಟ ಮಶ್ವಮಸ್ತು॥ ಶ್ರೀಮದಷ್ಟಜ್ಞಾತಗುಣ॥ ಶ್ರೀರಾಮರಾಮಾ॥ ಪೂಜಾಪರಾಯಣರಾದ। ವೇದಾಗಮಪುರಾ
ಣೇತಿಹಾಸಪ್ರವೀಣರಾದ। ಪದರ ಶಿವಾದ್ವೈತಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪದಾರಾದರಾದ॥ ವೇದವೇದಾಂತೋಪಾದಿತ ತ್ರಿವಿಧಪ್ರಸಾದ ಪೂಜಾಶೀಗರಾದ॥ ರಾಜಾದಿಸಕಲ ಶಿವಭಕ್ತರುಗಳಿಂ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ॥ ಕಾಮಾದಿ ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗರಹಿತರಾದ॥ ಶ
ಮದಮಾದಿ ಷಡ್ಗುಣಸಂಪತ್ತಿಯನುಳ್ಳ॥ ಸಕಲ ಪುರಾತನರಾ। ಕಥಾಪ್ರಸಂಗವ। ಮಾಹೇಶ್ವರಗ್ಗೆ ಅನವರತ ಪೇಳುತ್ತಿದ್ದರು॥ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳಾದ॥ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರ ಕಾರುಣ್ಯದ ಶಿಷ್ಯರಾದ॥ ಉತ್ತರದೇಶದ ಬಸವಲಿಂಗದೇವರಾ
ದಡನಾಲುಬಸವೇಶ್ವರನ ಪುರಾಣದ ಕಥೆಗಳನು। ಭಕ್ತಮಾಹೇಶ್ವರರುಸು ಎವದಲ್ಲಿ ಅಳಿವಂತೆ। ಕಲ್ಪಿತದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲದೆ। ಸಕಲ ಶಿವಪುರಾಣಸಂಮತವಾಗಿ। ಕಥಾಸಾಗರವೆಂಬ ಪೆಸರಿಟ್ಟು॥ ಬಸವಾದಿಪ್ರಮಥರಕರುಣದಿಂದೆ
ಮಾಡಿದೆವು॥ ನಂದಿಶ್ವರನ ಉತ್ಪತ್ತಿ॥ ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ನಾಲ್ಕು ಯುಗವು॥ ಯೆರಡುಸಾವಿರ ಬಾರೆ ತಿರುಗಲು। ಒಂದು ದಿನ। ಅಂತಾದಿನವು ಮುನ್ನೂರ ಅರುವತ್ತಾದರೆ। ಒಂದು ವರುಷ। ಅಂತಾ ವರುಷ ನೂರಾದಡೆ। ಬ್ರಹ್ಮಂ
ಗೆ ಮರಣ। ಅವನನೂರು ವರುಷ॥ ವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆ ಒಂದು ದಿನ। ಅಂತಾದಿನವು ಮುನ್ನೂರ ಅರುವತ್ತಾದರೆ। ಒಂದು ವರುಷ। ಆ ವರುಷ ನೂರಾದರೆ। ವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆ ಮರಣವೆಂದರಿವುದು॥ ಮತ್ತಂ। ಆ ಶಿವನಂತರಂಗ
ದಲ್ಲಿದ್ದ ಧರ್ಮನು ಶಿವನ ಪ್ರಾಣವೆಯಂದು। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು॥ ಬ್ರಹ್ಮಾವಿಷ್ಣುಗಳ ಪ್ರಳಯವು॥ ಕಂಡಂಜಿ। ಶಿವನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು। ಮೊದಲಂತೆ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯೊಳಗಿದ್ದನೆಂದು ಪೇಳಲು। ಆಗ ಶಿವನು
ಮಹಾಪವಿತ್ರಮಪ್ಪ ಕಾರಣ ವೃಷಭರೂಪಿನಿಂದೆ ನಂಮ ವಾಹನವಾಗು॥ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದೆ ಗಣನಾಯಕನಾಗಿರು ಎಂದು ರೂಢಿಸೆಯೆಂದು। ಬಳಿಕ ನಂದಿಶ್ವರನುತ್ಪತ್ತಿಯೆಂತೆಂದಡೆ॥ ಶಾಲಂಕಾಯನ ಮುನಿಯ। ಕುಮಾರನಾದ। ಶಿಲಾದಮು
ನಿಯು। ಪುತ್ರನಾಗಬೇಕೆಂದು ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಮಂಜಿನ ಪನಿ। ಗಡ್ಡೆ। ಬೇರು। ಪರ್ಣ। ಹಣ್ಣು। ನೀರು। ಗಾಳಿ। ಸೂರ್ಯಕಿರಣ। ಚಂದ್ರಕಿರಣ। ಮೊದಲಾದುವನು ಸೇವಿಸಿ। ಮೂವತ್ತಾರು ವರುಷ ತಪವ ಮಾಡುತಿದ್ದು। ಸಾವಿಗೆ ಗಾತ್ರ
ದ॥ ಶಿವೆಯ ಸಿವಿಸಿ। ಕಾಂದು। ನೂರು ವರುಷವಿದ್ದನು। ಆಗ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೆಸನಂ ಬೇಡು ಎನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಲಾದ ಮುನಿಯು। ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ। ಅಯೋನಿಜನಾದ ಪುತ್ರನಾಗಬೇಕೆನಲು। ಅಂತವನೆ ಆದಾನೆಂದು। ಶಿವ ನಿರೂಪಿಸಲು।

ಮನುದ್ಧರಿಸಿನಮಾ ಅತ್ತಲು ಯಿಂಗುಳಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ। ಮಾದಲಾಂಬಿಕೆ। ಪುತ್ರನ ಬಯಕೆಯಲ್ಲಿರಲು। ಬಂದು ಆಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮೂಱು ವರುಷವಿದ್ದರು। ಅದೆಂತೆಂದಾಡೆ। ಪ್ರಣಾಮದಲ್ಲಿ। ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯು ಪುಟ್ಟಿತು। ಆಕಾರದ ಮಕರದ ಯೆಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರ
ನಿಪ್ಪರಿಂತೆ। ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ। ಪಂಚಿಯ ಮರಿಯು ಪುಟ್ಟಿದಂತೆ ಯಿದ್ದು ಬಳಿಕ ಕಮಲವಾಣಿ(?)ದಲ್ಲಿ। ಚಂದನದ ಶರಿ(?) ಮುಟ್ಟುವಂತೆ। ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು ಪುಟ್ಟುವಂತೆ। ಮಾಯಿಯೆಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭು ಲಿಂಗ ಪುಟ್ಟಿದಂತೆ ಪುಟ್ಟಿದರು। ಆಗ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನು। ಅಂ
ಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಸಾಹಿತ್ಯವ ಮಾಡಿ। ಬಸವಣ್ಣನೆಂಬ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಪೋಗಲು। ಯತ್ತ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು। ಯೆಂಟು ವರುಷವಾಗಲು। ಆ ಮೇಲೆ। ಮಾದರಸನು ಜಿದನು(?)। ಗರ್ಭಾದಾನ। ಪುಂಸವನ। ಸೀಮಂತ। ಜಾತಕರ್ಮ। ನಾಮಕರಣ। ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ। ಚೌಳ। ಉಪ
ನಯನ। ಪ್ರವಣಾ(?)ಹೋಮ। ವ್ರತಚತುಷ್ಟಯ। ಸನಾತಕ(?)। ಗೋದಾನಿಕ। ವಿವಾಹ। ಪಿತೃಮೇಧಿಕ। ಪ್ರಾಜಾಪತ್ಯ। ವ್ರತ। ಸಾಮಬ್ರತ(?)। ಯಾಜ್ಞಿಕ(?)ರುಕ ಮಕ್ಕಳ(?) ಬ್ರಹ್ಮಣಾನಾಗನೆಂದು। ಮೌಂಜಿಕರ್ಮಕ್ಕೆ [illegible]। ಆದಡೆ [illegible]
ವೆತ್ತಿರನಾ(?) ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರರಾ। ಜಂಗಮಾಚಕ್ರನೆಯಮ(?) ಧೂತಸುವಿದಲ್ಲಿದ್ದರು ॥೨॥ ಶ್ರೀ ॥ ಸಿತರಕ್ಷೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಓಂ ದು ಬಸವಣ್ಣನುಡಿದರು। ಶ್ರೀ ಪಾಶುಪತ(?)ಕಥೆ ॥ ಕಾಲಿಂದನದಿಯಲ್ಲಿ ನವ
ರಾಜನೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತನು। ಸ್ನಾನವ ಮಾಡುವಾಗ। ಸನ್ಮುತ್ತು ಮಾರ ಬಂದು। ವಂದಿಜನದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವ। ಮಹಾಮಹಿಮನಲು(?)। ನಾನರಿಯೆ। ಯಾಕೆ(?) ಲಿಂಡಿಮ(?) ಕೇಳೆನಲು। ಆಗ ಸನ್ಮುತ್ತು ಮಾರನು। ಯೆತೆವದಿಯೆ(?)। ಮೋಕ್ಷ [illegible]
ಮುದಹೇಳೆನಲು। ಆದುಯೆನ [illegible] ಮೆಕ್ತ(?)ಳೆನಲು। ಬಳಿ ಕಾಕಿಯ ಕೇಳು। ಯೆನಗೆ ಕರ್ತ ಹಿಮವಂತನೆನಲು। ಮತ್ತಾತನ ಕೇಳಲು। ಯೆನಗೆ ಮಾಮಿ(?) ಆಧಾ ರಪೆನಲು। ಮರಳಿ ಅದ ಕೇಳು(?) ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು। [illegible]
।ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಪೋಪುದ(?) ಮಾಡಿದನು। ಆ ಸಮುದ್ರವ ಕೇಳೆ ಮನಲು। ಬಳಿಕದು। ಯೆನಗೆ ಮೇಘಂಗಳೆ ಆಧಾರವೆನಲು। ಸನ್ಮುತ್ತು ಮಾರನು। ಮೇಘಂಗಳ ಕೇಳಲು। ಅಮಮಮಗೆಯು ಪುತ್ತೆ(?) ನಕ್ಷತ್ರಗಳೆ। ಆಧಿಪಗಳೆನಲು। ಅವರ ಕೇಳು। ಯೆಮಗೆ ಚಂದ್ರ ಬೆಳ
ಕ್ಕನೆನಲು। ಆ ಚಂದ್ರನ ಕೇಳಲು। ಯೆನಗೆ ಸೂರ್ಯನೆ ಪಿರಿಯನೆನಲು। ಬಳಿಕ ತನ್ನ ಕೇಳಲು। ಯೆನಗೆ ಪಿತೃದೇವತೆಯರೆ ಕರ್ತರೆನಲು। ಅವರ ಕೇಳಲು। ನಾಮ ಅಗ್ನಿಮುಖದಿಂದ ತೃಪ್ತರು। ಅಗ್ನಿಯ ಕೇಳಲು। ಅದು ಯೆನಗೆ ಋತ್ವಿಕ್ಕುಗಳೆ ಕರ್ತರೆನಲು। ಅವರ ಕೇಳಲು। ಯೆಮಗೆ ವೇದಂಗಳೆ ಕ
ರ್ತರೆನಲು। ಅವರ ಕೇಳಲು। ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೇಳು ಯೆಂದರು। ಅವನ ಕೇಳಿದರೆ। ವಿಷ್ಣುವ ಕೇಳೆಂದನು। ಅವನ ಕೇಳಲು। ನನಗೆ ಶಿವನೆ ಕರ್ತನೆನಲು। ಆಗಲಾ ಸನ್ಮುತ್ತು ಮಾರನು। ಯಾತ್ರೆಮದಿಂದ(?) ಯಲ್ಲರನು ಕೇಳಿ। ವಡೆಯಲ್ಲಿ। ಮಂದರ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ [illegible]

ನಾನಾ ಪಾಲಗಂಪಾಲದ್ದಕ್ಕೆ । ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಪೋದನು । ಆ ಶಿವನು । ಶರಣಾಂಗಳಲ್ಲಿ । ಪಾಸುಡಿ ತತ್ವಸಂಗಳ ಕುಂಡಲಗಳ ಧರಿಸಿ । ಸಂತರದಲ್ಲಿ ಅನಂತ । ಪೂರದಲ್ಲಿ । ಶರಣಾಟವ । ಪದ್ಮಸ್ಥಂಭಂಗಳೆಂಬ [illegible]

ಪ್ರಾತರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪಾಲಕದ್ಧಗ ಮಾಡಿ । ತ್ರಿಪುರಾಗ್ನಿಯೆಂಬ ಸಪ್ತಕನಕಟ ಸೂತ್ರವ ಮಾಡಿ ಧರಿಸಿ । ಕೊಂಡು । ವಪ್ಪುತ್ತಿರಲು । ಆಗ ಸನತ್ಕುಮಾರ ಬಂದು । ಶಿವಂಗೆ ಅಡಿ । ವಂದಿ ಜನ್ನದಲ್ಲಿ । ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆಮದಕ್ಕೆ । ಉಪಾಯ ಪಾಮದೆನಲು । ಮ

ತ್ತುಮಾರನೆ । ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿದರೆ । ಮೋಕ್ಷ ಪಾಡಿತೆಂದು । ಶಿವನಿಂತೆಂದನು । ಏಳಾಲದಲ್ಲಿಯ । ಪ್ರಥಮರೇಕೆಯಲ್ಲಿ । ಅಕಾರ । ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಾಗ್ನಿ । ಋಗ್ವೇದ । ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ । ಮಹಾದೇವನೆ ಅಧಿದೈವ । ಮರಡನೆಯ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿ । ಉ

ಕಾರ । ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿ । ಯಜುರ್ವೇದ । ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ । ಮಹೇಶ್ವರನೆ ಅಧಿದೈವ । ಮೂರನೆಯ ರೇಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಕಾರ । ಆಹವನೀಯಾಗ್ನಿ । ಸಾಮವೇದ । ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ । ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಅಧಿದೈವ । ಯಾತ್ರಮದಿಂದ ಧರಿಸಿದರೆ । ವಂದೆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವಾ

ದಿತೆಂದು । ಶಿವನಿರೂಪಿಸಲು । ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ । ಮುಕ್ತ ಯ ಪಡೆದನು ॥ ೩ ॥ ॥ ಮಹ್ಯರದೇವರು । ಪಾರ್ವತಿಯೆಂಬ ರಾಮನ । ರಾಣಿಯು ಪೊಸರುಸುಮತಿಯು । ತಂನ ಗಂಡ ಪರಸ್ತ್ರೀಯರ ಸಂಗವಮಾ

ರುಕ್ತಾನೆಂದು । ತಂನ ಗುರು ತಾ ಮಾದಿ । ಸತ್ಯವತಿಗೆ ಪೇಳ ಲು । ಆಕೆ ಪಂದಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿಕೊಯೆಂದು ರಾಪ್ಪಿಸು । ಯದ ಧರಿಸಿದರೆ । ನಿಂನ ಗಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಯುದ್ದನೆನಲು । ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ತೆಕ್ಕೊಂಡು । ಕಾರ

ಕಲ್ಲಿದ್ದಮುತ್ತಿನ ಹಾರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲು । ಅದಿರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಗ ಂಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದು । ಹಗಲಿರುಳು ಸಂಭೋಗದಿಂದ ಗಲದಿರಲು । ಅದಕಂಡು । ರಾಮತರಾಣಿಯ ವೆಲ್ಲ ಬಳ್ಳು ಹೋಗಲು । ಆ ಮತಿ ಪುರದಾರಿ ಬಂದು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾರವ

ಕಾದಪಾರದೆ ಮುರಿದು ಬರಲು । ಅದ ಪೆಂಡತಿ ಕೇಳಂಡು । ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದರೆ । ಜನ್ಮಪಾಡಿತ್ಯುವಂನ ಮಾತವಂಬದಿದ್ದರೆ । ನಿಂಮ ಗುರುಸ್ವಾಮಿಗಳ ಕೇಳೆನಲು । ಹಾಂಗೆ ಕೇಳಲು । ಗುರುಲಿಂತೆಂದನು । ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದವರು । ಶತ್ರುವ ಜಯಸುವರು ।

ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆವರೆನಲು । ಆಗ ಸತಿಪತಿಗಳು । ಕಿರಿಟವ್ಯಜಿಡು । ಕಂಕಣಾಂಗಳನು । ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು । ರಥವನೇರಿ । ಪತಿಯೆ ಸಾರಥಿಯಾಗಿ । ಹೋಗಿ ಪರಬಲವ ಮುರಿದು । ಆ ಮತಿ । ಬಳಕೆಲ್ಲಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನೆ ಧರಿಸಿ । ಮನೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾರು

ದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲೆ । ಮೆಲುಕಲ್ಲುಕಲ್ಲು । ಸುಖಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅತಿರಥ । ವಿತರಥ । ರೆಂಬ ಮುತ್ತರು ಪುಟ್ಟಿದರು । ಚಿತ್ರಾ । ಕಾಕರ್ಪತಿಯರೆಂಬ ಮುತ್ತಿಯರು ಪುಟ್ಟಿದರು । ಆ ಗರ್ಭಪತಿಯೆಂಬ ಮಗಳ । ಕೇರಳ ದೇಶದ ಬ್ರಹ್ಮನಾಥನೆಂಬ ರಾಜನ ಮಗಗೆ ಪಮಾಡ

ಸಮಡಿವಿಯ ಮಾಡಿದ। ಆ ಮೆತೆ। ಆ ಸ್ತ್ರೀಯು। ಪುರುಷನ ಬಿಟ್ಟು। ಬೇರೆ ಮಲಗಲು। ಯಿದಕೆ ಕಾರಣ ಯೇಂದು ಕೇಳಲು। ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ। ಅಗಲಿದೆನೆಂದು। ಕರ್ಣಾಚಿತ ಪೇಳಲು। ನಿನು ಸಾಕ್ಷಿಯ ತೋರಿದರೆ। ನಾನು ಧರಿಸಿಕೆನು। ಆಕೆಯು ತಂದಳು। ನಾನು ನಿನಗೆ ...
ತೋರಿದರೆ। ನಿನೆ ನಾರಿಯನು। ನಾನು ಪ್ರೇಂಗೊಡೆನು। ನಿನಗೆಂಥ ಕೊಡುವೆನಿ। ಅದಕೆ ದಂಬಟ್ಟು। ಆಗಮದು ವಿಮಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ। ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಪೋಗಿ ನಿಂತು। ಮತ್ತಾತನು। ಚಿತ್ರದ ಗೋಡೆಯೆಲ್ಲಿದ್ದ। ಶಿವನ ಪಟವ ಮಾಡಿದ್ದ। ಹರಿಯನುಡಿಸುಯೆನೆ। ಯೆಲೆ ಹರಿಯ। ರುದ್ರಾ
ಕ್ಷಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ಪೇಳೆನಲು। ಯೆಲೆ ಕೆಳಾನ್ವಿತಿಯೆ। ನಿನ ವೆದಸಂಮತವಾದ ಸತಿಲು ಪಾದಕೆ ಬವಕೆಳಿದೆ। ಯಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಹತ್ವವ। ಶಿವನೆ ಬಲ್ಲನು। ಯೆನಗೆ ಪೇಳುವರೆ ರಾಕವಲ್ಲ। ಹಿಂಗೆಂದು ಹರಿ ನುಡಿದ ಸಮಯದಲು। ಆಕೆ ಗಂಡು ರೂಪಾಗಿ ಕರ್ಣಾಚಿತರಾಚಿತೆ
ನಿಂದನು। ಬಳ್ಳಿಕೆ ತನು। ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯೆಂಬ। ಸ್ತ್ರೀಯಾದನು। ಯಿಬ್ಬರು ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಾಗಿದ್ದರು। ಯಾ ಹೆಂಣಾದ ಕಮಲಾಕ್ಷನ। ತಂದೆ ಮಾದಬ್ರಹ್ಮನಾಥನು। ತಂನ ಬಗನಾದ। ಸಾಮ್ಬರಾಜಗೆ ನಿಂತೆಂದನು। ಯೆಲೆ ಅರಸ। ನಂನ ಕರಿಯಮಗನಾದ ಬಿಬುದ್ಧಗೆ। ಸ್ತ್ರೀ
ಯ ಕರಿಯ ಮಗನಾದ ಚಿತ್ರಿಯ ಮಡಿವೆಯ ಮಾಡಿಕೊಡು ಮನ ... ಮು। ಆತನು ಹಾಂಗಾಕೆಂದನು। ಆಮೆತೆ। ಮಡಿವೆಯಗೆ ಪೋಗುವಾಗ। ಆ ಬಿಬುದ್ಧನಿಂತೆಂದನು। ನಂಮೊಳು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸದೆ। ಪೆಂಣಾದನು। ನಾನು ಪೆಂಣಾದೆ ಹೋಯೆಂದು। ಚೆ
ದಲು। ಕಂನದ ತೊಡದ ಗಗಳ ಬಿಟ್ಟು। ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ। ಕರಿಕೆ ... ಕಂಕಣವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು। ಆ ಸಾಮ್ಬರಾಜನ ಮಗನಾದ। ಚಿತ್ರಿಯ ಮಡಿವೆಯಾಗಿಸುವದ ... ಲಿದ್ದು। ಬಿಗನಾದ ಸಾಮ್ಬರಾಜನು। ಬ್ರಹ್ಮನಾಥರಾಜರು। ತಂಮ ಮಕ್ಕಳು
ವ ಹಾಗಿ। ಶೈವ ಸತ್ಕಿ ಹೊದರು॥ ಶ್ರೀ॥ ಕ್ಷಿತಿ॥ ಶಾನರಥಿಯ ... ರದಲ್ಲಿ। ಕಂಬಿಲ ಪುರದಲ್ಲಿ। ನೃಪಸರಿಯೊಳು। ನಿಗಿಯ ಬಕರು। ಜಂಗಮ ಮಾದಾಸ ಪಧ್ಯಾನಿಯ ... ರಲು। ಯಾ ಪಾತ್ರಿಕಯ ಶಿವನು ಕೇಳಿ। ಜಂಗಮರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬಂದಲ್ಲಿಯೆ
ಸರ್ತನ ಮಗ ಹೊದೆ ಮುದಕ್ಕೆ ಕೊಡು ಮನಲು। ನೆದೆಯು ಕಾಷ್ಟನೆ ... ನಮು। ಆಗ ದೇವಿಯರು। ತಾವು ನಡುಮುಗ್ಧಯಾಗ ಕೆ ಆಗ ಬೆಸಾಯನ ಮು। ಆಗ ತಾನು ಜ್ಞೈನೆ ಕೊಡು ಮು। ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ। ಶೈವ ಸತ್ಕಿ ಕರದಾಯದನು॥ ೭॥ [೬]॥ ಆದಿ ರುದ್ರನಾ
ದಿ ಪವ್ವ ವೆಂಬ ಪಾಶುಲಕೆ ರಕ್ಷೆ॥ ರುದ್ರಗಣಂಗಳು। ಮತ್ತೆ ಕೆತ್ರಿ ಬಂದರು। ಅದು ಹಿಂಗೆಂದೊಡೆ। ನಂದಿ ಶ್ವರನು। ಬಕ್ತಿ ಪ್ರಿತ್ಯರ್ಥಕವಾಗಿ। ಮಂಡಿಗೆಯ ಮಾದರಸ। ಮಾದಲಾಂಬಿಕೆಯರ ಬಕ್ಕ ನೊಂಬಿಗೆ। ಯಿಂಗುಳೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ। ಅವತರಿಸಿ। ಸಂಗಮೇಶ್ವರನಿಂದ। ದಿಕ್ಷೆಯ ಪ
ಡೆದು। ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ। ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಬಳಿಕ। ಷಣ್ಮುಖದೇವರು। ಮತ್ತ್ಯಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೆಮಾಚಿತ್ರರಗೆ। ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶವ ಪೇಳಬೇಕೆಂದು। ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲ ಗಣ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ। ನಾಗಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ। ಮದವು ಪಾದರು। ಚಿರ
ಸದ್ರದೇವರು। ಪಿಪ್ಪಲಿಗೆಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಕಲ್ಲೆಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ। ಮುದಯವಾಗಿ। ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು। ಶಿವ ಪೆರ್ಷ್ಕಿರರನ್ನು ಸ್ತವ ತೊಳೆದು। ಮೊಳದಿಬಾಳರ — ಯನದಿಂದ। ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಮತ್ತೆ। ಗಣ ಕನೆ ನೆಂಬ

ಗಜೇಶ್ವರನು। ಅಂಬೆಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ। ಸಕಳೇಶ ಮಾದರಸರೆಂಬ ನಾಮದಿಂದೆ। ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಉದಯವಾದನು। ಬಿರಕ್ತಪದಿಕ್ಷೆಯ ಪಡೆದು। ಜಂಗಮಾಚಕ್ರಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು। ಬಳಿಕ। ಸಹಸ್ರ ಶಿಲೆಂಬ ಗಜೇಶ್ವರನು। ಶಿವಯೋಗದ ಮ
ರಸರೆಂಬ ನಾಮದಿಂದೆ। ಪಿಡಾಳಿಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಸ್ವರರೆಂಬ ವಿಪ್ರನಲ್ಲಿ ವರ್ಧಿಸಿ। ಬಿರಕ್ತರಾಗಿ। ಜಂಗಮಾಚಕ್ರಿಯ ಮಾಡಿ। ಬಳಿಕ। ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ — ।ಶಿವಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದರು। ಯವರು ಮೊದಲಾದ। ಗಜೇಶ್ವರರು ಮತ್ತೆ।
ದಲ್ಲಿ। ಅವತರಿಸಿ। ಜಂಗಮಾಚಕ್ರಿಯ ಮಾಡಿ। ಶಿವಸಾಕ್ಷಿಯನುಂಟುಮಾಡಿದರೆಂಬ ಪ್ರ। ಯುಕ್ತಿಯ ಆದಿಪರ್ವ ॥೬॥ ॥ ಯದ್ದಕ್ಕೆ ಭಾರತದಾದಿ ಪರ್ವದ ಕಥೆ। ಅತ್ರಿಮುನಿಯ ಮಗ। ಚಂದ್ರನ ಮಗ ಬುಧನ ಮಗ ಪುರೂರವ।
ನ ಮಗ ಆಯು। ಇವನ ಮಗ ನಹುಷ। ನ ಮಗ ಯಯಾತಿ। ಯ ಮಗ ಯದು। ಇವನ ಮಗ ದುಃಶಂತ। ನ ಮಗ ಭರತ। ನ ಮಗ ಭರತ ನ ಮಗ ಸುಹೋತ್ರ। ನ ಮಗ ಹಸ್ತಿ। ಯ ಮಗ ಪತಿ। ಯ ಮಗ ಸಂವರ್ಣ। ನ ಮಗ ಕುರು। ಇವನ ಮ
ಗ ಶಾಂತನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ। ಯ ಸತಿ। ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿ। ಯಾತನಿಗೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದ। ವಿಚಿತ್ರವಿರ್ಯರೆಂಬ। ಯಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಾದರು। ಬಳಿಕ। ಶಾಂತನ ಮರಣಾನಂತರ। ಚಿತ್ರಾಂಗದ।
ಮೊದಲು ರಾಜ್ಯವನಾಳಿ। ಗಂಧರ್ವನಿಂದ ಹತನಾದ। ಇವನ ಮಗ। ಬಳಿಕ। ವಿಚಿತ್ರವಿರ್ಯ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಆತನ ಅಣ್ಣನಾದ ಭೀಷ್ಮನು। ಕಾಶಿರಾಜನ ಮಕ್ಕಳು। ಅಂಬೆ। ಅಂಬಾ
ಲಿ। ಅಂಬೆಯೆಂಬವರ ತಂದು। ವಿಚಿತ್ರವಿರ್ಯಂಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು। ಆ ವಿಚಿತ್ರವಿರ್ಯ ರೋಗದಿಂದ ಸತ್ತನು। ಯಾತನಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆಂದು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿ। ಮಗನಾದ ವ್ಯಾಸನ ಕರೆಸಲು ಬಂದು ಯೆನು
ಮಾಡಲಿ ಯೆನಲು। ಆತನ ಹಾದಿಂತೆಂದನು। ನಂನ ಸೊಸೆ ಯರಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲವೆನಲು। ಯಂಬ ಸೊಸೆಯರಿಗೆ ಅವನು। ಮೊದಲು ಅಂಬೆಯ ಕೆಯಲ್ಲಿ। ಆತನಿಂದ ಪುತ್ರನು ಹುಟ್ಟಿದನು। ಆಗ
ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮರಡನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು। ಆತನಿಗೆ। ಗಾಂಧಾರದೇಶದ ಸುಬಲರಾಜನ ಮಗಳಾದ। ಗಾಂಧಾರಿಯ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಬಂದು। ಮಂತ್ರ [illegible] ಆದನಿ [illegible] ಮಗ
ಳನ್ನು ಯಾಗಿಸುತ್ತಿರಲು। ಕುಂತಿ ಮೊದಲು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದಳು। ವರುಷ ಪೂರ್ಣಯ [illegible] ಮಾಡುತ್ತ ಗರ್ಭಬದ್ಧವು। ಆದನು। [illegible] ಗರ್ಭ ಸಮುನಿ ಬಂದು। ಆಕೆಯ ಚಿಂತಿಸಲು। ಆ ಪಿಂಡ ನೂರು ತುಂಡು
ಮಾಡಿ ಕೊಡಗಳಲ್ಲಿ। ಹಾಕಿಸಿ। ಮಂತ್ರದಿಂದ ತುಂಬಿದನು। ಯತಿ ಗಾಂಧಾರಿ। ಯವನು। ನೂರು ದಿನ ತನಗೆ ಜಾತಕ ಮಾಡಿದರೆ। ಯವನ ಗರ್ಭದಿಂದು ಹುಳಿ। ಆ ಮುನಿ ಹೋಗಲು। ಬಳಿಕ ಗಾಂಧಾರಿಗೆ ನೂರು ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳಾದರು। ಆವ

ರಹಿತರು। ದುರ್ಯೋಧನ। ದುಃಶಾಸನ। ವಿಕರ್ಣ। ಸುಬಾಹು। ದುಃಸಹ। ಶತಕರಲಭ। ಸುಷೇಣ। ದೀರ್ಘಧರ। ಚಿತ್ರಾಧರ। ಜಯ ವಿಜಯ। ಜಲಸಂಧ। ದುಂದುಭಿ ದಾಹನ। ವಿಯತ್ತುರ ಸಂಡ ಹರಕರೆಂಬುವರು। ತಂಗಿ ದುಶ್ಶಳೆಯು। ಅಜಯ ದ್ರಗೆ ಮದುವೆಯ

ಮಾಡಿ। ಕೌರವರು ಸುಖದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿದ್ದರು। ಇತ್ತ। ಪಾಂಡವರುತ್ಪತ್ತಿ। ಯೋಜನಗಂಧಿ। ಅಂಬಾಲಿಯ। ವ್ಯಾಸಮುನಿ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಲು। ಆತನ ಕರಂಡ ಅಂಜಿ। ಮುಖ ಬಿಳುಪಾಗಲು। ಕೂಡಿ। ಆಕೆ ತಿರುಗಿದಳು। ಆಗ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ। ಬಿಳ್ಪಾದ ಪಾಂಡುರಾಯನ ಹಡೆದ

ಳು। ಆತನು ಕುಂತಿ ಭೋಜನ ಮಗಳಾದ। ಕುಂತಿಯ ಮದುವೆಯಾಗಿ। ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತ। ಪಾಂಡು ದಿನ ಆರಣ್ಯ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ। ಬೇಂಟೆಯನಾಡುವಾಗ। ಅಲ್ಲಿ ಮುನಿ ದಂಪತಿಗಳು। ಮೃಗರೂಪಾಗಿ ಸಂಭೋಗವ ಮಾಡುವಾಗ। ಮೃಗಗಳೆಂದು। ಅಂಬಿನಿಂದ ಎಸೆಯಲು

ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವಾಗ। ನೀನು ನಿನ್ನ ಸತಿಯ ಕೂಡುವ ದರೆ। ನಿನಗೆ ಮರಣವಾಗಲೆಂದು। ಶಪಿಸಲು। ಆಗ ಪಾಂಡುವನು ಶಾಪವ ಪಡೆದು। ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯೆ। ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಕುಂತಿಯು ಅಂತೆಂದಳು। ಮುದಿಮುನಿಗಳ ಕೂಟದಿಂದ ನಮಗೆ ಸ

೪ ಂತಾನ ಬಂತು। ನಿನ ಮಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇಯುತ್ತು ನನಗೆ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವಿದೆ। ಅದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆಯಲೆ ಯೆನಲು। ಆತನು ಹಾಂಗಗವೆನಲು। ಆಗ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ। ಮಂತ್ರದಿಂದ ಯಮನ। ನೆನೆಯಲು। ಆಗಲವ ಬಂದು

ಮುಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಲು। ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಹಡೆ ದಳು। ಬಳಿಕ। ವಾಯುವ ನೆನೆಯಲು। ಅವ ಬಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಲು। ಭೀಮ ಹುಟ್ಟಿದ ನು। ಮತ್ತೆ ಇಂದ್ರನ ನೆನೆಯಲು। ಆತ ಬಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಲು। ಅರ್ಜುನ

ನ ಹುಟ್ಟಿದನು। ಬಳಿಕ। ಕುಂತಿ। ತನಗೆಯಾ ಮಾಡು ಮಕ್ಕಳೆಸಾ ಕೆಂದು। ತನ್ನ ಮಂತ್ರವ। ಮಾದ್ರೇಶ್ವರನ ಮಗಳಾದ। ಮಾದ್ರಾದೇವಿಯೆಂಬ ತನ್ನ ಸವತಿಗೆ ಕಲಿಸಿದಳು। ಆಕೆ। ಆ ಮಂತ್ರದಿಂದ। ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಯರ ಹಾಂ ನೆನೆಯ

ಲು। ಆಲ್ಲವರು ಬಂದು ಯಾಕೆಯ ಮುಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಲು। ನಕುಲ। ಸಹದೇವರೆಂಬುವರು ಹುಟ್ಟಿದರು। ಆ ಮೇಲೆ ಮಾದ್ರಾದೇವಿ ಶೃಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು। ತನ್ನ ಗಂಡ ತಪವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು। ಆತನು। ಆಕೆಯ ಹಿಡಿದು ಸಂಗಕ್ಕೆ ಬಾರೆನಲು। ಆಕೆ ನಿನ

ಗೆ ಮುನಿ ಶಾಪವಿದೆ ತು ಬೇಡವೆನಲು। ಮತ್ತೆ ಕೂಡಿ ಮರಣವಾದನು। ಬಳಿಕ। ಪಂಚಪಾಂಡವರು। ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತಿರಲು। ಆಗ। ಗೌತಮನ ಮಗ। ಶರದ್ವಂತನೆಂಬವನು। ಕಿವನ್ನು ಯುವ ಕಂಡು। ತನ್ನ ವೀರ್ಯವ। ತನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೊಪ್ಪಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಳ

ಲು। ಅದರಿಂದ। ಕೃಪಿ ಎಂಬ ಯುಗ್ಮರು ಮಕ್ಕಳು। ಹುಟ್ಟಿದರು। ಬಳಿಕ। ಭಾರದ್ವಾಜ ಮುನಿಯು। ದಿವಸ್ತ್ರಿಯ ಕಂಡು। ಚಿಂತದ ಕುಂಭದಲ್ಲಿ ವೀರ್ಯವ ಬಿಟ್ಟನು। ಆಗ ದ್ರೋಣ ಹುಟ್ಟಿ। ಆ ಕೃಪಿಯೆಂಬವಳ ಮದುವೆಯಾದನು। ಆ ದ್ರೋಣನ ಮಗ ಅಶ್ವತ್ಥಾ

ಮನು ಬಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢನಾಗಿರಲು। ಆ ಕೌರವ ಪಾಂಡವರು। ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಓದುವಾಗ। ಧರ್ಮರಾಜನ ರಥ್ಯ ಕುಂಗುರ। ಬಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಲಾಗ। ಹಿಡಿತಾನಿ ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಲು। ಅದನಾರು ತೆಗೆಯಲಾರದಿರಲು। ಆಗ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ। ಅಂಬಿಗೆ ಅಂಬ ನೆಸೆದು ಕಿತ್ತು ನಿ।

ಅಂಬಿನಿಂದ ಗುಹಂಸುರದ ತಿಗದನು। ಅದನಂದು ಕೌರವರು ಗಮಗಿದ್ದನು ಬಿಡದುಲವ ಕಲಿಸಿಂದು। ಮುಂಜಿ ವರೆಗಾಯುದದ ಗಲದ। ಗರುಡಿಯ ಶಷ್ಟ। ಚಂಡಿಕಾದೇವಿ ಮನಚೆ॥ ಸಾಮಕಲ ತರು। ಆಮೇಲೆ ದ್ರೌಪತಿಯ ಸ್ವಯಂವರಕೆ। ರಾಜ
ರು ವಿಪ್ರರು ಬಂದಿರಲು। ಆಗ ದ್ರುಪದರಾಯನು। ಯಾಬಿಲ್ಲ ನೆರಿಸಿದವರೆ ಆಗೆ। ಮಗಳ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು। ನುಡಿಯಲು। ಆಗ ವಿಪ್ರವೇಶದ ಅರ್ಜುನ। ಆ ಬಿಲ್ಲ ನೆಗಹು ವೆನೆಂದೆಳಲು। ಆಗ ಅರಸುಗಳು ಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡಿದರು। ಯಿಹಾರು ವಸು।
ಯು ಬಿಲ್ಲ ನೆಳೆವಾರದಕ್ಕೆ। ಕಷ್ಟಗೆಯ ಹೊರೆಯೊ। ಪಾಪಸದ ಪ್ರತ್ರವಳಿಯೊ। ತುಪ್ಪದದಾನೆಯೊ। ಯಿ ವಿಪ್ರನದ್ವೈಯಕ್ಷವ ನೋಡಾಯನಲು। ಆಗ ಅರ್ಜುನನ। ಗುಹಗಣಾಪರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ। ಬಿಲ್ಲ ಮಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ನಡುವೆ ಪರಿಯಾತು
ದಿಯೆಲ್ಲ ರುದ್ರನ। ಆಜ್ಞಾ॥ ಯಿಂತೆಂದನು। ಯೆತ್ತಿ ನೆಂಬರಸುಗಳು। ಬಿಂಕವಮು ಜಿ ಮಾಧನುವೆಯೆಂದೆತ್ತಿ। ಬಾಣನಿಪ್ಪಿದೆಯು ನೆರಿಸಿ। ಕಿವಿತನಕ ಸೆಳೆದು। ತಿದಂಬ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು। ತಿಮಿಂಗಲ ನೆಂಬ। ಮೀನ ಯಂತ್ರವ। ಸೂರಿಯ ನೋಡಿ।
ಯೆಸಿಯಲು। ಆಗ ಪುಲರೆಯನಲು। ಆ ಮೇಲೆ। ದ್ರೌಪದಿದಂಡಿಗೆ ಯ ನೆರಕೊಂಡು। ಪುಷ್ಪದ ಮಾಲೆಯ ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದು। ಅರ್ಜುನನ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿದಳು। ಆಗ ದ್ರೌಪದಿ ಸಹಿತಾಗಿ। ಮಾಣ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರಾಗ
ಳಿಕ। ಆ ಅರ್ಜುನನ ತಂನ ಸತಿ ಸಹಿತಾಗಿ। ಕುಂಬಾರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದ ತಂಮ ತಾಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಿಂತೆಂದನು। ಯೆ ತಾಯೆ ವಂದು। ಮುತ್ತಿನ ಮಣಾಯತಂ ದಿನೆನಲು। ಅದನಿಪ್ಪೈವರು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ ನಲು। ಅವರು ಹಾಂಗಾಗವೆಂದ
ರು। ಆ ಮೇಲೆ ತಾನೆ ಕಂಡು। ಮುತ್ತಿನ ಮಣಾಯನಲು। ಆ ಯಿವರು ಹಾಗಿ ಬಂದನು। ಕಿವರಿಪಾ। ಅವರ ಗೊಬ್ಬ ಸತಿಯಾದಳಾ ಯಂದಳು। ಆ ಮೇಲೆ ಪಾಂಚಾಲರಾಯನು। ಮಗಳು ಸಹಿತಾಗಿ। ಪಂಚಪಾಂಡುವರು। ತಂನ ಮನೆಗೆ ಕರದೊಯ್ದು। ಬ್ರಾ
ಹ್ಮಣ ಸ್ವೈವರಿಗೆ ಧಾರೆಯ ನೆರೆಯ ಬಹುದೆ। ಲೋಕವಿರುದ್ಧವೆಂದು। ಆನುಮಾನಿಸುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ವೇದವ್ಯಾಸ ಯಿಂತೆಂದನು। ಯೆಲೆ ಅರಸ॥ ಆವರು ಲೋಯ ಪಾಪ ಸಂಭವ ಮಿರವರಲ್ಲ। ಅದು ನಿಮಿತ್ತವಲ್ಲ। ವಿವಾಹವ ಮಾಡಬಹುದು। ಮತ್ತೆ॥ ನಿಂನ ಮಗಳಿಗೆ। ಪೂ
ರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಾಯೆಂಬ ಹೆಸರು। ಆ ಕೆ ಕಷ್ಟರೂಗಿಯಾದ। ಪಬ್ಬ ಮುನಿಗೆ ಸತಿಯಾಗಿ ಪತಿವ್ರತೆಯಾಗಿ। ಗಂಡನ ಮುಂದರೆ ಷವ ನುಂಬುತ್ತಿರಲು। ವಂದು ದಿನ। ಪತಿಯ ಬೆರಳು ಕೊಳೆತು। ಯೆಡೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರಲು। ಅದರಂದು ಜುಗುಪ್ಸೆ
ಯಿಲ್ಲದ ಉಣಲು। ಅದಕೆ ಪತಿ ಮೆಚ್ಚಿ॥ ನಿಂನ ಬಯಕೆ ಯೆನಗೆ ದೂರೆಯೆನಲು। ಲೋಪಂ ಮುಂರೂ ಖಿನಿಂದ ಯೆಂನ ಸಂಭೋಗವ ಮಾಡು ಯೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲಿಯೆಂದು। ಮಾಡಿ॥ ಮರಳಿ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು। ಅತ್ತ ಕಾಡಿದನು

ಳಿಸಮು। ನಾಪದಿಂದರಾಜರಬಸುರಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿಂ ಮುಟ್ಟುಯೆಂದು ಸಬಿಸಮು ಪೋಗಲು। ಯತ್ತ ಕೇಲಾಪಾಪೋನ ಪೋಗಲು। ಯತ್ತ ನಾ ಪಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಿ ವನನಿನೆಯಮು। ಆಗ ರೂಪ ದಾ ಇದನು। ಬಳಿಕ। ಶಿವನ ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ನಿನಗೆ ವರವ ಕೊಟ್ಟೆನು ಬೇಡು ಯ

ನಲು। ಂ ಯೆ ಲಿಶಂಕರ। ಪತಿಂದ ಪಿ। ಪತಿಂದಿಪಿ ಯೆಂದು। ಇದು ವೆಳೆ ತನಕೆ ಸ್ತ್ರೀ ಗಂಡನ ಬೆಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು। ಯೆಂದ್ಕೊಡ್ಡ ನಿನಗೆ ಮುಂದೆ। ಅಯಾವರು ಗಂಡರಾದಾರು ಯೆಂದು। ನಿರೂ ಬಿಸಿದರೂ। ಮತ್ತೆ ವ್ಯಾಸನು ಡಿದನು ಯೆ ಲೆದ್ರು ಪದರಾಯ। ಶಿವ

ನು ಪ್ರಸಾದಿ ಯೆಲ್ಲಿ ಬರೆದುದ ಬಿಟ್ಟ ಬಸುದೆ। ಯಾ ಪಾಂಡು ವರು। ಪೂರ್ವಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಯಾ ವರು ಕಾಪದಿಂದ ರಾಜರ ಪೂಷ್ಟೆ ಯೆಲ್ಲಿ ಪಪ್ಪುಪ್ಪೆ ದ್ಧಬಳಿಕ ಪಿ ವರು ಗಂಡರಾದರೂ॥ ೭॥ ಶ್ಲೋ॥ ಪಾದಿ ಕೆಲ್ಲೂರ ಲಿಬ ಪವ ಕ ಲೆಂಬ ಪಾಕ್ಕೆ ಬಕ್ಕೆ ರಥೆ॥ ಕೈಲಾಸ

೭ ದಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವನು ಕ್ಷೇತ್ರಿ ಸಮೊಂಶಿ। ವಿರಭದ್ರಾದಿ ಪ್ರಮಥ ಗಣಂಗಳನದು ವೆಯ್ಯುರು ಪಾಗ। ರೆಬಿಬ ಗಣ ಶಿರನವರ್ದ್ಧು ಪ್ರಸಾದ ತಾಂಬೂಲವ ಕೊಟ್ಟು। ಮತ್ತವಕ್ಕೆ ಪೇಳಿ। ನಂಮಮ ಪಿಮೆಯ। ಮೆ ಇದು। ಬೆನ್ನಿ ಯೆಂದು ರಳಿಪಾಲು। ಅಂತಾ ಕೆಳಿಯೆಂ

ದು। ಕೊಳ್ಳಿ ಪಾಕೆಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಸೋಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ। ಮೆ ಘುಘು ಜನಸುವಂತೆ। ನಿಡಿಲಧನಿ ಯೆಂತಿದನಿ ಪುಷ್ಪ। ತಂದೆ। ವಜ್ರಮಂಡಲ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪಿನೆ। ಯುಮಸಿ ಪಾಡಿ। ಮಧ್ಯ ವಿಸಿದರೂ। ಅವರು। ದೈ ಯವ ದಲ್ಲಿ। ಪು ಬಿ ಯೆಂತೆ। ರಾಂ

ತಿಯೆ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರನಂತೆ। ಪರಮ ಪ್ರಾಕದಲ್ಲಿ। ಆಕಾಶದಂತೆ। ವಪ್ಪು ತ್ರ। ಆ ಮೇಲೆ। ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಬಂದು। ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗೆ। ವಿರಕ್ತಿ ವಪಬೋಧಿನಿ। ಮಿಂಗಾಳೇಶನಿ ದ್ದನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ। ಕಂಚಿಗೆ ಬರಲು। ಯತ್ತ ವೈಷ್ಣವರು। ನಂಮದೆವರ

ಗೆಶ್ಬ್ಯ ಯಮುನಿ ಯನಮು। ವಾಕೈನೆಂದು ತವೆತಮದಾಗಲು। ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಪು। ಬಿಷ್ಣುಲಿನ ತೆಲೆತವೆ। ಅಲ್ಲಾಡಮು। ಬಳಿಕ। ಬಾಳ। ಯೆ ಕಾಂಪ್ರಮಸಾಧನ। ಗುಡಿಗೆ ಪೋಗಿ। ಯೆ ದಿಲಿಂಗವೆ। ನಾತಂದ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿಮೆಯು। ಆಲ್ಲಾಡುವತವೆ। ಆತಂದ

ಎಂತಿತೆನಮು। ನಂಮರೂಪಾದ। ಮಿಂಗಾಳೇಶನಿದ್ದನೆಂಬ ವನಂ ಬಿಪು। ಆತನಿಂದ ಅಡಿತೆನಮು। ಅದಕೆ ಳಿ। ಬಾರರಕಥೆ। ಕರಸಲು। ಆಗ ಮಿಂಗಾಳೇಶನಿದ್ದ। ಎಂತೆಂದನು। ಅರಸನ ಬೋಳಿಯ। ನಮ್ಮ ದೇವ ದೇವತೆ ವೆನಲು। ಬಳಿಕ ವೆ

ಯುಂದ। ಕರಕೊಂಡು ಪೋಗಲು। ಆಗ ಯೆವೆ ಬಾಕ್ಕೆ। ನಿನಗಂ ಬಾಣೆಯ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದಡೆ। ನಾಮ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡೆಡನಲು। ಅದು ನಿಂತರೆ ಸಾಗು ಯೆನಲು। ಆಗ ತಂನ ನಿಕ್ಕೆಯ। ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿಮೆಯು। ತಲೆಯ ಮೆಲೆ ಯಿಟ್ಟು। ಬಿಯ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಡಲು। ಆಗ ಅಲ್ಲಿ

ದು ವತಲೆನಿಲ್ಲಲು। ನಾಬಿ ತಲೆ ಬಾಗಿದನು। ಆಗ। ಆ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಅರುಳ್ದಾರ ಪೆರುಮಾಳೆ ಯೆಂಬ ಪೆಸರಾಯಿತ್ತು। ಮತ್ತೆ। ಮಾನಸಾರ ಲಿಂಗದ ಗುಡಿ ಯೊಳಗೆ। ಬಂದು ಸಳಿತಾಗ। ಮರಿದ ಪಾಪೆ ಯಲ್ಲಿ। ಕಾಪದಿಂದ ರಾಕ್ಷಸ ದಂಪತಿಗಳು। ತಗುಣಾಯಾಸದ ರೂ। ಅವ

ದೆರಿವಾಣಿ ದ್ಧೆಶ್ವರನ ಸಮಿಪಕ್ಕೆ ಬರಲು। ನೊಸಲು ಕಂಣಿನಿಂದ ಸುಡಲು। ಆಗ ಅವು। ಮಕ್ಕಳ ಗುಂಡಾದವು। ಅವತೆಗದು ಕೊಂಡು। ಮಾನಸಾರ ಕಂಪಾರನ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟು। ಪೆಂಣು ಗುಂಡು। ಕತಾರಿಯ ಮಾಡಿನಿ। ಗಂಡು ಗುಂಡ ಸುರಯಗಿಯ ಪಾಡಿನಾತಂ

ಮತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು। ಮಾಸಹಾರವ ಮಾಡಲಿ ಯೋಚಿಸಿದರೂ ಯೆಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಿ। ತ ಅಲ್ಲಿಂದ್ರ ಪ್ರಯ್ಯೆಂ ವಿಷುರದ। ಪಿತ್ರ ಮಾಡಿತವನ। ಸತಿಯೆ ಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು। ಆಗ ಅವನಿದ್ದ ನಸ್ವರಿಸಿ। ಸಂಸ್ಥಾನ ಸನದಮು ತಿರುಗ್ಲಿರಿಸಿ। ದಿವಾ। ಯೆ ನಿಬಜಿಯ

ಂಕಿಯ್ಯರಿ। ಯನಮು। ತಂಮ ಕತಾರಿಯ। ತಾರಿಂತೆಂದದರೂ। ಯುದು ಮಡು ಮದಕ್ಕೆ। ಆ ವರಗಾ। ಕುಂಬಾಂಡ ಪ್ರತಾಂನ। ಯೆರು ಮದಕ್ಕೆ ಲಾಜನ। ಕೂಡುವಡೆ ಅಂಗನಿ। ರಾದು ಮದಕ್ಕೆ ಬದ್ಧಮ ಪ್ಪುದು। ಯುದು ನಿನರ ಯುರ ತೆಂದು ಕೊಟ್ಟು। ಅಲ್ಲಿಂ

ದಗಾ ಗಾರಕ್ಷನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು। ಬಿಟ್ಟ ಯನಮು। ಅವ ಬದ್ಧ ವನಡಿದ। ಅದ ನೋಸ ಲಕ್ಷಂಬು ನಿಂದ ಕರರಿಸಿ। ಪಾನವ ಮಾಡಲು। ಅದು ತ ಸಿದ್ಧ ನಯೆದೆ ಯುಂದ ಬೆಂನಿಗೆ ಮೂಡಲು। ಆಗ। ಆ ತನ ಸತಿಯರು। ಚಿತ್ರಾಲಕ್ಷ ದೇವಿ। ಪಿರಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ।

ಯರು ಬಂದು। ದೇವಗರಿವಳಾ ನಿದ್ದೆ ಶ್ವರನ ಪಾದದ ಮೆ ನಿಬದ್ಧನ ಮಗೆ ಮುತ್ತೈದೆತನವ ಕೊಡಿ ಯನಮು। ಆಗ ಗಾರಕ್ಷನ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಟ್ಟು। ದಮ ನಿನಿದರೂ॥ ೮॥ ▭ ಃಃಃ॥ ಯುಂನು ಭಾರತದ ಕಲ್ಪ ಪಲ್ಲಕ। ಧರ್ಮರಾಯನು। ಕಲಬನ ಪಿತಿದಂ

ಡೆತ್ತಿನ ಡೆವಾಗ। ಬಲವೆಷ್ಟೆಂದರೆ। ಆನೆಗಳು। ಹತ್ತು ಸಾವಿರದಯೆ ಘನ ಅಯುವತ್ತು। ರಥಗಳು ಹಂನೆರಡು ಸಾವಿರ। ಹದಿದರೆಗಳು। ಯೆರಡು ಲಕ್ಷ। ಕಾಲಾಳು ಗಳು ಮೂಲು ಕೋಟಿ। ಭಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ। ಪಾತ್ರಕಿ। ಅರ್ಜುನ। ಲಕ್ಷಧನ

ಜಾದಿವಾ। ಸಿಂಮಕ। ಚಾರಾಯುಧ। ಮನಬು। ಮತ್ತಮ। ಜಂಜಸ। ಪ್ರುಂಜಯ। ಬಲ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ। ಬಿಮದ್ರ ಪದಸುಲರು। ದಾದಕಪಕ। ರಿಸುಖಂಡಿ। ಮತ್ತೆ। ಪಂಚ ಪಾಂಡುವರು ಮಕ್ಕಳು। ಕಿತಾನಿಕ। ದೂಮಕೈತ। ಸುಸಾಮ।

ವಿರಾಟ। ಧೂಮದ್ರುಜ। ಸುಕೇತಿಕ ಮೊದಲಾದ ಪಾಂಡುವರು ತಂಮ ಬಲಸಹಿತ। ಕೌರವರ ಬಳಿಯು। ಕಲುರಾಜನ ಮೆನೆ ನಡೆದರೂ। ಆ ಕಲುನ ಬಲ ವೆಷ್ಟೆಂದರೆ। ಮೂಅು ಸಾವಿರ। ಘಟಆನೆಗಳು। ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮದರೆ।

ಆರು ಸಾವಿರ ರಥ। ಪಂದು ಕೋಟಿ ಕಾಲಾಳು। ಮತ್ತೆ। ದಳವಾಯಿಗಳು। ಕಮನ। ಪ್ರಮ। ಗುರು। ಸೂನ। ಕೃತವರ್ಮಕ। ಸುತೆಕೆತು। ಸುಶರ್ಮಕ। ಸಂಕೃತ್ರ। ಮಾದ್ರೇಶ್ವರ। ಸುಬಾಹು। ಸುನಂದನ। ಚಿತ್ರರಥ। ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ। ಮುಂತಾದವರು। ಕಲು

ನ ಬಲದಲ್ಲಿ। ಪಾಚ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ। ಮತ್ರಯ ಬಲವಂತು ಕೊರಾದುತ್ತರ ಮು। ಕಲುತಂನ ಬಲಸಹಿತ। ಅರ್ಜುನ ಮೊದಲಾದ ವೀರರ ಮೆನೆ ತಾ ಕಿದನು। ಆ ಪೆತಿದ್ಧ ಮಕರಾಜ ಯನು। ಬಿಯುತ್ತು। ನಿಖಂಡಿ। ಪ್ರುಂಚಯರ ಕಾಡಿಕಾ

ಂಡು। ಪಾ ಮೂಅು ಸಾವಿರ ಆನೆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ। ಕುದುರೆ। ಆರು ಸಾವಿರ ರಥ। ಸಹವಾಸಿ। ಕಲುನ ಮೆನೆ ತಾಂಕಿದನು। ಆಗ ಲಾಕಲುನು। ಹಸ್ತಿಬನಲ್ಲಿ। ಧರ್ಮರಾಯನ। ಕಪಚವ ತುಂಡಿದ ನಿದನು। ಕಪವ ದಣಿ

ಪ್ರಿಗೆಯು। ಮಾರಂಬಿನಲ್ಲಿ। ತುಂಡಾಗುವಂತೆ। ಯೆಚ್ಚನು। ಯೆರಡಂಬುಗಳು। ಧರ್ಮ್ಮರಾಯನ। ಯೆದೆಯೊಳ್ಳಿನಡಿಸಿದ। ಯೆಂಟಂಬುಗಳು ತಾಗಿ। ದೆಸದ್ವಿರಕ್ತ ಸುರಿದುದು। ಆ ಮೇಲೆ ಶಲ್ಯನು। ಭೀಮ। ಅರ್ಜುನರು। ಮಾದವಿನಿ। ನಿಮ್ಮ ಗೆರ್ದಾಗ್ರ ಚಿಕೆ। ಧನುಬಿದ್ದುವಬ
ಳ್ಳವರಾದರೆ। ಬಾಣ್ಣಿಗಳಿಯೆಂದು। ಮತ್ತೆಯೆಂಟಂಬಿನಿಂದ। ಅವರ ರಥವನೂ। ಅವರ ಕುದುರೆಗಳನೂ। ನಿಸಾನಿಗಳನೂ। ಕತ್ತರಿಸಲು। ಬಳಿಕ। ಅರ್ಜುನನು। ಆ ಮಾದ್ರಮಾಪಾಲನ। ಪಚ್ಚಾರಿಸಿ। ಆತನ ರಥವನು। ಅವರ ಕುದುರೆಗಳನೂ। ಸಾರಥಿಯನು। ಯು
ಹನ್ನೆರಡಂಬಿನಿಂ ಕತ್ತರಿಸಿದನು। ಆ ಮೇಲೆ ಧರ್ಮ್ಮರಾಯನು। ಶಲ್ಯನ ಕೊಡುವಾಗ। ಆ ಧರ್ಮ್ಮನ। ಶಕ್ತಿಯೆಂಬಾಯುಧವನಿಡಲು। ಆ ಶಲ್ಯನಿಸ್ಥಂಬುಗಳ ಕತ್ತರಿಸಿ। ಅವನ ಯೆದೆಯೊಳಗೆ ತಟ್ಟಿನಿದು। ಅವಸಾಯುಮು। ಶಲ್ಯಪರ್ವ್ವ ವೆನಿಸಿತ್ತು॥
೬॥ ಶ್ರೀ॥ ಮೊದಲಕ್ಕೆ ಬಸವಸಿಂಹಾಸನಸ್ಥಾಪನೆ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಥೆ॥ ಕಲ್ಯಾಣ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ। ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನು। ರತ್ನಖಚಿತವಾದ ಸಭಾಮಂಟಪದಲ್ಲಿ। ಬಾಲಗಂಗೊಳ್ಳುರವಸಮ ಮದಳ್ಗಿ। ವಾಳ। ಮಾಳವ। ಗೌಳ। ಗುರ್ಜರಾದಿ। ದೇಶ
ದರಸುಗಳು। ರಾಳಿಮರಸ। ಕನ್ನಯಕೇರವ। ಚೋಳಿಯಂಗಾ। ಮಂದತಂಬು। ಚಂಡಿ। ಮಠ। ಸಿಂಹಾಡಿ। ಮಾಪಾಲ। ಕಲ್ಪ। ಮಂಚಿ। ಮೆಳಗ। ಯಿವರು ಮುಖಬಾದ। ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ। ಮತ್ತೆ ಕುಂಚಿಪಿಡ್ಡಿ। ಪಾಚಿಪಿಡ್ಡಿ। ಕೆ
ಖಡ್ಗಿ। ಪ್ರೈಕಂತ ಪಿಡ್ಡಿ। ಜನಾದನ ಪಿಡ್ಡಿ। ನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ। ವಿಷ್ಣುಭಟ್ಟ। ಕೇಶವಭಟ್ಟ। ಮುರಾರಿ। ಮುಕುಂದ। ಪದ್ಮನಾಭ। ಗೋವಿಂದ। ಜಲಶಯನ। ದಶಾವತಾರಭಟ್ಟ। ವಾಸುದೇವಭಟ್ಟ। ಅಚ್ಯುತ। ದಾಮೋದರ। ಯಿವ
ರು ಮೊದಲಾದ ಷಿಪ್ಪ್ರಹಾರುವರು। ಸುತ್ತಿಯೆಳ್ದಿದ್ದರು। ಆಗಬವೆ ಶ್ವರನು। ಶಿವಾಗಮಯುಬಗಳ। ದಂಡಿದಿದಂ ಗೋಡಿಗೆಯೊಳಗೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು। ಬಿಜ್ಜಳನ ಸಭೆಗೆ ಬರಲು। ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ ಯೆದ್ದುನಿಂತು। ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಯ
ನಲು। ಆಗ ಬಸವರಾಜದೇವರು। ಶಿವಾಗಮಯುಗಳ। ಮಂಡಪಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ಶಾಮಸಬು ಪದಕ್ಷಿಣಹುಳಿತು। ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ। ಯೆಲಿ। ಸಾಡ್ಡಳಬಾಚರ್ಥಯ್ಯ। ಸಕಳೇಶ ಮಾದರಸರು। ಯಿವರು ಮೊದಲಾದ ಗಣಂಗಳು। ನಳಿ
ರಲು। ಬಿಜ್ಜಳನು। ಬಸವರಸರಿಗೆ। ಯಿಂತೆಂದನು। ನೀವು। ನಿಮ್ಮ ಮಾರಿವರ ಕರು। ಶಿವನಾಗಮಯಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣಾರು ಎದವರು। ಯಿವರ ಹಾಡೆಯುಗ ಕುದುನಿ ಮಗೆನಿತಿಯೆ। ಯನಲು। ಆ ಮಾತಿಂಗೆ। ಬಸವೇಶ್ವರನು ತಿರದರು। ಯೆಕಿಬಿಜ್ಜಳ
। ಲಿಂಗವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಲು। ಅದು ಲಿಂಗವಪ್ಪುದೆ। ಪಾಷಾಣವೆಂಬ ಹುದಿ। ಪೆರುಷ ಸಾಂಕಿದರಪ್ಪುನ। ಪೆಸುವನ್ನವಪ್ಪುದೆ। ಅದು ಕಪ್ಪುನವಿ। ಹಾಂಗೆ ವಿರಕ್ತಿ ಪದಕ್ಷ್ಮೆಯ ಪಡೆದ। ಶಿವಶರಣರು। ಪೊಪ್ಪಲವತ್ತು ವರಿಯನಲು। ಅದ

ಕೈಚಾಚ್ಚಕಾಂತೆಂದನು। ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಬಿರುದಿದರಿರಗ್ಗ ಬಂದಿತು। ನಂಮ ರಿವ ಪತ್ತರ ಬಿರುದಿದರೆ। ಹಾಲು ಬಂದಿತೆಯನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು। ಶಿವಾಗಮಯಬಗನ। ತಿರುಚೆರಥಗಳನೊತ್ತನು। ಹಾಲು ಸುರಿದವು। ಅದು

ಮೆಂತಿದರೆ। ಪಾಷಾಣನಗೆ ರಾಮೇಂತಿ। ಶಿವನು ಅಮೃತದ ಮಳೆಗರೆದನೊಂದಾಗಿಯೆಂಬಂತೆ। ಕ್ಷೀತದಿರಯುಂದಯು ಳಿದುಬಂದು। ದವಳೆಂದರೆ ದಂತಿ ವರಸು। ಆಗ ಪಾದಿಳಗಳು। ಜಲಜ್ಜೈ ಯುಂದತವಿದು। ಪಾದಿದರು। ಬಚ್ಚಳಗರಾಯ ಅಚ್ಚರಿ

ವಟ್ಟು। ಕೈಮುಗಿದು। ಶಿವಾಗಮಯಬಗನ। ಅನೇಯ। ಶಿರ ಬರೆದು [illegible]। ತಾನು ಅಂತಮರಕೆ ಹೋದನೆಂಬುದು। ಇದು ಸ್ತುತಿಯ ಸಭಾಪರ್ವ ॥೧೦॥ ಶ್ರೀ॥ ಯುಂ ನು ಭಾರತ। ಸಭಾಪರ್ವ। ಪಂಚಪಾಂಡವರು। ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರದಲ್ಲಿ ಸು

ಖದಲ್ಲಿರುತ್ತಿರಲು। ಅರ್ಜುನನು। ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು। ರಕ್ಕಸರ ಬಡಗಿಯ ಮಾಡು। ಮಯನವರಸು। ಎನು ಸಭಾಪಂಕ್ತಿವರಚಿಸನಲು। ಪೆಳ್ಳ ತುಯೆಂದು। ಹದಿನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಪಯಬಕಂತರ। ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಹಸ್ತದ ಳತೆಯ

ದಾನವರತ್ನ ತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಸಭಾಮಂಟಪವರಚಿಸಿದ ನುರತ್ನದಗೋಡೆ। ಮೆಲುಕಟ್ಟುಗಳಿಂದವಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದ। ಆ ಮಂಟಪವನು। ಎಂಟುಸಾವಿರ ರಕ್ಕಸರ ಕೈಯುಂದ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು। ಯುಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಧ

ರ್ಮರಾಯಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ। ಬಳಿಕ ಬಿಮಗೆ ಗದೆಯ ನಾರಿಕೆಯ ಕೊಡಲು। ಧರ್ಮರಾಯನು। ಮಯನಿಗೆ ತುಡುಗೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಂಗದ ಬಂದವರ। ಮ ನ್ನಿಸಿದನು। ದಿನವಂದಕ್ಕೆ। ಹತ್ತುಸಾವಿರ। ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ। ಭೋಜನವಯ

ಹದಿನಪಯಬಕಂತರ ಮಾಡಿಸಿ। ಅವರಿಗೆ ತುಡುಗೊರೆಗಳ ಕೊಟ್ಟು। ಕು ಶೇಮೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ। ಸಭಾಮಂಟಪವ ಹೊಕ್ಕು। ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ। ನಾ ರದಬಂದು। ಧರ್ಮರಾಯಗೆ ನಿಂತೆಂದನು। ಹೋ ಹದರಾಯುಲ್ಲಿ

। ಪ್ರೈದಳರಲ್ಲಿ ಮ್ಮೈಗಾವವರಲ್ಲಿ। ಅಡಿಗೆಯವರಲ್ಲಿ। ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ। ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲಿ। ಮನವಾತ್ತಿಕಯರಲ್ಲಿ। ನಿರಸಗ್ಗಳಯವರಲ್ಲಿ। ಹದ ವಿಗಟೊದವಾದವರಲ್ಲಿ। ಪ್ರೈರಬೆಡೆ ಬೆನಲು। ಯೆತಿಮು। ನಿ ಯೆ। ನಿ ಮಸ್ತಳಿದು। ಯು

ಧರ್ಮನಿತಿಯ ನಡಿಸಿನು। ಯುಂ ಕೆಂದ ಕೆಳಾ ಬೆನ್ನ। ಯುಂದ್ರ। ವಿರಂಚಿ। ಯಮ। ವರುಣ। ಕುಬೇರ। ಮಹೇಶ। ಮೊದಲಾದವರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಗೆ। ಆ ತುನಂಮ ಸಭೆಗೆ ಸಮಾನವೊ। ವಿಶೇಷ ತುಂಬಿಯನಲು। ಯು ತಿಧರ್ಮಗೆ

ಕೆ ಳು। ಯುಂದ್ರನ ಸಭಾಮಂಟಪ। ನಾರಾಯಣನ ವಿದ್ದ। ಶಿವ ತ್ತು ಯೆಂಬ ನದಗಳು। ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ। ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಭಾ ಮಂಟಪವ ಹೊಗು। ಅತ್ರಿಯ ಯಗ ಲಿ ಆ ತನ। ಶಂಡಿಸಾಗ್ರಾಗ। ವಶ। ನಗ। ಭರತ। ವಾಥವ।

ಮೊದಲಾದ ರಾಜರುಗಳು ಮಗ್ನವ ಮಾಡಿ। ಯಿಂದ್ರನ ಸಭೆಯ ಸಾಡಿ ಬದರು। ಯಿಂದ್ರನ ಸಭೆಯು। ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ। ಯಮನ ಸಭಾಮಂಟಪವಿಪ್ಪುದು। ಅಲ್ಲಿ ನಿಂನ ತಂದೆ ಮಾದ್ರಿ। ಪಾಂಡುರಾಯ। ದುಃಖದಿಂದಿಪ್ಪುದನು। ವರುಣ ಸಭಾಮಂಟಪವು।
ಯಿದೆ ಪ್ರಮಾಣನಲ್ಲಿಯಿಪ್ಪುದು। ಅಲ್ಲಿ ಮಾಹಾಶೇಷ। ಹೊಂನಾನದಿ। ಗಂಧನದಿಗಳಿಪ್ಪುವು। ಮತ್ತೆ ಕುಬೇರನ ಸಭಾಮಂಟಪ। ಯೆಪ್ಪತ್ತು ಯೋಜನ ಉದ್ದ। ಮೂವತ್ತೈದು ಯೋಜನ ಅಗಲವೆಂದು ಪೇಳಿ। ಬಳಿಕ। ಕುಬೇರನ ಸಭಾಮಂಟ
ಪಕ್ಕೆ। ವಂದು ಸಮಾನವಲ್ಲವೆಂದು। ಪೇಳಿ। ರಾಜಸೂಯ್ಯಯಾಗವ ಮಾಡು। ನಿಂನ ತಂದೆ। ಯಮಲೋಕದಿಂದ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾನು। ನಿಂಮಂತಾ ರಾಜರಿಗೆ। ಯಿ ಯಾಗವ ಮಾಡುಲುದಿನು ದೊಡ್ಡಿತೆಂದು। ಧರ್ಮರಾಜಂಗೆ ಪೇಳಿ। ನಾರದಮುನಿ ತಂನ ಸ್ವ
೭ ನಕ್ಕೆ ಹೋದನು। ಆ ಮೇಲೆ ಬಿಮನು। ಗಾಡದೇಶದ। ಶ್ವೇತವಾಹನರಾಯನಿಂದ। ಆರುಸಾವಿರ ಸಂಖಿದ್ರವ್ಯವ ತಪ್ಪುವ ತಂದು। ಯಾಗವ ಮಾಡುವಾಗ। ಮುನಿಗಳಿಗೆ। ಹಾರುವರಿಗೆ। ದಿನಂಪ್ರತಿಯು। ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಡಿ। ಆವರು ಗೆದ್ದ ಪುರುಡುಗಾಣಿಕೆಗಳ ಕೊಟ್ಟು।
ಬಂದಿದ್ದ ಅರಸರಿಗೆಗೂ। ಹುದುಗಾಣಿಕೆಯ ಕೊಟ್ಟು। ಧರ್ಮರಾಯರಕ್ಷ
ಕಿ ಮುಲು। ಮೂಂನಾಳು। ಕುಹೋಟುಂಬವಂತನಾಗಿ ಕುಶ್ತಿತನಗೆ
ಚಿ। ಅರ್ಧ್ದ್ರುಚಿ। ಪಾದ। ಅರ್ಧ್ದ ಪಾದ। ಪದ। ಪಾಳಿ। ಅಷ್ಟೆ। ಅರಗಾ।
ಹಿದನು॥೧೧॥ ॥ ಬಿದ। ಬದರು ತೀರ್ಥ್ಯಗ। ಪರ್ವತವೆಂಬ ವಾಕಲೃಕ್ಕಿಕದ್ದ। ರಿಚತ್ತಿರಮ
। ಅರಸುಗಳು। ಅಗ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು। ಮೂವತ್ತಾರು ಪುರಗಳು। ಅಲ್ಲಿ ಸುಖದಲ್ಲಿರುತಾ। ಆರಂ
ರದಲ್ಲಿ। ಸಾಮವೇದಿಯೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದನು। ಆ ತಂಗೆ ಸಾವಿರದೈನೂರು
ನಾಲ್ದಲ್ಲಿ। ಮಾಡಿದ ಸಂಧ್ಯಾವಮಕ್ಕಟ್ಟಪದ। ಅರಳಿಯ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಗೆರು
ಪನಸು। ಜಪ। ಮಧ್ಯಾತ್ತು। ಅನುಧಾತ್ತ। ಸ್ವರಿತ। ಪ್ರಚಯಂಗಳೆಂಬ। ಸ್ವರಮುಂತಾದ ಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂದ। ವೇದಪಾಠವ ಹೇಳುತ್ತಾ। ದಿನಂಪ್ರತಿಯ್ಯೂ ಹೊಡಿಬರುತ್ತಿರಲು।
ವಂದುದಿನ। ಸ್ಪುಚ ತ್ರಿಪಚಮ್ಯಗಳು। ಮೂಲು ಸ್ಪುಹಿಕದ। ಕಳ್ಳುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಗುಡಿಯ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಭೋಜನವ ಮಾಡುವಾಗ। ಶೆಡರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ। ಸಾಮವೇದಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು। ಶಂಖಪಾದಾ ತಂದು। ಪಾದರಾಕ್ಷೆಯ ಮುಚ್ಚಲು। ಯಾತಸ್ಪೃಶ। ನಾನು ಮುತ್ತನೆಂದು। ಹ
ಕ್ಕುವ ಮಾಡಲು। ಆಗ। ದಬಿಕೆ। ಶಂಖಪೂರ್ಣಗಳ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ। ಯಮನ ಪಕ್ಕೆ। ಬಿಳ್ಳು। ಹೊದಬಾಸ ಮಿ ಪಕ್ಕೆ ಬಂದು। ಯಮಕಾರಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರೆ ಯಮನು। ನಿಮ್ಮವರಿಯೆಂದು ಮುಚ್ಚಿದ್ದನು। ಆ ಮಾತಿ ಗೃಹಮವಿಡಿದ ಸಬಿದನು। ಯಾ ಬೆಡಕೆಗೆ ನಕ್ಷತ್ರ। ಯಾ ಪ್ರಾಗವಿಕ್ರಾ
ನಕ್ಷತ್ರ। ಯಮರಗಳೆಂಬ್ಲಾ ನಕ್ಷತ್ರ। ಯವರಂತೆ ಯೆಂನ ನೋಡಬಾರದೆ ಯನಲು। ಮರದಪುರು। ಪತ್ರೆಗಳು। ಶಂಖಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪುಕತರು। ಅವಕ್ಕೆ ಕಾಮಕ್ರೋಧಮಂತ್ರಿ। ಆ ಮೃಗಗಳು। ಅದ ವಿಪ್ರನ್ನ ಮೆಯದು। ಆರ ಮಬ್ಬಾದಿಸದು। ನಿಂಮವಾ ಟಮಾಸ

ತ್ತೆ ವರಮಾತಿಯ ಮಾರ್ಥ। ಹಾಗೆ ಮಾಡೋಣವೆನೆ। ಬಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರವನರಿಯರು। ನೀವು ಬಿದಾರಿವನಾದಿ। ಧಿನ ಪತ್ತ್ಯನೆ। ಅವರು ಜಾತಿ ಚಾಂಡಾಲರು। ನಿನ್ನ ಕಷ್ಣನ ಚಾಂಡಾಲನು। ಇವನೊಬ್ಬ ನೆಧಿವನೆ ಉಂದಟಿಂದು। ಪೂರ್ವಯತಿಕೆ ಮಾಡಿಸುವೆ। ಕ

ತ್ತಿರ ಪುರವ ಪೊತ್ತಂತೆ। ನಿನು ಬಿದವ ಪೊತ್ತರತ್ತೆ। ಇವವರ್ತ್ತರು। ನಿಂನ ಮುಬವ ತೆಂಡರು। ಸುಧು ನಿಂನ ಜನವನೆನ ಯು। ಆ ಮಾತಿ ಗೆಸಾ ಮದಿಪಬಿದಿ। ಸಾಷ್ಟಂಗ ಬಿಅಕಿ। ಅಪರಾಧಿ ಯಾದೆ। ನನಗೆ ಕರುಣಿಸಿಂದು ಬಿಂ

ನಬಿಸಲು। ಆ ಗಪ್ಪಚ ಯಲಗಪು ಕರಸಿಲದ ಲಿಂಗವರಾಳ್ದು। ಪಸ್ತ ಮಸ್ತಕವ ಸಂಯೋಗವ ಮಾಡಲ್ಕೆ। ಜ್ಯೋತಿಯುಂದ। ಜ್ವಾಲತಿಯಾದಂತೆ। ಗುರು ಮುಖ್ಯ ಗುರು ಪಾದಿ। ಸಾಮ ಬಿದಿಗಪು। ದತ್ತಿ ಕ್ಷೆ ಮುರದವರ ತೆಲ್ಲಾ। ಏರ

ಶ್ಯ ಬರವತ್ತರ ಮಾಡಿ। ತಾನು। ಬಿದಾಶ್ವಿ ನಾದರು। ಏರಶ್ಯೆ ಪತಿ ಅಧಿಕ ಬೆಂದಾಚಾರ ನಿ। ಇ ವನಧ್ರುಪಿ ಯಪಡೆದುದೆ। ಯುಧಿಷ್ಠಿರ ಮದ್ಯಾಗ ಪಪ್ಟಕಮಾ॥ ೧೭ ॥   ॥ ಯುಂ ಮುಗ್ಗಾರ ತದದು। ಮದಾಲ್ಯಗ ಪಪ್ಟಕ। ಯೆಲ್ಲರಾಯರು ಸ

ಪಲಾತಿ। ಪಾಲಗದಲ್ಲಿರು ಪಾಗ। ಕೃಷ್ಣನಿಂದನು। ಜೂಜಿನಿಂ ದ ಪಾಂಡುವರು। ರಾಜ್ಯವನೆ ಸೋತು। ತತ್ರಅರಂಣ್ಯವಾಸಗಳಾದರು। ಅವರು ಮತ್ತೆ। ತಂಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವ। ಉಪಾಯ ಬಾಯದೆಂದು। ದ್ರುಪದನ

ಮಾಡ್ದಿ। ತ್ತೆಳಂಬಿಪಯು। ತತತ ನೆಂದನು। ನಮ ಪಾಡಿಗ ಳಾದರೆ। ಅವರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು ಒಂದು। ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಾನಾಪಮಾನ। ನಿಂ ಮದೆನಲು। ತತ್ತ ಮಾತಿಗೆ ಕೃಷ್ಣನಿಂತೆಂದನು। ವಾಬ್ಬ ಬಿಬಿಕೆಯ

ಕಪುಚಿ। ಕೌರವರೊಡನೆ ಸಂಧಾನವ ಮಾಡಿಸಿ। ನಿಂಮ ರಾಜ್ಯವ ತೆಗೆದು ಕೊಂಬುದು। ಸಂಧಾನ ತಪ್ಪಿ ದೊಡೆ। ಕಾದಿ ತೆಗ್ಗೊಂಬ್ಬುದುಪಯ। ಆ ಮತಿಗೆ। ಬಲರಾಮನಿಂತೆಂದನು। ಯೆಲೆ ಮರ್ದ್ದ ನ ಕೃಷ್ಣನೆ। ಅ

ವರಂತೆ ಪಾಪಾ ಪಾಂಡುವರು। ಜೂಜಿನಿಂದ ತೆ ರಾಜ್ಯವ ತೆಕ್ಕೊಳ್ಳ ನಿಮನಲು। ಆ ಮಾತಕೇಳಿ। ಪಾಂಡುವರಾದಕ ಪತಿಯಾದ। ಸಾತ್ಯಕಿ ಯುಂತೆಂದನು। ಯೆ ತಧರ್ಮಜತಿ। ಯು ಬಲರಾಮನ ಮಾತನೆನಕೇಳಿ। ಕೌರವರಾ ನಾಯುಮಂದಿಯನುಸಾಂ

ದಿನುವಳ್ಳಿಯ ಪಕಾದುದುಯನಲು। ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ಕಾದಿದಲ್ಲದೆ। ಪಪಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವರಲ್ಲ। ಕೆಸಾಗಲಿಯೆಂದು ಪರನಿ। ನಾಬಿಯ ಬಿಡುವುದು। ಬಡಪಾರುವ ಧರ್ಮ ವೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಪಾಂಚಾಲನಿಂತೆಂದನು। ಯುಗ ಅಕ್ಷರಮನವ ತಿಳಿವುದಕ್ಕೆ।

ವಬ್ಬನಕ್ಕಿಯ ಪಿಳಿಕಳಹಿಸನಲು। ತಂನ ಮುರಾಹಿತನನ ಯುಬಲಾತಿ ಮದು ಗಾಅತಿ ಯ ಕಳ್ಳು। ಕೌರವನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಯು। ಅತ ಸಂಧಾನದ ವನೆ ಸಾಂತ್ವೆಯು। ಕಾದಕೆ ಬಿಕಿಂದು। ಮತ್ತೆ ಯುದು ಗಾಅತಿಯ। ಧರ್ಮಜನ ಬಳಿಗೆ ಕಳ

ಪಲು। ಅದಕಂಡು ಗಾವನು। ಆ ಬಂದವನನಾಕಿಸಲು। ಅರ್ಜುನ। ಕೌರವರ ಕಾಡಿ ಕಾಳಗವ ಮಾಡಿದನು। ಅವನ ಅಂಬು ಗರ್ಭಿಣಿಯ ವನೋಡಿದು। ಅತಿಗರ್ಭ ತಪ್ಪುತಿರದು। ಬಲವೆ ವನತ್ರಾಸಂಪರಿನಿದನು। ಮತ್ತೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ವಿರ। ಆತಿಗರ್ಭನು। ಪಾಂಡವರು ಪಾವಿರರಥನಕ್ಕನು। ಅ
ತ್ತರಾ ವಿಶಾಲ್ಯಗರ್ಭನು। ಬಳಕೆದಿದ್ದುದನು॥೧೩॥ ಶ್ಲೋ॥ ಪಡಿಸು ವವಶಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಪಟ್ಟವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ। ತಪ್ಪುತಿಯ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನು। ಗುರುರೂಪಾದಿ। ಬಸವೇಶ್ವರಗೆ ಬೋಧಿಸಿದರು। ಯೆಲೆ ಬಸವಣ್ಣಾ। ಜಂಗಮವ ಶಿವನೆಂದು ಕಾಣುಚೆಸು। ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ। ಅ
ರ್ಪಿತವ ಮುಟ್ಟಬಾರದು। ಜಂಗಮದ ಗುಣಂಗಳ ನೋಡಬಾರದು। ಅ ವರು ಬೆಟ್ಟಾಡಿದಡೆ। ಬೈದಡೆ। ತಾಳಿಕೊಳ್ಳ ಬೆಕುಯೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಲು। ಯಾನಿತಿಯಲ್ಲಿ। ಆಚರಿಸಿ। ಶಿವನ ಕೃಪೆಯ ಪಡೆದವರುಂ॥ ಹು। ಅದು ಹೇಂಗೆಂದೊಡೆ। ನಿಂದು ಮಾರಾಧರ
ರ ಮನು। ಮನೆ ತನು। ಮನಧನ। ಅಭಿಮಾನಗಳನು। ಜಂಗಮದೆ ವರರೆಂದು। ತಂನಪುರದಲ್ಲಿ ಸಾರುತ್ತಿರಲು। ಬಳಿಕ। ವಂದುದಿನ। ಲಾಪ್ಪಕಚರಮೂರ್ತಿ। ಮನೆಗೆ ಬಂದು। ಅರ್ಥ್ಯ ಪ್ರಾಣ ಅಭಿಮಾನವನಂ ಮಡಿದೆಂದ ಬೆಳಿ। ನಿನ್ನಿರಬೇಡ। ಹೋಗೂದು
ನ ಮು। ರಾಜಬವಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಾ ವಾಗಿತಿವನು। ಜಂಗಮ ಟಾಗಿಲಂ

ಗಪವ। ಹಾಕಿಕಾಲಾಗ ವರನಯಡಗಂಗಾನಲ್ಲಿ। ನಿರುಸುರಿ
ನವಿಸಲು। ಆಗ ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ। ನಿಜರೂಪ ತೋರುತ್ತ ವಾಸಕ್ಕೆ ಕರದಾ

ದು। ದಾರಿಯೆಲ್ಲಿ ಕಂಡು। ಯೆನಿಂದು ಮಾರಾಧ। ಧನವನು ಮಾನವನು ಕೊಳ್ಳಿ। ತನುವ ನಮಗೆ
ಯಲು। ನಾಲುಪಾಕ್ಕೆ ಬೆನಲು। ಆಮಾತಿಗೆ ರಾಯನೆಂದನು। ಬ ಪ್ಪಾಗ ನಿಮಗೆ ಪ್ಪಿಕ ತವಾಯು
ಯಿದರು॥೧೪॥ ಶ್ಲೋ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಯದರೆ। ನಾರತದರಾಂ ತಿ ಪಟ್ಟಕ। ಗೌತಮನೆಂಬ ವಿಪ್ರನು। ಗಜ

ಕೊಡು ಮನಲು। ಸ್ತೋತ್ರ ಮಂತೆ ಗದುಕೊಳ್ಳಿ ಯನಲು। ಆಗ ನೆತ್ತಿಗೆರ
ತು। ಯಿಡದ ಸಾಗಲಿ ತ್ತಿಕಲಾಯುತ್ತ ಲ್ಲಾ। ಯೆಂದು ನಿರುಬಂದ ವೆಂದು ಬಿಂ
ಯೆಗಲ ಮಾಡೆನೆಂದು।

ಕೆ ಅಜಯಿಗ ವಲ್ಲದೆ। ಗಜಯಿಗ್ನ ಮಂಟ್ಟೆಯೆಂದು। ಸಾವಿರಾಶ್ವವನು। ತಿನಾಯು ಪಾವರಾನ್ನು। ಕೊಟ್ಟನು। ಗಜಯೆಗಂ ಬೆಡವೆನಲು। ಆಗ ಗೌತಮನೆಂದನು। ಎರಡು ವಲಕ್ಷ। ಹೊಂನನು ಗರ್ಭಿಣಿನಗೆ ಯಿತ್ತಲಿ। ಯಿಗ್ನವ ಮಾಡದೆ ಬಡೆನೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ। ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ। ನಿಪ್ರ
ಶ್ರೀ ಯಿಂತೆಂದನು। ಗಜಯಿಗ್ನವ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಾಜರು ಮಾಡುವರು। ನಿನಗೆ ಸಲ್ಲದೆನಲು। ನಿನ ಮಾಡ ಗೊಡದಿದ್ದರೆ। ಸಾಕೌರತಿಯು। ಮುಬರನು। ಗಂಧರ್ಪಕರು। ಯೆಲ್ಲಿಯಿದ್ದರು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಿಗವ ಮಾಡೆನ್ನಲು। ಯಿಗ್ನವ ಮಾಡದೆ ಬಡೆನೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಧೃತರಾ
ಷ್ಟ್ರ ತನ್ನಾದರೂ। ಬಿಡದಾದರೂ। ಬಾಂಧವಾಂದಾದರೂ। ನಿಮಗಾದಾನವಕೊಟ್ಟರೆ। ಆಗಜಯಿಗ್ನದ ಫಲಯಿಲ್ಲಿಯೆ ಆದಿತೆಂದು। ನಿತಿಯ ಹೇಳಿ। ಬಳಿಕ। ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ। ಶ್ರೀಮಂತನ ಚಾರಿತ್ರವ ತ್ತಿಕಯೆ ನೋಡಬೇಕೆಂದು। ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಪುರದಿಂದ। ಮುಂದ ಪ್ರಸ್ಥ ಪುರಕ್ಕೆ ಬ
ಂದು। ಶ್ರೀಮಂತನನ ಕಂಡು। ದಿವ್ಯಾಂಬರವ ಹೊದ್ದಿಸಿದನು। ಬಳಿಕ। ಪಂಚಾಶತ್ಪುರದಿಂದ। ಧರ್ಮ್ಮಕರಾಯನು। ಬಂದು। ದ್ವಾರಕಿಯಿಂದ। ಕೃಷ್ಣನು ಬಂದು। ಧರ್ಮ್ಮಕಗೆರಾಜನಿತಿಯ ಹಿಥಾಗ। ಶ್ರೀಮಂತನನು। ಯಾಗದಿಂದ। ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ವಂಬಿದ ಮು

ಅನಪಂಚಕಾಂಡಾವರು । ಪಾಶುಪತಾಗ । ವಶಾಪ । ದಿವಲ । ನಾರದ । ಕೆಂಬ ಮುನಿಗಳು ಬಂದು । ದುಃಖವನು ಪಿಡಿದರು । ಬಳಿಕ ಧರ್ಮನನು । ಬ್ರಹ್ಮ ಕೆಂದನು । ಎಂನದೆ ತಂದೆಯಾದ ಪಾಂಡು ಮಹಾರಾಜಂಗೆ ಂದು ಕೆಳಲು । ಚಂದನದ ಕಾಷ್ಠಗಳ ತಂದು ಯೆಂದು । ತಾನು
ದ್ವೈತರಾಷ್ಟ್ರನಾಕಾಡಿ । ಧರ್ಮನಿನಿಗೆ ಗಾಂಧಾರಿ ಪತ್ನಿ ವಶಪ್ಟು । ದ್ರೋಣನ ತಿತ್ತು । ಅ ಮತಿ ಚಂದನದ ಕಿ ಮದಲು । ನಾರದರು ಗಸ್ತ್ರ ಂಕಿಂಗ್ಲು । ಅದರ ಮೆ ತಿ ಕಬಂತನ ನಮ ಲವಿನ । ತುಪ್ಪ ವಷ್ಟಾವ್ಯು । ಅಗ್ನಿಯ ಪಟ್ಟು ಮಾಡಿಸುದಲು । ಅದು ವಿಪ್ರ ಮೆದಯೆಗ್ನ
ನಿಸುವದಾ ॥ ೧೭ ॥ ▭ ॥ ಪಿಡ್ರಾನಿಯೆ ಕಮಲಿಗೆ ಗಮನ್ನರ । ಕಾನ ಪವಿತ್ರಕವೆಂಬ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆರಡ್ಥಿ ॥ ವಾರು ನಲ್ಮ ಪುರದ । ಪ್ರತಾಪರುದ್ರನ ಸಭೆಯೆಲ್ಲ । ಯೆರಡಂಡಿಯೆಂಬವನೆ । ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಾದಿದ ಶಾಸ್ತ್ರ । ವಂದು ವೆಳಿಗೆಗೆ ಪಾಠವಾಗು ವದು
। ದ್ವಿದಂಡಿಯೆಂಬವನಿಗೆ । ಯೆರಡು ವೆಳೆಗೆ । ಪಾಠವಾಗುವದು । ತ್ರಿದಂಡಿಕೆ ಮೂರು ವೆಳೆಗೆ ಪಾಠವಾಗುವದು । ಯಾರ ತಿಯೆಲ್ಲ ಕಾಲದಿಂದ । ಯೆಲ್ಲಾ ವಿದ್ವಾಂಸರನು । ಕೆಲುತ್ತಿರು ಯು । ಅಗ । ಹಂಪೆಯ ಹರಿಶ್ವರ ದೇವರ । ನೋಡರಳಿಯರಾದ । ರಾಘವಾಂಕವ
ಂಡಿತರೆಂಬ । ಶಿವಭಕ್ತರು । ಪ್ರತಾಪರಾಯನ ಸಭೆಗೆ ಬಂ ದುಕವ ಮುನ್ನವ ಪಾಠವೆಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಲು । ಅದು । ಯೆರಡಂಡಿ ಗೂ । ದ್ವಿದಂಡಿಗೂ । ತ್ರಿದಂಡಿಗೂ ಗಿಳಿಯದೆ ರಯು । ಅಗ ಅರಸು ಕೆಳಿದನು । ಯಿದೆನು ...
ಪಾಠವನೋದುದೆ ಸುಂಮನಿದ್ದೆನ ಯು । ಅಗ ರಾಘವಾಂಕರಿಂ ತೆಂದರು । ಯಿಷ್ಟುದಿನ ಪರ್ಯಂತರ । ತಂಮ ಪಾಠದ ಬಲು ಮೆಯಿಂದ । ಬಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರಬ್ಬಾ ಯಮುತ್ತೆತಗದು । ಅವರಿಗೆ ಹಾನಾಸರಾಡಗಾದದೆ । ಅಲ್ಲ ಬಾಡುವವ
ರಾಯನಲು । ಯಿನ ದಿಯೆಯ ತಿರ ಸುಕಿ ೧ । ಅಕೆಯೆರ ದಂಡಿರ ಗಳುಕ್ಕಸಾರದಿ ರಿಯ । ಅ ಮಿತರಾ ಘವಾಂಕ ಪಂಡಿತರು । ಬರಶೈವರಾದಿ । ದಾರ ಕೆಯು ದರಕೆ ಕೆಯ ಪೆದರ ಸ ಕರ ದನ ಕನ ನಕ ಹಿಗು ವಾಗ । ದಾದಾರಿಂದು ಲ್ಲಿ । ಯೆ
ದಂಡಿ ಮೊದಲಾದವರು ಬಂದು । ಪ್ರಾಣತ್ಯೆಯು । ಇಯ ಚರೆಂದು । ಬರಲು । ಯುವರ ರತಿ ಪ್ರಸಾದವ ಕಂಡು । ಪಿದರಿ ವಾಡಿದರು । ಯಾ ಪಾಪದಿಂದ । ಯೆರದಂಡಿ ದೇಹ ನಷ್ಟವಾಗಲು । ಅದೃಷ್ಟವ ಕೆ ಸ್ತ್ರಾಗಮ ಪ ಬಿಟ್ಟು । ಕೆ ತ್ರಿ ವ ಧ ಬಾನವ ವಾಡ ಯು । ದಿವ್ಯದಿ
ಶಿಯಾ ದಿ ವಿ ಬಾನ ಮನಕ್ತಳಿದು । ತಿ ಕ ನ ಕರು ನಾ ವ ಡಿದು ದಿ ದಿ । ಸಕಲಾಗಮಗ್ರಂಥರ ಕಾನ ಪವ್ವಕವು ॥ ೧೮ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಯಿಂ ಮುಖಾರವಿದರನ್ನ ಪವ್ವಕ । ಶಾರವರಾಯನು । ಕಾನ ಗಿದಕ ಹಾಮ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ । ದಂಡಕ ಕಳ್ಳಲು ಯಿದಕೆಳಿ ಪಾಂಡು ವರು । ಕನ್ನನ
ಪಿತಿನಾವ್ವ ಗಿ ಪಾಬರರಥ । ಪಾದಿ ನಾರು ಲ್ಲ ಪಾಬರ ಸುದುರಿ । ಕಾಚು ಪುಟಿ ಅ ೩ । ಲಕ್ಷ್ಮಗಾ ಲಾಘ ಗಳಿಂದ । ತಾಕಲು । ಕನ್ನನ ಬಲದಾರ್ಥಕೆ । ಹಸ್ತು ಪಾಬರಸುದುರಿ । ಪಾಬರ ಅ ನಿರಾ ಲಾಭ ಗಳು । ಬಿ ಮಕೆದ ಪಿದ । ಅ ಮಿ ನಿ ಅ ಬಾಕನ । ಕೃಷ್ಣ । ಪಾರ

ಕ್ಷಿಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು । ಕೂಕಿಬಂದು । ಯಾತನಲ್ಲಿಯುದ್ಧದ । ಕಾಣಿಸಿಯೆಚ್ಚೆಂದರೆ । ಮುಗಿಲುಂಬುಗಳು । ನೆಸಾವಿರದೆಳನೂಱು । ಲೊಂಬತ್ತುಸಾವಿರ ಮಿಕ್ಕಿಯೆಂಬುಗಳು । ಕಕಲಂಬುಪಂಚಿರಡುಸಾವಿರಮೋನಿಯಬಾಣಂಬು
ನಾಳುಸಾವಿರ । ನಾಳಿಯೆಂಬುಗಳು । ಹತ್ತುಸಾವಿರ । ಯುಷ್ಟಿಮಂಆರುಸಾವಿರ ಗಳುಮೆರೆತುಂಬಿ । ಮತ್ತೆ ಪರಸು । ಮುಸಲ । ಮುಸುಂಡಿ । ಸಿತ್ತೆಪ । ಪರಿಘ । ತೋಮರ । ಚಕ್ರ । ಅಸಿ । ಮುದ್ಗರ । ತ್ರಿಶೂಲ । ಕಠಾರಿ । ಚಿಟಕ । ಬಿಂಡಿವಾಳ । ಸುರಗಿ । ಮೊದಲಾದಆಯುಧಂಗಳು । ವಂದು
ಬಂಡಿಯೆಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬರಲು । ಉತ್ತರನನ್ನು । ಕಲ್ಪನಸಾರಥಿಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು । ಯೆಂಟುನೂರು ಬಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಬ ತುಂಬಿಕೊಂಡು । ಕೂರಂಗಕ್ಕೆಬಂದು । ಉಂನಾಱಬಲ್ಲಿ । ರಥದ ಮೆರೆಯ ದ್ವಗಡೆ ಯೆಳ್ಳಿ ಹದನಿಕೊಂಡು । ಅರ್ಜುನನ ಕಾ
ಹಿರೇಳ ಗವಮೂಡು ವಾದು । ಆನೆಗನ್ನೆರಡು ವಂತೆ । ರಾಮದ ರಾವಳರುಸಾದುವಂತೆ । ಸಾದುತ್ತಿರಲು । ಆಗ ಅರ್ಜುನನ ರಡೆಗೆ । ಪರಿ ವಿರಿಂಚಿ । ಉಂದ್ರದಿಕ್ಪಾಲರು ಆದರು । ಉಂಮರನನ್ನು । ಸಾ ಪುಗಳು । ಪಂಚಿಱಡು ರಾನಿ । ನ ಕ್ಷತ್ರ
। ಆಕಾಶ । ವಾಯು । ಅ ಕ್ಷಿ ಸಮುದ್ರಗಳು । ಆ ಮೆ ಕಿ । ಕನ್ನಕನಿಜ್ಜ ಂಬುಗಳು । ಅರ್ಜುನನ ರತ್ತರಿಸಿ । ತಂಮ್ಮಂಬುಗಳಿಂದ । ಅವನಧ್ವಜವರತ್ತರಿಸಿದ । ಮತ್ತೆ ಪತ್ತಂಬಿನಲ್ಲಿ । ಬಿಲ್ಲಿನ ರತ್ತರಿಸಿ । ಆಮೆಕಿರನ್ನ । ಅಸ್ತ್ರವಬಿಡಲು । ಕ
ಡಿರಳನು । ಹೊಗೆಯನ್ನು । ಮರುಳುತ್ತ । ಆಕಾಶದ । ಪಕ್ಷಿಗ ಳನೆಳ್ಳ ಮರುಪುತ್ತ । ಬಾಯೆಳ್ಳಿ ವಿಷದಿದ ಹೊರೆಯಾರುತ್ತ । ಧತಧತಾಯೆಂದು । ಕಡಿಗಳನುದಿಕಿಪುತ್ತ । ಆಕಾಶವೆಲ್ಲಾ ಹೊಗೆಯಿಂದ । ಅಂಧಕಾ
ರಬಾಗಲು । ಆಗಯಿಂದ್ರನು ವಜ್ರದಿಂದ । ಅರ್ಜುನನಗನಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಯೆಂದು ಪರೀಸಿದನು । ಬಳಿಕ । ಅರ್ಜುನ । ಧರ್ಮ । ಕೃಷ್ಣರು । ಶಿವನಜಪಿಸುತ್ತ ರಲು । ಆಗಕಿವಾಸ್ತ್ರತೆ ಪ್ರಹೋಗಲು । ಆಗ । ಶಿವನು । ಮತ್ತೆ ಕವಾ
ಸ್ತ್ರದಿಂದೆ ಸಿಯನಲು । ಕನ್ನಮತ್ತೆ ಸಿಯಲು । ಸಾದುಕಿಗಳಕೆಂಡ್ಡೆಲ್ಲು । ನಯದಿಂದಿಆನೆಗಳು । ಪಾದಜಾದಮು । ರಥಗಳಿ ಜಾದವು ವಿಷದಜ್ವಾಲೆಯಿಂದಿ । ನಿಮಅರ್ಜುನಾದಿಗಳು । ಮಂತ್ರವಜಪಿಸುತ್ತ । ತಂಮ್ಮ ಬಾಣಂಗಳ । ಉದಿರಾಶಿಬಿಡಲು । ಅವನೆ
ಕ್ಷಿವಾಸ್ತ್ರಮಂಗಾತಬಿಡಲು ವದು । ಅರ್ಜುನನಕಂಡು । ರಥವಡಿದಂಗ ಲನೆಲದಾಳಗೆಯಳಿಯ ಮೆಟ್ಟಿದ । ಆಗಲಾಸ ವಾಸ್ತ್ರಬಂದು ಕಿರಿಟವ ರತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು । ಹೊಗಲು ಬಳಿಕ । ಅರ್ಜುನ । ಮರಿಯನುಸುಳು ವಬಾಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನನಯದೆಯ
ನಿಸಿಯಲು । ಅದಱಲ್ಲಿಸಾಯನಿಂದು । ಕೃಷ್ಣ ವಿಪ್ರವಿಷದಲ್ಲಿ । ಕನ್ನನನಸುಮ ಪಕ್ಕೆಬಂದು । ನಿನುತೆಕಿಯೆಂಬುದಕೇಳಿ । ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆಬಂದೆನೆನಲು । ನಿಂಪೂಸನದಲ್ಲಿರು ಬಾಗಬಿಡಲಿಲ್ಲ । ಕಾಣದಲ್ಲಿಬಿಡಿದರೆನದೆ ಯನ ಮಾಸಿ

ನರರ ವಶವರ್ತಿಯೆನಲು । ಗೋಷ್ಠಿನು । ಆ ಮಹಿತ ಅಟ್ಟನಶಿವನಲ್ಲಿ ಪಡೆದು । ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರವನಾಂತೆ । ಇರ್ರಜಾಡದೆ ಎಯರುಕೊಳ್ಳ ಅಂಜನಾಸ್ತ್ರದಿಂದ । ತನ್ನನರಿರ ವಶವರ್ತಿಸಲು । ಅವಮೃತವಾದುದಿ । ತನ್ನ ಪಟ್ಟವಮಾ ॥ ಗದ್ಯ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಪ
ಟ್ಟಗಳೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ । ತ್ರಿಲೋಕರವರ್ತಿ ಮಾಯೊಂಬರಾಜನು । ಆ ತಂಗಿಮಾಪ್ರಲೋಕರಿಯೊಂಬ ಸತಿಯು ಪ್ರುಕಳು । ಆ ಕಿಯು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ । ವಸುಧೆಪರಾಯನು । ಮಾನಸ್ಸುರಾವರದಲ್ಲಿ । ಮರಿಯಹ್ರಿಂಸಿ । ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ । ಜಂತಾಮೂ
ಯು ಪ್ಪುಕಂತೆಯುದ್ದುಕ । ಮಾದಯವಾದನು । ಬಾಲಲಿತೆಯ ಕಳೆದು । ಯೌವ್ವನ ಬಾಗಲಾರಿ । ತಾನು ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ಉಣ್ಣನು । ಬಳಿಕ ಒಂದು ದಿನ । ಸಾರಿಯ ಹೊದಹುಯದಲ್ಲಿ । ಪ್ರಸುತ್ರುಹಿಯು ಆಗಲಾರಿ । ಆ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ಲಿಂಗಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲದಿರೆ । ವಂದುದಿನಪ ಮಯ್ಯಕಂತರ । ಮಪವಾಸವಿದ್ದುಕ । ಮರಿದಿವಸ । ಆ ತನ ಮಂತ್ರಿ ಕಂಡು । ಎಲೆ ಅರಸ । ಯಲ್ಲಿ ವಂದು ಗಾಳಿಯ ತಾಡಿಯ ಮೇಲೆ । ಲಿಂಗಮುದ್ರೆ ಅದೆ । ಅದು ಎಂಮಕ್ಕೆನೆ ಮಕ್ಕೆ । ಆದಿತೆಯನಲು । ಮ
ದರಾತ್ರಕವಲ್ಲದೆ । ಸಹಜನಿಯಮವಲ್ಲವೆನಲು । ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ । ಆ ಗಾಳಿರಾಪಿನಬಸವಂಣನು । ತಂನ ಲ್ಲಿದ್ದಕ ಲಿಂಗವ ಕೊಟ್ಟು । ಬಯಲಾಗಲು । ಆ ಚ್ಛಯಕ ವಟ್ಟು । ಈತನು ಬಸವೇಶ್ವರನೆಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಿನಿ
। ಆ ಲಿಂಗವ ನರಿಕ್ಷಿಸಿ । ಅನುಮಿಸಿಷದ್ರುಷ್ಟಿಯುಂದೆನೊಡಿ । ಪರವಸವಾರಿದನರಾಗಾದಿಂದ । ಅನುಮಿಷದೇವರೆಂಬ ಪೆಸರಾಯಿತ್ತು । ಆಗಯುವರಸಮಿ ಪದೆಲ್ಲಿದ್ದಕ ಆಸ್ತರು । ಅವರ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಯರಲ್ಲ ಪ್ಪ
ಬಳಿಕ ಗಾಗ್ಗ್ಯಯುಗಳು । ಅದರಸುತ್ತಲಾ ತಾಟವಬತ್ತಿರಲು । ಆ ಗಪ್ರಭುದೇವರು ಬಂದು । ಆ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲನು । ಗಾಗ್ಗ್ಯಯುಗಳೆಯು ತೆಗೆಸಿ । ಬಾಗಿಯುಕ್ಕೆ ಪೊಕ್ಕು । ಅನುಮಿಷಯುಗಳಯ್ಯಯೆಲ್ಲಿದ್ದಕ । ಲಿಂಗವ ತೆಗ
ದು ಕೊಳ್ಳಲು । ದೆಪದ ಅಸ್ಥಿಗಳುದುರಿದವು । ಅದನು ಪ್ರಭುದೇವರು ಕಂಡು । ಯಿದು ಗುರುದ್ರೋಹ ವೆಂಸುರುದೆಂದು । ಆ ಅಸ್ಥಿಗಳೆ ತಂಮಕರಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ । ಗೋರಕ್ಷನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು ॥ ಗ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಅನಾದಿನಾಥ । ಅನಾದಿ ತನಾ
ಥ । ಚಾರಾಂತನಾಥ । ಸಿದ್ಧಬುದ್ಧನಾಥ । ವಿದಾರನಾಥ । ಮೇಘನಾಥ । ನಾಗಾರ್ಜುನ । ವಿರೂಪಾಕ್ಷ । ಯವರಿಗೆ । ನಿರ್ದಿಷ್ಟನಾದ । ಆದಿನಾಥನ ಶಿಷ್ಯ । ಮತ್ಸೇಂದ್ರನಾಥ । ಆತನ ಶಿಷ್ಯ ಗೋರಕ್ಷನು । ಪಟ್ಟಗಲ್ಲ ಪುರದಲ್ಲಿ । ನರವೆಷ್ಟಕರಾಜನ । ಗಾಮಗಳ ಕಾವಾ
ಗಾಮತ್ಸೇಂದ್ರನಾಥನ ಶಿಷ್ಯ । ನಾನಿ । ವಜ್ರಕಾಯವ ಪಡೆದು । ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ತಪವ ಮಾಡು । ಬಾಗ । ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರಭುದೇವರು ಬರಲು । ಗೋರಕ್ಷನಾರಾಯೆಂದು ಕೇಳಲು । ನಾಲು ಪ್ರಭುದೇವರೆನಲು । ನಿಂದಿವರು । ನಿನಗೆ

ಮತ್ತೆ ದೇವರೆಕೆಕೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ವರೆಂದರು। ವಂದು ಎರಡಾರಬಲ್ಲುದು। ಎರಡು ವಂದಾರಬಲ್ಲುದು ಯನಲು। ಮರಡಾದುದರೆಂಡೆನು। ವಂದಾದುದರಾಣಾರೆನಲು। ಆಗ ಪ್ರಭುದೇವರು। ಕರಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗವ। ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿ ನೋಡಿದ

ಡೆಯನಲು। ಆಗ ಗೋರಕ್ಷನು। ನಿಂನ ಸಿದ್ಧಿಯ ಕಂಡೆನು। ನಂನ ವಜ್ರಕಾಯದ ಸಿದ್ಧಿಯ ನೋಡೆಂದು। ತಂನ ಕರಯಲ್ಲಿದ್ದ ಚಂದ್ರಾಯುಧವ ಕೊಡಲು। ಅದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು। ಗೋರಕ್ಷನ ಹೊಡೆದೀಯಲಾ ಕಿಣಿಲು ಕೆಂದು ಕಿಡಿ ಮೂಡಿದ ವು ಅದ ಕಂ

ಡು ಮರಳಿ ನಂಮ ನಿನು ಹೊಡೆದು ನೋಡೆನಲು। ಆತನು। ಆ ವರ ಹಾಯ್ವಲು। ಬಳಿಯ ಎಹಾಯಂತಾಗಲು। ಶಕ್ತಿಯಿಂದದ್ದಬದ್ದಂ ತೆಂದನು। ಬದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ವಲು। ಬಯಲು ಹೊಗ್ಗಿದಂತಾದ। ಸಿದ್ಧಿಯ ಕಿನಗೆ ಸಾಲಿಸಿನಲು। ಇದು ಲಿಂಗ

೧೦ ಧಾರಣವ ಪಡೆದಲ್ಲದೆ। ಆಗದೆನಲು। ಆಗ ಗೋರಕ್ಷನು ಲಿಂಗವ ಪಾಲಿಸೆನಲು। ದಿಕ್ಷೆಯ ಕೊಟ್ಟರು। ಆಗ ಆತನು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಗಣ ಪದವ ಬಯಸಿ ಪಡೆದು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದನು ॥೧೬॥ ೭ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು। ವಕ್ತ್ರನ

ಪ್ರಾಣವನಾಹುತ್ತಿ ಸುಖದಲ್ಲಿರಲು। ಪ್ರಭುದೇವರು ಆ ಬಸವರ

ಸ್ವತಃ ಸ್ವಾತ್ಮಕವಾದೆನೆಂದು। ಅವರಿಗೆ ಬತ್ತಿಯ

ಂಮಬರ ಬನಿಂದು। ನಾನು ಶೈಲಾತ್ಮಕವಾದೆನೆಂದು। ಅವರಿಗೆ ಬತ್ತಿಯ

। ಲಕ್ಷದ ಕಿಮಿ ಕೆತಾಂಬತ್ತಾರು ಸಾ ವಿರಾಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ। ಪದಾ

ಹೋಕೆದು ನೋಡಬೇಕೆಂದು। ಬಸವಣ್ಣನರಮನೆಗೆ ಬರಲು। ಆಗ ಯಬ್ಬಿರಿದ್ದ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಿ। ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ। ಮಂನ ಗದ್ದುಗೆಯ ಸಿಂಹಾಸನವನಿಕ್ಕಿ। ಮೂರ್ತವ ಮಾಡಿಸಿ

ಮಾಡು ಮುದಕಂಡು। ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳೆಲ್ಲರು। ಹೋಯಿದೆದ್ದು। ಆ ವಚನಂಬ್ಬುಗಾರ್ತಿದಿಗಾಯಿವ ಹೊಬ್ಬ ತಾನೇ ಸಾರನೆಂದು ಕ್ರಿಯೆದು ಪಾದರು। ಆ ಮೇಲೆ ಬಸವಣ್ಣನು

ಕ್ಷೇಂಗರ ಕನೆಲ್ಲಾ। ಪ್ರಭುದೇವರು ಬಸವರಿಗೆ ನಿಡಿಗೆ ನಿಡಲು। ಅದಲ್ಲ ಸಾಸಿರಯಾಗಲು। ಅದ ಅಮೆಲೆ। ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಸ್ತುರು ಹೊಡದ ಹಿಡಿಗಯೆದ್ದು ತಂದ ಪದಾರ್ಥಕವ। ಸಲಿಸುತ್ತಿರಲು

ಅದು ಸಾಲದೆ। ಬಾಜಾರ ಅರುವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕಂಡುಗದ ಶ್ಮ ಅಮುಲವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕಂಡುಗ। ಗಾದಿ ಬಿಜಂ ನೆರೆದು ಲಕ್ಷ ಕಂಡುಗ। ಕದವೆ ಮೂವತ್ತೆ ಆರು ಲಕ್ಷ ಕಂಡುಗ। ಸಾಸಿರ ಮೂವತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ಕಂಡುಗ। ಮುದ್ದೆ ಅಯಿವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕಂಡು

ಗ। ಸುಲಿಕಡಲೆ ಹದಿನೆಂಟು ಕಂಡುಗ। ಬೆಲ್ಲ। ಸಕ್ಕರೆ। ಕಂಡ ಮಂಡಿಗೆ। ಹಂನೆರಡು ಕಂಡುಗ। ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣು। ದ್ರಾಕ್ಷೆ ಖರ್ಜೂರ ಹಂನೆರಡು ಕಂಡುಗ। ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು। ಹಾಲು। ಮೊಸರು। ತುಪ್ಪ ವಿದಾನ। ತಕ್ಕ ಬೆಲ್ಲ। ಯಿಂಬೆತ್ತು ಕಂಡುಗ। ಬಾರ ಬಡಿಯ ಪತ್ರ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಮೊ

ಮೂಲಿನ ಹಣ್ಣು। ಮತ್ತೆ। ನಮ್ಮ। ಹೂರಕ। ಬರಗು। ಸಾಂಬಾರ ವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಕಂಡುಗ। ನುಚ್ಚು ರೆಚ್ಚು। ತಮುದು। ಯಿವು ಮೊದಲಾದ ದಿಯೆಲ್ಲವನು। ಸಲಿಸಿದರು। ಮತ್ತೂ ಸಾಲದೆ। ಬಸವಣ್ಣನು। ನಂನ ದೇಹವನೆ ಪದಾರ್ಥವೆಂದು। ಕೈಕೊಳ್ಳಿಯೆನಲು। ಆ

ರಥ ಅರನೆತೆರೆ। ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲು। ಆಗ। ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮದೇವರೆಲ್ಲರೂ। ತೃಪ್ತರಾದರೂ। ಅದ ಬಜ್ಜರ ಕೇಳಿ। ಬಸವಣ್ಣನವರು ಡಿಯಿಂತೆಂದನು। ನಿಂಮ ಪ್ರಭುದೇವರು ಸಲಿಸಲು। ಸವಿಚಂ

ಗಮಕೆಲ್ಲಾ ತ್ರಪ್ತಿಯಾಯಿತೆಂಯೆನಲು। ಯುಷ್ಟಳ್ಳಿ ಚರಾಚರಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ತ್ರಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತೆ ॥೩॥ ಸಟಿಯೆನಲು। ಆಗ ಶಪ್ಪಿಪ್ಪಿಯ ಹಾಪ್ಪಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಪ್ರಸಾದವ ತಾರಿದರು। ಆಗ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ। ಶಿವಸಕ್ಷಯ ಮಹಿಮೆ
ಂದಾತ ತೆಡಾಶಿದನು ॥೨೦॥ ೩ ಪೊಂಡವ್ರ ಪುರದ ಶ್ರೀಮ ಹಾದೇವಿ ರಾಣಿ ರಾಯರ ಮನೆಯ ವುಳಿದ್ದು ಮೂಲು ಸಾವಿರ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳ। ಬಸವೇಶ್ವರನು। ಗುಪ್ತದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಯ
ಸ್ತುಮಹಾದೇವಿ ರಾಣಿಯರು ಶಿನಿನಂ ನವ್ಹಾಯಸೆ ಡಿಸಿದವನ ಯಿರಿದು ಬಂನಿಯೆಂದು ಯಾವ ಶರನಂಟರ ಕೆಳಹಲು। ಅವರು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸವಾಂಗಾ
ದ್ಧಾಳನವ ಮಾಡಿರು ಭ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಶರಿಯ ಬದ್ದಣತ್ತಿಯ ಕಾವ್ಯ ಲಿಂಗವ ಮಾಡಿ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಚರಮೂರ್ತಿಗಳ ಕೂಡೆ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಅರ
ಮನೆಗೆ ಹೋದರದೆಂತಾಡಿ। ವಿಟಶ್ರೆತನು   ಲಿಂಗದ ಗುಷ್ಟಿಯ ಹೊದ್ದಂತೆ ಹೇರೂರ ಹೊಂಗಾಲು ಲಿಂಗದವು ರಿಯಹ್ಹಾಕಂತೆ। ಕೆತಲೆ ಸೂರ್ಯನ ಬನಿಗೆ ಹಾ
ಗುವಂತೆ। ಪರುಷದ ಪುತ್ಥಳಿಯು ನಿರಿವಸು   ರಿನಿಯಮಂತೆ। ಆಯು ದೇವವು ಜ್ಞೆಕೊಂಡು ಪ್ರರಮೂರ್ತಿಗಳ ನಡುಕೊಣಿತು ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ
ದಕ್ಕೆ ಹೋದರು ತಿರಲು ಅದ ಬಸವೇಶ್ವರನು   ತಿಳಿದು ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಪಾದವ ತಾರಿಸ ಬಂದಿರಾ। ಆಯು ನಿಲಾಬಂದಾಯ್ಯನವ ತಿಳಿದೆಯ ಲಿಂಗಪೂಜೆ
ಚಕೆ ಮಾಡಿಯೆಂದು ನೋಟವರು ಷ್ಠದಿಂದ ನೋಡಲು। ಅವರು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೆಲಾ ಹಾನಿ। ಶಾರಭಾಗನಿದ್ದ ಬದನಾವೆಯ ಶಾಯಿಗ ಕಿಯು ಸ್ತ್ರಲಿಂಗಗಳಾನಿ
ಬಾಪ್ಪುತಿರಲು ಚಂದ್ರನ ಸಾರಿದ ಬೆಳವಿಂಗಳಂತೆ। ಚಂದನವ ಸಾರಿದರು ಕ್ಷದಂತೆ ಚೆಸವಿಶ್ವರನ ಸಾರಿ

ಷವಿಜನ್ನವ ಳಿದು ಪಕ್ಕರಾಗಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಚಾರಚೆನ್ನಯ್ಯ ನಿಜಲಿಂಗಚೆನ್ನಯ್ಯನೆಂದು ಷೆಸರಿಟ್ಟರು। ಆ ನಿಜಲಿಂಗಚೆನ್ನಯ್ಯನೂ ಸಂತತವಾರ ಗಂಗೆಯ್ಯ ತಂನ ಮನೆ
ನೆ ಬಿಂಸೆಷವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದನು। ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಪತಿಗೆ ಮುಂತೆ ಮಾಡಿಸ್ಸಿ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿಸಿ। ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸಿ ರುತಿರಲು। ಅಮೆ ತರಸಿನ
ಮನೆಯ ಕಂನ ಚಕ್ಕಾರಿದರೆಂದು ಗಂಗಯ್ಯನ ಕರೆಸಲು ನಿಮ ಪವಡಿಸಿರಿಯೆಂದು ಚೆನ್ನನ ಮರಿಗೆ ಷೋಗಲು। ಯಿತ ಗಂಗಯ್ಯನ ಷೆಂಡತಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು
ಮೆತೆ ತಾಯಿ ನಾನು ನಿಂನ ಮಗನೆನಲು ಮ ತ್ಸರದಿಂದ ತಂನ ಲಿಂಗವ ಆತನ ಪಾದದ ಪದಾರ್ಥಗೆ ಪಾರಲು। ಅದ ನರಿಯದೆ ನಿವಾಕಿಂ ಮೆಂಬ ಷರಿಯಿಂದ ಪಾದವ
ದಲ್ಲಿಪಾದು ಷಾಗಿ ಕಲ್ಯಾಣದ ಪುಪ್ಪದ ತೊಟ್ಟ ದಾತಿನಲಿ। ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಯಿತ ಗಂಗಂಣಾವು ನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಜಲಿಂಗಚೆನ್ನಯ್ಯನಲ್ಲಿಂಮೆಂದು ಹೊಂಡ
ತಿಯ ಕರೆಯಲು। ನಂನ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು ವತೆ ನೆನಲು। ನಂನ ಲಿಂಗವ ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಹೋದನೆನಲು। ಮೊದಲ ಲಿಂಗವ ಪ್ರಿಸುವ ಸಾಂಗಯ್ಯಗಳು ಪಡುವ ದಿಕ್ಕೆ ನೊಳಗೆ ದಂಸುವಾದರೂ ನಂಮ
ಚೆನ್ನಯ್ಯಗಳು ಮೆರೆತಪ್ಪು ಕೆರಲ್ಲವೆನಲು। ಯೀ ತನು ಆತನ ಕಡೆಯಾದ ನೊಂದು ದೂರಷಿಳಿದಳು। ಅಗೆ ಅರಸಿನ ಕಡೆ ನಾಳುಗಳು ಬಂದು। ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ಪಾದಪದ ಮೆರೆವು ಡಿದಿ
ನಿದ್ದ ಲಿಂಗವ ಕಂಡು। ಆಕೆ ಷಿಳಿದ ಮಾತು ಸಹಜವೆಂದು ಚೆನ್ನಯ್ಯಗಳ ಶಿರವನಿಳುಹಲು। ಆ ಶಿರಸ್ಸು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ನೆನೆದು। ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸುತ್ತ। ಮುಂಡ ಬೆರಸನಿಸಲಿ। ಅಂ

ಗುರಮೂರ್ತಿಯ ತಿರುಹುತಿರಲು। ಈ ವಾರ್ತೆಯ ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ಕೇಳಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಲು। ಅವ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪು ದೇವರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೆಸವಿಯನಲು। ಆ ಕಳುಹ
ಕೆ ಬಿಜ್ಜಳರಿಗೆ ತಪ್ಪುಹುದೆ। ನೋಡು ನಡೆಯೆನಲು। ಆಗ ಅರಿಗೆ ಹಾಗೆ। ಕರದಿಂ ಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸುವುದೆ ಕಂಡು ಬಿಜ್ಜಳನು। ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆಯಿರಿಯಂದೆನಲು। ಆಗ ಬಸವೇಶ್ವರನು
ಶಿವಗಣಂಗಳನೆನೆದು ನಿಜಲಿಂಗ ಚಿಕ್ಕಯ್ಯನ ಮಸ್ತಕವ ಮುಂಡದ ಮೇಲೆ ಇಡಲಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಲು ಹಿಂಗೆ ಶಿವಮಹಿಮೆಯ ಮೆರೆದು ಗ್ರಾಮವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದರು॥ ೨೧॥ ಂ ॥ ಬಳಿ
ನಾಡಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳೇಶ ಮಲ್ಲಯ್ಯನು ಶ್ರೀಸರಮೆಗಳ
ಪಟ್ಟ ಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋದದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬೆನೆಂದಾಗಿ
ನೋಡಿ ಲಿಂಗವೆಂದು ಪಾಡಿಸು। ಅರ್ಚಿಸು ನೈವೆ
ಮುದುವೆಯಾಗಿ ಶಿವಕಳೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತಿರಲು। ತನಗೆ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ ವೆನೆಮವಾಗಿರಲು। ಬಳಿಕ ವಂದು ದಿನ। ಹಾರನ
ಲಿಂಗಪೂಜಾನಾದಿಯಂ ನಾದಿರಲು। ಆಗ ಆ ತನ ಮೃಧನರು ಪರಿಹಾ ಸೋರೆಯಿಂದ ಬಳ್ಳಲಿಂಗವೆಂದು ತಾರಲು ಅದ ಮುಟ್ಟಿ
ದ್ಯವ ಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸಲು। ಅಜ್ಜರು ಬಳ್ಳದ ಪ್ರಸಾದವ ನುಂಡನೆಂದು ಹಾಸ್ಯವ ಮಾಡಲು। ಆಗ ಮಲ್ಲಯ್ಯನು
ಲಿಂಗಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಬಳ್ಳಕ್ಕೆ ಕ್ರಿಯೆ ಉಂಟೆ ನೆಂಪನಲು। ಮತ್ತವರು ಬಳ್ಳವ ತೆರೆಯಲಾಗಲು। ಅದು ಲಿಂಗವಾಗಲು ಪೂಜಿಸಿ ಬಳ್ಳೇಶ ಮಲ್ಲಯ್ಯ ಹಲವು ವಿರಕ್ತಿವರಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರು
॥೨೨॥ ಂ ॥ ಅ॥ ಗೊಲ್ಲನಿರಿಯ ಒಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಕಾಟಕೋಟನೆಂಬ ಗೊಲ್ಲನಿಪ್ಪನು। ಆ ತನು ವಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ। ಆ ದಿನ ಹಿರಿಯರು ಲಿಂಗಾರ್ಚನಾ ಮಾಗಿರಲು। ಅದ ಕಂಡು ಮನದಲ್ಲಿ ಕರೆ ಬೇರ
ದ ಮಾಡಿ। ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಂದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ। ಹಾಲಿನಿಂದ ಬುಡಿಸಿ ಶಿವವ ಮಾಡಿ। ಯಕ್ಕೆಕ ಕ್ರಿಯ ಹೂವಿನಿಂದ ಅರ್ಚಿಸಿ। ಮೆ... [illegible] ಗೊಲ್ಲನ...

ರಿಸ್ತರಿಗೆ। ಹಸುವಾಯಿತೆಂದು ಆಡುಗಳ ಹಾಲೆರೆಕ್ಕೈದು ನಿಡುತಿರಲು। ಅವು ತೆತಂದೆಯು ಆಡುಗಳು ಹಾಲನೆ ಕರೆದು ದಿಲ್ಲ ಯುದೆನು ಕಾರಣ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮೂರ್ಜೆನು ಮರೆದು
ಲಿಗೆ ಬಂದು ಆಪಗಾಜೆಯ ಸನ್ನಿಂತು ಅದಗಾಪ್ತಾಳಕ್ಕೊಂಡು ಮೆರೆಸು ಕಾಡಿರಿಯಿಂದ ತಂದೆಯು ಶಿರವನರಿವಾಗ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿದೆವು ಬೆಡಗಾಯು ನೆಲುಂಯಾವ ಪದಪ್ರವಿಯನುವ ತೆನಿಂ
ದು ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವಪಡೆದು ವಿರಕ್ತ್ಯವರಾಗಿ ಕಾಂನ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾದರು॥ ಶ್ರೀ॥ ೨೮॥ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬಾಹಾರ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಗಳು ಅಂದಕವನ ನೆರಿಬರುವಾಗ ವಚ್ಚುವಾಣಾವಿ ಜ್ಯಾಜಾಳವರ್ಕ್ಕಶರಸಗಂ
ಡನೆಂದು ಕೊಂಡಿರಿಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆಜ್ಯನ ನೆಂದನು ನಿಂಮ ಕಿಂಕರಕ್ಕಗಂಡ ಮಾರಿಸಿ ಕಾಳು ತಾನೆಯ ನಲು। ಆ ಮಾತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಗಳೆದರು ಯೆ ತೆಜ್ಯನ ಶಿವನು ಚೈತಂನ್ಯರೂಪಾನಿದ್ದವನಲ್ಲ
ದೆ ಮಾರಿಸಿ ಕಾಳ್ಬಲ್ಲನೆ ಯನಲು। ಅವನಿಂತೆಂದನು ಯಾಜ್ಯಾಳದರಿ ಶಿವನನು ದಿಸಿರಿಯನಲು ಯಿದು ವಕರಿಗೆ ದಾಕ್ಷಿತಿಮೆಂ ದು ಜ್ಯಾಳದರಾಸಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ಕಂಕರಾಯನಿಂ
ದು ಕರೆಯಮ್ಮೆ ಆಗಳವನು ಅರ್ಪದಿಸಿವಾಯು ನಲು ಬಳಿಕ ಕಜ್ಯನರು ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸೆಸು ತಿಸಿದರು। ಹೋಂಗಿವು ಹಿ ವಿ ಗಳ ವರಿವಾತಿರ್ದರು॥ ೨೯॥ ವಂದು
ವಿನ ಬಸವೇಶ್ವರನು। ಯೆಂಬುವೆ ವುಜ್ಜನ ವಾಗ್ಧ್ಯಾಗವಾರ್ತ್ಯ ಚರಮೂರ್ತಿ ಬಂದು। ಯೆ ತೆ ಬಸವೇಶ್ವರನೆ। ದಿನವಂ ದಕ್ಕೆ ಕಂಗವಾರಿಗೆ ವಕ್ಕಳ ಮುತ್ತಿನ ಜೋರ್ದ ಪ್ರಂದಹಿತು ಕಂಡು ಗಜ ಕೆನಲು ಹ
ತ್ತು ಕಂಡು ಗತ್ತಿಕ್ಕವೆಂಬ ತೆತ್ತನಿಚುಗೆತ್ತೆ ನಿಮಬಚ್ಚಿತ್ತ ಬಂದಪ್ಪಗೆರೆಕೊಂಡು ಹಾಗಿಂತೆಂದು। ಜ್ಯಾಳದರಾಸಿಯನೆ ಮುತ್ತಿನ ರಾಸಿಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು। ಆಗೆ ಚರಮೂರ್ತಿ ತೆಂವುವು ನೆಸ್ನಿಬ್ಬಂದಪ್ಪು ಹೊರಿರುಗ
ತೆಂಬಿಕೊಂಡು ಹಾಗಿನೆವೆ ವನದ ಸಿ ಶಿವ ಮೊಗಗೆ ಕಾರ್ಯವಾದರು॥ ೨೯॥ ೩೦॥ ಕಾಶಿಂಗದೇವರ ದಮಹಾದೇವಸಿತ್ತಿಯ ವಯಂದೆವಾರ್ಯವು ಪಿತ್ಪರನು ಬಸವಣ್ಣನ ಹಾದಿ ದವದ ಜವನಮೊಂದಾದುಬಿ

ಡಿಬೆಡಿದುದು ಶರಣರಾಗಿನಿಡವಿಷ್ಟ ಶಿಶಿವೆ ದಂಡಕೂಡಲಸಂಗಾ ಅವಧಾರಯೆಂಬ ಗೀತಮಂ ಪಾಡೆ। ಮಹಾದೇವನಿತ್ತಕ್ಕೆ ಸ್ವಸ್ಥದ್ವ ಸ್ವಸ್ಥ। ಪಾಡಲಯ್ಯ। ಮದ್ರುವಯ್ಯ। ಮಕ್ಕಿಯ ರಾಜಯ್ಯ। ಮೊದಲಾದ
ವರು ಹಿಂಗಿಸುಡಿಯಲಂಮರು ಯಾವ ಜನದರ್ತವಪುರಕ್ಕಿಹ। ನೋಡಬೇಕೆಂದು। ಮುತ್ತುರತ್ತಂಗಳ ಬೆಡುವೆನೆಂದು। ಕಲ್ಯಾಣಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಪುರದೊಳಗೆ ವಸಿಯಮಾಡಿದರೂ। ಯತಶಿವನು
ಬಸವಂಣನವು ನವನೋಡುವೆನೆಂದು। ಕೆಂಜೆಡೆ ಡಿಸಪ್ಪಗಕುಂಡಲಂಗಳ ಧರಿಸಿ। ಗಳಗಳದಿಬಂದು। ಶಿವಯೋಗನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರ್ದ ಬಸವಂಣನ ಮುಬ್ಬುನಿ ಮುಂದೆ ರಿಯದಿಗಿತ ಮಂಪಾಡೆ ಕಡ್ಡೆಯಾಗ
ಮಹಾದೇವನಿ ಕ್ಷೆಯಂಬ ವಕ್ಕಮುಚೊನರಕ್ತಗಳಬೆ ಡುವಾದಕ್ಕೆ ಬರುತಾನೆನಿಸು ಹಿಂಗೆಕಾ ಕ್ಷೆಯೆಂದರು। ಸಂಗಮೇಶ್ವರಪ್ಪದವೂ ತಿಂಗಿನ ಸಮಸ್ತ ಶರಣರಮನೆಯಾಬಾರ ದಿನಕ್ಕೆ ಹಿಂಪಿ
ಕ್ಷೆಸು ವಾಡುವಿರುದೇವಾಮನಲುಯಾತನನಿಕ್ಷಿ ಗನಿಲ್ಲಂ ಮುದಕ್ಕೆ ಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾದರು। ಯಿತಬಸವಂಣನು ಮಾಹೇಶ್ವರರ ನಡುವೆ ಪರಕ್ಷ ನಮಕ್ಕೆಯಿನ್ನಾಗ್ಯ ತರಿಪ್ಪುಸವಮುದಲ್ಲಿ
ಮಹಾದೇವನಿ ಕ್ಷೆಯರು ಬಂದುರೆಂಬು ರಕ್ತೆಇಯಿದ ರಿದ್ದು। ನಮಸ್ಕರಿಸಿನ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಮಾಡಿಸಿ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ। ಗಣಂಗಳು ಸಹವಾಗಿ ಮಹಾದೇವನಿ ಕ್ಷೆಯರ
ಕೆಲಯುಕೆ ಬಾಜಯೆಂಗೆಯುಸಿ। ಅರಾಗಣಿತೆಗನಿಡಿಸಲುಸು ವಾಗ। ಯಿತಬಸವಂಣನಿಂನ ವಚನದ ಬಿಂಕದ ಬರದಕ್ಕೆ ನಿಂಮ ಬೆಡಬಂದೆನೆಂದು ಶಿವನಾತೆಯಂದನು ಡಿತದಬಿಡಿಸಿ। ಮು
ತ್ತುಮಾಣಿಕವಚಕೆಂಬುದಮರಿದು ಜೋಳಕಡತಿತಾಗರಿಗಳಕಾಡುಯೆನಲು ಆ ಮಾತಿಗೆ ಬಸವಂಣನಕ್ಕುನಿವುಗೆನುಯಬೆಡನಿ ಮಯ್ಯೆನಬಯಸಿಬಂದರೆ ಅದನಿಬೆಡಿಯನಲು। ಶಿ
ವ್ಯನುಮುತ್ತುಮಾಣಿಕಹಾಂಮುಗಳು ಮಾವಿತ್ತು ಹಿರಾಗಬೆಸುಮನಲು। ರಾಕ್ಷುವಕುಹ ದಯಿ೭೨। ಅರಾ।। ಲ।। ಶ್ರೀಕಯ ಏಕಿ ಶಿವನುಮುತ್ತುಮಾಣಿಕ ದಕ್ತಾತ್ತನರಿದು। ಮುತ್ತು

ಯ ಕಾಡುವದರಿಂದೆಂದು। ಶಿವನು ವಿಪ್ರ ಜಂಗಮರೂಪಾಗಿ ಬಕ್ಕಾಕಿ ಕಳ್ಳೆನಂತವಾ ಲೀಲೆ ಹಾಸನ ಭಗವತೋ ಧರಾಧರವನುದ್ಧರಿಸಿ ದುಕೂಲವ ಹಾರ್ದು ಹಾದಿನಾರು ಮಹಾರುದ್ರ ಹಂಶೆಯ ಮತ್ತೊತ್ತು ಬಸವಣ್ಣನ ಕರೆವ ಶಿವ ಮನೆಗೆ
ಸ್ನ ಜೆತ್ತರಲು। ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಂಪನ್ನನ ಮನೆಯ ಶಿಪಾದಾ ಜಿಕನವೆಯ ಮಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಳಿಕ। ಮಜ್ಜನವನೀಡಿಸಿ। ತ್ರಿಶೂಗನಾನೆಂಯ ಮಾಡಿಸಿ। ದುಕೂಲವಸ್ತ್ರಾದ್ದಿಸಿ ಪರಿಮಳದಿ ಧರಿಸಿ ದಿವ್ಯ ಪಕ್ವಾನ್ನ ತಾಂಬೂಲವ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರದಾನ
ಮಡಿಹೋಂ ನಿಂಯುನಿರಿಸಿ ಸ್ತುತಿ। ನಿಜ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತೆ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಸವಣ್ಣ ಪಾದವನೊತ್ತುವಾಗ ಹೊಂನಾಲ ಕಿರುಬೆರಳಾರಿವೆ ನೆಲು। ಆಗ ಪರಿಚಾರಕರ ಕರೆದು। ಬೆಳ್ಳಿ ತ್ರೈ ಯು ಕರೆದು ಕಾಂಡು
ಬರುವಾಡನಲು। ಕಳನುನ ಮನೆಯ ನೋಡಿ ಯಲ್ಲಿರಲಿ ಯು ವಿಪ್ರ ಮೂರ್ತಿ ನಗಲ್ಲು ದಶಂಡು। ಆ ಪರಿಚಾರಕ ಕರಿದ ಬಂದು ಯಲ್ಲಿ ಯುತ್ತರ ಪಿಲ್ಲವನಲು। ಯು ದು ಸಂಗಮ ಶಾನಮಾ ಯಿ। ಯು ದು ಯಂ ನಗೆಯು ಪರಿ
ಯೆಂದು ನಾಗಯಂನರಸಿ ಯಾ ವನಿಲಲಾ ಜನೆಯ ಸ್ವಪ್ನ ಹಿನೊಡು ವೈಯಾ ನೆಯ ನೊಲ್ಲೆಂದಾಡೆ। ಹಾರೂರ ಹೆಂನಾಗಂ ದಾವಂತೆ। ನಾನು ಹೆಂಣಾದವನು। ಶ್ರೀ ದಕ್ಷೋ ನಿಲ್ಲ ಜನನಿಂ ಗಳಿಸಿ ನಾ
ಂಡು ಯೆಲೆ ಬಸವಯ್ಯ ನಿಂಮ ಮನದ ಬಂಯಕೆಂಯು ಮಾ ಡುವೆಂಷ್ಟೆಂ ಮನಿಜ್ಜೆ ಯಜ್ಞ ಕುಮಲಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಸಂಗಮದೇವರನೆಬ್ಬಿಸಿ ಮುನ್ನ ತಿಗೆಂಯಲು। ಆಗ ಪಂಚಮಯು ಖ ದ ಕಮುಜ ಶ್ರೀ ನಾವೆ ಶ್ರೀ ಪಾದ
ಕೆ। ಆ ನೆಹೆ ದರಿಯ ಲೆ ಬಸವಯ್ಯ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಸಂಗಮದೇವರ್ಗೆ ನಾದರನೆ। ಕೌಯೆ ಶಿ ಯೆಮುಂನವರಘುಂ ನೆವಹು ಸಂಗ ಮದೇವ ಗೆಂದೆ ಕೊಟ್ಟೆನೆನಲು। ಆ ಮೆಲೆ ಶಿವನು ಬಸವಣ್ಣನ
ಸಕಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಡಿ। ಅ ಕೆ ಜ್ಯರಿವಸ್ತ್ರ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾದ ರೂ॥ ಶ್ರೀ॥ ಹೇರೂರ ಹೆಂನಾಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ। ಹೇರೂರೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಶಿವಭಕ್ತನೆಂಬ ಭಕ್ತನಿಪ್ಪನು। ಅವನ ಮಗಳು ಹೇರೂರ ಹೆಂಣು
ಲೆಂದೆ ಮಗಳ ಯಮ ಪ್ರನವಕಂದು ಯೂಕೆಯ ನಾರಿಗೆ ಕೊಡುವೆನೆಂದು। ಮನದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು। ಆ ನಜ್ಜ್ಯನಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ದಲಂನತಂಗಿ ಬಂಚಿ ಮನಂ ನಮ ನನಿಸಿ ಕೆಂ ನಮಗಳ ಕೊಡು ಯನಲು। ಅ ದಕ್ಕೆ ಬಾ
ಡಂಬಪ್ರು ಯಿಂನು ಯುರಡು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡುವಾ ಯನಲು। ಆ ಮಾತ ಕೇಳಿ ಮ ನೆಯುತ್ತಂನೋಳಗೆ ಬರಲುತ್ತ। ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಯೆಲೆ ದೇವ ಯಂನ ಜ್ಜ್ಯನ ರಿನಿ ಕೊಡು ತ್ತಾ

ರೆಬವಿಯಮುಖವನೋಡುತ ನೋಡುತ್ತೇನು ಭೋರದಿನೊಳದಿ ದುಃಕಿತನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲಾಪನೆ। ಅಮ್ಮುತವಾಗಿ ಧ್ಯಾನವಿಷಯವಾಗಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿನೆ ಬವಿಗೆ ಹೇಂದತಿಯಾನಿಪ್ಪ ಸೋಂಗಾವನ ವಶೋಂಡು ಯಿರ
ಲು ಯುಕ್ತಯರಮುತಿಂದಳಾ ನಿಮದುವೆಯ ಸಮಯ ಬರ್ಕಲು। ಆಮೇಲೆ ಚಿಪ್ಪರದಾಳಗೆ ಮೆಷ್ಕಕಿ ಯೊಳಗೆ ನಿಲಿಸಿ। ಯುದಿರಾನಿಜ್ಜೈನನತಂದು ನಿಲಿಸಿ ಶಿವವಕ್ಕೈನರ ನೋಡಬಾರದೆಂಬಂತೆ ತೆರೆಯ ಪಿ
ಡಿದು। ಹೇಂಗಾಂ ಜನ್ನವನಿರಾಳಗೆ ಕಾಲನಿಸಲ್ಲೆವಂತೆ ತಂದೆ ದ್ವಾರೆಯನೆರದು ಘುಮದೂತವಲಿರಲು। ಆಗ ಹೆರೂರ ಹೇಂಗಾಲಿಂಗವ ಕಂಡಲ್ಲದೆ ನಾನಗೆ ಲಿಯಲು ಷವೆಂದು। ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು ಯೆಲ್ಲದೆವಾರಿಗ
ನೋಡನಿಪ್ಪಸಾವೆ ನೆನಸಾಯಿತು ಘುರವ ನೆಸುರುವಿ। ದಶರಿಯೆ ಸುಂಮುನೆ ಕಿರ್ದ್ದವರಿ। ಕಲಿನಲಿ ಪ್ರವಗೆವರವಕೊಷ್ಟರಿ। ಕಾದಗೂ ಸಿನಕ್ಕೈಯ್ಯ ಹಾಲ ಸಲಿನಿದಿರಿ ನಂನೆ ತೆನುತವಪ್ಪ ಕಂಡಿರೆಂದು ಯುಂನು
ಬಿದುದಿ ಸ್ನೆನೆವಿದು ಮುಖದಲಿ ನಂನ ನೋಡೆಂದು ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಬ್ಬನಾದ ಕೂಡಿಬಂಡಿಯನೇರಿ ಶಿವದ್ವಾನವ ಮಾಡುತವಾ ಸುವಾಗ ನಡುವಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಯುಳುಕೊಂಡು ಬುತ್ತಿಯ ಸುಂಗಾ
ಬಾರೆಂದುಮ ದಶ್ರನಿಶಿಯ ರ ಕೆಂಯಲು। ದೇವತಾ ಸ್ಥಾವರಾದಿ ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿಕೊಂಡು ರೂಪಾಗಲು। ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನು।(ಶ್ರೀ) ಮೋರವ
ಂಕಿದೇವಯ್ಯಗಳು ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಲಿರುತಿರಲು। ಲಂದು ಬಿನಳಿವನು। ಜಂಗಮರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಅವರಮನೆವನೋಡುವೆ ದಕ್ಕೆ ಅಂದಿನ ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆನಿಂದಿ
ರಲು। ತ್ರಿಗ ಬಂಕಯ್ಯನ ಮಸ್ಕರಿಸಿಯೆ ನುಕಾರನಾಗ ಇರುವ

ನಿನಿರಿಡಿನೆಲೆಯೊಡೆಯ ಬಂದ ಹಾನವಮಗೆ ಚರಡಾಣಕೆ ಹಾಲು ಕಾರಡಿ ನೆನಿ ಚಿಗುತ ಪುತ್ರಿಯ ನೆಮ ವೆನಲು, ಹಾಂಗೆ ಆಗಲಿಯೆಂದು ಗಾಢಾಸಕ ತಂದು ಹಾಲನೆರೆದು, ಆಗ ಆ ಪತಿವ್ರತೆ ಬಿಲ್ಲ ಪುತ್ರಿ
ಯು ಬೆಳೆಗುತಿರೆ ಕಾಯ ತಂದು ಚರವ ಮಾಡಿದ ಕಾಡಲು, ಶಿವಪೂಜೆಯ ನೇಮವ ಮಾಡಿ, ಆಗ ಮೇಘದೇವ ಬೆಡಗಾಯ ನಲು ಯಿಂತು ಶಿವಪೂಜೆಯ ಆಚಾರಿ ಆ ಮಹಾ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಳು
ದು ಹೋದರು ॥ ೧೮ ॥ ೮೧ ॥ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಲ್ಯಾಣದ ಮಹಿಮೆಯಂತು ಪಿರಿದು ಕಾಮವ್ಯಸನಿ ಹೊಕ್ಕರು ಪೂರ್ವಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹಂನೆರಡು ಗಾವುದ ಮತ್ತರದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹಂನೆರಡು ಗಾವುದ
ಕೆಸನಾಲ್ಕು ತೆಂಟು ಗಾವುದದ ಕೋಟೆ ಅದ ಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ಗೆಳು ಮುಂನೂರರುವತ್ತು ಅದರೊಳಗೆ ನೂರನಾಲ್ಕು ಮಹಾಪ್ರದಕ್ಷದ ಬಾಗಿಲು ಯಿಂನೂರು ಚೆಂನ್ನದ ಬಾಗಿಲು ಸದ
ವಿಲ್ಲದಾಯೆಪ್ಪತ್ತು ಬಾಗಿಲು, ಆ ಕೋಟೆಗೆ ನೂರ ರರ ಹದಿನೈದು ಕೊತ್ತಗಂಡಿಗಳು, ಆದರೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ನದರ ಬಾಗಿಲು, ಆ ಪಟ್ಟಣದಾಕೆಗೆ ಮುಹೂರ್ತರಮನೆ ಲಕ್ಷ, ಸಾಮ್ರಂತರ ಮ
ನೆ ಲಕ್ಷ, ಮಂಡಳಿಕರ ಮನೆ ಲಕ್ಷ, ಅಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ್ಯದಿ ದ್ವೆನೂರು ಯೆಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಬಿದಿ ನೂರಿ ಪತು ಲಕ್ಷದ ಮೆಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಲಕ್ಷ ಮನೆ ಸಾವಿರ ಕಂಬ ಗುಡಿಗಳು, ಆ ಪಟ್ಟಣ ತ್ರಿಪುರಾಂತರ
ರಾಂತಕ ಲಿಂಗ ಮಹಿಮೆ, ಮುನ್ನೂರಾರು ಮತು ಪದಿತಾಪ ರ್ಶಿವಾಲ, ಮರಡು ಲಕ್ಷದಂತೆಂಬತ್ತೈದು ಸಾವಿರದ ಮೇಲೆ ಸಾಸಿರ ನೂರೈದು ಮೆಪ್ಪತ್ತೈದು ದಾಸೋಹದ ಮನೆಗಳು ಕಲ್ಯಾಣ ಮನೆ ಪ್ರಸಾದಮನೆ
ಸಾವಿರದಯಂಬತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ, ಮಹಾಶಿವಲಿಂಗ ಮನೆಗಳು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ, ನಿತ್ಯನೇಮದವರ ಮನೆ ಬೆಮಿಲು ಮಿ ನೇಮದವರ ಮನೆಗಳು ಹದಿನೈದು ಸಾವಿರ, ಅರ್ಚನೆ ಪ್ರಸಾದಿಗ
ಳ ಮನೆ ಹಂನೆರಡು ಸಾವಿರ, ಚಿತ್ರದ ಪುತ್ತಳಿಯವರ ಮನೆ ವಿದು ಸಾವಿರ, ನಿಚ್ಚ ವಿಂನೂರು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ನೆಮದ ಮನೆ ವಿವತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ, ಸಾವಿರದ ನೂರು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಮನೆ

ಗಳು ಹಂನೊಂದು ಸಾವಿರ, [illegible]ವತೆರಡು ಸಾವಿರ ಅವಾಕ್ತೆಯುಂಡ್ಡ ಮನೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಅರುವತು ನಾಲ್ಕು ಶಿಲಪಂತರ ಮನೆಗಳು ಸಾವಿರ ವಸ್ತ್ರ ಅನವರಣ್ಣಾಜನ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಜಂ
ಗಮಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿದೆ ವರಮನೆ ಎಂಟುರಡು ಸಾವಿರದ ಯೆಸ್ಸು ನಾರಿಪ್ಪತ್ತು ನಿಷೆಮವಿಲ್ಲದೆ ಸಹ್ಜವಾಗಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ವರಮನೆಗಳು ಲಕ್ಷ್ಮವಾಕ್ಕೆ, ಬಸವಣ್ಣನ ಅರಮ
ನೆಗೆ ಸುತ್ತಣ ಬೀಗಾಲ[illegible] ವಿಪ್ರಸಾಲ ಅದಕೆ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಬಾಗಿಲುಕದಪುಗಳು ವಿದು ಅವಕೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಯಾಸಾಪಾನ, ಅಲ್ಲಿ ಬೆಂನದ ತೊರಣದ ಕಂಬ, ಅರಕಲ್ಲಿರು
ಪ್ರಾಪ್ತೆಯ ಪುಷ್ಪಪಾತ್ರ ನಂದಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳು ವ್ಯಾಸನಶಾ ಕ್ಷೇತ್ರಹಲು, ಬಸವರಾಜದೇವರ ಮಹಾಪುರಿಗೆ ಬೆಂನದ ಕಂಬಂಗಳು ಸಾವಿರ, ಮನೆಯ ಮೆಲೆಯುಕ್ಕಿರದ ಹಂನೆರಳ ಸಾವಿರ
ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಹಂಡನ ವಸ್ತು ಶುದ್ಧ ಆಚರ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯುಮದರ ದಂಡ ಬೆಳೆವರಾಜಾಂನದ ಗದ್ದೆ ಬಾಜವರ ಹಿರಿಯ ಹಂನೆರಡು ಕಂಡುಗ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಂ
ನೆರಡು ಲಕ್ಷ್ಮ, ಯೆಂಬತ್ತು ಸಾವಿರಮುಯಿ ಳು ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ಶರಣರು ಸಹವಾಗಿ ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬಿಡಿದ ಪಾದಾರ್ಚಕರಾದು ವಾರಕ್ಕೆ, ಶಿವನು ಜಂ
ಗಮರೂಪ ಧರಿಸಿ ಬಂದು ನೊಸಲಕಂಣ ಬೆಡಲು ಕಂನಡಿಯ ತಾರಲು ಅದರಲ್ಲಿ ನೊಸಲಕಂಣ ಕಂಡು ನಾಚಿಹಾಗುತ್ತಿರಲು, ಮಾಡಿದರು ಸಂಗಯ್ಯನಿಂಮು ಯೆಪ್ಪತ್ತೆರಡು ನಿಂ
ಗವನು ನಂಮ ಶರಣರು ನೆಡಸುವರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆಗಳು ॥೩೦॥ ಆ ದೇವರ ದ್ವಾರ ಮಂಟಪಗಳು, ವಿಕರಾದಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ, ಹಂನೆರಡು ವರುಷ ಪರಿಯಂತರ ಹಸ್ತ
ದಲ್ಲಿ ಮಲಪಾತ್ರವನು ಹಿಡಿಕೊಂಡು, ಯಿದ ನಮಗೆ ಪಾಯಸವ ಮಾಡಿಕ್ಕುವವರಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಕ್ಷೆಕ್ಷೆರ ಪಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಲು ಯಿದನಾ ಮಾಡಿನಿಡಲಾಗಿ ಪೆಮ

ನೆಲು। ಬಳಿಕ ಮುದ್ದುಸೂರಲ್ಲಿದ್ದನೆಯಿಗೆಯ ಪಕರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕೇಳಲು ಅಗದಿನಲು ಆಸಕ್ತಿಲವದುಗಳಿಯಂಮ ಕಿಳಿದು ಅಮಳಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊಂಡಿಯ ಬಳಿಯ ಬುದ್ಧ
ಕೆಪಾಳಿ ನಿಜದಪಾಯಸವ ಮಾಡಿಕ್ಕಲು ಯಿಕೆ ನಂಮಮ ಮನೊದರ್ಪ ಪತಿಳಿದಕೊಂಡು। ಅಷ್ಟಗ್ಗಳ ದಿವಿಯ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೈ ಬಿಕ್ಷೆಯ ಮಾಡುವಾಗ। ವಂದುವೇಳೆಯಲ್ಲಿದ
ಸಂಣ ವಸ್ತ್ರದ ಹಂನೆರಡು ವರುಷನೆಯಿದು ಬೆಳವಲ ದೇಶದ ಸಿದ್ಧಾಪುರದ ಸಂತೆಗೆ ಮಾರಬೇಕೆಂದು ಹಾಯಲು। ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಿಗಳು ಬೆಲೆಗಟ್ಟಲಾರದಿರಲು। ಆ ವಸ್ತ್ರವತಿ
ಕಿನಿತರುವಾಗ ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಾಸಮ್ಮಯ್ಯ ದೇವಯೆಂದು ಕೇಳಲು ವಸ್ತ್ರ ಬೇನಲು। ಅದು ನಮಗೆ ಬೇಕೆನಲು ಸಲ್ಲಿವೆಂದು ಕೊಡಲು ಅದಬೆ
ದ್ರವಾಗಿ ಹರಿಯಲು ಅದಕೆ ಚಿಂತಿಸದಿರಲು ಆಗ ಶಿವನು ವಂದು ಹಿಡಿದಾನ್ಯವ ಕೊಡಲು ಅದ ತೆಕೊಂಡು ಮನೆಗಬರಲು ಆಗ ದುಗ್ಗಳೆಯು ಬೇಕೊಂಡು ಗವೆಂದು ತೆಗದುಕೊಂ
ಕನಾ ಜದಾಳ ಗೆಪಾಕಲು ಅದು ತವನಿಧಿಯಾಯಿತು॥ ೩೧॥ ೫೦॥ ಬಾಳ್ವದೇಶದ ತಿರುವಾರೂರಲ್ಲಿ ಜೇಡಮಸ್ಯ ನಾರಂಬ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣನು। ಶಿವಪುರಾಣವನೊದುವಾ
ಗ ನವಸುತ್ರಸ್ಯ ಗಸ್ತಿನಾಸ್ತಿಯೆಂಬನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು ಆತನರಾಣಿಯು ಸ್ವಪ್ನದಲಿ ದೇವಿಯು ಯಿದನುಚಿಂತೆಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಮಕ್ಕಳು ಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವೆಂದು ಪುರಾಣವೆ
ಳುತ್ತದೆಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಶಿವಾಳಿಕನಾದ ನಬೆಡು ನಡೆಯೆಂದು ಹಾಗಿಪತಿ ಸಹವಾಗಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪುತ್ರನ ಬೇಡಲು ಆದಿತೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಲಿಂಗನುಡಿಯಲು ಮನೆಗೆ ಬಂ
ದು ಸುಖರಂ ಬಾಗದಲ್ಲಿರಲು। ಅತ್ತ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಸಮುದ್ರದ ಮಥನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ವಿಷವ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡುವಾಗ। ಆ ವಿಷದಾಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವ ಕಂಡು ನಿ

ನಾರಿದೆರಸೆನೆಲು ಮರುಷಾಕ್ಷತಿಯಲ್ಲಿನ ವಸ್ತುಕ್ಷಿತಿ ಸ್ತಾರವ ಮಾಡಲು । ಅಗಸಾಂಧರಗನುತ್ವರನೆಂದು ಪೊಸರಿಸ್ತು ಮತ್ತ್ರನ್ನೆಣಾಗೂ ಯನಲು । ಮತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮರವೆಯುಂ ಕು ಯೆಂತುವಾ
ಗುವೆಸ್ತಾಮಿಯುನಲ್ಲು । ಅವ್ವಾತನಿ ತಿಗೆಶಿವ ಸುನ್ನಾನಿಧಿನೆನಂಬಿ ಹಾಗೆನಲು ಪ್ರಮಿತಯಸ್ಸಜ್ಞಾನಿದ್ಧಿವಿಪ್ಪುರ ಗೃಹ್ವಕ್ಷ್ವಟ್ವಿಂಬ ಗುಹಿಗೆವಂಬ್ಬಂಣಾಬ್ಬಂದು ಶಿವಲೋಗದಲ್ಲಿ ರ್ದಗರು । ಮೂವಿಯೊಳ
ಗೆನಿದಾನವಿ ದ್ದಂತೆ ವಾದ್ರ್ವಿಸಿದೆನು ಆ ಮೆತೆವಿಡುವ ರುಷವಾಗಲು ತಾನೆ ಅರಸಾಗಿ ಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಪರಿವಾರವ ಮಾಡಿಸಂಡಿಯ ನಾಡುವಾ ಗನರ ಬಿಂಗ ವೊನೆಯಾ ದಾ ಆನೆ ಸಂಭ್ರಮತೆ ತಿಳಿಕಿ
ತೆ । ಅರಸಣ ಪಾಣಿತ । ಅತಿವತಿಗೆ । ಅಧಾನು ಬಂದಿನಿಕ್ರಾದನಿ । ಗಂಧಬಾರ ರನಾರಿಯೆಂಬ ನಸಪವನಿಗಳು ಮದದಿಂದ ಸಂಕೆ ತೆಯ ಪರುಕಾಂಡು ಬರುವಾರ್ಗ ಗಿಸಂಡಿಯಮ
ಕ್ಷೆಳಿಲ್ಲ ಹಾವಾದಿ ಹಾಗಲು । ಸಂಭ್ರದ ಮರಿಯುಂ ತೆ ಆನೆನೆ ಅಂಜದೆ ನಂಬಿಯುಂಗಾ ಸಂಡಿಯ ಮೆತೆಯುರಲು । ಆ ನೆಬ ಂದು ಮಂಡಿಯ ಹಾಡಿನ ವಸ್ತರಿಸಿ ಹಾಗಲು ಯ
ಸುದಿಯ ಪರಿಚಾರಕರು ಅರಸಿಂಗೆ ಪಿಳಲು ಆ ಗನರ ಬಿಂಗವೊನೆಯಾರು ಬಂದು ಶಿವಶಿವಾಯ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಗಯಾತನಾ ವಸುಂಧ್ರದ ಪುಂಜವಾ ಆನೆ ನಿತ್ತ್ರದನೆ ತೆಯೊ । ಆ
ವ ಸಿತ್ತ್ರದ ಸಾಗರವಾ । ನಾವರಿಂಪೆ ವೆನಲು ಆಗಜೆಡೆನ್ನ ನಾಮು ಬಂದ್ಧುವ ಮಗನಂಬಿ ತ್ತಿ ಕಾಂಡು ಅನೆಗೆತು ಕ್ತಾನಿದ್ದಿಯೆಂದು ಮುದ್ದಾಡಲು ಆ ಮೆತೆತಾಯಿ ಬಂದು ತಕ್ಕನಿಸಿಕಾಂಡು ।
ಬಿಡಿತೆರಗಿದ ಮೊಲ್ಲೆಂತು ಮುಗುತೆ । ರಾಹು ಮುಕ್ತಿದ ಚಂದ್ರ ಮನೆಯಾದ ಸುತ್ರ ಶ್ರದಿಂದ್ದು ದಿವೆಂಬೆಂದು ನುಡಿದಾಗ ನರಸಿಂಗ ಬೊನೆಯಾರಿಂ ತೆಂದರು ಯನಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಶ್ರಿಯಾರಿಸುವ
ನನನೆಕಾಡುಯನಲು । ಸತಿಪತಿಗಳು ವಾಬ್ಬಪರಿಕ್ಷೆ ನನ್ನೈಯ್ಯ ಅನೆಪ್ಪುರ ಕ್ಷೆವಂತೆ ವಸವಂತನ ಕಯ್ಯ ಕೆಲ್ಲಿವ ಪ್ರರಕ್ಷದರಿ ಶಿಯು ಕಾಡು ವಂತೆ ಕಾಪ್ತರು ಆಗೆ ಅಂಜನನಿರಿಯುಮಿ

ತಿ ಬಾಲಸೂರ್ಯನೊಪ್ಪುವಂತೆ। ಸಂಭ್ರಂಗಾದೇವರ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಆ ರಮಣಿಗೆ ಶರಣೆಂದು ಪಾದಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತನದಮೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ಸುಖದೊಳಿರಲು ಆ ವಿಶಿಷ್ಟ
ದಿನಾರು ವರುಷದ ಪ್ರಾಯವಾಗಲು। ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯಾರು ತುಂಬುರ ಮಂತ್ರಿಯ ಕರದು ಮಗನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಬೇಕು ಹೆಂಣನೋಡೆನಲು। ಆ ಗಮಂತ್ರಿಯು ಮಣಾಬಂದ ಮು ತೊರೆದಿಗೆ ಪಾಗಿ। ಅಲ್ಲಿ
ಹೆಂಣಬಿನ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ ಕರದು ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯಾರ ಪುತ್ರ ಸೌಂದರ ಸಂಭ್ರಂಗಾಗೆ ನಿಂಮ ಮಗಳ ಕೊಡಿಯೆನಲು। ಅವರು ವಡಂಬಡಲು ಸಾಕ್ಷಿಬಿಟ್ಟ ವಕಾಸ್ತು ಬರಲು। ಮರ್ತ್ಯ ದೇವ ಮುಹೂರ್ತದಾ
೧೭ ಲಾದೆಂದು ಮಂತ್ರಿಯಾಕಳು ಸುಕಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ದ
ರಮಾ ದಿಲಾ ಸಿ ದನು। ಮು ತ್ತಿನ ಸೆರಗಳು ಪಸಸೆ
ಮು ತೂರಿ ಗಿಕಳು ಷಲು। ಅಲ್ಲಿ ಮದ್ದಾಳ ವನವರಿಸು
ಶಿಯಾ ಸೋಮವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಿಸಿ। ಅಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರ ನವ ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧಿಯೊಗವ ನವಮದಿಂದು ಬಿಂನ್ನೈಸಲು ಆ ಗಸಂಭ್ರಂಗಾ ನೆಸ್ಸಂಗಾ
ಡಿ ಗಗ ನಳು ಮು ಜಕ್ಕಿ ಶಿಗ ಗಳದ ರಾಜಿ ಪತ್ರಾವಳಿಯ ಪಾದ್ದಿಸಿ। ಪತ್ರ್ಯದ ನಿಯ ನೆರೆಸಿ। ಹೊಂದಿ ತುಂಬುರ ಮಂತ್ರಿಯು ಪಲ್ಲಿ ರಿಸಿ ಮುಣಾಬಂದ
ಳಿತಿರಲು। ಅ ತಕ್ಕೆ ಹೊಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಯೆತೆ ನಿರಿಜೆಯ ಮಿ। ನಂಬಿ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬಿಕ್ಕ ತಾನೆ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಪಾಗು ಕೆ ವೆಯೆಂದು। ಮು
ಪ್ಪನೆರೂಪಧರಿಸಿ। ಸರ್ಪನನೆ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಅಷ್ಟನತತೆ ಯಷ್ಟು ವಮಂಡಲವ ಮಾಡಿ ಹೂಂಯುಬರ್ಪವನೆ ದಾತ್ರವನು ಪ್ತು। ಪ್ರಜ್ಞಾ ಬಿಟ್ಟವನ ದ ಪಚಡವ ಪಾದ್ದು। ಅ ಪಸ್ತಾರ ಮೆಂಬ ಸರ್ಪ
ನಪಾದರಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಮೆಟ್ಟಿ। ರುಂಡು ಮಾಲೆಯ ನಿಜ ಪಸರ ಚಂದ್ರನೆ ಕಾಡೆ। ತ್ರಿಶೂಲವೆ ಕಾಲು। ವಿಷ್ಣು ಶಂಕಾ ಳವಿ ದಂಡವ ಮಾಡಿಕೈ ಹಾಸಿ ದೆಂದ ಬಾಳ ವರಿಷ್ಟು ತೊರ ಮದು ವಿಕೆಯ ಬಿಷ್ಟು ರಕ್ಷೆ
ಬಂದು। ತೆಂಮುತ್ತ ಕೆಕರ ಸುತ್ತ ತಲೆಯ ನಡು ನಿಸುತ್ತ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಮಃಶಿವಾಯ ಯೆನುತೆ ಕಾಲನಗೊರೆ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಯೆಡಪ್ಪ ಬದ್ದು ಕುಪ್ಪದಕಾಡ ಗಳ ನೊಡೆಯಲು। ಆ ಬಿದ್ದ ವೃದ್ಧನ ಬಿ

ಪ್ಪಿಸಲು। ಮತೆ ಬಿದ್ದು ಷಣ್ಮುಖ ಶಿವಜ್ಞಲಕ್ಕಿ ನಿಗೆಯ ನೋಡದು ಬಿದ್ದೆಕಲಾರದೆ ಮೂರ್ಛೆಯಾಗಿರಲು ಅಪ್ಪಣೆಕಗೆ ಅರಿದವರೆಬ್ಬಿಸಿ। ಇಂತು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕುಪ್ಪುಲಕಾಂಡಗಳ ಮೆಲೆ ಬಿದ್ದಾ ಡಳ್ಳಿನಿಲ್ಲಯ

ಲುಯಮುಪ್ಪಿನ ಮರುಳನ ಆಳು ಹಾಗಿನಿದರು ಯಿದೆಮದು ವೆಗವೆ ಸಕಲವೆಂದು ಹಾರಗಿರಿಬಾಣಿ ವರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಮಾಡಲು। ಮತೆ ಮಾರುಕಾಣದಿಂತೆ ವಳೆಯಕೆ ಬಂದು। ಕಾರಣಾವಹರಿದು

ಹಸಿಯ ದಾರೆಯ ಜಗಲಿಯ ಹುರಿದು ಮಂಗಲವ ಅವಮಂಗಲವ ಮಾಡಲು ಅರಿದರ್ಶನಂ ಗಾಣಿಸಬಗೆಯವರು ನಿವನಾರೆಂದು ಕೇಳಲು ಆ ಪ್ರುದ್ದನಿಂತೆಂದನು। ಯಿವನೆಂನ ತಾತಿನ ಮಗಯ

ದಕ್ಷೆ ಪುತ್ರ ಮಾಂಡೆನಲು ಗಬಳಿಕೆ ಆತಾಯಿ ತಂದೆಗ ಳು ಕುಲ ಹಾಲ್ಲ ಷ್ಟೆಂದ ಬಳಿಕೆಯಿಂನಾವ ಮೂಗ ಮುಂದಿಕ್ಕು ಮದು ವೆಯ ಮಾಡಿದಪಿ ವೆನಲು। ಯಿತೆ ಪ್ರುದ್ಧ ಮಾಹೇಶ್ವರನು। ನಂ

ಬೆಯಿಂಗಾನಿದ್ದವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯವಾಲಗದ। ಮಕುಟವರ್ದನನೆಡು ಪ್ರತ ಮಗಳು ನಿಡಿವಂತೆಕೆಂ ಮುತ್ತಬಂದು ನಂಬಿಯಣ್ಣಗಾನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮುಂದೆ ನಿಲೆಸುವಾರ

ಕೆಂಡು। ಯೆತೆ ಅಯ್ಯಮಿನ ಬಂಯನಿ ಬಂದಿರೆನ ಳು। ನಿನು ನಮಗೆ ಕಾಡುವ ಛ್ಛನೆ ನಿನೆಂನತಾತಿನ ಮಗ ಯಿಗ ಕಾಡಿ ಕಮಂಡಲವ ಗಳ ಹಿಡಿಯೆ ಲೆನಲು ನಂಬಂಣಾಕಾಪವಿಂ

ದಲಿಯೂ ಕಿ ಜ್ಞಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನನೂನೆನಲು ಮುತ್ರಣ ಮುಂನವೆ ಬಿದ್ದು ಶಿವದಿಡು ತೆಯಿವನೆಂನ ತಾತಿನ ತಾತಿನ ಮಗನೆಂದು ಪತ್ರವ ತಾರಿದಪಿ ಲಾಂಯನಲು ತುಂಬುರವ ಂತ್ರಿಯಿಂ

ತೆಂದಂ। ಯಿತೆ ಅಂಯ್ಯಾನಿಂನವ ಪತ್ರವ ತಂನಿಂತಿಂದು ಯಿಸು ಕಾಂಡು ಗಣಾಕೆ ನಕಪ್ಯುಕಾಡಲಾದಿದನು। ಯಾಸ್ವರ ಸಂವತ್ಸರದ ಮಾಷ ಬಹುಳ ಚತುರ್ದಶಿಯು ಸಾಮವಾರ

ದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನಕ್ಕಿ ಪುರದಸ್ಥಳಾನರಯನನ ಪ್ಪರಿಗೆ ಜೆ ಡಿಯನ್ನೈನಾರು ಯೆಸ್ವಾ ಜ್ಞಾನಿದೆವಿಂಯರು ತೆಂಮ ಪುತ್ರ ನಂಬಿಯನು ಬಳಿದಾತ್ತಾ ಗಕಾಪ್ಪರು। ಯಿದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ತಿರವೆಂಗಾನಲ್ಲಾರ।

ರುದ್ರಾಪ್ತರು। ಮಾಹೇಶ್ವರ ರುದ್ರರು। ರುದ್ರ ಸಾಪತಿಗಳು ಈಶಾನ್ಯ ಪತ್ರರು ಸಹಸ್ರ ವೇದಿಗಳು। ಓಂ ಕಂದು ಪ್ಪಿ ಆಗಳಿ ರವಿಂ ನಾನಲ್ಲಾರಿಗೆ ಬಂದು ಮಂಟ ದರಿಸುತ್ತಿತು। ಅತಿ ದ್ರ್ಯಸಾಸ್ತ್ರ ಗಸ್ತರಸು
ವಾಗೆ। ಮುಬ್ಬಿನರೂಪ ತೋರಿದರೆ ಪಿ ಬಂದು। ಸಾಕ್ಷಿ ರಕಂಡು। ಯಿನಿಶಂಕರ ಪುತ್ರರಿ ಸುಭದ್ರಾಕ್ಷಿರಿಯೆಂದು ತಂಮೊಳು ಮಮಾತಾಡಿ। ಅವರು ಸ್ವಸು ತಂನ ಪುತ್ರಮಂ ನೋಡಿಂದು ಕಯ್ಯಲಿಕಾಡಲು ಅದನಿ
ದಿನಂ ಬಿಯಂ ನಾ... ಕಂಡು। ಕೈಲಾಸದಿ ಸಿಸಲು ಮೂಲ ಪತ್ರರಿ ವಾಲಯದಲಿ ದೆಸನಲು। ತಾರಿಸು ತನದೆಯನವು ತಿರುವಾಳ್ಳಾರವಾತ್ರಿ ಕನಾಡನಸುದ್ದಿಗೆ ಬಂದು ಶಿವನು ಬಾಡಮ ಲಿಂಗದಾಳದನಿ
ಆಗನಿ ಜರೂಪ ತೋರಲು ನಂಬಿಯಂ ನಾ ಕಂಡು ಕಣ್ಣಾ ನದಿಂ ಬಂದು ಪೂರ್ವಸ್ಮರಣೆಯಂ ತಿಳಿದು। ನಮಸರಿಸಿ ಸುತಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರಂ ತುಕ್ಕಾಡುವರೆ ದೇವಯನಲು। ಆಗ ತಿಕ್ಕೆನಸಿ ಪಾಂಸ ತಾಳ್ವ ಕಾಪ್ತು
೨ ಪಾಡಿನಲು ನಾಚಲಿ ಬಿ ನಲು ಅಂದು ಪನದಾಳ್ಳನೆಂ ದು ಪಿಚ್ಚರಿಂಯೆಂದು ಸ್ತ್ರವಂತೆ। ಹಾಡಿನಲು ಪಾಕೆಂಯೆಂದನು ಪಿಚ್ಚ ನೆ ಪಿರಿಯ ಸೂಡಿದ ನೆಪರಮ ಪೆಸು ಪತಿಯ ಅಕ್ಕಸವಿದ
ಸುಖವಿಸಿ ಸಭನೆ ನಂಬಿಯ ಪತಿಯೆಂಯೆಂದು ಪಾಗಿ ಪಡಿಪಾಂನ ಪಡೆದು ಸುಖದಲ್ಲಿಪ್ಪುತ। ಕಮಲಲತೆಯಂಬರು ದ್ರಕನ್ನಿ ಕೆ ಮಂಗತಿ ನಾಚಿಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯಂ ಬಸುರಲ್ಲಿ ಪರಪಿ
ನಾಚಿಯೆಂಬ ವಿಸರಿನ ಪಿಸು ಕ್ರಿಯಾ ವನವಾಗಿ ಪ್ಪನೆರದು ಬಾಸನೆಯ ಮಾಡುವಾಗ ನಂಬಿಯಂ ನೋಬಂದು ಅಕೆಯ ಬಳದ ಬಾಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರು ಯುಚ್ಚರು ವಾಂದಾನಿಂ ಯೆ ಕಾಂತೆ ಮನನೆನೆವಾಗಳಿ
ಲಿಂಗಸಿ ಕಂಡು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು।।೨೨।।೮೦।। ಕಾಂತಿಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಪಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆಂಬ ವಪ್ಪವಾರಿಯು ಪ್ಪನನು ಅಕೆನಗರದಲ್ಲಿ ಪಾವನ ಮುತ್ತನಾದನು। ನಕ್ಕಿಯೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಂದ ಬಾನವಿಂ
ಬಿಚಂದ್ರಮ ದ್ವಿಸಲು ಸುವಂತೆ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯ ಪುಷ್ಪವಂತೆ। ಸಿರಿಯಗಾದ್ರನಿಕ್ಕಿಯ ದ್ವಿಸಿದನು। ಮತ್ತೆ ಅತ್ಯಾಂನಾಸಿಕ್ಕಿಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಳ್ಳುಮಗಳು ಪಾತ್ರದಳು। ಅದಂತೆ ನಿಸ

ಮಿಂಡನಲ್ಲಿ। ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಲತೆಯು ಪುಷ್ಪವಂತೆ ಮೆರುವ ಸಕ್ಕಾಮದವನು ಪುಷ್ಪವಂತೆ ಚೆಂಗಳದೇವಿ ಪುತ್ರದಪುಷ್ಪಂ ಪುವಿನದಲ್ಲಿ। ಅವರ ವರ್ಣಗೆ। ಮದುವೆಯಾಗಿಸು ಬದ್ದರು ವಾಗ। ವಾವ
ಮಗನಾದವನು। ಮೇಘದಿಂದ ಮುತ್ತಾಗಿವಂತೆ। ರಾಜಸಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಪುಷ್ಪವಂತೆ ಚೆಂಗಳೆದೇವಿಯು ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಿರಾಳದೇವರು ಪುತ್ರದೇರು ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಬೆಳೆದು ವಿದ್ದನ್ನಿವ
ರುಷದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಶಾಲೆಗೆ ಪಕಳಿ ವಾಗಯಾತನ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ದಿನದಿನ ತಪ್ಪದೆ ನಿಯಮವಾಗಿ ಸಾವಿರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆಯಷ್ಟಾನ್ನ ಜನವನಿಡು ತನಿಡು ವರಶುಂಡು ತಾಂಬೂಲವ ಕೊಡುವರಲ್ಲವೆಂದು ಬಿ
ರುದಿನಕಾರ್ಯೆಯ ಪಿಡಿಸಿದ್ಧಾರಿಯೆಂದು ನಾರದವ ನಿಶಿವಂಗೆ ಬಂದ್ದೆಗಲು। ಅವರದ್ರು ಡವ ನೊಡುವೆನೆಂದು। ಯಿಪ್ರತೊಂದು ದಿನಂ ಪುತ್ರವಕರೆಮ ಸಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಿಯ್ಯ್ಗುಂದದೆ
ಸಮದೆಗಳಿಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿಗಲು ಆಗಪುಲ್ಲಮ ನೆಹಾರೆ ಮಾಳಿಗೆ ಮುಂತಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಕ್ಷ್ಮ ಸಕಲವಾರಿ ಮೊದಲಾದವರಿಂದೆ। ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡಲು। ಯಿದ
ತ್ತೆ ಅಂಜದಿರಲು ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ವಕರಿಪನೊ ಡುವೆನೆಂದು ಜಂಗಮರೂಪದರಿಸಿದರು। ಅದು ಪೊಂಗೆಂದಾಡಿ। ಜಡೆ ಮಕುಟ। ಸ್ಪುಟಿಕರೆನಕುಂಡಲ। ಘಣಾಮೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಂದವ
ಧರಿಸಿ। ನಡುವೆ ಸಿಂದೂರದ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಶೂಲವ ಪಿಡಿದು। ಕಂಠದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಿರಿಯಾಳನಿದ್ದಂಥ ಅಂಗಳಿಯ ಮುಂದೆಸುಳಿಯಲು। ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ। ಸಲಿ
ಸುಮದಕ್ಕೆ ಚಿತ್ತೈಸಿಯನಲು ಮಗನೆ ನಂಮ ನೇಮೂಲಾಕವಿರುದ್ಧ ಆಪರಿಮಾಡುಯೆನಲು। ನಿಂಮ ನೇಮ ನಿರೂಪಿಸಿನಲು। ನಮಗೆ ನರಮಾಂಸವಾಗಬೆಕು। ಅದು ಜೀವವಂದರದಾಗರಬೆಕು। ಯನ
ಠಲು। ಆಗ ಸಿರಿಯಾಳಸೆಟ್ಟಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಚೆಂಗಳೆಗೆ ಪೇಳಿದನು। ಪಚ್ಚಿ ಯನ್ನ ನರಮಾಂಸವನಿಕ್ಕೆಂದನು ಯನಲು। ಆಕೆ ಹಾಂಗೆ ಆಗಲಿಯೆಂದು ನಿಜಬಾಲಕನಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬೆರಂದು ಕಾಣಾವೆಯಲ್ಲಿತು

శిరసు బళిక పుత్రన కళతందు ప్రతిధిసి బందా నవకియ కవ్వుల్లి పాకవమూడి నిడిసలు। శివమప్రత్యక్షవాద। ఆడెలా శయ్యన ప్రాణ వకాత్తు యామా వరను బెందా నవశిసరు వాగిక్కెల్ల నక్కివాదమ్మ
శివనూశాల జాకాయన వక్కనె మెజ్జె బిడెసవాతనింతెందను। నంమ పిత పృష్ఠ పచాళను లింగదమెలిద్దపు ప్పవను పూసినొడలు తిరువ రూప నెంబ పూజారి పక్కను। నింనవిలె మంగబుమ శాశరిమసా
యమనలు। అదరకారణదింద సితను। యాగ ఆనిండెయ పరిహరిసలాసుగె నింమశ్రుపియిందయెనగెకాం నెమణియ కరసినలు। శివనుడారచతనవాగి కరబిదను। ఆబాళకాయు నదిక దల్లిద్దబ డవకిల్లద
నసంపంనరాదరు॥ ౪౪॥ తరు॥ జాళమండలదల్లి పాంనా ంబలవెంబపురవిప్పునదు। అదెంతెందొడె। ఆదరల్లి శివ నెల సిప్పనను। ఆదక్కెశివనిప్రింయింబ కాజిసవాచారవె అగళు। ఆగమ వెళకెరి
శివపురాణవేదాగలు। పంచాక్షరియె అరమనెయుం తాప్పువ పురదొళగె తిరునిలకంఠయ్యగళెంబ కుంబారరు ఇద్దరు। అవ రసతియమెసరు। సత్యవతి। వందు దిన తిరునిలకంఠయ్య
గళు తిరునిలకంఠెశ్వరన గుడిగె పాగిలింగపూజెయమూ డిసుతిసిబరు వాగలింగరపాత్రద నాయకియ విళాసినియు తన్నిశార దుబ్బెల్లలు అదు ఆళకనమెత్తిబిడియలు తిరునిలకంఠా
యనలు। ఆగనాయకికెళెపుత్తెకబందు నమస్కరిసి మనెగెబి జంగ్గ్యెబి మందెగె మజ్జనవమాడిసి మరిమళవదరెసి। యంన అపరాదవస్సెరిసి కావెయెందు కనుపోదను। ఆవరుతంమనెగెబరలు। న
తికొబసి। యుపరిమళవెల్లియదు। తెవ ప్పింగారనసంగాగదల్లి ద్దరాంయెందు చెరిహాసకెయల్లి పులగిసిదను। ఆగ తిరునిలకంఠయ్యగళు బాంయెందుసిరగబడిదు యెక్కియలు యెంనమెల్లదకెనిమ
నెశివనాణెయనలు। ఆమాతిగెవంబిసువరుష అగలిద్దరు। అమెతి ముప్పాదరు। అదెంతెందరె। ఆనువె పక్షక్కెబందంతె హంను ముదకరాదరు। సుత్రు శవెబి క్క దంతె మస్తక మనరతము। ముక్కె

ದುಪಸಾಪಾಸರಂತೆ। ಪ್ರತಿಗೆಳ್ದರವು। ವಶರಲ್ಲದೆ ಸದಿಗಳ ನೊಡೆ ನೆಂಚುತಿನಂಗಾಯಿತೆ ವಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿದವು। ಶಿವನೆಚ್ಚಿವವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಶ್ರಿಪವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಲೆದೂಗುವಂತೆ। ತಲೆನಡುಗು ಕಿರ್ದುಗಳು ಇಂಗ
ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಲ್ಲದೆ ಅಡಿಯಿಡೆ ನೆಂಚುಂತಿನ ಡೆಗೆಟ್ಟದು। ಹೀಂಗೆ ಅದವರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ನಿಕ್ಷೆತ್ರಬದ್ಧಲು ಸಲಿಸಲಿಗಳು ನಮಸ್ಕರಿಸೆ। ಮನಂತೊಳಯಿಕೆ ಬಿಜಿಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಗಿಯೆನು ಬಂದಿರಿಸ್ಟಾಮಿದು
ನಲು ಮತ್ತೆ ತಕ್ಷಣ ಬಂದವರಲ್ಲನಂದು ಪಕ್ಷದ ಬತ್ತಲ ಮಡಿಗೊಂಡಿರಿಯೆಂದು ಯಿಂತೆಂದನು। ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿಯಹುದು ವಿದು। ಯಿದ ಮಡಗೆನಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಸ್ತ್ರದಸು ಶಿವಿಚ್ಚಿಗೆಯು ಲಿಮುದ
ಗಲು। ಚಳಿಕಾತಾಮಹಾಗಿಚಳಿಗಾಗಿ ಬಂದು ನಂಮ ಬತ್ತಲಕೊಡಿಯನಲು ಪಿತ್ತಿಗೆಯು ತೆಗೆದು ನೊಡಿಯಲ್ಲವೆನಲು ನಿವಿಬ್ಬರು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಂಬುದನಾ ಪರಿಯೆಂದು ಮತ್ತೆಯ್ವರ ಸಾಕ್ಷಿಯ ಮಾಡ
ಲಿಲಾವಲಾಯನಲು। ಮತ್ತೆ ಪಿಚ್ಚಿಗೆಯ ನೊಡಿಂ ಲ್ಲದೆರಿ। ನೆರಿಹಾರಿ ನೆದೂರುತ್ತ। ನಡಯುರಿ ಪ್ಪೊಂಬಿಲದಲಿ ಲ್ಲಿಮೂವಾ ಯಿರಬ್ಬಿಗೆನದು ವೆಲಿದ್ದುವರಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಿ
ಪತಿಪತಿಗಳಶರಕೊಂಡು ಬರಲು ಅಲ್ಲಿದ್ದಗಣಂಗ ಳಿಂತೆಂದರು ಗಂಡಹೆಂಡತಿಗಳು ನಿವಿಬ್ಬರು ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಬಂದಿರಿ ನಲು। ಈ ಅಯ್ಯನ ಬತ್ತಲು ನಾಮ ಮಡಗಿದಲ್ಲಿ ಹಾಯಿತು।
ಹಾಗಲಾಗಿ ನಿಂಮ ಬಳಿಕೆಗೆನೆಯ ಕೆರಶರಕೊಂಡು ಬಂದರು ಯನಲು। ಅಮಿಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗಣಂಗಳಿಂತೆಂದರು ಯೆಲೆ ಅಯ್ಯ ನಿಂಮ ಬತ್ತಲ। ಲಗ್ನಕ್ಕೆ ಪನಾವೆಲ್ಲರು ಕೂಡಿ ಮೂರು ಸಾವಿರ ತವ
ರಹದ ಬತ್ತಲ ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಯೆನಲು ಶಿವನೆಂದನು ಅಕಪಾನಿವಾಪು ನ್ಯಾಪಾಪವನರಿ ಯಿರಲ್ಲಾ ಅದು ನಮಗೆ ತಿಪನಿಧಿ। ಚೆಕ್ಕೆಂದ ಪಸುವಕೊಡು ಪದು ಹಾಂನುಗಾಂನು। ಪರು
ಹುನಿರುಹು ಚಿಂತಾಮಣಿ ಗೆಂತಾಮಣಿ। ಮೆರುಗಿರುಸರಿಂಮೆಯಂನ ಬತ್ತಲ ವಿನೆ ಶಿವಶಿವಾ ಯಿಂತಹನು ಡಿವರಿಯನಲು ಅಸನಿಯ ಪರು ಯೆಲೆ ಅಯ್ಯ ನಿಂಮ ಬತ್ತಲನೆಯ ವನಾ

ಮತಿ ದ್ದಲಾರಿಚೆನಲು। ಶಿವನೆಂದನು ತಂನ ಸತಿಯ ಕ್ರಿಯ ಪಿಡಿಕೊಂಡು ಪಾಂಡ ದಾಳಗೆ ಪಾತ್ರರಿಬಿ ತ್ತಿಚೆನಲು ಆ ಗಣಂಗಳು ತಿರುನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ಅವರಂತ್ಯಂತೆ ಮಾಡಿಯನಲು ಅದಕ್ಕೆ

ಮೆನಾದರು ಆ ಗಾವಿಯೆಲ್ಲ ನಸತಿಯ ಕ್ರಿಯ ಮುಟ್ಟಿನೆನಲು। ಯೆಂನ ಪಾತ್ರೆ ಬಂತು ನಿವೆಂನು ನೋಂ ಮನಿರಿ ಯೆಂದು ನವೆಗೆಪ್ಪಿ ಮುಟ್ಟದಬಿಗಿರಲು ಪರುಶ ಕೆ ಕ್ಕಿ ಪೇಳಬಡಿಯ ನಾಚ ತಿ ಮ

ಮತ್ತಾರು ಅರಿಯರು ಗಾ ದಿನ್ನತಿ ಪ। ಪುಲಿಯಗಮ ನವೆಂದು ಶಿವನು ಬಡಿಯಲು ವಿಂವ್ಯ ಪ ಸಾದವೆಂದರು। ಯಿ ಪ್ರನಿ ತ್ರಿಯ ಕೊಂಡು ಯಾಕಾಲದ ತುದಿಂತು ಗಳ ನಿವಿಬ್ರುರು ಪಿಡಿಕೊಂಡು। ಮುಗಿದರಿ

ನ ಪುಗಿದೆ ಹಾ ಪಿಸಾಕೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ವಡಂಬಟ್ಟು ಕಾಲ ತುದಿಗಳ ಪಿಡಿದು ನಮ್ಮೊಳ್ಳಿದ್ದು ಯವರು ಪಾತ್ರೆಂಪ ನಿರಿಸಿದು ದುಂತು ನಾಯ ತ್ತೆಗದು ಕೊಂಡದು ಯಿಲ್ಲ। ಶಿವನೆಬಲ್ಲನು ನೆಂದು ಪಾಂಡ

ದಾಳಗೆ ಮುಳಗಲು ಮೊದಲಂತೆ ಪ್ಪ ದಿನಾರು ವರುಷ ದಪಾಶಿಯ ವಾಗಿ ಆಶಿ ಪೆನು ರೂಪದಾರಿಲು ಸತಿ ಪತಿಗಳು ಬಿರ ನಾಕ್ಷೆರಗಿ ನುತಿಸಲು ಮೆ ತ್ತೆ ಸಕರಿರಾಯಿಂನು ತಾಂಬ ತುವರುಷ

ಪಯ್ಯಂತರಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂನಿಯೆಂದು ಶಿವನು ಬಂಯಲಾದನು॥ ೩೫ ೫೦॥ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪದ ತನೆಂಬ ಗಣ ಬೆಕ್ಕರನು ಶಿವನ ಜಪಾ ಮಸದ ಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪವ

ತಂದು ಕೊಂಡು ದ್ದರು। ಅತನೆ ನಿನಂಬಂಗಾ ನಾಗಿವ ಟ್ಟುವಿಸಿದನು॥ ೩೬॥ ೫೦॥ ರಿಕವ್ವೆಂಯೆಂಬ ಶಿವಶರಣಾತಿಯು ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಯಿಂಡೆಯ ಕಟ್ಟು ವಾಗ ಅದರ ಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಕೆಂಬ ನಗಾ ಪಂತಿನೆಯ ಸಿರಿ ಸುವನೆ ಮಾವಾ

ಗಿರಲು। ಶಿವನು ಅಕೆಯ ಪಕ್ಕಿಯ ನೊಡುವದಕ್ಕೆ ಆ ಸಿ ಪಂತಿಗೆ ಮುರಳು ದಾರಕ ದಂತೆ ಮ್ಯಾಡಲು ಆಗ ತಂನ ದೇಹದ ಮಾಂಸವ ತೆಗದು ಯಿಂಡೆಯ ಶಿ ಸಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲು ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ

ಕಾಂಬಾವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ರದಾಯ ದನು॥ ೩೭॥ ೫೦॥ ಕಾಳ ಹಸ್ತಿಯ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಣಪ್ಪ ದೇವರು ಚೆಂಜಿಯ ನಾಡು ತ್ತಿದ್ದರು। ಹಸಿಮತ್ರುಪಿ ಗಳಿಲ್ಲ ದೆಜಾತಿ ಧರ್ಮದ ಚೆಂಚಿ ಕನನಿ ಪ್ರತಿಯೊಗಿ ಜಂಜರ

ಕತೆ। ಕೆಂಗಣ್ಣ ಗುಂಜಾಭರಣಾ ಕಾಗಿನಂಗಿ ತನ್ನರು ಪ್ಪೊಗ್ಗೆ ಮಾತಿಯು ದೂಳನನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೆಡ್ಡೆ ಸಡಿ ತಾಗಲು ಡಿಗೆತೊಂಕಲಿ ಅಲಗು ಚೆಂನಿನಲ್ಲಿ ಪವಚಿ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣವ ಬಿಡಿದು ಬೆಂಪೆಗೆಸ್ಪಾರಿ
ಆರಂಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೃಗವ ಕೊಂದರು। ಅವಪೂರ್ವದಲ್ಲಾ ಕೊಂದಕೆ। ಸೌಂದರವ ಪಾಕಾವು ಕೊಂಬ ರಕ್ತಸರು ಮೋಕ್ಷವಾಗ ಚೆಕೆಂದು ಶಿವನನು ಕಿತು ಪೂಜಿಯ ಮೆತೆತತೆಕೆ ಶಗಾನಿ ತಪವ ಮಾಡುವಾಗನಿ
ವನು ಸಂನಿಧಿಯಾಗಿ ಬೆಡಿಕಾಳಿಯನಲು। ಅವರು ನಂಮ ಶಾರನಿವು ಅಪ್ಪಗಳು ಕಾಳ ಚೆಕೆಸಲು। ನಿಮಕಾಳ ಪಸಿಯ ಮತೆಂಯೊಳಗೆ ಮೃಗವಾಗಿರುತಿರೆ। ಆಗ ಕಂಣಪ್ಪದೇವರು ನಿಂಮುಯಿಸಿದು
ಆವೂಂಸವನಸವು ಪ್ಪ.ನಲು ನರಿಸಿವೆನಲು। ಮೃಗಂಗಳಾಗಿ ಚರಿಸುತ್ತಯಿರಲು ಆಗ ಕಂಣಪ್ಪದೇವರು ಮೃಗಳಯಿಸಿದು ಮಾಂಸವ ತೆಗೆದು ಸುಂಟಗೆಯ ಶಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕಾಬಿಮು
ಮೃಗದ ಡಾಂನೆಯ ಲಿರಿಸಿಕ್ಕಿ ದಗಿಯ ನದಿಯವ ದಾಕವ ಮುಖವೆಂಬ ಕಮಲಂದದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ವನಾನವೆಂಬ ಮುಚ್ಚೆಳ ಪಮಾದಿವೆಂ ದುಬಾನಗಿಳಿ ತಲೆಯಂಬ ಕರಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲವ
ತ್ರಿಯನಿಕ್ಕುಮಡಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸದ ದಾಂನೆ ನಿಸಪವಾಗಿ ಲಿಂಗದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮೊದಲಪೂ ಜೆಯ ಕೆರಹೂಗಾಲಲ್ಲಿ ನೂಂಕಿ ಮುಕ್ಕುಳಾದಕೆಯಿಂದ
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು ಪತ್ರಿಯ ಧರಿಸಿ ಮಾಂಸವನವು ಪ್ಪಶಿ ಕಂಣಪ್ಪ ಶಾಗಲ್ಲುತ್ತ ಶಿವಗಾಚರವೆಂಬ ಪೂಜಾರಿ ಬಂದು ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆ ಕೊಂಡು ಯಾರೂನೆಗಾರನ ಯಿಂತು ಮಾಗಿಸುವರಿದವಾ
ಮೆಂದುಗುಡಿಸಿ ಸಾರಿಸಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು ಬಿಪ್ಪುಪತ್ರಿಯ ಬಳಿಯ ಕರಕೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಪುಕಿಮೆಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯಿಂನುಬಂದರೆ ಕೊಂದೆನೆನುತಿರಲು ಯಿತ್ತ ಕಂಣಪ್ಪ
ಆರಂಣ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾಗದಲ್ಲಿ ಬಡವಾದ ಮೃಗದ ಮಾಂಸ ಶಿವನ ಪಾತ್ರೆಗಾಗದೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಪುಷ್ಟಿಯಾದ ಮೃಗದವನಾಚು ನೆಲಕೆಬಿಳದಂತೆ ಚೆಟ್ಟವಾಳಿಯ ಯಿತೆಯ ಮೆತಿ ತ್ರಿಂಯೆರಳೆ
ಮನಿದ್ದು ಪೆಳಿತ್ತಾದ ಮಾಂಸವ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮುಕ್ಕುಳಾದಕೆಯಿಂದ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದು ಮಾಂಸವನ್ನು ... ದೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲು ಶಿವನು ಕೈಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡಿ ನಾತಂಗಳಿಗೆ ಪೋಗಿರೆ

ಮುಖ್ಯಕೆ ಕಂಣಪ್ಪ ಬೆಂಬೆಗಿಷಾಗಲು। ಯಿತದೇವಿ ಮರುಮತಿ ಶಿವನ ಮುಕ್ತಾಂಗದ ಕೆಡಿಂದ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆದವರುಂಟೆ ಮುಡಿದ ಪೂವಿನಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದವರುಂಟೆ ಮಾಂಸವ ದೇವಂಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದ
ವರುಂಟೆ। ಚಳಿಯ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ ವಿಪ್ರನ ಸಡಿಮಾಡಿರಿ ಅಕಿರಾತ್ರಿ ದತ್ತನಾವ ಮಾಡಬಲ್ಲನೆ। ನುತಿಸಬಲ್ಲನೆಯಾ ತನಗೆಕೆ ಪಾರಿದಿರೆನಲು। ಯೆತಿದೇವಿ ವಿಪ್ರ ಮಾಡುವ ಪೂಜೆಂತೆ। ತಿಸು
ಅವನ ಮನದಲ್ಲಿ ಕಪಟ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ ಪೂದಂಪಿಲ್ಲಿ ಕ್ಷುದ್ರ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆಗೆ ಪಾರಿವೆನೆ ಮಂ ನವಕ್ಕೆಗಾರಿದು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಡಿಸಿ ಕಾಂಡುದನರಿಂಯು। ಅವನ ಬೇಡನೆಂಬರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳ ಪದ
೨೦ ವ ಬೇಡನ ಪೂದು। ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸ ಮನ ದಲ್ಲಿ ಅಮೃತವೆಂದು ಪಿಬಿಕೆ ಕಂಣಪ್ಪನ ನಿಪ್ಪೆಯ ತಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿಗೆ ಶಿವನು ತೋರಬೆಕೆಂದು ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಎಂದು ಮು
ಖ ಮುರುಕಂಣನುಂಡು ಮಾಡಿ ಬಂದು ಕಂಣಿ ನರಿನಿರುಸುರಿಸುತಿರಲು। ಆಗ ಕಂಣಪ್ಪ ಬಂದು ದುಃಖವ ಮಾಡಿಯು ದತ್ತ್ನಾನೆನು ಅರಿಂತು ನಂನ ಕಂಣು ನಿಮಗೆಂದು ಅರ್ಪಿ
ಸಲು ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಬೇಡಿಕೊಯನಲು ಆಗ ನಿಂನ ಸಂಮುಖದಲ್ಲಿರ್ದೆನು ಎನಲು। ಆಗ ಪೂಜಾರಿ ಕಂಣಪ್ಪನ ಪಕ್ಕೆ ಯಕೊಂಡು ನುತಿಸಿದನು॥ ೩೧॥ ಅ। ಕಾಂಚಿಯ ದ
ದಿಪದ ಕಲಿಯ ಕೆಂಬ ಶಿವಶರಣರಿದ್ದರು। ಅವರು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ವಕ್ರೆಯುಳ್ಳವರು ಅಂನ್ಯದೈವವ ನೋಡರು ಹೊಂಗಿಬೆರೆಸುತಿದ್ದರು ಬಂದು ಧನವ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತ ಅರಂಣ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಜಿನಾಲಯ ದಾಟಿಗೆ ಲಿಂಗವ ಕಂಡು ಆಗ ಚಿಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಶಿವನೊಬ್ಬನೆಯೆಂದಿರಬಹುದೆ ರಕ್ಕಸರು ಮೊದಲಾದ ಶತ್ರುಗಳುಂ ಕುಯಿಂದು ತೆಂದುದಿರ್ದ ಬೊಂನ ಕೆಂನರ ಕೆಂಡು
ತಾಮ್ರ ಪ್ರಮೊದಲಾದವನೆಲ್ಲಾ ವಿತ್ತಂಯವ ಮಾಡಿ ಅದು ವೃದಂಡಗು ಡಿಯ ಕಸ್ಸಿ ಸುತ್ತಲು ಕಾಪೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಶಿವ ಸವ ಪ್ರಕಾರಸಿ ಆ ಗುಮ್ಮಂಡಿಯ ಕೆತ್ತಿಬೆ ತನಕ ಪಾದಿಯ

ತಿರುಗುತ್ತ। ಅದರಿಂದ ಆಪ್ರತಿಕರಲು। ಆಷುಮಂದಿಗಳಿಲಾಬಿಪ್ಪು ಹಾಗೆ। ಆಗ ತಾವು ಯಾಚ್ಯಾಶಿವಿಬಿಟಗೆಯು ಹಿಡಿದು ಪಾರಿಯುತ್ತಿರಗಲು। ಅದಕ್ಕೆ ತ್ತೈಲವಿಲ್ಲದೆ ಶಿಮಸ್ಕಾರವಿತ್ತು। ಕಲ ಶಿಡಿ
ಯ ಹಿಡಿದು ಹತ್ತಿಸಲು। ಆಗಳವಮೆಚ್ಚಿ ಆಗುಡಿಸಪ್ಪವಾಗಿ ದೀಪದ ಕ್ಷೇತ್ರಾರಕ್ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಯಿದನು॥ ೩೯॥ ಅರ॥ ಶ್ರೀಶೈವಾಹಿನಿಯಂಬ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಿದಿಷಂದೆಂಬ ಪುರವಿಪ್ಪ
ದು। ಅದರಲ್ಲಿ ಕಡೆದವಲನೆಂಬಿಯೆಂಬ ಶರಣರು ರುದ್ರವ್ರತಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದಿಪಾರಾಧನೆಯ ಮಾಡುವ ಪದಿವಿಕ್ರಯಪ್ರೂಪಲವೆಂದು ಹಗಲಿರಳು ಸಾವಿರದೀಪಂಗಳ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರಲು। ಯಾತ
ನವಕೆಯ ನೋಡುವೆಂದು ಬಡತನವತಿರಲು ವೈಪ್ಪೂ ಗಿಡರಿ ಪೊಂನಾಂಬಲಕ್ಕೆ ಪೋಗಿ ಪೊಂನಾಂಬಲೇಶ್ವರ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಮಾರಿ ಆ ಹಣದಿಂದ ದಿಪಾರಾಧನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಅ
ದುತ್ತಿರಲು। ಅದವಿಗೆ ಪಾಗಿ ಹುಲ್ಲ ತಂದು ಮಾರಿ। ಅದರಿಂದ ತುಪ್ಪ ಕೊಂಡು ದಿಪವ ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರೆ। ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಹುಲ್ಲ ನಾರೂ ಕೊಳ್ಳದಿರಲು ಬೆಂತಿಸುತ್ತ ಅದರಲ್ಲಿಯೆ ಬೆ
ಳಕ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಅದು ಬೆಳತನಕ ಮಾಡದು ವಂದು ದಿನ ಹುಲ್ಲು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡುವಿರಳ್ನೊಂದಲು ತಂಮ ಶಿರವ ಹಿಣಿದು ನೇತ್ರವನಿರಿಸಿ ಮರಿಯ ಹತ್ತಿಸಿ ಯು ಲಿಂಗದಗುಡಿಯ
ಸುತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿಯಿರಲು। ಆಗ ಮಾರಿ ಹತ್ತಿ ತಲೆ ಮಾಡಿದು ಮತ್ತಿರಲು। ಆಗ ವೈಯ್ಯಾಗೆ ಡದರಲು ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಜರೂಪ ತೋರಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪುಷ್ಪಕ ದಾಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ವಾಯಿದ
ರು॥ ೪೦॥ ಅರ॥ ಸಾವಂನನೆಂಬ ಶರಣನಿಗೆ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೆಳಗುವನೆ ಮಹಾನಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಅವರ ನಿಷ್ಠೆಯ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮುತ್ತುಗಳುಯೆಲ್ಲ ಯಾದೃಶ್ಯವಮಾಂ
ಗೆಮಾಡಲು। ಆಗ ಅವರು ವಿಶ್ವವಾದವೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಲು। ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ವಾಯಿದನು॥ ೪೧॥ ಚಿದಂಬರಿಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಅದಿಶ್ಯವನೆಂಬ ಶಕ್ತನಿಪ್ಪನು। ಆತನ ಸತಿ ಅರಾ

ಆಕೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಷಣ್ಮುಖ ದೇವರ ಕಳೆಯೆ ಪುತ್ರನ್ನೆನಾಶ್ರು ರಾಗಿ ಜನಿಸಲು। ಆ ಮೆಲೆ ತಂದೆಯು ಮಗನ ಪ್ರೇಗಳೆರನಿಸಾಂಡು ಷಾಗಿ ಬಾವಿಂಯ ಕೆಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಳಿನ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡುವಾಗ ಗಿರಿ
ಜಾಂಬಿರಿ ಬಂದು ಶ್ರಾಂತ ದೇವಿಕ್ಕೆಯ ಕಾಲ್ಲು ಮೊಲೆಯ ನುಂಗಾಲಿ ಶಿವನ ಸಮಿಪಕ್ಕೆ ಷಾಗಲು ಆಗ ತಂದೆ ಬಂದು ಕುಮಾರರು ಶಾಕ್ತ ಪಾಲಕು ಡಿಡಿಯೆಂದು ಜಂನಿವಾರದಲ್ಲಿ ಷಾಷ್ಟಾಗ್ನ ಮೆಲೆ ವಿಪ್ರನ
ನಗಿದೆವಿ ಬಂದು ಮೊಲೆಯ ನುಂಗಾರಿ ಸಿದಕ್ಕಿನಲು। ಆಗ ಆ ಶಿಶುವ ಮುಷು ಕೆರು ಷನೆಂದು ತಿಳಿದು। ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲರು ಲಿಂಗದ ಗುಡಿ ಮೆಲ್ಲಿ ಮಡಗಲು। ಆ ಶಿಶು ಮಾನು ತಿಸಲು। ಶಿವನು ನಿಜ ತಾರಿ। ಜಾನ
೧೦ ದತ್ತಾ ಸ್ಥಳ್ಳಕ್ಕೆ ರತ್ನಮ ಚಾಕಷುಷ್ಪಕ ವಂದು ಮತ್ತ ಅನೆ। ಬಾಂಜೆಯ ಮೆಲೆ ಕಾಮಾಮಿ ತತ್ರ ಬಾ ಮಾರ ಪತಾಕೆಯು ಮುಮೊದಲಾದವ ಕಾಪ್ಪು ಆ ಮೆಲೆ ತಿರುವಂಗವ ನ್ನಿಯ ಮುತ್ತಪ್ಪನವ
ರನ್ನೂ। ಬಾಗದಿರದ ಅರ್ಕ ಮುರದ ಬಾಲವಕ್ರ್ರ ಕರರಿಂ ಗಕ್ಕೆ ವೆಂನಾಲೆಯ ಕೆಳು ಸುವ ಶ್ರೀಕಂಠ ಪಾಣ ರನ್ನೂ ಕರಸಿ ಪಕ್ಕೆನ್ನೆನಾರು ಅಲ್ಲಿಂದ ತಿರು ಜಂಗಾದಿ ಯೆಂಬ ಪುರಕ್ಕೆ ಪಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಗೆಸ
ರಲ್ಲಿ ಮುಷುಗೆ ಮುಂದಿನ ಪಾತಿರಲು। ಆಕೆ ರರ ಪನೆ ಗಂಗಾಲಿನಿಂದ ವಣಗಿಸಿ। ಅಲ್ಲಿಂದ ತಿರುಪ್ಪಾಲ ಪುರಕ್ಕೆ ಪಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜ್ವರದಿಂದ ಸಾಯುತಿದ್ದ ಮಗು ಜರಬದುಕಿಸಿ ಆ ಮೆಲೆ ತಿರು ಪಾಡ
ತಾರಿಂಯೆಂಬ ಪುರಕ್ಕೆ ಪಾಗಿ ಚಿಂನದ ಗಿಣ್ಣಿಯ ನಿರ್ಮಸಿ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತಿರು ಮಾರೆ ಮಳಲಿಯೆಂಬ ಪುರಕ್ಕೆ ಪಾಗಿ ಪಕ್ಕೆನ್ನೆನಾರಿರುತ್ತಿರಲು। ಅದರಾಡನೆ ವಾದವ
ಮಾಡಿ ಜೈನರು ಸೋತು ಯಿಂತೆಂದರು ಯಾರ್ಕ್ಕೆನಾದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಕರಸಿ ದರಕೆ ಶಿವ ಮಹಿಮೆಯ ಷು ದೆನಲು ಆಗ ಮನೆಯ ಕರಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಾಂಚಿರಾ ಪುರಕ್ಕೆ ಪಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಾಗರಾಯನ ಮಗಳು
ಮೂಗಿಯಾಗಿರಲು ವಾಕ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಆಕೆಯಿಂದ ಜೈನವಾದವ ಗೆಲಿದರು। ಅಲ್ಲಿಂದ ತಿರುವಾಲೂರಿಗೆ ಬಂದು ಜೈನರ ಸಾಧಿಸಲು। ಆ ವರಿಂತೆಂದರು ಕುರುಬಿದ ಪಾತ್ರೆಯ ಮೆಲೆ ನಡದು ಪಾದರೆ
ಶಿವ ಮಹಿಮೆ ಯಷು ದೆನಲು ೬ ಗಂಗಾಗಲೆಂದು ಆ ನೆಕು ಮುರಿ ಸಪಾರಿ ಪಾತ್ರೆಯ ಮೆಲೆ ನಡದು ಪಾಗಿ ಜೈನರ ಸಂಹರಿಸಿ ಆ ಮೆಲೆ ತಿರುವತ್ತಿಯೂರಿಗೆ ಬರಲು। ಅಲ್ಲಿ ವೆಂಧ್ರನು ಬಬ್ಬ

మునిగెళంనకాలసొంకలు ఆ మునిశాపదిందకలాదిరలు। అవనప్రాణంవపడదు స్వర్గక్కెకఖంబ్బిదరు। ఆమెలె బళిన్నినారు మధురాపురిక్కెహాగువాగదారియల్లి పొత్తమం
నియంబపాళ్లియసమిపదల్లి మువతుసావిరజ్ఞినరకూడికొండు। పూతసంబిమెంబ జ్వైనభందు వాదిసలు శివ నేదేవనెందు। అవనగెల్లలు అవనన్నువాదిసలు నీ బిల నెనెగెను
అవనకొండు। తామియందేవరిగె బిన్నైసెల। కాత్రుమధురిగెహాగలు ఆగపాండ్యరాయనరాణి మంగాయక్కరిసియురు। శివనాకనాదకుల చెరియ నెంబ మంత్రియ కళుహి
కరతెరసి బిడారమనెగెకళుపలు। అల్లి బన్నెయ న్నైనారు అవరవక్కెయక్కెకొంబు తెరలు ఆగజ్ఞైనరు బెం దృష్టాదిసి శివమెహిమెయుం పొకరెయగా అరసినకూసుప్పా
దుదెకురుపోటనలు। ఆగ మంత్రదిందవబికె పదరిసలుకూనుహాగి సౌందరపాండ్యనెనిసిదనక్కెఆమెలె శివ మంత్రదవాలెయ ననుంమజెంనమ్మంత్రదవాలెయ
నుకావెరిసరిమొకగెహాకపయూరవాలె సధినిదిరాగియెరువదు। అవరవిడిసిలవెందు ఆవాలెగళహాకె మొళనెహాకలు శివమంత్రదవాలెనిర్దిదిరాగిమూ
గావాదహాగిరిరివృద్ధికెయెంబపురదరివృద్ధిక్కెస్వరలింగదమెలిరలు। ఆవాలెయుబళియన్నైనారుకరెయుమ్మునసక్కెబందిరలు అమెలె కులజెరియరుపంనెరువరుపు
మూడిసిదపదినెంటుసావిరకబ్బునదకూల వనడిసిపుత్తవనెరిపుల్లుకట్టిపసితెవధరిసిదవరయురదు సావిరదబత్తుహదినారు సావిరజ్ఞైనరసూలక్కెహాకిసి
మ్మిదమరదు సావిరశూలక్కెబూదిగుంభళదరాయ హాకినదరుహింనెకెవమహిమెగళమెరదు శివాచారవనుంటుమాడికడెయల్లి శివలోకక్కెహాదరు॥౮౧॥ తాళిబాకమం

ದಲದಲ್ಲಿ। ಆನುಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬ ಶಿವಶರಣಾಗ್ರರು ಅವರು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗಂಧವನರ್ಪಿಸುವ ನೇಮವನಡಸುತ್ತಿರಲು ಮುಂದೆ ದಿನ ಶಿವನು ಅವರ ಮನವನೋಡುವದಕ್ಕೆ ಬಡತನವ ತರಲು
ಗಂಧದಾಶಿಯದಿರೆ ತನ್ನ ದೇಹ ಗಂಧವಿರಲು ಯಿದಕ್ಕೆಷ್ಟಿದರ ತೆಂದು। ಮೊತ್ತ ಕೈಯ್ಯ ಸಾಣಿಯ ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ತೇಯ ವಾಗವಂದು ಕೊಣಿಯನು ಬಿಡನು ಯೆಂನ ಮೊಣಕೈಯ ಗಂಧ ಮಾಡೆಂಬುವದೆ ಮಾಡಕಾಡತ್ತ
ದಿರೆ ಶಿವನು ಸಿದ್ಧರಾಯ ದೇಹವ ಬಿಡುವೆನೆಂದು ನಿಶ್ಚೈಸುವಾಗ ಪಂಚಮುಖ ದಶಭುಜ ತ್ರಿನೇತ್ರ ಗಜಾಜಿನ ಚರ್ಮವ ಹೊದ್ದು ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನುಟ್ಟು ಚಂದ್ರಕಳೆ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ ನಾಗಪಾಶ ಭೂಷಣ ಸಹಿತ
೨೨ ಪಿಡಿದಿಲ್ಲಿಯ ವನದಿ ಗೃಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು। ತ್ರಿಶೂಲ ಖಡ್ಗ ಕಾಡಲಿ ವಜ್ರ ಅಂಕುಶ ಯವ ಬಾಲ ಗೃಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಪಾರ್ವತಿ ಸಹವಾಗಿ ವೃಷಭಾರೂಢನಾಗಿ ನಿಜರೂಪ ತೋರಿ ಆನುಮೂರ್ತಿಗಳ ಜತಿನಿ
ಗೆ ಕಾಂಡಾಯಿದನು॥ ೪೫॥ ೧೮೦॥ ಧೂಪದ ಮಾಚಯ್ಯ ಗಳು ನಿತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ ಮುಂದೆ ವಸರದಲ್ಲಿ ಮೂ ಕುಂಭಳ ತೂಕದ ಧೂಪವನರ್ಪಿಸುವ ನೇಮವನಡಸುತಿರಲು
ಆ ಮೇಲೆ ಶಿವನು ಬಡತನವ ತರಲು ಧೂಪವ ಕೊಂಬು ವದಕ್ಕೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದಿರಲು ತನ್ನ ದೇಹದ ಮಾಂಸವ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ಹಲತೆಗೆ ಶಿವಧೂಪಾರತಿ ಯೊಳಗೆ ನಿಡಿಯ ಧೂಂತೆಂದರು ಯಿದು ದೂ
ಪದಹಾಂಗೆ ಪರಿಮಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವೆನೆಂ ದು ನಿಶ್ಚೈಸಲು ಆಗ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರದೊಯಿದನು॥೪೬॥೧೮೧॥ ಮತ್ತರ ದೇವರ ದಾಸಿಯ ವಿಶ್ವಾಸವ ತಿಂಬಿಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ನಿಃಕುಂಬ
ನೆಂಬ ರಾಯನು ರಾಜ್ಯದಿ ನಾಳು ವಾಗ ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಯಿಂದ ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಪ್ರಸಂನ್ನನಾಗಿಯಿಂತೆಂದನು
ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾದವನು ಯಿಕಾರದ ಹಾರೆದೆ ದೇವಸ್ತಬ್ಧ ರಾತ್ರಿ ನಾದಪುತ್ರನಾದನೆಂದು ನುಡಿದು ಶಿವನು ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಬಯಲಾದನು। ಯಿತ್ತ ರಾಜಪುತ್ರನ ಪಡೆದು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿಯ್ಯನೆಂದು ಪೇಸ
ರಿಟ್ಟ ಪವಿರಕ್ತಿ ಬೆಳೆವಂತೆ ಶಿವಭಕ್ತಿನೆ ಅಧಿಕವಾದಂ ಗಳು ಬಂದಂತೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಿ ನಾಲು ವರುಷದ ಪ್ರಾಯವಾಗಲು। ಆ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯಾದ ನಿಃಕುಂಬರಾಯ ಮರಣವಾಗಲು। ಬಂದು ನನು

ದುಃಖದಿಂದ ಹಾವಿಲಯ್ಯನ ಬಾಗಿಗೆ ಬಂದು ಮರಣವಾದನೆನಲು ಪ್ರಿಣನ ಸಂಚಕ್ಕರಿಸುವ ಠಾವಿಗೆ ಬಂದು ಇರಲು ಆಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶ್ರೀಗಂಧದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಗಳನೂ ತಂದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಸ
ಮಲಗಿಸಿ ಅಗ್ನಿ ಲಕ್ಕಾರಡು ಗಳನೂ ಕ್ಷಮಾರಿಗಾರಿಸಿ ಸುಡುವಾಗ ಹಾವಿಲಯ್ಯನು ಮುಗುಳಾವದಿಂದ ನಂಮ ಕಂಠದೇವನೆಂದು ಬಂದಾನೆಂದು ಕೇಳಲು। ಯಿನ್ನು ಬಾರನೆನಲು ನನಗೂ ಯಿಂತಪ್ಪುದು
ರಣವೆನಸರಿಯಲು ನಲು ನಿನಗು ಹಾಂಗೆ ಸರಿಯನಲು ಆಗ ಹಾವಿಲಯ್ಯನು ಮರಣವ ಬಿಡಿಸುವವರುಂಟೆಯೆಂದು ಹಾರ್ಪ್ಪಗರಿವನಕ ನಗೆಲು। ಅವನ ನಿಂತೆಂದನು ಯಿರಿಗೆಯ ಪ್ರತ್ಯಗಾ
ಪಾದದಲ್ಲಿ ಸಾರಾಪ್ರ ಸಾಮಿ ಕರನುಂಡು ಆತಾನೆ ಬಿಡಿ ಸ್ನಾನ ನೆನಲು। ಆಗ ಹಾವಿಲಯ್ಯ ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂ ಬಿಟ್ಟು [illegible] ಪವನುಳ್ಳ ಸಪ್ತಾಂಗ ದೂರ್ವ ನವಮಾಡಿಸಾ
ಶ್ರೀಶೈಲಾಗು ಹಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಿಯರು ಪಾದದ ಮೇಲೆ ಬಿಕ್ಕಲು ನಂಮ ಹಾದಿನಿಮಗೆ ಕೆಂದು ಹಾಗು ತ್ತಿರಲು ಮುಂದೆ ಸಾ ಮೆಸ್ವರನ ಸಿಕ್ಕರವಕೆಂಡು। ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವ
ತೆಲಿಂಗವ ಕಂಡು ನಮಿಸಿದನು। ಯೆನಂಬೆನೆಂನನು ಂಗ್ರ ವಮೆ ತೆಕ್ಕ ರಿದರನೆ ಸಾ ವಿಂಗ್ರಿ ನಿಶಿ ಗಾಂಡ್ರ ಯತಂದೆ ಸಾಯ ಲಿಯ್ಯ ದೇಸಲ ಷಂದು ಲಿಂಗದ ಮುಂದಿದ್ದ ಹಾವಿಲಯ್ಯನ ಪೂಜಾ
ರಿಗಳು ಯೆಕೆಂದು ಕೈ ಹಿಡಿದೆತ್ತಲು ಶಿವಲಿಂಗವ ಬಿಗಿದ ಪ್ರಾಣದಿಂ ನಂಮೊಡೆಯನ ಬಿಡಲಾರೆನೆಂದು ಅಗಸ್ತ್ಯರಲು ಬಪ್ಪುನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಗು ಡಿಯ ಹಾರಯಿಕೆ ಕೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಗವಷ್ಟು
ಹಾಕಿ ಹಾಗಲು ಯಿತ್ತ ಸೋಮೇಸ್ವರನು ಗುಡಿಯ ಅದಿಕಾರಿಯ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಗಂಟಲ ತ್ರಿಶೂಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಿದು ಹಾವಿಲದೇವನ ಕರತಾರಿನಲು। ಆ ಅದಿಕಾರಿ ಬಗವತೆರದು ವಕ್ಕಯಿಕೆ ಹಾಗಿಸಲು।
ಆ ಲಿಂಗವ ನ್ನು ಶಿಸಿದರು। ಸಾವಿಂಗೆ ಅಂಜಿ ಮರಿಯ ಹಾಕ್ಕವನಕರು ಗಾಡಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಂದು ಬೆ ಮುಗನ್ನಿಂನಪವನು ಸಾಮು ನಾಥಕೆಳು ತ್ತ। ಯೆತೆಮುಗನೆ ಹಂನೆರಡು ವರುಷ ಗುಣ್ನವತೆಂದು

నమగినమప్పి॥ సదశివురణవతాలనిసి। నిత్యశైవకాశ్రివేనలు। అదక్కెసంతాపవక్షువాహిత్రియ్యనుసామనాథనక్షైయ్యశపుష్పినికొండు గుగ్గళక్కొండు దిపాంతరక్కెహోగి।
పోశరుకాష్ఠ త్రివృవుంకాష్ఠ సహస్రకంబిగళతుంబిబిళియపత్రియవశ్రేవముజ్జ ముద్రియపాశకంబిగళపారళికొండు సారాప్రశ్నెబందుగుడింబహా శ్రుదివరానెగగ్గళదోకం
బిగళ ముద్రిసహవాగివాప్పుని అగగుగుళదాళగిరసవత్తాద పళుశు గళతందు సక్కరెతుప్పుజేను తుప్పగళాళగినెనిని దూపారతియల్లికొండ వేపుటుమాడి। అదరొళ్ళి నిడిలింగక్కప్పినలు।
౨౨ అసామెళరను ఆదక్కెయల్లి ఆగప్పు గొనినసంతు పైనాదనుయూతెరదండ వాహిత్రియ్యపంనెరడు వరుషపరియంతరనేమ వనదేళువనగొను వుకైయు శరునాతెనినలు ఆ
గళివనుయు ష్టదిన మాడిదళక్కెపాంనుకాప్రవ రిగెయుతునినగెనుయుల్లవెనలు నొందుకొండు దేవాయంనొడ నింతికెనాను సంత్రనెసుత్రదారినినాడిబిదంతాడిదె
నేనియె తెమగనెయింనొంవే నింనదేహవబళ లిసిమతెయబలక్కెపాగిదూపళతందు పంనెరడు వరుషనడసుయునలు ఆగకంబియుపాతుకొండు పాగివొంద
సంతెదూపతందు లింగక్కెనమప్పినిలుదేవానివహొళిదంతెదూపవనప్పినెదేవనుయింనాదరు ళుపిమాడెనలు ఆగశివనుక్కైవాసక్కెశరదాయుదను॥ శ॥ ౫౦॥ బాళమందల
దళంనమంగళవెంబపురదల్లి అరివాళ్కాండనెంబ శరణనిహను। ఆతను తిరువాలగాతిగెబందు గదెయకొంబుదుకూలియ బత్తె తందు బానవమాడిహరిపోవాశ్శేవడాదె
మూవినమిడియపచ్చడియ మాడికొండు గుడిగెహోదిలింగపూజెయమాడి నైవేద్యవనప్పిసి అప్రసాదవసతిపతిగళుసహినుకొండిరలుక్క లింగక్కెబత్తగద్దెరకరాయదకూలియ

నొల్లదిబరువరు। పశ్చిదవరసగ్గిగళకాయుదుకూరిమతందుకాండిరుతయుంతుకొలవదినగతివలు ఆమెతెంపెఘదినకూరివారింపదేవపవాగలు। ప్రియప్పగి జదేంబు
రలు। యుత్తశ్రీలాసదల్లిశివను యెతెనిరిజాదెవి ఆరూఅరియుదవాఛ్ఛగుప్తచుపొరరమత్త్యదల్లి అయుదానెనొడుబారిందుకరకాండు తిరువాలురలింగదను డియమంత్రి
నిందిరలు। యుత అరివాక్యాండారియెంబభకను మపవాసవిరుతిరలు। దొరె చాండుదినకూరిదొరకెఅక్కెయన్నిరగినల్లి హిడిదుకాండు బరువాగయాతెనకూం తొంకదకు
డుగాలకండుదేవిహురుయాత్తనెనిందుకకని। పూజిసబల్లనొనుతిసబల్లనొయు వాక్తలిగన కొండొబఘదేయుంబగరిజాదెవిగె। శివనింతెందనుయూకనెనగిబఘ
హితె। అవనునంనపూజిసలరి దిదరుయురలి। అనెన్నద్దెవనసెమదల్లి అదెననగెపుణ్యమతిసలరియదిద రుయురలి। పుజిమదల్లి అదెననగెసాత్రు। నుడికి
రిదునడెక్కిహిరిదు నొందింనమకంగెయువనను గానినగిత్తియదిద్దరియూగతారువెనెందు బిరుగాళియకఘషలు। వనదతరగితెదూఘ అకాశక్షేయెకలు। అగలరివా
క్యాండారిఅశియనుహరువెసాప్పునను। బిగిదుహిడికాండు నాళిగెకంగాముజ్జికాండుబరువాగయుడవినమఃశివాయయెందునూమియుల్లిబకలు అక్షచరిబిజనొకనిల్లి
షేలు। అయ్యొలింగదబాయ తుత్తనిగియెంతు జివిసు వెయెందు హింగాగల్లయుందికెయుంతాయుతాయెందుయుంనావమోరియల్లిలింగదబళిగేహొగతెందు పొంకదకు
డుగాలతికొండు కూర్కిగెహొరిసింసారదబెరకాయుంతెఘరిఘరినెరాయగ। అంబికకండుకారకకాయుకాంబుదనిలినినయునినజయెగానాళిషరియులిలచెందు దేవిగెన
లు। ఆమెతిరతకెక్తరిబి బఘవాగయెతెఅరివాక్యాండయుంతు మూడుపెరయెంబుళ్ళిహిడిదుయెత్తిపుష్పరవనెరిసి శ్రీలాసక్కెకొండాయుత్తదరు॥ ౪౹౹౦౨౹౹ కల్యాణదేల్లి షదపదరి

ಚಿತಂದೆಗಳು। ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರನಿಷ ಧವಮಾಣಿಗವಮಾಡಿತಂದಸಂಬಳದಷಣಾವಿನಿಂದ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಆಮೆಲೆ ಬಿಜ್ಜಳ ಮರಣವಾದ ಬಳಿಕಂಡು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರ ಸಹವಾಗೆ ಮಾಚಿದೇವರ ಗತಿ

ಲಿಂದಕಾಂಗ್ರಕೊಳಕ್ಕೆ ಪಾದರಗಾ॥೪೬॥೮೦॥ ಮತಲದೇವರ ರಾಕಾರೂರಿಂಬ ಪುರ್ತವಿಷ್ಣುದ್ಧು। ಅಲ್ಲಿವಾರ್ವಶಿವಪಾಶಿನುಕ ತೆತ್ರಲಿಂಗಕ್ಕೆದಿನಂಪ್ರತಿಯು ಕಪಿಲಗಾವಿನಪಾಲ ಬಾಂದುಬ್ಬೆಳಕನ್ನಿವೇದ್ಯವಮಾಡಿಬರು ಶಿವ

ಲು ಆಗಮನಗಾದ ಚೆಂನಶಿನು ಬಾಂದುಸಾಮಹಾರನ್ನಿವೇದ್ಯವಮಾಡಿಬರುವಾಗ ಪಾಲನೆಲ್ಲಿಗೆಹಾದಿದ್ದೆಯೆ ಪ್ಪಾಯೆಂದುಕೆಳಲು ಅಕೆಯುಂತೆಂದಳು ಬಿದುಮುಖದ ಶಿವಂಗೆ ಷರಿಪ್ರಷರು ಅಡಿಯು ಶಾಣಿದವಾಪ ಮುನ್ನವಂ

೪೭ ಗಿಪಾಲ್ಗಡಲನಿತ್ತಶಿವಂಗೆ ಹೊಯಿದಿದ್ದೆ ಮಗನೆಯನಲು। ದಂ ಕೆಳಿಕಾಡಗುಪಿಂತೆಂದಳು। ನಾನೊಂಮೆ ಶಿವಂಗೆ ಪಾಲನುಣಿಸುಮದ ಕಂಡೆನೆಂಮೆಂದ ತಾಯಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪಾಲನೊಯ್ಯೂಗ ನಾನು ಬಂದೆನೆನಲು ಗಾದಿ

ಪ್ಪಾಯನಲು। ಅಮೆತಿಷತುವರುಷದಷಶಿವಾಗಲುಬಳಿ ನಯುತತಾಯಿ ತಂದೆಗಳುದೇವಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗೆಪಾಗುವಾಗ ಮಗನೆ ಪಾಲನು ಯ್ದು ಶಿವಂಗೆ ವುಣಿಸುಕಂಡೆಯನಲು। ಯಿಂದೆಂಮದೇವಂಗೆಪಾ

ನುಪಾಲನೆರಪಿನುಯೆಂದು ಆಮೆಲೆಮಿಂದುದಣಿಬವ ನುಡ್ರುಪನಿತವಧರಿಸಿಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೂವಿನಮಾಲೆಯನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಪಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಗುವದಕ್ಕೆಯಿದೆ ಸೂಚನೆಯೊಯಂಬಂತೆಗುಡಿಯ ಪಾಲಮುಂ

ದಿರಿಸಿದಂಮಯ್ಯನುಂಮನೆಕೆಯಿರ್ದಪರಿ। ಪಾಲಕುಡಿಯದಿದ್ದಕೆಯಂಮ ಪ್ಪೆಬಡಿದಪಗುಯ್ಯನಲು ಶಿವನಿಂತೆಂದನು ಪಾಲಹವನಲ್ಲವಿನುಡಿಯಸವಿಪರಿದೆಂದು। ಅವು ತಿಪ್ಪನಮುಗೆಯುತಂದು ಪಾಲನಿನಲು।

ಬರಿಯುಬಲ್ಲಂತಿರಲು ತಂದೆಯಾದ ಶಿವದೇವಕಂಡು ಮಗನೆಪಾಲನೆನೆಮಾಡಿದೆಯನಲು। ಶಿವಂಗೆ ಮಣಿಸಿದೆನೆನಲು। ನಿನುಣಿಸುವದನಾನೊಡಿನು। ಪಾಲ ಕೆಗದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆನಡೆಯನಲು। ಅಗಪಾಲತಂದ

ಲಿಂಗದಮುಂದಿರಿಸಿ ಸವಿಸುಯೆನಲು ಆಗಶಿವಯಾ ಬಾಲಕಿಯ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಕಟಮಾಡಬೆಕೆಂದು ಸಲಸದಿತಡಮಾಡಲು। ಆಕೆಯುತಂದೆಯುಂಬಿನೆಸಲಸಲ್ಲನೆಂದು ಕಾಲು ಹಿಡಕ್ಕೆ ಬರಲು। ಅಗಶಿವಯ್ಯ

ಲಿಪಾಲನುನಲಿನಕ್ಕಾಡಗೂಸನೂಕ್ಷ್ಮತುಕ್ಷ್ಯೊಳಗಿದು ಪಡಿಕೊಂಡುಕ್ಕ್ರಿಯಾಸಕ್ತಿಪಾದರೂ ॥೪೮॥ ೫೦॥ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಗಳು ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಬಂದು ಸ್ವಂದರ್ಶವೆಯೆಂಬ್ಬಪುರದಲ್ಲಿ । ಅವರಾವೀಬ ಬಳ್ಳಿಕಂದಪುರದಿತವ
ದಾಸಿಯಸಹಿತ । ನವಿರಿಯೆಂಬ ಪುರದಲಿದು ಜೇಡೆದಾಸಶಂಕರಲಿಂಗದಸನ್ನಿಧಿಪಕ್ಕೆ ಬಂದುಯಿರುವಾಗ । ಶಿವನು ಜಂಗಮರೂಪಿಂದ ಲಿಂಗದಾಸಗಿಂ ಬಂದು । ಯೆಭಿಕ್ಷೆಗೆ ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕೆಮಾಡಿದರು । ಬಳ್ಳಿಕಶಂಕರ
ದಾಸಯ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬರುವಲ್ಲಿ । ದಾರಿಹೊಲ್ಲದ್ದ ಬೆಂಬರಿಯೆಂಬ ಪುರದ ಮೈಲಾರನ ಪ್ರಥಮ ತೈಮದಲಿಯಂನನು ನೊಸಲಕಣ್ಣಿಂದ ಸುಡದೆ ಕೆಕ್ಕಿಸಿದ । ಕಂಗಳುಮೊಯ ಭೂತನ ಪಾದದ ಸೊಂ
ಕಿಬದುಕಿದೆಯ ನೆಲು । ಬಳ್ಳಿಕಶಂಕರದಾಸಯ್ಯತಂ ಮತಂಬುಲವ ಹಿಡಿಯಲು ಅದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೈಲಾರ ಮೈಗೆ ತಾಡಕೊಂಡು ಪವಿತ್ರನಾದೆನೆಂದೆನು । ಅದನೊಂಡ । ಮೆಗಾ
ದೇವಿಯೆಂಬ ಅಂದಳಪದನಿಯಾದ ಸೂಳೆಯು ನಂಮ ದೇವರು ನಾಚಿಕೆಗೆಟ್ಟತುಯೆಂದಳು ಬಳ್ಳಿಕದಾಸಯ್ಯತಂ ಮಕಿಸ್ತ್ವವ(ಕ್ಕೆ) ಪಾದಗೆ ಕಾಡೆಯ ಹಿಡಿಯಸಲು । ಮೈಲಾರ ತನಗೆ ಹಿ
ದರೆಂದು ಕಾಡೆಯ ಹಿಡಿದು ಸಂತೆಗಾಕೆ ನಡೆಯಸಲ [illegible] ಆಗ ಕಾಡೆಯ ಮೈಲಾರನೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು ಬಳ್ಳಿಕಶಿಷ್ಯತಂ ದಣಾ [illegible] ರಾಗ್ರದ ಬತ್ತೆಮಾಬ್ಬವಕ್ಕೆಲನೆ ತೆಗೆಕೊ ಪ್ರಾಂದರೆಯ ಪ್ರಾಂ
ದುಮಾರಿ ಕುಪ್ತ್ರಿಲಿಂಪ್ಪುಂದಳು । ಆಮಾತಿಗೆ ಶಂಕರದಾಸ ಯ್ಯ ಅವಳು ನುಡಿದಂತೆ ಆದಿತುಯೆಂದು । ಬತವಕೆಳ ಹುಲು ಆಗಮಾರಿಮ ಸಣಾತೆರು । ಕುಪ್ತ್ರದಿದ್ದರೆ ನೊಸಲನಾಕಣ್ಣಿಂದಸು
ಪ್ರಾಕೆಂದು ನಾತಂಗಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಕೊಂಡದಮೂಮಿಯೆಲ್ಲಾ ನಡುಗುವಂತೆ ಕುಪ್ರಲಿಕ್ಕೆಮಾಪ್ಲಿನಿದರು ಬಳ್ಳಿಕಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಗೆ ನದಾಸ್ಪ್ರಾಷಾತದಿವರೆಂಬ ಮಗ ಜನಿಸಲು ಅ ಅಕ್ಕೆಂ
ದಗಣಾದಪ ಪಕ್ಕಮಾಡಿ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೂಜಿಯ ಕಾಯಕದಿಂದ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಕೈನಿಡುತ್ತ ಬಳ್ಳಿಕವಂದು ದಿನ ಅಂಗಿಯ ಹಾಲಿವಾಗ । ಶಿವನು ಜಂಗಮರೂಪಾಗಿ ಬಂದು ಅ ಅಂಗಿನೆಮ
ಗೆ ಕೊಡಬೇಕುಯೆಂದು ತಾತ್ಕೊಂಡು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ಬೇಡುಯನಲು । ಆಗ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಜಿಕಾಬಂತೆ ಯಿಂನೊಂದು ಕಣ್ಣಾ ಕಾ [illegible] ಕಣ್ಣಾ ಕೊಟ್ಟರು

ಅದು ಹೇಂಗೆಂದಡೆ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗಾಂತಕೆ ಬರಸಿದಲು ಬಪ್ಪಂತೆ ವಡವಾಗ್ನಿಗೆ ದಾವಾಗ್ನಿ ಬಪ್ಪಂತೆ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಹುಯಿಯು ವಿನಿಂದಂತೆ ನೊಸಲ ಲೆಕ್ಕಂ ಡುಗಾ ಬಪ್ಪುತ್ತಿರಲು। ಆ ಕೆಂಗಾಬಿಗೆ ಅಂತ್ಯ ದ್ವಿಜಗಳ
ಸುಡು ಬಿಡಲೊಂದು ಬಸವರಾಜ ದೇವರು ನಂದಿ ಮೊಗವಾಡವ ನಿಕ್ಕಿದರು ಯಿಂತಾ ಮಹಿಮೆ ಮಹಿಮರು ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದರು ॥ ೪೯ ॥ ಶರಣು ॥ ಜೇಡರದಾಸಿಮಯ್ಯ ಜಂಗಮೋಚಿತದ
ಮೂಡು ವಾಗ ಯಿಬ್ಬರು ವಿರಕ್ತಮೂರ್ತಿಗಳು ಗಣನೆ ವಾಪ್ತಾದ ಬಂದು ಯಿಬ್ಬರು ಸಂಸಾರವ ಧಿಕ್ಕವೆಂಬರು ಯಿಬ್ಬರು ವಿರಕ್ತಿ ಅಧಿಕವೆಂದು ವಾದಿಸುತ್ತ ಶಿವನ ಬಾಗಿಲ ಹಾಗಿಯರ ಡಬ್ಬರಾಗಿ ಗೆಯು ವಾದವ ಧಿಕ್ಕರಿ
ಸಿಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು ಯಂತಹ್ಕ ಶಕ್ತಿಯೆಂದು ಕಳುಹಲು ಅವರು ದಾಸಿಮ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಕರಲು। ನಿಮ್ಮ ಸಿಕ್ಕು ಶಿವಿನ ದಾಸಯ್ಯ ಯಂಕೆಂದು ಹೂಡು ವಾಗದು ಗಳೆವ ವಿಗೆಂದರು ಯಕ್ಕೆ
ಹರಿಯುತುದ ಪವತಾರಿನಲು ತಂದು ಹಾಕಿದಡು ಕ್ಕಿಯ ತಾರಿ ಕಾಟ್ರುಪ್ಪು। ವಾ ಕಿಯು ಕೆಹಾದಳು। ಮತ್ತೆ ಕುಂಬಾಗಿಯು ತಾ ಕಿನಿಯು। ತಲೆಯ ಮೇಲ ನಾ ಕುಂಬಾಗೆಯು ತ್ಯಹುಳ್ಳಿ ಕಾಪ್ರುಪಾ
ದಹು। ಯಾಯು ರಡು ಸಿವೆಯನು ಕಂಡು ಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ ಗಾದರಿ ಸಂಸಾರ್ಥಸುಖ ವೆಂದು ಹರು ಪದಲ್ಲಿದ್ದು। ಆ ಮೆತಿ ಅಯ್ಯ ಶಿಗೆ ಕೆಹಾ ದಿ ಕಾಂಡು ತಂಗು ಕಂಬೆಲಿಯು ಸ್ವಲ್ಪಿಸು ವಾಗ ಬಿ
ಬಿ ಬಾಕ್ತಹ ವೊರದಲ್ಲಿ ಬಿಸುಯನಲು। ಪ್ರತ್ಯು ತ್ತರವ ಕಾಡ ಬಾರದೆಂದು ದುಃಕ್ಕ ಗಾದಿವಿ ವೊರಸಲ್ಲಿಗಾಗಿಯು ಬಿಸಲು। ಅದ ಕಂಡು ವಿರಕ್ತರು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಠಿಣಂಗಿರಬೆಕೆಂದು ದೇಶಾಂತರ
ಕ್ಕೆ ಹಾದರು। ಯಿತ್ತ ದಾಸಿಮ್ಯನು ಗನ್ನಿಯರು ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹವ ಮಾಡಿ ಕಾಂತವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಾದರು ॥ ೫೦ ॥ ಶರಣು ॥ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವ ತೆಂಕೆ ಮುಂಜಂಗಾ ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಶಿ ತಿಗ ವೇದು। ಬಿಕ್ಕರಕ್ಕ
ಕ್ಕೆರಿಸಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತಿಯ ಬೆಕ್ಕಗಿ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ವೃಷ್ಟವಾದಿಗರ್ಭಗಳು ತ್ತಿದ್ದರು ॥ ೫೧ ॥ ಶರಣು ॥ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಸುಂಕದ ಬಂಕಣ್ಣ ಬಿಜ್ಜಳನ ಸುಂಕವ ಮಾಡುವಾಗ

ಹಂನೆರಡು ಸಾವಿರ ವರುಷ ಬಿಳಲು। ತಂದು ಕಾಪ್ತನೆಂದು ಹಾಗು ತಿರಲು ನಡುವಾರಿಯಾಗಿ ಕಲಕೆತಲು ಪ್ರಹ್ಲಂದು ಪ್ರಕಂಡು ಯೆರಳಿಗೆ ಹಾಗು ತಿದ್ದಿ ಕಿಂದು ಕೇಳಲು ಬಸವೇಶ್ವರನ ಬಳಿಗೆ ಹಾಗು ತಿ
ಧಿಯನಲು। ಅನುದಿನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ್ಯನು ನಾವು ಬಡವರು ನಂಮಲ್ಲಿ ದಪ್ರಕಾರಿಯೆಂದು ಕ್ರಿಯೊಗ್ದ ಧನುವಿನಿಗೆಂದು ಕಲ್ಲಿಮೆ ತಿಬ ದಿಯಲು। ಹಾಂನರಾಳಿ ಬಿಗಲು ಬಿಜ್ಜಳನ ಸಾಲ ಪತಿ
ತ್ರಿ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯಪ್ಪ ಸುಖದ ಳಿದರು॥ ೧೨॥ ೪೦ ಚಾಳಿದಿರಲ್ಲಿ ರಾಜಾದಿರಾಜನೆಂಬ ಪುರವಿಷ್ಪದು ಅಲ್ಲಿಗೆಯಿನಾದಿನಾಥನೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತನು। ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಬಂದ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳುಂಡರಿಕೆ ಪೆಂಗೆ ತುಪ್ಪಿಯಿಂ ದು ತಿಳಿದು ಯದಕ್ಕೆಯಾವ ತೆರದಿಂದ ದ್ರವ್ಯವದಗಳಿಸುವೆನೆಂದು ಯಿಂತೆಂದನು ವಾಕ್ಯದಿ ದ್ರವ್ಯವ ತೆಂದೆನೆಂದರೆ। ಅದು ಪರಾಧಿನ
ಪ್ರಸಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಹಾನನಗೆ ಕೆಯಿಂ ನಾವ ಪರಿಯ ಲಿ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಲಹೆದುವೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಮುಲಗಿರಲು। ವಿರಭದ್ರದೇವರು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹರಿಗೆಕತ್ತಿಗೆ ಗಳ್ಳಿ ದಾವೆ ತೆಗದು
ಕೊಂಡು ಯೆಲ್ಲಿ ಹಾದರು ಕಾದಿ ದ್ರವ್ಯವ ತಂದು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡು ಯನಲು। ಅಹಾಯಿಂ ನು ಕಾದಿ ಹಾಂ ಮುಗಳ ತಂದು ಚರಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಿಡೆನೆಂದು ಪ್ರ್ಯಮಜ್ಜಿವಿ
ಮೂರಿರು ಧ್ರಾಕ್ಷೆಗಳ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ರಾಜಬಿದಿಯ ಲಿ ಬರುಹೋಗ ಮುಂದೆ ನಿಯಾಳಿ ವಾಬ್ಬ ಬಿರಿದಿನ ಬಂಟ ಹಗಲು ದಿವಟಿಗಳ ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹರಿಗೆಕಾರರೆಂಬ ಮತ್ತ ಗಜಸಿಂಹ
ಹರಿಗೆಕಾರರೆಂಬ ಸರ್ಪಗಳ್ಳನೆಗರುಡನೆಂದು ಹಾಗಳಿಸಿಕೊಂಬು ತಗಣಾತೆಯ ತುದಿಗೆ ನೂರು ಪರಹದ ಗಂಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುವುದ ಕಂಡು। ಹಾಂನ ಗಂಟ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮನೆ
ಗೆ ಬಂದು ತಂನ ಸತಿಗೆ ಕಾಪ್ಪು ಚರಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ರಸರಸಾಯನ ನವನುಣಿಸಿಂದು ತಾನು ಚಾಳ ಸರಮನೆಗೆ ಹಾದಿಕ್ಕಾಭ್ಯುದಕ್ಕೆ ಕಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆಯುದಿರಾದ್ದಂಟನ ತತಿ
ಯು ರಕ್ತ ಕಡಿಯಲು। ಅಗಿಬಾಳರಾಯನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮಾಡುಗಾರಿಯ ಕಾಡಲು। ಯಿಕಾಳಗದಾಳಿಗೆ ನಾನು ಕಾದಿದು ದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಾಡಿ ಪಾದಕ್ಕೆ ದೆಯಂತು ಕಾಂತ। ಕ ಬಿನಲು।

బాయను ఆనెయ నొసలాదిపరమునెనెకొను ఫలు। ఆ మహిమెదక్షియ మాడుత నాల్లు తవరు షకెళ్ళిములు వబ్బురుం మెనాదినాథనదెలతారదిరలు మత్తిరాజ్యవడదిదు
జంగమాచారనెయమా డుత పరదారెగళజయను తయురలు వెబ్బరాజను మెనాదినాథనపూరత్తి దలిగెలలు రక్తవలవెందు తంనదరవాయశివలాంఛనవతాడిసిబలవ
కూడిసింమెనాదినాథన చెలికెళఫలు। శివకొడె క్షిగళధారణవమాడికొండు సాష్టాంగవందనమునురిసువాగమిద్ధరిందక్కడియలు ఆ మెనాదినాథశివనెందు నంబలు
కల్లిహూవినమాలెయయితు। అగపంచమ ఖడక్షియజఘనమెగంలుసహితవాగి। శివనుచం దమెనాదినా థనపుష్పకవనేరిబరజతాద్రిగె కరకొండుహొదరు
౧౯।సూ।అం॥ చొళదెశదమధురపురియల్లి చొక్కనాథనెంబలింగవిహుదు। అల్లి కసాంకనెంబచతురవకనువాం దుదివలడవిగె హొగిసలుభీహారెయపొత్తుకొండు
బరువాగమళెబరలు కల్లమరియల్లిహారె మరిన్ని హిసు నెతి రువాగని ద్రిబరలు ఋగతెకెనిద్రెబంతెందు నాగవమాడువాగ శివను అనాళవాణి యాగియు
తెకెరాగవమాడినంమగుణడిగెబాయినలు। మదిదవరారెందునుత్తలు మొడ్డియూరుయల్లదిరలు హారెయహొత్తుకొండుమనెగెబందుబళికమత్తొందుదినకత్తిగెయ
తెరువాగమళెబరలు। చొక్కనాథనగుడియహింబెనాగవమాడువాగ। అల్లియూతక్షెవళియకెబాయెందు శివను డియలు। బందు అలింగదసమిపదల్లినిందిరలు ఋషిగ నాగవమా
డుయనలు। నానెనచళ్లె కెయుృయనలు నినుబల్లంతె హాదిదరెహాడిదర్ నాకు యనలు। అగ హాడలు శివమెచిదినంప్రతింతెంతిదాండు వరనకొడలు అదరిందజంగమాచార
నెయమాడుత్తిరలు। అనరాగరసాంకనెంబతోనరాగలు। యూవార్తెయకెళిసొలదెశదవిద్వాంసరుయువరనొడబెకెందు అమదురాపురదహాలెయతిరదల్లి లాటవమాడుహూయెం

ದುಃಖುಳಿವಿರಲು। ಆ ನಾಗರಸಾಂಕರಿಗೆ ಪೇಳಲು। ಶ್ರೀಮಂತೆಕೆಳೆ ಲಿಂಗದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾನು ಸುರಾಗವ ಬಲ್ಲೆನೆನಂ ನನಗೆ ಬಂದು ಮಾಡಿರಿಯನಲು। ಆಗ ಶಿವನು ನಾನ್ನೆದೆ ನಯೆಂದು। ಕೆಲ್ಲಿ
ಸಿಯಜಾಶಿಯ ಹಾ ಕೊಂಡು ಹಾನಿ। ಶ್ರೀ ವಿದ್ವಾಂಸರುಯುಳಿ ವಿದ್ವೆಲ್ಲಿ ಯಕ್ತು ಹಿಕೊಂಡು ರಾಗವ ಮಾಡಲು। ಆ ವರು ಪರವಸವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಮತಿಯ ಚತುರಾಗವ ಮಾಡುವಾತನಿನಾಕೃಯ್ಯುಯೆಂ
ದುಕೇಳಲು। ನಾನು ನಾಗರಸಾಂಕರನಿವಕನೆನಲು ಯಾತನೆಯುಂತಾ ಜ್ಞಾನಾಯಾತನ ವಡೆಯನೆಂತಾ ಸಮರ್ಥನೋಯೆಂದು ತಿರಿಗಿ ಹಾದರೂ ಯಿತ್ತ ಶಿವನು ರಾಗರಸಾಂಕರನಿಗೆ ಮತ್ತ ಸಾಕು ಮಗ್ಗನೆಯೆಂ
ದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯಿದರೂ॥ ಜ॥ ಶ್ಲೋ॥ ವಿರಕ್ತಾಂಕ್ಷಹೋ ದಕ್ಷಪ್ರಾಪುರದಲಿ। ಶಂಕರನೆಂಬ ಕಿರಾತನಿಪ್ಪನು। ಅವ ಬೇಂಟೆಯನಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ। ಬೆಂ
ಟೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗಯು ದಿಕಾಗಿ ಹುಲಿ ಬರಲು ಕಂಡು ಮ ರನಯೇರುವದನು। ಯುಳದರೆ ಹಿಡ ಕೊಂಡೆನೆಂದು ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿಕು ಳಿತಿರಲು। ಆಗ ಹುಲಿ ಹೋಯಿತ್ತೊಯಂದು ನೋಡುಲ
ದಕ್ಷಿಕಂ ನುಗೆಮರೆಯಾದಸೊಪ್ಪು ಮುರಿದು ಹಾಕುತ್ತಿ ರಲು। ಬೆಳಗಾಯಿತು ಹುಲಿ ಹೋಯಿತು। ತಾನು ಬಿಲ್ಲಪತ್ರೆಯ ಮರದಿ ಂ ವಿಳಿದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವೆನೆಂಬಷ್ಟರೊಳಗೆ। ಅಲ್ಲಿದ ಲಿಂಗ
ದೊಳಗಿಂದ ಶಿವನು ಬಂದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನಡೆಯನಲು। ನಾ ಮಾ ಡಿದ ಪುಣ್ಯವೇನೆನಲು। ಯೆಲೆ ಭಕ್ತ ನಿಂನ ಕಣ್ಣುಗಳೊಳಗೆ ನಾ ತಿಳಿಯ ನಿರುಯ ನಗೆ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕವಾಯಿತು ನಿನು ಹಾಕಿದ ಸೊಪ್ಪು ಯನಗೆ
ಪತ್ರೆಯ ಪೂಜೆಯಾಯಿತ್ತು। ನಿನು ಅಂಜಿ ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡದುದೆ ಜಾಗ್ರರವಾಯಿತು। ನಿನಗೆ ಲಾಹವಿಲ್ಲದುದೆ ಲುಪವಾಸವಿದ್ದುದಾಯಿತು। ಯೀ ರೀತಿಯಲಿ ನಿನಗೆ ಶಿವರಾತ್ರೆಯ ಫಲ ಫುಟಿಸಿತೆಂದು। ಶಿ
ವರಾತ್ರೆ ಶಂಕರನಾಗಲೆಂಬ ಹೆಸರ ಕೊಟ್ಟು ಪುಷ್ಪಕದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯಿದರೂ॥ ಜ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಮತ್ತೆ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಚಂಡನೆಂಬ ಬೇಂಟೆಕಾರನ ಸತಿಯ ಹೆಸರು ಪ್ರಚಂಡಿ ಆ ಚಂಡದಾರಿಯ
ಕಪ್ಪೆ ಸುಲಿಲು ದುಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ। ಯುಗ ಮೊದಲಾಜ್ಞವಂಗಳ ಹೋಲಲು ದು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ। ಯಾರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕುತಮಾಘ ಮಾಸದ ಚತು

ದಕಶಿಯವಿನಸಂಜೆಯಲಿ ಬೆಂಪಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ। ಯಿ ವಿರಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತ ಬರಲು। ಅದಕಂಡು ಬಿಲ್ಲಪತ್ತೆಯ ಮರನ ಯೇರಿರಲು ಬೆಳಗಾಗಲು ಹುಲಿ ಹೋದುದಕಂಡಿಳಿಯಲು ಹಿಂದೆ ಶಿಬು ತಿಯಕಲ್ಲಿ ಹೊಂಡು ಬಂದು ಲಾ
ಂಣಾ ಬಂನಿಯನಲು। ಶಿಮೊಶಿಗೆ ಲಾದಕವತ್ತಾ ಶಿಂದ್ದನು। ಶಿ ಕನಿರತಾ ಹಾನಿ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದಳು। ಯಿ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಪಂಚಮುಖಲುಳ್ಳವರು ಚಂದ್ರನ ಧರಿಸಿದವರು। ಮೂರು ಕಂ ನುಳ್ಳವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗು
ದರಾದವರು ಪುಷ್ಪಕಸಹವಾಗಿ। ಶಿಬೇದನನಮಿಪತ್ತೆ ಬಂದು ಪುಷ್ಪಕದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದು ಕರೆಯಲು। ಯಿವರಾರೆಂದು ಹಿದರಿ ಹಾಡುತ್ತಿರಲು। ಅಂಜಬೇಡ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರದೊಯ್ಯುದಕೆ ಬಂದಿದೆವೆಯನಲು। ನಾ
ನೆವಹುಂನ್ನುವಂತೆನೆನಲು ನಿಂನ ಪೂಜೆ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿನ ದಿನ। ಯೆಲ್ಲರು ಯೆರಡೆ ಅರಮನೆಗೆ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕವ ಮಾಡುವರು। ಯಿವನ ತಿತಿಯ ನಿರಹಾನಿಗಳಿಂದ ಬೆಳತನ ಕಾಯನೆಗೆ ರುದ್ರಾಬಿ
ಷೇಕವಾಯಿತ್ತು। ಯೆಲ್ಲರು ಹೊಂದು ಹೊಂದು ಮನೆಗೆ ಪತ್ರಿಯ ಧರಿಸುವರು। ಯಿವನು ಹೂವಿಯ ಬೆಯದಿಂದ ಪತ್ರೆಯ ಬೆಳತನಕ ಧರಿಸಿದ ಯಲರೂಪಲ ಹಾರಲ ಕೊಂಡುಲ್ಲಾವಿವಾಸ
ವಿರವ ಕುಯಿತನಿರಾಹಾರದಿಂದಲು ಪವಾಸವಮೊದಿದ। ಯಲ್ಲರು ಹೊಂದು ಜಾವವಾದರು। ನಿದ್ರೆಯ ಮಾಡಿ ಜಾಗರಣೆಯ ಮಾಡುವರು। ಯಿವ ಬೆಳತನಕ ಮಲಗದೆ ಜಾಗರಣೆಯ ಮಾ
ಡಿದನೆನಲು। ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನಡೆಯನಲು। ನಾ ಮಾಡಿದ್ದ ಪುಂನ್ಯ ವೇನೆನಲು। ನಿನು ಯೆಡಹಿ ಮಡುವಿನೊಳಿಸೂಳಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಸ್ನಾನವಾಯಿತು। ಗಂಡಲುನಾ ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಉಂನಾದೆಯಿದ್ದ ದೆಲು
ಪವಾಸವಾಯಿತು। ಗಂಡನ ಮೇಲನಾ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಯಚ್ಚತ್ತಿದ್ದದೆ ಜಾಗರಣೆಯಾಯಿತು। ಯೆಂದು ನತಿಪತಿಗಳು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯಿದರು ॥ [illegible] ॥ ಕಲಿಕಾಲಲ್ಲಿ ಶೋಲರಾಯನು। ಪಿನಿವಶಿಯ ಕಂಬ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮೊನ್ನಿರಿಯ ದಸಂನಾರಾಜನ ದಕ್ಷಿಣ ಯಮುನಾ ... ಬಂದು ಗದ ಬಾನವ ಮಾಡಿ। ಮೂವಲು ಹೊಳ್ಳ ಗದ ಮೆನಾಬಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಮಾಡಿ। ಮುಂನೂರು ರುದ್ರ [illegible] ಮುಂನೂರು ಬಾಳ ನದಹರಿವಾ
ತಿದಲ್ಲಿ। ಯೆ ಡೆಮೂದಿ ಯಮುಂನೂ [illegible] ಬಿಂನ ದಶೆಲ ಲಿಂಗ್ಗಯ ಮಡಗ ದಿವಾಂನ ದಿವಾ [illegible] ತಾಂನವ ದಾ [illegible] ಗಳು ಹೂಪ್ಪಳಸಂ ದಿಗೆ ಜಾಲುವಾಲು ತುಪ್ಪ ಕನಮೊಸರು ಸಕ್ಕರೆಗಳನಿದಿ।

ಜವನಿಕೆಯ ಪಾಶಿಹಾರಕನಿಂತು ಸಲುಸುಲಾ ಧನಾಲಿ ಸಲುಸುಂಯನರುಲಾ ದಕಂಡುತ್ತಿಗದು ನೋಡಿ ಯೆದೆಗಳಕಂಡು। ಖಡ್ಗಪತ್ರೆಕ್ಕೊಂಡು ಕೊರಳ ಮೇಲೆ ಮಡಗಲು। ಶ್ರೀಗಳಿ ಶಿವನು ಹಾ ಹಾ ನಿಲೆಂದು ಗಿತೆಂ
ನನೋಡನೆಲೊಂದೆಲಯ ಮಾಗಿಂದು ಹಸುವಿಲತೆ ಕೆಂಬ ಕಳದಸವಿಯದನೆನ ಬಂನಾಖಿಪಿನು। ತ್ರಿಲಂಬ ದಕಳದಸವಿಚ್ಚೋಲ ವಿಗಳಿಗೆದೊರೆಯದು। ನಿನುಯಿಂಸೂನಕ್ಕೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖದಲಿ
ರುಯೆಂದು ಅವರವನೆನೆಕಳುಹಿದರು॥ ಇ ಶ್ರೀ ॥ ಕೌಕಾಲ ಚೋಳರಾಯನ। ಕುಮಾರಿಗೆ ಹುಲ್ಲಹೊರುವ ಕಬಾಡಿರಿಗೆ ಮಾಡೆಯನಾಗಿ। ಮದಾಕ ಚೆಂನ್ನೈಯ್ಯ ಗುರುಕಾರುಂಣ್ಯವ ಪಡೆದು ಜಂಗಮಾರ್ಚ
ನೆಯ ಮಾಡುತ। ಮುಗಿಲ ಮರೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆಯೆಳ್ಳಿನೋಲ ಗರ್ಧಯೆಂಬಯೆಂತೆ। ಕಾಷ್ಟದೊಳಗಿದ್ದಗ್ನಿಯಂತೆ। ಭೂಮಿಯ ಮರೆಂಪೆಲಿ ನಿಧಾನವಿಪ್ಪಂತೆ। ಲೋಕದ ಕಂಣ್ಣಿಗೆ ಮರೆಯಾಗಿರುತ। ಆ ಮೇಲೆ ಕಬಾಡಿ
ಗರಕೂಡಿಕೊಂಡು। ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹುಲ್ಲ ಕೊಯಿದು ಕಟ್ಟಿ ಯೆಂದು। ಅವರಕಳುಹಿ ಪಾತಾಲಾನಿ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಿಂದ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ನಿಧಿ ಶಿವನಿತೆವವ ರಿಸಿ। ಕಾಡ ಮೊಲ್ಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳ ಧರಿಸಿ। ಶಿವಪೂಜೆಗಳಯಮು
ಗಿದುಕೊಂಡು। ಕಬಾಡವ ಹೊರಿಕೊಂಡು ಬಂದುಲಾಯ ದಲ್ಲಿ ಕೆಡಹಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ನಿತ್ತಲ ದಕವ ತಂದು ಮಪಾದಾಬ್ಜನೆಯಾ ಮಾ ಡಿವಳಗೆ ಮೂರ್ತಿವ ಮಾಡಿಸಿಯದೆ ಮಾಡಲು ಲಿಂಗಕ್ಕರ್ಪಿ
ಸಿ। ಸಲಿಸುವಾಗ ಅಮೃತದಿಂದ ನೋಮಡಿಸವಿಯಾಗಲು। ಆಗ ಆಗ ಶಿವನು ಬಂದು ಚೆಂನ್ನೈಯನೋಡನೆ ಸಲಿಸುತ್ತೆಂದನು ಲೊಂದು ಸುರುಕಿಗೆಸಂನಪದವ ಕೊಟ್ಟೆನು। ಮುಂದೆ ಸವಿದ ಬ್ರಸಲೂದಕ್ಕೆ ಪದಕಲ್ಲ
ವೆಂದು। ಶಿವನು ಚೆಂನ್ನೈಯನೋಡನೆ ಅಂಜುತ್ತಲೊಂದು ಹೋಗಲು। ಆಮೇಲೆ ಚೋಳರಾಯ ಚೆಂನ್ನೈಯ್ಯನನೋಡುಲೂದಕ್ಕೆ ಕಾಲನಡೆಯಲ್ಲಿಯಡಬಲದಲ್ಲಿ ಮಗುಪವರ್ದನೆಹೊಳಗೆ ಬರುವಾಗ। ಯೆಂನಗತಿಯೆಯಂನವ
ತಿಯೆಯೆಂದು ನನಿಧಿಯೆಯೆಂನಸುಧಿಯಾದ ಚೆಂನ್ನೈಯಬಸ। ಕಂಡೆಕಿಯೆಂದ ಚೋಳರಾಯ ಬಂದು ಪಾದದಮೇಲೆ ಬೀಳಲು। ಯೆನಯ್ಯ ಚೋಳರಾಯನಿಫಲಿಗೆ ಬರಬಹುದೆ। ನಿಸ್ಸ್ಥಾನು ಕುಲನಾನುತ್ತಿನಾ ಕುಲಂದೆಂದು ಪಾ
ದವಬಿಡುಯನಲು। ನಿಂಮಪಾದವಬಿಟ್ಟನಾ ಬಾಳೆನೆಯೆಂದು। ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗದ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು। ಆನೆಯನಿಳಿಸಿ ಲಿಂಗದ ಮುಂದ ಚೆಂನ್ನೈಯ್ಯನನಿಲ್ಲಿಸಲು। ಅಗ ಕಾಪಬಂದಕಿವಾನಿಗೆನುಡಿ

ದತುಪಾಳರಾಂತನಕ್ತ್ರಿಯ ತೀ ದಿ ತರಿ ಸುವ್ರದಕ್ಕೆ ನಾನೆ ನಮಾಡಿದೆ ಹೇಳೆಯಾಬನಿಂ ಮನಾಂಪ್ರದವಾಂನುಂ ಚೆಚದೆನೆ। ಅಾಂಪಡೆಲ್ರಾಂ॥ ಲಿಯನಪ್ಪಿಸಿಡೆರೆ ಪಿಂಗೆ ಲಾಕದಲಿ। ಪ್ರಕಟ [illegible] ಶಿವನ

ಂತೆಂದನು। ಅರಿಯದೆ ಜಾಳಗೆ ಹೇಳಿದೆಲಾ ಸ್ರಿರಿಸುತೊಪ್ಪವೆಕೆಂದು। ಭಾಮುಶಿಮಾದಾರಚೆಂನಯೆಂದು। ಶಾಂಡಾದಿ ಘುಳ್ಳಿನಮಳೆಯ ಕರಸಿ ಚೆಂ ಸ್ರೆಂಯನಮ ಸ್ಲಿತಿಹೋಳಗೆ ಮೆದನ್ನೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಾಂಡಾ ಯಿದರೂ॥ [illegible]

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಕಾರಾಮದ ಅಪ್ಪಿಮೆಶ್ವರಲಿಂಗವಿಪ್ಪುದು। ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಯೆ ಳುನೂಯುನತ್ತನ ಪ್ರಿಯುಬರಿಪ್ಪರು। ಅವರಾ ಳಗೆ ವಿಶಬಾಳಾ ದೆವಿಯೆಂಬ ಶಿವಶರಣೆಯು ನಕೆಂಯುಂದ ನತ್ತನವಾಡುತಿರಲು। ಕೆಲಲುಪವಿನದಘೆ ಶಿಮ್ಮೆ ನೆಕಡೆ

ಯಲುಯಾಂಬ ತುಧಿನಪರಿಯಂತಿರದಸನಿಯಮಾ ದಿಹಿಸರ ಹುಗ್ಗಿಯನುಂಬು ವಾಗ ಸ್ನಾದವಾಯತೆಂದು ಲಾಂಬುತಿದ್ದೆಯೆ ದೆಯನೆ ಬಿಖಿಯಂಬದಾಸಿಂಯ ಕೆಯಬಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ಪು। ಶಿಮೆಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಳಪಲು ಅ

ಕಿತೆಕೊಂಡು ಆಗರಂಗಮಂಟಪದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸಂದಳಿಂಯೆ ಂದುಮಜನದುದುಕಬೆಳುವಜಲಹುರಿಂಯಬಲ್ಲಿಯ ನಿಂತು। ನಂಮಕ್ಕಪ್ರಸಾದವ ಕಳವಿಹಿದಾಳೆ ಬಪ್ಪಲ ತಿಗದೂ ಳಿಯೆಂ ದ ಪ್ಪಿಲ್ಲಯು ಅಗ

ಶಿವನುಗಳುಗಳಿನಿನಕ್ಕುಬಪ್ಪಲತೆಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದವ ಚಪ್ಪಿ ರಿದುಸಲ್ಲಿಸುವದನಿಯಕೆಲ್ಲ ಅರಸುಗಳುತಾಳ ಮದ್ದಳೆಗಳನಿಲ್ಲಿಸಿ। ಯೆಂದೆಂ ದುಹಿಂಗೆ ಲಿಂಗಲುಸಲಿಸಿದುದ ಕೇಳಿ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅ [illegible]

ಬಡುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ರಂಗಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪಲ ಹಾ ಕಿದೆವೆತೆಕೊಂಡು ಹಾಗೆನಲು। ಆಗ ಬಪ್ಪಲತೆಕೊಂ ಖುಪ್ಪದಕ್ಕೆ ಬಿರಲು। ಮದ್ದಳೆಕಾಇರುದೆವರು ನನಗಿಕ್ಕೆ [illegible] ಪ್ಪನೆಂದು ಮಹಾರಾದ ಮಣಿ

ಕಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಬಿದುಲೆ ಮದ್ದಳೆ ಕಾಳಿರಾ। ಆ ಬಪ್ಪಲನ್ನು ಮಿಗೆ ಕಾಪ್ಪದೆವೆಯ ನೆಲು। ಹೊದ ಯಿ ಬಪ್ಪಲ ಶಾಡ್ಜರು। ಆ ಮೆಲೆ ಆ ಮರುದ ಅರಸು ಶಿವಂಗೆ ತಂನಪ್ರಸಾದವ ಕೊಪ್ಪ ಕೆವಿ। ಶರ [illegible] ನೂದವೆಕೆಂದು। ಆ

ಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವಾಗ। ಯೆಲೆ ಶಿವನೆ ನಾನೆನು ಭಕ್ತಿಯಮಾಡಿದೆನು ಗ್ರಿಪುಬ ಧಲಿದ್ದವೆಲ್ಲ ಪ್ರಕಟಕ್ಕೆ ತರುವರೆಯೆಂದು ಶಿವನೋಳಗೆ ಕಾತ್ರಿವಾದ [illegible] ॥ [illegible] ॥ ಕಪ್ಪಲಾಕೆಂಬಮಕದಲಿ ಪ್ರಾ ಪ್ತ

ನಾಲಂಕದಲ್ಲಿ। ಕಲ್ಲೊಳಗೆ ಕಾಂಚನಕ್ಕಾ ಪ್ರದಾಳಗೆ ಅಗ್ಗಿಕೆ ಸಲಿಲ್ಲಿ ಶಾವಕೆಯ ಪ್ಪ। ಗಂತೆಯಿದ್ದಲು ದೃಸಿ। ಬಾಲಲಿಲೆಯಾ ಕಳೆದು। ಶಿವದಿ ಕ್ಷಾಯಪದವ ಕದಲಾರ ಕಾಲಿಯಂ

ಬಳಿಕ ನೆರನಿಂದ ಪ್ರೌಢ ಚೋಳ ಚೇರಮ ಪಾಂಡ್ಯರು ಮೊದಲಾದ ಶಿವಭಕ್ತರಮೆ ಲಿಕೆವಿತವ ಮಾಡಿ। ತ್ರಿಕಾಯಕದಿಂದ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ। ಮತ್ತೆಯೂ
ಶಿವಕಾವ್ಯಂಗಳ ರಚಿಸುತ್ತ ಕೆಲಕಾಲ ಕಳೆದು। ಬಳಿಕ ನಗಿಸು ವ್ಯವಸಾಯ ಕದನೆಮವಮಾಡಿಕೊಂಡು। ಭಕ್ತರ ಸಗನಿಧನವ ತಂದು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿರಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು ಪಾಸಗಲಾ ಲೆನೆಂದು ಶಿವಭಕ
ವಿಷಬಿಂದೆದೆಲ್ವಿಯರುತಾಲ। ಹಡಲೂರ ಕಾರಿಗಳೆಂಬುವ ಕರಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಬರಲು। ಅಗ ಅವರ ನಗನ ಬೇಕೆಂದು ಬರಲು। ಇರಲೆ ಭಕ್ತನಿಂ ಮಠಾತಿರಿಲಿದ್ದಯ್ಯ ಹ್ಹಾಲವಾದ ತಾಯಿ ನಿಮಗೆ ಅಪ್ಪಯ್ಯಾಗಬೇಕೋಯನಲು। ಅದಕೆನ
ಕುಷ್ಟ್ರೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನಡೆಯೆನಲು। ಅಲ್ಲಿ ನೈತೆನಂ ಮಕಾಯಕವ ಕೊಡುಯನಲು। ಶಿವನು ಜೈನರು ಅವರಿಂದ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ। ಆಮೇಲೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಗಣಪದವಿಯ ಪಡೆದರು। ೞ
ಚೋಳದೇಶದ ತಿರುನಾವಲೂರಲ್ಲಿ ತಿರುವಾಕರು ಸನೆಂಬ ಜೈನಮುನಿಯು ಯೆಂಟುಸಾವಿರ ಜೈನ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ। ಜಿನಮತವ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರಲು। ಯೆಲೆಲಾ ಉದಿರಿದ ಮರಗಳಂತೆ। ಕಾಡಗಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಬೆಂದ
ಕರಿಯ ಕೊರಡುಗಳಂತೆ ಮಾಗಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತಿರ್ದ ಕಪಿಗಳ ಹಿಂಡಿನಂತೆ। ಬೆಳ್ಳುಗಳ ಬಳಗದಂತೆ। ಮಕ್ಕವಲೆ ಬಿದ್ದ ಕೋಳಿಗಳಂತೆ। ಮರುಳುಗಳ ತಾಂಡವಿಯೆಂತೆ। ಮುವಿಷ
ಡ್ಡುಗಳಂತೆ। ತಪ್ಪಿನ ಹಗರಿ ನಾಯಿಗಳು। ನಾಶಿವಾಳದೆನರಿಗಳು। ಕುಂಬದ ದಕ್ಷನಿಷ್ಟರು। ಬತ್ತಲೆಯು ಬಂದರು। ಧರ್ಮಶಾಸನ ಪಂಡಿತರು ಕೆಲ್ಲಿ ಯ ಜೈನಮತವ ಕೇಳುತ್ತಿರಲು। ಆ ಧರ್ಮಶಾಸನಿಯ
ಂಬತ್ತುವರುಷ ಹಾಯಿತು। ಯುಕ್ತಿ ಇರುವರು ಘೆಯಂ ಬಹುಕದಲ್ಲಿ। ಆ ಜಿನಕ್ಕತಿಲ್ಲವಲ್ಲಿ ನಾಚಿಯೆಂ ಪ್ಪನು ಮಾಂಡು ಭಿನಲಿರಗದಗು ದಿಗೆ ಹಾಗಿಚ್ಚೆ ಜಿಡಿ ಕೊಂಡಳು। ಯೆ ಲಿಕಿವನೆಯಂನ ತಂಯನನಿಂ
ಮಳ್ಳಕನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಜೈನಮತದಲ್ಲಿ ಇಸು ವರೆ ಅಕಟಾ ಹಾಂ ನಂಬನಿಕ್ಕೆಲ ಜ್ವರಂ ತಾಯಿತು। ರಕ್ತವಕೆರವಿನ ಕುನಾಬಿ ಕದಿಕ್ಕಿದಂತಾಯಿತು ಜೈನಮತವ ಕೂಡಿದಯಾತಗಿ ಕರುನಾಯಿಸಿನಲು। ಆ ಶಿವನು ತ್ರಿ
ಶೂಲದಿಂದ ವಂದು ಶೂಲೆಯ ಕಳುಹಿದರು। ಅದು ಜೈನಪಡಿಗೆ ಮಾರಿ ಬಂದಂ ತೆರದು। ಧರ್ಮಶಾಸನದೇಹದೋಳಗೆ ಶೂಲೆಯಾವರಿಸಿದುದು। ಅದರ ಸಂತಾಪದಿಂದ ಹೊರಳುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಜ

ನಮುನಿಗಳುತಂಭಾನಾಥಂತ್ರಾನಾತಪ್ರಾಣಂಗಳೆಂಬ । ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದಮಂತ್ರಿನಿಕುಂಭದಿಂದಮೈಯ್ಯನಿಘಹಲುಕುಂಭಲ್ಪರಿದು । ತಪ್ಪುಜಂದುನಾಲಿಗೆನಿಲ್ಲಿಮುಖವಾತಿಕಮಂಡಲವಡೆದುಮೈಬಿ
ಂದು । ಜೈನರೆಲ್ಲಾಪಿದರಿಜಿನಜಿನಾಯೆಂದುಹಾಡಲು । ಆಗದಮ್ಮಶಾನಪ್ಪವಿಯತಾಳ್ಲಲಾಯೆನೆಂದು ತಂನಶಿಷ್ಯನಕರೆದು । ನಾಮಕ್ಕನಬಳ್ಳಿಗೆಕರತಾಂಡುಹಾಗುಯೆನಲು । ಆಗಶಿಷ್ಯನೆಂದನುಗುರು
ನಿವೆಯಮಾಡದಕೆಮುಂನ್ನೊವೆಂದುಮತ್ತೊಬ್ಬನಕೂಡಿಕೊಂಡು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯೊಳು । ಜಾತ್ರೆನೊಳಗೆಹಾತುಕಾಂಡುಹಾನಿತಿರುವರುಹೆಯ್ಯಲಿರ್ದ ಲಿಂಗದಹಾಂಡದಬಳ್ಳಿಯಯುಳಲುಹಾಗಲುಬೆಳಗಾ
ಗಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆಂದುತಿಲ್ಲವಲಿಯರುಬರಲು । ಆಗಶಿಖಿಯರುನಿಂನತೆಂಮಬಂದವನೆಂದುಹೇಳಲು । ನನಗಿಲ್ಲಿತೆಂಮಪ್ಪಶಿವನಹೆಸರನೆಕರೆಹೇಳ್ಳಿರೆನಲು ಯುತ್ತಲೆಕವಬಂದಾನೆನಲು ।
ಜೆಳಗಿತ್ತಕತಲೆಯೆತ್ತವಿಷವೆಲ್ಲಅಮೃತವೆತನಾನೆ ತಲೆವನೆತಶಿವಶಿವಾಯೆಂನಿಯನುತಲಿಂಗದಗುಡಿಗೆಬರುವಾಗ । ಆಲೆನಕಂಡುತಂನಾಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡುಯಿಪಾತಕನಹಾನಿಗೆವಿಘ
ತಿಯನದಿಕಪ್ಪಾಯೆಂದುಯಿ ಜೈನಿಯುಖವಸ್ತ್ರೊ ಡಿ ಡಳುಲು । ಆಗಅಕ್ಕಗೆನಮಸ್ಕರಿಸಿ । ತಾಯೆಕರುಣಿಷುದೆನಗೆಮರುಳಗೆ ಯನಲು ಬಳ್ಳಿಕಪ್ಪೆಯುಪಿಡಿದೆತಲು । ಆಗಜ್ಞಾನೊದಯ
ವಾಗಿಗುಡಿಗೆಬಂದುಲಿಂಗಕ್ಕೆನಮಸ್ಕರಿಸಿ । ನಿಂದು ತಿಲವಲ್ಲಿಯಯಿಂದಬದುಕಿದೆನು । ಮೃತುವಿನಬಾಯತುತ್ತಾದೆಂಗೆ । ಶಿವಮಾಡಿದೊಡುಪಿರಿವಡೆಯಕೆಂಬಹೆಸರುಳ್ಳಲಿಂಗಗೆ ವಸುತಿಸುತಿ
ರಲುಯಿತ್ತಲಾಜೈನರಹಕಲ್ಲಿಕಾಪದಿಂದೆಕರಿಂಯಶಳುಹಲು । ಅಬಂದವರಿಜಿನಜಿನಾಯೆಂದುನಮಸ್ಕರಿಸಲು । ಆನುದಿಕಿಲಿಯೊಳಗೆಲ್ಲಲಗತಿಪಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತುಗಿ । ಸುಡುಸುಡಾನಿಂನಜಿನನುಡಿಯನೆಂದುಕ್ತಂ
ನಾಮುಚ್ಚಿಕೊಳಲು । ಆಕರೆಯಬಂದವರುಜೈನರಬಳ್ಳಿಗೆಹಾಗಿಯಾರುಕರೆದರುಬರುವಾಹಾಂಗಿಲ್ಲವೆನಲು । ಆಜೈನರುವದ್ರಾಗ್ನಿಗೆನಿಯುಪ್ರಯುಕ್ತವಂತೆಚತುರಂಗಬಲವದಿಂದತೆರುವರಿಗ್ಗೆಯಯುಕ್ತಿ । ಲಿಂ
ಗದಗುಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದವಾಗಿಕ್ಷೆಂದಿವರದಿಡಿದುಕಾಂಡು । ಆನೆಯನೇರಿನಿಕೊಂಡು । ಜೈನರೆಂಬವನಾನಿದಮರಕ್ಕೆಕಾಳ್ಗಿಚ್ಛತೆರುವಂತೆ । ತಂಮಪಟ್ಟಣಾಕೆರರತೆಂದು । ಊರಿಯಬಸ್ತಿಯಲ್ಲಿಕಳ್ಳಿರಿಸಿ । ಜಾತಿಯಸ್ತ್ರಪತ

೦ಗಧರ್ಮಲ್ಲಿಸುಗಳು ನೆಮೆವಂತೆ। ವಾಗಿಶನೈಯನಾರಸುತಜ್ಞನರುನೆರೆಮುಲತೆದೆವ ಮುಂನಿನಂತೆ ಜಿನಮತದಲಿ ದ್ವಸ್ತನಂ ಮರಕ್ಷೆಸಿಂದು ಬಿಡಿಕೊಳ್ಳಲು। ಯೆ —— ಶಿವತಿಯ ನಶಿದಂಸುರಪಾತಕರಿಗಾ
ಹಿತವರೆನೆರಿನನಮಿಯದಷ್ಟೆ ಜ್ಞರಿಗಾಶಿವಶೈವಾ ನಿಂಮ ಮುಕ್ತಿದರೆ ನರಕ। ನಿಂಮದ್ರುವಲಿ ಪುಟ್ಟಿಯಿವೆ। ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಲ್ಲ ಎಲೆಕುಹಕದಮರನಿಗಳ್ಗೆ ತರ್ಕದಚಕ್ಕುಗಳ್ಗಿರಾ। ಪುರುಷವ ಪಡೆದವಸು
ಚರಿನವಮಾಡುಕುವನೆ। ಅಮೂರ್ತವನುಂಡವಲಂನವ ಬಯಸುವನೆ। ಶಿವಮತವ ಹೊಡಿದವರು ನಿಂಮ ಮತವ ಹೊಡಿವರೆ ಶಿವಶಿವತನಿವಲೆತಿಯೊಂದು। ಶಿರುವಲಿ ಘಿಗಣಾಗಿಬಿರಿ ಯೊಡೆಯರೆಂಬ ಲಿಂಗವಮೂರ್ಜಿಸು
ತಲವಿಂದ ವಿರುವಾರೂರ ಲಿಂಗದಗುಡಿಯರಂಗಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದುಶಿರ್ಯಪಾಡವಪಾಡಿಸುತಿನಿಂದಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ। ಹೊಬ್ಬ ಸುಬಂಗನಾನಿಲ ಪುಷ್ಪತಂದು ಯಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿನಲು। ಮಾಲೆಯಕ
ಟ್ಟಿ ಅರ್ಪಿಸುವಾಗ। ಆ ಲಿಂಗಲಕ್ಕ್ರಿಯತಿನಿನಗೆಸುರುವಿ ... ಸುವಡೆ ಶಿವಿಲ್ಲ। ಮುಟ್ಟಿಬಿಡವೆನಲು ಅದಕೆಲ್ಲಿವಾಗಿಶನಿಂಮ ಮುಟ್ಟಿದಿದ್ದರೆ। ನಾನೆಂತು ಜೀವಿಪೆನಯ್ಯ। ಕರುಣವಿಲ್ಲದವರಂತೆ। ಯಿಂತು
ಸುಡಿವರೆತಾಯಿ ರಕ್ಕಸಿಯಾದರೆ। ಶಿಶುವೆಂತು ಬದು ... ಕುಲದು। ವಿಷವ ಧರಿಸಿದೆ ಸರ್ಪಗಳನಲವಡಿಸಿದೆ ಅವಯಿಂದ ನಾಶ ... ನೆಯನಲು। ಅದಕೆ ಶಿವನು ಅಜ್ಞೆ ಬಿಪಹಿತಿಯು ನರಕಕೆ ಇಂಯ
ಲಿ ಕರಿಕದವಳೆರೆಂಬ ಪೆಸರುಳ್ಳ। ಗುರುಗಳ್ಳ ದಾರೆಲಿ ... ಲಿ ಹಾಗೆನಲು। ನಾ ಬದುಕಿದೆನೆಂದು ಗುರುವಿನ ಬಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ತಗ ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಡಲು। ವಾಗಿಶನೈನಾರು ಲಿಂಗದ ಬಳಿಗೆ ಬಂ
ದು ಯಿಂನು ನಿಂಮಯ ಮುಟ್ಟಿ ಬಹುದೆಯನಲು। ಆಗ ಲಿಂಗ ಲೂಪ್ ಲೆಮಗನೆಯಿದು ಶವನಿದಿಯ ಕಾಡುವದು ಯಿ ಕಾಸಕಾಯನಲು। ಅದಕೆಗದು ಕೊಂಡು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತಿರಲು। ಆ ಕಿಲ್ಲೆನೈನಾರು ಬಂದು ಅ
ಪ್ಪರೆನಿಮಗೆ ಪ್ರಾಯವೆಷ್ಟು ಯನಲು। ನಮಗೆ ಮೂರು ವರುಷವೆನಲು ನಿಂಮ ಮೈ ಮೆಲೆಯೆಂಬತು ತೊಂಬತು ವರುಷವಾದ ಹಾಂಗೆ ಕಾಣುತಿದೆಯನಲು। ನಮಗಲೂ ಪದೇಶವಾಗಿ ಮೂರು ವರುಷ। ಅದೆನಂಯದಿವ
ಸಲುಳಿದನ ದಿನಂಗಳು ವ್ಯರ್ಥವೆಂದು ವಾಗಿಶನೈನಾರು। ಸುಖದಲ್ಲಿ ದುಃಖಿ ಶಿವನಶ್ರಿಯ ಪೆಡೆದರು। ೮೩॥ ಶ್ರೀ॥ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರನ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಅಸುಣುಯಣಾಂನಯ್ಯಗಳು। ನಿಮರತಿಯ

ಂದಲುದು ನವಹಾತ್ಮಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಅವರ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಹೊಗಲಮೆಲನಾ ಕಂಬಿನೆನು ಷ್ಠಂತರದಲ್ಲಿ। ಬರುಉದು ಹಿಂಗೆ ಅಗ್ನ ನಾಬಿಯದಾಸೊಹ ದಿಂದಕೆಲಲುದಿನಗಳೆಯಲು। ವಂದು ದಿನಲಾದುಕವತುಂಬುವಾಗ

ಅತ್ತಹಾಲೆಯಕಾಯಕದಶಾಂತಯ್ಯನು ಹಾಲೆ ಚಂದಿರಿಕ್ಕೆ ಗಳಕೊಂಡು ತಂದು ಬಂನಾವನಿಷ್ಟು ವಾತೆಗಳಮಾದಿ ವಿಕ್ರಯಿಸಿ ಬಂದಲಾಬ ಬಿಂದಜಂ

ಗವಾಚನೆಯಮಾತ್ರ ಬಳ್ಳಿಕವಂದು ದಿನಸಂತೆಗೆ ಹಾಗುವಾಗ। ಕೆಯಕ್ಕದೇವಮೆಷ್ಟಿಕೊಂಡು ರಷ್ಠಲಕೆಲಿಂಗವತಿಕೊಂಡು ಬಿ ಮಠತಿಯಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನವ ನಿದುಲದಹಾಂನ್ನೆ ನದಕಂಡು ತ್ರಿಯ್ಯನುಲಂಗಿ

ನಡವರಿಯೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಲು। ಆಗಕಾವಡಿಲ ಕೆಡುಕದಕಾವಡಿ ಜಗನೆಹಿಗಲ ।ಮೆಲೆ, ಮಲಿತಿಕಲು। ಆಯ ಸದಿಂದಹಾಳುಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಸವಂನಾನ ದಾನಾಹದಲ್ಲಿ। ಲಾದುಕವಸೆರಿದು

೩೦ ತಂಮನೆಗೆ ಬರಲು ತಿಕಂಡು ಯಿಂದು ಬಳ್ಳಲಿ ಬಂದಿರಿ ಋದೆನುಕಾರಣಾವೊಡುಕೆಲ್ಲಲು। ವಬ್ಬಶರನಾರುಮಜ್ಜನಕ್ಕೆನಿಡು ವಾಗಸಂಪಿಹಿ ವಮಾಡಿದಿಲ ಅದುನಿಬ್ಬುತ್ಯಹಾಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆನ ಶಿಹಾಂಗೆತಿ

ದಿತು ಅವರಿಂದಲೆಯಾ ಬಳ್ಳಲಿಕೆಯಪಲಿಹಾರಿಸಿ ಕೊಂ ಡುಬ್ಬನ್ನಿನಿಯನಲು। ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಲಿಯಮಹಿಂತಿ ದ್ವೆ ಶಾಂತಯ್ಯನವರ ಬಳಿಗೆ ಹಾನಿ। ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಲು। ಯಿದನ್ನ ಕಂಡು ಅವರು

ಕೆಳಲು ನಿಂಮನಿಲು ಕದೆಮತಿಲ್ಲಿಯದಿ। ಮಕ್ಕದೇವಮೆ ಜಿಷ್ಟಿಗಜನವಮಾದ ಬಹುದೆಯೆಂದು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ। ಹಾಳೆಯಲು ಕಂಬಿಖಾರವಾಯಿತು ಯನಲು। ಗೆನುಬಿನ ಮೆಲೆಯ ತೆನಾವೆರಳುದ್ಧ ದಲ್ಲಿಕಂ

ಬಿಹಾಗಲೆಂದು ವರವಕಾಡಲು ಅರಿವೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ದಾಸೊಹವ ನಡಸಿಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆಹಾಕ್ಕೆಯ ಮೆ ದಿಕದೆಯೆಲ್ಲಿ ಶಿವನಪಾದಮೊಳಗೆ ಕಾಣ್ಕದರು॥ ೭॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಶ್ರೈವಾಸೆದಲ್ಲಿ ಪಾಪ್ಪ ಶಿಪೆರಮೆ

ಶರನುಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಛೆಗೊಂಡಿರು ಹಾಗಮದುರಮುಖಿಯೆಂಬ ಕಲ್ಪುಮಜೆಯೆಂಬ ರುದ್ರ ಕನ್ನಿಕೆಯರು ದಲಿಯರನಿವೆಪಯಮಾಡುತಿರಲು। ಅ ಕಲ್ಪುಮಜೆ ಯೆಲೆಮವಾ ದೆವಿನಾನು ನರಲೊಕಕ್ಕೆ ಹಾಗಿ।

ಶರಣಾರನೆ ವೆಯ ಮಾಡಿತಿಹುಗನಿಂಮ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆನೆನಲು। ಪೆವಿ ಕರಯರು ಹಾಂಗಾಗಲಿಯೆಂದು ಕಳುಹಲು। ಆಗಲುತ್ತರದೆಶದ ಶಿವಪುರದಲ್ಲಿ ಶಿವದೆವನೆಂಬ ಶೈವಬ್ರಾಹ್ಮಣಾನು ದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿಯಾವನವಾ

ಗಲು। ಬಳಿಕಾತನೆಯ ತಂದೆ ಮರಣವಾಗಲು। ದಸು। ಆಮೇಲೆ ದ್ರಾಸಿ ನಿಂಬಿಯ ಕ್ಷೆನು ಶರಣಾರ್ಥ ಮನೆಗೆ ಅಗ್ಘಣಾಯ ಪಾರುವ ಕಾಯಕವಿಂದ ಜೀವಿಸುತ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ನ ಶಿವನಿಗೆ ಬಿಂನವಿಸಿದಳು ಲಲೆ
ಪನೆ ಪ್ರತಿಬದಿಸುವ ಕೆಧನವಿಲ್ಲ ಜಂಗಮಕ್ಕೆಯೆಂನ ಶರೀರಕ್ಕೆನೆ ಕಾಮಭೋಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು। ನಿಂಮ ಕರುಣಾವಪಡವೆನೆಂದು ಬಿಂತಾಚರಿಸುತ್ತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ವಿಟ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಬಂದು ನಿಂನ ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿ ಕಬೆಕೆ
ನಲು। ಆಗ ಪಡೆಂಬೊಟ್ಟು ಲಿಂಗದೇಹ ಬಿಯಲ್ಲಿ। ಕತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ। ಅಡು ದೇವಿಯರು ಕಂಡು। ಯಿದೇನು ಬಂದು। ಪುರುಷರಿಗೆ ನಿತಿಯೆಹೆಂಣು ಬಾದುಲ್ಲಷ್ಟುಣಾವೆಯನಲು। ಆ ಮಾತಿಗೆ ಶಿವ ಸನಿಂಬಿನಿ ನದೇಗಿಮ
ಕೆರಾವಿಲ್ಲವೆಯನಲು। ನಿನು ಜಗ ಭರಿತ ಸು। ಮೇಲಿಕೆ ರ ಹೊಲವೆನಲು। ಆಗ ಸಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆನಲು। ಯೆಳು ದಿನಕ್ಕೆ ಲಾಸವಬ್ಬಾ ನಿಲ್ಲು ಕರಸು ಯೆಂದಳು। ಜನನ ಹಿತಕ್ಕೆ ಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾದಳು॥ ಶ್ರೀ
ಬಂದಿರ ದೇಶದ ಮಾಂಡವ್ಯಪುರದಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವರಾ ನಾಬಿಕಾಯ ರೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತರು। ಲಕ್ಷ ದಮೆಲೆಯು ಪುಲ್ಲ ಮಸಾವಿರದೇಶ ವ್ಯಾಸುತಿರಲು। ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲ ಕ್ಷತ್ರಿಗಳು। ಆಗಮೆ
ಸ್ಥರು ಲಿಂಗನಿಷ್ಟರು। ಬಳಿಕ ಆ ಮಹಾದೇವರಾಣು ಯ ರಿಗೆ ಪಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯ ರಸ ರುವಿಲಾಸ ನಿಯರು ಯಿಂನು ಯು। ಆ ಪಟ್ಟ ದಕಾಣಾಯ ಹೊಳಗೆ ಹಿರಿಯಲಾದ ಗಂಗಾಬ್ಬಿಕೆಯು ಗುರುಲಿ
ಂಗರ ಜಂಗಮ ಸೆಬಕಿಂಮಮಾಡುತ। ಅವರು ಬೇದಿ ದುದನಿದು ತ। ಸಮಯಾಚಾರಕ್ಕೆ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮ ದೇವರುಗಳ ಕ್ಕೆಡಕೊಂಡು ಅವರ ಪೂಜೆಗೆ ಪಂನಿರು। ಅದಿಲು ಕರಿಯನಿಯು ಶಂ ಪನಿಲು
ಬಿಳಿಯ ಚಂದನಕ್ಕೆ ಚಂದನ। ಹಿರಿಯ ಚಂದನಗಳೆಂಬ। ಆರು ಬನೆಗಂಧ ಮತೆ ಕಾಡಿರುವಂಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪಾರಿಜಾತ ಸುಗನಿ ಸುರಹೊಂನೆ ಪಾದರಿ ಕೇತಕಿಯುರ ವಂತಿಗೆ ಸಿವಂತಿಗೆ ಜಾಜಿ ನಂದಿವಾರ್ತನ ಚಂಗಣಾ ಬಿಗಿಲು
ತಾವರೆ ದವನ ಮರುಗ ಪಚ್ಚೆಮುಡಿವಾಳ ಲಾಮಂಚ ದಮಂಬೆಯಪು ಲಾ। ಬಿಲ್ಲ ಪತ್ರೆ ಮೋ—— ದಲಾದ ಮುಪ್ಪುಂಗಳು। ಮತ್ತೆ ಮಪ್ಪು —— ದ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಬಿಪ್ಪ ಧೂಪ ದಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ। ನೈವಾಂನವಿಪ್ರಾಂನ
ಮೊದಲಾದುವಯಿಂದತ್ತ ಪ್ರತಿಬದಿಸುತ್ತ ಮತೆ। ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಂಗಳ ಕೊಟ್ಟು। ಕಪ್ಪುರದ ವಿಳೆಯವ ಕೊಟ್ಟು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಯಾ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತ್ತ। ಒಂದು ದಿನ ಜಲಕೆಳಿಗೆ ಹೋಗಲು।ಯು

ತ ಬಸವರಾಜದೇವರು ಹಸಿವೆಯ ನಿಪ್ಪೆಂಯಾ ನಿಬಂದು ಮಹಾದೇವರಾಣಿಯ ಕರ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳ ಬಿಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸಿ ಬಸವಣ್ಣಂ ಗಮನಿಸುವಾಗ
ಅವರು ಸಿಟ್ಟಿಂ ಸೆರೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿರಿಸಲು। ಕಲ್ಯಾಣದಾಜ್ಞೆ ಹಾಗುತಿಪ್ಪೆಂದು ಕಲು। ನಾಲಾ ಬಂದೆವೆಂದರೆಯಾ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿನಲು। ನಿಲಬಂದರೆನ್ನಾ ಸುಕರದಾಯ್ಯನೆಂದು। ಯೀ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಹಸಿ
ವೆಯೊಳಗಿಪ್ಪುಕೊಂಡು ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು। ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ। ಆ ಮಜ್ಜನ ಪೂಜನಾದಿಗಳಿಂದ ಸಂತೃಪ್ತಿಬಡಿಸುತ್ತಿರಲು। ಯಿತ್ತಲಂ ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳ್ ಬಸವಣ್ಣ ಕರದಾಯ್ಯನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ। ಮಂನಣ
ರೆಯೂ ಕೆದಿಸಿ ಪಾತಕನಯಿರಿದು ಬಂನಿಯೆಂದು ಮಹಾದೇವರಾಣಿಯ ಕುಯ್ಯುಬ್ಬುರ ಖಂಡರಕಳುಹಿಸಲು। ಅವರು ಜಂಗಮವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನ ಅರಮನೆಯಲಿ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳನಡುವೆ ಹೊಕ್ಕಿರಲು। ಅ
ವರು ತಂಮ ನಿಲಾಲಿಂಗಮೂಜೆಯ ಮಾಡಿಯೆಂದು ನೋಡ ಪರುಷ್ಟರಿಂದವರ ಕರಲಲಿದ್ದ ಲಿಯ ಬದನಾಚೆ ಕಾಯಗಳು। ಯಿಷ್ಟಲಿಂಗವಾಗಲು। ಆ ಪಾತ್ರೆಯ ಮಹಾದೇವರಾಣಿಯ ಮನ್ನೆ ತಂಮ
ಮುತ್ತೆನಾದಲಿಂಗಾರತಿಗೆ ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ ತಾಲುಪ್ರೆರಾಗಬಿಂ ದಿಂತೆಂದರು। ಗುರುಹೊರಿಯರದ ಕ್ಷನನಯನಕೆಚೆಲುಲಾ ಸತ್ಪಾತ್ರಕ್ಕೆಲುದುಪ ಸಕರದೊಂದ ಸತ್ತವನು ಬಿಲಾದು। ಪಾಕಲಕ್ತೆ ಮೂಕ್ಷನಾ। ಶಿವ
ಸ್ಪಕನ್ನಗ್ಗೆ ಅಲಂಕಾರ। ಶರಣಾರಕಮಡಣಾಸಂಭಾಷ ಣಾತೆಂಯ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರ। ಯಿಂತಿವಿಲ್ಲದವನ ಬಾಳುವೆ। ಹಾಲಿಂಯ ಜಾಗಿಂಯ ಶ್ವೈಯ್ಯ। ವಡ ಕಪಾತ್ರೆ ನಿದಕೆಡೆಯೆಂದು। ನಿತ್ಯವಾ ಧಿಮನೆಯ
ಬಿಷ್ಟ। ಕಲ್ಯಾಣಕೆ ಹಾನಿ। ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೂರಿ। ಅದರ ಕಾಯಕದಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತಿರಲು। ಯಿವರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಶಿವಗಣಂಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿದರು। ಕಿಣ್ಣಿ ಕಾಬ್ಬಯ್ಯಗಳು। ಶಿರಿಯತೋ ಅರದರು। ಅರು ನಿಲಹ
ಯುಸ್ಯಗಳು ಸತಿಯ ತಾ ಅದರು। ಆ ಹಿಲಯ್ಯ ರಾಜಬವ ಬಿಟ್ಟನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ಬಿಲ್ಲೆತ। ಯಿಗ ಮೊಳಗೆಯ ಬಸವ ಹಿಮೆಯ ಕಲಂಣಾರೆಕಂಡೆವೆನಲು। ಆಗ ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ಜಂಗಮರೂಪತಾಳಿ ಮೊ
ಳಿಗಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬರಲು। ಗಂಗಾಂಬಿಕೆ ಅಘಿನ ಮಹಾತ್ಮ। ವಸ ಲಿಸಿ ಯೆಂದು ವಲಯಿಕೆಬಿಜಿ ಮಾಡಿಸಲು। ಆಗ ನಿಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸಿ ಯವರು

ಬದವಶಂದು ಹಾಂನಜ್ಞಾಳಿಗೆಯ ನಿಷ್ಠೆ ಹಾಗಲು। ಮ್ಯಾಶಯು ಬಗಳು ಬಂದು ಯುಹಾಂನ ಬಸವಂನಾಮದಗಿದನೆಂದು ಬಿಷ್ಣ್ಯ ಕಲಶಿತಾಬಿನಿಯೆಂದು। ಹಾ ಸ್ವಬಾದಲು
ಬಸವೇಶ್ವರ ಬಂದು। ನಂಮ ಲಿಗುನಾಬನರಸಿದಿರಿಯೆಂದು। ನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ಕ್ರೈ ವಿಡಿದೆಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಕಳುಹಿ। ಮೇಲೆ। ಗಯ್ಯ ಜಂಗಮಾಚ್ನೆಯ ಮಾಡಿ ಶಾಂತಿಲಾಕಕೆ ಹಾದರು॥ ಶ್ರೀ ॥ ಜಾರ್ಡ
ಕದತಿರು ಕುಳಿಶಾಮರದಲ್ಲಿ। ಸಂಬ್ಬಿಯಾಂದರಿಯೆಂಬ ಭಕ್ತನಿಹನು। ಆತಂಗ ಷ್ಟನಾದಿಗನಾನಾಥನು। ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಾಲಯಂಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ। ಆ ಲಿಂಗಗಳ ಪೂಜ್ಯಾನಿಯೋಗಕ್ಕೆ। ಅಭಿಷೇಕದವರು ಗ
ಂಧವನೊಬಸುವವರು। ಪುಷ್ಪವತರುವವರು ಮೇಳದ ಕವರು ಯುವಳಿಗೆ ಸಂಬಳವ ಕಾಟ್ಟು ಪೂಜೆಯಮ್ಮೋಸುತ್ತಿತಾಲಾಮಾಜಿಸುತ್ತೆ। ಆ ಮೆಲೆ ತಮಗಾ ಪರಾದನಂಬ್ಬಿಯಾಂದಾರಿಯೂ ಅಂ
ನೆಯಗಳ ಪಿಳ್ಳೆಯನ್ನ ನಾರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡುವಾಗ। ಆಗ ನಾನಾಥ ಬಂದು ಮದುವೆಯ ಯೊಗ್ನಿಸಿ ಪಿಳ್ಳೆನ್ನ ಸಾರು ಬಂದುತಾಲಕ್ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾದರು॥ ಶ್ರೀ ॥ ಕಲಾಬನಾದಲಿಹಳ
ಯಬಮದು ವಯುಬಗಳೆಂಬ ಭಕ್ತರು ಶಾಲಬಿಗರಾಗಲು। ಅಲ್ಲಿದ್ದವಾರುವರುಲಾತಿಯ ಕುಲದವರು। ನಿಜಕುಲದವರುನಂಮುತನವ ಮಾಡಬಹುದೆಯೆಂದು। ಬಿಜ್ಜಳನಿಗೆ ಹೇಳಲು
ಆತನು ಅವರ ಕಂನಾ ಕಳೆಸಲು ಅದಕೆಲ್ಲಿ। ಮದಿವಾಳಮಾಚಯ್ಯ ಬಸು। ಬಸವೇಶ್ವರನು ಬಂದು ಅವರ ಕಂನಾ ಪಡೆದು। ಆ ಮೇಲೆ ಜಗದೇವನೆಂಬ ರಿ ರತಾಂಬೂಲವ ಕೊಟ್ಟು। ಯುದ್ಧಾ ಹಿ
ಯಕೊಂಡು ಬಂನಿಯೆಂದು ನೆಮಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಲು। ಅದಕೆಲ್ಲಿ ಮೊಲೆಯ ಬಾಂಮುಂನಾ ಕಳುಜಗದೇವ ಮೂವರು ಹಾಂದಾಗಿ। ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಬಿಜ್ಜಳನ ಯಿರಿದು ಕೆಡಹಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು
ಪಾದೋದಕಪ್ರಸಾದವ ಸವಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯುದರು॥ ಶ್ರೀ ॥ ನಾಷ್ಟಾಳ ಬಾಚರಸರು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನ ಆನೆ ಹಾದುಕೆಯುಂದಿಗೆದವಸವ ಸಲೆವನಿಯೋಗವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು।
ಬಾಂದು ದಿನ ಕೊಂಡೆಯರುಗಳು ಬಿಜ್ಜಳನ ಕೂಡೆ ಹೇಳಿದರು। ನಾಷ್ಟಾಳ ಬಾಚರಸರು ಛೆಬವಾದುದ ಬರೆಲು ದಿಲ್ಲ। ಕಾಲದು ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಕೊಂಡದು ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಕೊಂಡದು ನಮಃ ಶಿವಾಯ

ಲಾಷ್ಟದು ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಷಾದಷ್ಟು ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಷಾದು ದು ಬಂದು ದು ನಮಃ ಶಿವಾಯ । ಯೆಂದು ಬರೆಲಾ ತಾ ಕೆಂಯನಲು । ಬಿಜ್ಜಳಾಯನದ ಕೆಲೆ ಯುಂಸಾರ ಕಕನಾ ಕರ ಕರಸಿ । ಷಾದ್ದಳ ಬಾಚರ ಸೆರ ಕೈಯ್ಯುವಾ
ಂದು ದಿನದೊಳ್ಗೆ ತೆಕ್ಕವತೆ ಕ್ಕಾಲ್ಲಿ ಯನಲು । ಆಗ ಬಸವಂಣನು ತಾಳಾ ಬಂದ್ದು ಸ್ವಾಂಪ್ಪರ್ನತ್ತೆದ್ದು । ಷಾಂಷ್ಟೊಂದ್ದು ನೈ ನಷೋಳ್ಗುವ । ತೆಕ್ಕವ ಪ್ಪಾಂದ್ದೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಕ್ಷಾಪ್ಪಿನಲು । ಆಲೆ ತಕರೆ ಸನ್ನಿಬರ್ಕ್ಕಲು । ಬಿಜ್ಜಳ ಸ್ವಾಂದೈಯರು
ಗಳ ಬ್ಬೆದು । ಯುವರಿ ಬ್ಬುರಿಗೆ ಯರ್ಗಸಾಬೆಯ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿದನು ॥ ೬೮ ॥ ಕಾಂಡ ಗೂಳಿ ಯಂಬ ಮುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಶಿರಾಜ್ಜೈಯ್ಯಗಳು । ಶಿವಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು । ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿ । ದಿನಂಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಯೊರೆ ಬಸವ
ಯೆಂಟ್ಟುಶಾಕಂಗಳಿಂದ ಸುತಿಸುವರು । ಯುತೆಕಲ್ಪ ನಾದಲ್ಲಿ ಯಾಂದು ದಿನ ಪಿಮರ್ದಿರಾಯ ವಾಲ್ಗೆ ಪ್ರದಾನಿ ಪಪ್ಪವರ್ಪ್ರಬೆ ಕೆಂದು ತರೆಯ ಕಳುಹಿಸಿದರೆನಲು । ಅದಕ್ಕಾಡೆಂಬಷ್ಟು ಬರಲು । ಅರಸಿದ್ದ ರಾಜ್ಜ
ಇಗದ್ದ । ಗೆಂಯ ಮೆತೆ ಕುಲ್ಲಿರಿಸಿ । ಮಂತ್ರಿಪ ಪ್ಪವ ಕಪ್ಪ ರತ್ನಾಬರಣಂಗಳ ತಾಡಿಸಿದು ಷಾಲವ ಷಾದಿಸಿ ಛತ್ರ ಛಾಮರಸಿಗ । ಇ ಮೊದಲಾದವ ಕೊಷ್ಟು । ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು । ಬಳಿಕವರು ಜಂಗಮ
ಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತೆ । ಸ್ವಾನಗೆ ಕೆಳಿರಾಜ್ಜೈಯ್ಯ ಬರಲು । ಆಗ ವಿಪ್ರರು ಕಂಡು ಖೆರಾಜ ಕೆಶಿರಾಜರು ನರಸ್ವಂಪೂನಪೆಗಲ ಲಿದ್ದ ಕೆಶಿಗಳು । ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಯರು ತಂಮ ಮುಡಿಗೆ ಬವರಿ
ಯಮಾಡಿಕೆಂಡಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದರು । ಆಗ ಪಿಮರ್ಕ ದಿಅಹುದೆಯೆಂದಿವರಕೆಳ್ಗಲು । ನಾಲಷಾಂಗೆನಲಿಲ್ಲ । ದೇವಿಯರು ನಾರಸಿಂಹ್ಪನಬೆಮ್ಮನವ । ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ಮೆಚ್ಚಿದಳೆಂದೆಲಾ । ಆಗವಿ
ಪ್ರರು ನಾಚಿಮತೆಂದರು । ಯುವರು ಗುರುಪಾದೋದಕ ಮುದ್ರೆಯುಂಸರಕ್ಕೆ ಶರಣಾಂಬುತಾರೆ । ನಿಮಗೆಶ್ವೆಮುಗಿಲಾದಿವೆನಲು । ಆಮಾತಿಗೆ ರಾಯ ನಿಂಮುಖಂ ಗುರದ ಮಾಷಬಂದ ವಾಯಿತು । ನೊಡುವತ
ಂನಿಯೆಂದು ಕೆತೆಗದು ಕೊಂಡನು । ಬಳಿಕವರು ಕೈಮುಗಿಯದೆ ಪಾಗುತ್ತಿರಲು । ಆಗ ತಿರುಗಿ ಕರಸಿ ನಮಗೆಶ್ವೆಯ ಮುಗಿಯದ ಕಾರಣಾವೆನೆನಲು । ಆಗ ನಿಂಮ್ಮದ್ರವ ಬವತೆಗದು ಕೊಯೆಂದ್ದು । ತಂಮ ಭರಣಾ
ಪತ್ರ ಬಿಂನದಸಿಜ್ಜೆ ಮೊದಲಾದೆಗ ಕೊಟ್ಟು । ಲಿಂಗವ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಇ ಬಿಷ್ಣು ಮನೆಗೆ ಬಂದು । ತಂಮ ಸತಿ ಗಂಗಾಂಬಿಕೆಯ ರಕೂಡೆ ಮಂತ್ರಿಪಟ್ಟವ ಬಿಟ್ಟೆವೆನಲು । ಆಕೆ ವಳಿ ತಾಯಿತೆಂದು । ಕಲ್ಯಾ

ರಸಾದ್ರವಬವಸ್ತ್ರಂಗಳಬಿಟ್ಟು। ಹಾಳೆಯ ಸೀರೆಯನುಟ್ಟು। ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಯುಬ್ಬುರುಹಾಗುವಾಗ। ಆ ಪುರದ ಪುನಾಬಬಿಷ್ಟ ಪ್ಯಂಗಳು ಹಾಗುವಂತೆ। ರತ್ನದ ಸಾ
ದೆಸಾತಿಹಾಗುವದಂತೆ। ಶಿವನ ಸ್ಮೆಯೊಡನೆ ಬಕೆ ಹಾಗುವದಂತೆ। ಸಂಸಾರಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ಮುಳ್ಳು ಮರನ ಬಿಟ್ಟು ಯಕೆಯೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವ ನಾಬುವಂತೆ। ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಪಳುವ ಬಿಟ್ಟು।
ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಕಾಮಧೇನುವನಿರಿಕ್ಷಿಸುವಂತೆ। ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಹಾಗಿನವ ಬಿಟ್ಟು। ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಸಕ್ಕರಿಯ ಬಯಸುವಂತೆ। ನ ಶಿವಪಾತಿಗಳು ಶಿವಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಾಕ್ಷೆ ಹಾಗಲು। ಮೇದಾರ [illegible] ಕಂಡು ನ
ತಂನಗು ಬಿಲವುಂದನಾವೂ ಬಿನಮರದಡಿಯ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ। ಕರಿಕಾಜ್ಞೆಯ್ಯಗಳ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ಪಾದಾದಕಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸಿ ತ್ರಿಭುವನಲ್ಲಿಯೆಳ್ಳು ಬಿನವಿಷ್ಟು। ಆ ಮೆಲೆ ತ್ರಿಪುರಾಂತ
ಕೆಕ್ಷೆತ್ರನ ಉತ್ಸಾಹ ಕ್ಷೆ। ಮಹಿಕ್ಷರರು ಹಾಗುವಾಗ ತಾಳು ಹಾಗುತಿರಲು। ತಾಪಿಮ್ಮಡಿರಾಯ ಕೆಳಿರಾಜಯಬನ ಕಂಡು। ಸಾಷ್ಟಾಂಗವೆರಗಲು। ಕೃಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಅವನ ಶಿರಕೆಯು ಕೆ
ಕೊಂಡು। ಶಿವಮೆಲೆ ಶಿವಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಂಮಯ್ಯ ನವಕೆನಿವಮೆ ಬಿಲಿಂದ ಕಲಾಬ ನಾಕೆ ಹಾಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ। ಹಾ [illegible] ಕಲ್ಲು। ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲತುಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿ
ಕಲು। ಆಗ ಗಂದಾಕ್ಷತೆ ಕಂಪು ದಾಸಿವಾಳದ ಪುಷ್ಪವ ಸಪವಾಗಿ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗವ ಗರುಡಪಕ್ಷಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಕಾಶಕೆ ಹಾರಿಯುಂತೆಂದುದು। ಮೊದಲೆಯೆಂ ಸೆ
ಪೆರು ಸಾದಪರಿಯ ಕಂನಾನಪ್ಪಿಸಿ ಬಾತ್ರವ ವಡೆದ। ಯಾ ಲಿಂಗವ ನಾನನಾಲಿಗೆಯೆಂಬ ಗರ್ಭಗಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಂದು ಪುನಾಮೂಲೆ ಮಾಡಿಸಿ। ದನ್ನನಾಧೆಸುಯೆಂಬಂತೆ। ತೆಗದುಕೊಂಡು ಹಾಯುತ
ಮತೆ ಗಂಗಾಭವಾನಿಯು ಯಂನ ಗಂಡನ ನಿಂತೊಯ್ಯಕೊಂಡು ಹೋಯೆಂದಲ್ಲಾಯೆಂಬಂತೆ ನಧಿಯೆ [illegible] ಗೆ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು। ಆಗ ಕೆಳಿರಾಜಯ್ಯಗಳು। ಬಿಕಬ ವಾದವೆಂದು। ನಿಷ್ಟೆ ಕ್ಷೆಸಲು। ಆಗ ಸಂಗಮ ತಲ್ಲಿ ವು
ಜೆಕ್ಷರರು ಹರುಗ್ಗೋಲ ಹಾಕಿತು ಮತು ವ್ಯಾಗ ಸಿಕ್ಕದ ಬಿದ್ದಕರೆ ಬಿಕಬ ಲಾಗಾವಿರಂತೆಯ ನಲು। ಅದಕ್ಷೆಯಂ ತೆಂದನು ನಿನಪತೆ ನಾನೆ ಸತ್ತಿಯುತ್ತಾಂದ ನಯಿಯ ಲಿಂಗವೆ [illegible] ಬಾರಿಸನಲು। ಹಾಳೆ ಯೊ

ಳಗೆತ್ತಲಿಕಾಣುಸಿಕೊಳ್ಳಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾಲಾಬಂದು ತಕ್ಕೊಳ್ಳೆವೆನಲು। ತಾನೆಷ್ಟ ಸ್ವೈಬಂದುದು। ಹಿಂಗೆಬ್ಬಿಪಬಂದರೆಯಾ ತಲೆಯಾಗಂದಾಕ್ಷಣ ತಿದಾಸಿವಾಳ್ವಮ ಪುಷ್ಪನಹಾ ವಾರಿಬಂದ ಶರಣಾಚೆನಲು। ಅಲಾ
ಸ್ವಹ ವಾಗಿ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದುದು। ತಿಗಳಿವಮೆಚ್ಚೈಲಾ ಸ್ವಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಬಾದರು॥ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಷಾ। ಕಂಭಾವಿಂಬಂಬು ಮ ರದಲ್ಲಿ ಜಂಗಂನಾಗಲೆಂಬ ಶರಣಾರಿ ಪುರ್ವರು ಅವರು ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಕುಲವನರಸ
ಪು। ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಗುಣಾವಾಗುನಾವನು ನೋಡದೆನಿಷ್ಠೆ ಯಲ್ಲಿ ರುತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಶಿವನು ವಿಷವ ಮರಸಿಕೊಂಡು। ಸತಿ ಕರುವ ಬಾತು ಕಾಂದು ಜಂಗಂನಾ ನಮನೆ ಬರಲು। ಅವರ ಲಿಂಗ ವಕಂಡು ವಳ್ಳಯ
೨. ಕಕರಕಾಂದು ಹೋಗಿ। ಪುಳ್ಳರಿಸಿ ಪಾದ ಜ್ಞಾನೆಯ ವಸ್ತ್ರದಿ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸಿರಲು। ಅವರ ಹಾರುವರು ಕಂಡು ಚಂದಿ ಮರಸನೆಂಬನೆಂಬರ ಸಿಗಿಷೆ ಲಿದರು। ಬಲೆ ಅರಸಿನೆಯುಂನು ನಿಂನೂರ
ಲಿರಲಾಗದೆ। ನೆ। ಅದಕ್ಕೆ ನಲು। ಜಂಗಂನಾ ಆಚಾರಕೆ ಷ್ಟನು। ನಿಂನಾಗೆ ಯೆಂಬು ಬಿಲ್ಲ ಹಾಲೆಯನ ಹೊರಿಯ ಶರಣ ನಿಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಮೆಲೆ ವಿಪ್ರಾಚಾರವೆಲ್ಲಿ ಯದೆನಲು। ಅರಸು ನರ ಕೇಳು ಜಂಗಂನಾ
ನ್ನ ಕರಸಿ। ಯುಂತಂದನು ಸವಚನ ಮನೆಂಯ ಹಾಗಿಸ್ಥ ವರೆಯನಲ್ಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಜಂಗಂನಾ ಸನಂ ಮ ಮನೆಗೆ। ಸ್ವಾಯ್ಯ ಭಪ್ಪಸ್ಥಪ ಚಬ ಂದನೆ ಕ್ಷತ್ರಿನ ಪ್ರಸ್ಥ ಪಚ ಬಂದನೆ। ವಿಪ್ರ ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರಸ್ಥ ಪಚಬ
ಂಧನೆನೆಂಬು ನಲು। ತಿ ಮಾತಿಗೆ ವಿಪ್ರರು ಕೋಪಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಯನಿಷ್ಟ ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲರು ನಾ ಸ್ಥಪ ಚರೆನ ಬಹು ದೆಯನಲು। ತಿ ಮಾತಿಗೆ ಚಂದಿ ಮರಸನಂ ಮರದಲಿರ ಬೆಡಹಾಗಿನಲು। ಬಾರ ಹಾರಹು
ಹಾಗುವಾಗ। ಆ ಮರದ ಲಿಂಗಗಳು ಸಂಗದ ಹಾದಲು। ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಲುಹ್ಹಾ ಘಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಲು। ಊರುಳು ತಕೆಲಲು। ಮರದನೆಲ್ಲ ಲಲ್ಲಿಕೆಲಲು। ಬೇರು ತಿದ್ದ ಫಲ್ಲ ಸರಸವೆ ಮಳ್ಳ ನವಾಗಿ।
ಬಾದುರು ಕ್ಷಿದ್ಧ ಯಲೆಯ ಪತ್ರೆಯಾಗಿ। ಯು ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ। ಅಲಿಯ ಲಿಂಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಜಂಗಂನಾನ ಹಿಂದ್ದಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು। ತಿ ಲಿಂಗಗಳ ನೋಡಿ ಜಂಗಂನಾ ನಿಂತೆಂದ ನ। ದೇವಿರ ಬಿಟ್ಟು ಯಂನ ನೋದೆಹಿ
ಂಗೆ ಬಲಿಗಾಳಿ ಬಿಸಿಲಾ ಳುಬರು ವರೆಯೆಂದು। ಬಲಗ ಡೆಯ ಲಿಂಗಗಳ ಬಲಗಯೊಳು ಪುತಯಡಗ ಡೆಯ ಲಿಂಗಗಳಯ ಡಂಗಯೊಳ ಪು

ಮುತಲಿಂಗಗಳ ನಯನದಲ್ಲಪ್ಪುತೆ। ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ತೆ। ಹಿಂದೆ ಬರುವ ಲಿಂಗಗಳ ಬೆಂನಿನಲ್ಲಪ್ಪುತೆ। ಮುಂದೆ ಬರುವ ಲಿಂಗಗಳ ಲಾರದಲ್ಲಪ್ಪುತೆ। ಮೇಲೆ ಹೋಗುವ ಲಿಂಗಗಳ ತಲೆಯಲ್ಲಪ್ಪುತೆ ನೆ

ಲಿ ಲಿಂಗಗಳಿಲ್ಲದಿರೆ। ಭೋಗಂನಾ ಸೋಂದು ಕೊಂ ಲಿಂಗಗಳ ಸುಳಿಸುಳಿದಪ್ಪುತೆ। ಭೋಗಂನಾ ನೋಡನೆ ಲಿಂಗಗಳು ಹೋಗುತಿರಲು। ಮುತ್ತಪೇರದ ಪೂಜಕರು ಸುಡಿಗೆ ಹೋದಿ ನೋಡಲು ವಿಶೇಷ

ತ್ರರು ಪೇಳಲು। ಆಗ ಚಂದಿಮರಸನು ಲಾದಬ ಡು ಹಾದ ಕಾರಣ। ಲಿಂಗಗಳು ಹಾದಲು। ಅವರ ಕರಸಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿಬಹಳ ಕೆಡುಬರುದು। ಸಮುದ್ರ ಮೆಕಿದ ಪುತ್ರಲೆಯವಾದಿ ಕುರುಯೆಂದು ವಿ

ಚರು ನೆತ್ರಿಕಾಯನಲು। ಆಗ ಕೇರ ಭಾಸ್ಕರುನಾದಿ ಕಂನಡಿಕೆಲ ಸಸಹವಾಗಿ ಹಾದಿ। ಭೋಗಂನಾಗಸೆ। ನಿಂಮ ಮಹಿಮೆಯ ನಯಿಯದೆ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ನೆವರು ನಾಬಿಸ। ನರರ ಕೈಬಿಳ

ಆಗ ಮೂಮಲೆಗಯಿದಲು। ಶಿವನಾಮ ಚೈತ್ರಾ ಂದು। ಕೆಂಬಾವಿಗೆ ಶಿರುನಿಬಂದರು ಶಿವನನೂದೆವಿಯನು ಹೊಂದು ಗೂಡಿಸಿ ತೆಂದೆ ದಂತೆ। ಲಿಂಗಗಳು ಪಿತದಮೇಲೆ ಕೈಲಿ ಲೋ

ಬಿಮ ಪಂಡಿತನೆಂಬ ಶ್ರುತಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಪ್ಪನು ಗಂನಾನಮ ಪ್ಪಶದಾಳನಿಪ್ಪು। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದಾಪ್ಪುರು॥ ೬॥ ಶ್ರೀ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಶಿವನಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು। ವರಲಾಪುರದಲ್ಲಿ

ಶಿಶು ವಿಪ್ಪನಂತೆಯುದ್ದಲೂ ದಯವಾಗಲು। ಮಲಿ ಆತನ ಸತಿ ನಾರಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭದಲಿ। ಪಾಲಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊಂಸಿಯಮರಿಯುವಂತೆ। ಮೆರುವಿನಗು ಹೆಯದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದ

ಕಾರ್ಜುನಪಂಡಿತನೆಂಬ ಪ್ಪಸರಕರೆದರು ಬಲ್ಲಿ ಕವರು ಪೆಳ್ಳನಾ ಬಾಚಾರ್ಯ್ಯರ ಕಯಬವಿಕಶ್ರೈವವಿಷ್ಣ್ವಪ್ಪದೆದು। ಚರ್ಯ್ಯಶಿರಾಯನಮಗಳ

ಮುದಿವೆ ಯಾನಿ। ಬಲಿ ಕಶಿಷಬರಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದರು ಕಿ ವಯಬದೆವಯಬರೆಮಯಬರೆಚಯಬವೆಲ್ಲಕ್ಕೊಂ ಡದಮಪಾದೆ ವಯಬ। ಧವಳೆಶನಾಮಯಬದ್ದೆನಮಯಬಮೊದಲಾದಶಿಷಬರು। ಬಾ

ಗಮ ಪುರಾಣಾವಬಲ್ಲವರಾಗಿ। ಅನುಭವಾದಿಗಳಗೆಲುತೆ। ಯಿರುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳ್ಳಾದ ಬಾಳನೆಂಬ ಜೈನನಗುರು ವೆನಿಸು ಬಬಾದ್ದಾರ್ಯ್ಯನು ಜಿಂನನೆ ದೈವವೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಿರಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಪಂಡಿತ

ಗಾದ್ವರು ಶಿವನೆಥ್ವವವೆಂದು। ವೇದಾಗಮಪುರಾಣಾಗಳೆಂದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ವಾದವ ಮಾಡಿ ಶಾಲಿಸಲು। ಕರುಬತನದಿಂದಲ್ಲಿದ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗದ ದಿವ್ಯ ಮಾತೆಯ ಕಲ್ಪಕಂಬವ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಹಾನಿ। ಬೌದ್ಧನ ತಲೆಯು ಮು

ಂಡಿದನ ಬಡಿಸಲು। ಆ ಶಿವನು ಬಡಿದ ವಯ ಬಗೆಗಳು ಸಮುದ್ರದ ಗಡ್ಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ। ಜಿಂನನ ಗುಡಿಯ ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದ ದಿವ್ಯದ ಕಂಬವ ಕಂಡು। ಬೌದ್ಧನ ಸ್ತೋಂದು ಮಾತ್ರೆಯ ಸಿಲ್ಲಿ। ನಾಲಿಗೆಯ ಕೊಯ್ದು। ಪಿಡಿದ ಯಮಲಿಷ್ಟು। ಯಾತನ

ನಾಲ್ಕಾರು ಕೊಂಡದೆವೆಂದು ವಾಲೆಯ ಬರೆದು। ಹೋನನ ಮೆಲಿಷ್ಟಿ। ಕಂಬವ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು। ಮುಂನಿನಂತೆ ಶಿವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ನಡಿಸಿದರು। ಈಗ ಬೌದ್ಧನ ಕ್ಷಿಪರದ ಕಂಡು। ಆ ವಾಲೆಯ ನೋಡಿ ಕೊಂ

ಡು। ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಕಕ್ಷಿಪ ಶರುಕೊಂಡ ಕೆಂದುವೆ. ಲ್ಲಾದಬೊಳಗೆ ಪೇಳಲು। ಆಗ ಅವರ ಕರಸಿ ಸಂಘಗುರುವ ಕೊಂದವರಾ. ಕೆಂದು ಕೇಳಲು। ನಾವೆ ಕೊಂದವೆನಲು। ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವಬ

ಲ್ಲವರ ಕರಕರಸಿ। ಏನಾಗ್ನೆಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು। ಬ್ರಹ್ಮನಾದಿ ಚಂಡಾಲಾಂತವಾದವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಆಗ್ನೆಯುಂಟು। ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಆಗ್ನೆಯ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಸ

ಂ। ಮತಲಾಯೆಂದು ಪೇಳಲು। ಆ ವರನು ಲ್ಲಂಘಿಸಿ। ಕಂಣುಗಳ ಕೆತ್ತಿಗೆಯನಲು ಅದಕೆ ನಲ್ಲು ಬಾನವಲ್ಲರ ಮ ಕಯ್ಯಲಿ ಆಗದು ಕೊಂಡು ಪಿ ಮೊಳಿಯತೆಲೆದು। ಲಿಂಗನ್ನೆ

ಬಾಧ್ರಾ ಹಿತಾಯೆಂದು ಕಾಡಲು। ಅದಕೆ ಗದುಕಾಂಡು ಕಂಣುಗಳ ಕಿತ್ತಿಗೆಯಲು। ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತಿರಲು ತಿದ ಕೆಲ್ಲಿಬೊಳ ನು ಕಂಣುಗಳ ನುಗಿಯ ಕೈಯ ಹಾಲ ಹಾಯ್ವೆಂದು ಬಗಲ

ಲು। ಆಗ ಪ್ರತಿಗ್ನೆಯ ಮಾಡಿದರು ಬಳಿಕ ಶಿವನೆಯುಂನು ನಮಗೆ ಕಣ್ಣಿನಾ ಕೊಟ್ಟರೆನಿನ್ನೆ ಶಿವಗಣಂಗಳಾ ನಾಡೆಯನಲು। ಆಗ ಕಂಣುಗಳು ಬರುವದು ನಿಂತಲಾಯು। ನಿವನ ನೋಡಲಾಗದೆಂದು। ಅಲಿಂ

ದ ಬಿಷ್ಟು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಾಮಕೆ ಹೋದರು। ಉತ್ತವಲ್ಲಾದಬೊಳನಷ್ಟಪದಲ್ಲಿ। ಶಿವಸೂತ್ರಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತಿವಿಯಲು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಂನಾನಿವೆಗಲ್ಲಿ ಸತ್ತೆರಲು। ಆ ಮಹಿಮನ ಕರಲಂದರೆ ಬೌದ್ಧರಾದಿತೆನಲು

ಆಗ ಸ್ವರ್ಣಚಾರಕನ ಕೆಳಹೋಲು। ಅವರಬಳಿಗೆ ಬಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದು। ಎಲೆ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರೆ ನಂಮರಸು ನಿಮಗೆ ಅಧರ್ಗೆರೆ ಜಬವ ಕೊಟ್ಟು ದಿಷ್ಟೆಯದೆವೆಂಬು ತಾನೆಯನಲು। ಆ ಮಾತ

ಕೇಳಿ ಕಿವಿಗಳ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅವನ ಮುಖವನೋಡಲಾಗಲೂಹಾಗೆನಲು। ಅವ ಬಂದು ಹಾಂಗೆ ಪೇಳಲು ಬಳ್ಳಿಕವೆಲ್ಲಾ ಡಬ್ಬಾಳನು ಸಾಯಲು। ಆ ಮೇಲೆ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರು ಸಹಸ್ರಗಣಂಗಳ
ಸುತಿಸುವಾಗ ಶಿವನು ಪ್ರಸಂನನಾಗಿ ನಯನವ ಕೊಟ್ಟೆವೆನಲು ನಾಲೂಹಾಲ್ತವೆನಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಊರ್ಧ್ವಲೋಚನವ ಕೊಟ್ಟರು। ಅಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಊರ್ಧ್ವಲೋಚನ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರೆಂದು ಪೆ
ಸರಾಗಲು। ಇತ್ತು। ಬಳ್ಳಿಕ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಕಪ್ಪಡಿಗೆ ಹೋದರೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ನಾ ಕವ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಬಸವಣ್ಣ ಬಂದು ಸಂತೈಸಲು ಸೈಲಾದ ಸತ್ಯಾದರು॥ [illegible]॥ ಶ್ರೀಪತಿಪ
ಂಡಿತರೆಂಬ ಶಿವಶರಣರು ಕಲ್ಯಾಣಾಪುರದಲ್ಲಿದ್ದು। ಅಂಸ ಬಸವಯಗಳ ಜಯಿಸುತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಬಾಬ್ಬ ಶಿವಭಕ್ತ ಬಿಂನ್ನವ ಮಾಡಲು ಕೇಳಿಸಲು। ಅದಕ್ಕೆ ವಿಪ್ರರೆಂದರು।
ಬಲ್ಲೆ ಶ್ರೀಪತಿಪಂಡಿತರೆ। ನಿಲಲು ಅಗ್ರಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಲಾದ ವಿನಿಮಿತ ವಿರಕ್ತಿ ಪೇರಾಗಿ। ಮುಚ್ಚಿ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಲಣ್ಣಾ ಬಹುದೇಯನಲು। ಆ ಮಾತಿಗೆ ವಿಪ್ರರು ಪವಿ
ತ್ರರಾ ವಿರಕ್ತ್ಯ ವರಾದವಾಲಿ ಹುಲಿಪ್ಸಕ್ತನಾನು ನೆಲೆಗಡು। ಮಂಗನಲ್ಲಿ ಬೆಂನಪೂರ್ಣ ದರೆ। ಅದೆಮಂತ್ರನಬಹು ದೇವತೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಮಾಡಿದ ಲಿಂಗವಶ್ಶಿಲೆಯಂ
ನಬಹುದೇಯನಲು। ಅದಕ್ಕವರು ನಿಮಗೆ ದೈವವಾಲಾದೇನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಪತಿಪಂಡಿತನೆರು ನಿಮಗೆ ಜಂಗಮವೆ ದೈವ ವಾದೆನಲು। ಅದು ಹೇಂಗೆನಲು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಾಲಾನಿದಿದ
ಕೆ। ಶಿವಸೂತ್ರ ಪ್ರನಾಹನು। ಅದುಕಾರಣ ಜಂಗಮವೆ ದೈವ। ನಿಮಗೆ ದೈವವಾಲಾದೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ವಿಪ್ರರೆಂದರು। ನಾಲಾ ಅಗ್ನಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸನಿಡಿದರೆ। ದೇವತೆಗಳು ತೃಪ್ತರಾಹರು। ಅ
ದುಕಾರಣ ನಮಗೆ ಅಗ್ನಿಯೆ ದೈವವೆನಲು। ನಿಂಮ ಅಗ್ನಿಯ ದೇವತ್ವವನೋಡುವ। ಕಗ್ಗಲಿಯ ಹಾರದನಿಕ್ಕಿ ಕೆಂಡವಮಾಡಿಯನಲು। ಅವರು ಹಾಂಗೆ ಮಾಡಲು। ಅಗ ಕೆಂಡಗಳ ವಸಿರಿಯ

ಚಿಲದಲ್ಲಿ ಮುರಿತುಂಬಿ ಬಂನಿ ಮರಕೆಕೆಡ್ಡಿದರು। ಆಗ ವಿಪ್ರರು ಅಲ್ಲಿರದ್ದ। ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಬಾಗ್ನಿ। ಆಹವನೀಯಾಗ್ನಿಗಳೆಂಬ ಮೂರಗ್ನಿಯೂ ನೊಂದಿದಲು। ಬಾಲೆಯೊಳಗ —— ನಾ ಬೆಂಕಿಯೆಳು
ದಿನಪರ್ಯಂತರ ಸಂದಿಹಾಗಲು। ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲರು ಅಂನವಿಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಬಟ್ಟು ತಮ್ಮೊಳಾಲೋಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಪತಿಪಂಡಿತರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ। ನಿಂಮ ಕೂಡೆ ವಾದಿಸಿದ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಕರುಣಾಬಿನಿಂ
ದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು। ಆಗ ನಿಲದೊಳಗಣ ಅಗ್ನಿಯ ಸುರಿಯಲು। ಆ ವಿಪ್ರವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಅಗ್ನಿ ಉರುವಾದಲ್ಲಾ। ಬಳಿ ಶ್ರೀಪತಿಪಂಡಿತರು। ಯಿಂತಪ್ಪ ಮಹಿಮೆಯ ಮೆರದು ಶಿವನೊಳಗೆ ಕಾತ್ರ
ವಾದರು॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ॥ ಮಂಗಲಾಂಬೆಯೆಂಬ ಶ್ರೀಸ ಹವಾಗಿ। ಮಾಯಿಬಿಟ್ಟಾಚಾರ್ಯರು। ಅಂಬೆಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿರುತಿಪ್ಪ ದ್ವಿಜಶ್ರೇಷ್ಠನ ವರಿಗೆದ್ದು ಶಾಖೆ ಬ್ರಾಂಹ್ಮಣ ಪುರುಷಾರ್ಥೆಲಿಯಿಹ
ದಿ ಶಿವನೆದ್ರುವ ಪ್ರೇಮಿ ವಿಲಿಂಜಮೊದಲಾದ ದ್ವಿ ಪತಿಗಳು। ಶಿವನನಿವೇಶಂದು ನುಡಿಸಿ। ಆಮೇಲೆ ನರಸಿಂಹ ಬಲ್ಲಾ ಳನಾಗುವ। ಹುಲಿಯೆಬಿಡಂಬಪಟ್ಟನಾಕ್ಷೆಬಂದು।
ತೆಂಮ ಮಗಲ್ಲಾದ ಮಹಾದೇವಿಯಂ ಮನಗಾ ರಪ್ಪುದನಾಯಕರ ಮುತ್ರನಾದ। ಪದ್ಮರಸರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು। ಶಿವಾಚಾರದಲ್ಲಿರುತಿರಲು। ಬಲ್ಲಿ ಕರಾ ರಪ್ಪುದನಾಯ
ಕರು। ಶಿವಲೋಕವನೆಯ್ದಲು। ಅವರ ಮಗ ಪದ್ಮರ ಸರಿಗೆ ಬಲ್ಲಾಳನು ಪ್ರಧಾನಿಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದನು। ಆಮೇಲೆ ಪದ್ಮರಸ ಬ ಹು। ಜಂಗಮದೇವರು ಸಹವಾಗಿ। ರಾಜಸಭೆಗೆ ಬರಲು। ಆ
ಗ ವಿಪ್ರರೆಂದ್ದರು। ಯೀ ಪದ್ಮರಸ ದೇಸ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷಾ ದ ಜಂಗಮದೇವರ ಪೂಜೆಸಬಹುದೆಯನಲು। ಆ ಪದ್ಮರಸ ತಿಗೆ ಬಲ್ಲಾಳನು। ದೇವರಾದರೆ ಕುಷ್ಠವಾಲುದೆಯನಲು। ಅಗಪದ್ಮರಸರು ಯಿವರ್‍ಹ ವಿಪ್ರಶಿ
ರಿಗಳುನೋಡೊಹೆಂದು ಅಂಗಿಯತೆಗೆ ಯನಲು ದೇಹ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿರಲು। ಅದ ಕಂಡು ರಾಯನ ಮನಸ್ಸರಿಸಿ ಕಳುಹಿದನು। ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಸದಲ್ಲಿತೆಲುಗಾ [illegible] ದಿಂ ದತ್ತ್ರ ಭುವನತ್ರಾತನಂಬವೆ
ಷ್ಟವಾದಿ। ಪಂದುಗಟುಟ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು। ಹರಿಯೆ ದೃಟ ಕೊಂಡು ಪತ್ರಪರಾಜ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲು। ಪದ್ಮರಸ ರು ಅದ ಬಿಟ್ಟು ರಾಂ ದಬ್ಬಾಳು।

ಅದನಂದು ವೃಷ್ಟವನೆಂದೂನು। ಏಲೆ ಅರಸಿ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆದ ವಾಲೆಯ ಬಿಷ್ಟಬಳಿಕೆ। ನಂಮ ಕೂಡೆ ವಾದವ ಮಾಡ ಬೇಕೆನಲು। ಆಗ ಪದ್ಧರಸರ ಕರಸಲು। ಅವರು ಬರಲು। ಅರಸಿ ದ್ದು ಕುಳಿರಿನಿ
ಕೆಸಿಂದಿಲು। ಆಗ ತ್ರಿಭುವನ ತಾತನೆಂದನು। ಹಾ ರಿಗಿಮೆವರ ತತ್ವ ಷ್ಟ ಲಿಂಪೆ ಸ್ವತಂತ್ರನೆನಲು। ಅದಕೆ ಲಿ ಪದ್ಧರಸರು। ಹರಹರ। ಯಿದಕೆ ಬ। ಹೊದೆ ಖಂಡಿಕಿ ವಿಯುಮು ಸ್ವೆ ಕೊಂಡಂ
ಲೆಂದರು। ಶಿವ ನೆ ಕತ್ತ ಸುಫರಿಯ್ಯ ಸುತೆಬನು। ಅದಲ್ಲದೆ ವಿಷ್ಣು ದಶಾವತಾರವಾದಗ। ಶಿವನೆ ಕಶಿ ಷ್ಟಿರಕ್ಷೆಗೆ ಕಲ್ತೆ। ನಡುತರ್ಕ ಮುಖ ದಿಂದ ಭಸಿತ ಲೆಸಲು। ಮತೆ ವಾದಿ ಯ್ಯೂಂತೆಂದನು। ಶಿವನೆ ದ್ವೆ
ವವೆಂದಿರಿ ಅ ದಕ್ಷದ್ರಷ್ಟವತಾರನೆನಲು। ಆಗ ಪದ್ಧರಸರು ಸಮುದ್ರಮ ಥಲ ವಲ್ಲಿದ ಮತ್ತುವಕೆ ಕಥಲಿಂಗಸಮಿ ಪದಲಿದ್ದ। ಕಂಬದಲ್ಲಿ ಯಹಾ ಸು ಮಂತ್ರ ನು ಶಿವ ನೆ
ದ್ವೈ ವವೆಂದು ಬರೆದು ದಿ ಸಾಕ್ಷಿಯನಲು। ಆ ವಾ ದಿಯು ಅದ ಕರಿಸಿ ರುಸ ನಲು। ಪದ್ಮರಸರು ಸಮುದ್ರರಾಜಗೆ। ಕಂ ಮತ್ತೆ ಸರಿನೆಲಿ ವಾಲೆಯ ಬರದು ಕೆ ಖಳನಕ್ಕೆ
ಮು ಬಕಳ್ಳಿಹಲು। ಆ ವಾತ್ರಿಷು ಸಮುದ್ರ ಕಂ ಡುಮ ರುಷಾತ್ರವೆಯ ತೇ ಲೆದ್ದು ಬಂದು। ವನಷ್ಟ ಡಗಿ ಸಲ್ಲಿ ಕಲಿರಿ ಸಿ। ಮತ್ತು ಕೆ ಶ್ರಕಲಿಂಡ ಗದ ಬಲಿಗೆ ಕರದಾಂ ಯ ದಕ್ಕೆ
ಮೊದ ಹೊಲಗೆಯ ತತ್ರಾಸನದ ಕಂಬ ಕ್ಕೆಲಾ ತಿ ಹೊದೆ। ಆ ಬರಹಾವಿ ದ್ವಂತ ಮೆನಾ ದಹಾ ಲಗ್ಗನಿ ಹತಿ ಬರಲು। ಅದ ಬಲ್ಲಾಳಗೆ ತಂದು ತೋರಲು। ಆಗ ಅರಸು ಪದ್ಮರಸನ ಸುತಿ
ಸಿವ ಪ್ರಸಾರ ಸಾಲ್ವ ಕಾಲು। ಲುಂನ ನ್ನುಂಜ ಮಾಡಿದನು। ಆ ಮೆಲೆ ತ್ರಿಭುವನ ತಾತ ವಿರಕ್ತಿ ವದಿಕ್ಷೆಯ ಪಡೆದು ಯ್ಯುರಲು। ಆಗ ಪದ್ಧರಸರಿಗೆ ಕ್ರಸಿಯ ರಫ ಸಬೆಕೆಂದು। ಹೊಂನ ಂದ ಸಾ ವಿರ ವರ
ಹೊ ಕಾಟ ದೆಲು। ಆಗ ಶಿವನು ವಿಷ ವೆಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು। ಆ ಹ ನಾ ವ ಕೆಗದು ಕಾಳಲು। ಆ ದೂರು ಬಲ್ಲಾಳಗೆ ಮುಟ್ಟಲು ಕರೆಯ ಕಟ್ಟಿ ಸದ್ದಾ। ಅ ದ ನೆಲ್ಲಾ ಜಂಗಮು ಕೇಳಾ ದೆ ಬಹು ದೆಯ ನ
ಲು। ನಿಂನ ಕರೆಯ ನೊಡು ಬಾಯನಲು। ಬಲ್ಲಾಳ ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಹ ಬರಲು। ಆಗ ವಿಭೂತಿಯ ತೆ ಕೊಂಡು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರ ದಿಂದ ತಳಿಯಲು। ಕೆರೆ ಯಾಗಿಲು ಮುಕತುಂಬಿ

ದುದಕಂಡು ಬಲ್ಲಾಳನು ಅಚ್ಚರಿವಟ್ಟನು। ಬಲ್ಲಿಕಪದ್ಮರಸರು ತಂಮ ಮಗನಾದ ಕುಮಾರಪದ್ಮರಸನಿಗೆ ಪ್ರಧಾನಿ ಪಟ್ಟವ ಕೊಟ್ಟು। ಹಂಪೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹರಿಶ್ವರದೇವರ ಕಂಡು। ನಿಮಗೆ ಯುಪ್ಪತೆಂಟು ದಿನಕೆ। ಬಿಕ್ಷ
ವಿಡಗಿತೆಂದು ಹೇಳೆ। ಶಾಲುಶ್ರಿವನೋಲಗೆ ಕಾಣ್ಕೆವಾದರು। ಬಲ್ಲಿಕ ಕೆರೆಯ ಪದ್ಮರಸರು ಹೇಳ್ದ ದಿನಕೆ ಹರಿಶ್ವರದೇವರು ಪೆರೂಪಾಕ್ಷನೋಳ್ ಗೈಕ್ಯವಾದಾರು॥ ೭೨॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಬ್ರಹ್ಮಪಾರಪೆಂಬ ಬರದ
ಶಂಕರನೆಂಬ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಪ್ಪನು। ಆ [illegible] ಕನಸತಿಯ ಹೆಸರು ಭಾಗೀರತಿ। ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಲಿಂಗಮ್ಮಯೆಂಬ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದಳು। ಆಕೆಯ ಬಾಲತ್ವದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆ [illegible] ದಾನಿರುತೆ। ಅವೆ
೭೭ ತಿಯಾವನವಾಗಲು। ಆಕೆಯ ತಾಳ್ದಾದರತೆನೆ ರಮತೆರ ನಮಗ ನಿಗಿಬೆಡುಲಾದ [illegible] ಬರಲು। ಆಕೆ ನಿಕೆಯ ತಂದೆ। ಯಂನ ಮಗಳು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದನರಿಯ
ಳು। ನಿಂನ ಮಗನು ಅಂನವಿಪ್ರವಪೂಜಕನು। ಅದು ಕಾರಣ ನಿಂನ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗದೆನಲು। ಆಕೆ ನಾಲಾಕು ಲಕ್ಷ ಸರಂ ದುಕೊಡಲಾಗೆಯೋ। ನೀನು ಹೆಂನಾ ಕೊಡ
ದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪ್ರಾಣವಬಿಡುವೆನೆನಲು। ಅಂಜಿಕೊಂಡು ಮಗಳ ಪುಂಣ್ಯವಿಧಂ ತೊಗಲಿಯೆಂದು ಮದುವೆಯ ಮಾಡಲು। ಆ ಮದುವಿನೊಳಗೆ। ತೆಂಗಳಿಗೆ ಮಹ
ದಸು। ಅಮತೆಯೂ ಮದನಾನಿಳಿತೆಯ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು। ಮರಣವಾದರು। ದಿಕ [illegible] ಲಿಂಗಮ್ಮ ವೆಬಿರಕ್ತಿವ ಬಿಟ್ಟೆಯ ಪಡೆದು। ಕಾಡೆಯಸ್ನಾಯಕದಿಂದ। ಗುರುಲಿಂಗ
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆ ಇರಲು। ವಂದುದಿನ ಮಾಬ್ಬ ಚರಯುಕ್ತಿ ಬಂದು। ಅರೋಗನೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಅವರ ಹೋಡನೆ ಲಿಂಗಮ್ಮ ಶಿವನಿಗೆ ತಾಯಿಯಿಲ್ಲ ವಂತೆ ಅವುದೆಮನಲು। ತಾಯಿ
ಯಿಲ್ಲದುದೆ ಸಹಜವೆನಲು। ಆ ಮಾತಕೆ ಲಿಂಗಮ್ಮ ಹೇಳು ಬಿದಳು। ತಾಯಿಯಿದ್ದರೆ ತಲೆ ಜಡೆಗಟ್ಟು ವಡೆ ಚರ್ಮ್ಮವ ಹಾಡೆಯಲಿ ವಳೆಯೆಂದು। ತಂನೋಳಾಳಾಪಿಸಿ ನಿದ್ರಿಸಲು। ಅ

ಗಸ್ತ್ನಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಜಂಗಮರೂಪಾಗಿ ಬಂದು ಮಂಚಲೆ ಮುಗ್ಧಳ ಕಂಡು। ಯಾಲುಕರವನದೊಳಗೆ। ಬಂದು। ತೊಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಶಿಶುವಾಗಿ ದೆಪಿಲು। ಆವಯವದಲ್ಲಿ ನೋಡುವನಲು।
ಪಾಂಗೆಯ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನೆಯಾ ಕನಸು ಸವೆಯಾಗದೆಂದು ತಿರನಾಲ್ಕ ಕೈನೋಡಲಾಗುವಾಗ। ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯ ಕೂಡೆ ಬಾಗುವ ಮರಳೆಯ ಮರಿಯ ತಂದು ಯೆಲೆ ಶಿವನೆ
ನಿನೆನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ। ಮರಳೆಯ ಬಾಲುಪಿನಿಂದ ರಕ್ಷ ಮಾಡಿನಲಾ। ಅಲ್ಲಿ ಮರದ ಮೇಲೆ ಮರಿಯನಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಪಿಯ ಕಂಡು। ಯಿದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಕೊಟ್ಟರಿ। ಯಿದ
ಕಂಡಲೂ ಕನಿಷ್ಠವಾದೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲು। ಮುಂದೆ ಶಿವನು ಬಯಲನೆ ತೊಟ್ಟಿಲ ಮಾಡಿ। ಆಗಮಂಗಳನೆ ಹಗ್ಗವ ಮಾಡಿ। ಬಂದು ಮರಕೆ ತೂಗಹಾಕಿ। ಮತ್ತೆ ತಾ ಸಜ್ಜ ಡೆಯನೆ
ಕೂಸು ಮುಗೂದಲಿಯ ಮಾಡಿ। ಚಂದ್ರನ ಉರಳ್ಳಿಲೆಯ ಮಾಡಿ। ಪನ್ನಗಂ ನಾಕ್ಷತ್ರ ಉರಿಯ ತಿಲಕವ ಮಾಡಿ। ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಗಳ್ಳಮಾಗಾಯಿಗಳ। ನಾಗಕಂಣವನರ ತ್ಸರಕಂಕನೊಪ್ಪ
ಪಾದದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಣಿಗಳ ಹಾಗಲಗಡೆಗವಜ್ರ ಕ್ಷನತನಲೆಯ ಮುದ್ರೆಯುಂಗುರವ —— ಗಜಚರ್ಮ ಕಟನೆಹಾಸ ರುವಿರನಾಚೆಯ ವೇದಂಗಳನೆ ನಿಗೆಜ್ಜೆಯ। ಆದಿಲಿ ಆದಾರ
ವನೆಲಾಡಿದಾಕವ ಮಾಡಿ। ಯಿಂತು ತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ಳ ಗೆಕು ಲಿತು। ತಂನ ತಾನೆ ತೂಗಿಕೊಳುತ್ತಿರಲು। ಅರಿತಾ ಶಿಶು ಪಲಿಂಮ ಪೆಕಂಡು। ಆ ತೊಟ್ಟಿಲ ಪಾಂಚಕವ ಬಿಟ್ಟು ತಂನಕ್ಕಾ
ರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಳು। ಅದು ಹೋಗೆಂದೊಡ್ಡೆ ಹಾಗ್ಗವೆ ಶಿವದಾರಗಳೊಪ್ಪಿ ಲಿಸಿ ಜ್ಯೋಮಡವ ಶಿಶುವ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಯಾಪ್ಪುತಿರಲು। ಅದಮ ನೊಗಿಕೆಗದು ತೊಂಡು ಬಂದು। ಮನೆಯ ತೊಲೆ
ಗೆಕಟ್ಟಿ। ಸುಕೃತಾತ್ಮನೆ ಜೋ ಜೋ ಆದಿ ಓಗಾಧಾರನೆ ಜೋ ಜೋ। ಅನಾಥನಾಥನೆ ಜೋ ಮೂದೇವರ ಪಿತನೆ ಜೋ ಯೆಂದು ಜೋಗುಳವ ಪಾಡುತ್ತೆ ಬಾಣಂತಿ ಪ್ರಚಾರವಕ್ಕೆ ವಂಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಆ
ಗ ಶಿವನು ಯಾ ಕೈಯ ನೋಡಬೇಕೆಂದು। ಮೊಲೆಯ ನುಂಣದೆ ಅಳದೆ ದಿಟ್ಟಿಯು ಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ಮುಖ ಬೆಳಕೆ ಮಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದುದ ಕಂಡು। ಅಂಮವ್ವೆ। ಯೀ ಶಿಶುವಿನದು: ಪಟನೋಡ

ಲಾಕಿನಂ ದುಃಖಂ ನಶಿಕವ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಾಂಬಾಗ। ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ। ಎಲೆ ನಿರಿಜ ನಿಂಮತ್ತ ಬಂದಳು ಲಾಪಜ್ಞರಿಸಿನಲು। ಹಾಂಗಾಗ ಲಿಂಪೆಂದು ಲುಪ್ಪರಿಸಿದಳು

ಕಥೆ॥ ಗುರ್ಜರದೇಶದೊಳಂ ಹಾಮಿಕದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಪಾಲ ಗುರ್ಜರರಾಯನು ಲೆಂನ ಸತಿಯಾದ ಮನದಂನೆಯ ಕೂಡೆ ಲೀಲೆವನಾಡು ಹಾಗ। ಎಲೆ ರಾಯ ಎನು ಕಾರಣ ನಾ ನಕ್ಕಿರೆನಲು। ಬಾಹಿಲದೆ ಪನು।

ಸಾಕಾ ಶ್ರೀ ಶಾಮಕ್ಕಿಕರ ನಕ್ಷುಪಿಯ ಪಡೆದು। ಪರದೆ ಕಿಯೊಂದೆ ಕೆ ಉಬ್ಬಿನೆ ಹಾಗುತಿರಲು। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾಗುವ ನಕಯ್ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಧೆಯ ನಾಲಿ ಗ್ಬಿಳ ಯಲ್ಲಿ ದನೋಡದೆ ಹಾಗುಲೆಕಲು। ಅದು ಕಾರಣವೆನ

೭೭ ಗೆನಗೆ ಬಂದು ಜೆನಲು। ನಿಲಮುಕನಹಿತ ರಜ
ಕಾಂಬ್ರಿಗೆ ಹಾ ಜೆರೆಯಾ ನಗೆಸಲು ಅದು ಯಾಳಿದ ರಪ್ಪಳಿಯ ಬಹು ದಿನಲ್ಲುಲದೆ। ಅವರಂತೆ ನಡೆಯಲಾಗದೆನಲು। ಆಮಾಳಿಗೆ

ಮುರನಹಿತನದದು ಜಾಮವಾರದದಿನ। ಕಾಂ
ಡೊಂಯಿವೆನು ನಿನು ಸಾರಿಸಿ ಕಾಳ್ಳೆನಲು। ಆಮಾಳಿಗೆ ಹಾಸಬವಾಡು ಲೆ। ಕಂನನಂ ಪರಕರ ಸಿಕಾಂಡು। ಯಿದಿನಾಯ್ಯವಾರ

ಬಂದುದು। ಜನರು ನೆರದುದು। ಯಿಂನೆ ಕೆತೆದ
ಜೆನಲು। ಆಮಾಳಿಗೆ ಯಾಗ ಕಾಂಡಾ ದೃಢಪಿನೊ ಜೆನುಕವಿಯುತಿರು ಬ್ರಹ್ಮ ಗಳಧರಿಸಿ ಶಿವನಸರಿ ನಿಜಪಾಯಕು ಪವನು

ಬಾಂದುಪದ್ಯದಿಂದವರ್ಣಿಸಲು। ಆಗಮರ
ಮೆಲಕೆದ್ದು ಮು। ಪದ್ಯಪದ್ಯಕ್ಕೆನು ಯುಗಾಳದನಡೆಯಲು। ಮುಕಹೊರುಹೊ ಲಿನಂತಿಮು ಮಜ್ಜನವೆಂದ ಪರಂತಿಸ್ತಮು।

ಲಪ್ಪಯ್ಯ ಶಿವಸಾಗರ ವದಾಂಪಿಸುವ। ಅಂಬಿಗನಂತಿರ್ದನು। ನಾ ಯಿಪದಲ ದಿಂದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾಗಲು। ರಜತಾಚಲ ವಲಲಿತನ ಸತಿಕಂಡು। ರಾಯಗೆ ಕರನಾದೆಂದು। ನೆಂಮ ಹಾಳಿಯ ಮ

ಕ್ರಿಸಿದಿರೆಂಬ ಸಂತೋಷ ಬಿಪ್ಪಳ್ಳು॥ ೭೪॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಕಾಂಚೆ ಮಕದಲ್ಲಿ ನಾಪಬ ನಮಿತ್ತ ಡಿಯ ರೆಂಬಯ್ಯಗ ಭಕ್ತರು ಬಾಂದು ದಿನ ವಕಾಂಬ್ರನಾಥನ ಗುಡಿಗೆ ಹಾಗಿ। ಆ ಲಿಂಗ ಕೈಕರನು ಬಂದು। ಪಾಲಯ ಲಿಯ

ಲಂಧು ಗುಡಿಯೊಳಗೆನಾ ಪಳಯಮಾರ್ಕಿಯ ಕಂಡು। ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪೂಜಾರಿಯ ಹಾ ಬಿಂತೆಂದರು। ಯಿಂದಿವರ ನದು ಲು ಹಾಡೆಯ ಯೆನು ಕಾರಣ। ಹಾಂಕಾದು ಬೆನಲು। ಪಾತ್ರೆ

ಗವಾಯಿತೆನಲು। ಆಗ ಹೊದಯಿತಂನ ಲಿಂಗದ ಮಸ್ತಿ ಮೂಗುತಿ ಸಹವಾಗಿ। ಇಪ್ಪತ್ತವನೂರೊ ಪ್ಪುಯಿ ದೇವರ ಗೊಗವಾದರೆ। ನಿಂನ ಮನೆಯ ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವ ಮಾಡೆನೆಂದು ಪೊಂಬಾಳಿಗೆಪ

ಲಿ ಕಾಣ್ಬಲು। ಅವನು ಬಾಲಿ ಕುಮಾಡೆನು ಯೆಂದು ಹರಲ್ಲೆಲೆಯ ಕೆ ಯ ಮಲೆಲುಂ ಮುಳೆದ ದಲೆ ಮುದವಾದುವತೆಂದು। ಯೆಂನಾರೆ ಯೊಳು ಕೂಡಿಸಿ। ವಾಲಿದ ಲ್ರೈಲ ವಸನೆಲ

ಆನಾವೆಬ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾಿ ಪ್ರಸಾದ ಲಿಕಾಸಲು। ಆ ಅದರೊಳ್ಗುನಾ ವಾಗ ಬಿರಲು। ಆಮು ಗೃಹಕತಂ ನಶರವ ಕಲೆಸಿ ಸ್ಕೊಂಬಾಗ। ಶಿವನು ಕೈ ಹಿಡಿದು ನಿಲಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿದೆ

ಡೆನಲು। ಆಗ ನಮಿತಡಿಯ ಪ್ರಸಾದ ನೆನಿಂನದೆ ಹಕ್ಕೆರಾಗವಾದುದು ಮನೆ ಹಿಂ ಜವೆಯ ನಲು। ಅದು ನಂನನಂ ತಬಲಿಲಿತೆ। ನೋಡೆನು ತಲೋ ಇ ಪ್ರಲಾಸ

ಕರವಾ ಯ್ದುಕೂ॥ ಶ್ರೀ॥ ಪರ್ವತದಲ್ಲಾಪವನದಲ್ಲಿ। ಪಹನೆಶನೆಂಬ ಗನಾಚಾರ್ಯರನು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವುದು। ಗಗನೆಶನೆಂಬ ಗನಾಚಾರ

ಕಂಡು। ಅಂತರಂಗದ ನಿಸ್ಟೆ ನಾಹೂಜೆಯ ಅಧಿಕ ಬಲ್ಲದಿ। ಬಹಿರಂಗದ ಪೂಜೆಯ। ಪಸರ ಚಿತಕ್ಕಂ ದುನಗಲು। ನಿಲುನಾಲು ಶಿವನಕೆ ಭುವಯ

ರದನು ಮಾಡಬಹುದೆಂದರೆ ಮಾಡುವ ಯ ಂದು ಶಿವನ ಕಳಲು। ಯರಡೂನನಗ ಸರಿಯನಲು। ಸಹಸ್ರಶತಿ ಮಾತ್ರಕಳ್ಳಿ। ಮರ್ತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಬೆಯೆಂಬ ಪಟ್ಟ

ನಾದಲ್ಲಿದ್ದ। ಕನಕನಿಷ್ಠನೆಂಬ ಶಿವಭ್ರಾಹ್ಮನಾಸಲ್ಲಿ ಲಾಗಿರಲಿ ಸು। ಬಾಲಲಿಲೆಯ ಕಳೆದು। ಸಕಲೇಶ್ವರನೆಂಬ ಗುರುವಿನಿಂದ ವಿರಕ್ತವ ದೀಕ್ಷೆಯ ಪಡೆದು। ಮೊದಲಂತೆ ಅಷ್ಟ

ವಿದಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ। ಸಹಸ್ರನಿಶಿ ರುಚಿರಲು। ಇತ್ತ ಗಗನೆಶನು ಬಾಲಿಯಲ್ಲಿಲಾದ್ದಪಿಸ। ಅಷ್ಟವಿದಾರ್ಚನೆಯ ಮುಂತಾ ದತ್ರೈಯೆಗಳ ಯಾಡಿ। ಕಬಲಿ ಕಕ್ರಿಶ್ಳೈಲ

ಕ್ಕೆ ಹಾಗಿ। ಅಂತರಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರ್ದರು। ಇತ್ತ ಸಕಳೇಶ ಮಾದರಸರು। ರಾಜಪವಾ ——— ಳುವಾಗ। ನಿಭ್ರಾಶಿವಪೂಜೆಯ ನಂದನಕ್ಕೆ ಹಂನಿ

ರಡು ವರಷ ಪಾತ್ರ ಭಿಕ್ಷೆಂಬ ನೇಮವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುತಿರಲು। ಶಿಮಲೆ ರಾಜ ಪದವ ಬಿಟ್ಟು। ಶಿಖರವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಯಿರುತಿರಲು। ಆಗ ಅವರು ಬಿಂನಹ ಕೈ ಬರಲು ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷದ ಯ
ಸಾಧನ ಕೈಹಂನೆರಡು ವರುಷ ಭಿಕ್ಷೆನೆಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಬಿಂನಹವ ಮಾಡಲು। ಸ್ವ ಕೊಳುತಿರಲು। ಧರೂ। ಮಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಡನ ಕನಸು। ಮಾದರಸರಲೆಂನಮ್ಮನೆಗೆ ಕರತರ
ಲು। ಹಂನೆರಡು ವರಷ ಭಿಕ್ಷೆನಲು। ಧನವಿದ್ದರೆ ನಾಲ್ಕು ಕೈ ಕೊಟ್ಟೆರಾಗೆ ವೆಗುರು ಹಾಗದ ಮನೆ। ಆರಣ್ಯವೆಂದು। ಕರೆನಮ್ಮಗಳ ಧನಲಾಭ ವರಲಿರಿಸಿ। ಹಂನೆರಡು ವರಷ ವಿತೆಂದು
೨೮ ಗುರುವಿಗೆ ಕೊಡಲು। ಅದರಿಂದ ಸಾಧನ ಪತಿಂ ದು ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ। ಹಾತೆ ಯುಪ್ಪ ಮನೆಯಲಿ ಕಾಲಭಿಲನ ಹಿರಿ। ಆಕೆ ನಿತ್ಯದ ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಗೆ ಹೊಲೆಯರು
ಅದಕ್ಕೆ ಮೂವರನು ಬ್ರಹ್ಮ ವಪ್ಪ। ಮಾಜೆಯ ಬಿಟ್ಟು ಲಿಂಗವ ಸೆಂಜೆಯಲಿ ಪುಶಿವ ತರಕರ ಮಕ್ಕಳ ಯೋರಿ। ಮಾಡುವ ಪೂಜೆಯ ತಕೊಂದು। ಹೊನಾವರ ಪುತಂ
ಮಕ್ಕಳ ಬಲ್ಲಾದ ಮಾದರಸಿಯ ಬಿಡಿಸಿ, ಕಣ್ಣಾ ನಿತ್ಯ ಬಂದು ಬಸವೆ ಶ್ರವಣ ಶಿಶಿಯ ಸ್ವಕೊಂಬಲಿ ದರೂ
ಜನೆಂಬ ಕ್ಷಸಾಲೆಯ ನನಲಿ ಶಾಖಂ ಮನಮಗ ಕಲ್ಲ ಯುಪ್ಪ ಯುವರು ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ ಕಾಯಕವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರು ತಿರಲು। ।। ೭೮।। ಶ್ಲೋ।। ಹಾವಿನಹಾಳೆಂಬ ಮರದಲಿ ಶಿವಪಾ
ಯುಬಸಾವಿರಹಾಂನಿನ ಬೆಂನದ ಗಡ್ಡಿಯನು। ಲಾತಕ್ಕೆ ರಿಗೆಂಯೆಂ ಬಾಗಿರ ನಾಮ ಮಾಡಿ ಸಿಂದು ಕೊಳುಹಾಲು। ಅವನು ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯು ನಕಯುಲ ಆಭರಣವ ಮಾಡೆಂದು ಹೋದಲು ತಕೊಂಡು
ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಅದ ಖಾಬ್ಬುಗೆ ಸಾಗದೆ ಕಡೆತರೆ ನಮಗನನೆರವಾಗೆಂದು ಕರೆಯಲು। ಅವನು ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು। ಹೋಲೆನೆನಲು। ಪ್ರಾಯದ ಲ್ಲಿ ಧನವಗಳ ಸದೆಯು ಪ್ಪಿನಲಿ ಗಳ
ಸಂಬಹುದೆ। ಆಗುಡಿಗೆ ಹಾವರೆ ಕೊಂಡೆನೆನಲು। ಕೊಂದರೂ ಕಡೆ ಖಡಿಂದವ ಮಾಡಿದರೂ। ಯಂನ ಕಲ್ಲಿನಾಥನ ಪಾದವ ಬಿಡೆನು। ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಯತಂದೆನಾ ನಿ

ಗಳ ಕಡೆತೆಯುತ್ತಂದು ಬಿಳಚೆ ಚೆಕಂಬ ಸಮಯದಲ್ಲಿ। ನುಮಿಹೊದಣಾಗಿರಲು। ಅಕಡಲೆಯ ಮರಿರಾತ್ರಿಯೆನೆಯುಕ್ಕಿ। ಬೆಳಗಾಗಿಹೊದನೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಲಕೆತೆರುವಾಗ। ಪರುವಶನ್ನೆ
ಹೊಗುವ ಪರಿಸಿಯೊಳಗಾ। ಜಂಗಮದೇವರುಗಳು ಕಂಡು। ಅದು ಬುತೆಂಯೆಂದು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕು। ಅಗಯಿನ್ನೆ ಹಾಲೆರ ಬಾಂಮಯ ಬನುಸ್ವಾಮಿ
ಯೆನಿ ಬಂದಿರೆನಲು। ನಲಿಸುಲಾದಕ್ಕೆ ಬಂದೆವೆನಲು। ಬಾನವಿಲ್ಲ ಕಡಲೆಯುಕ್ಕ್ರಕೊಳ್ಳಿಯೆಂದು। ಹಾಂದಾಂದು ಬ್ಬಾಗಸಿಯ ಕಾಡಲು। ಅಲ ನರಿಯಾಗ
ಲು। ಹೊದುವಿನಗಾಡಸನಿನು ಜಂಗಮ ತ್ಸಕಾ ಪರಿನಾಯುತ್ತಿಹಲು ನು। ಬೆಳೆಯೊಳಗ ದ್ರವಬಿಡೆನೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ತಂಮ ಮನೆಗೆ ಹಾದಿ। ಅರು
ದಿ ಬಂದು ಮಾರುದಿನದ ಮೆಲೆ ನೋಡಲು ಬಿತ ದಿಮೊಳಕೆ ದ್ರಾಕ್ಷಾಯಿಂಮಡಿ ಮುಂಮಡಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು। ಅದ ಮಾರಿಂದ ಜಂಗಮಾ ಜನೆ
ಯ ಮಾಡಿ ಶಿವನೊಳಗೆ ಕಾರ್ತೆಗವಾದರು। [illegible] ॥ ಅಲ್ಲಯಬನೆಂಬ ಶರಣರು ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮೊದಲಾದ ಲಾಂಛನ ಧರಣದಲ್ಲಿ। ಸಾವಧಾನಿಗ
ಳಾಗಿ ಹತವಿನದಿನಲ್ಲ ಶ್ಲೋ ವಾನಕ್ಕೆ ಹಾದಿ। ಶಿವನ [illegible] ಮಾಡೆಯೆ ಕಾಂತವ ಮಾಡಿ ಬರುತಿರಲು। ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಯೆಂದಿನಂತೆ ಶಿವನಬಳಿಗೆ ಹಾದಿ
ಮಾತಾಡಲು। ಶಿವನು ಸುಂಮನಿರಲು। ಆಗ ನಂಮ ಅಲ್ಲಿಮಹಾ ದಿವನ ನುತಪ್ಪಕಂಡ್ಡನು। ಅದುಕ್ಕಾರಣ ಮಾತಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು। ತಂಮ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುತ್ತಿರಲು। ಬ
ತೆ ಅಲ್ಲಯಬನಿಂಮನಿತ್ರಯ ನೋಡುವರೆ ಸುಂಮನಿದ್ದೆನಲ್ಲದೆ। ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ ಹೆಂದು ತಂಮೊಳಗಿಂ ಬಸ್ವರಾಂದರು ॥ ೪೨ ॥ [illegible] ॥ ಕಕ್ಕಯ್ಯ ಬನೆಂಬ ಶರಣ

ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಂದೆಯ ಕೇಳಬಾರದೆಂಬ ನೇಮವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ವೈಷ್ಣವ ಮಹಾಣುಕ ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಂಗವಾಗ। ವಿಷ್ಣು ಕೂರ್ಮ್ಮಾವತಾರವೆತ್ತಿ। ಹಾದ
ಮನು ಜನರ ಸಮುದ್ರಂಗಳ ಒಂದು ಮಾಡಿದನೆಂಬನಲ್ಲದೆ ಶಿವನು ಅಕಾರ್ಯನಸಂಹ್ಲಿಸಿ। ಅದರ ಶಿರವ ರುಂಡಮಾಲೆಯಲಿ ಧರಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳುತಿರಲು। ವಿಷ್ಣು ನರಸಿಂ
ಹಾವತಾರವೆತ್ತಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವೆಂಬ ರಕ್ಕಸನ ಕೊಂಡುದುರ ಶವಷೋಳಿದ ನೆಂಮ ಹೇಳುವನಲ್ಲದೆ। ವೀರಭದ್ರದೇವರು ಶರಭಾವತಾರಿಯಿಂದ ನಾರಸಿಂಹನ ಕೊಂದಿ। ಚರ್ಮ
೬೨ ನವನೆ ಶಿರ ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿ ವಿಡಲು। ಅತನು ಹಾದಿ ನೆಂದು ಹೇಳಲು ಪುರಾಣಿಕ ಪಟ್ಟು ಪಾತಕರೆಂದು ಮಕಕ್ಕ ಯುಗಳ ವನ। ಸರಿಯಲು ಲಿಂಗ ಕಲ್ಯಾದೇವರಸು ಶಿವನೆ ಶೆ
ಶಿಯು ಭರಿಸಲು। ಶಿವದೂಷಣೆಯ ಮಾಡಿ ದನೆನಲು। ಸರವರಾವಿಯ ನಿಮಿಯ ಬಹುದೆಯನಲು। ಅವನ ದೇಹವು ಇತು ದೇಸಾಕ್ಷಿಯನಲು। ಅರಸು ಹಾ
ನನ್ನೊಡಲು ಬಾಲಹುಳುಗಳರಾಸಿಯ್ಯಾಗಿರ ಲು। ಲಿಂಗ ಶಕ್ತಯ ಬನ್ನಮಂನಿಸಿ ಕಳ್ಳಲು। ಯುಂತು ಪವಾಡಿಗ ಳಮಿಯ ಮ ಶಿವನೊಡೆಯರದರು॥ ೪೯ ॥ ಮ
ಕೆಯದಿ ಶಿವಮತಿಯ ದೆವತೆಯಂಬ ಪುತ್ರ ವಲ್ಲಿದೇವ ರಾಜನೆಂಬರಸು ಶಿಬಿದೆವಿಯೆಂಬ ಸತಿಯೊಡನೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲಿಸುತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಶಿವಮಹಾತ್ಮ್ಯವನೊ
ಮು ವಾಗಮ ಪುತ್ರರಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಿಲ್ಲವೆಂಬುದ ಕೇಳಿ। ಸತಿ ಪತಿಗಳು ಚಿಂತಿಸಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ। ಚಿಂ ನರಂನ ಭೂಮಿ ಮೊದಲಾದವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು। ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಿತಾಂ
ಡು ವಿವಸ ಪ್ರಪ್ರವ ಮಾಡುತಿರಲು। ಲಿಂಗ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಬೇಡಿಯೆನಲು। ಆ ಮಾತಿಗೆ ದೇವರಾಜ ಒಬ್ಬ ಮಗನ ಕೊಡಿಯೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು। ಹೂವನದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪದೆಯ ಶಲ್ಲ

ಳಿನೆಲು। ನಾನು ಪಡವಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ ಹೊರಸಿಕೊಂಬುದೆ ಕೇಳೆನಲು। ಹದಿನಾರುವರುಷದ ಪ್ರಾಜ್ಞನಕ್ಕೊಡಲೊ ನೂರುವರುಷದಾಯುಷದ ಮೂರ್ಖನಕ್ಕೊಡಲೊ ಎಂದೆನಲು। ಹದಿನಾರೆ
ವರುಷದಾಯುಷ್ಯದ। ಪ್ರಾಜ್ಞನನ್ನು ಕೊಡಿಯೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ವರವ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವನು ಲಿಂಗದೊಳಗಡಗಲು। ಬಿಜದೊಳಗೆ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಮೊಳೆದಾಯಿತೆಂತೆ ಮೇಘದ
ಮಟನೆಯಲಿ ಚಂದ್ರನಿರ್ಪಂತೆ। ಶಾಲುಕುಕ್ಷಿಯೆಂಬ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ನವಮಾಸಂ ವಯಿಗದಲಿದ್ದು। ಪ್ರಟಕಾಲದಿಂದ ಕಾಂತಿಮುಷ್ಟವಂತೆ। ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಿಂದ ಚಂದ್ರಮುಟ್ಟ
ವಂತೆ। ಪಡೆವಿಸಲು। ಆಗ ಜಂಗಮಕ್ಕಾರಾಧ ನೆಯಮಾಡಿ। ಮಲೆಯರಾಜಯ್ಯನೆಂಬ ಹೆಸರಿಡಲು। ಬಳಿಕ್ಕ ಯೆಳೆವರುಷವಾಗಲು। ಆ ಮಲೆ ಹಾದುಸಾದನೆಯ ಕಲಿ
ತು। ಅನೇಕ ಮಕರಥ ದೇಶಾಟಗಳ ಕಲಿತ್ತು। ಸುಖದಲಿರುತಿರಲು। ಹದಿನೈದುವರುಷ ತುಂಬಲು। ತಂದೆ ಸಾ ವಿಯ ಹಾಗು ವಾದಿಗಮಲೆಯರಾಜಗೆ ತಾನು ಬಂದೆ
ನೆಂದು। ತನ್ನ ಬಳಲಿಗಾನಿನ್ನ ವನು ಪ್ರಶ್ನಿಸೆಂನದ ಹಾಷ್ಟಲೆಗಂಪಿಯಕ್ಷೆರತ್ರಿದಚೌಕುಲಿಕಂಕಣಾಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು। ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ಭಸಿತವ ಧರಿಸಿ। ಕ
ಸುವಿಯ ಬಾಷ್ಟನಿಷ್ಠ। ತೆಜಿಯರ್ಕೆಯು ಬಯ ಲಿಗರ ಹಾನಿ। ಗಾಲತಿರಿದಿಸು ಪಾಗ। ಯಿ ರಾಜಪುತ್ರಗೆ ದಿಕ್ಷೆಯದಿತೆಂದು। ಯುವನಿತರು ಪಿರಿದ ಲಾಯಂ ಬಂತೆ। ಕುಮ
ಕೆಯಕ್ಷುರಮು ಲ್ಪದಧೂಳುಮೆಳೆಬರಲು। ತಂದೆ ಕಂಡು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ತಾನು ಪಾದಪದ್ಮಾವಳಿಯನಿವಾಳಿಸಿ ಬಿಕ್ಷ್ಯ। ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಗನ ಸಾಂದಯ್ಯವ ಕಂಡು ಸಲಿಪತಿ
ಗಳು ಶಿವನು ಕೊಟ್ಟಾಯುಷ್ಯವನೆನದು। ಜಂಕಿಯೊಳಿದ್ದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮಾಲೆಯಂತೆ। ನಾಂಡ ಕಿಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಂಸೆನಿಗಳಂತೆ। ದುಃಖವಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಕಂಡು ಅಪ್ಪಯ್ಯಾ ಅ

ಂಪುರಯುಭಾಗದೆ ಸುದುಃಖ ಅಮೃತದೊಳಗೆ ವಿಷಲುಂಟೆ । ಬೆಳಕಿನೊಳು ಕತ್ತಲೆಯುಂಟೆ । ಬೆಳಸು ಬಿಂಗಳೊಳು ಅವಿಲಾಪವುಂಟೆ । ಶಿವ ಭಕ್ತರನು ಬಿಡಿಯಲಿ ಪೊಸಿಯುಂಟೆಲಾ
ಕದವರಂತೆ ಅಲ್ಲಸು ಭಕ್ತರು ಅಯ್ಯಾ ಕಾರನಾವನನಗೆ ಹೇಳಿಯನಲು । ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ಶಿಖರ ಘಾತಹವಿ ನಾಸುವ ಸ್ವಭಾವದೊಳಗೆ ಹಬಿನ್ನೆದಾದಲು ಅಯ್ಯ ಎಂದು ನಾಂದುವರು ಪಕ್ವನಿಂ ನನಂ
ಡಿವೆಯೆಂದು ದುಃಖಿಸುವ ಮಾಡಿದೆ ಹೇಳಲು । ಶಿವಶರಣಾಯುಷವಯ್ಯುಂ ನೋಂದು ವರುಷ ವಿದಂ ಕಯುಗಳಲೆ ಕೆಡುಃಖಿಸುವ ಬಡಿಯೆಂದು ಸಂತೈಸುತಿರಲು । ಹಬಿನಾರುವರು ಪೆರಂಬು
೪೪ ಲಾಭಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು । ಆತಂದೆ ಆಯುಗ ದುಃಖವ ಮಾಡುವಾಗ । ನನಗೆ ಮರಣಾವಿಲ್ಲಂ ಧ್ರುಸಂತೈಸಿಲಾಧ್ಯಾವನ ದಲಿ ಷ್ಟಲಿಂಗವ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯುಂದ ಬೇಸಿದಾ
ನಿಸುತ್ತಿರಲು । ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆಯನಲು । ನಂನ ತಂದೆ ತಾಯ ಪ್ರತಿಗಾಸ್ಸರ ನನಗೆ ನ್ನಾಯು ವರುಷದಾಯುಷ್ಯವ ಕೊ ಡೊ ಯನಲು । ಶಿವ ಸುವರವ ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗದಾ ಳ್ಳಿ
ಗೆಬಯಲಾಗಲು । ಆಮೇಲೆ ನೂರು ವರುಷ ತತ ನೆರಹಕಿನಾಂ ಪೂಜವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು ವೆರ್ಧರು ॥ ೨॥ ॥ ಲಾ ತೆರದೆ ಶಿವ ದಲಿ ಶಿವಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ನ
ರಗಿ ಬೆಲ್ಲದಯ ಬಗಳಿಂ ಬಶರಣರು । ಪುಷ್ಪ ಗಳು ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡುಗುಡಿಗ ಬರಲು । ಜನರು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಹೋದ್ಯಾನಿರಲು । ಕಂಡು ನೆಂನ ಲಿಂಗವ ನೋಡಗಾ ಡರಲ್ಲಾ ಕಂನಾ
ಗೆ ಮುನ್ನು ಮಹಿಮೆಯಾದಂತೆ । ಯುವರೆ ಕನಿಂತರೆಂದು ಮದ್ಯಾನತನಕ ನಿಂತೆದಿರಲು । ಆಮೇಲೆ ಜನರು ಹಾಗಲು ಲಿಂಗದ ಬಳಿಗೆ ಹಾಗಿ ಬಲೆದೆವನಿಂ ನಾಗ ವಿಧ್ವರೆನೂರು ಯುಗ ಹಾದ
ಂತೆ । ಆಗುತವೆ ನಿನಗೆ ಮಹಿಮೆಯಾದ ಜನರು ಯುರಿದು ಕಡೆ ಹುವೆನೆಂದು ನೆಮ ವಮಾಡಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ । ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೆಳಗಾಗಿ ಬರುವಾಗ ಶಿವನು ಜನರ ಮಾಯು ಂಲ್ಲ ದವಾಂಗೆ । ಲಿಂ

ಗದಮೆಲೆ ಮಪ್ಪಗಳು ಮರೆಯಾಗದಂತೆ ಮಾಡಲು। ಆಗ ಚಲಾಡಯ್ಯ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುತಿರಲು। ತನನಿಲನಲ್ಲಿ ಶಿವಬಂದು। ಖಲೆಮಗನೆ ಹಸಿದೆ
ವೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಿದಿ ಪ್ರಾಂನಗಳಮಾಡಿಸಿ। ಹಾಲ್ತುಕೊಂಡುಗುಡಿಗೆ ಬಂದು। ನೈವೇದ್ಯ ಹಿಡಿದು ಬೇಂಸ್ತೆಯುಳನಮಸ್ಕೆ ನಿಧಿಯೆ ಆರೋಗಿಸೆಯುಬಯ್ಯನಲು ಲಿಂಗಲ್ಲಾ ಸನ್ಮುಖ ನಿರ
ಲು। ಹಸಿದೆನೆಂಡು ಹೇಲ್ಲಿ ಲಾಂಗಾದಿರು ವಕೆಯೆಂದು। ಖಡ್ಗವ ಕೊರಳಿಗಂಗಾನಿಸಲು। ಆಗ ಲಿಂಗದೊಳಗಿಂದ ಹಸವನಿಡಿ ಖಡ್ಗವತೆಗನಿ ಆರೋಗಿಸುತಿರಲು। ಮತ್ತೆಮತ್ತೆ ಪಂಚ
ಮುಖಕ್ಕೆ ತುಗಳ ನೀಡುತಿರಲು। ಶಿವತ್ರಪ ನಾಗಲುಯುದೆನನಗೆ ನೇಮವೆಂದು। ಚಲಾಡಯ್ಯ ದಿನಂ ಪ್ರತಿಯುನಿಷ್ಠೆಲ। ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದ ಪಕಾಲಯೋಗಿಸೆ ಲೆಯಹಿ
ಕರರಾಧನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಸುಖದಲಿರಲೊ ರಲು। ಮತ್ತೊಂದು ದಿನಗುಡಿಗೆ ಬರುವಾಗಯುಬ್ಬ ಪ್ಪ ಲಿಂಗ ಕ ಹೆಯ್ಯೆಯ ದರೆಂದು ಅವರನಿ ಮಿದುಕೆ
ಡೆಹೋಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಆಗ ಜನ ರು ಪಾಲಿಗೆ ಹೋಗಳಹಿಡಹಿ। ಬಾಳಗೆ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯಮಾ ಕಡುಲಾದವನಿತಿಯೆಂದು। ಕೊಪಿಸುಲೆಪಾರಹ
ಬರಲಿ ಕಾಲದೆ ಬಿಡೆವೆಂದು ನಿಂದಿರಲು ಆಗ ಚಲಾಡಯ್ಯಗಳು ಗುಡಿಯ ದಾರಮು ಬಂದು। ಬಿದ್ದ ಹೆನಾ ನಗಳಗೆಲ್ಲಾ ಸಾವಕೊಡಲು ಆಜನರ ಜ್ಜರಿ ಬಿಪ್ಪ। ಚ
ಲಾಡಯ್ಯನವರುಗಲ್ಲಿದರು ಅತ್ರಿಮೆಲೆಕೆಲಾನಾಕ್ಕೆ ಬಂದು। ವಿರಕ್ತವರಾಗ। ತಂಮ ಕರಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗವ ಜಂಗಮಾಕಾರವಾನಿನಲಿಸಬೆಕೆಂದು ಬೆದಿರೊಳಲು। ಹಾಂ ಸಾಗ
(ಶ್ರೀ ಷಿಂ ಡ) ತೆಂದು ತಿರುಪಿನಲ್ಲಿ ನಲಿಸಿ। ಶಿವನ ಸುರನಿ ಚಲಾಡಯ್ಯಗಳ ತಂಮ ಸೊಲ್ಗನಿಷ್ಠ ತೊಂಡ್ಡರೂ।।ಗ। ಕ್ಷಿ। ಜಾ ಕೃಷ್ಣನಾ ಕೆಂಬ ಬರಶಿರನಾಖ ನಲಿಯ ಪಮ್ರುಕೆಯಮ
ಡಿದರೂ।। ಯ ವರತಿಯುವಾ ಹರನ್ನಾ ನಾರೆಂ ದ್ದಾ ಯೆಂಬರು ಖ್ಯಕು ಶಿವನ ನ್ನೊಲಿ ನಿಷ್ಠೆಲಾ ಸತ್ಕಾರ ದರ್ಹ

ನ॥ ಶ್ರೀ॥ ಚಾಲ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಸವರ ಲಾರಂಬಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ। ಯಿಯಿವಕರೆಂಬ ಶರಣರು। ಶಿವನಿಂ ದೀಕ್ಷೆಯನೆಲ್ಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣದ್ವೇಷಿಗಳನ್ನು ವಿಂಧ। ಪ್ರತೀತಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಿ ಶರಣ ಶರಣರಿಂದ ದೀಕ್ಷಿತವರಸ್ಸಂತೋಷದಿ
ಸುತೆ। ಹಾಂದ ದಿನಮುಷ್ಟ ಗಳ ತೆಗದು ಹಾಂ ಡು ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೆಯ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ... ಸುವನಲು। ನಿಂನ ಶಾಕ್ರರನಿಂದ ದೇಯಸೆಲ್ಲಿ ಸಧಿರುವ
ವಾಯೆಂದು। ನಿಶ್ಚಯೆಂಬ ಬುಕ್ಕಿನ ಘಟ್ಟಿಯ। ಶಾಕಿಯೆಂಬ ಬಯಿಕ್ಕುಲದಿಂದ ಪಿಡಿದು। ಚಪ್ಪಗೊಡಲಿಯೆ ಲಿಂಗದ ಮುಂದಿರಿಸಿ। ಯಿದಮುಂದಿನಿಂದ ಕೆರತಾಲುವನೆಮ ವೆಂದು ಹಾಡಲಿಯ
ತೆಗೊಂಡೆರುತೆ ಲು। ಯಿದಿರಾಗಿ ಬಾಬ್ಬವೆಸ್ತ ... ವ ಬರಲು ಕಂಡು ನಿಂನ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಹಾಲೆ ಬಾಷ್ಪಲಾಡದು। ನಸಿತ ವಧರಿಸಿನಲು। ಅವ ಸೋಲೆನಲು। ಆಗ ಶಿರವನಯಿ
ದು ಕೆಡಹ ಲು। ಅವರ ಕುಲದವರು ಷ್ಟೆ ... ಬಾಲನ ಮುಂದಿರಿಸಲು। ಯಿದೆನೆಂದು ಕೇಳಲು ಯಿಯಿವಕರು ಹಾಂ ದರೆಂದು ನಲು। ಅರಸು ಯೆನ್ನ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ರೆಕೊಂಡಿರ್ಕೆನ
ಯಿ। ಯಿವನ ಹಣೆಯಲಿ ವಿಭೂತಿಯಿಲ್ಲದಿರೆ ... ಡಲಾಗದೆಂದು ಕೊಂದೆವೆನಲು ಯಿನ್ನು ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿದರೆ ಯಿವನ ಪ್ರಾಣವ ಕಾಯ್ವೆರೆಯೆಂದು ಬಾಲಕ ಕೇಳಲು। ಪದದಲ
ಯನಲು। ಆಗ ನಲವನೆ ಬಂದುಗಳೆಲ್ಲ ವಿಭೂ ... ತಿಯ ಧರಿಸಿಯಿ। ಯಿವಕರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಲು। ಆಗ ಹಿಣಕ್ಕೆ ಕಾಡಲಿಯ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಾಣ ಬರಲು। ಆಗ ಪೈಷ್ಣವರೆಲ್ಲ ನಂಬಿಯನು
ಹಿಂಗೆ ಕಾಂಡಾರೆಂದು ಪಾದ ರಿ ಬಿಕ್ಕಾದ ರು॥ ೧೦॥ ಶ್ರೀ॥ ಯೆಕಾಂತರಾಮಯ್ಯ ಶಿವಪುರದಿಂದ ಅಬ್ಬಲೂರಿಗೆ ಬರುವಾಗ। ಬಸಿಗಳ ಕಂಡು ಲಿಂಗದ ಗುಡಿಯೆಂದು ಶರಣಾರ್ತೆಯನಲು। ಜಿನ
ಪ್ರತಿಮೆಗಳಂ ಜಿಯಿ ವರಕಡೆಗೆ ತಲೆ ವಾಗಿದಲು। ಮತ್ತೆ ತಲೆಯ ನಡುವೆ ಜಾತಿ। ಬಸದಿ ನಡುವೆ ಹಂಸೆ ಕಬ್ಬುನದ ನಡುವೆ ಪರುಷ ಶರುಗ ಳ ನಡುವೆ ಚಂದನ ವಿಪರೀತ। ಬಸಿಗಳ ನಡುವೆ ಹೊಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ
ರಲಿಂಗದ ಗುಡಿಯಿರ್ಪದು। ಅದು ಕಾನಿಲ ವಸಂತಕಾಲ ಬಯಸುವಂತೆ। ಚಕೋರ ಚಂದ್ರನ ಬಯಸುವಂತೆ। ಆ ಲಿಂಗಗಳು ಭಕ್ತನ ಬಯಸುವೆ

ಶರಣು। ಆಗ ಏಕಾಂತರಾಮಯ್ಯಗಳು ಬಂದು। ಗುಡಿಯಳ್ಳು ಶಿವಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತಿರಲು। ಆ ಜೈ

ಜೈನಗುಡಿಯ ಹಾಗಲು। ಯಲಾ ನೀ ಚೌಕೆ ಹೊಗಾಲೋ ಎಲು ಶಿವಲಾಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಂನ ತಲೆಯ ಹಾಯಿದೆನೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆಯವನು ಯಿಕ್ಕಲಿ ಯಕ್ಕೆವ ಯಾರಿಗೆ ಪಣ್ವವ ಕಟ್ಟಿನೆನಲು। ಅದ

ಕ್ಕೆ ರಾಮಯ್ಯನೆಂದನು ಪರಿವಲ್ಲಿಗೆ ಸೆಂಬಲೂರಲ್ಲಿ। ಜಿಂನನವಡೆದು ಮೂಡಿದಪ್ಪ ಜಿನನಾಥನ ಪುಲಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಂನನ ಹೊಡೆದು ಮೂಡಿದ। ನಾಮನಾಥನ ಹಯ್ಯಪನಲು। ಅವನು ಹಿಂದ

ನಾಶುಧಿಯ ಬಿಷ್ಯ। ನಾಂನತಲೆಯ ಹೊಯ್ದು ದ ಯಿಂದ। ನಿಂನ ತಲೆಯ ಹೊಯಿದು ಮತ್ತೆ ಪಡೆದರೆ ನಿಂನ ಮಾತೆ ಹೂಡು। ನಾಲು ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಬಿಷ್ಯ। ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡೆವೆನ

ಲು। ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮಯ್ಯ ನಿವಾಸಾಪತ್ರವ ಬರ ನಲು। ಅದಕ್ಕೊ ಅಷ್ಟನಾಯಿಯ ಹಾಂನಯ ಬದಿವರಸರು ಮುಂತಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರು। ಬರಸಿದ ಲಿಸಂತಕ್ಕಾ ಲೆವರ ವಿಗಳಂ

ತಕ್ಕರ್ಲಿನಹಿಂ ದಿನಂತೆ ಕಾಡಿವರು। ಮಲೆ ಜೈನ ರುಕ್ಕಿಗುಂಡಿಗೆ ಹೊಕ್ಕ ಕಂಚ। ಹೂಲಿಕತಲೆಪ್ಪ ಗಳ ಹಿಡಿದು ಮುಡಿಸಲಿ ಯಂತೆ ಬಗುಳುತ್ತ। ಕತೆಗಳಂತೆಕಾ ಗುಲೆಗಾಗೆಯ

ಂ ಶಿಗೂಕೆಡುತ। ಹಾಗೆ ಯಂತೆ ಕಲ್ಲೊಂದು ಕಾಗು ತೆ। ಮಂಗಳ ನಂತೆ ಮಾನದಲ್ಲಿರುತ। ಸೂರ್ಯ್ಯನಿ ಬಿರಾದ ಕತಲೆಯಂತೆ। ಕಾಡನಿಬ್ಬೆಗ ವಿರಾದಲರಸ ಲಿಗಳಂತೆ। ಸಲವ

ಲಿ ಬಿರಾಗಲು। ಆಗ ಏಕಾಂತರಾಮಯ್ಯಗಳಿರಗಾ ಸಿಯನುಷ್ಯ। ವೃಣಾ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಸೆಲಿಪ್ಪನಿಪ್ಪ। ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ತೊಟ್ಟು। ಮಾಹೆಶ್ವರಗೆ। ಶರಣೆಂದು। ಯೀಗ ಯಂನ ಶಿರವ ಕತ್ತ

ರಿಸಿ। ಮಕ್ಕಳಿ ಪಡೆದು ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಯನೊಡೆದು। ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡುವೆನೆಂದು। ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸಿಯಡ ಗಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರಲು। ನಂಮ ಪಂತಗದ್ದಿತು। ನಿಮಗಾಗ್ಗೆ

ಯ। ಉಡದೆಂದು ಅಷ್ಟನಾಯಿಯ ಹಾಂನಯಬನುಡಿಯಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಸವಣರು। ಯಿದು ಮಂತ್ರಮಹಿಂದ್ರಜಾಲ। ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು ಯಿಂನು ಯೇಳು ದಿನದ ಮೇಲೆ ಯೀ ಶಿವನ ತಲೆಯ ಹ

ತಿಸಿದರೆನಮಗಾಗ್ಲಿಯಮಾಡಿಂಪನೆಲು। ಹಾಂಗಾಗಲಿ ಯೆಂದು। ತತಲೆ ಯಷ್ಟಕ್ಷಿವಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಮುಂತಾಗಿಪ್ಪ। ಪಾದಾದಕವತ್ತಲ್ಲಿ ದುಹಾಂನಯ್ಯ। ಶ್ರೀಹರಿ ವಾಣವ ಮುಸಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕುಕೊಂ
ಡು। ಯೆಲ್ಲಸುಬಿನವ ಯೆದುರಾಮಯ್ಯಬಗಳು। ಶಿರವಕೆಗ ದುಕೊಂಡು। ತಂಮಮುಂಡದಮೆಲಿರಿಸಲು ಪ್ರಾಣವು ಬಂದು। ಅಗಜ್ಞನರಸಂಹರಿ ನಿಜಸಪ್ರತಿಮೆಗಳ ನೋಡಿದು। ಲಿಂಗಗಳನ್ನಿ ಲಿಸಿಕ
ರಣಾರುನಹಿತಸುಖ ಕ್ಷಲ್ಲಿದ್ದರು॥ ೯೧। ಸ್ಥಳ ॥ ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯಗಳು ಹಿಪ್ಪಲಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಕಲಿನಾಥನಲ್ಲಿ ಲಾದಯಸಿದ। ಮಡಿವಾಳ ಕಾಯಕದಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠತಯೆಂತು ಸಾಬಿಕ ಶೆ ರುಕ್ತ

೪೬ ಮತ್ಯದಲ್ಲಿರುತ। ಆಮೆಲೆ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಸವಾ
ಯ್ಯಂಬಪುರದಲ್ಲಿ। ಕುಂಬಾರ ಗುಂಡಯ್ಯ ಬ
ಜ ಕಷ್ಟದಕ್ಷಿಣಾ ಕೆಯ್ಯಂಬಕೆಸಂ। ತೆಗರಿಯ ಮಾ
ಳಂತಾಗ। ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪರವಶವನೆಯುದ್ದಿ। ಬಂದ

ದಿಪ್ರಮಥರು ಬಂದರೆಂದು। ಕೆಲ್ಲಿತಾ ಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದುಮಹಿಮೆಗಳ
ನೆಂಬ ಶರಣರಿದ್ದರು। ಅವರು ಸತಿ ಕೇತಲದೇವಿ ಬಳಿಕಾ ಗುಂಡಯ್ಯ ಬ। ಪು
ಲಿಷ್ಟನಿಷ್ಟೆಯೊಂಬಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ತಿರಿಗಿಸಿ ಮಡಕೆಯ ಮಾಡಿ। ಮಡಕೆಯ
ಪರವಶದವರನರಿಯದೆ ತಲೆದೂಗುತಿರಲು। ಯೀ ಧ್ವನಿಗೆ ಅತಿತಕ್ಷಲಾ

ಮೆಖೆಲಾತಿದ್ದರು॥ ೯೨। ಸ್ಥಳ। ಉತ್ತರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಬ್ಬಲಿಸ
ಷ್ಪತ್ರಗಳನ್ನೆತಿಗರಿಯ ಮಾಡಿ। ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸೂತ್ರವ ಸುತ್ತಿ
ತಟ್ಟುವ ಧ್ವನಿ ಕರಡಿ ಕಂಸಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಲೆ ಲಾಡುಕನ್ನದನಿಗ
ಸದಲ್ಲಿ। ಶಿವನು ತಲೆದೂಗುತಿರಲು। ದೇವಿಯರು ಯ

ತಲೆದೂಗಿಪ್ಪಕೆನಲು। ಗುಂಡಯ್ಯ ಬ್ರಹ್ಮ ಡಿಕೆಯ ಬಡಿವ ಧ್ವನಿಗೆ। ಆತನಹೃದಯದಲ್ಲಿ। ನಾಪ್ಪವಾಡುತಿದೆನೆನಲು। ನಾನು ನೋಡಬೇಕೆನಲು। ನಿನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದು ನೋಡೆಂದು। ಆಗ ಶಿವನು
ಂಬದ ಧ್ವನಿಗೆ ಕುಣಿದನು। ವಶಭ ಜಂಗಮದಶದಿಕ್ಕುನಾಂ ಕುವಂತಲಿ। ಒಂದು ಪಾದವ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ನಿಡಿ। ಒಂದು ಪಾದವ ಬ್ರಂಹಾಂಡಕ್ಕೆ ನಿಡಿ। ಒಂದು ಹಸ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ತಿ। ಜಡೆಯೊ
ಳಗಣ ಗಂಗೆ ತುಳುಕಲು। ಡಮರುಗ ಧ್ವನಿ ಧ್ವನಿಸಲು। ತ್ರಿಶೂಲದ ಪಿನಾಕಿ ತಿರುಗುತ್ತಿರಲು। ಸರ್ಪಗಳು ಹೆಡೆಯ ಬಿಚ್ಚಾಡುತ್ತ। ಗಜಚರ್ಮ ಪ್ರಭಾಂ ಡವತ್ತಾ। ಸುತ್ತ। ಬ್ರಹ್ಮನರ

ತೆಕುಬುಬೂಯೆನುತ್ತ। ಶಿರಮಾಲೆಅರಸಿಯನುತ್ತ। ಪೋದದಜ್ಜೆಷ್ಟ್ಪಿರು ಘುಲಿಸೆನುತ್ತ। ನಡುವಿನಗಂಡಿತನಾಪ್ನನಾಯೆನುತ್ತ। ಯಿಂತವನಾಪ್ಪುವನಾಮುಲಾದಕಂಡು। ಪ್ರಮಥರು
ಪಪ್ಪತೆಗಳ್ತೂತ್ತುನಾಶಿಲಾಪೆರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಸಿಂನಮಡಕೆ ಯಗತಿಸೆನುನ್ನುಡು। ತ್ರಿಪುರಾದೆಲಾಜಿಡೆಸಲುಯನಲು। ಮರ್ದಿಕೆಯಧ್ವನಿಸಹಿತವಾನಿಕ್ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಬರುವವರ
ಬಕಾಡಿಯನಲು। ಮಡಕೆಯಧ್ವನಿಯುಂದಕ್ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯನು॥ ಶ್ರೀ॥ ಪಾಂಡ್ಯಮಂಡಲದಮದುರೆಯಲ್ಲಿ। ಚೊಕ್ಕನಾಥನೆಂಬಲಿಂಗವಿರ್ದ್ದುದು। ಅಲ್ಲಿ ಕುಲಚ್ಛೇರೆಯ
ರೆಂಬಭಕ್ತರಿರ್ಹರು। ಅವರು ಶಿಯೊನಿಗಳವಾ ದಣ್ಣೆನಮನ್ನಿಸುತ್ತ। ಚೆಡಿಮದನಿಲಾತ್ತೆ ಸಾಂದರಪಾಂಡ್ಯನಮಂತ್ರಿತನವನಡಸಿ। ತಾಮೆಲಿಸಕಲಪ್ರಪಂಚುವುಬಿಟ್ಟು
ಮೂನು ಕೆಚಾರ್ಯ್ಯರೆಂಬಪೆಸರಿನಿಂದಬಿ ರನರಾನಿ ಚೊಕ್ಕನಾಥನಗುಡಿಯಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿತಿರುಲುವಾಗ। ಶಿವ ಪ್ರಿಯನಾಚಿಯೆಂಬಭಕ್ತೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆಬರುವಾಗ
ಕಂಡುಚಿತ್ತಸಂಚಲವಾಗಿ। ಕಂನಾಮುಚ್ಚಲು ಲಿಂಗದದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದರಸು। ಮೂಕ್ಕೆಕಂನಾಮುಚ್ಚಿವಿಡಿಯೆ ನಲು। ಶಿವಪ್ರಿಯನಾಚಿಯ ಕಂಡುಮುಚ್ಚಿದಲು।
ಆಕೆಯನೆವುಗೆಯಬಿಟ್ಟೆಂಯುಮಾಡಿಸಿನಲು। ಕಾಷ್ಟಸು। ಬಲ್ಲಿ ಕಾಸತಿಪತಿಗಳುಯೆಕಾಂತದಲಿ ಇಹತ್ತೆ। ಆಪತ್ತಿಗೆವತೆಗದುಮಂಚದ ಮೇಲಿರಿಸಿ। ಯೀಚಿಯನಿವೆಬ
ಯಸಿದಿಯಿಲಿರೂಯೆಂದು। ಠಾರಯಿ ಕಿಗಾಗಲು। ಆಲಿಂಗಲು ಪುರುಷನಾದಿ। ಸಂಭೋಗದಲಿರಲು। ಬೆಳಗ್ಗಾಗಿ ಲಿಂಗದಪೂಜೆಗೆಕರೆಯಲ್ಪು। ಲಿಂಗಬರುವಾಗನಿನೆಲಿಗಳಾವಿಂದೆ
ಂದು। ಸಿರಗಶ್ಚಿಡಿದುನಿಲ್ಲಿಸಿದೆಳು। ಆಗಯಿವರುನಂನಲಿಂಗವಮಾಡುಯೆಂಬರು। ಆಕೆನಂನೆಗಂಡನಬಿಡೆನೆಂಬಳು। ಆಗಯಿಬ್ಬರುತಿಲ್ಲವ್ವೆನಾಥರರಬಳಿಗೆನ್ನಾಯ ಕ್ಕೆ ಗಲು।
ಅವರುಯೆನುಬಂದಿಕೆಂದುಕೇಳಲು। ಶಿವಪ್ರಿಯನಾಚಿಯೆಂದಳು। ಯಿವರುನಂನಗಂಡನಬಿಷ್ಟುಬಂನಿಯೆಂದುಕರೆಯಬಹುದೆಯನಲು। ತಿಲ್ಲವ್ವೆನಾಥರರು। ಆ ಮರು ಹಾರ

ಪಾದಲಿಂಗವನಿಪ್ಪಾವರೆಡೆಯೆಂದುಕೇಳಲು। ಆಲಿಂಗಲಾಯೂಕೆಗೆ ಪತಿಯಾಗಬಲ್ಲೆ ಆತಗೆ ಲಿಂಗವಾಗಬಲ್ಲೆನೆನಲು। ಹಾಂಗೆ ಆಗಲಿ ರಾತ್ರೆಗೆ। ಸತಿಗೆ ಪತಿಯಾಗಿರಿ। ಅವರಿಗೆ ಹಗಲು ಲಿಂಗವಾ
ಗಿರಿಯೆಂದು। ನ್ಯಾಯವತಿ ದ್ವಿಕಳುಹಿದರು। ಇಲ್ಲಿ ಕಸತಿಪತಿಗಳಾಗಿ। ಮಾನ್ಯಕಾಚಾರ್ಯರು ಹಿಂಗೆ ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರು ॥ ೯೮ ॥ ಮತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಆಲು
ಗುಜಾಂಮಯ್ಯಗಳು ಉಳ್ಳರು। ಶಿವನಿಂದಕರಿಗೆ ನಿಡಿಲು। ಅಲ್ಲಿಗ ಗಂತೆಯಯಂಕರವಾನಿ ಪಸರು। ಹರಶರಣರಿಗೆ ಸುಖಕರವಾಗಿ ಪಸರು। ಒಂದು ದಿನ ಸಭೆವಸನ್ತ ಷದಲಿ ಜಂಗಮರು
ಪಾನಬಂದು। ಪತಿಜಾಂಮಯ್ಯ। ಯಾಕೆಲ್ಯಾ ಸಾಕ್ಷೆ ಹತ್ತುಗಾಲುದದಲಿ। ನಕಾನಿಸೋಳಿಗೆ ಗಂಧವರೆ ರುಶಿ ವಾನಂದ ಯೋಗಿ ಮಯ್ಯಶಿಷ್ಯ ನಖಾಪದಿಂದ। ಮೃಗವಾನಿ ಚರಿಸು
೪೨ ತಿಹರೂನಿನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿಯಹಾಗಿ। ಆತ್ಮ ಗೆ ಕೆಳವಧಿಸಿ। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದೆಂದು ಮಳಿವ ಸುಹಾಗಲು। ಯ ತಜಾಂಮಯ್ಯ। ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ
ಕೈ। ಧನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು। ಆಗ ಬಿಮ್ಮಡಿರಾಯ ಕರಸಿಯೆದ್ದು ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ಮಂ ತ್ರಿಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರ ವರಹವ ಕೊಟ್ಟ
ಕೊಟ್ಟು ಬರಲು। ಆದ ಲಿಂಗ ಬಿಂದ ಜಂಗಮಾ ಚರ್ನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬರಲು। ರಾಯ ಹಾಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಜಿಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಹಾರ ಸೆ
ಬಾಬ್ಬ ಹಾರುವ ವೃಷ್ಟವಮುರಾನಾವ ಹೋಗುತಿರಲು। ಆಕಾಶದ ಹಸರು ಬಿಟ್ಟು ಪದ। ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರಣ ಗಂಗೆಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಪಬಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು। ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪ। ಗಂಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದವ ಲಿಹಸು
ಟ್ಟಿದ [illegible] ಳೆಂದು। ಅಬ [illegible] ದ್ದವಕಾಗುತಿರಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಅಜಾಂಮಯ್ಯ ಬಸುಳ್ಳ ಪಾಪಿಹಿಂಗೆ ಚಸುಳುವ ಕೆಯ್ಯೆಂ ದು ಉದ್ದುದುಹಾಗಲು। ಉತ್ತವಿ ಮಡಿಯು ಮೃಶಾನು ಕನೆ ವನಿಯ
ಕೆನಿಂತಿತೆನಲು। ಆಲ [illegible] ನಜಾಂಮಯ್ಯ ನಿಯಿದನೆನಲು। ಶಾಪಿನ ಉಳಿವ ನಿಂದ್ಯ ಮಕೆಳಿದೆನೆಂದು। ತಾಹಾಜಿಸು ವಬಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿಮೆಶಂನಾಗಿ ನೆರತೆರಲು। ಅದಕಂಡು ಹದಬಿ॥

ದೇಸುಶ್ವಾಶವೆಂದು ಭಾಂತಿಸಿ। ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿತು। ಜಾಂಮಯ್ಯನ ಕರಸಲು। ಯುತಪಿ ಮಕವಿರಾಯನ ಸತಿಯಾದ ಲಕುಮಾದೆವಿ। ಜಾಂಮಯ್ಯನೆಂದೂ ಅರಸಿಗೆ ಕಂಯುಲ
ಮುನಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲಾಯುಂ ದು ಮುರಾನಾಬಿಕನ ಕೆಂಯು ಖುದನೆಂದು। ಕಾಪವವಾಳಿದ ಅಡುಕಾರನಾನ ನಗೆಕ್ಕೆಯುಬ ಯುನಿದನೆಂಮು। ಅರಸುತಿಲ್ಲಿಯಲೆಂದು। ತಂನಯ ಷ್ಪಲಿಂ
ಗವ ಕರಸಲ ದೊಳಗೆ ರತ್ನಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿರಿಸಿ। ಅರಸಿನ ಓಂದೆನಿಂದಿರಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಂಮಯ್ಯ ಬಂದನು ವಯಿಯಿಂದು ಚ್ಚೆದತ್ರಿ ಶೂಲದಂತೆ। ಶಿವನು ತೆರೆವ ಸ್ಸಿನೊ ಸ್ವಲಕಂ
ನುಸಂತೆಧಿ। ಸಭೆಗೆ ಬರಲು। ಆಗಲಕು ಮೆ ದೆವಿ ತಂನ ಲಿಂಗದ ಷನ ಪಟ್ಟಮುಂದಿಪಾಜಲು। ಶವಿಯ ಹಿಂದೆ ನಿಲ್ಲು ಲಾಪೆ ಲೆಕನಲು। ಅಲಿಂಗಲು ಸಯಿ ಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಂ
ತೆರದಲ್ಲಿರಲು। ಜಾಂಮಯ್ಯನು ಬಸಿಲು ಗಾಳಿ ತಾಕಿತು। ಯುಂಸೆ ಸಿಜ್ಜೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯನಲು। ಭಕ್ತೆಯ ಸಿಜ್ಜೆಗೆ ಬಿಜಮಾಡಿತು। ಆಗ ಜಾಂಮಯ್ಯನು ಲಿಂಗವ
ನಿಜ್ಜೆಗೆ ಕಳಹಲು। ರಾಯ ಅವರ ನಿಷ್ಠೆಯ ಕಂಡು। ಹಿದಯುಪುರಾಣ್ಣಾಯೆ ಜನಪರಾಧವ ಮಾಡಿದ ನೆಂದು ಕೊಂದಿ ಕೆನಲು। ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಳೆಂದು ತಾ
ಬಿಯಜ ಓಳ್ಳಲು। ಕೊಂದವೆನಲು। ಆ ಕೇಹುಸಿಯನು ಬಿಡುವ ಕೆದ್ರಿಷ್ಣ ವೆನಲು। ಅವನ ದೆಹ ಹುಳು ಪಾನಿದು ಕೆದ್ರಿಷ್ಣ ವೆನಲು। ಹಿನಾನ ಬಾಲಹುಳುವಿನ ರಾಸಿಯಾಗಲು। ರಲು।
ಅರಸು ಹೆಸಿ ಕಾಂಡು। ಜಾಂಮಯ್ಯಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ। ಹಂನೆರಡು ಸಾವಿರ ವರಾಹ ವಸ್ತ್ರ ಸಿಯುಕ್ತಕಾಂಡು। ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ನಂಮ ರಕ್ಷಿಸಿನಲು। ವದಂಬಿಷ್ಟ ಅಮೆಲ್ಲ
ಗವಾದ ಗಂಧರ್ವರ ವಧಿಸಿ। ಸ್ವೈರಾ ಸಕ್ಕೆರಲು ತಿ। ಜಾಂಮಯ್ಯನು ಆ ಶಿವಪುರದಲ್ಲಿ ಸುಖದಲಿದ್ದರು॥ ಸಂ॥ ೪೦॥ ಉತ್ತರದ ಶಿವಯಲೆ ಕರವೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಯೆಲೆ ಶ್ವರಕೆರೆಯ ಬಗಳ್ಳ ಸತಿ
ಸಾಯುದೆವಿಯ ಮಗಳಿ ಪ್ಪೆಂಣ ನತಂಗಿ ಶಿವಕ್ಕಯುವ ಬಿಬ್ಬರು। ಬಿವಿಗೆಯ ಚಂದ್ರ ನಂತೆ ಬೆಳಲುತಿರಲು। ಬಳ್ಳಕೆನೆ ತಯುಬ ಅಯಿ ವತ್ಸನಾಲ್ಕು ಶಿಲ್ಪಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯರಾಗಿ। ಮನೆಯಲ್ಲಿತ್ತ

ಷಿ. ಬೆಕ್ಕುಯುಲ್ಲೆನಾ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯನೆ ಮಿಸಿ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ। ತಂಮ ಸಿಲಕೆ ಸರಿಬಾರದೆಂದು। ಅಂಣ ತಂದಿನ್ನಿವುದುವೆಂಬುದ ಮಾಡಿ ಮಾಹೇಶ್ವರರ್ವರು ನಾವ ಪದದ

ರೂ॥ ಸ್ಥಳ॥ ಕಾಂಚೀ॥ ಬಾಳ್ವಲೆ ಶ್ವರವೆಂಬ ಮಂದರದಲಿ ಪಡಿಹಾರಿ ಬಸವಂಬುವನೆಂಬ ಶರಣರೂ। ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಕರಿಯ ಮಾಡುವ। ಒಂದು ದಿನ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಕೈಯೊಳು ವನಗೆಯ

ಗುವಾಗ। ಬಾಳ್ವಿಪ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿ। ಬಡಿದು ದಣಾಡುತಾರೆಂದು ಕೆಳ್ಳಿ ಬಂದು ಬಸವಂಣನಾ ಲಾ ಬಸವನನೆಳಿಯ ಪಡಜಿಕೆ ನಂಬಿಯು ಮೇಲಿನಾ ಪಲ್ಲಾಕೆಯೊಳಗೆ ಬರವಿದ್ದ ಬಸವ

ಳನನರಿಯಲು। ಅದು ದುಃಖಕೆಯಹಾ ಗೆ ಕೂತ ಬರಲು। ಆ ಬಸವನನೆಯಿ ಬಾಡಿಸಾಡುವಾಗ। ಅಲ್ಲಿಯು ಶಂಕರ ಚಿತ್ರರಿವಷ್ಟು। ಪಡಿಹಾರಿ ಬಸವೆಯ ಬನಕಾಂಡಾ ಡಿದರು। ಅವ

ರು ಹಿಂಗೆ ಮಹಿಮೆಗಳ ಮೆರೆದು ಶಿವನೊಳ್ಳ ಗೆಕೂಡಿದರೂ॥ ಸ್ಥಳ॥ ಕಲ್ಯಾಣನಾದಲ್ಲಿ ಮಾದಲಾಂಬಿಕೆಯ ಗರ್ಭ ಸ್ವಾದ ಬಲದೇವ ಮಂತ್ರಿ ತಂಮ ಮಗಳಾದ ಗಂಗಾಂ

ಬಿಕೆಯ ಬಸವಂಣಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನಾಚರಿಸಿ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕ ಪ್ರಮಥರ ಮಹಾಪವಿತ್ರರಲು। ಶ್ರೀ ಲಾ ಸಕ್ಕಹಾದರೂ॥ ಸ್ಥಳ॥ ಕಲ್ಯಾಣನಾವಲ್ಲಿ ಮಧು

ವರಸ್ಸು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದರು। ಕಲ್ಯಾಣ ನೆರಾಂ? ಜನಕನಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ತಾ ಪಕಿ। ಮುನಿನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯು ಪುಷ್ಪವಂತೆ ಹುಟ್ಟಿ। ತಂನ ಸುಲಾಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದು। ಬಿಜ್ಜಳ

ನ ಪಾಲ್ರಿ ಸುತರೆಲು ಯತ್ರ ಅಲ್ಲಯುಬ ನೆಂಬ ರಕ್ಷಸ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ಪಾಲಿವ ಯಕದಲ್ಲಿದ್ದು। ಬಂದಿರಲು। ಆತನ ಹೆಣ್ಣಿಯು ನೆಂಬರು। ಅವರು ಒಂದು ದಿನ ತಂಮ ಮನೆಗೆ ಜಂಗ

ಮಾಗ। ಬಸವಂಣನ ಕರಿಸಾ ಷಶರಣಾರ್ತಿಯನೆಲು। ಅವರು ಮರಳಿ ಶರಣು ಶರಣಾರ್ತಿಯಿಡಲು। ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸತಿಯ ಕೂಡೆ ಬಸವಂಣನ ಶರಣು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಾ

ಯಿತೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆನಿಲು ಒಂದು ಜಾಡು ಬಂದಾಳಿಗೆಯ। ಮಾಡಿ ಬಸವಂಣನಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಪೆಚ್ಚಾದ ಶರಣು ಸರಿಯನಲು। ಸತಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಂಗೆ ಚಂಮಾಳಿಗೆಯ ಮಾಡಿ।

ಬಸವಯ್ಯಗೆಕಾಡಲು। ಅವಕ್ಷೈಯ್ಯಲಿ ತೆಗದುಕೊಂಡುನೋಡಿ। ಮಾಹೇಶ್ವರರಿಗೆ ಕೊಡಿಯನಲು। ಹಾಂಗೆ ತೆಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ। ಮಧುವರಸ ಕಂಡು। ಎಲೆ ಹೊಲೆಯ ಬಳೆಯ ... ರುಲಾಗಿ
ನೆನಲು। ಚೆಂಮ್ಮಾಳಿಗೆಯನಲು। ಅವನ್ನೋಡು ವಲೆಂ ನಿಯಮಂದು ಮಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು। ಮಧುವರಸನ ಮ್ಮೆ ಮೆಚ್ಚಿವಾಗಿಕಲು ನೆತ್ತರ ಸುರಿಲುತೆರಲು। ಆ ವೇಳ್ಯೆದ ಬೆರಕ್ಕೈಯಲ್ಲು ಗನಾವಾಗನೆ
ರಲು। ದೈವಾನುಕೂಲದಿಂದ ಮಧುವರಸನ ದಾಸಿ। ಲಕುಮಾಯಿ ತೆಂನ್ನೊಡೆಯನ ಜಲ ಕಳೆನಿರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ। ಕತ್ತಲೆಗವಿಯಲು ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಲಂ ಜೆ। ಹೊಲೆಯ ಬನ ಬಜ್ಜ
ಲನಿರಲೊಂ ಬಿಕೊಂಡ್ರು ಹಾದಿಜೆರಸಿ ಮಧುವ ರಸನಗೆ ರೆಯಲು। ಕುಪ್ಪ ಹಾಗದಿವ್ವ ಕೆರಿರಿಯಾದ ಸಾ ಅದ ಕಂಡುದಾಸಿಯ ಕರಸಿ ನಿರನೆಲ್ಲಿ ತೆಂದೆ। ಅಂಜಬದೆ ಹೇಳ್ವ
ವಪೇಳ್ಳುಯೆನಲು। ಹೊಲೆಯಬನ ಬಜ್ಜಲನಿರತೆಂ ದೆನೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹರಹರಾಯಿವೊ ಬಜ್ಜಲನಿರ್ನಿಂದ ... ಯುಂತಾಯಿತು। ಅವರವರ್ನ ನವ ಮಾಡಿದರೆಯ
೦ನೆಸು ಫಲವಾದಿತೋ ಹೇಂದು। ಹೊಲೆಯಬನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನ್ವಮಸ್ಕರಿಸಿ। ವಿಶ್ವವಬಿಕ್ಷೆಯ ಪಡೆದು। ಕಾಲಜಂಗಮ ಮೂರ್ಚನೆಯಮಾಡುತಮಧು
ವರಸರು ಸುಖದಲಿದ್ದರು॥ ... ಗೆನಿಯೊಗದ ವಕ್ತೆ ಸಂ ... ಗಲಮಹಾ॥ ಶ್ರೀ ○ ಶ್ರೀ ○ ಶ್ರೀ ○॥ ನಾಲ್ಲಿತಿಯ ಕಥೆ॥ ಕಲ್ಯಾಣ ...
ಲಮುನಿಯು ಶಪಿ ... ಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮಿ ... ರದನೂಯಿ ಖಂಡುಗ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಬಿಷೇಕವ ಮಾಡಲು। ಹಾಲಿದು ಬದಿಯವಿಕೆ ... ದಿರಲು। ಆಗ ಕಾಪ್ಪಿ ...
೦ಬ ನಾಲ್ಲಿತಿ ಮಜಿಗೆ ... ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ। ಆಕೆ ಸಲ್ಲಿ ... ಬಸವಂನಾಯನಲು। ... ಬಜ್ಜಳ ... ಬಸವೇಶ್ವರನ ...
ನಿಡಲು। ಆಗ ಜಬಿಜ್ಜಳನಗುತ ಬಸವಂ ... ಕಿದಿವಿಸೆನಲು। ನಾಲ್ಲಿತಿಯ ... ದನಷ ಬಿಡಿವೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಜ್ಜಳ ...

ಶಿವತೆಂದು ಸಾವಿರನಾಮನಿರತನೊಡಿಸಾ ಮಹಾತ್ಮೆಯ ಮೇಲೆತ್ತೆಹೊತ್ತಿ। ನಿಲವು ಬಸವಣ್ಣನಾಯೆಂದುಕೊಡಗಳ ಬಿಸಾಡಿಯನೆಲು। ಹಾಂಗೆ ಅವರು ಬಸವಾಯೆಂದುಕೊಡಗಳ ಬಿಸುಡಲು। ಅಷ್ಟು
ಹೂದಗಳು ಸೂಅಂತರದಲ್ಲಿ ನಿನಲು। ಆ ಜಪ ಹಿಮೆಯ ಕಂಡು। ಪಾದಗಾನು ಕೇಳಿಯ ಮಾಡಿ ಶರಣಾದನು॥೧॥ ಶ್ಲೋ॥ ಗೋಲ್ಲ ಲಿಖಿ ಜಕ್ಷಗೆ ಹಿಳ್ಳು ವನದಿ। ಚೋಳದೇಶದ ಹೊಂ
ನಾಂಬಳ್ಳದಲ್ಲಿ। ಶಿವಭಕ್ತರಂ ಬಲ್ಲ ಕೈಕೊಂಡ ಬಲಿಂಗವಿಹುದು। ಆ ಲಿಂಗದ ಪೂಜಕ ಶಿವರತ್ನನೆಂಬ ನಾಕನು। ಹೊಂದು ದಿನಪ ಪ್ರಕ್ಷ ಹಾನಿ ಸೆನಾನಿ ಉತ್ಕಂಬಿವಾಗಿ ಧಾರಿವಾ
ರ್ಣ ಕ್ಷೋಣದಲಾದಿ। ಪುಷ್ಪಗಳ ತಾಂ ಜಿಡುಕರ ದಿಗೆಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ ಬರುವಾಗ। ಮಳೆ ಬಂದು ಕೆಸರಾಗಿ ಇರಲು। ಜಾರಿ ಬಿಳುವಾಗ ಕರಡಗೆಯ
ಹೂಗಳನೆಲ್ಲ ಕೆಸರ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ ಪೂಜೆಗೆ ಸಲ್ಲವಲಾ ಎಂದು। ತಿರುಚಿಟ್ಟಂಬಲೇಶ್ವರಾ ಯೆಂದು ನೆನೆಯಲು। ಆಗ ಶಿವ ಬಂದು ಕರಡಗೆಯನು ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು
ನಿಲಿಸಲಿ ಸ್ಲೋ ಸಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಂ ಹೊಂದೆ। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರದೊಯ್ದ ಪರಿ॥೨॥ ಶ್ಲೋ॥ ಅಬ್ರಿಶಿರ ಲೂರ್ಧ್ವಶಿವ ಯೆಂಬ ಗಂಧರ್ವ ಕನ್ಯೆ ತಿಪ್ಪತಿಗಳು ಶಿವನ ಪ್ಪ
ತ್ತಿಗೆಯಿಂದ। ಸ್ಲೋ ಸತ್ತಾ ಬಿರದಲಿ ಮಾರಕ ನಿಡೆ ಸುಗ್ಗಲ ದೇವಿಯ ಕೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನಿಸಿ ಸತಿಪತಿಗಳಾಗಿರುವಾಗ। ಶಿವನಾಜ್ಞೆ
ಧರ್ಮಿಕರಬಂದು। ಆ ಜಿರಸ್ವರವ ಕೈಕೊಂಡು। ಸುಗ್ಗಲದೇವಿಯ ಕಪ್ಪೆಗಳಿ ಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ। ನಿಂನ ಬಸುರಲ್ಲಿ। ಒಬ್ಬ ಗನಾಮೇಶ್ವರ ಬರುವಾನೆ। ಆತನೊ ಸಕಲ ಕಂನುಕಿರಿಷ
ಹವಾಗಿ ನಿಂನ ಮಗನಲ್ಲಿ ದ್ದಾನು। ಆತಗೆ ನಿಷ್ಠರಾಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಹೆಸರಿಡಿಯೆಂದು ಹೋಗಲು। ಹಾಂಗೆ ಮಗನು ಲಾಲಗೆ ದ್ವಾಳಿ ಶುವ ಕಂಡು। ರಾಮಯ್ಯನೆಂಬ ಹೆಸರ ಕರೆಯ
ಲು। ಚಕ್ಕೆ ಜಾನಪ್ರರಾಗ್ನ ವೆರೂಪಾನಿ ಬೆಳೆವಂತೆ ಬೆಳೆದನು। ಬಳಿಕ ಆಯೆಳು ವರುಷದ ಹರಿಯವಾಗಲು। ಸುಗ್ಗಲದೇವಿ ಮಗನ ದನವ ಕಾವದು ಕೊಂಡು ಬಾರೆನಲು।

ಅವರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಧೂಳಿ ಮಹಾಂಕಾಳನೆಂಬ ದೇವರು। ತಾನು ಧನವ ಕಾದುಕೊಂಡು ಬಹುಲಾದು। ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ರಾಮಯ್ಯನ ನವನಾಣ್ಯದ ಹಾಲನೆ ಕಾದಿರಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಿಶ್ವನು

ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು। ಜೇಸಿನ ಮೇಲ್ಲ ಬೆಕ್ಕನಲು। ಮಾಡಿಕೊಡಲು। ಶಿವನು ಅವಸಲಿಸಿ ಮೃತೆ ಅಂಬಕ್ಕ ಗಲಂತಿಯನಲು। ರಾಮಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹಾದಿ। ಅಂಬಲಿ ನಿವಪನ ಕುಡಿ

ದಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು। ಆ ಹಾಲದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮದೇವರ ಕಾಣದೆ ಅಳುತಿರಲು। ಪುರುಷನ ಹಾಗುವ ಮನೆಯವರು ಅಸುಲಾದಕೆನಲು। ನಂಮಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ

ನವ್ವಾ ನಾವು ನೆನಲು। ಅವರು ತಾವಿಲ್ಲುರೆಂದು ಸಂಗಡ ಕರಕೊಂಡು ಹಾಗೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಕರೆರಲು ನಂಮಯ್ಯ ಯೂರೂಪಲೆ ವೆಂದು ಪರ್ವತವನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿ। ಯೆಲ್ಲಿ

ಯೂ ಕಾಣಾದೆ ಕೆಮ್ಮಿಯ ಬಿಳುತಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ರಾಮಯ್ಯನ ಹಿಡಿದು। ಮುದ್ದಾಡಿ ನಿನ್ನ ಸೋಂನಲಿಗೆ ಸೆಹಾಗು। ನಿಂನ ಹಾಲದಲಿ ನಾ ಲಿಂಗರೂಪಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ

ಕೊಂಡೆವೆನಲು। ರಾಮಯ್ಯ ಬಿಡೆಂಬಷ್ಟು। ಮುಂದೆ ಹಾಗಿರಲು। ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಪ್ರಕಂಡು। ಮೆಲೆ ಕೊಂಡು ಹಾ ಗಿರಿಕೆ ಪಿಠದಲಿ ನಿಲಿಸಲು। ಹೊಂದು ಸ್ವಾಕಲು

ಬಂದು ತಲಿಂಗದಾಳ ಪ್ರಗಿತು। ಅದು ಕಾರ್ಯದ ನಾತಪಿಲಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು। ರಾಮಯ್ಯನ ಆಲಿಂಗ ಪೂಜಿಸುತಿರಲು। ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಕೆಳಯ

ತಡಿಯಲ್ಲಿ। ಶಿವಬಾಳುವಲ್ಲಿರಲು। ಯರಳೆ ಬಂದು ಕಾಡಿನಿಂದ ಕಾಸಲು। ಅದುಯ ಕಳ್ಳೆಯರು ಪನಲ್ಲಿದು ಮರುಪೋಂಕಾರವಾಗಲು। ನಿನಾರೆಂದು ಕೇಳಲು ಸಾನು ಜಲಜಾತ ಮರದ। ಮುತ್ತಿನ್ನು

ವದನನ ಸತಿ। ಕುಸುಮಗಂಧಿಯಮ್ಮ। ಯೆಂನ ಹೆಸರು ಮೆಘು ಬಾಂಲ್ ಹೊಮ ಮಾಹ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಪ್ಪ। ಕೈವಲ್ಯ ಮುನಿಯ ಪಾದವನೆಡಹಲು। ಆ ಮುನಿ ಶಾಪಿಸಿದ ಕಾರಣ ಯರಳೆಯಾಗಿ

ದ್ದೆನು। ಯೂಗನಿಂನ ದರ್ಶನದಿಂದ। ನಿಜರೂಪಾದೆನೆಂದು ರಾಮಯ್ಯಗೆ ವಂದನೆಯ ಮಾಡಿ ಯೆಂಬ ಸುರಗಿ ಯಹಾಪ್ಪು।। ತಂನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು।। ಮತ್ತೊಂದು ಕೆರೆಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ। ಅಷ್ಟ ಷಷ್ಠಿ

ತೀರ್ಥವೆಂಬ ಹೊನಲಿದಲು। ಅದರೊಳಗೆ ಹೊರಬರ ಬಿಪ್ರತೆರು। ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಂದು। ಯೀ ಉದಕ ಶುದ್ಧವಲ್ಲವೆಂದು। ಮಂತ್ರಿಸಿ ಶುದ್ಧಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಲು। ತಲೆಯ ಮೇಲೆ
ಗೆ ಬೆಂದು ಕೂದಲುದುರಲು। ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಲು। ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲು। ಬಳಿಕ ಯೀ ಉದಕ ಹಾಗಿರಲಾಗಿ ಇಂದ ಧೀರವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತಲು। ನಾಗೇಶನ ತೀರ್ಥದ ಬಳಿ
ಕ್ಷೇತ್ರ। ಬಳಿಕ ನೀಲಕಂಠೇಶ್ವರಕ್ಷೇತ್ರ। ರಾಮನಾಥನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬಂದು। ಖಡದಿರದ ಹಾಯ್ದಲು ಅವರ ದೇಹ ವಜ್ರದಂತೆ ಹರಿಯದಿರಲು। ಬಳಿಕ ಶರಣ್ಣನಿ। ನಾನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ
೫. ನೆನೆಲು ನಂನ ಕಷ್ಟಯ ಹಾಕ್ಕುಲ ಆಹಾರವ ತೆಗೆದು ಕಾಯನಲು। ಅವಳು ಉದಿಹ ದೋಳಗೆ ಹಾಕ್ಕು। ಮಾಂಸವ ಕಾಣದೆ ಹಾ ಅಡು ಉದಕ್ಕೆ ದಾರಿಯ ಕಾಣದೆ। ಅಧ
ದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರಡಲು। ಅದ್ಯೋ ದ್ರೈಲೆಯೆಂ ಬಹಿಸರ್ಗಯು ತು। ಯಾಂದು ದಿನ ಸ್ನಾನಸು। ರಾಮಯ್ಯನ ಪಾದಕೆ ಬೀಳಲು। ಆಗ ಗುದ್ದೆರ ಯುದಾರೆಂದು ಕೇಳಲು। ಯಿ
ದು ಭಾಗವಾನನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವನ್ನ ಸುಶಿವನ ಅಘೋರಮುದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಉಗ್ರಮುಖನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನ್ನ। ಪಾದವನೆಡಹಲು। ಶಾಲ್ಗನಾಯಿ ಯಹಗೆಂದು ಶಾಪಿ
ಸಲು। ಯಾ ಜನ್ಮವಾಯಿತೆಯು ಉದಕೆಶಾಳು ಗೊಂಡನೆಂಬ ಹೆಸರಾದುದೆಂದು। ಹೇಳಿದರು। ಬಳಿಕ ಆ ಮಲಿಂಗದ ಗುಡಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ದ್ದು। ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನ ಪಾ
ದದ ಮೇಲೆ ಹೊರಳಿ। ಸ್ನಾನ ಜನ್ಮವಳಿದು। ಭಾಗವಾನ ಗಂಧರ್ವನ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು। ಬಳಿಕ ಬರುತ್ತಿರುವ ದಿಕ್ಕೆಯ ಪಡೆದು। ಗಣಂಗಳು ವೇರಸಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸನ್ನಿಹಾದರು।। ಶ।। ಸ್ವಸ್ತಿ
ಹಂನೆರಡನೆ ಸಗಂ ಬಹುದನ್ನೆರಡು। ಧಾತಾರ ಮಾತ್ರುಮಿತ್ರವರುಣಾ ಶತ್ರುಃ। ವಸ್ವತ್ತುಮಾಘ। ಪರ್ಜನ್ಯ। ಹಂಸ। ಶ। ತ್ವಷ್ಟ ವಿಷ್ಣು। ಯಿವರು। ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯರು। ವಿರಭದ್ರ। ಶಂಭು।
ಗಿರೀಶ। ಅಜ। ಏಕಪಾತ್। ಅಹಿರ್ಬುಧ್ನ್ಯ। ಸ್ಥಾಣು। ಪಿನಾಕಿ। ಭವ ತು। ವಿಶಾಂಪತಿ। ಪಶುಪತಿ। ಯಿವರು ಯೇಕಾದಶರುದ್ರ। ಮರೀಚಿಯ ಅತ್ರಿ। ಅಂದಿರ। ಪುಲಸ್ತ್ಯ ಪುಲ

ಹ ಶ್ರವಣ। ಧನಿಷ್ಠ। ಶತಭಿಷ। ಪ್ರಗಣ। ಯಿವರು ನವ ಬ್ರಹ್ಮರು। ಧರ। ಧ್ರುವ। ಸೋಮ। ಅಪ। ಅನಲ। ಅನಿಲ। ಪ್ರತ್ಯೂಷ। ಪ್ರಭಾತ। ಯಿಲಾ। ಅಷ್ಟವಸುಗಳು। ಬ್ರಹ್ಮೀ। ಮಾಹೇಶ್ವರಿ। ಕೌಮಾರಿ। ವೈಷ್ಣವಿ। ವಾರಾ
ಹಿ। ಇಂದ್ರಾಣಿ। ಮಹೇಂದ್ರಿ। ಚಾಮುಂಡಿ। ಯಿವರು ಸಪ್ತ ಮಾತೃಕೆಯರು॥ ದೂರದ ದೃಷ್ಟಿಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ। ಯೀ ಲಂಕಾ ನಗರ ಪುರಾತನ ನಗರ ತೆಯು ವಿ ನಮಗ ಸ್ವರ್ಗ ಮಹ। ವಿನಯ ನಗರ ಆತ್ಮ ಕೈಲಾಸ ನಮಗ
ನಹೂಷನ ನಮಗ ಯಮಯಾತಿ। ಯಮನಗರದ ದೂ। ವಿನಮೆ ನಗ ಧರ್ಮ। ನಮಗ ಧರ್ಮನೇತ್ರ। ನಜ ನಗರ ಜಿಲ್ಲೆ। ವಿನ ಮಗ ಧನಶ। ನ ಮಗ ನಕ್ರ। ಪ್ರಜಾ। ನ ಮಗ ಕ ಲವಿದ್ಯ। ನಸ್ತಲ। ನಾ ಕಸಾ।
ಯಾ ಶೆಯ ಮಗ ಕ್ಷಾತ್ರ ವಿದ್ಯೆ। ಯಿವನ ಮಂ ತ್ರಿ ಯಿಂದ್ರಗುಪ್ತ। ದಳವಾಯ ಹೆಸರು ಸಿಂಹಸೇನ। ಬಳಿಕ। ಒಂದು ದಿನ। ನಾಲ್ಕು ವಿದ್ಯೆಗಳು। ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಭೋಜನ ನಡೆದು ನಾ
ಗ। ಆ ತನಜ ಬೆಂನ ಬ ಹೆಲ್ಲಿ ಕೆಯಲಿ ದ್ದಬಾಣ। ನೆನೆದು ಹಾನಿ ರೆಕ್ಕ ವಾಗಿ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಬತ್ತಲಿ ಕೆಯ ಬಾಗಲು। ಋಷಿಗಳು ಕರೆದು। ಬಾಣ ರಕ್ತಮಯವಾಗಿ ದೆಯೆ ಸೂರ
ನ ಬೆಸಲು। ಯಾ ಬಾಣವ ನಾನು ಬತ್ತಲಿ ಕೆಯ ಚಪ್ಪಲಿಸಿ ನಂನೆವಾದಲು। ಅದು ತ್ರಿಕಕ್ಷೆ ನೆಗದು। ಶಾಕದ್ವೀಪ । ಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗೆ ವಹ ಬಿಲು ತಿಕಲು। ಆ ಹು
ಲಿಯ ಕಾಂಡ ಆಕಲ ಬಡಿಸಿ। ಬಂ ತೆಂದು ಹೆ ಳಲು। ನಿನ ದೂರದಾಲ್ಲಾದುದ ಹಿಂಗೆ ಲಿ ಅರಿದಿಯನಲು। ನಾನು ಶಿವನಲಿ ದೂರಲಕ್ಷ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ದೂರಶ್ರವಣಗಳೆಂಬ ಸಿದ್ಧಿಯ ಪಡೆದೆನೆನ
ಲು। ಆ ಋಷಿಗಳೆಂದರು। ಪತ್ರಿಕಾ ಲೇಖ ವಿದ್ಯೆ ದೂರದೃಷ್ಟಿ ದೂರಶ್ರವಣಗಳೆಂದರೆನಲು। ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಾರದಲ್ಲಿ ದುದಕಾಬುದೆ ದೃಷ್ಟಿ। ದೂರದ ಲಾಡ ಧ್ವನಿಯ ಕೇಳುವುದೆ ದೂರಶ್ರವಣವೆನಲು।
ಮುನಿಗಳು ಚಿತ್ರ ವಿದ್ಯೆ ತಂ ಮಾತ್ರ ಮ ನೆ ತಿರಲ ದರು॥ ೫॥ ಶಿಕ್ಷೆ ನಿಯಪವಾಡ। ಮಧುರಾಪಟ್ಟಣವ ನಾಳುವ ಸ್ವಾಂಧರ ಪಾಂಡ್ಯನು। ಕಂಚಿಯ ನಾಳುವ ರಾಜೇಂದ್ರ ಚೋಳನು। ಮುಖ್ಯದ
ದಿಯ ನಾಳುವ ಚೆರ ಘರಾಯನು। ಯಿವರು ಮೂವರು ದಿ॥ ನ ತ್ರತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶೈಲಾ। ನಕ್ಷತ್ರ। ಶಿವನ ಪವಾಲ್ಯಂ ಬರೆದರು। ಅದ ಕೆಂದು ಯಿಂದ್ರನ ನರಲೋಕದರನುಗಳು।

ನಂನವಷ್ಟನಾದೊಳಗೆಣಾಕ್ಷಪಾಗುಲಾದಿನೆಂದು। ಮುಚ್ಚರಿಸಿ ಅಮರಾವತಿಯಬಾನಿಲಾಳಗೆ। ಮರವಪಾದು ಕೆಂಗಳ ಕಟ್ಟಿ। ಯಿವರುಯಿದರಕೆಳಗೆಣಾದರೆ। ನಾನೆತ್ರಿಷ್ಟನಂ
ದು ರಾವಿಸಲು। ಯಿತಯಾ ಮುವರು ಅರಸುಗಳು। ಯಿಂದ್ರನಪಾದುಕೆಗಳ ಕಟ್ಟುದುದಕಂಡು। ಗೋಪುರದಮೆಲತೆಜಿಗಳ ಹಾರಿಸಿ। ಕ್ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಣಾಗಿ। ವಾಲ್ಕಿಸಿತರಿ ನಾಬರುವಾ
ಗ। ಯೆಂನಷ್ಟತೆನವಗೆಧ್ವರೆಂದು। ಆ ಶರಣರಯಿದಿರುಗಾಂಡು ಕರತ್ಯಂಮಲಾಂನಲಾಸನದಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ಮತೆವಗಡೆಯಲಿನಾಲಿ ಸಜಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಲು। ಆಗ ಅದಕೆ
೭೦ ಯಿಂದ್ರನಾರಾಜೆಂದ್ರಬಾಳನು। ಪಗಡೆಯ … ನಾಡಿ ಯಿಂದ್ರನ ಸೊಲಿಸಿದನು। ಅವನ್ನೆ ಯಿಂದ್ರನು ಆ ಮೂವರರನು ಗೆಲರಾಜ್ಯಕೆಮಲೆಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಿದನು। ಅವ
ನವರು ತಿಳಿದು। ಅಮರಾವತಿಗೆಣಾದಿ। ಯ … ರೆಯ ನೆತ್ರತೆಂಗಳ ಹಿಡಿ ತಂದು। ಚಿಬಂಬರದಲಿನೆರೆಯ … ಪಾಕಿದರು। ಅದಕ್ಕಂತ್ರದಂಡೆಲೆ ಬಂದಾನೆಂದು।
ನಾಂದರಪಾಂಡ್ಯನು ನಕ್ಕನ್ನೈನಾಕಕ್ಕೆ ಯದ್ರ … ಷ್ಪ ವಣಾದಲು। ಅದ್ರಿಷ್ಟ ವವಿತ ಜಂಗಮದೆವಯೋಗ್ಯಾದಲು। ಅದವೆಲ್ಲ ಕಾಪಿಸಲು। ಹನಾಚನೆಲ್ಲಾ ಜಂಗಮ
ಕೊಣಟಿರಿ। ಕುದುರೆಯ ಪ್ರೆಂಗೆತಂದಿರೆನಲು … ನಿವಾರಮಾತನಾಕೆಲ ಬೆಡ। ಮೂಱುದಿನದಾಳಗೆ ಕುದುರೆಗಳ ನೋಡಿತ್ತೊಳ್ಳಿಯೆಂದು। ಚಿಂತಿಸಿವ ಲಗಲು। ಶಿ
ಪನ ಕೃಷ್ಣದಲಿ ಬಂದು। ನರಿಗಳ ಹಿಡಿತಂದು ಪಾದಾದಕವತಲಿದರೆ। ಕುದುರೆಯ ದಾವೆನಲು। ಆಗನರಿಗಳ ಕುದುರೆಯ ಮಾಡಿ। ಯಿಂದ್ರನ ತಾ ಡೆಕಾಬಿ ಯುಱುಯಲಿಕ್ಕೆದನು।
ಬಲಿಕೆ ಯಿಂದ್ರನ ಧಬಿದ್ದು। ನಂನಪರಾದವ ಪಾಲಿ ನಿಕಾಲ ಬೆಕೆಂದು ಬಂನವಿಸಿ। ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಬಿಡಿನಿಶಾಂಡು ಡಾದನು। ಯಿತ್ತೆಯಾಮೂವರು ಶರಣರೂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಣಾದರು
॥ ೭೧ ॥ ಯಿಂದನಾಗಯ ವನೆಂಬವಿ ಪ್ರಜಂಗಮದೆವರು। ಊಪ್ಪಿದೆ ಶಾಬಿತ್ರ ಯ ಸಂನಗದಲ್ಲಿರುವಾಗ।

ತಂಮ ಮನೆಯ ದಾಸಿಯು। ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮನೆಗೆ ಪದಿಯ ತ್ತರಕಳ ಹಲು। ಆಕೆ ಗಂಗಾಂಬಿಕೆಯು ಪ್ಪಡು ಕೊಳ್ಳಿವ ಕಂಡು ಪದತಿ ನೆಬಂದು ಪೇಳ್ದಳು। ತದಸ್ತಾ ಕೊಲ್ಲಿ ಧಜಾ ತ್ರಿಸಪ್ತ
ಶ್ರಿಗೌರಿ ಪಷ್ಠಂ ಧ್ರುರಾಗ। ಉದಯರಾಗ। ಸಂಧ್ಯಾರಾಗ। ಶರಧಿ। ರಾಜಶೇಖರ। ತವರಾಜ। ಹಂದಳಿರು। ಮಕರಕಸ್ತು। ಗಾವಜತಿಲಕ। ಸೂತಿಲಕ। ರುದ್ರತಿಲಕ। ಚಂದ್ರಾಪತಿ। ಕವ
ಮೇಘರಂಜಿ। ಕಾಂಭೋಜಿ। ಸಂಗಾವದಂಜಿ। ಪಳ್ಳಿ ಪದ್ದುವಳ್ಳಿ। ನೇತ್ರಾವಳ್ಳಿ। ಚಿತ್ರಾವಳ್ಳಿ। ವನಿತಾವಳ್ಳಿ। ಬಿಂಜಿಷಾವಳ್ಳಿ। ತುರಂಗಾವಳ್ಳಿ। ನಾಗಾವಳ್ಳಿ। ಹಂಸಾವಳ್ಳಿ। ಮನಸಾ
ವಳ್ಳಿ। ಜನದಾಳಿ। ಮೋಹಲಾದಿ। ಬಂಗಾಳಿ ಯ ಸೆರೆಯ। ಕಂಡುಬಲೆ ಉ। ಇಂತಾ ಸಿರೆಯ ನೆನಲಿ ಕೋಪಾವೇಶನಾಳ್ದು। ಆಗ ವೇಶ್ಯೆ। ತ್ರಿಯು ತಂನ ವಿಷಕೆ ಸಿರೆಯ ನನಗೆ ತಂದು
ಕೊಡೂ ಎನಲು। ಆತನು ಖತಿ ಬಸವಯ್ಯ। ನಿಂನ ರಾಣಿಯು ಪ್ಪ ಸಿರೆಯ ಕೊಡು ಎನಲು। ತೋಷನ ಸತಿಯು ಪ್ಪ ಸಿರೆಯನು ಸದು ಜಂಗಮದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಲು। ಅವ
ರು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಪೋಗೆ। ತಂಮ ಸತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಸು ಖದಲ್ಲಿ ಧ್ದುರು॥ ವೃತ್ತ॥ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಬಿಲಿದೆ ವ ಮೂರ್ತಿಯು ತಂಮ ಸಿಶಾಣ ಮಂತ್ರಿ। ಆತನ ಸತಿ
ಪದ್ಮಗಂಧಿಯಲ್ಲಿನಿಲಂಮ ಹೂಪ್ಪಿದಳು। ಆಕೆಗೆ ಸಂಗಮೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಲಿ ವಿಶ್ರಯ ಕೊಡಿಸಿ। ಬಸವೇಶ್ವರನು ಬಿಪಾಪ್ರವಾಗಿ। ರೋಪುಲವರು ಜಂಗಮರು ಬ
ನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಕೆಲಸ ಜಂಗಮ ಮಹೇಶ್ವರರಾದಿ। ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು। ನಿಲ್ಲೂ ಚೆನೆಯ ರತ್ನ ಖಚಿತ ಪಾಲೆಯ ಕಂಡು। ಆಗ ಲಾಡಿ ರಲು। ನಿಂಮ ಹಸನ
ನೊಂದಾವೆಂದು। ತಂಮ ಹಸ್ತದಲ್ಲೆ ನಿಲಂಮ ಕಿವಿಯೋಲೆಯ ತೆಗದು ಕೊಟ್ಟಳು॥ ಗಂಗಾಂಬಿಕೆಯ ಸೀರೆಯ ಕೊಟ್ಟದನ್ನೆಲಾಪ್ಪಗಧೆ॥ ಇದು ಗುಡಿಯ ನಾರಂಬ ಶಿವ ಭಕ
ನು। ರಾಜಬಾಳು ಶೇಖನಯಂದೆ ಕೈಸಾವಿರ ಜಂಗಮ ಪವಳಿಗ। ಇಜ್ಜಾ ಪವಾ ತನವನಿಡುತಿರಲು। ಅದೆ ಕೆಲ್ಲ ಮ ದಿಪಸ ಪ್ರಂಚ ಮುಖವನೆಂದು

ಬೀದಿ ಕೆಂಡವು॥ ದಶಭುಜವನೆತ್ತಿದ ಬಹುಭುಜವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ಜಟಾಮಕುಟವ ಪಾಕಿದುರುಬು ಮಾಡಿ। ಘನಾತಿ ಗಂಗಾಕೆಸುರಿಯ ತಿಲಕವ ಮಾಡಿ। ನಾಗಕುಂಡಲವರತ
ದನದುಂಡರ ಮಾಡಿ। ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯ ಮುದ್ರೆಯುಂಗರವ ಮಾಡಿ। ಅಪಸ್ಮಾರವೆಂಬ ಸರ್ಪನ ಚಂಮಾವುಗೆಯ ಮಾಡಿ। ಗಜಚರ್ಮ ಸೀರೆ ದುಕೂಲವ ಮಾಡಿ। ಹೋದಿಮಾ। ಬಿಳಿವೆಳವೆಳ
ರನಿ ಬಿಕ್ಷಾಯನಲು। ಅದಕೆಳ್ಳಿಯ ಡುಗುಡಿಯ ನೈಂಣನಾರು ಕರಣಕ್ಕೊಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ। ಯುಲಾ ಜಂಗಮನಿ ವರಿಗೆ ನಿಡುವಂತೆ। ನಿಡಲು ಸಲ ಸದೆ ಸುಂಮನಿರಲು। ಸಲಿಸುವ
ದಿಲ್ಲ ವೆಕೆನಲು। ನಿಂನ ಸತಿಯು ಬ್ಬಸಿರಿ ಯುಕ್ತಪಟ್ಟರಿ ಸಲಿಸಿ ವೆನಲು। ಸಿಕೆಯ ಸಿರಿದು ಕಾಡಲು। ಆಕೆಯ ಬ್ಬಿದ ವಾಗ ದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು। ಆಗಳಿವಸ ಪ್ರಲ್ಪ
ಕ್ಷುವಾಗಿ। ಆ ಸತಿಪತಿ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಗಳನು। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರದಾ ಕೊಂಡು ಹೋದರು॥ ೯೬೦॥ ತಿರುನಾಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂಘುಬಳಾಳರಾಯ ಬಿಕ್ಕನೆ
ಬಿಳಕನ ಸುಬಂಬನೆಯುಲ ದೇಜಂಗಮಾ ಚಸನ ಯುಮಾಡು ಕರಲು। ಅದಕೆಲ್ಲಿ ಶಿವ ಸ್ನನಾಲು ಅವನ ಖಕಿಯ ಸ್ನೋ ಬಿಡುನೋಡುವೆನೆಂದು। ಕಾಳಿದಪ್ಪಿಯನು ಧಕೊಂಡ
ಯುಲಾಪ್ಪು ಸಯ್ಯಲ್ಲಿಯ ತಿಯ ಬಂಬಿಕೆಂನ ದಗಳ ಪಿಡಿದು। ಅವರ ಮನೆ ಸಲು ಕೃ ಬರಲು। ಆಗ ಸಿಬಳಾಳರಾಯ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಸ ನಿರಾಗನಿಂದ ಹೋಳಯ
ಕೆಬಜೆಯಾ ಡಿನಿ। ಕನಕ ನಾಯುನಗಳ ಯುದೆಮಾಡಿಸಿ ಆಗೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಲು ನಲ್ಲಿ ನ್ಯ ಕೊಡುಕಿಕಲು। ಯುಂದ ಮಂತ್ರ ಲಿಪ್ಪವ ದ್ದ ದುಕ್ಕಾಗ ಶ್ಲೈಕ್ಕನಲು। ಲ್ಲಿದು ನಲ್ಲಿ ಸಿಪ್ಪವದಿ ಸುಖಾನ
ಎಲೆರಾಯ ಸಬಿ ಪವಲ್ಲಿ ಪೆಂಗಾಮಲ್ಲ ದೆನಿದ್ರೆ ಬಾರದು। ಪಂ ನಮ ನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ರಿಯ ಕಳಾರಲು। ಯುಹಂಗುಕಲು ನಮ್ಮ ಗೆನಾಗಹಾನಿಂನ ಪಿಳ್ಳದರ ನಾಬಿಕನಲು। ಆ ಮಾತಿ
ಗಾ ಕೆಯ ಕಳಪಲು। ಅಕೆ ಬಂದು ವಿಪಮೂರ್ತಿ। ಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಪವಡಿಸಿದ್ದು। ಮತ್ತೆನಿದ್ರೆ ತಿಳಿದು ನೋಡಲು। ಶಿಶುವಾಗಿ ಮೊಲೆಯನುಂಬುಲದ ಕಂಡು। ತಂನ ಪತಿಯ ಕರೆದು ಅ।

CC-0. Jangamwadi Math Collection. Digitized by eGangotri

ಯ್ಯನಕಾಣೆನು। ಒಂದು ಶಿಶು ಲಾಮೊಲೆಯ ನುಂಬುತ್ತಾದೆಯನು। ಆಗ ರಾಯ ಬಂದು ನೋಡಲು। ಆಶಿಶು ತಾ ರಾವಿನೊಳಗೆ ಶಿವ ನುಪ್ರ ತೆಲಿಪ್ರ ಕ್ತಾದಿ ಅವರ ವರಸ್ನುಕೈ ಲಾ ನಕೆ ಕರದಾಂಬ
ದರು॥ ೧ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ತ್ರಿಣಕಾವೆರಿ ಯೆಂಬ ಮಹಾ ರದಲ್ಲಿ। ಮೊನೆಮೆ ವಿಧನೈ ಸಾರ್ಥಂಬ ಶರಣರಿರ್ಪರು। ಆ ವರಸ ಪ್ಪದರಾನಾಗೆ ಪ್ರಾಯವಾಗಲು। ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಂಣಾಯ ದಿಟೆಯಾಗಿ। ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಭ
ಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ತಂನ ಪತಿಯ ಮಂಡೆ ರಗೆಯೆಂಣೆಯ ನೊತ್ತುವಾಗ। ನರೆಯ ಕಂಡು ಮುಪ್ಪು ಬರಬಹುದೆಯೆಂದು ಮಾತಂನ ಹೃದಯ ಮುಷ್ಟಿಕೊಳಲು। ಆ ಪತಿ ಕಂಡು ಹೆಂಣಾಗ
ಳ ಸತ್ತಿರೆ ಹೇಳೆಯಾಯಿತ್ತೆಂದುಳಾಡೆಯೆಂದು। ಒಂದು ಯೆ ಕಾಂತಸ್ಥಾನದಲಿ ಕುಳಿತು। ಶಿವಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಲು। ಶಿವನಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ। ಯಿಂನೆನು ಬೆಕೆಂದು ಕೇಳಲು। ಮುಪ್ಪು
ಬಾರದಂತೆ ಸಂಜೀವನ ರತ್ನವ ಪಾಲಿಸೆನಲು। ಕೊಟ್ಟು ಶಿವನು ಬಿಯಲಾಗಲು। ಬಳಿಕಾ ರತ್ನವ ಮನೆಕದ ಪಚ್ಚೆಯ ಚತ್ರದ ಬಳಿಯ ಸಿಳಿಮೆ ವೆ
ಗಿಕೊಳಲು। ಆ ಮೆಲೆ ಹವಿನಾಯಿ ವರುಷದ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲೆ ಬಹುಕಾಲ ವಿರುತಿರಲು। ಬಳಿಕೆ ಹಾಬ್ಬ ಜೀವಮೊ ಶಿಸುಷ್ಟುಳಿಬರಲು। ಯೆಡೆ ಮಾಡಿಸ್ಥಾಮಿನಲಿ ಸಿನಲು
ನಾಲುಸ್ಲಿ ಸುಳಿದಕೆ ಬರಲಿಲವೆನಲು। ಮತ್ತೆ ರತ್ನವ ಬೆಂದಿರೆನಲು। ನಿನಾವಾಗಲು ಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಯಿರುತಿರ್ದೆ। ಯಿದೆನು ಕಾರಣ ಗೊಳ್ಳೆಂದು ಕೇಳ ಬಂದೆವೆನಲು। ಆ ಮಾತಿ
ಗೆನಾನು ಸಂಜೀವನ ರತ್ನವ ಪಡೆದಿದೆನೆನಲು। ಆ ರತ್ನದ ಕಷ್ಟಮಗೆ ಕೊಡು ಯೆನಲು। ಆ ವಿಟಮೂರ್ತಿ ಯಿಂತಯ್ಯ ಬಲಿಕೊಂದ ಲಿಙ್ಗ್ಯಕೊಪ್ಪ। ನಂನ ತಲೆಯೊಳಗವೆ ಹಾಡದು ಕೊಳಿಯನ
ಲು। ಆಗ ತಲೆ ಸೊಡೆಂಪಲು। ಶಿವ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ। ಮೆಚ್ಚಿನೆಯಿದು ನೈನಾ ರತ್ನ ಲಾ ಸಕ್ಷೊಲೆಯಿದರು॥ ೧೧ ॥ ಕಥೆ ॥ ಚೋಳಮಂಡಲದಲ್ಲಿ। ಮೊನೆ ಧರಗಣನಾಥನೆಂಬ ಶಿವಶರಣನಿರ್ಪ
ನು। ಆತ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಅಂನ್ನದ್ರವ್ಯಂಗಳ ಚಲೆದುಳಿ ತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಶಿವನು ಜಂಗಮರೂಪ ತಾಳಿ ಮನೆಗೆ ಬರಲು। ದಿವಬಾಂನಗೆ

ನಿಡಲು। ನೆಲಿನಿಹೋಗುವ। ಸಾವಿರವಶಪ್ರವಗಂಟದೆ ನಿಂನಕಯ್ಯುಲಿರಲಿ ನಾಲಾಬಂದು ತೆಕೊಂಡು ಪಾದೆವೆಂದು। ಕೊಟ್ಟುಹೋಗಿ। ಅರುವತುವರುಷದ ವೆಂತೆಬಂದು ಐತಿ
ಶಕ್ಕಾನಂಯುತ್ತಾಂನಗೂಪಟೌರ್ಕಂಧ್ರುವಸೋಲಿ ಯುತೆಕೊಳ್ಳಿಂತೆಂದು ಷ್ಟಸದಲಿ ಕೊಡೆಲು। ಅದಕ್ಕೆ ವರುಷಲಾದಕೆ ಬಧ್ದಿ ಸಹಯವಿಡು ಸಾವಿರವಾಗುತದೆ। ಹಿಂಗೆ ಆಯು
ವತ್ತುವರುಷಕ್ಕೆ। ಲಕ್ಷುಲಾಯಿತ್ತುಲು। ಸಾವಿರವ ಪ್ಪವಕೊಡುಯಸಲು। ಅಷ್ಟನ ಕೊಡಲು। ಆಗ ಶಿವನು ವೆಂನೋಳೆ ಕಾರ್ತ್ಯವಮಾಡಿಕೊಂಡನು॥ ೧ ॥ ಗ್ರಹಿಕೆ॥ =॥
೩೩ ಕದತ್ತೆನಾದಿಕ್ಕಿನಲಿಯ। ಶೂರಾಂಬಾಳಂಬಮರದಲ್ಲಿ। ಸ್ವತ್ರಿಯವಂಶದಯಡೆಗನಾತೆಮ್ಮನೆಂಬರಾಯನು। ಯಾತನೆಯಿಡುಸುಡಿ ನಿಯಪ್ರಿಯಕೃಷ್ಣಿರಾಯನೆಂದೆಂಬರು।
ಸ್ಥಾತರಾಜ್ಯಪ್ರಮಂತ್ರಿಗಳವಶವಮಾಡಿ। ಶ್ರೀ ನಯಲ್ಲಾಗಡಿಗಳಸೂಜಯನಡಸುಲೆ। ಕೆಲುದಿನಗಳೆಯಲು। ಬಳ್ಳಿಕಲ್ಲಿಮರದಲ್ಲಿದ ಬಶಕ್ತನೆಂಬ ಬಿಕ್ತನು। ಜಂಗಮಾಚ
ನೆಯಮಾಡುವಾಗ। ಬಿಡಲನಬರಲು। ಮ ನೆಯಲಿ ಧರ್ಮಶಂಚಿತಾಂಬ್ರಗಹಮೆದಲಾದ ವಹಯಿ। ಜಂಗಮಾಚನೆಯುವಮಾಡುತಿರಲು। ಅದುನರಿಯ
ಗಲು। ಮತಿಕಂನಬನಿಕ್ಕಿದ್ರವ್ಯವಿತೆಂದುನಿಡು ಚಿನಂಧು। ಯಾಚಿಸಿ। ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ। ಕಂನವನಿಕ್ಕಬರೆಂದು। ಕಾದಿನಚಿಸೊವನಘು। ತಲೆಯಜಡೆಯಹಿಡಿಕೊಂಡು
ಕಂನಗಳಿಯತಿತಡೆತೊಂಡು। ನಧಾಗಧಂತೇಹೆಜೆಯನಿಮತ್ತಗಳಗಳನಪಿಯನಡಿರಾಯನಮನೆಯಹಿಹಾಷ್ಟಯುತುಮ್ಮಣ್ಣಿವಕ್ಕೆ ನರಿತಸ್ಟಿಂದುಕನಾಜಡಾಳಗಿದ್ದ।
ಬಿತವಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬ್ರಂದಿನೆಂದು। ಪ್ರೆಚಿಸಿಕಂನಗಳಿಯಂದೆ। ಜಡೆಯಕಾರ್ತೆದುಹಾಕ್ಷಹಾಗಿ। ಸಂಗಾನೆಲ್ಲರು ಛೆಡಿಯಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಶಿವನುಆಜಕನೆರಾಯ
ನ। ಋಬ್ಬ ರಬಿಕ್ಕೆನಿದ್ರಿಯಲಾ ಕೃಶ್ಚೆ ಪ್ರಕಟವಮಾಡ) ಬೆಕೆಂದು। ಕಾವಲವರಿಗೆ ದಯಚ್ಚೆರ ಹುಟ್ಟಿಸಲು। ಅವರಿ ಇದ್ದನಿಸಾರ್ಕಂದು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಾಗಿ। ರಾಯನಗಾ ಪಿನಲು।

ಕಣ್ಣಿಯ ತೆನಲು। ನಿತಲದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತಿರಲು। ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲಾ ತೀರಿದ ಕಾರಣ ಕಂನ್ನವನಿಕ್ಕಿದೆನೆನಲು। ಆಗ ಭಕ್ತನ ಬಡಿಸಿ ಭಂಡಾರ ವೊಡವಾಗಿ। ತಂನದೆ ಶಿವನೆಲ್ಲಾ ಜಂಗಮವಾಗಿ
ನೆಯ ಮಾಡಿಯೆಂದು। ಆಗ ಕಳ್ಳರ ನಾಗಿಕ್ಕೊಡಲು। ಆ ರಾಯನಗೆ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು॥ ಯಿಂತಿದ್ದ ಚೆನ್ನಯ್ಯ ಸುಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ। ಕೈಲಾಸವ ಪಡೆದ
ರು॥ ೩೧॥ ಬಾಲದಿ ಭದ ಕಂಜಾರಿಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಮಾನಕಂಜಾರ ಯೆನಿಪ। ಶಿವಂಗೆ ಸಲ್ಲೆ ವೆಳಾಯಿ। ಶಿವಜ್ಞಾನ ವೆತ್ತಂದೆ। ದಯದಮ್ಯಗಳೆ ಟೂಧ ಹೂಜೆದ ಹಾಳಿಯ ಭಕ್ತರಿಬ
ಂದುಗಳು। ತಂನ ಭಾಗ್ಯ ವೆಶಿವ ಭಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯ। ತನು ಮನ ಧನ ಸಭಶಿವಂಗಪಿಸುತ। ಹಿಂದು ವಿನಜಂಗಮದಾಶೆಯ ದಿಶಲು। ಉಪವಾಸವಿರು ಉದಕ್ಕೆ ಪಿಯೆಂದಿರು
ತೆ। ನಿತ್ಯ ಮಾಜಿಗೆ ಕಂಜಾ ಶಿವಶರಣ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು। ಮಾಜಿಸುತೆಸು ಖದಿಂದಿರಲು। ಶಿತನಸತಿಯೊಂದು। ನಯನೆ ಬಾ। ದುಃಖಾರತೆಯುಲ್ಲ। ಪುತ್ರನಿಲದು ಮೊಂದೆ ಭಾರತೆ। ಲಿ
ಲಿಂಗವ ಬೆಡಿ ಕೊಳ್ಳಿಯ ನಲು। ಬೆಡುಯನ ಬಹುದೆ ಶಿವನಪ್ಪಂ ತಲ್ಲದೆ ನಾಂಮಿಚ್ಚೆಯೆ ಯನಲು। ಮತ್ತೆ ಸತಿ ಬೆಡಿಕೊಳ್ಳಿಯನಲು। ಹಾಂಗೆ ರಾಯ ಲಿಂಗವ ಬಲಿಗೆ ಬಂದು ಬೆ
ಡುಲಾದು ಭೋಕಪ್ಪ। ಸತಿಯಲ್ಲಿಗಾನಿ ಬೆಡುತೆನೆಯೆ। ದು ಪುತ್ರ ನಂಬುದ ಮಯೆದು। ಪುತ್ರಿಯ ಕಾದೊಯನಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಬೆಡಿಯ ಗಂ ಗಾದನವನು ಮಾಂ ದುಃಖಲುವನು ರಾಯ
ನಪ ಸದಲ್ಲಿ ಕಾ ಡಯು। ಅವ ಸಿವಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಶಿವನು ವರವ ಕಾಷ್ಠ ಯಗಲ್ಲಾ ದಲ್ಲು ಯೊದು ಹೆಲ್ಲ। ಬಾಗ ದಾಲ್ಲಿ ರಯು। ಗರ್ಭಿಣಿಯು ನಿಯನ ಳಪಡೆದು ತಿರು ಮುಡಿ ಹಾಡೆಯ ಲೆಂ ಮುಪೆ ನವಿ
ತ್ತರು। ಆ ಗವಿನವಿನಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರನ ಕಳೆಯಂತೆ। ಕಲ್ಪಲತೆಯಂತೆ। ಬೆಳೆವುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಪ ಬಿನಾಲ್ಕು ವರುಷದ ಹರೆಯವಾಗಲು। ಆಗ ಬಾಲರಾಯನ ಗಾಂಗೆಯ ನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯ। ಕಂ
ಜಾರರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಪಿ। ತಂನ ಮಗನಿಗೆ। ಲಿ ತನ ಮಗಳ ಕೇಳಿಸಲು। ವಿ ತಿದಕ್ಕಾ ಡಂಬಷ್ಟನ ವ ಶಿಷ್ಟ ದಿಂ ಪಾಧಾರ ಮಂ. ಪವ ವರಜಾನ। ಅದಕ್ಕೆ ಲೆಗ ರಂನದ ಜಗುಲಿಯ ನಿ ಕ್ಷೆ

ಬಳಿಕ ಮುಕ್ತೇಶ್ವರು ಬಂದು । ಕಾಣಿಕೆಗಳಿಂ ಗೌರವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರಲು । ಯುಕ್ತ ಚೋಳರಾಯ ಬಪ್ಪುದ ರಂಗ ಬಲ್ಲಾಳ ದೇಗುಡಿ । ಪುರವ ಹೊಕ್ಕು ಬಿಡದಿಯ ಮನೆಗ
ಗಿ । ಮಗನ ಸತ್ಕಾರ ಗೌರವ ಮಾಡಿಸಿ ವಿಭೂತಿಯನಿತ್ತು । ಮುಕ್ತಿನಬಾಗಿ — ಸಿಂಗ ಮರೆಕ್ಷೆಮ ಷೇಶ್ವರ ದೇಗುಡಿ । ಬಂದು ಮದವಳಿಗನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಸಲು । ಯುಕ್ತೆ
ಮವನು ನಿಳಿಯ ರಕ್ತದ — ಡಿಲು ಮಡಿ ಗಳಿಂದಲಂಕರಿಸ್ಯ ಮುಖ್ಯರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯ ಮೇಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲು । ಯುಕ್ತೆ ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದ್ದನಿಂ ದ್ದನ್ನೋಡುತಿ ಕೆಲ
ಪ್ಪತ್ತಿಗಮಾನ ಕಂಬ ಜಾರದ ಕಂಡು ಕರನಾಂ ದು । ಬಂದರಾ ಡೆ ನೆನಲು । ಯಾ ಮಂಗಲದಾ ಳಿಗೆ ಪೇಳಿದ ನ ಘನಿನಗೆ ಮು ನಿಲದು । ನಾಳೆ ಬಂದಪೆನಲು । ಮ
ಳ ನಲು ನಿತು ಬಂದು ಚೆಡಿದು ದೆಖಂಗಳ ಚೆನಲು । ನಂ ಮಹಾಲಗೆ ವಕೆದ ಹಾಂಗೆ ನಿಂ ನಮಗ ಳಮೆ ಡಿಯ ಕಾದಲ ವಸು ಶೆನಲು । ಆಗ ಲಾಂ ಡಿಲಕೆಗ
ಡು ಮುಡಿಯ ಕೊಯು ಮು । ಶಿವನ ಪಾದದ ಜೆರಲಿಗೆ ನುಲೆಲು । ಶಿವನು ಪ್ರಸನ್ನವಾದಿ ಮಾನಕಂಜ ರರ ಮಾಡಿ ಕನ ಸತೀವು ನಾಮಗಳ ಸು । ಅಳಿಯ
ನ್ನಾರಜ ಪಾತ್ರಿ ಗೊಂಡುದನು ।। ೧೪ ।। ಕಾಳಿ ಕಿ ಹಾ ಬನೆಂ ಬರಾಜ್ಞನ ಮಗ । ಕೂಡಿ ಕವಿರಗೆ ಮಾಲಕಾಲನ ವಬಲವಮು । ನಿಂನ ತಲೆ
ಯ ಕಂಚೆಯ ಆಲದ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ತೆಂದು ಪೇಳಲು । ಆ ಮಾತಸ ಮಾಡದೆ ಯಿರುತಿರಲು । ಮತ್ತೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ । ಒಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯ ಲೆಂನಳ ಪ್ಪಗೆ ಖಾಪ್ರ ಪ್ರಸಾದಿ
ಸುತಿರಲು । ಅವ ಪ್ರಾಣಿ ಕಡ ಕೆಳ್ಳಿ ಹಾ ಪ್ಪುದಿಂನೆ ದನನಗೆ ನಬಾಧಿಸಿ ಕ್ಕೆಲು । ನನಗೆ ಗಂಗೆ ಯಲಿ ತೆಲಿ ಬರುವ ಹೊ ನಬಾಧಿ ಸುತೆನಲು । ಆ ಹೊನ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದಿ ಕೆಲ
ಲು । ಅದು ನಿಂನ ತಲೆ ಕಂಚಿಯ ಆಲಕೆ ಕಟ್ಟಿತೆನಲು । ಅದಕೆಲಿ ತೆಂನ ಮೊಳಕಾಲ ಚಿಪ್ಪಕಲ್ಲ ಚಿಕೊಂಡು । ಪೊಳವನಾಗಿ ರುವಾಗ । ವಿಧಿಯು ಕು ದುರೆಯಾಗ ಬಂದು

ಹೂದ್ರಿಕನ ಕಂಡು। ಅರನಿಗೆ ಪೇಳ್ದಳು। ಅವನ ಬಳಿ … ವಪ್ಪಿಂಗೆ ಕೈದ್ರೌಪದಿಯೆಂದು ಕೇಳ್ದಳು। ನಂಬತ … ದ್ರೌಪದಿ … ದುಃ। ಬಿಡಿ ತೆಂಬಿ ಕೆನಲು। ಅದ ಅರಸು ತಾಳಿ

ದುಶೂದ್ರಿಕನ ತಲೆಯನೆ … ಜ್ಞಾಗದಂ … ಪಾಂಡವ …

ಪಾಂಡುವರು। ಮತ್ಸ್ಯಪುರದ ವಿರಾಟರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು। ಯಂ ಲಿಂ ದಬಂದಿರೆನಲು। ಯಂ ದ್ರ ಪ್ರಸ್ಥ ಪುರಕೆ ಪ್ಪು। ಪಾಂಡ್ಯವರು ನಾರಿ ಸಿರಿಯನುಟ್ಟು। ಆರಂ ನಾವ ಕೆ ಜಾದರು। ನೆಮಗೆ ಬೇಂಳಿ

ಬಿಲ್ಲವೆಂದು। ನಿಂ ನಪಾಲ್ರನ ಬಂದಿ ವೆನಲು। ನ್ಹಿಂ ಮ ಹೂಸರಿ ನೆನಲು। ನೆಂನ ಹೆನರು ಕಂಕ ನಿವಷ್ಟ। ಬಿಮನ ಪೆನರು ವಲಲ ಅಡಿಗೆಯ ಬಲ್ಲ। ಅರ್ಜುನನ ಟ್ಟು ವಿದ್ಯ ಬಳ್ಳನು। ಲಕುಳ ಸಹ

ದವರುಗಾಲ ಗರ್ಭ ಕಾ ವರೆನಲು। ಬಳ ಕಡ್ಡಿ ಪ ತ್ರಿಯು ಸ್ತ್ರೀ ಂ ಧ್ರಿನಾಮ ಬಿಂದ। ವಿರಾಟನ ರಾಣಿ ಸುದ್ರುಷ್ಣಾ ದೇವಿ ಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬ್ಬ ಸಿನಿಂಪುಯೊಳಗೆ। ಹಲು

ಲಿಂಗಳು ರಲು। ಅಮೆಲೆ ಕಿಚಕನು ಲೆಂವು ಕ್ಕೆ ದ್ರೌ ಪ್ಪಿ ಯನ ದಬಸೆಂದು। ಬಂದು ನಕ್ಷತ್ರ ದೇವಳಗೆ ಕೊಹಿನು। ನಮ್ಮ ಲ್ರ ಬಾಪ್ಪು ವಂಶಿದ್ಧ ದ್ರೌಪದಿಯ ಕಂಡು। ಯಾಕೆ ಯಾ ಕೆಂ

ದುಲೆಂ ಮಕ್ಕನ ಕೇಳ್ದಳು। ಆಕೆಯ ಗಾಡ ವೆನಿ ವರ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಜಿಬಿದಿರದಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗನಲು। ಜ್ಞಾನಿ ಬೆಳಗಾದಿ ಬಂದು। ನಿಂ ಪದ ಸತಿಗೆ ನರಿ ಮನವೆಳಸು ಬಂತೆ ದ್ರೌಪದಿಯ ಕಂಡು ತಕ

ಕಿಚಕ ತಿಕೆಂಯ ಕೊಡೂ ಹೆಂದು ಲೆಂಮ ಕ್ಕಗೆ ಪೇಳ್ದಳು। ಪರವದು ವೆಷ್ಣು ಮುವದು। ಪರತ್ರ ವಬವ ಮುಷ್ಟಲ ದುರಾಜಕ್ಷಿಗೆ ನಿಶಿಯಲ್ಲವೆನಲು। ಯಾಕೆಯ ಕಳ ಹಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣ ಲಾಲ ಯವೆನಲು। ಆಯಾತಿಗೆ ಕನಾ

ಲಿ ಕಳುಹೆನೆಂದು। ಮಧುವ ತರಿಸುವ ನೆಪ ದಿಂದ ದ್ರೌಪದಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪಲ ಕೊಟ್ಟು। ಕಿಚಕನ ಬಳಿಗೆ ಕಳಹಲು। ಅವ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯ ಬರಲು। ಬಪ್ಪಲ ಬಿಷ್ಟು ಹೊ ಡು ತಿರಲು। ಹೊಂದ ಪ್ಪೈಯು ದಿ

ಯು ಹಿಡಿ ದೇದು। ಕಾಲಾಳಾದೆಯಲು। ಗಾಳಿಯಿಂ ದ್ವ ಬಾಳೆಯಂತೆ। ಮುಡಿಯಲ್ಲಾಧಾ ಲಾಗಲು। ಯೆದ್ದು ಸುದ್ರಷ್ಣೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂಮ ನಿಂನ ತಂ ಮ ಡು

ರಾಜ್ಞಾರಿಯುಲಿ ನಾವಿರಲಾಯೆಲ ಕಲ್ಲಿಹ ಕಾಡುಯನಲು। ಪರಸತಿಗಳ್ಪುಬಿದ ಪತಂಮನೆ। ಕಾಲಿಸುತಿನೆಯನಲು। ನಿನೆಕೆ ಕೊಂದೆ ತ್ರಿವನ ಕಾಲ್ಲುವವಚೆರಿದ್ದಾನೆಂದುಃಖುಮನ

ಬಳಿಗಬರಲು ಹೇಸಬಂದೆ ಮುಖದಲಿ ಗೆಲವಿಲ್ಲ ಹೇಳೆನಲು। ನಿಂನೆಕೆ ಚರಕಮಂನಿಸಬೆಯ ಯುಂಡ್ಡೋಯುಂ ನಕಾಲಿನಲಿ ಜೋಡಿನೆನಲು। ಆಗ ಭಿಮ ತ್ರಿಹೂಪದ್ಮಜನೆ। ಆ ಕಿಕೆ

ಕನಿಷ್ಟಗರುಡಿಮನೆಯಲಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರಲು। ಆಮೇಲೆ ಕೀಚಕ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ। ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹೆಂಣೆಂದು ಭೀಮನ ಕರಂ ಪಿಡಿಯಲು ನಂ ನರೂಪಿಗೆ ಸಮಾನ

ರುಂಡೆಯನಲು। ಆಮಾತೆಗೆ ಭಿಮ। ನಿಂನರೂಪಿಗೂ ನಿಂನ ರೂಪಿಗೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲ ವೆನಲು। ಆ ನುಡಿಗೆ ಕೀಚಕ ಯುಡೆ ಯುಪೆ ಲಕ್ಷ್ಯಪಾಕಲು। ಮೇಲೆಯು ಲ್ಲದಿರಲು

ಹೋದಳು। ನಿಂನ ದೆಹದ ಕಾಮ ಪೈಬೆಲ್ಲಿ ಹಾ ಯುತೆನಲು। ಪರಸತಿಗಳುಪಿದ ಕೆ। ಮದುವೆ ಕರಿಗ ವಾಗುಲಾ ದಿಂದು। ಯೆದ್ದು ಜುಟ್ಟ ಹಿಡಿದು ಶಿರವನೆ ಯುದುಯ

ದೆಯಮೇಲೆಯುಷ್ಟು। ಕೈಕಾಲುಗಳ್ಗ ಕೊಯ್ದು ಕೊಲ್ಲಿದ್ದೆ ದಿಕೆಗೊಂದನು॥ ೯೮॥ ಶ್ರೀಶೈಲದಬಿಲ್ಲವನ ದಲ್ಲಿ ಅಂಗಾಕ್ಷರಂ ನಮಯ್ಯಲ್ಲಾಕಂ ನಾರುದ್ರರಿ

ರುಪವನು। ಯಕೆಮು ಗಸಣೆಗಯ್ಯಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕಿ ವಯ್ದೋಗದಲಿದ್ದು। ಕಲ್ಲಾಗ ನಾಕೆ ಬಂದು ಬ ಸವಶ್ವರನ ರಮನೆಯಲಿ ನಿಲಾಬಕೆ ಗಂಗಾಂಬಿಕೆ ಯರಿಂದ ಬಸವಬಂನ

ಹನಕೃಕೊಂಬು ಕಿರಲು। ಬಳಿಕೆ ಒಂದು ದಿನದಲಿ। ವಿಜಮೂರ್ತಿಗಳು। ಪ ಶ್ಕಂ ಗನೆಂಮರ ಜ್ಞನಿ ಗಳಾಗ್ರುಹದ। ಮುಗ ಸಂಗಯ್ಯಗಳು ಕಂಡು ನಾ ಲ ಸೂಕ್ತಿಗ

ರಿಸಿಕೆಯಮಾಡಬೆಕೆನಲು। ಬಸರವಂನಾ ಸಗಯ್ಯ ಯೆಂದು ಕೆತ್ರಿಗಳಿಸ। ವಿಚಾರಸಾರ। ಯೆಂಬೆಮನೆಗೆ ಕಳಿಹಲು। ಅಲ್ಲಿ ವಿ ಧಿ ಕ್ಷಯುತ್ರ ಪಂಚನ ಯಿಯವೆಬೆ

ಸಕಾಳಿಮಹೋಜೆಬಕನೆಯ ಮಾಡಿ। ಬಸವಣ್ಣನವನೆ ಗ ಬಂದು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು॥ ೯೯॥ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಘಂಟಾಕರ್ಣನೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು। ಕಾಡ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಲ ಪಾ

ಲಾಶಿದಮಪ್ಪುಗಳಿಂದಶಿವಪೂಜೆಯಮಾಡಿ। ನಿರ್ಮಾಲ್ಯವಕಡೆಗೆಳೆಹಾಕಿದಳ್ಳಿಯಾನಾಗದೆಂಯುರುಳಿರಲು। ಬಳಿಕಯೊಂದುದಿನ। ಯಾನಾನಿರಲು। ಶಿಗನಾತೆಶ್ವರಕಂಡುಯಮೆಲೆಸಾಪ್ಯ
ಸ್ಯಂಮನಿರ್ಮಾಲ್ಯವಾ। ಯೆಂದೂನಿನ್ನುಯಾನಾಗಿಸಲಿಲ್ಲ। ಯೆಂದುವನಾಗನಿದೆಯಾಕೆಂದು। ಕುತ್ತನಾಗೆಂದುಕಪಿಸಲು। ಯಾನಾದಿಸುಲಡದೆಯೆಂನಗುನಾನಿಂಮನಿರ್ಮಾಲ್ಯವೆಂದರಿಯೆ। ಯಿಂನ
ಯೆಂನಶಾಪವಿಮೋಚನವಾರಿಂದಲೆನಲು। ಮನೋಹರಗಣೇಶ್ವರನಪಾದಾಬ್ಜದಕದಿಂದಲಾವಿ ನಲು। ಆಗಸೂರ್ಯ್ಯನನಿಲದಲಿಹಾರಯುತಕಾಶಿಗೆಹೋನಿ। ಅ ಶಿರಲಿಂಗವಸಾವಿನಿ
ಪೂಜಿಸಿ। ಬಳಿಕಮಂದರಪರ್ವತದಗು
ಗಣೇಶ್ವರನುಕೈಲಾಸಕೆಜಿಲಯಸಿದರು॥೧೫॥
ಲು। ಆಗಸದಿವಿಯರುಹಾಲಡಧರಿಸಿದಮಂ
ಯನೋಡಬೆಕೆಂದು। ಮಂದಾರಮಾಲೆಯಕಾ
ಹೋಮೋಳ್ಪನಿದ್ರ। ಮನೋಹರಗಣೇಶ್ವರನಪಾದಾದಕದಿಂದಶುದ್ಧನಾದನು। ಯಿಂತಾಮಹಿಮೆಗಳ ಮೋಜದು। ಹೋಪಾಕನ
ಕ್ಷೇಪ॥ ವಿಷಧಾರಣದಲಪವಕಧಿ। ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯುತ್ತಿಲಾಸದ್ದಿ ಲಿದ್ದ। ಪಾರ್ವತಿಪರಮೇಶ್ವರರಿಗೆನಮಸ್ಕರಿಸಿನಿಲ
ಶೋಕರಮಾಲೆಯಕಾಡಲು। ಅದಧರಿಸಿಕೊಂಡುಹೋಗುವಾಗ। ದೇವೇಂದ್ರಯದಿರಿರಾಗಿಬರುತ್ತಿರಲು। ಯಿ ಶಿವನಬಕ್ತ
ದಲು। ಅವತಂಸ್ನಾನೆಯಕಾರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಲು। ಅದರಪರಿಮಳಕ್ಕೆತುಂಬಿಗಳುಸುರಿಂಕರಿಸುತ್ತೆಂಗಲು। ಅದತಾಳಲಾರದೆ
ಮಾಲೆಯಹರಿದುತುಳಿಯಲು। ಅದಮುನಿಕಂಡು। ಶಿವನಿರ್ಮಾಲ್ಯವಗವಣ್ಣಿಂದತುಳಿಸಿದುದರಿಂ ಧನಿಂನಸೌಭಾಗ್ಯನಿರಳಿನೆಜಿಯಲೆಂದುಶಾಪವಕೊಡಲು। ಆಗಯಿಂದ್ರದರಿದ್ರನಾಗಿ।
ಬ್ರಹ್ಮಗೆಪೇಳಲು। ಅವವಿಷ್ಣುವಕೆಳೆಂದನು। ಆವಿಷ್ಣುಲುಶಿವನ ಬಳಿಗೆಹೋಗೆನಲು। ಬಂದು। ಎಲೆಸ್ವಾಮಿ ದೂರ್ವಾಸಮುನಿಯಶಾಪದಿಂದ। ದರಿದ್ರನಾದೆನೆನಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆಯಾಗ
ಯನೆಲು। ಆಗದೂರ್ವಾಸನ ಬಳಿಗೆಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗವಮಾಡಿಯೆನಲು। ಶಿವನಪ್ಪಣೆಯಿಂದಸಮುದ್ರವಕಡದರೆಬಂದಿತೆನಲು। ಆಗ ಶಿವನಬಳಿಗೆಹೋಗಿ।

ಧ ಯೂವರಿತಿಯಲಿ ಮತ್ತನವ ಮಾಡಬೆಕೆಂದು ಕೆಳಲು। ಮೆಱುವ ಕೆಡಗಾಲ ವ್ಯಾಧಿ। ಶಿಷ್ಯನ ಹಾಗೆ ಆವ್ಯಾಧಿ। ವಿಷ್ಣು ಕಾರ್ಯನಾಗಿ ಕಡೆಗಾಲ ಆತನ ಕೊಂಡನು। ಹಿಡೆಯ ರಕ್ತ ನೆಱುಹೆ ಧಿದ್ರು ಬಾ
ಲವಡೆವ ತೆಗಳೆ ಹಿಡಿ ಪು ಕಡೆಯುಕೆನಲು। ಹಾಂ ಗೆಕಡೆಯಲು। ಆಗ ಚಂದ್ರ ಹುಟ್ಟಲು। ಶಿವಾಂಗೆ ಕೊಟ್ಟರು। ಆಮೆಲೆ ಕಾಮಧೆನು। ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ। ಚಿಂತಾಮಣಿ। ಪರುಷ ವಿರಾ
ವಲ್ಲೆ ಲಾ ಭೈರವ ಪಕ್ಷಿ ಅಮೃತ ಮೊದಲಾದ ಹುಟ್ಟಲು। ಇಂದ್ರಗೆ ಕೊಟ್ಟರು। ಭುಲಿ ಕವಾ ಕಾದೆ ವಿಷ್ಣುವಿಂ ಬಹಾಂ ಗಾಲು ಹುಟ್ಟಿತು। ಆ ನಿಯಿಂದ ಯಿಂನೆನು ಹುಟ್ಟಿತಾ ಯೆಂದು ಕಡೆಲ್ ತೆರಲು
ಆಗೆ ಹಾ ಶಿವ ವಿಷ್ಣು ವಕಾಕೆಲು। ಅದ ಸುಡು ತೆ ಬರು ವಾಗ। ವಿಷ್ಣು ನಡುಗುತ ಬ್ರಂಹಾ ಮೊರೆಯಿಡುವ ತೇದಿ ವಲಿ ನಗಲೆಲ್ಲ ಖಾ ಡುಲಿ ಕೆರಲು। ಅಂತಾ ವಿಷವ ಕೆವನ್ನು ನುಂಗಿ
ದಕೆ। ಮತ್ತೆ [illegible] ಡನಿ [illegible] ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಲ್ಲಿ ಲಾ ಸುಷ್ಠಾವೆಂದು। ಗಂಟಲೊಳಗೆ ಮಡಗಿ ಕೊಂಡನು। [illegible] ಪೂರ್ವದಿ ಕೀನರಾ ಸಮುದ್ರವಲಿತಿರು ನಿಲೆ ನಕ್ಷನೆಂ
ಬಳಿಕ [illegible] ಅವಕನಲಿ ಯುಹೆ ನಕ್ಷ ಲಲನೆಂಬ ವಸ್ತು ವಿನಹ [illegible] ನವಗ ಮೂರ್ತಿ ಮನಾಸ್ತಿ ಪ್ರತಿಗಳು। ಕಲಿ ವಾ ಮರದ ಕಿ [illegible] ಲಿಂಗ [illegible]
ದಿವ ನೈವೆದ್ಯ ದಿಂದ ವಿನಂಪ್ರತಿಯೂ ಮಾಜೆ ಯುಹಾ ದಿ ಬರು ಕೆರಲು। ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಜೈಡನ ಹುಟ್ಟಿ ಬರಲು। ಕಂಡು ದು ಲಿಂಗ [illegible] ಗಲ [illegible] ವೆಂದು
ಲಲನೆ ಹೂ ವಿರಿಯಲು। ಅದವಕಿ ಕಂಡು ಲಿಂಗದ ಮೆಲೆ ಲಾಗು [illegible] ಯೆಂದು ಕಾಲು ಲಾದ [illegible] ಗಲು। ಆ ಮನೆ ರಮನೆಗೆ ಹಾದಿ ಹಾದಲು। ಯಿತಲಿಂ [illegible] ದ ಮೇಲೆ ಬಾ [illegible]
ಜೈಡು ದಕಂಡು। ನಕ್ಷನ್ನ ನಾರು ತೆಂಮ ನಲಿಯ ಕೆರಲೆಂದು। ಬಾ [illegible] ದ ನಕ ದೆಂಯಂದ ಲಿಂಗದ [illegible] ಲೆ ಲಜ್ಜೆ ನಲು। ಆಗಲೆ ನಾ ಸುಲು ಸ್ಸುಲ್ಲಿ ವರ। ಲಿ ಕೆಗ [illegible] ಗುಲ ಡು। ಬಾ
ಡ ದುಃಖವ ನಾನೊ ದಲಾ ಕೆನೆಂ ದು ಲಲನೆ ತೆಂ ನಕೆ ರವ ನಮ್ಮ ದು ಕಾಲು ವಾಗ। ಶಿವ ನು ಮುಗಲ ಮೆಚ್ಚಿದ ಬಿಡಿ ನಮು ಯ ನಲು। ನಿನಗೆಂ ದು ಬಾ

ನೆಗಳೆಲ್ದದಂ ತಾವರವತಾದು ಯನಲು। ಆಗ ವರ ಮುದ್ದ್ರಿ ಪಾವತ್ತೆನೆ ಲಾನತ್ತೆ ಕಾಂಡಾಯಾ ರೂ॥ ೨೦॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಬಾಳ್ದ ದಿಶದ ಚೆಂಗೊಂಡೆಯೆಂಬ ಮರದಲಿ ಪಿಷ್ಟಪೈಯೆಂಬ್ಬ ಶಿವಭಕ್ತೆಯು
ಲ್ದನಸು। ಆಕೆ ದೊನಿಯ ಮಾರಿ ಜಂಗಮಾಬ್ಬನೆ ಯುಯೂದು ತಿರಲು। ಬಕ್ತೆಕಾ ಪಿಷ್ಟವನಿ। ಕರಿ ಕಾಲ ಬಾಳನ ಬಿಟ್ಟಿ ಬರಲು। ಆಕೆ ಬಾಂತಿಸುಲಿರಲು। ಶಿವನು ಹೆಗಲಿನೆಲಿ ಗುದ್ದುಲಿಯ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ರಟ್ಟೆ ಬೆಶದಿಂದ ಬಂದು। ನಿಂನ ಬಿಷ್ಟಿಯ ಮಾಡೆನು। ಮುಕು ಮುದಾ ಸಿಯನಿಧಿಯೊಯನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆನಲು। ಹಾನಿ ಕೆರೆಗೆ ಮಂಣ ಹಾರುವಾಂಗ। ಕುಗು ದಾಡು ಪದ ಕೊಂಡು। ಬೆಳೆದ ಲಿಕಾಲ
ಲು। ತಾಗದೆ ಮಂಣ ಹಾರುವ ಪತ್ನಿಗೆ ಲಾಕಾನ ಲು। ಅವರು ಮೊಯೆಯ ಭಲು। ಯಿದಿನು ಗುಲ್ಲೆಂದು ಬಾಳ ವಿಚಾರಿಸಲು। ಹಬ್ಬ ಮಂಣ ಹಾರುವ ವಸ್ತಾಲಲು। ಯಿಂತ್ರ
ಖಿತನಲು। ಯಿಂನೊಂ ಮತ್ತಾಲಿಂದು ಕಾಲಿ ಸಲು। ಕಂನನಿಯೋಗದ ವರನೆಲಾ ತಾಗಲು। ಆಗ ಬಾಳನು ಯ ಲೆಕ್ಕಿಬನೆಂದ ಡ್ಡ ಬಳಲು। ಯಾತನ ಸಂತ್ರಸಿ ವಿಷ್ಟವೆಯ
ಪ್ರುಲಾನಕ್ಕೆ ಕರದೊಯಿದರು॥ ೨೧॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಸೌ ಮು ಬಿದಿಗಳು ತಂಮ ಗುರು ಪಾದೆಸ ಪಚರ್ಮ್ಮಗಳ್ಳಿಸ। ನಮಕಾರ ಬಿಷ್ಟದಿನಾಳ್ವೆನಂ ಮತಂದೆಯದಿನ। ಅದಕೆ ನಿಷ್ಟೆ ಶಿ
ದವಹಾನಿ। ಬಂದು ಕರುನಾಂನುಲಾದೆಂದು। ಬಿಂ ತ್ತೆನಲು। ಅದಕೆ ನವಚರ್ಮ್ಮನೆಂದ ಕುಪಿತ ಕಾಂಯ್ಯಕ್ಕೆನಾ ಉ ಬಾರಲಾ ಬಂದ ಕಬಿರ ಶಿವ ಕೈವಿಡಿದಲು। ನಿನಗೆ ಶಿವನೆಲಿ ಕ
ದೆವರಾನಿ। ಬಂದಾನೆನಲು। ಶಿವನ ಕುರುಹು ನನಗೆ ತೊಂಗೆಲಿ ದಿಕೆನಲು। ಶಿ ಕ್ಪತ ಬೆಷದಿಂದ ಬಂದು ದೆಶ ಯುಹಿನಲು। ಆಗ ಸಾಮವೆದಿ ಭವಿತರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಧರಿನಿ ಶಿವ್ವರನ್ನೊ
ಶಿವಸ್ವರಸೂಕರನ। ಶಿವನ ಬರವನೊಡುತಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಸತ್ಕಲ ವಣತ್ತನು ಸಂಬಾಳಿಗೊಳಡಿದು ಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಾಮಾಜನೆಯ ಮಲೆ ಪಾದವ ಮದಗಲು। ಕಾರಲ ಲಿಲಿ
ಂಗವ ಕೊಂಡು ಪಾದವ ಹಿಡಿಯಲು। ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸತ್ಕಕರುವತ್ತಿ ಕೊಲದಲ್ಲಿದೆ। ಹಿನಾವಾದಿ। ಪಂಚೆ ಮುಕಖ ದಶಭುಜ। ಚಷ್ಟಹಾದ್ಶರವೆಗ ವೆ। ಹುಲಿಯ ಗಜಾಚರ್ಮ ಗ

ಳ್ಗಾಗಿ। ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಸೆಯಿಲು ವೆನಾಗ ಕ್ಷಂಡಲವಾದ। ಗಲ್ಲಾಶ್ರಿ ಕಯ್ಯಲಿದ್ದ ನಂಬೋಲಿ ಗೋಲಿವಿಷ್ಣು ಕಂಕಣ ವಾದ। ಶಿವನು ನಿಜರೂಪತಾಳಿ ಸಾಮವೇದಿಯ ಶೈಲಾಸನ್ನೆಸಡೆಯನಲು
ನೆಂನಸುರು ವಬ್ಬಿ ಷುಬಾರೆನೆನಲು। ಆಗ ಸ್ವಪ್ನ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ಸುತ ಶಿಶು ಮರ್ಗಗ್ಳ ಸಾಮವೇದಿಯ ಶಿವನ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಾಪನ ಶಕರದೊಯ್ಯರ್ದ್ದ ॥ ೧ ॥ ೮೯ ॥ ಬಾಳ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕಾಶಿ ಕಾಲಂಬಮರ
ದಲ್ಲಿ ಮಹಾನುಭಾವ ದನಿ ಪ್ರಿಯೆಂಬಜ್ಞ ನನನತಿ। ಕಾ। ಲಿಕಾ ಲಂ ಮ್ನುಯ್ಯ ಬಳರನಾನೆಯು ವ್ವನ್ನಕ್ಕಿ ಆನೆಯ ಬಿಗಲಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರದಿನೆಂಬ ಚೆಂತೆಯ್ಯ ಶಿವಧ್ಯಾನವಾಕ್ಯ ನಿತ್ಯನಂದ
ಬೆಮ ಪ್ಪನೊ ವಕಮಾಡಿ ಭಾದಿಸು ವಜ್ಞಾರಿಕ್ಷೆ ಜ್ಞಾಪ್ತ ಪುತ್ರ ಯಾಗಿನಾಶಿಕದು ಕಾಸ ವೆಧೂಪ। ಸಿನ್ನಲಬೆಲ ಕ್ಕಿಗೆ ಆರಶಿ। ಯಿಂ ಮಶಿವನಿ ಗೆಸು ವಮಾಜಿಯ್ಯಮ
ಡುಕೆರೆಯು। ಬಳಿ ಕಶಿವ ನೆಯೂ ಕೆಯನಿ ಪ್ರಯತ್ರ ಕಟವಮಾಡುಲಾಸೊ ಯೆಂಬಂ ಟಿ। ಯು ಳಿದ ಶಿವಬಿಂದ ಕ್ಷಿತ್ರ ಕಾಲಮ ಬಿನಹಂನಾ। ಜ್ಯನಗೆ ಕಾನೋಬೆಯ ಕ್ಕರಲು। ಆ ಹೊಂನಾ
ಕಾರಿಶ್ಯಾ ಳ್ಯಂ ಮೆರವು ಕಯ್ಯಕಾಡಲು। ಭೂ ಹೊಂನಾಬುಶಿವನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು। ಮಡದಿ ದಳು। ಆ ಮಲ್ಲಿ ಶಿವ ಸ್ವಜಂಗಮ ವಾಗಿ ಬಂದು ಅಂಗಳ ದಲ್ಲಿ ನಿಲಲು।
ಯೊಂದು ಹೊಂನಾ ಅಯ್ಯನವರಿಗೆ ಕೊಡಲು। ಆ ಹೊಂಡು ಕಯ್ಯಲಿ ತಾ ಜುತೆ ಹಾಗುತಿರಲು। ಆದ ಕಂಡು ಪ್ನೆನಮವನಿಬಂದು। ಹೊಂನಾವೆಲ್ಲಿ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು। ಹೊಂ
ದು ಹೊಂನಾ ಕಾಡಲು ಯು ತಾಂ ದ್ವ ತಾರೆನಲು। ಆಗ ಶಿವನೆಡೆ ಹೆಂ ಡ ನನದು ಮಡದಿ ಕೆಂಹೋಲ್ನು ಸೈಯು ನಿಕ್ಕಿ ಅವನ ಡಲು। ಬಂದು ಜಂಗಮ ಗಮನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ। ಯರಡೆಲಿವೆನಲು।
ಜಂಗಮ ಬಳಿ ಗ ಳ ತೆಕೆ ಬಂದಾನು ಮೊದಲಿದ್ದುವನೆ ಕೊಟ್ಟೆನೆನಲು। ಬಂದು ಹೊಂನಾಯ್ಯಕ್ಕ ಧಮಾಡಿ ದೆಯು ಶಿವಪದಬಿಂದನ ಮಹನ ಮಾಡಿಯೊಳು ಒಂದು ಮನೆಯ ಲಿರಜಿದ್ದ ಹೋನಿನಲು।
ಆ ಭಾಗಿ ಕೆಲಿ ಕಾಳಿ ಕಾ ಲಂ ಮೆ ಶಿವನೆನಗೆ ಬಾರಿಯ ಕಾ ಪ್ಪನೆಂದು ತಲೆಯುಂದನಡಮು ಹಾಗಲು। ವಾಸಮುಂದಿ ಕಂಚಿಗೆ ಉತ್ತರ ವಿ ಕ್ಕೆನಲ್ಲಿ। ತಿರುವಾಸ ಕಾಲಂಬ ಮುರದ

ಅರಂಣ್ಯದಲ್ಲಿ। ಶಿವನ ಸಾಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡು। ಎಲೆ ಶಿವನೆ ನಿಂನ ವನಾಷ್ಟ ವನೆನೆನ ಗೆತಾಯಿತು ಎನಲು। ಆಗ ಜೆಡೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ಪಾಗುತ್ತೆ। ಹಸ್ತಗಳು ದಿಕ್ಕುಗಳ ಮುಟ್ಟುತ್ತ
ವಿನಿದ ಸರ್ಪಗಳು ಸುಷ್ಟಿದೆಯೆ ಎತ್ತಿ ಆಡುತ್ತ। ವಿಶ್ವವೆನ್ನನಷ್ಟೊ ಶೂಲದ ಮೇಲೆತ್ತಿರುಗುತ್ತ। ಪಾದದಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಯನ ಜಂಬರಿಸುತ್ತ। ಅಂದಿನ ಗೆರು ನಾರು ಗೂರೆನಲು। ಕಕ್ಕಿರಿಗಜೆ ಷ್ಟುತ್ತ
ಹುಲಿ ರಿನುಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಕಂಶಾ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿರಲು। ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಚಂದ್ರಾದಿಗಳು ಬಿತ್ತಿಯಿಂದ ತಾಲುಕು ಗುಲ್ಲಾಲಿತಿರಲು। ಯಿಂತು ಪಶಿವನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ್ಯಾಪಿ ವಂತಾ। ಜನತ್ತನಪ
ಮುಲಾಪಾರಿ ಕೋಟ್ರಂಭ್ಯ ಕಂಡು। ಸ್ವಾಮಿ ಸಾವೆ ಂಕೆದುನಿಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಟಲಾಸಕ್ತಿ ಹಾಗುವಾಗ। ನಂಬ್ಯಂಣ ಭಕ್ತರಮ್ಮ ರಾಯರು ಕಂಡು। ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಯಿಂದಿನೆಹಾದಿಕ್ತಯ್ಯ
ಮನಲು। ಅಕ್ಕ ನಾದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೌಲಾಸಕ್ತಿ ಹಾಗಿ। ಗರಿ ಜಾಂಬಕೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವದ ಕಂಡು। ನಂಬಿ ಭಕ್ತರಮರಾ ಕಯ್ಯ ಬಿಡುತಿರ್ದರು॥೧೨॥ ಚೌಲ ದೇಶದಪ
ಮಹಾರಾಲಿ ಕಾಷ್ಟನಾದ ನಂಬಿಯಕ್ಕನಂಬಿ ಕಶ ಗೊಚೆಯು ದ್ದಲು। ಶಿರಿಯಾಲ ಸಿತ್ತೆ ಶಿವನಿನೆಮಗನರಾ ಷೆನ್ದಿಹಂಕರಿ ಸ್ಸನಲು। ನಿಂಬಿಯಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಆಸಿಷ್ಟಿಯು। ಶಿವನುಕಾ
ಕಾಂಡು ಬರಲು। ನಿಂಬಿಯಕ್ಕ ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿ ಸಿಕ್ಕಲ್ದಿಸಿ। ಆಮೆಲೆ ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿ ಬಿನಿರಲು। ತದಮಗನ್ನುಂ ಜಲಖಾಡಿದ ನೆರಿದ ಪನೆ ಕಾಂದು ಕಹಾಕಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವ
ಚಿಕ್ಕಿಕ್ಕೆಲಾ ಸಕ್ಕೆ ನಡೆಯ ಸಲು। ನಿಂಮ ಕೂಡೆ ಬರುಲ ದೆನು ನೆಂನಲಿಂಗದಕ್ಕೆ ಡೆಬಂಡಿನೆನಲು। ಆಗ ಶಿವನ ಚ್ಚರಿವಷ್ಟು ಮಗನ ಪ್ರಾಣವ ಪ್ರಡೆದು। ತ್ರುಲಾಸಕ್ತಿ ಕಲ್ಪಸೆ ಪಿದನು॥೧೮॥=॥
ಶೈವದ ಲಿಬೆರಮರಾಯನೆಂಬ ಶರಣನು। ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಗುವಾಗ। ಚೋಳರಾಯರು ಬಂದು ತಿರುವಂಜಿ ಕಳನಾಥನೆಂಬ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಿಂನ್ನಿಸಿದರು। ಎಲ್ಲಲಿಂ
ಗವೆ ನಿಂಮ ಪಾದವ ಬಲಿಯಿಂದ ಬೆರಮರಾಯನನೆ ಕಿಬ ಪ್ಪಿರೆನಲು। ಆಗ ಲಿಂಗದೇಳದಿಂದ ಶಿವನು ಡಿದು। ಎಲೆ ಬೆರಮನಿಂನನೆನು ಬೆಸರಿ ಬಿಡಿಲೆ। ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು

ಹಾಗೆಂದೆಕೆನಲು। ಆ ಮಾತಿನಿಂ ತ್ರೆಂದನು ನಿಂಮ ನಾಂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದರೆ ಹೋಗೆನೆನಲು। ಆಗ ಶಿವನು ತಾಂಡವನಾಡಲು। ಸೊಡೆ ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ। ದಿನಾ ಹೀಂಗೆ ತಾಂಡವನೆನಲು। ನಿತ್ಯ
ಹೀಂಗೆ ತಾರುವವರುಂಟೆಯೆಂದು ಹಾಂಗಾದರೆ ದಿನಾ ನಂಮ ಪಾದದ ಅಂದುಗೆಯ ಧ್ವನಿಯ ತ್ರಾಯಿಸುವೆನಲು। ಹಾಂಗೆ ತಿಗಲಿಷ್ಟ ಮಿಯಂದ್ರು। ಚೇರಮರಾಯ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾ
ಡುತ್ತ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಡುತುಸು ಬದಲ್ಲಿದ್ದರು॥ ೧೨॥ ದಿ ಪದಕೆ ಲಿಂಗ ಹರಕಿ ಧಿನೆಲವಗಡ। ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮ ಸುಮಾನಸ್ಸರೋವರದಲ್ಲಿ। ಹಿಂಸೆಂದಸಾವಿರವರುಷ। ತಪವ ಮಾಡಲು। ಆ
೨೧ಗ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬೇಡಿಕೊಯನಲು। ಹರಿ ವಿರಿಂಚ್ಯಾದಿಗಳು ದೇವತೆಗಳಿಂದ ವಾಲ್ಪನೆಂಬ ಪದವಿ ಬೇಕೆನಲು। ಶಿವನು ಹಾಂಗಾಗಲೆನಲು। ಬ
ಕಕ್ತನು। ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಕರಸಿ ರತ್ನ ಬಚಿ ತವಾದ ದಕ್ಷಮರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವ ಕಲ್ಪಿಸಿ। ಅಲ್ಲಿಯಲ್ಲರ ಕೆಯಬವಾಲ್ಪನಿರ್ಕೊಂಬುತಿರೆ। ಮತ್ತೆ ಶಿವನ ಸೇ
ವ್ಯನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಕಲ್ಪ ಪಡೆದಿರ್ಕಲು। ಅ ವರುಗಂಸ್ತಾ ತಿರದಲಿ ತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು। ಆಗ ಸಾರದ [illegible] ಬೂ ಕಲ್ಪ ಪವ ಮಾಡಿರೆನಲು। ನಮಗೆ ದೇವ ಪದ
ವಿ ಬೇಕೆನಲು। ಅದೇ [illegible] ದತ್ತವ ಪಡೆಕೊಳ್ಳಿ ಯೆಂದು। ಹಾಲಿನಾರ್ದ ಹೋಗಲು। ಆ ವರು ಅವನೆಪ ಡಕ್ಕೊಂಡ್ವ ಬಲ್ಲಕದಕ್ಷಂಗೆ। ನಾಳಿನಿ। ಪ್ರಸೂತಿ। ವೇದವಲ್ಲಿ। ಮೈ
ತ್ರಿ। ೭೦ಯೆಂಬ ನಾಲ್ಕು [illegible] ವರು ಸ್ತ್ರೀಯರು। ಆ ಮೈತ್ರಿಗಾಯಿಸ ಮಿತ್ರಿಯರು ಪತಿಸಾದ್ಯ। ಸಂಕಲ್ಪ। ಸ್ವಯಂ ಹ್ರೀ। ಅರುಂಧತಿ। ಮರುತ್ತೆ। ಲಂಬೆ। ಜಾನಿ। ಭಾನು। ವಸುವೆಂಬುವರು ಸ್ತ್ರ
ಧರ್ಮಮುನಿಯೆಂಬವನಿಗೆ। ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದನು। ಖ್ಯಾತಿ। ದಿತಿ। ಅದಿತಿ। ಧನು। ಜಟ್ಟೆ। ಅರಿಷ್ಟೆ। ಸುರಭಿ। ಸುರಸಿ। ವಿನತೆ। ಕದ್ರು। ಕ್ರೋಡೆ। ತಾಂಮ್ರೆ। ಇಳೆಯೆಂಬುವರು। ಕಶ್ಯಪ
ಬ್ರಹ್ಮಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು। ಮತ್ತೆ ದಕ್ಷನು। ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಇಂನೆನು ಬೇಕೆಂದು ಶಿವನು ಕೇಳಲು। ಇಂನೊಬ್ಬ ಮಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕೆಯ ನಿಲುಮೆಯಾಗೆನಲು।

ಹೊಂಗಾಗಲೆಂದು। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಹೋದಿ। ದೇವಿಯ ದಕ್ಷಂಗೆಮಗಳಾಗೂ ಯೆಂದು ಕಳಹಲು। ಆಕೆಕಾಳಿಂದಿನ ಧಿಯಲ್ಲಿ। ಪದ್ಮಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಶಂಖ ರೂಪಾಗಿರಲು। ಅಗದಕ್ಷನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆಬಂ
ದು ಕಂಡು। ಆ ಶಂಖವ ತೆಗದು ತಾಳಲು। ಅದು ಶಿಶುರೂಪಾಗಿರಲು। ತಂನ ಸತಿಯಾದ ವೇದವಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಡಲು। ಆ ಶಿಶು ಹುಟ್ಟಿದಂದ ಸಾಕಲು। ಆ ದಿನೆಯು ವರುಷದಲ್ಲಿ ದೇವಿ ಶಿವ ಪೂ
ಜೆಮಾಗಜ್ಯುಲಿ ಜಂಗಮರೆಂಬ ಸಖಿಯರು ಸೇವೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಮುನಿರೂಪಾಗಿ ಸವಿ ಪಕ್ಕೆಬಂದು। ಎಲೆ ಕನ್ನಿಕೆ ನೀನು ಯೆನ್ನ ಶಿವ ಪೂಜೆಮಾಡುವೆಯೆನಲು। ಯನಗೆ ಶಿವನೆಂಬ
ಗಂಡನಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತಿನೆಯೆನಲು ಯಿವ ಲುವಧರಿಸಿತಾಗಲು ಹಾಗೆ ವನಮದಿ ವೆಯಾಗಿ ಯೆನ್ನ ಸುಖವನು ಹೊಡೆ। ನಂನ ಮದುವೆಯಾದರಾಗದೆಯನಲು। ಶಿವಯು ಮುಚ್ಚಿಯು
ಮುದಿತ ಒಪ್ಪಿ ಇಷ್ಯ ನಾಕಿಯನಲು। ಅಷ್ಟಹೋ ಆಗ ಶಿವನು ನಿಜರೂಪ ತೋರಲು। ಆಗ ದೇವಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ದಕ್ಷ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ಯಿ ಬ್ರಹ್ಮರನು ಮನೆಗೆ ಕರದಾ ಯೆನ್ನು। ಶಾ
ತ್ರ ಕಧಾರೆಯ ಮೆನೆಯೆಯಲು। ಹೇಳದೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಲಾ ನ ಹೋಗಲು। ಯಿತ್ತ ದೇವಿ ಮತ್ತೆ ತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು। ಆಗ ಶಿವ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಮೆಲಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿ। ಕೊಂಡು ಕರದಾ
ಯಬಲು। ಬಳಿಕ ದಕ್ಷನು ನಂನ ಮಗಳ ರುದ್ರ ಕ್ಕೆಕೊಯ್ಯನೆನಲು। ಆಗ ವಿಷ್ಣುನು ಬಿದ ಸುತಂಮ ಸತಿಯ ತ್ತಾಲು ಶೈವ ಕನಿನೆಕೆನಿಂದಿ ಸಿಯನಲು। ಬಳಿಕ ದಕ್ಷನು ಮಗಳನಾಲ್ಲಿ
ಯನಸು। ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು। ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಂದಿ ಕರನು ತಡೆಯಲು। ಕೋಪದಿಂ ದಶಿರಗಿ ಬಂದು। ಯಗ್ನ ಹೂಡಿ ಕದನು। ಬಾಗಿರತಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕನಖಲವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ। ಸಾ
ವಿರಗಾಲು ಡವದಗಲದ। ಯಾಗ ಸೌವೆಯ। ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿ। ಅದರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ। ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ರವ [illegible] ಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ। ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ತೆವಲ್ಲಿಯ ಹಾಲಿವ ವರು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ
ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡುವವರು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ। ನಿಡುವವರು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ। ಆ ಮೇಲೆ। ನೂರು ಗಾಲು ದಲು ಪ್ಪದ ಯಗ್ನ ಮಂಟಪ ತೆಗಸಿ। ಅತ್ತಿ। ಅಲ। ಅರಳಿ ಬೆಲು। ಮೊತ್ತುಗ

ಉತರಸಾಪೆ। ಯೆಕ್ಕೆಗಳೆಂಬ ಕಪ್ಪಿನಿಗಳ। ಬಾಪ್ಪಿ। ತುಪ್ಪಯೆಲ್ಲ ಗಳ ಹಾಕಿ। ಬೆಂಕಿಯ ಪಪ್ಪ ಮಾಡಿ। ಹರಿವಿರಿಂಚೇಂದ್ರಾ ಚಂದ್ರ ದಿವಿಜ ವತೆಗಳು ಬಂದ್ರು। ಯೆಗವ ಮಾಡುತಿರಲು॥ ೨॥
ಆಕ್ಷಣ ನಾರದ ಮುನಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ। ಮಹಾದೇವಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂಮ ಬಿಟ್ಟು ದಕ್ಷಯೆ ಗವ ಮಾಡುತಾನೆ ಯನಲು। ಡಲಿ ಯೆರುಕ್ಷಣಲಿ। ನಾನು ಯೆಗವ ನೋಡ ಬೋಕೆಂದು। ಶಿವನಾಗಲು।
ಶಿವಯ ದೇವಿ ಹೋಂಗಳ ಬಿಡಯನಲು। ಹಾದಲ್ಲದೆ ಹೋಗದೆಂದು। ಹೊಂನೆರಡು ಕೋಟಿ ರುದ್ರರ ನಿಕಯ್ಯೆ ಅಡು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮಾಲಿನಿ ಸುಮಾಲಿನಿಯರಿಂದ ಸೊಳಿಗೆಯ ಹಿಡಿದು ಸಿಕೊಂಡು। ಸಂನಿ
ನಿಕಮಲಿನಿಯರಿಂದು। ಚವರವ ಡಾಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ ಸುಕ್ತೆ ಶಯಿಂದ ರತ್ನ ರಕ್ಷ ಚಿತ್ರ ಹಾಲುಗೆಯ ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪುಷ್ಪಕವನೇರಿ ಬಿ। ಯೆಗಕೆ ಬಂದು ಪುಷ್ಪಕವನಿಳಿದು। ದಕ್ಷ
ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು। ನಿನೆಕೆ ಬಂದೆ। ನಿಂನ ಗ್ರ ಕ್ಷಮಂಗಲನು। ಕಾರಣ ಲಿಯೆಲುವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು। ಸ್ವಶಾನದ ಲಿ ಯಿರುತಾನೆ ಕಳಿದು ಕಾರನಾ ನಿಂಮ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ
ವೆನಲು। ಗರ್ವ್ವದಿಂದ ನಿನು ಶಿವನಿಂದೆಯ ಮ್ಮಾಡಿ ದೆಲ್ಲಮ ಲ್ಲಾ। ನಿನಗೆ ಕುರಿ ತಲೆಯಾಗಲೆಂದು ಶಪಿಸಿ ಲ್ಲಾ ಸತ್ಯ ಹಾನಿ। ಎಲ್ಲದೆ ಪದತ್ತು ಸಾಕಿ ಬಿದಾನೆ ತ್ರಿಬನಿ
ಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಬೆಕೆಂದು ನಲು। ಶಿಗಶಿವನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡಲು। ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲ ಜನದಿಂದ ವೀರಭದ್ರ ದಳ ವರು ಹುಟ್ಟಿದರು। ಸಾವಿರ ಶಿರಸ್ಸು। ಯೆರಡು ಸಾವಿರ ತೋಳು। ಮೂ
ಉಸಾವಿರ ಕಂಗಳು ಕೆಂಜೆಡೆಗಳಿಂದ ಖಡ್ಗ। ಖೇಟ ಮೊದಾಲಾದ ಯುದಂಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ। ಎಲೆ ತಂದೆ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯಾವೆಯನಲು। ದಕ್ಷನ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ। ಯೆಗವ ಕೆಡಿಸು ಹೋಗೆನಲು। ಹಾ
ಂಗಾದ ಲೆಂದು ಹೋಗಿ ಮರುಳ್ ತಾಂಡವ ಗಳಿಂದ ಯೆಗಶಾಲೆಯ ಮುತ್ತಿಸಿ। ದಕ್ಷ ಗಿಂತೆಂದನು ಶಿವನಿಗೆ ಹವಿಸ್ಸು ಕೊಡು ಯನಲು। ನಾನು ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ನೆನಲು। ಆಗ ವೀರಭದ್ರ ದ
ವರು ಶಿವನ ಹವಿಸ್ಸಿಗೆ ನಿನು ಯೊಗ್ಯನೆಯೆಂದು ವಿಷ್ಣು ವಿನಯೆಡೆ ಸಾಯದಂಡ ದಿಂದ ಹಾಡೆಯನಲು।

ಚಂದ್ರ ನನೆತ್ತಿಕೆ। ಅಗ್ನಿಯಹ ನಾ ಜ್ಞಾನ ಶರತ್ಕಾಲದೊಡೆಯ ವಿಷ್ಣುವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿಳ್ದಳು। ಮತ್ತೆ। ಮಾ ಷಾಢ ವಿತ್ತ ಬನ ಹಲ್ಲನು ಬಿಡಿಸಿ। ಸಗಾಡಿ ತಲೆಬನ್ನ ಕಂನಾ ಕಿತ್ತು। ಪಾದದಿಂದ

ಯಾದವಿಷ್ಣುವೆದ್ದು। ಚಕ್ರವ ಬಡಲು। ಅಗಲ್ವೆ ಸೂತ್ರಾತ್ರಿಲಿಗೆಯನಾ ಕಾಯ್ದು। ಬ್ರಹ್ಮನ ಹಿಂಡಿರಾದ ಸಾವಿತ್ರಿ ಗಾಯಿತ್ರಿ। ಸರಸ್ವತಿಯ ಕ್ರಮ ಮೂಗು ಮೊಲೆ ತಿಗಳ ಕೊಯ್ದು। ಜ್ವಲಿಕೆ ಯಾಜ್ಞೆ।

ವತೆ ದಿಕ್ಕು ಸ್ಸಿಯ್ಯ ಗ್ಗದಾಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ। ಬಳಿಕ ಅವೀರಭದ್ರದೇವರು ಮಂಗಲು। ವಿಷ್ಣು ಕಂಡು ಹೊಡೆಯೆ। ನಮ ನಳಿಸಿತಪ್ಪಾಗಿ ಯೆಂದು। ನಿಲ್ಲಲು। ಮತ್ತೆ ಬಿಕ್ಕಹಾದ್ರ ದೇವರು। ದಕ್ಷನ ಶಿರ

ರುಶಿವನೂ। ಮುಟ್ಟ ಕ್ಕೋರೂಡ ರಾಗ್ನಿ। ಯೊಗ ದ್ದಿನ ಮರುಳಸ್ತಾಂಡ ಮೂಗುಳು। ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದ ವಿ। ಯೋತ್ತಿಸಿ ನೊಂದಿಸಿ। ಬ್ರಹ್ಮನ ಹೊಂಸಿಯ। ಸುಪ್ತ ತಿಂದಲು। ತಿಮಿ ತೇದವಿಯ

ಯಹೊತಿಸಿ। ಯಲ್ಲ ಕಪ್ರಾನ ವಪಡೆ ದರ್ಪ। ತಾನ ಹೊಪನೆ ಬ್ಬಿಡು। ಬಿಕ್ಕ ಭದ್ರ ದೇವರಿಗೆಯೆಗ ದಲಿ ಸತ್ತವರನೆ ಲ್ಲಯೆಬ್ಬಿಸೂಯನಲು। ತಾಗ ದಕ್ಷನ ಗೆಕುಲು। ಯತ್ತೆ

ಕೆಡಾ ೧ದನೂ॥ ೧೬॥ ಶ್ರೀ॥ ಓಮವಸ್ತ್ರ ವಸ್ತ್ರ ದಕ್ಷನಂ ನಪರಾದವ ಪಾಲಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಿ ಯೆಂದು ಬಿಂನೈಸೆ। ಶಾಶಿ ಗೆ ಹಾಗಿ। ದಕ್ಷೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ। ಕೈಲಾಸ

ನಕ್ಕೆಲುಹುವಾಗ। ನವನಾರಿಕುಂಜರವೆಂಬಾನೆಯ ನೆಯ್ಕೊಂಡು। ದಲ್ಲಿ। ಶಿವನು ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ವೈಪತ್ತಿಗಸು। ಅರ ಕನ ಭಯಕಂಜಿಕೊಂಡು। ಶಿವನ ತಪಕೆ ವಿಘ್ನವ ಮಾಡೆಂದು। ಮನ್ಮಥ

ಲ। ಪ್ರಾತ ಕೆಲರು। ಯೂವಿನಕ್ಕೆಲರೆಂಬವಿದು ಬಾಣಗಳ ತೆಕೊಂಡು। ಪಂಚನಾರಿ ತುರಂಗವೆಂಬ ಕುದುರೆ ಸಹಿತವಾಗಿ। ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ತಾವರೆ ಯ ನೂಲ ಹೆದೆ। ಮಲ್ಲಿಗೆ। ನೆಯ್ದಿಲು। ಕಮ

ಲಿ। ಯೆಂದು। ಬಾಣಗಳ ಯೆನೆಯಲು। ಆ ಬಾಣಗಳು। ಬಲಕೆಡೆಯ ಬಂದು ಯಡ ಕೈಯಿಂದು। ಹೊಂದೆಯಿಂದು। ಪಾದದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದಲು। ಬಂದು ಬಾಣ ಪ್ರವೇಶ

ನಾವ ಬರಲು। ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಶಿವನು। ನೊಸಲ ಕಂಣಾತೆಯಿಮಾ ಕಾಮನ ಸುಡಲು। ಬಳಿಕ ಗಂಡ ಸಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದೆನೆಂದು। ರತಿದೇವಿ ತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು। ಆಕೆಯ ಶಂಬರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನೊ

ಯ್ಯಲು। ಬಳಿಕ ಮುನಿಗಳು। ಮನ್ಮಥ ಸಪ್ರಾಣವಹಾ ಡಿಯೆಂದು। ಶಿವನಿಗೆ ಪೇಳಿಕೊಳಲು। ಆಗ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಡಲು। ಕಾಮನೆದ್ದು। ಶಂಬರಾಸುರನ ಕೊಂದು। ರತಿದೇವಿಯ ತಂದ

ನು॥ ೨ ॥ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳು। ನಾನಕ್ಷರ ನಾಶರ್ಥನಂದು —— ಪಾದಿಸುತ। ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಬಿಂದೆ ಬ್ರಾಡುತಿರಲು। ಆ ಬ್ರಾಣಗಳಿಂದ ಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲಾ ಉರಿ ಉತಿರಲು

ದಂಗಳು ಬಂದು। ಎಲೆ ಮಹಾ ಲಿಂಗಿ ಸಿ ಗಳಿಕೆ ನಿಮ್ಮ ಕೊಂಡಾಡಿರಿ। ಕರ್ತೃ ಬಿಟ್ಟ ಅಘ್ನಿ ದಾನೆನಲು। ಅದನೊಲ್ಲದೆ ವಾದಿಸುತಿರಲು। ಆಗ ಜಂಕಾರ ಮರುಷಾ

ಳಿಯ ಬಿಂದು। ಎಲೆ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿನಗೆ ಶಿವನು ಮ ಲಿ ನಲ ವಿದ್ದ। ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿ ಯ ಹೆಂಗೆ ಪಡೆದೆಯೆನಲು। ನನ ಗೆ ಕರ್ತನಾದರೆ ಸ್ರಾಣೆ ಮುಡಿಗಳ ಲಿಹೆಂಗ ಬಗ

ಕ ಅರಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಸಮರ್ಥನಾಗಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು। ಬ —— ಕಲಿ ನರಿಶಾ ಸ್ಥವಲ್ಲರು ಲಾದಿಕನಲು। ಜಂಕಾರನು ಡಿದುದು। ಎಲೆ ವಿಧಿ ಯೆ ನಿಂನ ಕಲೆ ಹಾಗುಲ ... ॥ ಯಾ ಮ

ನಾಡಿ ದೇವರೆಂದು ಹೊಗಲು। ಯುಕ್ತ ಶಿವನು। ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಿದನೈ ತಲೆಯ। ಯುಡದ ಪಿ ಸದಲಾಗುರಿ ನಿಂದ ಚಿಲ ಮಹಾ ಕಲು। ಆಗ ರಕ್ತ ಸುರಿ ಮ ಸಮುದ್ರ ದ ಹಾಂ ದಿ

ರಲು। ಅದನೊ ಸಲಕ ಂಣನು ನಿಂದ ಹಾನಾದಿನಲು। ಆಗ ಗರ್ವ ಹಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮ। ಶಿವನನು। ದೇವಿ ಯರನು। ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿ। ನನನಿಂನು ಅಹಂಕಾರ ಬಾರದ ಹಾಂಗೆ। ಯಾಮ ನ

ಕನಿಂಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಯಾನಿರಲಿಯೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಹಿಡಿದನು। ನೊಸಲ ಗಂಣನು ನಿಂದ ಹಾತ್ಮವ ಹಾನಾದಿಸುವಾಗ। ಜ್ವರವೆಂಬ ವ್ಯಾಧಿ ಹುಟ್ಟಿತು। ಬಳಿಕವಿ

ಷ್ಣುಲು। ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ವಕಂಡು। ಶಿವಂ ನೆನಮ ಸ್ಕರಿಸಿ। ವೃಷಂ ರಕ್ಷೆ ಹಾದನು॥ ೩ ॥ ಸು ವಿಷ್ಣುವೆಂಬ ಮ

ನಿಯು। ಆರಣ್ಯ। ದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಂಡು ಐಯ್ಯ ಹುಳ್ಳ ಮೆಲೆ ಪತನವಾಗಲು। ಆ ಧಕಾ ಡಿಂ
ಮೆಘೆಯು। ಆ ದಳಿಂದ ಮಹಿಷಾಸುರ ಹುಟ್ಟಿದ। ಅವಗೆ ಗಜಾಸುರನೆಂಬ ಮಗ ಹೊಂಬತ್ತು। ಸಾವಿರ ಕಾಲ ವರಿಗಲ್ಲ ಉದ್ಭವದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ। ಅವನ ದೇವಾಗತ ಹೋಡಿಗಳು ತೌ
ಗಾತ್ರ ಘಗಳು ಬೆರು ಸಹೊವಾನಿ ಬಿಳ್ಳು ವಲು। ಕ್ರೆತಾಗ। ಪವನವೆಗಳು ಬಿಳುವ ಲು। ಆವನು ಉಸುರಬಿಡಲು। ನಖಗಳ ನಿರು ಹಿರಿ ಸಾವಿರ ಗಾಲ ದವರೆ ಬಿಳುವ ಲು। ಕಂನಾಗ
ಳು। ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರವ ಹೊಂಗೆ ಹೊಳೆ ವಲು। ಬಳ್ಳಿ ಕ ದೇವ ಮಾನವ ರಬಾಧಿಸುತಿರಲು। ಮನುಜರು ಮುನಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಲಾದ ವರೆಲ್ಲಾ ಕಾಶಿಗೆ ಹೊಗಲು। ಹುಡು
ಕುತಿಲ್ಲಿಗೂ ಹೊಗಲು। ಆಗ ದೇವತೆಗಳು। ಗಜಾಸುರಯಿಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದನೆಂದು। ಶಿವನಿಗೆ ಹೇಳಲು। ಗಜಾಸುರ ನತ್ರಿಶೂಲದಿಂದಿ ಯಿದು ಮೆಲಕಯೆತಲು। ಅದು ಬ್ರ
ಹ್ಮಾಂಡ ವೆಂಬ ಸತೆ ಗೆಗೆ। ತ್ರಿಶೂಲ ಘೆಂಬಕಾವ ಹಾಕಿದಂತೆ ಬೂಪ್ಪುತಿರಲು। ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ। ಅವನದಿ ಹಪತ್ರತಿ ವಾಸಿ ಶ್ರೆರನೆರೆ ಬಲಿಂಗವ
ಹಾಡಿ। ಆ ತ್ರಿಶೂಲ ಸೆಡ ಸ್ಥಾನವ। ಮುಣ್ಣುತಿಲ್ಹ ಕೊಳ್ಳನ ಮಾಡಿದ ಹೊ। ಬಳಿಕಾ ಜಾತ್ರೆಯುವರಿಗೆ। ಮಾಡಿದ ಬಾನವ। ಬೂಂದು ಕಾಗ ಕಜ್ಜೆ ಕೊಂಡು ಹಾಕಲು। ಅಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಗನೆಂ
ದು ಹೊಣಗೆ ಗಾಡಿ ಕಾಳವ ಡದಿ ಬದ್ದು। ಹೊಂಸಿಳ್ಳ ಗೆಲು। ಅದು ಹಂಸತಿಶ್ವೇವನಿ ಸತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಲೆಂದು। ಗಜಾಸುರ ಭೆಧಿಕೊಂಡದ ನೋ॥ ॥ ವಿರವಿ ದ್ವನ್ನಾಲಿ
ಕಾರಕರು। ಶಿವ ವ ಮಾ ಡ್ಬಳ್ಳಿ ಬಾಗ। ಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದು। ಯೆನು ಬೆಕೆಂದು ಕೆಳಲು। ನಿತ್ಯೆಪ್ತವಕೊಡು ಯೆನಲು। ನನಗೆ ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತಿ ಲ್ಲಧಿಮನಹೊಂ ಸೊಷ್ಟೆ ನೆನಲು। ಹಾಂಗಾದರೆ ಮಾಯುಪುರಲ್ಲಿ ಲಹ
ಪಡಿ ಕೊಡು ಯೆನಲು। ಶಕ್ತಿ ಸರಬ ಡಗ ಯಾದಮಯನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಹೋಗಲು। ಯಿ ಕ್ರಮಯನು। ಭೂಮಿಗಂತರದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬುನದ ಮರ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚಿಂ

ನದಮುರಂಗಳ ಮಾಡಿ ಕಾಡಲು। ಆ ಮೂರು ಮುರದಲ್ಲಿ। ಮೂವರು ಯಿರುತಿರಲು। ಮಯನೆಂದನು। ನಿಜ ಬ್ರಹ್ಮನ ನಿತ್ಯ ಕ್ಷಪ ಬೆಡು ಕೆದ್ದರೆ। ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿದವನೆ ನಿತ್ಯ ಕ್ಷಪಲ್ಲ ವೆಯನಲು।
ಹೊಂಗೊದಕೆ ನಮಗೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿಯನಲು। ಮಯನ ಸ್ತ್ರೀ ವರಿಗೆ ಲಿಂಗ ಪಧಾರ್ನವ ಮಾಡಿ ಹೋಗಲು। ಯಿರುತಿರೆ ಯಾ ಮೂವರು ಶಿವನ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ। ಕಾಮವೆನು ಕಲ್ಪ ವೃಕ್ಷವ ಪಡೆದು ಸುಖದಲ್ಲಿರು
ವಾಗ। ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ದಿಗಳು। ಹೋಲಿದ ಬಾಕ್ಕರಿಯ ಮಾಡ್ದರೆ ತಂಮ ಮುರನ ಪುವಾಗಿ ಹೋಗಿ। ಶಿವಲಿಗೆ ಪ್ರಿಷ್ಟವಾಕೆ ಬರುವರು। ಹಿಂಗೆ ದಿವ್ಯ ಸಾವಿರ ವರುಷ ವಿರುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮವಿ
ಷ್ಣುಗಳು। ಯಿಾ ತ್ರಿಮುರದ ರಕ್ಕಸರ ಬಾಧೆ ಬಾಹಲ್ಲವೆಂದು ಶಿವನಿಗೆ ಘೋರ ಪೇಳಲು। ಲಿಂಗ ಘಾಸಿತರು ಪ್ರಾಣಗಳ ಧರಿಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಹಿಂಗೆಕ್ಕ ಮಾಡಲಿ। ನಮಕಾಡ
ಗಾಕಾ ಹೋಲ್ಲಿಯನಲು। ಆಗ ಲಾಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಗಳು (ಯಾತ್ರಿಮುರದ) ಮಾರ್ಗಾಯೆಗವ ಮಾಡಿ। ಖೂಳೆಗಳ್ಳ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ತ್ರಿಮುರದವರ ಮೇಲೆ ಕಳುಹಲು। ಅಲಾಹಾ ರಕ್ಕಸ
ರಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವ ಕಂಡು ಹೊದಯೆ ಬರಂದು ನಂಮಕ್ಕೆ ಲಾಗದೆಂದು। ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಶ್ರೀಪೇಳಲು। ಬೌಲಿಕ ಹಾರಿಯು। ನಾರದನ ಕರಕೊಂಡು। ತ್ರಿಮುರದಲ್ಲಿ ಹೋಲ್ತುಕಾಂ
ಡು। ಯಂನಾನೆಬೆಂನವ ಮಾಡಿತಾ ಶುತ್ತ। ನಾರದ ಹೇಳಿ ಯರಿವೆಯನೆಚೆನಿ ಜ್ಞಾನಾಂಬರವ ಮಾಡಿತಾಯುತ್ತ। ಶಿವಪದಿಂದ। ಮೂಯು ಮುರದವರ ಲಿಂಗವಾರನ್ನಂಗಳ ಬಿ
ಡಿಸಿ। ಅಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ ಮೋಹಿಯೆಂಬ ಕತೆಂನ ಬೌದ್ಧನ ಮಡನಿ। ತಾವಿಬ್ಬರು ಹೋಗಿ। ಮಾನಸ್ತನವರೆದಲ್ಲಿ। ಕಾರಲುದ್ದಲಾದು ಕಳದಾಲಗೆ। ನಿಂತು ಮೊಯೆಯು ಡಲು। ಶಿವನು ಕೇಳಿ ನರಬಿ
ಕರನ ಕಳಹಲು। ಬಂದು ಯಾ ಕೆಕರ್ನಿ ಧರಿಂದು ಕಳಲು। ರಕ್ಕಸರು ಲಿಂಗಗಳ ಬಿಟ್ಟರು। ಯಿಂನಾದರೂ ಅವರ ಕಾಲ ಬಾರದೆಯನಲು। ನಂ ವಿಶ್ವಕರನು ಹಾಂಗೆ ಬಂದು। ಶಿವಂಗೆ
ಹೇಳಲು। ಆ ಮಾತಿಗೆ ಶಿವನು। ರಥವ ಮಾಡಿಯನಲು। ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳು। ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಕರಸಿ। ಭೂಮಿಯೆ ರಥ। ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರು ಗಾಲಿಗಳು। ಬಿಂ

ಧ್ರುವಿಲಿ ಅಷ್ಟ್ರ ಕೆಸರನ್ನಿರಿಯಾಸು। ದೆಷ್ಟನಾ ಮೂಹೂರ್ತಿಗಳು। ಕಾಲುಗಳು ವೇದಂಗಳೆನೆ ಮರೆಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಸಾರಥಿ। ಜಂಕಾರವೆಚಬುಕು। ಯಿಂತು ರಥಮು ಸಿ(ದ್ಧ)ದೆಯಾಗಲು। ಅತ್ತ ಶಿವನ
ಮೇರುವೆಬ್ಬಿಲ್ಲು। ಶೇಷನೆ ಹೆದೆ ಚಂದ್ರ ಅಂಬಿನ ಗಣ್ಣೆ ವಾಯುವೆ ಗರಿ(?)ಕು। ವಿಷ್ಣುವೆ ಅಲಗು। ಅಗ್ನಿ ಕೂರ್ದಿಯೆನಿ। ಯಿಂತಾ ಬಿಲ್ಲಂಬ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು (ಸ)ಶಿವನು ರಥವನೇರಲು। ತ್ರಿಪುರ
ಧರ್ಮಾ ಮಿಷ್ಟಿಲಿ ಯಿರಲು। ವಿಷ್ಣುವೆ ಮೊರಹಿನಿಂದೆತ್ತೆ ವಾಗ ಶಿವನು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಡನೆ(?)ಡಲು। ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆಂದನು। ಬಳಿಕ ರಥವನಡಸಿ ತ್ರಿಪುರದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನಿಲಿಸಿ। ಆಗ ಶಿವನು ಬಿಲ್ಲ ಕೊಪ್ಪಿಗೆ ಹೂ
ರಗಿ ಕೊಂಡು। ಮುಗುಳನಗೆಯಿಂದ ತ್ರಿಪುರವ ನೋಡಲು। ನೊಸಲ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಗಿಡಿ ಹಾರಿ ತ್ರಿಪುರವ ಸುಡಲು। ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಅಂಬಾಗಿ। ವೃಥಾ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲಾ ಯೆನಲು। ಆಗ ಬಿಲ್ಲ ನೆಡು
ಸಿಮನೆ ಯಿರಲು। ಆಗ ವಿಯಂತೆ(?)ಡುಗುವ ಮುಪ್ಪುರಗಳ ಕಳಕಳ ಜಿಲ್ಲರೆದು ಬಿದ್ದಿತು। ಮೂಯು ಮರದಲಿದ್ದ ಪರಮಯೋಗಿ। ಯೆಕಶಿಲ ಪರಕ್ಷೆ। ಯಿವರು ವಿಷ್ಣುವಿನ
ಮಾಯೆನಿ ವಶವಾಗದ ಕಾರಣ। ಉಳಿದು ಬಂದು ಶಿವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ಯೆಮ ಪಕ್ಷಿಸಲು। ನಿಂಮ ಸ್ವೇಲಾನದ ಅಂತಃಪುರದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯು ದ್ವಾರಪಾಲರೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗ
ಲೆಂದು ಮಡಗಿಕೊಂಡರು। ತ್ರಿಪುರವನು ಸುಟ್ಟ ಮೇಲೆ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು ॥೨೦॥ ಕ್ಷೇ॥ ವ್ಯಾಘ್ರಾಸುರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನು। ಜಂಬುದ್ವೀಪದಲ್ಲಿಯ ಮುನಿ ಜನರ ಲೋಕಂದು
ಗವಿಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಯಮುನಿಗಳ ಜಪ ಕುತ್ತದಾಗುವಾಗ। ಶಾಂಭವಿಯ ತಿರಣ್ಣಿದ। ಗವಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಯಮುನಿ ಯಿಷ್ಟು ಕಾಲ ಹಾ। ಆ ಮುನಿ ಶಿವ ಧ್ಯಾಯನಲು। ತ್ರಿದ್ವನಿಯು ಶಿವನು ಕೇಳಿ ಬಂದು। ವ್ಯಾ
ಘ್ರಾಸುರನ ಹೊಡೆದು ಕಂತ್ತಲದಲ್ಲಿ ಅವಚಿ ಕೊಂಡು। ಗುಟ್ಟಿಗದ್ದಿ ಕೊಂದು ನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸಲು। ಆಗ ಅವನ ಚರ್ಮವ ಹೊದೆಯಲು। ಮೆಚ್ಚಿದೆಲು ಬಿಡೆನಲು ಸಂನದ್ಧವನ್ನು ಸಂತಸ ದಿ
ಹೊಯನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ವ್ಯಾಘ್ರೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗವಾಗಿ ಹೂಡಿದನು ॥೨೧॥ ನಾಟ್ಯ ನಮಿತ್ತಾಂ ದಿಯರ ಕಥೆಗೆ। ಚಂದ್ರನ ಅಮೃತದಿಂದ। ಶಿವನ ರುಂಡ

ಮಾತೆಗೆ ಪ್ರಾಣಾ ಬಂದುದಕ್ಕೆಲಾ ವೆಗಥೆಗಳು ॥೮॥ ಶಿವಭಿಜನೆಂಬ ಮುನಿಯ ಕೊಂದ ಪಾಪದಿಂದ। ಸ್ವಲ್ಪ ಋಷಿ। ಸ್ವಪಚಕುಲದಜ್ಞೆಷ್ಠಾ ದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ ಯಾಬ್ಬು ಚಂಡಾಲತಿ
ಯಕೂಡೆ ಲು। ಅವನ ಶಿರವ ಶಿವನು ಧೇವಿಸಿ ರುಂಡಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದರು ॥೨೨॥ ಯುವತೃಪ್ಪನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ। ಬ್ರಹಸ್ಪತಿ ಯತೆಂಮ ಸಂವರ್ತನು। ಸ್ವರ್ಗವ ಬಿಟ್ಟು। ಮರ್ತ್ಯದ
ಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಹಾಸ ರಾಯನ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರಲು। ಬಳಿಕ। ಆ ರಾಜ ಯಜ್ಞವ ಮಾಡುವಾಗ। ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು। ಯೆಲೆ ಯಿಂದ್ರನೆ। ನಿಂನ ಬಿಟ್ಟು ಯಜ್ಞವ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯನಲು। ಆಗ ಋ
ಆ ಕ್ರಬಂದು। ಚಂದ್ರಹಾಸನ ಸಕಿರೆಧಿವನವ ಮಾಡಲು। ಬಳಿಕ ಸಂವರ್ತ ಮುನಿ ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆಂಯನಲು। ಯಾಂದು ಹೆಂನಾ ಮೆ
ಧರೆ ಬಾಂದು ಹೆಂನಾ ಮನದಲ್ಲಿರುವರು ಂಗೆ ವರವ ಕೊಡು ಯನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಶಿವನು ಬಾಗ ಲು। ಮತ್ತಾಂದು ದಿನ। ಆ ಹೆಂನಾ ವಿಷ್ಣು ಕಾಯು
ದೆನೆಂದು ಹೋಗಲು। ಅದು ನಿಲ್ಲು ಕೆವಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನ ಸಿಯು ಋಜಧ್ವ ಮೆಲೆ ನಿಂದ್ಮುಕೋಳುದೆನೆಂ ಬಾಗ। ಅವನು ಶಿವದಾಯನಲು। ಆಗ ಶಿವನ ಸ್ವಂದು
ವಿಷ್ಣುವಿನ ಶಿರಧೆದನವ ಮಾಡಿ। ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದನು। ಯುವತೃಪ್ಪನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ ॥೨೩॥ ಯುವಚಂದ್ರನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಯಿಂದ್ರನು ಶಿವ ಶಿವ ಮುನಿ
ಯ ಬೆವರಿಗೆ ಹೋಪಿ। ಸಿಂಹಾಕಂಧರ ಸಮರದ। ಋಚ ರನರಾಣಿ। ಮಾರಿಯಂಬ ಪವಳಮನ ಲು। ಅಮೃತಮತಿಯೆಂಬ ವೆಶಿಯು। ನಾ ಮತ್ತಂಭುವೆಂಬ ಮುನಿಯ
ಹೊಪ ಬಿಂದಿರಲು। ಆಗ ಯಿಂದ್ರ ಹುಪ್ಪಿ। ಮುಬೆರನ ಮರಕ್ಕೆ ಜಾಗುವಾಗ। ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದೆವಿಯರು। ಬಾಂದು ಕೊರಳಲ್ಲಿ। ಜಲತ್ರಿ ಡೆಯನಾಡುತ್ತಿರಲು। ಯಿಂದ್ರನು ಆಡು

ವವರಾರೆಂದು। ನೋಡುಲ್ಸಕೆಬರಲು। ಆಗರುದ್ರಕನಿಕೆಯರುಕಂಡು। ಯಿಲೋಯಿಲೆಬರಚ್ಚೆವಷ್ಟುನಲು। ನೋಡಿವರೆಹಾಯಿತೆಂದುಮುಂದಕ್ಕೆಬರಲು। ಅಲ್ಲಿಲಿವನಶಿವಕಂನೆಯಮನ
ವಿದು। ಶಿವಂಗೆಕೊಡಲು। ಅವರುಂಡಮಾಲೆಂಯಲ್ಲಿಧರಿಸಿದರೂ॥ ೩೪॥ ಯಿವಧರ್ಣಾವೆರೆಂಬುದಕ್ಕೆಕಥೆ। ಶಿವನಸ್ನಿಬೆಗೆ। ಬಾಬ್ಬುಲಿಪ್ರಾಂಸಹಾನಿ। ಸುತ್ತಿಸಿಲಾಪಿಗಾಲುವೆಯತೆಗದುಕೊಂಡು। ಮ
ಚುರುಂಡರಾತ್ತುಸರಾಜ್ಞನಸನ್ನೆಮಲಿ। ಶಿವನಕೊಂಡಾಡುತಿರಲು। ಅಲ್ಲಿಮಲ್ಲೊಬ್ಬಮರುಚುರುಂಡನೆಂಬಬೇಷ್ಟನು। ಯೊಸಾವಿರಕಲಿಯೆಮೊಲೆನುವನೆನುಕೊಂಪಾಡಿಯನಲು। ಆವಿ
ಪ್ರಾಂಸನೆಂದನು। ಹಾನಿಸಾದಕಸ್ಸಿನುಕೊಡಿಡು ಬಿಸುರುತೆನೆಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು। ಅವನುಶಿಷ್ಯನಪಬೋರಿಸಲು। ಅವನಷ್ಟಿಕೊಂಡುಬರಲು। ಯಾಮುಚುರುಂಡವಾದಿ
ಬೆಂದು। ಮೆರುವಿನಲೆಷ್ಟುಲಲ್ಲಿಷ್ಟ। ಲುತೆರತ್ತ ಕಾಶನೆಂಬಮುನಿಯಾಮರೆಯ್ಯಾಗಲು। ಆಗಶಿವನುಅವನ ಕೊಲ್ಲಚಕ್ಕೆಂದುವಿಶಿವಕಾರಲು। ಆವಿಶವಿಂದಮುನಿಶಿ
ವಧಾಯೆಂದುಸಾಯಲು। ಶಿವನುಬೆಂದುನ ೦ನಬಕನಕೊಲ್ಲುವರೆಯೆಂದು। ಶಿವನಶಿರವನೆಯಿದು। ಮುಂದೆ ಗಣಿನದೃಷ್ಟಾಂಗೆರುಂಡಾಮಾಲೆಯಲ್ಲಿಧರಿಸಿದನು॥
೩೬॥ ಯಿವಕಾಲೆಂಬುದಕ್ಕೆಕಥೆ। ನಾರಿರಾಜ ನಮಗಪಕಾಶ ಯೆಂಬವನುಮರಣಾವಾಗುವಾಗ। ಯಮಪಾಶವಹಾಕಿಸಿಲೆಯು। ಅವಶಿವಧ್ಯಾಯನಲು। ಆಗಶಿವನುಬ
ಂದು। ಯಮನಶಿರವಕಡಿದುಮಾಲೆಯಲಿಧರಿಸಿದನು॥ ೩೭॥ ಲುಡುಲೂರಲ್ಲಿಕಂಣಪ್ಪದೇವರು। ಜಂತದಕಂಬು। ಬಾವಿಗೆಗಳಿಂದಕಟ್ಟಿದಮನೆಯಲ್ಲಿ। ಮಂಚ। ಮನೋವನ್ನವ
ಟ್ಟುಬಾನಿಲು। ಕವಲು। ಕಯ್ಯಬಳೆಗಳು। ಮೊದಲಾದುವೆಲ್ಲವನು। ಆನೆಯಜಂತೆದಲ್ಲಿಮಾಡಿಕೊಂಡು। ಸುಖದಲ್ಲಿರುತ್ತ। ಬಳಿಕ ಬೆಂಟೆಯಾಡಿ। ಮುಗವಾನಿವಸ್ಸಾಂಧಕ್ಕೆಮ
ಹಾಕಾಯರ। ಮಾರಿಸವನಿಡಿ। ಕಂಣಾನಫಿನಿನಿತೆಲಪದವಪಡೆದರು॥ ೩೮॥ ಯಿ ಕಥೆಗಳುಪಗಥೆಗಳು। ಜಾಲದೇಶದಕಾವೇರಿಯತೀರದಲ್ಲಿ। ಶ್ವೇತಜಂಬುವನದಲ್ಲಿ। ಚಂದ್ರಮಕ್ಕರ

ಮುಜೆದೆಶಂನಸಾಲಿನಿಂದ। ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಆನೆಬಂ ಮುರಿದರಪೂಜೆಯ ಸ್ಥಾಯಿಯೆಂಬಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ। ಒಂದು ವನಗಜ। ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಅಲ್ಲಿ ಪೂಂ
ಜೆದನಪುಳುಸಲಾಯಿದ ಹೊಂದೆನೆಂದು ಸುಂಡಿಲಾಳಗೆ ಹಾಗಲು। ಆನೆಲಾಸುರಬಿದಲು। ಜೆಡನತ್ತಲೆ ಪೂರಿದು। ತಾನು ಸಾಂಡಿದಿನಿರಲಿ। ಅಭಿಷೇಕವನೆ ಬರದು। ಪೂಜಿಸುತಿರಲು। ಬಳಿಕ
ವಿಧವೆಯಮಗ। ಸಗಣಿಯಲಾಂಡಿಯಮ ಡಿ ಆಡುತಿರಲು। ಆಗನೃಪರಾಜನೆಂ ಬಳಿಕ ಆನೆ ಕಾಲತುಂಬಿ ಸಾಯಲು। ಆಮೆಲೆ ಅವರು ಲಾರೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ। ಬಾಬ್ಬ
ಯನವಿದನು। ಅವನು ಕೆಲಲುದಿನಕ್ಕೆ ಮ ತವಾಗಲು। ಯಮದೂತರುಹಿಡಿದು ನೆಂಬಯಮೊನಿಯು ಬಿಷ್ಟರಬರಲು। ಆ ಸಂಗಣವನು। ಅವರಕಪ್ಪುರದೊಳಗೆ ಸಗಣಿ
ಯಿದು। ಬಾಧಿಸಲು। ಅವನು। ನೃಪರಾಯ ಜಾಂಯೆಂದು ಮಯೊಬೆಯುದಲು। ಯಾತನದಕ್ಕೆ ಕಾಂಡು ಜಾಗಲು। ಸಗಣಿ ಯಕಪ್ಪೆಯೊಳಗೆ ಮಲನಿಸಿ। ಸಗಣಿಯರಾನಿಬಾ
ಣಿಯನಿಡಿದನು। ಬಿದಬಾರದೆನಲು। ಆ ನೃಪ ರಾಜನು ಆ ಸಗಣಿ ನಮಗೆ ಬಿಕ್ಷುವಾಯಿತು। ಯಮಮುರ್ಕೆಹಾಗಿ। ಯುವನ ಬಾವಿನಜೆಡ ಬಿಡಿಯನಲು। ಯುವನಿಮಗೆ ಸಗ
ಯುಪ್ಪಗೆ ಪೃತ್ವವಜಾಲೆ ಉಪ್ಪಿದ। ಬಳಿಕ ಆತ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ। ಒಂದು ದಿನ ಬೆಂಪೆಯನಾಡುವ ಅದನಲಿ ನಿದೆಪೆಂದು ಯುವನ ಬಿಡಿಸಲು। ಯೂಪುಡುಗನೆ ಮಗಳ ಬಾಳನಾದ।
ಗದಬಗೆ ಹೂಣಿ। ಒಂದು ಹೂವಳಗೆ ದುಮೂಸಿಕ್ಷಿಡಿ। ಮತ್ತೆ ದಿಡದಮೆಲಿದ್ದ ಹೂ ನಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀ ಲಿಜಂದೆಶ್ವರಲಿಂಗದ ಮೆಲಿದ್ದ। ಸೆವಂತಿಗೆಯ ಪರಿಮಳಬರಲು। ಆಲಿಂ
ವನೆಲ್ಲಾ ಕಾಯ್ಸುಲು। ತೆರು ಪೆರುಷನೆಂಬಪ್ಪ ಜಾರಾಕಂಡು। ನಿಂನಮೆಲೆ ಮಂಗಮಲೆಸು
ಲಿದುಸತ್ತು ಬಾಗಿಂದು ಕರಿಸಲು। ಯುದತಪ್ಪಿಸಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದ ತಂನ ಹೆಂಡತಿ ಸಹಿತವಾಗಿ। ತಾನು ಕುದುರೆಯನೇರಿ ಒಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಬಾಗುವಾ

ಗಾ। ಮಂಗಾ ಮಳ್ಳಿಕರೆ ದು। ಮರಣಾವಾಗಲು। ಬಳ್ಳಿಕವನ ಸತಿ। ಕುದುರೆಯ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು ನೊಂದಿರಲು। ಮಲ್ಲಿಕರದು ಹಾಳೆ ಬಂದು ಆಕೆಯ ಕಂಡು ಹಾಗುವಾಗ। ತಲ್ಲಿ ಶಿವದೇವನೆಂಬ ಭಾಷೂಣಕಂ
ಡು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ। ಉಪಚಾರವ ಮಾಡಲು। ಯೀಕೆ ಸುಖದಲ್ಲಿರಲು। ಆ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದ ಆನೆಯು ಯೀಕೆಯ ಬಸುರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ। ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳನಿರದನೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದ
ಬೆಳೆದು ತೆರಲು। ಅತ್ತ ವರಲೂರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅರಸಿಲ್ಲವೆಂದು। ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಕೈಯ್ಯ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಯ ಕೊಡಲು। ಅದು ಶಿವದೇವನ ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ। ಯೀ ಶಿಶುವಿನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮಾಲೆಯ ಹಾಕಿತ
ಲೆಯ ಮೆರೆಸಲ್ಲಿ ತಿನಿಕೊಂಡು। ವರ್ತಲೂರಿಗೆ ಬ ರಲು। ಯಿವನೆಯುತ್ತಿಗರನಿಂದು ಪಟ್ಟವಕಟ್ಟಿ ಸುಖದಲ್ಲಿಹವಾಗ। ಆ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳರಾಯರು। ಹಾಂದು ದಿನ ಬೇಂಟೆಗೆ ಪೋಗಿ
ಅಲ್ಲಿ ಬೆತ್ತಲೆಯ ಹೆಂಗಸ ಕಂಡು। ನೀನು ಹಿಂಗೆ ಬ ಯಿದ್ದಿಯ ನಲ್ಲು। ನಾನು ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮ ಪಾಪದಿಂದ। ಗಂಡನ ಸಕಾಲಲು। ಲ ಪಾಪದಿಂದ ನೀರೆರೆದು ಮರೆದು ಬರುವಾಗ। ತಮ್ಮಿಂದ
ಸು। ನೆಂನ ಕೆಯ್ಯ ಬಲಿದ್ದ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಂಡು। ತಪ್ಪಿ ಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋದೆನು। ನಾನು ಯಿಲಿಗೆ ಬಂದು। ಮಲ್ಲಲಲ್ಲಿ ಜಲಿಮೆ ಯತ್ತೆಗದು। ನಿರಕ್ತ ಬಿದ್ದಿದೆನು ಬಲಿ ಕಹಾಂದು ಕೆರುಲು
ಯರಕ್ಷೆಯು ನಿರಕ್ತವಿದಲು। ಆ ಮಂಗ್ಳ ಬಿಡ ಕೈಯ್ಯ ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಲೆಯು। ಬಿಡಲು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಲು। ಯೆಂಬುದ ಕೇಳಿ। ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳನು। ಸೌಪಿರಿಯ ನಷ್ಟೆಯ ಕಷ್ಟಸಿದ
ಕೆ। ನನಗೆ ಮುಂನ್ನು ಯೆಂದು। ಕೆಷ್ಟಿಸಿ ಶಿವನನ್ನು ಬೇಯ ಪಡೆದನು॥ ೩೧ ಚೋಳ ಮಂಡಲದ। ಚೋಳನ ಮುಳುಗುಂಡವೆಂಬ ಪುರದಲಿ। ಜೇಡನ ಹುಳು ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಫಲದಿಂದ
ಶುಭದೇವನೆಂಬ ರಾಜ। ಕಮಲಾವತಿಯೆಂಬ ಸತಿ। ಯಿವರ ಬಸುರಲ್ಲಿ। ಕಲೆ ಚೆಂಗ ಪಿಕುಮಾಲೆಯೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ। ಚೋಳದೇನಾಚಿಯ ಮದುವೆಯಾಗಿ। ಗುರುಲಿಂಗಜಂ
ಗಮ ಪೂಜಿಸುತ್ತ। ಹಾಂದ ದಿನ ತಿರುವಾಲೂರ ಪಾ

ಲಿಕ್ಕೆರನ। ತೆರಿಗೆನವಿಲೆಗಳಹಾಗ। ಲಿಲಿತಾ ನಾತಿಯಾಂಡಿಯೆಂಬ ಪುಷ್ಪವಾಗಿ। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚೆಂಗನಾಬಿಗಿ ಅಮೃತವೆಂದು। ಯಿಂ ಡೆಯಕತ್ತುವಾಗ। ಬೊಲ್ಲದಿನಾಚಿಯರು ಬಾಂ
ಡಮೃತವ ತೆಗದು ಯೂನಿನೋಡಲು। ಬಿಡು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂದು ಮೂಗಕೊಯ್ವಲು। ಆಗ ಸಖಿಯರು ಅರಸಿಗೆ ಪೇಳಲು। ಕೆಂನಸತಿಯ ಕರದು। ತೆಗದು ಕೊಂಡ ಕೈಯ್ಯ ಬಿಟ್ಟು
ಮೂಗ ಕೊಯ್ವ ಬಹುವಿದ್ಯೆಂದು। ಕಯ್ಯ ಕಡಿಸಲು। ಆಗ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಆಕೆಯ ಕರ। ನಾಸಿಕಂಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಳೆ ಚೆಂಗಪಿರುಮಾಳರಾಯನ। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರದೊಯ್ದನು।। ೩೭।।
ದಂಬಾವರನೆಂಬ ಶಿಕ್ಷಿನ ಶಿವವ ಮಾಡುವಾಗ। ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ದೇವಿ ಬಿಡೂಯೆನಲು। ಆಗಯೆಳು ಶಿವ ಜಪವ ಬಿಡದು। ತೊಡ್ಡುಕೊಂಡು ಆಕಶವನೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರಿಸಿ। ಮುನಿನಳಿಸು [illegible]
ಡುಕುಲ ತಬ್ಬರುವಾಗ। ನರನಾರಾಯಣನಾಕೆಂಬ ಮುನಿಗಳ ಕಂಡು। ನಂನ ಕೂಡೆ ಕಾದಬೇಕೆನಲು। ಆಗಯಾ ಬ್ರಾ ದುವ। ಬಾಬ್ರು ಶಿವಧ್ಯಾನದಲಿರುವರಿವ ಬ [illegible]
ಲಿದರ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದವ ಕಾದುವ। ಯುಧ್ರಪ್ರಾರ ದಲ್ಲಿ ಕಾದಲು। ಸೋತು ಬೊಂದು ಶಿವ ಜಪವನು ಬಿಡಕೊಂಡು ಬಾ ದಿ। ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ। ಅರ್ಜುನನ ಕೂಡೆ ಕಾದಿಯ [illegible]
ಕೊಂಬಾದನು।। ೩೮।। ಉತ್ತರ ದೇಶದಲಿ ಯ। ವಂಚ್ಛರಿಯಂಬ ನಧಿಯ ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ। ರಾಯರತ್ನ ಮಠವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲಿ। ಶಿವಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆಂಬ ರಾಯ। ಯಾಗಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡುಲು [illegible]
ದಕ್ಕೆಲ್ಲಿ। ಕಂಮ ಪಡೆದಗಳು ಬಾದ್ ವೆಂದು। ವಿಷ್ಣು ಪ್ರೆಂತೆಗಾರನಾಗಿ। ಬ್ರಹ್ಮ ಪಾಲಿವಾಳಿವಾಗಿ। ಯಿಂದ್ರ ಗಿಡ್ಡಗನಾಗಿ। ಪಾಲಿವಾಳವನಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಬರಲು। ಆಕೆ ಹಾರೆ ಅವ [illegible]
ನಮೋಯೆಂದು ಹೋಗಲು। ಅವಿಷ್ಣು। ಆ ಹಕ್ಕಿ ರಾಯ। ಕಾಡುಯನಲು। ಆಹಕ್ಕಿಗೆ ಸರಿ ಬಾರದಿರಲು। ಮತ್ತೆ ತಂನದೇಹವನೆಲ್ಲಾ ಕೊಯು ಮಪಾ ಕೆಸ್ಸು ರ್ತವಾದಿ ಸಲ್ವನು।। ೩೯।।
ಯಿದಕಾಡೆನು ಮತ್ತೆ ನಾ [illegible] ಸಲು। ಶಿವನೆಂತೆ। ಶಿವಪತ್ನಿಯರ [illegible]

ಕದ್ರುವು। ವಿನತೆಯ ಕೂಡಲ ಸಂವಾದದಿಂದ। ಸೂರ್ಯನ ಕುದುರೆ ಕಪ್ಪು ಬಿಳ್ಪಾಯೆಂದು। ವಿನತೆಯ ಕೇಳಲು। ಆಕೆ ಬಿಳುಪು ಮಾಯನಲು। ಬಿಳಿಕ ಕದ್ರುಲಾ ಕಪ್ಪಾಯನಲು। ಆಗನಾಕೆ ಶಿವ ಪ್ಪತೆ
ನಾಯು ಫಲು ಕಡು। ವಿನತೆ ಕೇಳಲು। ಅದು ಕಪ್ಪಾದರೆ ನೀನಗೆ ದಾಸಿಯಾಗು। ಅದು ಬಿಳ್ಪಾದರೆ ನಾ ನಿಗೆ ದಾಸಿಯಾದೆನೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಗಡು ಲಾಯೆಷ್ಟು ದಿನವೆನಲು। ಕದ್ರುವೆಂದಳು ನಿನಗೆ ಬಾಚ
ಮಗನಾಗಿ। ಅಮೃತವನೆನಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ। ನಿನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯೆಂದು। ತಂನ ಮಗ ಕರ್ಕೋಟಕನ ಕರೆದು। ನಿನು ಸೂರ್ಯನ ಕುದುರೆಯ ಬಾಲವ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿಹುದೆಂದು। ಕಳುಹಿಬ
ಲಿಕ। ಉಬ್ಬರದಾಗಿ। ಸೂರ್ಯನ ಕುದುರೆಯ ನೋಡಲು। ಬಾಲ ಕಪ್ಪಾಗಿರಲು। ಆಗ ವಿನತೆ ಕದ್ರುವಿಗೆ ದಾಸಿಯಾದಳು। ಆಕೆಯ ಮಗನಾಕ್ಷಣೆಂದು। ಮುಂದರ ಮಲಯಾಚಲ। ಎಂಪ್ಪ
ಂಗಲ್ಲಹುದಾಸಿ। ಅವಳು ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಕಷ್ಟಗ ಯುತರುವಳು। ಯೂತ್ತ ಅವಲಿರುತ್ತ। ಬ್ರಲಿ ಕವಿನತೆ। ತಂನ ಗಂಡನಾದ। ಕಶ್ಯಪನಕ್ಷೆ ಬಿಗರುಡನು ಯಾನಿ। ಮೂರುತ ತಿಯ ಹೊ
ಲು। ಮತ್ತೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಗೆ। ಹೊಂದು ತತ್ತಿಯ ಬಾಡದು ನೋಡಲು। ಅದು ಸಿಡಿಲಾಗಿ ಹಾಯು ಮುಳೊಂದು ಅರುತಿಂ ಗಳಿಗೆ ಬಾಡದು ನೋಡಲು। ಅದು ಹೋಳುವ ಮಗ
ವಾಯು ಕ್ಷುಯ ತೊಂದು ಬಾಂಬಿ ಮೆಲ್ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಡೆದು ನೋಡಲು। ಗರುಡ ಹುಟ್ಟಲು। ಆಗ ಮಗನನಿನು ಅಮೃತವ ತಂದಕ್ಕೆ ನಂನ ಗಾಡಿಲೆ ನಹಾದಿತೆನಲು। ಗರುಡಂ ಹಾಂಗಾ
ಗಲೆಂದು। ಯಿಂದ್ರನಲ್ಲಾಗಾ ಡಸಮಿ ಪಕ್ಕ ಹಾಗಿ। ಅಮೃತದ ಮೆಲೆ ಕಲೆ ಲಿತಿಯು ಗುವ ವಕಂಡು। ಶಿವನಾತ್ರದ ಬಲಿಮೆ ಯಿಂದ। ಅಮೃತ ಕುಂಭವ ತೆಗದುಕೊಂಡು ಬಂದು। ಕದ್ರುವೆ ನಿಂತೆಂ
ದನು। ನಿನು ಮರದುಗಲನೆ ಯೋಳೆಗೆ ಬಂದರೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆನಲು। ಆಕೆ ಲತೆದಮಾ ಬಿದೆಲ್ಲಾ ಲಗಗಡು ಲು ಮಿ ಯಿತೆರೆ ದು। ಅಮೃತವ ಗರುಡ ಕೊಂಡು ಹಾದನು। ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಕಂಡು। ಗಲರೆ। ಮೆಚ್ಚಿದೆ ವ
ರವ ಬೆಡೂಯನಲು। ನಾನಿನಗೆ ಕಾಪ್ಟೆನು ಬೆಡುಯನಲು। ಆಗ ವಿಷ್ಣು। ನಂನ ವಾಹನವಾಗು। ತಂದ ಅಮೃತವ ನನಗೆ ಕೊಡೂಯನಲು। ಆಗ ಕಾಷ್ಟನು। ಬ್ರಹ್ಮೆಕನಾನು ಸಪ್ಪಗಳ ಕೊಂಡೆ

ನೆಂದು ವಿನಲೆಯಕ್ಕೆಲು। ನಿಂನ ಬಾಯಿಗೆ ತೆಂನಾನಿದ್ದ ವರಕಾಲೆ ನಲ್ಲು। ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸರ್ಪ್ಪಗಳ ಕೊಲ್ಲುವಾಗ। ಅವರು ಗೂಡುವ ಬೇಡಿದರು। ಶಿಂಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ನಾಗಪುರುಷನ ಮೆಲೆಯ
ಚಲದ। ಚಂದ್ರಶೇಖರಲಿಂಗದ ಸಮೀಪದಲಿದ್ದ। ಗರುಡನು ಬಂದು ಕಶ್ಯಪನಲು। ನೆಸುತಿ ಗಡು ಹೋಯ ನಲು। ಗರುಡ ಒಪ್ಪಿದ। ಬಳಿಕ ಕಂದವಾಹನನು। ಕಾಶ್ಯಪ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆಯೂ ಚ
ಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ। ಅಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಕಂಡು। ಹೋಗವ ಮಾಡಿದ। ಅ ದಕ್ಷನ ಮಚ್ಚಿ ಶಿಶುಮುಗನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವನ ಮಗಳು। ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಕಂದವಾಹನಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದನು। ಬಳಿಕ ಬಾಂ
ದು ದಿನಯುವನು। ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ। ನಾಗ ಜೋಡಿಯ ಮಗ್ನ। ಶಂಕಚೂಡನ ಗಡುಲು ಬರಲು। ತಾಯಿ ಅಳುತಿರಲು। ಆಗ ಕಂದವಾಹನ। ಆಕೆಯ ಮಗನಿಗಾಗಿ। ತಾನೆಪ್ಪಿಸಿ
ಕೊಂಡನು। ಆಗ ಗರುಡ ತಾನೆ ಸಹಾಯ್ಯಲು। ತ ಲೆನತರನ್ನ ನಕ್ಕಿಯ ಬಳಿಯ ಬರಲು। ಆನೆ ದುಃಖವ ಮಾಡುವಾಗ। ದೇವಿಯ ಪದ ಅವನ ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದು ಪದ್ಮಾವತಿ ಸಮ
ತ್ರಿದಶನವಕಾವ್ಯಲೂ ॥೪॥೪೫॥ ಸ್ಕಾಂಧರದ ಹೊಕಾಯರು। ಹರಿ ವಿರಿಂಚೇಂದ್ರಾ ಪದಗಳ ನ್ನೊಲೆನೆಂದು ಶಿವಂ ಗಬಿಂನ್ನೆ ನಲು। ಅದ ಶಕ್ತಿ। ಬಂದು ವೆಳ್ಳಿಲಾ ನ
ದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಶಿವನು। ವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಾ ಗ। ಯಿಂದ್ರ ಬಂದು ಶಿವನೆಂದ ಬರಿಯ ದ್ವನಿ ನಾಮ್ಯ ಶಿನ ನಮಯವೆಂದು ಕೆಳಲು। ಅ ದಕ್ಕೆ ನುಂ ಮುನಿರಲು। ಯಿಂದ್ರ ವ
ಜ್ರಾಯುಧಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು। ಅದು ತುಮುರಾಗಲು। ಆಗ ಯಿಂದ್ರ ಶಿವನೆಂದು ಅರಿದ। ಅಡ್ಡ ಬಿದ್ದು। ಯೆಂನಪರಾಧವನ್ನು ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಯೆಂದು। ಬಿನ್ನವಿಸಲು। ಶಿವನು ಕೋಪಾಗ್ನಿಯ ಸಮು
ದ್ರ ತಾಹಕಲು। ಅದು ಶಿಶುವಾಗಿ। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ಡವಂತೆ। ಅಳುತಿರಲು। ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರು ನಾಸಾಕಲು। ಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದು ತಾಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು। ಅವನ ಗಡ್ಡ
ವ ಕೈಗಳು। ಕಂಣೊರುಳಿಸು ವಿನಮೆತ್ತಿ ಬಳಲು। ಜಲಂಧರನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು। ಬ್ರಹ್ಮ ಹೋಗಲು। ಯಿತ್ತ ಜಲಂಧರನು ತಪವ ಮಾಡಲು। ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆಂಯೆನಲು।

ಶಸ್ತ್ರದಿಂದ ಸಾಂಪದರಾಜ್ಯ ಪದವ ಕಾಡಿಯನಲು ಕಾಷ್ಟಮು। ಬಲಿ ಕಳಿವನು। ನಿಮಿಯೆಂಬ ರಕ್ಷಸನ ಮಗಳಾದ। ವೃಂದೆಯ ಮದುವೆಯಾನಿ। ಹರಿವಿರಿಂಚಿಗಳ ಕಯ್ಯುವಾಪ್ಪನಿ ಕಾಂಬುತ।
ಬಹುಕಾಲವಿದ್ದು। ಬಳಿಕ ರಾಜ್ಯ ಹಾಂಕಾರದಿಂದ। ಕೈಲಾಸವಂ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೆಕೆಂದು। ಸುತದಂಡ ಬಿಷ್ಟುಕೊಂಡಿರಲು। ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳು। ಜಲಂಧರದಂಡಲ್ಲಿದನೆಂದು। ಶಿವ
ಗೆ ಪೇಳಲು। ಅಂಜದಿರಿಯೆಂದು। ಶಿವನು ವೃದ್ಧ ವೇಷವ ಧರಿಸಿ ಬಂದು। ಯಿಲ್ಲಿ ದವಸಾ ಯೆಂದು ಕೆಳಲು। ಯಂನನ ಬಿಯಾವದ ಹಾಗ್ನಿಯ ಹೊಡಿದು ಯೆಳುಸಮುದ್ರವ ನೊಂದು ಮ
ಡಿದವನ। ಖಾಗಿರತೆಯನು ಜದಲ್ಲಿತಡದವನ
ಖೂರಜತಾದ್ರಿಯ ತೆಕೊಂಬು ದಕೆ ಬಂದೆನೆ
ಬೆನೆಂಬಾಗ। ಯರಡುಕ ಸಿಲಾಗಿ। ಬರೆದ್ದನು। ಯ
ಬರಲು। ಅ ವೃಷ್ಟಿಂ ತಿನಜೆವ। ನಿಂನ ಗಂಡನವ
ಮೆರುವ ಕಿತ್ತವನ। ವಿಷ್ಣುವ ಕಾಲ ಹಿಡಿದು ಲೊಕಾ ಕಳೆಬಿಸಾಟವನೆನಲು। ವ ಜಲಂಧರ। ಯಿಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣವೆನೆನಲು।
ನಲು। ನಾಲು ಬಾಷ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಚಕ್ರವನೆತ್ತಿದರೆ। ಅದ ಸಾದಿಸಿ ಯೆದ್ದು। ಚಕ್ರವ ಬರೆಯಲು। ಯೆಲೆ ಕಾರಲ್ಲಿ ಧರಿಸ
ತ ಬಂದೆಗಂಡನ ಚೆಂತೆ ಯುಂವ। ಲಾಧ್ಯಾನವನ ಕಬರಲು। ಅಲಿ ವಿಷ್ಣು ಕಪಟದಿಂದ। ತಪವಮಾಡಲಿ ಕಲು। ಅಲಿಗೆ
ಸೊಲಪಡದೆದನೆಂದು। ಸಿಂಘವನಮಾಲಿಯ ರಂಬಿ ತಂನ ಸಿವಕನ ಕಳಯ್ಯ। ಅವನ ಶರಿರದ ಪಾಲುಗಳ ತರಿಸಿ। ಹಾಂ ಮುಗೂಡಿಸಿ
ಪರಕಾಯ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ಅ ವರಾಲ್ಲಗೆ ಹಾಕೆ। ವಿಷ್ಣು ಲಾ। ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಹಾಗಲು। ತಂನ ಗಂಡನೆಂದು। ಸಂಗವ ಮಾಡುತಿರಲು। ಕಾಂಮದಿನ ಕವಟವೆಂದು ತಿಳಿದು। ಯೆಂನ ಪತಿವ್ರತೆ
ಕೃವ ನಲಿಯಿತೆಂದು ಕಿಚ್ಚಬಿದ್ದು ಸತ್ತಳು। ಬಳಿಕ ಆ ಭ್ರಮೆಯುಂದ ಆಕೆಯ ಬೂದಿಯ ಮೆಲೆ। ವಿಷ್ಣು ಹೊಳ್ಳುತಿರಲು। ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನ ಕಾಡೆ। ಬಂದೆಯ ಬೂದಿಯ ಮೆಲೆ ವಿಷ್ಣು ಸಲ್ಲಿ
ತುಕಾಂಡು। ಲಾ ಕಷಿಯ ಮೆಯವನೆಂದು। ಹೇಳಲು। ಆಗ ದೆವಿಯರು। ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೈಯ್ಯ ಹಾಂಡು ಬಳವಕಾಡಲು। ಅದ ತಂದು ಆ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಲು। ೧

ಕೊಳ್ಳಿ ಬೆಹೂಪಿತೆಮು। ಅದರ ಸೌಪ್ರಮಾಲೆಯ ಸೌರಲ್ಲಿ ಗೆಹಾ ಕಿಂಕೊಳ್ಳಿಲು। ಪ್ರಮೆತಿಲ್ಲಿ ದುಯೆ ಪ್ರಭಾ ದನೂ ೧೪೩ … ಸುರೇಂದ್ರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನ ಸತಿವಿ ಹೂತಿ। ಆಕೆಯ ಮಗಳು। ಸುರಸೆಯ
ಕೆಶ್ರಿ ಪಸೂಗ ಜರೂಪಿನಿಂದ ಹೊಡಲು। ಗಜಮುಖ ಖಡವಾರಕ ಹುಟ್ಟಿದ ಸು। ಅವನು ನೃರುತ್ತ್ಯ ಸಮುತ್ತ್ರಿಯರು ಸಂಪಿಕಿ। ಗೌರಿ। ಯೆಂಬವರ ಮೆವಿವೆಯಾಗಿ। ಮಾಯಾಮುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಾದಲ್ಲಿ
ಷ್ಟು। ತಂಮಂ ನಾಕ್ಷೂರ ವಧ್ಯವಡೆದ। ಸಾವಿರದೆಂತೆ ಅಂಡಂಗಳೊಳಗೆಯುಂ ನೂಱ ನಾಲ್ಕು ಅಂಡಂಗಳ ನಾಳುತ್ತೆ। ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ಯುಂದ್ರರುಗಳ ಬಾಧಿಸುತಿರಲು। ಅತಿಯಾ ಷಧಿಪ್ರ ಸ್ನಮುರದಲ್ಲಿ। ನಿರಿಕಾ
ಜಮೆನ ಕಿಯಮು। ದೇವಿಯ ಕು। ತೆಮಗೆ ಮಗಳಾ ಗಜಕೆಂದು। ತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು। ದೇವಿಯರದ … ಮೆಚ್ಚಿ। ಮಾನಸ್ಸರಾ ವರದ … ದ್ದು। ನೃವಿಲ ಮಷ್ಟ ದೋಳಗೆ ಶಿಶು ರೂಪಾ
ಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು। ಬಳ್ಳಿ ಕಬತೆ ಮುಖ್ಯಾ। ಅಷ್ಟಭುಜ ಬತಾರಲು। ಅದ ಕೆಂಡು ಹಿದರಲು। ಮತ್ತ ಋಷಿ ವಾದ … ಲು। ಆಗ ಹೆತ್ತ ಕೊಂಡು ಬಾಗಿ। ಮೆನ ___ ಕಾದೆವಿಯರ
ಬ್ಬಳಿ ಹೊಡಲು। ಆ ಶೆನೆಲ ಹಿದಲು। ಬಳ್ಳಿಕೆ ಜಟ್ಟ ನಹಾಗಲು। ಕಶ್ಯಪ। ಅತ್ರಿ। ಭಾರದ್ವಾಜ। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ। ಗೌತಮ। ಜಮದಗ್ನಿ। ವಸಿಷ್ಠರೆಂಬ। ಈ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳ್ಳ ಕೆ
ಬ್ಬಕೆಲ್ಲಿ ಸಿ। ಶಿವನು ಪಾವತಿಯ ಮನಿ … ವೆಯಾಗಿ। ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಕಲು। ಯುತ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳು। ತಾರಕನ ಬಾಧೆಯ ಸೈರಿಸಲಾರದೆ। ಶಿವಂಗೆ ಮೊಱೆಯಿಡಲು
ಆಗ ಅಂಜಬೆಡೆಂದು। ಅವರ ಕಳುಹಿ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿ ತಿರುವಾಗ। ವಿಲಾಸದಿಂದ। ಆಜು ಮುಖ ವಧರಿಸಿ। ದೇವಿಯ ಕಾಂಷ್ಟೆ ಯುಂದ ನೋಡಲು। ಆಯುನ್ನೊಸಲ ಕಂಣುಗಳಿಂದ
ವಿಯ್ಯ ಬೆಂದಲು। ಅದು ಕಾಲಾಗ್ನಿ ರೂಪಾಗಿರಲು। ಅದ ಕಂಡು। ದೇವಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ। ಪಾದದಂದುಗೆಯ ನವರತ್ನ ಜಾರಿ ಬೀಳಲು। ಅವ ಕಾಲ್ಲಿಗೆ ದೇವಿಯ ಹೂ ಮುಬಿ
ಬಿಸಲು। ಆ ನವ ಬಿಂಬಗಳು ಹುಟ್ಟಿದರು। ಅವರ ಹೆಸರನೂ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರನು। ಯಾಂದಾಗಿ ಹೇಳುತಿವೆ। ರಕ್ತವಳ್ಳಿಯ ಮಗ ವೀರಬಾಹು। ತರಳವಳ್ಳಿಯ ಮಗ। ವೀರ

ಕೆಸರಿ। ಪುಷ್ಪರಾಗವಳ್ಳಿಯ ಮಗ। ಖಿರಮಹೇಂದ್ರ। ಗೋಮೇಧವಲ್ಲಿಯ ಮಗ ಬಿರಮಹೇಶ್ವರ। ವೈಡೂರ್ಯವಲ್ಲಿಯ ಮಗ ಬಿರಪುರಂದರ। ವಜ್ರವಲ್ಲಿಯ ಮಗ ವಿರರತ್ನಸ। ಮರಕತವಲ್ಲಿ
ಯ ಮಗ ವಿರಮಾರ್ತಾಂಡ। ವಿದ್ರುಮವಲ್ಲಿಯ ಮಗ। ವಿರಾಂತಕ। ನೀಲವಲ್ಲಿಯ ಮಗ ವಿರಸಿಂಹ। ಯಿವರು ಷಣ್ಮುಖದೇವರ ಲೆಂಕ ಮಗಳು। ಯಿಂತು। ಆನೊ ಸಲಹಂ ಸೊಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ
ಅಗ್ನಿಸ್ವರೂಪಾದ ವಿರರನು। ವಾಯು ಅಗ್ನಿಗಳಿ ಕಯ್ಯ। ಗಂಗಾಕ್ಷಿರದಗಲಿನ ನವನದಲ್ಲಿ। ಯಿವಿ ಸಿಯೆಂದು ಶಿವನ ಕೈಯಹಲು। ಜಾತ ತೊಂಡು ಬಾಗಿ। ಅಲಿರಿಸಿದರು। ಬಳಿಕ ದು ಆಯು
ಶಿಖಿವಾಹದಲಾ। ಲಿಂಗದೇವಿಯ ಗಂಡಳಿವನು ಹಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು। ವಿಷ್ಣು ಶಿಖಿಗಳ ದೇವಿಯರ ಕಣ್ಣು ಹಾಡಲು। ಅವರೊಪ್ಪಿಕೊಳಲು। ಆಯುಧರಸು ಹೋಮದೇಹವಾಗಲು। ಆಗ ಮೊಲೆ
ಯುಣಾಲಿಸಿ ಕ್ಷೀರಲಾಸಕರದಾಯಿದರು। ಆಷಣ್ಮು ಖದೇವರು। ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನಕ್ಕೆ। ತಾರಕನ ಕಾಡಿಕೊಂಡು ವಕ್ಕೆ। ಯಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರಾನೆ। ಯಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರಥ। ನೂರೆಂಟುದಳವಾ
ಯುಗಳು। ಯಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ವಿರರು। ನವ ವಿರರು। ದೇವತೆಗಳು ಸಹಾವಾದಿ। ಹೊರ [illegible] ರಥದಲ್ಲಿ। [illegible] ಯಲು। ಅತ ತಾರಕನು ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಹಾವಾಗಿ
ಬಂದು। ಜಗಳವ ಮಾಡಲು। ದೇವತೆಗಳು ಮುರಿ ಯಲು। ಆಗ ವಿರಬಾಹು ರಥವಮೊಂದಿಕೆ ನಾಕಲು। ಆತನ ಮೇಲೆ ತಾರಕನು ಅಗ್ನಿವಾಯು। ಯಿಂದ್ರ। ಚಂದ್ರ। ಯಮ ಬಾಣಂಗಳ ಬಿ
ಡಲ್ಕು। ಅಂತಾ ಬಾಣಂಗಳಿಂದೆಚ್ಚು। ವಿರಬಾಹು ತಿಯಿಗಿಸಿದನು। ಬಳಿಕ ತಾರಕ। ಷಣ್ಮುಖದೇವರ ಯಿಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಆನೆಗಳ ಆಶಾ ಶಕ್ತಿಯಿಡಲು। ಅಲ್ಲ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು। ಮೂರ್ಛೆ ಸಲ್ಲಿದೆ ಫ್ಲಾ
ಮತೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಗ್ನಿ। ವರುಣ। ಸೂರ್ಯ। ಗಂಧರ್ವ ಬಾಣಗಳ ಯನಿಯಲು। ಅಲ್ಲ ಬಂದು ಷಣ್ಮುಖದೇವಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ಬಳಿಕ ಹೋರನು। ಯಾದಂಬನಿಂದ। ತಾರಕನ। ಸುಂಡಿಲು। ದಂತಾ। ಬಿ
ಲ್ಲು। ರಥ। ಸಾರಥಿಗಳನು। ಕತ್ತರಿಸಲು। ಸುಂಡಿಲು। ದಂತಗಳು। ಮರಳಿ ಹುಟ್ಟಿದಲು। ಬಳಿಕ ಷಿಲವಿಂ ವೃತ್ತಿಸು ರೂಪಾದ ತಾರಕನನು। ಬಿರುವನಗೆ ಯಿಂತವನುಷ್ಣನು। ಮತ್ತೆಮೆಘು

ರೂಪಾದಲು। ಚಂಡಮೂರುತನಾಗಿ ಹಾರಿಸಲು। ಸಮುದ್ರ ಕಾರವಾಗಲು। ವಡವಾಗ್ನಿಯಾದ। ಬಾಣಾನಿಸಲು। ದರು। ಚಕ್ರವಾಳಪರ್ವತವಾಗಲು। ಸಿಡಿಲಾಗಿ ಯಾಡೆದು। ಗಿರಿಗಳಾಗಲು। ಯುಂಧ್ರರೂ
ಪಾಗಿ ವಜ್ರದಿಂದ ಯಾಡೆದು। ಮತ್ತೆ ಸಮುದ್ರವಾಗಲು। ಅಗಸ್ತ್ಯರೂಪಿನಿಂದ। ಕ್ಷಯ್ಯಲಿ ಅಡಗಿಸಿದರು। ಪ್ರಳಯಕಾಲದ ಸೂರ್ಯ್ಯನಾಗಲು। ಮೇಘರೂಪಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದನು। ಬಲಿಕ ಶಕ್ತಿ ಬಾಣಾ
ದಿಂದೆಸೆಯಲು। ಅದು ಅಘನಾಶಿಯ ದೆಯ ತೆಯ ಹಾದು ಕ್ರೌಂಚಪರ್ವತವ ಹೊಡೆದು ಶಿವಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ। ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ। ಷಣ್ಮುಖದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರೆಯಬಾಗಲು। ಆಗ ತಾರಕನು ಮುಬಳಿಲು। ಪ್ರಬನ್ನು
೬೭ ಅತಿ ಸುರೇಂದ್ರ ಬಂದು। ಧರ್ಮನಪಯಮಾಡಿದನು॥೪೪ ॥ಶ್ರೀ॥ ಬ್ರಹ್ಮನಮಗ। ಕಶ್ಯಪ ಬ್ರಹ್ಮ। ನಮಗ ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಮಗ ಅಂಧಕಾಸುರ ತಪವ ಮಾಡಿ। ರಾಜ್ಯವ ಪಡೆದು। ದೇವತೆಗಳ ಬಾಧಿಸು
ತಿರಲು। ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳು। ಅಂಜಿಕೊಂಡು ಹೆಂಣುರೂಪಾದರಲು। ಆಗ ಅಂಧಕನು। ಅವರ ಮೃತುಮಾಡಲು। ತಾಳಲಾರದೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕಾಗಿ। ಅಂಧಕನವರಿಗೆ ದಾಸಿ
ಯರಾಗಿರಲು। ಅಂಧಕಾಸುರನು ಅಂಧಕಾಸುರನು। ರಜತಾದ್ರಿಗೆ ಬಂದು। ದಂಡಿಲ್ಲಿಯಲು। ದಾಸಿಯರಾದ ದೇವತೆಗಳು। ಆವಾಗ್ಲೆ ಯಶೋಳ್ಳಲು। ಆಗ ಶಿವನು ನಂದಿಗೆ
ರ್ಬಲಿಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನಂ ದೂಧರಬೇಡ ಲಾನಗಣಾವೆ ಶಿರ ರಹೊಡೆಕೊಂಡು। ಬಂದಿಕ್ಕಾದಲು। ರಾಕ್ಷಸರು ಮರಣವಾಗಲು। ಶುಕ್ರಸಂಜೀವನ ಮಂತ್ರದಿಂದ। ಬದುಕಿಸೆ
ಸುತಿರಲು। ಯುತೆಶಂಕರನೆನಾ ಗಣಾವೇಶ್ವರನು। ಸತ್ತ ರಕ್ತಸ್ರನೆಲ್ಲಾ। ಶುಕ್ರಯಬ್ಬ ನುತಾನೆ। ಶಾದಿಮಾಡಲುದೆನೆಂದು। ಶಿವಂಗೆ ಹೇಳಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಕೋಪದಿಂದ। ಶುಕ್ರನನುಂಗ
ಲು। ರಕ್ತಸರ ಸಂಹರಿಸಿ। ಅಂಧಕನ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದಿಕ್ಕಿ ಎತ್ತಲು। ಆತ ಹಾಸದಿಂ ವನಗಲು। ವರ ಅಂಧಕಾಸುರನು ತನ್ನ ಕೈಯನಲು। ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿಗಳು। ನಿನ್ನ ಅಡಿಯ ಮುಡಿಯ ಕಾಣಾ
ದಿಹಾಕದರು। ನಾನೆಂತಾ ಸ್ತುತಿಸೆಯೊ। ನಿಂನ ಪಾದವ ನಾ ಮೆಚ್ಚುವೆನು। ಕಂಡೆನೆನಲು। ಆಗ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬೇಡೂಯನಲು। ನಿಂಮ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ನವ ಪದವಿಯ ಕಾಡಿಯನಲು।

ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಕರದಾಯಿದರು । ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಶುಕ್ರನ ಬಿಡಿಯೆಂದು ಬಿಂನೈಸಲು । ಆಗ ಶಿವನು ವಿರ್ಯದಿಂದ ಬಿಡಲು । ಶುಕ್ರ ಶಿವಂಗೆ ಸ್ತೋತ್ರವ ಮಾಡಿ ತೆಂಕಲಾ ಕಡೆ
ಹೋದನು ॥ ೪೨ ॥ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸರಸ್ವತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ । ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವ ಕಂಡು । ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ ಕರೆಯಲು । ಎಲೆ ಪಾಪಿ ಮಗಳ ನೀ ಕರೆಯ ಬಹುದೆಯನಲು । ಬಾಹ್ಯಾತ್ರದಿಂದ
ಹಿಡಿದು ಕಾಲ್ಬರಲು । ಆಕೆ ಹೆಂಣೆರಳೆಯಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿರಲು । ತಾನು ಗಂಡೆರಳೆಯಾಗಿ । ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗ ಕ್ರಿದ್ವಿನನೆಂಬ ಸಮಯಕ್ಕೆ । ಅವನ ಸುಳಿವ ಧಾಯನಲು । ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನು ನಾರಂಭವೆದಂಗ
ಸ್ಥಾನಗಳೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡು । ಕಿರಾತವೇಷವ ಧರಿಸಿ ಬಂದು ಬ್ರಹ್ಮನ ಅಯಿದನೆಯ ಶಿರವನೆ ಚಿವುಕ ತರಿಸಲು । ಆ ಶಿರಸ್ಸು ಪಾತ್ರವ ಮಾಡಲು । ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ । ಅತಲೆಗೆ ಮಗ ಶಿರನ ಕ್ಷೇತ್ರದಪ
ದವಿಯ ಕೊಟ್ಟನು ॥ ೪೩ ॥ ಶಾಂತ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹಾ ಲಮೇಘನೆಂಬ ಜೈನನ ಸತಿಯು ಬಸುರಲ್ಲಿ । ಸಾಂಬು ಅಂದನಿದ್ದನೆಂತೆನೆ । ಶಾಗಿಯ ಕೂಡಿನಲ್ಲಿ । ಕೋಗಿಲೆಯ ಮರಿ ಯುಪ್ಪಂತೆ ನಸ
ಲಿತಾವರೆಯು ಪುಂತಿದ್ದುದಯಿಸಿಯು ಪಾಪಿನ ಬಸುರಲಿ । ನಂನ ನನ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿಸದೆ । ನಿಂನ ಮಾಳ್ಪ ಸಲಿಸಲು । ಹುಟ್ಟಿ ಮೂರು ವರ್ಷಯಲಿ । ಮೂಯು ಯಮೂಯ ಕಲಿ ಸಂದ ವಸಿಂ ನಸಿ
ಡುತನೆ । ಅದನ್ನು ಮನೆಯ ವುಪ್ಪದ ಮಾಜೆಯೆಂದು । ಬಾ ರತೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಕಲಿನಲಿ ಪಲ್ಲದೆಳ್ಸಂ ನಸುಳು ಪವಂದೆನೆಂದು । ಯೆಂತಾ ಸುಲಮಂತ್ರ ಸ್ತೋ । ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಕಲಹ ಕಡೆನಕಲಾಂ ಬು
ದಿಲ್ಲ । ಹೆಂಗೆ ಕೆಲಲಾದಿನ ನಡೆಯಲು । ಬಳಿಕ ಮೂಂರು ದಿನಲು ಉಪವಾಸವಿರಲು । ನಂನ ಮನೆ ಲಿಂಗದ ಮುಕ ಲ್ಲಹಾಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು । ಮೂಯು ದಿನಲುಂ ನೋದೆಯು ಹಾನಂದು ಬಿಜ್ಜನ ರೆಗೆ ಹೋಳ್ತಿ ಗಲು । ಬ
ಲಿಕೆ ಹಾಳೆಯಲ್ಲಿ ಯಲು । ಸಾಂಬು ನಮೂರ ಕಂಬತ್ತು ಯಿಪ್ಪತ್ತೆಳು ಕಲಾಗುತಾವೆ । ಯೆಲಿ ಹುಡುಕಲಿಯೆಂದು । ದೊಡ್ಡ ದಾಂದೆಸಾ ಕೆಂದು ಯೆತ್ತಿ ಶಿವನೆತ್ತೆಗಮ ಕಾಯೆಂದು । ಹಾ ಸುವಾಗ । ತಲೆಬಾ
ದನಿತೆಂದು ಲಿಂಗವ ಮೊಳಗಿಂದ । ನಾಗಕಂಕನಾದ ಹಸ್ತವ ನಿಡಿಕಲ್ಲ ನೊಂದಕಡೆಗೆ ತಾ ವಿಗಸಿ । ಮಜ್ಜಿಗೆ ಬೇಡಾಯನಲು । ಆ ಮಾತಿಗೆ ಯಾ ಕಲ್ಲ ನಿಂನ ನಗುಡಿಗೆ ಮುಷ್ಟಗಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಧರಿಸಿ ಕಾಯ

ನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಸಾಂಬ್ಯ್ರ ತಾಂಡವನ್ನೈ ಲಾಸ್ಯ ಛಾಯದಲ್ಲ॥೪೨॥ ಚೋಳ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ। ಕಮಲಾಲಯವೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಮನುಚೋಳರಾಯನಿರ್ಪನು। ಆತನ ಸತಿ ರತ್ನಮಾಲಾದೇವಿಯು

ಮಗ। ಅಭಂಬಕಲ ಆತನಾನೆ ಕದುರೆ। ರಥ ದಿವ್ಯಾ ಪದವ ಕಲಿತನು। ಸುಖದಲಿರಲು। ಬಲ್ಲಿಕಯಾಂ ದುಡಿನ ಕುಮಾರನು ರಥವನೇರಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತಿರಲು। ಗೋವಾಕರುವ ಕಾ [illegible]

ಲು। ಅಪಾಗಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಮರಣವಾಗಲು। ಆ ಗೋವು ಬಂದು ಬಾವಡಿಯ ತಿಕಟ್ಟಿದ ಗಂಟೆಯ ಕೋಂಬಿನಲಿ ಬಾರಿಸಲು। ಅದ ಕೇಳಿ ಅರಸು ಅದೇನು ವಿಚಾರಿಸಿನಲು। ಶ್ರೀಪರಿಚಾರಕರು ಕೇಳಲು

ಯನಲು। ಆಗ ರಾಯನು ಕರುವ ಕಂಡು। ಯಿ ದೇವ ಂದವರಾರೆನಲು। ಮಂತ್ರಿ ಪೇಳಿದನು ನಿಂನ ಮಗನ ರಥದ ಗಾಲಿ ತಾಗಿ ಸತ್ತಿತೆನಲು। ಆ ಮಾತಿಗರಸು ಪಾಪ ಬಂದಿತ್ತೆಂದು। ಮಗನ ಕೊ

ಗೆದು ಮಂತ್ರಿಯ ಕಯ್ಯ ಕೊಟ್ಟು। ಯಿವನ ಲಿ ರಥ ಕೆ ಹಾಕೆನಲು। ಯಿ ರಾಜಕುಮಾರನ ಕಾಲವಾರೆನು। ನಾನೆ ಸಾಲುದೆಲೆ ಸಿಂದು। ಅಳಿದನು। ಅರಸು ಮಂತ್ರಿ ಸತ್ತದ ಕೇಳಿ ತಾನು

ರತ್ನಖಚಿತ ಖಾದ ರಥವನೇರಿ। ಮತ್ತನ ಮೇಲೆ ಹಾಯಿಸಲು। ಜಾರಾಗಲು। ಆತನ ನಿಮ್ಮ [illegible] ವ ಕಂಡು ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ರವಿಸಿ ಮಗನ ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಟ್ಟ। ಚೋಳ

ನಾ। ಆಕಳು ಸಹಿತವಾಗಿ। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊ ಯಿದಕ್ಕೂ॥೪೩॥ ಚೋಳ ಮಂಡಲದ ಕಾವೇರಿ ಕರೆಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಯಿಂ ಪಗೆಯಾಂಡ ಶೆಂಬ ಶರಣನಿರ್ಪನು। ಆತಂಗೆ ಸೋಯ ಸ

ತೆಯುರು। ಅಂಗ ಭಾಗದವರು ಯಿಂ ಸೋಯ ಸಿಂಗಾರ ಗಾತ್ರಿಯರು। ಸೋಯ। ಸೋಯ ಸತಿಯ ಹೊಳಗೆ ಪತಿಹಿತವೆಯೆಂಬಾಕೆ ಪಿರಿಯಳು। ಆಕೆ ಸಹಿತವಾಗಿ ರಂ ನವಷ್ಟನುಗೆಯು ಮೇಲೆ ಜಂ

ಪರಿವಾಣಾನಿಷು। ಜಂಗಮ ಕೇನಿ ಹುತ ಬೆಡಿದ ಪಾದೋದಕವ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು। ಬಿರಿದಿನ ವಸ್ತ್ರಾಕಿಯ ಹಿಡಿಸಿ। ಅರುವತ್ತು ವರುಷ ನಡೆಯಲು। ಶಿವನು ಬಿರಿದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು। ಜಡೆಗಳ ನೆಳೆ ವಿಯಮ

ಡಿ ಜಂದಿರ। ಗಂಗೆಯ [illegible] ಷ್ಟವ ಮಾಡಿ। ವಿಸ್ನಾವೆ ಗಂಧಿ ನಾಭ ಸಿತ ವಿಂಮರೆ ಮಾಡಿ। ಶಿರಮಾಲೆಯ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರವ ಮಾಡಿ। ಗಜಚರ್ಮ ವಲ್ಲಿಯ ಮಾಡಿ। ಫಣಾ ಮಂಡಲ ವರ [illegible]

ದಕ್ಕಡುಕವರೂಢಿಹಿಂಗೆಭವವೆಷವಧರಿಸಿ।ಬದ್ಧಿಯಲಿಬರುವಾಗ।ತ್ರಿಯರುಯಾತನನಾಗನಕಂಡು।ಚಂದ್ರನಕೂಡೆಬರುವತಾರಕೆಗಳಂತೆ।ಹಿಂಡೆಬರುತಿರಲು।ಯಿಂತಗೆಯೂಂದರಮನೆಗೆ
ಬರಲು।ಅವರುಕಂಡುನಮಸ್ಕರಿಸಿಪಾದವತೊಳೆದು।ವೆಳಯುಕ್ಕೆಚಿತ್ರಸಿಯನಲು।ನಾಲುಲಾಹ್ತಕೆಬಂದವರಲ್ಲು।ಬಿಡಿದುವರ್ಕಾಡುತಾನೆಯೆಂದುಕೇಳಿ।ಬಂದಿವೆನಲು।ಯೆನುಪಿಕೆಂದುಕೇಳಲು।ನ್ನುನೆನೆ
ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯೆಡೆಮಾಡು ಲಧಕೆ।ಬಾಂದುಹಿಂಗುಜಕೆ ನಲು।ಆಗಯುಡೆನಯುದೆಂದು। ಯಿಂನುರುಕ್ಕನಿಶಿಯರಯುಂದೆನಿಲ್ಲಿಸಿ।ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದವಲ್ಲತೆಗಮೂಲ್ಲಿಯನಲು।ನಿಂನಬರಿದು
ತೆಸಾಯಿತುನಮಗೆನಿಂಮಹಿಂಡರೂಜಿಷ್ಟತ್ತೊತ್ತಿದ ರುಚಿಡನಾಲುಹಾಡಿವೆನಲು।ಯಿಂತಗೆಯೂಂದರ್ಮುಪತಿಪಿತವೆಯೆಂಬ್ರಸಪ್ತಶಿಯರ್ಕಾಯುಕೆಳಹು।ಜನರು ಕಂಡು।ಅರಸುಮರುಳ
ಗಿಯಾಳಗೆಹಾಡಬಹುದೆ।ಮಂಚಿದಿಂದಿಳಿದಾ ಕೆಯುಬದ್ಧಿಯಲಿನಡೆಸುವರೆ।ಸೂರ್ಯನಕಾಣ್ದವಲ್ಲಬಿಸಿಲಲಿನಡೆಸಬಹುದೆಯೆಂದು।ಯಿತಲಾಕೆಯುಬಂದುಗಳು।ಅವಳುಯ
ನವಕಾಡುವರೆ।ಯಾಕೆಯುಕರಕಾಂಡುಹೋಗುವಾ ತನೆಗೆಯೆಂಜಿದೆಯೆದ್ದಾವೆ।ಅವಗೆನೋಸಲಕಂಣುಂಬೆಯೆಂದು।ಬಿಲವಕ್ಕೂ ಡಿಕ್ಕೊಂಡು।ಯಿದಿ ಕಾಗಿರಲು।ಅದಕಂಡು।ಅರಸಿನಬಳಿ
ಗೆಬಂದು।ನಿಂನಹಿಂಣುನಿನಗೆಯಿರಲ್ಲಿ।ನಿಂನವ ರಕಯ್ಯಲಿಕಾಲಿ ಸುಪ್ರುದಕೆಮಾಡಿದ।ನಾಲುಹಾಡಿವೆನಲು।ನಿಂಮ ಸಂಗಡಬರುತಿದೆನೆಂದುಕರಕಾಂಡುಹೋಗುವಾಗ।ಯಿದಿ
ರಾದವರ।ಬಿಣುಬಿತೆಂದು।ಖಿಡಿತೆಂಮ।ಧಗಿಲೆಂದು।ಭುಗಿಲೆಂದು।ದ್ರನಿಂಹ ಗುಟಂತ್ರೆ।ಚತುರಂಗಬಲವಕೆಡ್ದಯಲು।ಪತಿಪಿತೃವೆಗೆ।ಶಿವನುಪಂಚಮುಖವತ್ತೋರಲು।ಅದಕಂಡುಪಲೆತ್ರರ
ಸಿ।ಶಿವತ್ತಾನೆಬಂದನೊಡುಬಂನಿಯನಲು।ಶಿವನೆಂದೆನಿಂನಕಾಷ್ಟೆನೆನಲು।ಆಗಶಿವನುನಂಟರಪ್ರಾಣವಪಡೆದು।ಯಲ್ಲರನುಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಕರಕಾಂಡುಹೋದ।।೪೫।।ಮೊರಾಂಡಲಪೆಂಬ
ಪುರದಲ್ಲಿ।ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪಂಡಿತರ।ಶಿಷ್ಯಳಾದ।ಸೂರಸಾನಂಮನುಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆತ್ರಿಕ್ಕಿಯಮಾಡುತ್ತಿರಲು।ಅದೆಶಿವನುಕೇಳಿ।ಲೀಲೆರಂಪಿನೆಚಮ್ಮಕಗಳಹಿ

ಶಾಂತಮುಮನೆಗೆ ಬರಲು। ಆಗ ಸೂರಾಂಬಿಕೆ ಕೊರಳಲಿ ಲಿಂಗವ ಕಂಡು। ಶರದೋಯಿದು ನತ್ತರಿಸಲು ದೇ। ಹಾರುವರು ಕಂಡು। ಯಾಶ್ರ ಪಟ್ಟಣದ ಮನೆಯ। ಹೊಗಸ ಬಹುದೆಯನಲು। ನಂಮ
ಮನೆಗೆ ಮಾಹೇಶ್ವರರು ಬಂದಾರಲ್ಲದೆ। ಶ್ವಪಚರು ಹೋಗಲಾ ಪರಿಯನಲು। ಆಗ ಹಾರುವರು ಯಾಲ್ಲಿಗೆ ಹೋತು ನೋಡಲು। ಶಿವನು ಮಾಯೆ ವಾಮದ ಕಂಡು। ಸಂನಿತರಾಗಿ ಹೋದರು ಬಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿ ವನ
ಸೂರಾಂಬಿಕೆಯ ನೆಂಬು ನನ್ನೆಮೆ ಚ್ಚೆತ್ತಲಾಸತ್ತ ಶರದಾಯಿದರೂ॥ ಜ ॥ ಶಿವನು ಕೊಪದಿಂ ದೃತ್ತಿಮರೆರವ ನೋಡಲು। ರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ಹಾಸೈ। ಲೋಕಾಪಕಾರವಾಮುವೆಂಬುವಕ್ಕೆ ನತ್ತ। ಮನ

೭

ಶರದೇಶ ದೇವಾರಮಣದಲ್ಲಿ। ಸ ಚ್ಚಿದನ್ನೆಂ ಬ
ನಿಕ್ಕಲು। ಅವಕೊರಳಲಿ ಧರಿಸಿ। ಸುನಾನಿಯೊ
ಕ್ಕಿಲ್ಲ ಕೊತ್ತಾನೆಂದು। ತಂನದೆಶ ದವ ಕೊಲ್ರು।
ಶಾಂತನವು ನೆಗೆ ಬರಲು। ಬೋಮು। ಅವನತಂ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಗೆ। ಅಯುವರು ಮನ್ನೊಸ। ಅವರೊಳಗೆ ಕರಿಯಮ್ಮ ಮಗನು। ಶಾಂತನು ಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ। ಆಡುವಾಗ। ಬಾಂ ಮಮದಾ ಶ್ಚೆ
ನಿರುತ್ತಿರಲು। ಯಿತ್ತ ಕೊರಳ ದೇಶದಲ್ಲಿ। ಕಾಲಿಯಾಂ ಬತ್ತಿಗೆ। ಅಸುರ ನರ ಬಲಿಯ ಕೊಡುವ ದಿನ ಬರಲು। ಆಗ ಯಿತ್ತ ಮಕ್ಕಳ
ಮನೆಲ್ತ್ರಯ ಮಕ್ಕಳ ಹುಡುಕಿದರಲು। ಆಗ ನಿತ್ಯರಕ್ಷೆ ಯಬಹಾನಾವ ಕೊಟ್ಟು। ಮತ್ತಾಂ ದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೆಳ್ಳಹೋಲು। ಅವರಿಯ
ದೇಶೋಯುಗ। ಕ್ರಯನನಿಂ ಮಗನ ಕಾಪ್ಪಿರೆಯನಲು। ಯಾ ಶಾಂತಲು ದಮ್ಮಗನನೆ ಯಿಯನೆಂದು। ಹೊನಾ ವತ್ತೆ ತಾಂ ಮರಾದ

ಲು। ಆಸ್ಪತ್ತರು ಅವನ ಶರದೋಯಿದು। ರಾಜನ ಮುಕ್ಕೊ ಹೊತ್ತೆಗೊಪ್ಪಿಸಲು। ಆಗ ಶಾಂತನ ಸಿಂಗರಿಸಿ। ಅಕ್ಷಸಿಗೆ ತಾವಲು। ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿಯನಲು। ಶರದೋಯಿದು ಕಾಲಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಲು। ಆ
ಗಳಿಕೆ ಜೋದರಿ ಶ್ವೆಮು ಗಿಡ। ಎಲ್ಲಾ ವಿಪ್ರ। ರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ಧಾರಕರ ತಿಂದರೆ ಶಿವನು ನಂಮ ಸಿಕ್ಕೆ ಸಿಯನೆಂದು। ಮ ರಾಹುತನ ಹೊರಳ ಮುಯಿದು ಮರ ಕವಕು ದಿಯಲು। ಆಗ ಕಾಲಿಯು ಬಲ್ಲಿ
ನಿಶ್ಚರಸು ಬರಲು। ರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ಯ ಧರಸವ ಕೊರಳ ಬೇಕಲ್ಲದೆ। ಯಾತನ ತರ ಬಹುದೆಯನಲು। ಆಗ ಅವರಸು ಎಂನ ತಪ್ಪು ಸ್ವರಿಸಿಯನಲಕೆ। ಬಲಿನಯೆ ವಿಶಾಂತನ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬ

ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮೊದಲಾದ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ನಿಡುತಿರಲು। ತಿಲೂರ ಬಿರಿವಂತ ಸಿಷಿ। ಯೆಂಬ ಭಕ್ತನು। ಅರಸಿನ ಭಕ್ತಿಯು ನಿಂತತು ಬರ ಸೂಬಂತು। ನಾನ್ನ ಬಡ ಭಕ್ತಿಯ ಕೈ ಬಾಳಿ ಯೆಂದು। ಶಿವನ
ಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ದಿನಂಪ್ರತಿಯು। ನಿಡುತಿರಲು। ಅತ ಶಿವ ಸುಜ್ಞಂಗಮರೂಪಿನಿಂದ ಜಾಳಿಸ ಬಲಿಗೆ ಹೋಗಿ। ಬಿಕ್ಷಾ ಯೆನಲು ರಾಯನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಯೆಲ್ಲಿಂದ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿದರಿ ಯೆನಲು।
ನಿಂನ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟಾದಿಂದ ಬಂದೆವೆನಲು। ನಿರ ನೋಂಡಿತೆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುಲು ದಬಿಷ್ಟಳೆನಲು। ಅದಕೆಲ್ಲಿ ಅರಸುಲು ಬರಿಗೆ ಬಂದು। ತಂನ ಹೆಂಡತಿಯ ನಿಂನ ಬಳಿಗೆ ಕಳಹಿದೆ ಯೆಂದು ಕರಸಿ। ಸಾಲು
೭ ತಲೆಗಳ ಹಾಯಿಸಿ। ಗರ್ಭಿಣಿ ಯಾದ ತಂನ ಸ ತಿಯು ತಂದಿಸಿ। ಅಗ ನಿರಿವಂತ ಸಿಷಿಯು ಕರಸಿ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿದೆ ಯೆಂದು। ಯಿಂನು ನಂನ ದ್ರವ್ಯವನೆಲ್ಲಾ। ಜಂಗಮ
ಕ್ಕೆ ನಿಡೆ ಯೆಂದು। ಬಾಳ್ವ ನಲು। ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ತೆ ನ ಸತಿಗೂ ಶಿಶುವಿಗೂ। ಬಲ್ಲಗ ಕೊಟ್ಟ ನಾವ ಕಾಣಿಕೆ। ಲಿಂಗ ಲಾಂಛನ ನಿಕ್ಕರದಾಯಿದರು।। ೫೦ ।। ಬಮೊ ಲೆದಳ ವಲೆರುವ
ಕ್ಷಿಯೂರಲ್ಲಿ। ಪುಕ್ಕಾಂನ್ನ ನಿಷ್ಟೆಯ ಸತಿ। ಶಿವದೇವಿ ಯುಷ್ಮ ಮಗಳು ಸಂಕೆಲನಾಚಿಯ ರುಣಾಂಪ್ತ ದಿನ ಲಿಂಗದ ಸುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ। ತಾಳಿಕೆಯ ನೂಲಿನಲ್ಲಿ ಯಿರುವಂತೆ ಗೆಯ ಮಾಲೆ
ಯಕಷುವಾಗ ನಂಬ್ಯಣ್ಣ ದೇವರು ಬಂದು। ಬಂ ದಿಕ್ಕೊಲಿನಲಿ ಪರದಿಯತ್ತೆಗೆಯಲು। ಸಂಕೆಲಿಯ ಕಣ್ತೆಂದು। ಲಾವಂಣ್ಣ ದೇವ ಲಿಗ। ಜಪ್ಪನ ದಿಷ್ಟೂ ಯೊಗಾರಿ। ಮನದಮಲ್ಲ ಸ್ತೊ
ಲಿಗಾರ। ಚಿತದವಳ ಮಲಿಗಾಯಿ। ಯಿವನಾರವು ಹೊಂದು। ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ। ಶೃಂಗಾರ ತೋಟದಲ್ಲಿ। ತ್ರಾಮ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿಯಲಗಿರಲು। ಯಿತ್ತ ನಂಬಿಯಂಣ್ಣನು ಅಕ್ಕೆಯ ಲಾವಂಣ್ಣ। ಪ
ಂದು। ಪಲಿತೆ ಶಿವನ ಸಂಕೆಲನಾಚೆಯನನಗೆ ಕೊಡೆಯನಲು। ಲತೆಮೂಲಗಿ। ಪರಸ್ತ್ರೀಯನ್ನೂ ಡಬಹುದಿಯನಲು। ನಂಬ್ಯಂಣ್ಣನು ಮದಿವೆಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡಿಯಂದವರೆ ಬಾಷಮೆನಲು। ಸು
ಕಲೆಯ ಕುಲಕೆ। ಕಂನ ಡಿಕಲ್ಲ್ಕೆ ಬುಮಾತ್ರಾಂದ ಮಲಿನಾಚಂ ದಿರಕಂಡು। ಯಿರಲೆಪ್ಪ ಕುಲಿನೇ। ನಿನ ನೆಹೊರಿಗೆ ಬಂದಾಳೆಂದು। ಶಿವನು ಯಿಶಾನ್ಯ ನಿಷ್ಟೆಯು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು। ಅಗ ಆ

ವದೆವಿಯೆಮ್ಮನಮಸ್ಕರಿಸಿ। ಸುಲಿರಿಸಿ। ಬಂಧ ಕಜ್ಜವೆನೆಸಲು। ನಂಮ ಮಗನನಿಗೆನಿಂ ಮಮಗಳ ಬೇಡ ಬಂದೆವೆನಲು। ಬಾಬ್ಬ ಗಜಮು ಶಿ। ಬಾಬ್ಬರೀ ಅಯ್ಯಮುಖಿ। ಬಾಬ್ಬ ದಕ್ಷ ನಿಕ್ಷುಕ। ಯುವರುನಂ
ನಮಗಳಿಗೆ ಕಕ್ಕವ ಕಳ್ಳವೆನಲು। ನಮಗೆಮತ್ತೊಬ ಸೌಂಧರನೆಂಬ ಮಗನುಂಟು। ಆತಂಗೆ ಕೊಡೂಯನಲು। ಬಲೆಷ್ಟಾಮಿ ಶ್ರೀಮುತ್ತ ದಲ್ಲಿ ಜನನಕ್ಕೆ ಸುವರೆ। ಹಾಲ ಸಮುದ್ರದಲಿ ಹುಯನಹುದುಕು
ವರೆ। ಕಬ್ಬಿನ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರ ಹೂಡುಕು ವಕ್ರಿ ಚಂದನದಲ್ಲಿ ಮಪ್ಪುವನರಸುವ ಕ್ರಿ। ನಿಂಮಲಿಕ್ಕುಲ ವಹೂಡುಕು ವಕ್ತಿ। ಆತಗೆ ಘೋವಲಾಬ್ಬ ಪರವೆಯಂ ಬಸ್ತ್ರೆಯುದ್ಧಾಳು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗನೆಂಮು ಶಾ
ಷಿಯಮ್ಮೂಢಿ ದೇವರ। ಕಾಳ್ಜವೆನಲು। ಆಗನಂಬಿಯ ರ್ಕೊಯಾಸಂಕಿಲ್ಲೆಯಬಿಷ್ಟು ಹಾದರ ಶಿವನೆ ಬಲನೆಂದು। ಭಾಷೆಯ ಕಾಧಲು। ಅದಕೆ ಶಿವದೆ ಪ್ರಬಾಪ್ಪಿ। ಮಗಳ್ಳೆಮ ದಿವೆಯ ವಾದ
ಲು। ಆಕೆಯ ಹೊಡೆಮ್ಮೂ ಜಿಮವರುಷ ಸುಖದಲಿ ಡು। ರಲು। ಯುತಪರವೆಯಿರು। ಸೌಂಧರಪಡಿಪೆಂನಿಗೆ ಬಾಗಿತಡವಸು। ಯೂಗಬಾರದಿ ಢರಿ। ಪ್ರಾಣಾಬಿಸುವೆನೆಂದು ಶಿವಂಗೆಬಿಂ
ಸ್ಪೆನಲು। ಆಗ ಪರವೆಯ ಮುಡಿಯ ಮುಪ್ಪುದ। ಪ್ರ ರಿಮ್ಮ ವತಿ ಗದುಕ್ಕೊಂಡು। ನಂಬಿಯ ಮೃಲೆ ಬಿಸೂಯ್ಯೆಂದು। ಶಿವನು ಮಾ ಯುಪ್ಪಕ ಳಹಲು। ಹೊಂಗೆ ಅಕ್ಷ ಬಾಂಕಲು। ಪರವೆಯ
ಮೆತಿಮನವಿಪ್ಪು। ಅಲಿನಿಪ್ಪಾದೆನೆಂದು। ಶಿವನ ಕೆಳಲು। ಯೂಗಮಾಷಿಗೆ ತಪ್ಪಿದರೆ। ನಿನ್ನಗಿಕೆಡು ಬಂದಿತೆನಲು। ಅದನುಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಪೋಗಲು। ಕಣ್ಣಾನುಗಳು ಹೋದಲು। ಳಗವ ಲ್ಲೊಶಿವ
ನಕಂನಾಗಳ್ಕೊಡಿಯೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಸುಂಮನಿರಲು। ಕಾಲನಾದರೂಕಾಡಿಯೆನಲು। ಜಲಹರಿಯೊಳಗೆ ಕಾಡಲು। ಅದನೂ ಖಿಕಾಂಡು। ಖಾಂಸಾಂ ಬಲಕ್ಕೆ ಬಂದು। ಮತ್ತೂ ಕಂಣಾ ಬೇಡಲು।
ಸೆವಿಯರುಮ ಢಗಂನಾಗ ಕೊಟ್ಟರು। ಅಲ್ಲಿಂದತಿರುವಾಲುರಿಗೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಕಂಣಾ ಬೇಡಲು। ಶಿವನು ಬಲಗಂಣಾ ಕಾಪ್ಪನು। ಹಿಂಗೆಯರಡು ಕಂಣಾ ಪಡೆದು। ಪರವೆಯ್ಯೂಳೊಲುಸುಖದ
ಲಿದ್ದರು॥ ಜಯ್ಯಕ್ಕಿಷ್ಟ। • ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಂಡೆಯುಕು। ಬಿಜ್ಜಳನೆ ಸೂಡೆ। ನಿಂನ ದ್ರಬ್ಬವನೆಲ್ಲಾ ಯಜ್ಞೆವಯೂ ದುಕಾರೆಯನಲು। ಆಗ

ರಾಯ ಸುಬ್ಬನವರ ಸಕ್ಕೆ ನಿವಿಲಿ ರಚಿಪೆ। ಮತ್ತಿಗಪ್ಪದಲ್ಲಿಯು ರಿಂಯನಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿರುವಾಗ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುವರೆ। ಅಕ್ಕಿಬೆಳ್ಳೆ ಕೆಂಡ್ಡ್ಯುಮುತ್ರನಾದ ಬಾಲಸಂಗೆಯ್ಯು ನಕೂಡೆ। ಯೂಜೂಲ್ತದಾ
ಗೆ। ಶಿವನ ಆವರಣಾವದೆ। ತೆಗೆಯನಲು। ಹೊಂಗೆಸಪ ನತೆಗೆಯಲು। ಅದು ತಾವರಣಾವಾಗಲು। ಅದ ಸಿದ್ದಪ್ಪ ನೆಂಬ ಹೊರದನಲ್ಲಿರಿಸಿ। ಅಕ್ಕನು ಕಮೋದಲಾದು ವರ್ತರಿಸಿ। ಜಂಗಮ
ನಿಡುಕಿರಲು। ಆಗ ಕೊಂಡೆಯರು। ಬಲೆ ಅರಸಿ। ನಿಂಮೂವರಣಾವನೆ ಖಾಲೆಯುಳ್ಳು। ಯಚ್ಚವಮಾಡುವಾರೆಯನಲು। ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನಾನಕ್ಕೆರೆಸಿ। ಹೊಂಗೆಸನ್ನಿ ಮೂವರ್ಣಾವನ್ನೊಯ್ಯು ಬಿಟ್ಟು
೨। ದಿಯನೆಲು। ನಿಂಮ್ಮೋಡೆವೆಯ ಧರಿತೆ ಕ್ಕೊಯೆಂ ದು। ಹೊರದ ಪಕ್ಷನೆಯ ಲಿದ್ದವ ಜಿಗೆಯ ಮುಂದಿರಿಸಲು। ಆಗ ಬಿಜ್ಜಳಕೆ ಮ್ಯ್ಯ ಹಾಕಲು। ಘುಟಸರ್ಪ ಸಾರಂದಲ್ಲಿಯು। ಹೊದರಿ ನಂಮ
ದಲವೆನಲು। ಆಗ ಬಸವಂಣನು ಸರ್ಪನೆ ಆಭರ ಣವ ಮಾಡಿ ಮೆರೆದರು ॥ ೧೧ ॥ ಶ್ರೀ॥ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಪಾಲಗ ವಾಗಿರುವಾಗ। ವಿಷ್ಣು ಬಂದು। ಬಲೆಕ್ಕೊಮಿ ದಾರುಕಾವನದಲ್ಲಿ
ದ್ದ ಮುನಿಗಳು। ನಿಂನ ಪೂಜೆಯ ಬಿಟ್ಟು। ಅಧ್ವೆ ತಿಗಳಾ ನಿಮಿತ್ತಾಗೆ। ನಿಲಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ। ಅವರಕಾಮನ ಪಕ್ಕೆಲೆಯ ಜಿಕೆನಲು। ಶಿವನು ದಿಗಂಬರನಾಗಿ। ಕೂಪಿತೆಂಪವರ್ಣನರೂ
ವಧರಿಸಿ। ಬ್ರಹ್ಮಕಪಾಲ ತ್ರಿಶೂಲಂಗಳ ಪಿಡಿದು ರುಂಡಮಾಲೆಯನೆತ್ತುಸುಯ ಮಾಲೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ಅಪಸ್ಮಾರನ ಹೂವಿಗೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ। ಮುನಿಗಳ ಸತಿಯರಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂ
ದು। ಭಿಕ್ಷಾಯನಲು। ಅವರು ಗಿದ್ದುವನಿಡಿ। ಶಿವನ ಸೌಂಧರ್ಯವ ಕಂಡು। ಹೊಂದು ಗೊಂಡು ಬರುತಿರಲು। ಯುತ್ತಹೊಂಗುರೂಪಾದ ವಿಷ್ಣು। ವಿನ। ಲಾವಣ್ಯವ ಕಂಡು। ಮುನಿಗಳು ಲ್ಲಾಧಾರವ
ಹೊರುಕೊಂಡು। ಜೆಡೆಗಳ ಕೆದರಿಕೊಂಡು। ಬೆಂನಬಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತೆ। ಯುತ್ತಲೆಂಟು ಮನಶಿಯೆಸು। ದಿಗಂಬರನಾದ ಶಿವನ ಹೊಂದವಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು। ಅದ ಕಂಡು ಮುನಿಗಳು ಲ್ಲಾಚಿಸಿ। ಯೊ ಕವಟ
ಸಿದ್ಧನ ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು। ಮಾಗನಾಹೊಮವ ಮಾಡಲು। ಅದರೊಳ್ ವ್ಯಾಘ್ರ ಹುಟ್ಟಿ। ಶಿವನ ಮೆತೆ ಬರಲು। ಅದರ ಚರ್ಮವ ತೆಗೆದು ಉಟ್ಟುಕೊಂಡನು। ಮತ್ತೆಯ ರಳೆ। ಕಾಡೆ ಬಿ। ಹಂಟೆದ

ಮರುಗಲಿನ್ನೆಗಳುಬರಲು। ಕೆಯ್ಯುಲ್ಲಿಪಿಡಿಕೊಳಲು। ಬಲ್ಲಿಕೆ। ಕಜ್ಜೆಕೊಳ್ಳಿಯೆಂದು ತಲೆಗಳಕಲ್ಪಹಲು। ಅವಮಾಳ್ಪೆಯಮಾಡಿದನು। ಸಾತೆಗಳಕಲ್ಪಹಲು। ಅವಮಪರಿವಾರ ವಮಾಡಿ
ಕೊಂಡನು। ತಾರೆಡವವನಾಡಿಬ್ಬರುಕ್ಕೆಲ್ಲಾಗಲು। ಆಗಮುನಿಗಳು ಶಿವಶೊನೆಬಂದ್ದನೆಂದು। ಸುತ್ತಿಸಲು। ಶಿವರೂಪತ್ತೊಜು। ನಿಮಿಂಸು ಅಧ್ವ ಶಿವಬಿತ್ತುಲಿಂಗಮೂಜೆಯಮಾಡೆಂಪನಲು।
ಅವರುಹಾಂಗೆಲಿಂಗಮೂಜೆಯಮಾಡಿ। ಕೊಂಡು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು॥ ಬಿಂದ್ದ್ಯೋಕ್ತ॥ ಸಕಲಶೈಮಾದರಸರಕಥೆಗೆಲುಪಗಡೆ॥ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾರದಮುನಿಯು ಒಂದು ದಿನ। ಬಿಂದ್ಧ್ಯನಿರಿ
ಗೆಬರಲು। ಅವನೆದ್ದುಮಲ್ಲಿಸಿ। ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಯಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರೆನಲು। ನಾ ಕ್ಷಮಿರುಬಿಂದ ಬಂಡೆವೆನಲು। ಅಲ್ಲಿಯ ವಾರ್ತೆಯೆನೆಂದು ಕೇಳಲು। ಆಗನಾರದನೆಂದನು
ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು ನೆಂ ನಕ್ಷತ್ರದಿಕ್ಕುನಾ ಪ್ರದಕ್ಷ ದುಕ್ಕೊರ। ನಾನೆ ದೊಡ್ಡವನೆಂದು। ಮತ್ತು ಮಡಿದನೆನಲು। ಆಗವಿಂಧ್ಯನುಡಿ ತನ್ನೆತ್ತಾನುವಿಶೇಷದರಬಾವ ತೌರದಲ್ಲಿ। ಪಕ್ಷ
ದಸ್ಗಾಲಿರುವುದ। ಮುಂಚ್ಚ ಹುಲ್ಲುಸುವಿನಂಟ್ರಹ ರಿದನು। ತಂನದಾಡ್ಡಿತ್ತೆನೆಂ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದುದ್ದಕೆಬೆಳೆಯಲು। ಚಂದ್ರಶೇಸೂರ್ಯರರಥಗಳುತಡೆದಾವೋಡು। ಆಗ
ವಿಷ್ಣುಶಿವನಿಗೆಬಂನವಿಸಲು। ನಿಉ ಅಗಸ್ತ್ಯನ ಬಳಿಗೆಹೋಗಿಂ ದುಹೇಳಲು। ಆಗ ವಿಷ್ಣುಮೋದಲಾದದೇವತೆಗಳು। ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಯಬಳಿಗೆಹೋಗಿ। ನಮಸ್ಕರಿಸಿನಿಲ್ಲಲು
ಯೋನು ಕಾರಣಬಂದಿರೆನಲು। ವಿಂಧ್ಯಬೆಳೆದಿಮ ಸೂರ್ಯನತಡೆಯಲು। ಉದಯಮಧ್ಯಾನಸಂಜೆಗಳು। ಕಾಣಬಾರವೆನಲು। ನಿಉ ಮುಂದೆಹೋಗಿಯೆಂದು ಕಳುಹಲು। ತೌನುನಪ
ಶತು ಪ್ರಾಂತಗಳಧರಿಸಿಕೊಂಡು। ದಂಡವಪಿಡಿದು। ವಿಂಧ್ಯನಬಳಿಗೆಬರಲು। ಅವ ಷ್ಟದಲಿ ಮೊದಲಿರಾದನು। ಅಗಅಗಸ್ತ್ಯನ ಮೆಟ್ಟಲುಪಾತಾಳಕ್ಕೆಯಿಳಿಯಿತು॥ ಬಿಂದ್ಧ್ಯೋಕ್ತ
ಸೂರ್ವದಲ್ಲಿವಿಷ್ಣುಮೊದಲಾದದೇವತೆಗಳು। ಜರೆಮರಣಂಗಳಿಲ್ಲದ ಹಾಂಗೆ। ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು। ಆಲಾಚನೆಸಿದರು। ಆಗವಿಷ್ಣು ಮಂದರಗಿರಿಯ ಕಿತ್ತು। ಕ್ಷೀರಸಾಗರವ

ಕಡೆದೂ। ಅಮೃತವಪಡೆದು ಸಿವಿಸಿ ಸುಖದಲಿದ್ದರೂ॥ ೪೩॥ ಪೂರ್ವದಲಿ ಲಂಕೆಯಲಿ ರಾವಣನೆಂಬಾತ ರಾಯು ಕನ್ನೆನಿಯೆಂಬುವಳು। ಹಿಪ್ಪೆನಲ್ಲಿ ರಕ್ಷವಾದಿಯುವಳು ಡಿ। ಅದರಮೇಲೆ ಲಿಂಗ
ವಮಾಡಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತಿರಲು। ಅದಮಗ ಕಂಡು। ಶ್ರಮಸು ಭೂಮಿತಿ ಬ್ರಿಯನೆಲು। ಶಿವನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತೆ ನಿಯನಲು। ಹಿಪ್ಪೆನಲಿ ನಿರಿಯುನೆಕೆ ಮಾಡಿದೆ। ಅದನಾ ನಿಲಿಗೆ ತಂದೆನೆಂದು
ಹೋಗಿ ರಕ್ಷವಾದಿಯ ನಿಂತಲು। ಶಿವನು ಲಂಗು ಸೃಬಿಂತಾತಲು। ಹೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಾವಿರ ವರುಷವಿರಲು। ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಮತ್ತು ಕವಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಕ[illegible]ವಿಯ ರಿಯ ಹಾಕಿ
ಮರದಮೇಲೆ ಕನ್ನೆಗೆ ಹಾಗ। ಅದರಮಾಂಸನಿ ಶಿಶುಗಾದಿ ಕ್ಷಿಸಂ ಕರಿಸುತಿರಲು। ಅದನೆಶಿವನು ಪ್ರಿತಿಯಲಿ ಕೇಳುವ ಕಂಡು। ತೆಂನಕಯ್ಯ ನೂತಲೆಯನೂ ಕೆಡಿಮ ಅದಕೆ ನರವಕ
ಕ್ಕೆ। ರಾವಣನ್ನ ಕೈಪೊಸವಮಾಡಿಸನು ಕಿಸುವಾ ಕ। ಆನಾದಕೆ ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ತತಲೆಯನೂ ಕಯ್ಯ ನೂರ ಲೆಷ್ಟು। ಲಂಕೆಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದನು॥ ೪೪॥ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪವಕಶೆಂ ಗಳ
ಕೆಯುಂದ ಹಾರಿಹೋಗಿ ಸಲ್ಲಿರಲು। ಆ ಶಂಗ ಲು ಸಂಹಾರವಾಗಿ। ತೆ ಮಗೆ ಹವಿಸ್ಸ ನೋಡುವವರಿಲ್ಲೆಂದು। ಒಂ ಬ್ರಹ್ಮವಮಾಡಿ ಶಿವನೆ ಯುಬಲವ ಬ್ರಾಯು ಧವವಡೆದು
ಪುವಲವದರಕ್ಕೆ ಗಳು ಬಿಂಡಿ ಮೇವಾಗ। ಅದಕಂಡು ಯಜ್ಞನಮಗ ಸುಧಾರವಿನಮಗಳು ಮನಕೆಯ ಮಗ। ಮ್ರೂ ನಾಶವ ತಲೆಪಿದವು। ಸಮುದ್ರದಾಳ ಗಡಿನಿತೂ॥ ೪೫॥ ಹಾ ಮಧಿನ
ಮರದಿಂದ। ಶಿವನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬರುವಾಗ। ಮಾಸೆ ಮೊಲ ಮನಿರಿಯು। ಋವಿರಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗಿ। ಶ್ರೈಮುಗಿದು। ನಿಂಮ ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳು ಬಾರವರೊ ರಾಘವೆನಲು। ಅಗಳಿವನು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂ
ದು ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು॥ ೪೬॥ ರಘುರಾಮನು ರಾವಳನ ಕೊಂದು। ಸಿತೆಯ ತೆರುವಾಗ। ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ ನಿನೆ ನಮಿಸಿ। ಹೋಗುವೆನೆಂದು। ಗಂಧಮಾಧವನ ಶಿಖರದಲು। ಅವಸಿತಯಾ[illegible] ಲಾರವಿರಲು
ತಂನ ಬಿಲ್ಲೆನತ್ತಿ। ಹಾಯುವ ತನ ಸಿದಾರಿಯ ಮಾಡಿ। ಸಿತೆ ಸಹವಾಗಿ ಬಂದು। ಮುನಿಗೆ ಮೊದಮಷ್ಟು। ಅಯೋಧ್ಯಾಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದನು॥ ೪೭॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೈಲವಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಿರಿಯಯ್ಯನೆಂಬು

ಬಯೊಂಗಿಂಯು। ವಿನೋದದ ಲಿಯು। ಚರಿಸುತ ನೆಲದಮನೆಯ ಲಿಮರವಿದ್ದುದನರಿಯದೆ। ಅಲ್ಲಾಭವೂನವಮಾಡುತಿರಲು। ನೆಲದಮನೆಯಲಿ ದ್ದುನರು। ಬಿದನಿಲಿಂಗವದಲಿಯುಂತಮೆ ಪಾಡು ಪರ
ಯುನನಲು। ಅಪಕೆಲಿಯಲಿ ನಿಕರುಂತಂ ದುಮುಲಿ ವಿನಾವಿಷ್ಟಕೆಬರಲು। ನೆಲದಮನೆಯಿಂದರತ್ನ ಖಚಿತವಾ ದಕಡಗದಕ್ಕೈಯ್ಯ ನೆತ್ತಿನಿಡ್ಡೆ। ಎಲೆ ಅಯ್ಯ ನಾಮದಾ ರದನಿವಿನವಬಿಷ್ಟು। ಹಾಲ್ಲಹದ
ನಿಖಿಸೈತಬಂದಿನಿಯನಲು। ನಾಮವಾ ರವಕೆಬಿಡವೆನಲು। ಆ ದಿವಸನಾಪೆರಾರೂನ್ನಲಾ ನಕೆಹಾಗಿಪಾಲ್ಪ ನಿಬದ್ಧನಂತೆ ಯನ್ನಲು। ಅವನಡಸಲಿಮುತ್ತಿನ ನಾಮ ವಾರದತ್ತಿ ನಬಂದು। ನೈಲಾ ನಕೆ
ಗುಲಾದಕೆಂಡು। ಅವರಹೊಂದಿಕೆಗಿರಿಯಯ್ಯಲಾ ಲಯಾ ದಕೂ॥ ಇತಿ ಶ್ರೀ [illegible]॥ ಯಿಂನುಮ ಡಿವಾಲಯ್ಯಗಳು ಕಥನಲಾಪಗಥಾ॥ ಶಿವಶಾಶ್ರಮಂ ಬಮುರದಲಿ। ಮುಲಿಯುಡುಪನೆಂಬ ಭಕ್ತನಿಪ್ಪನು।
ರು। ಅವರಸತಿಯಮಹಾನಸು। ಶಿವಗಾನದಿವಿಯನು। ಅ ಮಹಾನಿವಸಂ ಜನೆಯಲಿ ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ತಾಗವಿಷ್ಟ ಜಂಗ ಮಮೂರ್ತಿಗಳು ಬಂದು। ನಮಗೆನು ಮಾಲದಕ್ಷಿ। ಹಾಬ್ಬದ
ಜಕೆನಲು। ಮಡಿಗಲಿಗೆಯಕೊಡ್ಡೆ। ಅಲುಮೆಂಬಿ ನಂತೆಯುರುವಲು। ಯೀನಿಷ್ಟಯಕೆಲ್ಲ ಶಿವನು ನೊಡಬೆಕೆಂದು। ತ್ತೊಲಿವಜೊ ಲಿಗೆ ಬಂದರು। ಆಗಲಿವರಕಂಡು। ಮಲಿಯುಡು
ಪನೆಂಬುಭಕ್ತನು। ನಮಸ್ಕರಿಸಿನಿಂದುಮೆನಿಜಚಿತ್ತದಿ ಕೊಂಡೆನಲು। ನಂಮಹಾಲಿಮ್ಮಬಮ। ದಹೊಗೆಮಾಸಿತು। ಯದಡ್ಡಾಲಿಮತೊಡು ಯನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ತೆಕೊಂಡು। ನಿಲಾಚಿ
ಶ್ರೀಸಿ। ನಾಮತಾಲಿಡುಮದಗುತ್ತೆನೆಯನಲು। ಅವರುಷ್ಟಾಗಲು। ಯುತ್ತಬರಮು। ವತ್ತಾಲಿಡು। ಬಿಸಿಲಿ ನೆಹಾರಲು। ಅದಟ್ಟ ಶಿವನು ಬಯಲಮಾಡಿ। ಹಾಗೆಂಯವ್ವಾಡುಯನಲು। ಲಗಬಾ
ಸಕಾರಲಿಂದ ಮೊಲಿಕಾಲುತನಕ್ಕೆ ಬಮು। ವತಗದ್ದುಕೊಲಿಯುಂದು ಶಿವಗಕೊಡುವಾಗ। ಮಚ್ಚಿಕ್ಕೈಲಾಸಕೆಕರದೊಯ್ದುದು॥ ಇತಿ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀಶೈಲಪನಮರದಲ್ಲಿ। ಸೃಕಾಲಿಯೆಂಬಮಡಿವಾಳ
ಭಕ್ತನಿದ್ದನು। ಅತನ ಸತಿಜ್ಞಾನಾನಂದದೇವಿ। ಯುಭಯರೂ ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಬಳಿಕ ಒಂದು ದಿನ ಪೀತಾಂಬರ ಮಾಸಿಯೆಂಬುವ [illegible] ಯುಮಗಳು। ನದ್ದು ನಾಮವತಿಯು। ನಾಮ ನಾ

ಮಹಾರ । ಬೊಬ್ಬ ಜಂಗಮದೇವರ । ನಿಯಮ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೆರೆಲಾ ತೆರಲು । ಬಾಂದು ಸಾ ಮಹಾರ ಬೊಬ್ಬ ದೇವರ ಕರತಂದು । ಮಜ್ಜನವ ಮೊ ಡಿತಾಳಿ ಯನಲು । ಅವರೂ ಲದಿರಲು । ಆಗ ಕಂತೆ ಸ್ನಾನ
ವನಾದಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಯೆಂದು । ಶೈಲದ ನಿತ್ಯ ನೇಮಯಿಂದ ಮಂಡೆಗೆ ಬಾತ್ತೆಲು ॥ ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡನಲಿ ನಿಹಾಗುವಾಗ । ಯಿಂದ್ರೂ ಯಿರಿಯನಲು । ಹಾಂಗಾಗ ತೆಂದು ಆಕೆಯ ಬಾಗದಲ್ಲಿ
ರಲು । ಬೆಳಗಾಗಿತ್ತಿ ಆತೆಹಾ ನಿಯನಲು ॥ ಗಡ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಗಲಾರದೆ । ಬಾರೆದು ಮಲ್ಲಿ ಜಗಂಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿ ತೆರಲು । ಆಗ ಯೊಳಗೆ ಬಾಕನೂ ಯಿಲ್ಲಕೆ ಮಲ್ಲಿ ತೆರಿಯನಲು । ಸದ್ದು ನಾಪತೆಯ ಮನೆಯತ್ತೊ
22 ಬಿರುಳು ಯಿದ್ದಲು । ಯಾಗ ಅತ್ತೆಯ ಬಿಷ ಪಾ ಗಲಾಂಬಿ ದೆಶಲ್ಲಿ ತವೆನಲು । ಆ ಭೈರವ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಡಿವಾಳ ಚಿಕನು ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಕರತೆಂದು । ನಿನಗೆ ಬಿನ್ನೆಯ ರಡುವರಾ । ನೊ
ಬಾಕೊ ತ್ತೆಲು । ಬಿರುವರು ನಿಂನ ಸಂಗದಲಿ ರಲು । ಯನಲು । ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದಂತಿ ಕರಿಸಿದಳು । ಬಲಿ ಕಯಿ ಕಾಲ ಪಿಡಿಕರ ಬ ಕೆಯ । ಶಿವನ ನೋಡಬೇಕೆಂದು । ತೋಳಿವಲಿ ಸೆಬಂದು
ಗಜ ಚರ್ಮವ ಮಡಿ ಮಾಡಿ ಕೊಡೂ ಯೆನಲು । ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಂಗದಲಿ ನನೆಗಟ್ಟಿ । ಕೊಡಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿ ಬಡಿ ಬಡಿದು । ತೊಳೆದರೂ । ಬಿಳಿ ಪಾಗದಿರಲು ।
ಕಪ್ಪುಲ್ಲಗುಳಿದ್ದು । ವಡೆದು ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ । ರಕ್ತ ಸಿಡಿದಲಿ ಬಿಳುಪಾಗಲು । ಅದ ಕಂಡು ಮಯ ಬೆಯಸಿ । ಕಲ್ಲಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಕವ ಕರದು ಚರ್ಮವನೆ ದ್ದಿ ತೊಳೆಯಲು । ಆ
ದು ಬಿಳುಪಾಗಲು । ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಿವನು ಬಂದು ನಂಮ ಚರ್ಮ ಪತಾರೆನಲು । ಆಗ ಕಾದಲು ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಾರೆನಲು । ಜಂಗಮ ದೇವರ ಮೊಳೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮವೆ ಯೆಂಬ
ಪ್ರಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯ ನೂ । ಬಿಟ್ಟು ಬಾರೆನೆನಲು । ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಕರಕೊಂಡು ಹೋದನೂ ॥ ಬಜ್ಜಲರಾಯನು ಮನ ತೃಪ್ತಿನ ಹೊನಾನ ಆಕಾಶ ಕರೆಯಿದು ವರೆಯಿ ತರಕೆಸನೋಯೆಂಬು ದಕೆ ವ
ರು ॥ ಜ್ಞಾತಿ ಪ್ರಸಾದಲ್ಲಿದ್ದ । ಸರ್ವಜ್ಞೆಂಬ ರಾಜನಿಗೆ । ನೂರೊಂದು ಮಕ್ಕಳಾದರು । ಅವರೊಳಗೆ ಹಿರಿಯ । ದಕ್ಷಿಣ ಬ್ರನು । ಲುಲಿ ದವರು ಪಾಪಿಷ್ಠ ರು । ಅವರು ಪರಸ್ತ್ರೀಗಮ

ನಿಗ್ರಹಾ.ದಿ। ಹಾರಿಯಬಿಡಲಾತೆರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾರಾಕ್ಷಸನೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಮನನ ಗಿಪ ಆಹಾರವನ್ನಾಪೇಕ್ಷಿಸಿ ರಾನಿಂಮ ಊರನೆಲ್ಲಾ ಭಕ್ಷಿಸಲಾರಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಸ ವೆ
ಜಿಪ ರಾಜ। ಯಿವನು ಹೊಂಗಾಡ ರೂಪಾಯತೆಂದು। ಶಂನ ನಾಯಿ ಮಕ್ಕಳ ನೂರಕ್ಕಸಂ ಗೆಕ್ಕೊಡಲು। ಅವರತಿಂನ ಬೇಕೆಂಬ ಸಮಯದಲ್ಲಿ। ಯಿ ಪಾಪಿ ಗಸ್ತಿಂನ ಭಾರ ದೆಂದು। ಆಕಾಶಕೆ ಯಿಡೆಲ್ಲಾ ಅಗ
ಕಾಶಿಕೆ ತಾರ ತ್ರಿಶೂಲ ಅರುಣಾಕ್ಷ ಚೆಲ್ಲಿದ ಧ್ವಾಜಲು। ಮಧ್ಯ ಬ್ಜಾ ನಜಿಡೆಂಬರ। ಕೆಂಬಿಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ ಪುಷ್ಪ ಬಿರಿಂದ ಅಲಿಬಿ ಷ್ಟ। ಮುಂಣ್ಣ ದಿಂದ ಪುಷ್ಪ ಕದಳಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾರ್ದ ರ್ಹ॥೭೮॥ ಕೆನ್ನಾಬೆ
ಜವಾಡೆಷ್ಟು ಕರದಲ್ಲಿ ಹಾ ಬ್ರಬ್ರಾ ಪ್ರಾಣನಿಸೇನು। ಅವ ಗೆರೂಪನ್ನ ಸತಿ ಇರಲು। ಆಕೆಯ ಕಂಡು। ಅವನಿ ಮರದ ಜಜ್ಜಿಗಸಂಗವ ಬಯಸು ಲೆ ರಲು। ಬಳಿಕ ಕಳಿಕೆಯ ಗಂಡ। ನೆ ಕೆರಿಹೊರ
ಜ್ಞಾ। ಮನೆಂಬ ಕಡ್ಡಿಯ ಜಲ ನವರೆದು ಹೊಳ್ಳಿ। ಕಾವದಿ ಘು ಟ್ಟಾಳಿ ಕೊಂಡು ವಾ ಸಿಗೆ ಹಾಗಲು। ಯಿಲ ಜಜ್ಜಿಗ ಅವನ ರೂಪ ಆಟು ಮನೆಗೆ ಬಕಲು। ಹೊಂಡಲಿಯಾ ಕಲಿಸಿಗಿ ದಿರಿಯ ನಲ್ಲೂಕೆ
ಶಿಗಿಹಾಡೆನೆಂದರೆ ಅವಕ್ಷ್ಮ ನವಾಯಿತೆಂದು ಹೊಳ್ಳಿ ಮನೆಯೊಳಗಿರಿಲ್ಲ। ಬಳಿಕವ ರುಷತ್ತೆ ನಿಕಾಶಿಯಿಂದ ಗಂಧ ಬಂದು। ಅದು ಕವಲರಂದು ಕರೆಯಲು। ಕರೆವವನಿ ನಾರನ
ಲು। ವಲೆ ಮರುಕ್ಷ್ಣಿನಾನಿಂನ ನಗಂಡನಲ್ಲ ಪೆಯನಲು। ಪಲದಿದ್ದ ಜಜ್ಜಿಬರಿದು। ಯಿಕೆನಂನ ಸಲಿಯೆಂದು। ನ್ಯಾಯವ ಮಾಡಲು। ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅರಸಿನಬಳಿಗೆ ಬರಲು। ಯಿ ಬ್ರರೂಪಾಂ
ದೇರೂಪಾಗಿರಲು। ಯಿ ನ್ಯಾಯವ ಅರಸಿಕಯ್ಯ ಹರಿಯ ದಿರಲು। ಆಗಲ ಧ್ವಾವಳಿಯೆಂಬ ಸೂಳೆ ಬಂದು। ಒಂದು ಕಮಂಡಲವ ತರಿಸಿ। ಯಿದರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಜೋಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರವಂನೆಗ
ಂಧನೆನಲು। ವಿಪ್ರನಂನ ಕಯ್ಯ ಲಾಗದೆನಲ್ಲು। ಯಿ ಜೆಜ್ಜಿಗನಾ ಹಾ ಕುಜಾರ ಪೆನೆಂಬಾ ಗಳಿ ಸೂಳೆಗಾ ರೂಢಮಂತ್ರ ದಿಂದ। ಕಮಂಡಲದ ಬಾಯಿ ನೆದಿಗನಾ ಪ್ರಹಾಕೆಯಿ ವಕುವ ಲಿಯೆಂದು ಸು
ಕೆಲಿಕು। ಕ್ರಿವಿಪ್ರನು ಲ್ಕೆಂನ ಹೊಂ ವಿತಿಕೊ ಡೆಬ ದುಕ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು॥೭೨॥ ಕರಲೂರಲ್ಲಿ ಕಿರಿಜಟ್ಟ ನೆಂಬ ಶರಣನು। ಮುಷ್ಪವನೆತ್ತಿಕೊಂ ಡು ಬರುವಾಗ। ಕರಲೂರ ಜೋಳರಾಯ

ಬಮುಕ್ತಾಶಕ್ತಿಯು। ಷಲು। ಆಗಕಂಡೆಗ್ಗೆಯಲ್ಲಿರ್ದ್ದನಾನೆ ನಿಗನವಕೆತ್ತೊಂಡೆಬರುವಾದ। ನಿಕ್ಕದೆವರನಿಟ್ಟುತೆ। ಕಂಡೆವರನೋಡಿ ಸುತ್ತೆ। ಬರುತಿರಲು। ಮುಂದೆ ಬರುವತ್ತನಿಜೆಪ್ಪಕಂಡು ಸಾಂದೆತ್ರ ಪೋ

ಯುಮುಬಿಕೆ। ಆದುಃಖದದನಿಯಕೆಳಿ ಬಂದುವರಕ್ಷ ಮಷ್ಟಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾಗುವಾಗ ಹೊಳಿನೆ ಮಳೆಕರೆದಂತೆ। ಮಷ್ಟಗಳುಚ್ಚೆಲ್ಲಲು ಆಮೆಲೆ ಅಶರಣನ ನೆಲಕೆಳಿ ದ್ದುಹಾರಹೋಗುವಲು

ದೆಂಮತಲೆಯಕೆತೆರನಿಕೊಳಲು। ಆಗಯುಪ್ಪ ರಕ್ಷ ಗಾಡಲಿಯುಂದಆನೆಯಕಡಿಯುಲು। ಪಿಳ್ಳೆಂದುನಲಿತು। ಅದಜ್ಜಾಲರಾಯಕೆಳಿ। ಶರಣಾನನಂನಾನೆಸಾನೋಯುಸಿತು। ಯಾಲತ್ತಪ್ಪನಂನೆ

ದುನಿಲಿಸಿ। ಆಭಕರನು। ಆನೆಗೂಪ್ಪನಾವಕೊಪ್ಪ ಭಕರು। ಯಿಂತಾ ಭಕರುಮಣಿದಮೆಲ್ಲನಾವಿಕ ಬಹುದೆಯೆಂದು ಕಿರಡಿದನವಮಾಡಿಕೊಂಬಾಗ। ಶಿವನುಬಂದುಸ್ವರಹೋದ

ಯುಕಷ್ಪ। ಭಕನ್ಗಿ ಸೆಕೊಟ್ಟ। ಅದರಕಾಂಯಕವಿಂದ ಯೆಖಿ ಭಕರುಸಹೊವಾದಿಕ್ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಪಾಯುದರೂ ॥ ೬೪ ॥ ಬಾಹೂರಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನೆಂಬಶರಣರು। ಯಿಂದ್ರದಂಡ

ರುಕಾಂದು। ಬ್ರಹ್ಮನಯಿದವಿರಿಗೆಬಂದು। ಪಿಡಿಯಜಿ ಜಂಗಮಜನನೆಯಮೂಡಿತೆರಲು। ಹಾಂದುವಿನು। ಅಲಿ ಪ್ರೆಮ ಡಿರಾಯ ದಂಡಬಿಕ್ಷರಲು। ಆತನತನೆಸಂಸಲಿಯತು

ಮದ್ದುಮಂತ್ರಪ್ರಾ ಆನೆಂತುನಿಲಿಸಿದೆ। ಯಿದಬಿಶೊ ಕಂದು। ನಂದಿಲನೆಗಹೂಲು। ಈನೆಲೆಂದು। ಪೂಜೆನಲು। ಸ್ವರೂಪಾಕಾರವಾಗಿನಿಲ್ಲಲು। ನಾಯಕೆಂದು। ಏಲೆಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಯುದೆನ

ಕೆ ಮು ನನೆಯ್ಯುಲ್ಲು। ಅಂಜನೆ। ಕಂನಾ ಕಾಡಿಗೆ। ಪುಷ್ಪದಂತಕಂಪ್ಪ ಹೂವಿನಮಾಲೆ। ಸಾವ ಭೂಮ ಮಂನಾನೆ। ಸ ಪ್ರತಿಕಸಾಗಲುವೆಂದು। ಯಾಅಷ್ಟದಿಗಜಂಗಳಧಿಕ್ಕರಿಸಿ। ನಿಂವತಿ

ಡಿಕೊಂಡು ಮಾಯನಲು। ಐರಾವತಮರುಳಿಕರನಾರ ಪರಕ್ಷ್ಯನೆ ಐರಾವತ ಅಷ್ಟಪ್ರಾಯಮ್ಮಂಗನೆರಿಕನಿರಾಪಾವನೆ। ವಾಮನಭಾನಿಲಕಾವಹಾ

ನೆ। ಯಾತಾವನಲ್ಲದನೆ। ಸಾಕಂಡದು ಮುಂದೆ ಹಕಲು। ಅವನೆತ್ತುವಾಗ ಪಾತಾಳಕ್ಕಿಳಿದಲು। ಆನೆ ಹಿಂವಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕೆತು। ಬಳಿಕ ಅವಕಂಡು ಏಮುಕಡಿತು

ಯು। ಎಲೆದೇವಾ ಮಾತನಮಿಯದಮೂಲಕ ಶಿಖರ ನಾಬಕೆಯ ನಡಿಯದಯು ಕೇಳೂ ನೃಪನಾ ರಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನು ಆನೆಯ ಶಪಾನಾವ ಪಡೆದು ವಿಮರ್ಶದರಾಯನ ಕರ...
ದಮೂ॥ ಕ॥ ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಬಾಹೂ ರಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ದ್ದಲ್ಲಿ ಶಿವಪ್ಪರ ಶಿವಲಿಂಗದಗುಡಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಆಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣದ ವಿಜಂಬವಶಾಂಗನೆ ಮನೆಲಿ ಲಾಲರಿಯು ಅ
ಲಿದ್ದ ಜನರು ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಗಳು ಬರುತ್ತಿರಲು ದಿಗಾಗಿಯ ನಲು। ಆ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿರ ಮನಸ್ಸು ಪಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಲು। ಹಾವ ನಿಂತ ಆದ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದ ನಮಲ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಶಬ್ದ ಮೆಯುನಾ ತ್ತೋಯ್ಯನಲು
ಅದಕ್ಕೆ ಲಹೂಂಗೆ ಆಗ ಲಿಂಗ ಪತ್ರಿ ಸಿಯೆಂದು। ಅಹಂಯ್ಯ ಸ್ತುತಿಯಲು। ಆಗದೇಶದಾ ಆದಿ ಸಿದ್ಧ ಶಬ್ದ ಗಳ ತಿಳಿಸಿ। ಗುಡಿಯ ಮುಂದೆ ದುಹಾಲವ ಹಾಸಿ॥ ಅವರಿಯ ಲಿಖ್ಯಾತೆಲು
ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಮುಸುಜೆಚಾದಯ್ಯ ನಮನ ಹೂರನಾದವ ಶಿಷ್ಯನ ಬಾಲಯ್ಯ ಯೆಂದು ಸ್ತುತಿಯಮಲು। ಆಗಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯೆದ್ದು ಬಾಮಿಗೂ ಅಕರಾ ಶಿವಗಳ ಮು। ಇ
ಲುವಿಂಗಳ್ಳಿಗೆ ರಾಂಬು। ಪಾದಗಳ್ಳು ಸುಹೂಬ್ಬವ ಮೇರಜಲಾದಿ ಯೆಮ್ಮ ಬಬರೂ ಪಾದ ದಂತೆ। ಸ್ವಾಮಿ ಮೆಲ್ಲ ಶಾರಖಾದಂತೆ। ಶಿವ ನಧವಲಿ ವರ್ಣ ಬೆಹೂಪ ದಂತೆ। ನಿಂದ ಆರಬ್ಬ
ಗಲ್ಲ। ಲುಕ್ಷಾಸ। ನಿಕಾ ನದು ನುಮಿಂದ ಬಿಂಯಲ ಮಾಡಿನಿಲ್ಲಲು। ಯೆವಿವ ಪುನಿಶ ನನೆ। ನಿಮ್ಮನೆ ಸವಿ ಸಮುದ್ರ ಮುಪ್ಪತ್ತ ಸಾಲ ಮುಯು ತ್ರಿ ಮುರಾಂತ ಶಿವನಕರೆಯು। ಉಮಕನ ಸಲ್ಲಿಸಿದ
ನಲು। ತ್ರಿಗವಂದು ಸುರುಕ್ಕೆ ನಿಲಿಧ ಕಶೆರಿಂಮಾಗಲು। ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನ ಕೂಯನಲು। ಲಿ ಆಂದಲಿ ಪುಶಿಶ್ಶಿ ರನು। ರರಗಮಂತ ಪಶ್ಕೆ ಬಂಧು। ಶಬ್ದಿಮೆ ದುದಕ್ಕೆ ಶರು ಹಾಗಲಿಂದು ಲಿಂಗ ಕರಿದ್ದ ಲಾಗಿ
ಕಳಿತನು। ಹಿಂಗೆ ಪವಾಡಂಗಳ್ಳಿಮೆ ಯಿದು ಕೈಲಾಸ ಕ್ಕೆ ಹಾದರೂ॥ ಶ್ರೀ॥ ಯು ಮಕಲ್ಲಿನಂದಿಗೆ ಶಬ್ಬಮೆ ಮ್ಯು ನಿಮ ದಕ್ಕೆ ಉಪಗಡ॥ ಕ್ಕಾ ಶಿ ಕಲುರದ ಶ್ರಿನಾಯ್ಯ ಶಾಮ್ಮ ನಂಬಿ ಶಿವಬಾಹ
ಹನಾನಿವಸ। ಅವನಿಗೆ ಮಾನವ ನಂಬಿ ಸಿವಕನಿವಸ। ಶ್ರಿ ಸಿವಕನು। ಅಂನಹಾ ದಿಯ ನಮಃ। ಮಯ ಪಂದ ಸ್ವಿ ಲಾ ನ

ಯೆಂತು।ಯೀರೂಪಿನಲಿರುತಿರಲು।ಒಂದು ದಿನ।ಯಿಂದ್ರನು ಶಿವನವಾಲಗದಿಂದ ಬರುವಾಗ।ಅವನ ಪ್ರತಾಪವ ತೆಸಹಿಸುವಾಗಿ।ಸಂಗ್ರಾಮಲು।ಆಗಗರಿಮಾಯಮಂತ್ರದಿಂದ।ಅವನ ಶಾ
ಪ್ರೈಯ ಬೀಳ್ವ ಹೋರಡಲು।ಪಂಚಮೆಪಾಸುರನ ಸಾಯಲು।ಆಗ ಶುಕ್ರ ಬಂದು ಸಂಜೀವನಿ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದು।ಯಿಂನು ಮುಂದೆ ರಬೇಡ ಶಿವನಲಿ ವರವ ಪಡೆದುಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದ
ನು।ಯಿಂತು ಮರಗಳಿಗೆ ಸರಪಣಿಗಳ ಕಟ್ಟಿ।ಅಂನಕಾಲಿಗೆ ಕಬ್ಬಿನವಕೊಂಡಿಯ ನಾರಿ।ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಪನಾಯಕಕಟ್ಟಿ।ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ।ತಪವ ಮಾಡಲು। ಶಿವ ಮುಚ್ಚಿ ಬೇಡೋಯೆನಲು। ಪಿವಶು
ಗಾಳುದೊಳ್ ವೃಕ್ಷವೊಂದು ಗಾಳಾದಲಿ ಗಲದ। ಬಿಡವಕೊಡಿಯೆಂದು ಪಡೆಕೊಂಡಿರಲು।ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ।ದೇವತೆಗಳು ಶಿವನವಾಲ್ಗ ಸಿಬರುತಿರಲು।ಅವರ ಸಂಗಳು ಗ್ರ
ಚ॥ ಶಿವಧ್ಯಾಯೆಂಬ ಧನಿಯ ಶಿವನುಕೇಳಿ ಬಿರಪ್ಪ- ದ್ರ ದೇವರ ಕೆಲ ಹಾಲು।ಅವರು ಬಂದು ಬಾರದು ಪವನ ಸೇವ ಕಿತು। ಮೆಡ್ಡಾಸುರ ನಮ್ಮೆಲಿಪಾಕಲು।ಚಾರನಾಯಪಾಕಿ
ದೇವರಾರೆಂದು ಮಯೆದ್ದುಕಾದು ವಾಗ।ವಿರಭದ್ರ ದೇವರು।ಅವನ ಹೋಟೆಯ ಸಿಲಿ।ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ವಿಭೂತಿಯ ತೆಲಿ ದು।ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದು।ಆರಕ್ಷಸನಕೊಂದು ಕೈಲಾಸ
ಕೆಳಾದರೂ॥೩॥ ಪ್ರಾಳಸುರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸ ನು।ಲೋಕಂಗಳ ಬಾಧಿಸುತಿರಲು।ಬಳಿಕ ಒಂದು ದಿನ ದೇವತೆಗಳು ಶಿವನವಾಲ್ಗ ಸಿಬರುವಾಗ ರ್ವ್ಯಾಳಾಸುರನುಂಗ
ಲು।ಅವರು ಶಿವಧ್ಯಾಯೆನಲು।ಆ ಮೋಯೆಯ ಶಿವ ಕೇಳಿ ವಿರಭದ್ರದೇವರ ಕಳುಹಲು।ಆತನ ಕಂಡು।ಯೆಲಾ ಅಧಮ ರಕ್ಕಸ।ದೇವತೆಗಳನ್ನ ನುಂಗಿದೆಯೆಂದು।ಖಡ್ಗದಿಂದ ಹೊ
ಡ್ವಲು।ಅನಂಜಿ ಮೆಷವಾದ।ಯೀತ ಚಂಡಿಮಾರುತನಾದನು।ಅವಪವನವಾದ।ಯೀತವಜ್ರವಾದ।ಅಭಿಕಾರನಾದ।ಯೀತ ವ್ಯಾಘ್ರನಾದ।ಅವಲಿನೆಯಾದ।ಯೀತ ಸಿಂಹನಾದ
ಅವ ಶರಭನಾದ।ಯೀತ ಭೆರುಂಡನಾದ।ಹಿಂಗೆ ವ್ಯಾಳಾಸುರನು ಮಾಯೆಯಿಂದ ಯೀರೂಪತಾಳಲು।ವಿರಭದ್ರದೇವರು।ಆರೂಪತಾಳಿ ಸಂಹರಿಸಿ।ಪ್ರುತವಾದ ದೇವತೆಗಳ ಮೆ ಲಿ

ಹೂತಿಯ ತೆಲ್ಲಿ ಮುಮ್ಮೆಬ್ಬಿ ಸಿದ್ಧ॥೨೪॥ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಗೆ। ಜೇಡರದಾಸಯ್ಯ ನಿತವಕ್ಕಳು ಹೋದರಂತೆ। ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯ ಬಸನಳಿ। ಶಂಮಖಿಷ್ಟನಾದ ವಸ್ತ್ರ ಪಾದನ ನೋಡೆ। ಧಾನ್ಯ ವಶಿರಿದು। ತಾ
ಕೆಂದು ಪೇಳುವಾಗ। ದಾಸಯ್ಯಕೆಲ್ಲಿ। ಶಂಮಮನೆಗೆ ಹಾಗಿ ಬಂದು। ಚಂದ್ರಂಗಿಕ್ಕಿ ತೆಬವಾಡುವಂತೆ। ಸೂರ್ಯ್ಯಂಗೆ। ಬೆಳಕ ಕೊಡುವಂತೆ। ಊಂದು ಹೋಡಗೆ ಬಲೆವ ಕಲ್ಲ ಹೂಲು। ಅ
ಹೂದ ಹೂದು। ನಿವಲ ದೆಬಡವರಿಗೆ ಬತವ ಕೊಡುವವರಾರೂಂತೆಂದುನ್ನು ಡಿದು। ವಿರಿಂಜೆಯ ಶಿರವ ನಖದಿಂ। ವಿಷ್ಣುನ ನಯನದೆ ತೆದ। ಹರಿಯ ಹೂನಾವೆಗ್ಗ ರಕ್ತ ನಿಕ್ಕಿ ಯಬೆಡಿದವನ
ಮಗನಾ ಬಡತನವ ನೋಡೆಂದು। ಧಾನ್ಯದ ಹೊಡೆ ಗೆಗೆಕಯ್ಯ ಹಾಕಲು। ದಾಸಯ್ಯ ನತವನಿದಿ ಬಯಲಾಗಳು। ತೆಲೆ ನನತಿದು। ಗಲೆ। ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಗೆ। ಯಿದಿಮು ತೆರವ ಕಾಪ್ಪಿರಾ।
ಅದಲಿಂದ ತವನಿಧಿ ಬಯಲಾಯಿತು ನಾಲಲಿ ವರಬಡವರೆಂದು ಮಾಡಿ ಸದೆವೆನಲು। ಆಕೆಯ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ಕೇನಾಕ ವಕೆ। ನೊಸಲ ಕಂಣಮು ಸುಕ ತೆಗೆವರೆ ಹೆಂದು। ತಾವಿ
ಬ್ಬರೂ ಬಂದು। ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯನಗೆ ಪಾದದಮೆ ಲೆಬಿದ್ದು। ಬಲಿದೆವ ಮಕ್ಕಳ ಲಿಮಖಿಯಂತೆ। ವಷುಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಂಟೆಯೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲು। ಅವರು ಭಯದಿಂದ। ಮೊದಲಂ
ತೆತ್ತವನಿಧಿಯ ಕೊಡು। ಕಳುಹಿದರೂ॥೨೫॥ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನು ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಗಳು। ಕೀನಾವ್ಯಗಂ ನಾಲಿನಿಂದಲಿ ಅನ್ನ ದ್ರವ್ಯಗಳನು ಮತ್ತಾರೆಂಬುದಕೇ। ಅ
ದನೋಡಬೇಕೆಂದು। ಇವಂಬೆಲೋ ಹೂವಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿಮೆಯ ನಿಲ್ಲಿಸಲು। ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯ ಅದಲ್ಲಿ ವ್ಯ। ಅಲಿಗೆ ಬಂದು। ನೊಸಲ ಕಂಣ ತೆಕ್ಕೆಯಲು। ಆ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿಮೆ ಕರಗಿ ಬೀಳಲು। ಬಿ
ಜ್ಜಳನಾ ಬೆರಗಾದನು॥೨೬॥ ಯಿದಕೆಲ್ಲವ ಗಥೆ॥ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ವೆಲ್ಲ ಬರು। ಜಯಸಿ ಬರಾಯನ ಕೂಡೆ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಗಳು। ನೊಸಲ ಕಂಣ ನಾಲಿನಿಂದ ಅನ್ನಪಾವೆ ದ್ರವ್ಯವನು
ಜ ದುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು। ಬಲ್ಲಗಳನಿ ತೆಕೆ ನಡಿ ಲಿಮೆ ಬ್ಬವಂತೆ। ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ವಡಂಬಟ್ಟು। ಯಿಲ್ಲಿ ವೃಬಕ್ಕರ। ನೋಡುಲು ದಕ್ಷಬಂನಿಯೆಂದು। ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಗಳ

ಐದೆ। ದ್ರೋಹವನ್ನೆಸೆದು। ಆಕ್ಕಲ್ಲವಷೆ ಲೆಹೂಲಿಯ ಬಿತ್ತಮ್ಮ। ಮಿವ ಘಾದ್ವಿಸಿ। ಎಲೆವ ದೆಯ ಪೂಲಿ ಬಂತುವ ನೆಯನಲು। ಆಗಯೆ ಸಿಘಲು। ಆಗಾ ಬಿಗೆಲೌಕಿ ನತಿತು। ಮತೆ ಮಾನದನು। ಬ್ಬಾಡೆಂದು

ಮಲಗುವ ಮನೋಯ್ಯೋಗೆ। ಆಲನ ನಾನೆಂಬ ನಾಮ್ಮಗ ನನಾಮ ಎನಿಸಿ। ಬಾಡೆಯ ನನತಿಯ ಮ್ಮಗನ ಮನೆ ಯೊಳ್ಳಗಿವಲನಿನಿ। ನಿಲ ಸೂಯ್ಯ ಶಮ್ಮ ಕರದ ಶಿವ ಮಾಲಾ ಪದಿಲಿಯೆಂದು ಪೋಲ್ಲಿ

ಲೆಬಾಡೆಯನಿಂನ ಬನೆಯಲಿ। ಹಾದರಿಗ ಹಾಕ್ಷ್ವ ದಾನೆಯನಲು। ಆಗತಾನು ಮ್ಮಳು ಸುವ ಮನೆಯ ಹಾಕು। ತದಕೆ ನೋಡಿ। ಯ ಬ್ಬ ಹು ಮ್ಮಲನಿರು। ಬಾದಕ ಲ್ಡು। ನಾನೆಯು ಮಗನ್ನಾಯಂ ದರಿಯ

ದೆ। ಯುಬ್ಬರನು ಹೊರಲ್ಲ ಕಾರಿ ಬುದನು। ಬಿಲ್ಲ ಗಾ ನಿನೋ ದುವಾಗ। ಗೊಲು। ಮಗ। ನಾ ನೋ। ಮುವರೂನ ಲೆರುಲ ದಕಂ ಡು। ವಂ ಬಾಕ್ಷ್ಯ ಯ ಬಜ ಪಿಸುತಿರಲು। ಮರೆಯಾನದೆಲಾ ದಿ।

ಹಾರು ವಾಳಿಗೆಲಾ। ಸೂಯ್ಯ ಶಮ್ಮ ನನ್ನಾ ಹಾತ್ಯ ಶಿಶು ಹಾತ್ಯವ ಮಾಡಿದ ನೆಂ ಮಹಿ ಳಲು। ಅ ವೆಂರಲ ರು ಬಂ ದು। ನಿಂಮಯಾ ರಾಲ್ಲಕ್ಕೆನಿ ನಿರಬೆ ದವೆಂದು ಸೂಯ್ಯ ಶಮ್ಮ

ಶಿಷ್ಯಳಲು। ಅ ದೆನು ಕಾರನಾಬೆ ನಲು। ನಿನ್ನ ಗೋ ಹಾತ್ಯವ ಮಾಡಿದೆಯನಲು। ನಾ ಮ್ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ವೆನಲು। ಯುಲದಿ ದರಿಸಾಲಿನ ಹುಲ್ಲ ಮೆಯು ನಿಂಹಾಯಂದವರು। ಅ

ಲಿ ಬೆಂಡು ಕಲಬ ನವನಿ ಹುಲ್ಲ ಮೆಯು ನಿನೆನಲು। ಹಾಂಗಾ ಗಲೆಂದು ಕೆಲಾ ರಕ್ಷಿ ನಗು ಡಿಗೆ ಹಾನಿ। ಹುಲ್ಲ ಬನಾಜಯ ನೋಷ್ಠಿ ಮೆಯು ನೂಯನಲ್ಲು। ಅ ಗನೂ ಯ್ಯ ಶಮ್ಮನನು। ವಂ

ಜಾತ್ಯಿಯ ಜಪಿಸುತ್ತ। ಕಲ್ಲ ಬನವನನು ಗಜೆನ ಬ ನವನನು ಕರೆಯಲು। ಅಲ ಹುಲ್ಲ ಮೆದು ಮೊದಲಂ ತೆಲಂ ಮತಾ ವಿನಲಿ ರಲು। ಅ ದಕಂ ದು ವಿಪ್ರ ಕಲ್ಲ ಜತಿ ಸ್ನಿ ಸೂಯ್ಯ ಶಮ್ಮನ

ಮನೆಗ ಬಂದು ಮ್ಮಳುಂ ಸು। ಯುವರ ಪಾನಾವ ವೆದೆಲಾ ದು ನಿನ ಗರಿದೆಯನಲು। ಆಗವಂ ಜಾತ್ರುರಿಯ ಮ್ಮಂತ್ರ ದಿಕ್ಷಿದ। ನಾ ವನಾ ಮಗನನ್ನೂ ನಾನೆಯನು। ಪ್ರಾ ಣ್ಣವ ಪಡೆದು ಸ್ಥಲ್ಲ ನಕ್ಷೆ ಬಾ

ದನು॥ ೨೧॥ ಸ್ಥಿ॥ ಬಳಿಕಮಾ ನದನಂ ಬ ಪಾಪಿನ ರಕ ಕೆ ಬದ್ಧನು॥ ❋॥ ಬಸವೆಶ್ವರನು। ಮಡಿವಾಳ್ಳ ಯ ಬಗ। ಪಟ್ಟ ಯಮಿತೆ ಪಾಪಶ ವ ತವ ಬಡು ವರೆ ಯೆಂ ಬು ದಕ್ಕರ ಹ॥

ವೀರಬಾಹುವೆಂಬ ಗಣೇಶ್ವರನು । ಭಾನುಕೋಪನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನು ಕಾದುವಾಗ । ಉಬ್ಬರೂಪಾಸ್ತ್ರ ಪತಾಸ್ತ್ರಗಳ ಬಿಡಲು । ಅಲ್ಲಾತಂ ಮೊಳಗೆ ಲಾಲ ಲತಾ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಾಗ । ಆ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ । ಉರಿ
ಕೆಂಡ ಕಿಡಿ ಹೊಗೆ ದೆಶೆ ತೆಕ್ಕಿ ಪ್ರೇತಗಳು । ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿ । ಘೋರತರ ರುಪಿನಾಯಕರುಗಳು । ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲು । ಮತ್ತೆ ವೃಷಭ । ಗಜ । ಸಿಂಹ । ವ್ಯಾಘ್ರ । ಚಿಗ । ಮೃತ್ಯುಕ । ಯಂತ್ರ ವಾಹನಂಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧ
ಧು । ಗಣೇಶ್ವರರು ಹುಟ್ಟಿದರು । ಮತ್ತಲ್ಲಿ । ಖಡ್ಗ । ಖಟ್ವಾಂಗ । ಪರಿಘ । ತೋಮರ । ಚಕ್ರ । ಮುಸಲ । ಮುಸುಂಡಿ । ಮುದ್ಗರ । ಭಿಂಡಿವಾಳ । ಪಾಶ । ಸಬಳ । ಸಾಯಕ । ಪ್ರಾಸ । ಪಾಶ । ಕುಠಾರ । ಕರವಾ
ಳ । ಟಂಕ । ಗದೆ । ತ್ರಿಶೂಲ । ತೋಮರ । ಕಂಪಣ । ಕಠಾರಿ । ಅಂಕುಶ । ಲೌಡಿ । ವಂಕಿನಿ । ಸಬಳ । ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿ । ಮುಷ್ಟಿ । ಲಾಂಗಲ । ಪಟ್ಟಸಗಳೆಂಬ । ಆಯುಧ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಂಗಳು ।
ಹುಟ್ಟಿದಲ್ಲು । ಬಳಿಕ । ಆಕಾಶಪಥಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದೊಳಗಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಲಯವಾಗೆ । ಸಮುದ್ರಂಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಬತ್ತಿದವು । ಶಿವ ನಂದನ ಮಗ ಕಳೆಯ
ದಿತೆಂದು ಹೊಡೆಯೆ । ತಂಮ ಬಲ ಕೆಡೆ ಗೆಲ್ವಾ ಕಲು । ಆ ಮೇಲೆ ಭಾನುಕೋಪನು । ಅಗ್ನಿ । ವಾಯು । ಗರುಡ । ವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಂಬೆಂಬ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಎಸೆಯಲು । ಅವ ವೀರಬಾಹು
ವಾರುಣ । ಸರ್ಪ । ವೃಷಭ । ವಿರಕ್ತಿ ಭದ್ರ । ಜ್ಞಾನವೆ ಕಂಬ ಬಾಣಂಗಳಿಂದ ಅವಿಸೀಮ ಶ್ರೀ ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳ ಕಟ್ಟಿದ ರಥವನೆ ಒದೆದು ಭಾನುಕೋಪನ ಸೂರ್ಯಮಂಡ
ಲಕೆ ಡಲು । ಆ ರಥ ಮುರಿದು । ಸಮುದ್ರದೊಳು ಬಿದ್ದು ಸಾಯಲು । ಮತ್ತೊಂದು ರಥವನೆ ಏರಿಕೊಂಡು ಕಾದಲು । ಬಳಿಕ ವೀರಬಾಹುವು । ಅವನ ಶಿರವ ಛಿದ್ರವನ ಮಾಡಲು । ಭಾನುಕೋಪ ಮರಣ
ವಾದನು ॥ ೨೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಮರಿ ವಾಳಯ ಬಬಿ ಜ್ವಾಲನ ಆನೆ ನೆವಿ ಮೊಲೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದ ವರಂ ಬುದ್ಧಿಕ ಕೆತ್ತಿ ॥ ವಾಮನವೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞ ಮಾಸುರನ ಪಿಂಡಿತ್ತಿ । ಜಮ್ಲೆ ರು ಮಗ । ಪಂಚಾ
ಮೆದ್ರಾಸುರ । ಅವಗೆಯೆಂಟ್ಟು ತಲೆ ಹದಿನಾಯಿರಂಗಳು । ಆಯಿಕಾಲು । ವಿ ದುಕ್ಕಿಗಳು । ವಿ ದು ಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಣವೆಗಳು । ಆ ವೈಷಣ । ಚಾಂಡಾಂ ಮಹ ಕೆಂ ನೆರಡು ಗಾಲ ದ । ಅವಗೆ ಕಾರದಾಡೆ

ಶರಣಸಲು। ಅವರು ಮಹೇಶ್ವರರು ಸಹವಾಗಿ। ಶಲಾಲು ನಾಕ್ಕೆ ಬರಲು। ಜಯ ಸಿಂಹಾಸ್ತ್ನಾನು। ಯಿದಿರು ಬಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು

ಲಿಂಗಗಳನೊಡುಲು ದಕ್ಕೆ ಜಿತ್ತೆ ಸಿಯುನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ನಾಯು ಸಹವಾದಿ। ಸೋದುತ್ತೆ ಬರುವಾಗ। ಮುಕ್ಕಿದೆಸ್ಸಾಲಿ ಗೂಡಿ ಸಂತೆ। ಚಂದವಾದ। ಸುವರ್ಣದ ನವಸಿಂಹಾಸನ ಗುದ್ದಿ

ಯಲಿ। ನಿಂಮರಂಪಲೆದೆವೌ ನಿಂಮ ಕರಂಗಾಳಿ ನಿಂದನೊಡಿದರೆ ನಂ ಮಡಿವರು ಪವಿತ್ರವಾದಿತೆನಲು। ಕಿಂಕರದಾಸಯುಳಗಳು। ಮೊದಲು ಶರಣ ಕಿಶ್ವರನಿಂದ। ನುಚ್ಚು ನುಂಯಿಯಾದವನ। ಉಗ

೭ನಾಲು। ನೊಡಿದರೆ ವಡೆವಿತು। ನಿನಗೆ ದುಃಖವಾ ದಿತೆನಲು। ನಿಲು ನೊಡಿದರೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾ ವಿಕಲದೆ। ವಡವಿಲೆಯೆಂದು ಶಿವ ಕಿಯನಾಡಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಹಾವಿಸಿ। ಬರಸಿ ಬಿಲ್ಲಗವಸೆ

ಗಿಯುತೆಗದಂತೆ। ಶಾಲಾಗ್ನಿಯುಮುಚ್ಚುಲ ವತೆಗದಂತೆ। ಮುಜಿದ್ದನ್ನು ದಿಮ್ಮೊಗವಡವತ್ತೆ ಸಗದು। ಅರಸನಿ ನಮತ್ತೆ ಲಿಯಲ್ಲಾರಿ ಸಾಂಕೆದಂತೆ ಪ್ರತಿಮೆವದದು। ಜಯಸಿ

ಂಹಾರಾಯ್ನರಂದಿತನಾನಿವಾದನು। ಯಿಂಗೆ ಕೆತ್ತ ತ್ರಿದಾ ಸಯುಬಗನು। ಪ್ಪುಹಿ ಮೆಯ ತಾನುಸ್ಥಿತ ಸುಖದಲಿದಷ್ಟ ॥೭೫॥ ಶಿವನು ಸರಿಯಾಲ ಸಿದ್ಧಿಯು ಉತ್ಸಹದ ಸಂಬ

ಯಕ್ಕನೆಮ್ಮ ನಿಗೆ ಬರಲು। ಆಸೆ ಸಲಸಾದಲು। ನಾನೊ ಲಿಸನಲು। ಸಲಸದಿದ್ದರೆ ಬಾನತೆಯಲಿ ಹಾಯುದಿನೆನಲು। ಶಿವನು ಸೂವತಾಬಿತ್ತೆ ಲಾಸಕಬಾರೆನಲು। ಬಾಲೆ ನಂದಾಗು॥ ಬಗ್ಗಯು ಸ್ಥೆ

ಉರವಗದ್ದು। ವ್ಯಾಪ್ತಹಾದಿಯೆಂಬ ಮುರದಲಿ ನರಸಿಂಗನೆಮ್ಮೊ ಸೆಯಾರೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತನಿದ್ದನು। ಆತನು ಉಸಿತವೆ ಬಾಗ್ಯವಾದ। ಜಂಗಮವೆಲ್ಲ ನಾಲ್ಕೋನರಲು। ಬಳಿಕ ತ್ರಿಲಿಯಜಾತ್ರೆಗೆ ಬಂ

ದ। ಮಾಹಾಶ್ವರರಿಗೆ। ದೆವಾಂನ ವಿಷ್ಣಾಂನವನಿದಿ। ಹಾಚ್ಚದಗಳ ಬಾವಿಸಿ। ಬಾಚ್ಚಾಚ್ಚರಿಗೆ ನಾಯಿನುಯು ಬಾಂವಕಾಪ್ಪು। ನಳಸುಹಿಸು ಇದಲ್ಲಿರುವಾಗ। ಬಾಂ ದುದಿನ ಬಾಹೂರಿತಿ ದ್ವಲಿಂಗ

ದಪೂಜೆಗೆ ಬರಲು। ಆಗ ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯೂರ ಸತಿಯೂ। ಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರಂದ ಮುಪ್ಪುವ ಪ್ರಾಣವ ಸೆನೊಡಲು। ಪೂಜಾಮೂಗಕಾಯ ಬಗೆಲು। ಅದಕಂಡು ನರಸಿಂಗಮೊನೆಯೂರು ಹಿಂಗೆಮ್ಮಾಗಕಾವ್ಯ

ಬಹುದೆಯೆಂದು। ತಾಮ್ರರವ ಖಂಡಿಸಿದನು। ಆಗ ಶಿವಮೆಜ್ಜಿ ಸಾಸಿರವನೂ ಹಸವನೂ ಕಾಪ್ಪು। ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬರನೂ ಜತಾಬಲಕ್ಕೆ ಕರದಾಯುದನು। ೭೯। ಈ ತೆರದಿ ಶಿವದನವ ಮ ದಲಿ

ಪ್ರಲ್ಲಾಯುಧ ಯುಬಗಳು। ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಹಿಂಪಿಲ್ಲದಿವನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಗುವ್ವಾಗ। ಜ ಗೃಜನರಾಯನು ಹಿಂಗೆಪ್ಪಾಬ್ಬರ ಬಾಗ ಬಹುದೆಯೆಂ

ಮು। ಹಾಸಬವಾಡಲು। ಅವರ ಸತಿ। ನಿಲುಪ್ಪೊಂಗೆಹಾ ಬಿಕಿನ ಬೃ। ನಾಲುಪಟ್ಟನಾ ಸಹವಾನಿ ಷ್ಟಾದಿಲ್ಲಾ ನೊಡೂಯಂದು। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಗುತಿರಲು। ಹಲಾಯುಧ ಯುಬಳಿ ದೃಗಲು। ಅಲ್ಲಿದ್ದ

ಸಕರು ಯೂತೆನಕಿರಿನಲ್ಲು। ಗುರುಜನರಾಯನು। ಶಿವನನ್ನೊಲಿಸಿ ದಂದು ಪುರಸಹಿತ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಗಬಹುದೆಯೆಂದು ಮನ ಕೆನಲು। ನಿಲುಪ್ಪೊಂಗೆಹಾ ಬಿಕಿನಲು। ನಾಲು ನಾಟ

ಪುರಸಹಿತವಾಗಿ ಹೊದವೆನಲು। ಯೆಷ್ಟು ದಿನ ಕೈಕೊ ಬಿಕಿನಲು। ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಗುತವೆ ಬಂನಿಯೆಂದ್ದುನ ರಸಿ। ನವ ಪುರಸಹಿತವಾಗಿ ಹೊದರು। ೮೦। ಜನವ

ರಾಯನು ಯ್ಯೆಕಾಂತದಲಿರುವಾಗ। ತಂಮ್ಮ ಸತಿಯ ವಿತೊಳ ಮುಟ್ಟಿನೊಡೆಲು। ಅಮಗಂಷ್ಟಾ ದಿರಲು। ಯಿದೆನೆಂದು ಮನ್ಕೆಲು। ಯಿದು ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ನರು। ಯಿದನಿಸಗೆಧರಿಸಹಿಲ್ಲದೆ ಹಾರೆನ।

ಲು। ಶಿವಪುರಾಣವ ಹೊಳುವಾಗ। ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆಯ ಕೇಳಿದೆನೆನಲು। ರಾಯ ಅದನ್ನ ನಗೆ ಹೇಳೆನಲು। ಯಿಂತೆಂದಾನು ಸಾಡ್ದಿಕರದಲಿ। ಮಾನ್ಯನಸಿಷ್ಟಿಯೆಂಬವನಾತ ಗಲ್ಲಿ ಜೊತಿರುವ

ಷ್ಟೆಗಳ ಹರಿ ಕಾಂಡು ಹೊಗುವಾಗ। ಅದರೊಳಗೊಂದು ಕತೆ ಸಾಯಲು। ಯಮದೂತರು ಯಿದು ವಿಚಾರಿಸಲು। ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರು। ಯಿ ದರೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಾಕಿದ ಫಲವದೆಯೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ

ಯಮ ಬಿಡಲು। ಅಕತರಾಜನು ಮೂರನೆ ಯಾನಿ ಪೊಳ್ಪಿತೆಂದುಕೆಳೆ। ನಾರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ಯಧರಿಸಿದೆನೆನಲು। ಆಗ ಚಿರಮರಾಯ ಸತಿಯು ತೊಳ್ಳೊಳಗೆ ನಿದ್ದರು ಅ

ಶ್ರೇಯ ಚೂರಿ ಜಮದಂಡೆಯಿಂದ ಮಿಂಟಲು । ಅಲು ಮುರಿಯಲು । ಬಳ್ಳಿನ ತಾನೆ ತೆಗಮ ಲೋರಲು । ಆಗಯೆಂಬ ಮಸಾಬಿನ್ನ ಕುದುರೆಗೆ । ಪಾಕ್ಷರಿಗೆ ಗಳು ರಾಲುವೆರಿಗೆಮ್ಮ ಜಾಡು । ಕೆ
ರಿಜ ಮೊದಲಾದ ಮವನು । ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಮಡಿ । ಅದರಿಂ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ವಿಶ್ವಲಾಸ ನಿಕ್ಷಿಪ್ತ ದರೂ ॥ ೧೧ ॥ ನಾಯಿದಕ್ಕೆ ಲತೆವ ಗತ್ತಿಥಿ । ವಿದಭ್ರ ದೇಶದ ಸೂರ್ಯ್ಯ ಮರದಲ್ಲಿ । ಸಿಂಧುಸಿನನೆಂಬ
ರಾಜನ ಮೇಲೆ ವಿಂಧ್ಯ ದೇಶದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ತ್ತಿಮರವ । ಸಿಂಹರಾಜ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರಲು । ಆಗ ಸಿಂಧುಸಿನನು । ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಹವಾಗಿ । ಅವನ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವಾಗ । ಬಾಭ್ರುವಾಹುಜನ
ಚ ಬಂದು ಮುತ್ತಿನರ ನರರವಾಹಾ ಸು ಕೈಯಕೊಡೆಲು । ಅದ ಧರಿಸ್ಕೊಂಡು । ಶಾಲಿಗ ಬಮಾಡುವಾಗ । ಆ ಸಿಂಹರಾಜನು ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂ ದಪಡೆದ ಚಕ್ರವ ಬಿಡಲು । ಅದು ಯುವನ ಬಲವ
ನೆಲಾಕೊಂಡೆ ಮಟಾಗಲು ಆಗ ಯುವನು ಚಿಪ್ರ ಪಮೋಡುಳಿದ ಮುನಿಗಳ ಬಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಲು । ಆ ಮುನಿಗಳು । ಪ … ಲಿಸಿಂಧುಸಿನರಾಯ । ಯೆಂದೂ ಯಿಲ್ಲದೆ ಬಂದೆಯನಲು
ಅಪೆನೆಂದನು । ಸಿಂಹರಾಜನ ಚಕ್ರ ಬಂದು ನಂನಬಲವ್ವ ನೆಲಾಕೊಂಡು । ನಂನಬಿಹ ಪಾದಕಾರಣವೆನೆನಲು । ಮುನಿಗಳು । ಅವನ ಕಾರಣನಲಿ ದಮುತೆನ ಸರಟಕೆ
ಕೊಂಡು । ನೋಡಾಯನಲು । ಅವಳಲಿ ಖಾಂಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು । ಯದ್ಸಾಂದನಿಸು ಹಲ್ಲಿದಯಿಂನು ಬಲವ ಹಾಟಿಸಿ । ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಶಿಷ್ಟರಿಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಧ
ಕೆಸಿನಲು । ಹಾಗೆ ಅದನ ಬಲಕೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ । ಅದನ ಬಲಕೆ ಧಾರಿಸಿತ್ತ ವಧರಿಸಿರಲು । ಮತ್ತೆ ಸಿಂಹರಾಜನ ದಂಡು ಬರಲು । ಯುದ್ಧ ರುಕಾದುವಾಗ ಮತ್ತೆ ಚಕ್ರವ ಬಿಡಲು ।
ದು ಯುವನ ಬಲಕೆಲ್ಲ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವ ಮಾಡಿ ಕಿರಿಸಗಿ ಟಾಗಲು । ಬಳಿಕ ಸಂಹಸುವರು ಹೊನಿಂದ ಮಳೆಯನು ರಿಸಿ । ಚಕ್ರವ ಬಿಡಲು । ಅದು ಮತ್ತೆ … ಬಿಡಲು । ಅದು ಬಂ
ದಕೊಂಡ ಹಾಗಲು । ಮತ್ತೆ ಸಿಂಧುಸಿನ ಮುನಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ವಿಭೂತಿ ಸುಧರಿಸಿದವರಕೊಂಡು ಹಾಯಿತೆನಲು । ಮುನಿಗಳು ಸಿವ … ರದ ವಿಭೂತಿಯ ಲೋಕದ ಪಾದ

ಪ್ರಾಪ್ತೆ ಗೌರಿ ರದನದ ಧರಿಸಿನಲು। ಹಾಂಗೆ ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪೋದಲು। ಮತ್ತೆ ಚತ್ರವ ಬಿಡಲು। ಅದು ಮೊದಲಂತೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವ ಮಾಡಿಹಾಗಲು। ಮತ್ತೆ ಮಲ್ಲಿಯ ಸುರಿಸಿ। ಚತ್ರವ ಬಿ
ಡಲು। ಮಲ್ಲಿಯು ಪವಿತ್ರ ಮಾಲೆಯಾದವು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ರಥಕ್ಕಾರ[illegible] ಚತ್ರನ ಮನ್ನರಿಸಿಹಾಗಲು। ಆಗ ಸಿಂಹಾಸನ ರಾಜ ಯೂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮಹಿಮೆಯಂ ಮಲ್ಲಿಗೆ ದು। ಕಾಸ
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿ। ಯುಬ್ಬ ಕಾಸನಗಳು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಲಾಸಕ್ಕೆ ಆದರು ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಮಾನಸಂ ಜನರಾಕ್ಷಮ ಮಗನ ವಿಚಿಪೆಯ ಮಾಡುವಾಗ। ಶಿವನು ಯು ವರನಿಷ್ಠೆಯನೂ ಡಬೇಕೆಂದು
ನಂ ಭಕ್ತಿಯ ಕೆಟ್ಟಲದಕ್ಕೆ। ನಿಂನ ಮಗನ ರುದ್ರ ಮುಡಿಯ ಕೊಂಡು ಹೋಡೂಯನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಮಗಲ ಯುಡಿಯುತ್ತ ಯುತ್ತ ದುಜಿಡೆಯು ನಷ್ಟಲು। ಆಗ ಶಿವನ
ನಿಂನ ಸಂಗ ರಿಂದು ಯುಂದು। ಮಗನ ವೃ ಡಿಯು ಯುಂಯುಡಿಯ ಸಿಕ್ಕೊಪ್ಪು ಬಾದರು ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ನಂಬ್ಯಣ್ಣನ ನಕ್ಕೆಯಗೆ ಲಾಪಗಧಿ। ಬಾಲದೆ ಅದಲಿ। ಬೇಂನಾಂ ಬೆಂ
ಂಬಿಪ್ಪ ನ ಕೆಡಲಿ। ಸುಕ್ಕು ಕರುವಿನಂತೆ। ಚಂ ಪ್ರಸನ್ನಂದದಂತೆ। ಶಾಸ್ತ್ರ ನಪ್ಪಂ ದಲ್ಲಿ ವಂತೆ। ಸಿಡಿಲ ಸಮೂಹ ಪಂತೆ। ಬಕ್ಕರಾ ವ್ಯಸುಲೆರಲು। ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ನಿಮೆ
ಯುಂ ಪಡೆದವರೆಂಬ ಬಕ್ಕರು। ಲಿಂಗಲ್ಲಿ ಗಾಂಡು ಪಲ್ಲೆ। ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ನೇಮವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು। ಅಕು ಪಾಲೂರಿಗೆ ಬಂದು। ವಾಲ್ಲಿ ಕೆಷ್ಪರನಲ್ಲಿ ಶಿವರಾತ್ರಿ ನೇಮವ ಮು
ಕೊಂಡು। ಗೋಪುರದೊಳಗೆ ಮಲ್ಲಿಕಿರಲು। ಆಗ ನಂಬ್ಯಣ್ಣಗಳವರು। ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪಡಿಯಾಂನ ಬಿಡೆ ಬೇಕೆಂದು ಗುಡಿಗೆ ಬರುವಾಗ। ಮುಂದೆ ಯಮ್ಮಿದ ವಕ್ಕೆಪರಗೆನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬಾಗ
ಲು। ಆಗ ಅವರು ಪರಿವಿಡಿಂಜಿ। ಮನುಮುನಿಗಳು। ಬಕ್ಕರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವಷ್ಟು। ಯುವನಾರು ಪೈಮುನಿಯ ದಿಹಾಸುವವನೆನಲು। ಯಾಕೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಕೆಂಪು ನಂಬ್ಯಣ್ಣನೆಂ
ಪೆಹೇಳಲು। ಶಿವನು ಮುನಿದರೆ ಬಕ್ಕರು ಕಾವರು। ಬಕ್ಕರು ಮುನಿದರೆ ಶಿವನು ಕಾಯಲಾಪನೇಯೆಂದು। ಯಾನಂಬ್ಯಣ್ಣನಾ। ಶಿವನು। ಬಕ್ಕರಿಗೆ ಪಾರ ಕೆಂದು।

ನಾದವನೆಯಾ ಸಲು। ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಭಕ್ತರು ಲಿಂಗಪೂಜೆಗಳ ಮಾಡದೆ। ಶಿವಗಣಂಗಳು ಹಾಲು ಬೆಂಣ್ಣೆಗಳನೊಲ್ಲದೆ। ಪಶುಗಳು ಹುಲ್ಲು ನೀರ ಮುಟ್ಟದಿರಲು। ಅದನಂ ಬಸ್ವಂ
ಗಾಕಂಡು। ಅಂಜಿ ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ। ಯೀ ಶರಣರು ನಾದವ ಹಾಡದವರು। ಯಿವರ ಕೆನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು। ಅರುವತ್ತು ಮೂಯಿ ಪುರಾತರ ಸಾತ್ರವ ಮಾಡಿದರೆ। ಶರು
ಣಾಗುವ ಕೆಂದು ಹೇಳಲು। ಹಾಂಗೆ ಸಾತ್ರವ ಮಾಡಲು। ಆಗ ಮೇಯಿಮಿಂಡದೇವರು ಯಿಂತಾ ಭಕ್ತನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಸಬಹುದೆಂದೆಂದು। ತಂಮ ಪ್ರಾಣನಾಶೆಯ ನಿದುರಾಂ
ಬಾಗ ಶಿವಬಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಿದ್ದು ನಿಲ್ಲಿಸಲು। ನಿಂಮ ಹಾರಕೆಂದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನುತ್ತರನೆನಲು। ನಿನ್ನ ಖಾಲ್ಲಿತೆಂನೂ ಇಷ್ಟನಲು। ಹಾಂಗೆಯನಲು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದೊ
ಯಿದು ಕಥಾ ॥ ೬೩ ॥ ಮಗಧದೇಶದ ಹಾದ ಬಿಷ್ಟರದಲ್ಲಿ। ಚಕ್ರವಾಕನೆಂಬ ಶಿವದ್ವಿಜನಿರ್ಪನು। ಅವನಿಗೆ ದ್ರೋತೇರಾ ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಮಗನಿರ್ಪನು। ಅವನು ಅನಾಚಾರಿಯಾಗಿ। ಸೂಳೆ
ಯುತರಕಾಂಡು ಹೋಗಿ। ಅರಸಿನ ಮಾಡಾಂಟದ ಲಿಸಂಪಿಗೆಯ ಹೂವ್ವ ಕೊಯಿದು। ಅದರ ಪಮುಡಿದು ಕೊಂಡು। ಅದ್ದವನಿ ರಗಡಿಗೆಯಲಿ ಹಾಕಿ ತೊಳೆ ಹೋಗುವಾಗ। ಆಗಡಿಗೆಯ ಹೂ
ಬ್ಬಸೂರಿಯಲು। ಅಲ್ಲಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಬಿಳಲು ಬಲಿಕ। ಅರಸು ಲಾಂಛವನೋಡುತ ಬರುವಾಗ। ಆಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದಿದ್ದ ಹೂವ ಕಂಡು। ಯೀ ಹೂವ್ವ ಯಿಲ್ಲಿಯಾರು ಸುರಿದರು
ಹೇಳೆಂದು। ಕೂತ್ತಾಂಟಿಗನ। ಅರಸು ಆಗ್ನೆಯ ಮಾಡೆನೆನಲು। ಆಗ ಬುದ್ಧಿವಂತರು। ಯೆಲೆಯರಸ ಯಿದು ವಸೆಗಳು ಬಂದು ಯೀಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿದರು ಹಾಕಲು ಬಾರದೆನಲು। ಆಗ ಅರಸು ಸುಂಮನಾ
ದನು। ಬಳಿಕ ಮತ್ತಾಂದು ದಿನ। ಸೂಳೆ ಮನೆಂದ ಕಳ್ಳಾಂಟಿಗರು ಕಂಡು। ಅರಸಿಗಾಪ್ಪಿಸಲು। ಅವನ ತಲೆಯ ಆಕ್ಷೆಯ ಮೊಲೆಯ್ವ ಕತ್ತರಿಸಲು। ಆ ಮಿಂಡನಾದ ಮೃತರಾತ್ರನು। ಯಮನಾವಾಗಿ। ಬಾಣಾಸುರ
ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು। ಅವನ ವಂಶಾವಳಿಯೆಂತೆಂದರೆ। ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗ ಕಶ್ಯಪನ ಮಗ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ಮಗ ಪ್ರಹ್ಲಾದ। ನ ಮಗ। ವಿರೋಚನನ ಮಗ ಬಲಿ ಸ್ಥಳಾಜಯ

ಮಗೆ ಬಲಿಯ ರಾಣಾ ಬಿಂಧ್ಯಾವಳಿಯ ಮಗ ಜಾಣನು। ಯಿಂನುಲಿ ಆನೂಳೆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯವಾದಿ। ಸುಪ್ರತಿಕೆಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ। ರಾಜನು ಮೂರ್ತಿಯೂಗಿ ಹೂಷೆ। ಯಿಬಾಣಾಸುರನ ಸತಿಯು ದಂಪ

ಯೂಕೆಯ ಮನೆಲ ಹೊಸರು। ದನುವವ। ಶಂಬರ। ಕಪಿಲ। ತಾರಕ। ಸ್ವಭಾನು। ಸುಪ್ರವರ್ಣ ನಾನಕ್ಕೆಂಗಿ। ಲಾಷೆ। ಮನ್ನತೆ ಕನಕಗನಾದ। ಅನ್ಯರು ವೃಷಸತಿಯಾದರು। ಆಮೇಲೆ ಬಾಣಾಸುರನ। ಶಿವ

ಪೂಜೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು। ಭಕ್ತರು ಬಂದು। ಮೂರ್ತವಾಡಿದರೆ। ಜವನಿಲು ಪಾಪಿ। ಅಪ್ಪ್ರದ ವೆಳೆಹಾಗುತದೆಯೆಂದು। ಶಿವನು ದೇವಿಯರು ಬಳ್ಳಿ ದುಸಹೂವಾಗಿ ಬಂದು। ಬಾಣನ ಪುತ್ರ ಮೂರ್ತಿ ದಿರಲು। ಅಗ

ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಯರೆದು ಹೋಲಿಸು ಸಾಲವೆಂದು ।ಸಾವಿರ ತೋಳ ಪಡೆದು। ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ। ಶಿವನೆನಿಂಮ ಸೋದರಾದ ಬೇಕೆನಲು। ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸೂದರ್ಶನ

ಯು। ಅವನ ನಕೆ ಮೂವತ್ತು ಮೆಲ್ಲೆ ಮೃತ್ಯುದನ್ನೆನಲು। ಮೊದಲಂತೆಲ। ಯಿಗಲು ಪ್ರಮತ್ತ ನ್ನವಿವಶಯ್ಯ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸ್ಪಿದಾನೆ। ಯಿಗಕಾದೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು। ಕೃಷ್ಣ ದುವಾಗನ್ನು

ಕೃಷ್ಣನೊಳುವನೆನಲು। ಶಿವನು ನಾಸ್ಪದ ನಕಾದೆನಲು। ಆಗಕಾದಿವರೊಳು ತೋಳ ಮನ್ನುಷಿ। ಲಾಳ ದುವಕತ್ತರಿಸಲು। ಶಿವನು ನಿಂನ ಭುಜದಕ್ಕಿಪಹಾಯಿತಯೆಂದು। ಯಿ ಕಳಿಸಾವಿರತೊ

ಳಲ ಹೊಷ್ಟು। ಸ್ತ್ರೀಲಾನ ನ್ನಶಕರದಾ ಒಪ್ಪನೊ॥ ೧೬೩॥ ಜೊಳದಿ ಶಿದ್ದರುಕ ದಿಯೆಂಬ ಮರದಲಿ। ಕಲಿಕಾಲ ಮದಿವನೆಂ ಬಳಿತ್ತನಾ ನಿಹನು। ಅವನ ನತಿ ಮಹಿಸರು ಪತಿವ್ರತೆ। ಯಿಬ್ಬರೂ

ಜಂಗಮ ಶಿಕೆಯು ಮೂಡುತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಮಾಷೆ ಶರಣು ಮನೆಗೆ ಬರಲು। ಪಾದವ ತೊಳೆದು ಮೈಲಗೆ ತುಳ್ಳಿಸಿ। ಪಾಯಸ ಕಜ್ಜಾಯಗಳ ನಿಡಲು। ನಲಿಸು ಬಾಗಹೂಬ್ಬ ಜರಮೂ

ಷಾವತಿ ಕವಿಷ್ಣಾಮಮನೆಲು। ತಿರುವಾಳೂರಲಿ। ನಂಬಿಯಂ ನಾಗೆ ಶಿವನು। ನಂನಾಬಿ ಯಾದಮೊನೆಂಬ ಮೂರ್ತಿಗೆ। ಕಲಿಕಾಮ ದೇವರಾಪ್ಪಿಸಿ। ಶಿವನ ಪಾದವ ಮುದುಲು। ಮಲ್ಲಿನ। ಬಳಿಭುವಿಂಗನು

ಸಾಂಕಿದರೆ ಕುಂದುವಲು। ವರವಿಯ ಮನೆ ಗಿರಿಗಾದಿನ ಬಹುದೆ। ಪಾದಕ್ಕೆಗುಳ್ಳಿನೆ ನಿವಾಲು ಕೆಂದು। ಪೂಜ್ಜಿಸಿವಕನ ಕುಂಟ ಜಾತನ ವನದ ಸುಲು ದಕ್ಷಿಣ ಕೊಟ್ಟು। ಶಿವನ ಬಳಿ

ಸುಪ್ರಭಕರೆಲ್ಲ ವೆಯೆಂದು। ಯಿಂದುಮ್ಮೊದಲಾದಿ। ನಂಬಿಯೆಂದು ಮಹಾ ಸಗುಣಾಂ ದೇವರಾಸಾಲ್ಲುತ್ತನೆನುತಿರಲು। ಬಳಿಕ್ಕನ್ಯಾವುದು ದಿನ। ಓ ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು। ಬನೊಬ್ಬಿ
ಯೆಂತೆ ನಂಬಿನಕಿಂಮಮೂಡ ಜೆಸೆನಲು। ಕಲಿಕಾಮದೇವರಡೆಸಿ। ಶಾವಿಸಿ ಕೆಗ। ಖಡ್ಗವತೆಸಾಳಲು। ಶಿವನು ಹಾಡಿಬಂದು। ನಂಬಿಯಂನಾನಸೊ ಡಿಂತೆಂದನು। ಯಿಂನು ನಿಂನ್ನ
೮೦ ನಕಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬಾರದು। ಯೋಗಕಲಿಕಾಮನಂನಸಾಲ್ಲುತಿದ್ದನೆನಲು। ಆ ನಂಬಿಯುಂನಾ ಕಾಪಿಸಿ। ಬಾನಾವ ಬಾಗಿಲ ಕಾಂಪ್ಲುಗ। ಶಂನಾ ಪ್ರಲಕಾಲಿಲಾದೆ ವಾಗ। ಸಾಂಖ್ಯ ಶಲ್ಲಿನಲಿಮ
ವಾಗ। ದಾನಯ್ಯ ನಬಂದೆಯಿಹೊಂದೆಹೊಗು ವಾಗ। ಶಾನೆನಮೂಡುತಿದ್ದ। ನಂನಮೆಲೆಕಾಪವೇಕೆಂದು। ನಂಬಿಯುಂ ನಾದಂ ಪೇಳಿಹಾದಿ। ಬಿರುದಿನಸಾಳ್ಗಯಪ್ಪಿದನೆಲು।
ಕಲಿಕಾಮದೇವ ಹಸ್ತಳಿ। ಯಿದಿತ್ತಾಗಿಬರಲು। ನಂಬಿಯಂನಾಕಂಡು। ಶಿವನೆಯ ನಿಲ್ಲಿದು। ತಿರುವಾಲೂರಿಗೆವಾಡ್ಡಲು। ಶಿವನಿದೆ ನೆಬಂದೆಯನಲು। ನಿಸುಲ್ಲಾತ್ಮಿಗೆನಂದಿಶ
ರುಸಕಲುಹಿ। ಬಲವಮಾಡಿ। ಯಿಂನ್ನಾಲಿಸು ತಿದ್ದೆ। ಮುಂನ್ನಾದಿಂದಬದುಕಿಬಂದೆನು। ಯೋಗಯುಂದುಕಡೆಗೂ ಲೆಗುತಿದ್ದಿ। ಯಿಂದುಯಂನ ಭಾಳ್ಗುವೆಹಾಸ್ಯವಾಷ್ಟೆ
ತು। ಅದಕ್ಕೊಳಿ ಶಿವನು। ನಿಂಮ ಬ್ಬರನು ಹೊಂದಮಾಡಿ ನೆಂದು। ಯಾತನಕರಕಾಂಡು ಕಲಿಕಾಮ್ಮನ ಪಟ್ಟರಪ್ಪನೆಗೆ ಬರಲು। ನಂಬಿಯಂನಾನಕಂಡು। ಮತೆ ಖಡ್ಗವ ತೆಕ್ಕಾಳಲು। ಅಪ್ಪ
ಪ್ಪೋಳಗೆ ನಂಬಿಯಂನಾನು। ಅದ್ದಬಿಳಲು। ಆ ಬ್ಬರಿಗಾಬ್ಬರು ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿ ನಿ। ಕಲಿಕಾಮದೇವರ ಚಲಿಯ ಕಂಡು। ಶಂಮೊಳಗಿನಿಂಬಿದ್ದುಕಾಂಡರು॥ ೯೬॥
ನಂಬಿಯಂನಾನು। ಅಯಿವತ್ತುಮೂವರ ಶರಣರ ಸ್ತುತಿಸಿದ ಕಥೆ॥ ಚೋಳದೇಶದ ಕಡಲೂರಲ್ಲಿ। ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾವಂಶದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಶಾಂಗಲಿಯ ಕಲಿಯಕೆಂಬ ಶರಣ

ಶರಣರಿದ್ದರು। ಅವರು ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಪೂಜಿಸುತಿರಲು। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಷಾಡಿ ಮಾರುನಿರು ಧೂಪದ ನೇಮನದ ಸುತ್ತೆ ಚೆಲುವಿನ ನೇಮಲು। ಹಾಂ ಮದಿನ ಗುಗ್ಗಳದ ಕಾಶದಿರಲು। ಲೂಪವಾಸ ವಿರೆ। ಅತ
ತಿರುಮಗಂಡಾ ಮನೆಂಬ ರಾಜನು। ಪೂಜಿಸುವಾಗನಾಥನು। ನಾಗಶಂಕೆ ಯರನಿತೆದಸ್ಸಿಗೆ। ಬಾದಿರಲು। ಅರಸು ಶಂಡುಸುತಲು ಅಗ್ನಿಸಿ ಬಲವಂತರಿಂದ ನೂಕಿಸಲು। ಸಸಿನವಾಗದಿರೆ। ಆನೆ
ಮಿನಾಗಳಿಹಾಕೆ। ಆನೆಗಳ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲು। ನೂಲಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯ ನೆಳೆವಂತೆ। ಅಳುಯಲ್ಲಿಯ ಲಾರದಿಹಿಳ್ಳೆಂದು ಬಿಳಲು। ಆಗ ಅರಸು ನೋಡಿ। ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ಗಾಂಗೆಯನ। ಯಿದಕೆ ಮತ್ತೆರ
ನೆಲು। ಆತನು ಯಿ ಲಿಂಗಳು। ನಕರು ಕರದ ಕಡೆಗೆ ಬರುಳುದು। ೯ಗಯ್ಯನ ಹಿಂದೆ ಹಾದುದನ ಮಿಯುರಯನಲು। ಹಾಂಗ ಹೂದೆಂದ್ದು। ಅರಸನು ಗಣಯೆಯತು ಬಿಗೆಣಿ ಮಸಾವಿರಾ
ಂನಕ್ಕಿಲ ಶರವಿಕೆಗೆ। ಬಾಗಿದಲಿಂ ಗುವಸನಿನ ಪಮೂ ಬಿದವರಿಗೆ। ಸಾಜಿನೆಂದು ಢಂಗು ರವಹೊಯಿಸಲು। ಆಗ ಗುಗ್ಗಳದ ಕಲಿಯುಗದು ಸೆಲ್ಲಿ। ಯಿದನಸಿನವಯಾ ಡುವೆನೆಂದು। ಆತ
ಂನಗಂಟಕೆ ಗಮಕೊಂಡು। ಅದರಿಂದ ಧೂಪ ಪಟಂಡು। ಲಿಂಗದ ಮುಂದೆ ಸುರಿದು। ಏಕಲಿಂಗವೆ ದೆವಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಾಗ್ನಿದಿರೆ। ಹಾಂದು ಕಡೆಗೆ ಬಾಗಿದರೆ। ಮತೊಂದು ಕಡೆ
ನೊಯದೆಯೆಂದು ಮುಂಡೊ ಸನವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಿ। ಅದರಿಂ ಮತ್ತು ದಿಗಳು। ಪರಜಿಗೂ ಮಾನೆಗೂ ಕಟ್ಟಿ। ಕತ್ತಿಯತಂ ಸಾರಳಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಯಳ್ಳೆಯಲು। ಶಿರವ ಕವರಿಸಿ ಬೆಸುವಾಗ।
ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬೇಡಾಯನಲು। ನಿನುನೆ ಚ್ಛನೆನಿಂತದ ವರವೆನಲು। ಆಗ ಲಿಂಗ ನೆಸಿನವಾಗಲು। ಧೂಪವ ಸಮರ್ಪಿಸಿ। ಉಳಿದ ಹಾಂನ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಾಮು। ರಾಜತಾ ಚಲವ
ಸಾಲಿ ದರು ।।೭೭।। ಶ್ರೀ।। ಕಾವೆರಿಯ ತಿರದಲ್ಲಿ। ಸಾಗರವೆಂಬ ಮರದಲ್ಲಿ। ಅತಿನಗರೆಂಬ ಶರಣರಿಹರು। ಅವರು ಬಳೆಯ ಬಿಸಿ। ಮಾನುಗಳ ತೆರೆದು ಮಾರಿ। ಅದರ ಲಾಭದಿಂದ ಜ
ಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತ್ತೆ। ಮಾಡಲು। ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಿಗೆನ್ನೆವಂಗ ಕೆಡು ಬಿಟ್ಟು। ಉಳಿದ ಹಮಾನ ಮಾಡಿರಿ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತ್ತಿರಲು। ಹಾಂದು ದಿವಸ। ಯಿಂ ಸುಮೂ

ಯ ದಿನ। ಮಾನುಗಳೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಕ್ಕದಿರಲು। ಹಿಂದೆ ತ್ರಿಪುರ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಭುವಾ ನವಿರಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸದೆ। ಜಂಗಮವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು। ಹೀಂತು ದಿನಯಾಶಿಲ್ಪಲೋಕ್ಕೆ। ಬಸವಪ್ಪ ಬರೆದೆ

ಬ್ಬಿಂತೆ। ಬ್ಬೊಳೆಯ ಬಿಸಲು। ಶಂಕರದಾಸಂಗಾಳುಗಳಾಗಿ। ಮರ್ತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾದ ಬಿಂ ನದಿಮೊಸ ಶಿವನ ಬಲಿಗೆ ಕೆಡಹಲ್ಪು। ಅದು ಶಿವನಿಗೆ ನಲ್ಲಿಂದ ಬಿಟ್ಟರು। ಮತ್ತೂ ಅವ ಬಂದರೆ। ನೋಡಿ ಮೆಯ್ಯಬಿಟ್ಟ

ಯ ಬಿಸಿನ ನುಲಿ ಹೋಗಲು। ಆಗ ಶಿವನು ದೇವಿಯ ಕರೆಸಿ। ಮಿಣ್ಣು ಬಿ ಗಣಾ ಪರು ನಿಜಿತೆ ರೂಪತ್ತಾರಿ। ಅಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣ ಕ್ಷವಲಿ ಬಾ ಜ್ಞುಧು ಗಣಾವ ದಮಿಯ ಕಾಪ್ಯರೂ। ಗ್ರಾಹೋಕ್ತಿ। ಜಾಲ್ಲವ ಮಂಡಲ

೮೧ ತಿನ್ನುವಲೋಕದೊಳಗೆ। ಶಿಬಿರಾಜನೆಂಬ ಅರಸನು ನಿಪ್ಪನು। ಆ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೆಪ್ಪನು। ಅವನ ನುಡಿ ಯೆ ಶಿವನ ನುಡಿ। ಅವರ ಭಕ್ತಿ ನೋಡಿ ಸಮ್ಮತಾದನು। ರಾಜ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಜಂಗ

ಮದೇವರದೆಂದು ಮಾಡಿರಲು। ಆ ಸನಿ ಶಿಬಿರಾಜ ನದಾ ಯಾಚಿಗಳು। ನಮಗೆರಾಜ್ಯವ ಪಾಲು ಮಾಡೆನಲು। ನಿಮಗೆ ಕೊಪಾಲೆನಲು। ಅವರು ಬಿಷ್ಟು ಹೋಗಿ ಜಂಗಮವಿರ್ಪವರ

ಧರಿಸಿ। ಅಧಿಕ ರಥ। ಸಮರಥ। ಮಹಾರಥ ಬಲವಂತರು ಅತಿಬಲರೆಂಬವರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು। ಶಿಬಿರಾಜನವಧೆ ಸುತ್ತಿನಿಂದು ಜಂಗಮಪ್ಪಾದಿಮ ನೆಗಬರಲು। ತ್ರಿಸ

ರಾಜ್ಯನ ಮುತ್ತರಿಸಿ। ಮೆನು ಕಾರ್ತನಾ ಬಂದ ರೆನಲು। ನಿನ್ನ ಆಗಮ ಂಗಳ ಕೇಳಿ ಸುಲಿಯವರೆ ಬಂದೆವೆನಲು। ಬಿಡು ಶಿವನಿಂದು ಕರ್ಮಿನಿ ಸಿದೆವಾ ನವನಿರಲು। ಸಲಿಸಿದ

ಬ್ರಾಹ್ಮಿಣನು ಆಗಮಂಗಳ ಹೇಳಿ ಹೊದೆನಲು। ಕೆಳು ಬಾಗ। ಮನುಷ್ಯನ ದಹಾಂ ನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ। ಆ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಶಿಬಿರಾಜಯ ಬಲ ನಿರಿದು ಯಲು। ಆ ಕಪಟವೇಷವ

ದರಿಸಿದ। ವಿಮಾತಿರು ಪ್ರಾತ್ರೆಗಳು। ಯಿಂತೆಪ್ಪುದು ನಕರಾಲ್ಲ ಬಿ ಹೂದೆಯೆಂದು ಪಿಶಿದಲೂ। ಆಗ ಅರಸು। ದಿವ್ಯ ಅಲಗು ಹೋಲಿಕ್ಕೆ ಸೋಂದಿತೋಯೆಂದು ತೆಂನಮಂತ್ರಿ

ಯ ಕರದು। ಯಿವರನಾ ರುಕೊಲ್ಲ ದೇಹಂಗಳ ಲು ಹಿಸಿಬಾ ಯೆಂದು ಹೇಳಿ। ತಂನ ದೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ। ಅಲಗ ಕೆಲಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ। ಯಿಂತು ಜಂಗಮ ನಂಬಿದ

ಂಪೆಯೊಂದು ತೆಂಪ್ಮೋಳಗೆ ಯುಷ್ಟಕಾಂಡದಲ್ಲೂ ॥ ೯ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಚೋಳಮಂಡಲದ ಕರಲೂರಲಿ । ಪಗಲಾಳನೆಂಬ ಭಕ್ತನಿಪ್ಪನು । ಆ ವೇಲಿಂಗವಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯದೈವವನೊಡದನು । ಸಂಗ
ಮುಲ್ಲದೆಲ್ಲಿ ನ್ಯದಶಿನೆಕೆಡಮ್ಮಂ ನಿಸದೆಹಿಂದಿರುತ್ತ । ಒಂದು ದಿನ । ಅರಿರಾಜನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಪೋಗಿ । ಅವನು ಮುರಿದು ಬರಲು । ಬಳಿಕ ಶತ್ರುನೆಬಾಗ ಬೆಸಂಮು । ಲಜ್ಜಿಗಿನಲು ।
ತಾಗಿಪೆರಿಯಪ್ಪಳವಾಯು । ನಿವೇಕೆ ಹೋದಿರಿ । ನಾ ಹೋದೆನೆಂದು । ತಾ ನಿಕಾದಿ ಮೂವತ್ತು ಸಂಧಿತಲೆ ಗುರುಬಾಯಿತರಲು । ಅವರೊಳಗೆ ಒಂದು ತಲೆ ಕರವಿಂದದನೆನದು । ಜಡೆ ಗಟ್ಟಲು ಅ
ದ ಕಂಡು । ಅಯ್ಯೋ ಯಿದು ಜಂಗಮದ ತಲೆ । ಪಾಪ ಬಂತೆಂದು । ಪ್ರಾಣವಬಿಡೆನ್ನೆ ಬಾಗ । ಮಂತ್ರಿಯಂದನು । ಯಿದ ಕೆಂಭಾನದತ್ತಲೆಂಯ ಮಾಡಿ ಶೋಕ್ಷ ಶಿಪಾಪವಿಲ್ಲದೆ
ನಲು । ಅರಸನಿಂದನು । ಯು ದಯಿದ್ದ ವೆನಾಗು ದಿಂದು । ತಂನ ಶಿರಸ್ಸು ಕಡಿಯ ಮುಂದೆ । ನತ್ತಲ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಾಗ । ಆ ಲಿಂಗದೊಳಗಿದ್ದ ಶಿವನು । ಜಂಗಮ ರೂಪಿನಾಗಿ ಬಂದು
ಸು । ನಿಲೂಯು ನಲು । ಹಂಗಾಗಲಿ ದನು । ಆ ಗಳ ಕಣ್ಣು ದಲ್ಲಿದ್ದ ಮುಂದಲಾ । ಶರನ್ನಿನ ಬಲಿಗೆ ಬರಲು । ರಾಯ ಆಕಿ ರಥನಲ್ಲಿ ಮುಂದದ ಮೆಲೆಯಿರಿಸಲು । ಅವನ್ನ
ನಾಬಂದು । ಧಿರದ ಜಂಗಮವಾಗಲು । ಶಿವ ಸಹಿತ ಜಂಗಮ ದೇವರು ಸಹಿತವಾಗಿ ಪಗಲಾಳನ ರಾಜತವವನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಪೋದನು ॥ ೧೦ ॥ ಶ್ಲೋ ॥ ಪಡುವನಾಡಿನ ಶಿವದ
ಸ್ಥಾನಾಪಶಿಕೆಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕಂಬರಾಯನೆಂಬ ಶರಣಾನಿಪ್ಪನು । ಆ ಮ್ಮಯಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರ ಸಜ್ಜನಲಿ ಭಾವನೆ ಹುಪುವಂತೆ । ಮೈಶೆ ಮಲವಲ್ಲಿ ಅ ಬರ
ವಿನಧಿ ಮಲೆಯೆಂಬ ನತ್ರಿಯ ಪಿವಾಹವಾಗಿರುತ್ತ । ಬಳಿಕ ಜಂಗಮ ದಕ್ಷಿಣವ ನಸದೆ । ಅವರಕ್ಷಿಪ್ರ ಸ್ನಾಪಾಗಿ । ಆರಾಧನೆ ಯ ಮೊದು ತಿರಲು । ಮತ್ತೆ ದಾಂಶಿಯೊದ ಸಿರಿಗಯ ಮೊಗ ಬೆಲ್ಲ
ನೆಂಬವನು । ಬಿಷ್ಟದಾನಿ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳ ಕೂಡೆ । ಜಂಗಮವಾಗಿ । ಮನೆಗೆ ಬರಲು । ನಮಸ್ಕರಿಸಿ । ಕಲಿಕಂಬರಾಯನು ದೇವತಾ ಸೇವಾಗ । ಸತಿ । ಯುವನಂ ಮಸಿರಿಗೆ

ಯಮಗನಲವೆಯೆಂದು। ಲುಪಕವನಿಜವಿಕಲು। ಕಾಪಿನಿ। ಜಂಗಮದವಲಿ ಕುಲವನವನೆವರಿಯೆಂದು। ನಲಿಯಕರವಳುಂಡಿನಲು। ಆಗಳಿವನು। ಆಜಂಗಮದಾಳಿಗೆರೂಪ್ಪೆಲ್ಲಾ
ಲಿನಲಿಗೆಹೊನ್ನವಹೊಳ್ಪು। ಆಕಯ್ಯನೂಳ್ಳಜ್ಜಂಗಮದೇವರನೂ। ಕಲಿಕೆಂಬರಾಯನಪ್ಪಹವಾಗ। ರಜತನಗರಿಗೊಯಿದನೂ ॥೯೭॥ ॥ಬೋಳಮಂಡಲದ ದತ್ತೆರನಲೂ। ಕಂಬಮರದಲ್ಲಿ।
ಅಮರನಿತೆಗಲಿವಕರ್ಮಾಲ ಮಗಧನವತ್ತನ। ತಾಯಿರತ್ನಮಾಲಿನಿ। ಅವರುಜವಲ್ಲಿಯಮಾಳುವೆ। ಶಿವಾಲಯದ ಮುಂದೆ। ಲವಾವಳಿ। ಮಪ್ಪುವಳಿ। ನೆತ್ತವಳಿ। ಜೂಜಾವಳಿ। ನಿಂ
೯೭ ಪ್ಪುವಳಿ। ಸುರಾವಳಿ। ಜನಿಮೊದಲಾದ। ದಿ ವೆಲಾಕವವಿಷ್ಟುಗಳಿಂದ। ಲಿಂಗವಮೊಜಿಸುವ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆಹಾಡ್ಯುತ್ತೆ। ಮತೆಬಿಡಿವದವರಿ ನೆಯುಂಮಡಿಮಾನಿಗ
ಲಿಗೆನಾಲ್ಕುಮಡಿಯ ಕೊಡುತ್ತಬಿಲ್ಲಿಕರಸ್ಥ ಸಾಯನವಲ್ಲಿನಿಡುತ್ತಿರಲು। ಶಿವನುಕೇಳಿ। ಯೋಗಿಕೆಯನೋಡುವೆನೆಂದು। ಲಿಂಗಲಿಕೆಬಂದು। ನಿತ್ಯಾಂಯನಲು। ಖಕ
ಸುಕಲ್ಲಿರಿನಿನಿಡಲು। ನಲಿಸಿಗೆನಂಮಕ್ಕಾವ ವಮುವನಿಯೆಂದು ಕೊಡುಯಾಗಲು। ಬಾಕನವರೊಳಗಿಕೆಪ್ಪೆ। ಜಾಕೆ ಮಾಡಿರಲು। ಮರಿದಿನಯೆಂಯುವಾ। ವಿರಮಾಣ
ರನ್ನೆ। ಜಾದಾಂಬರವಕೊಟ್ಟು। ಮನೆಗೆಬರಲು। ಆಗಜಂಗಮವೇಷವ ಧರಿಸಿ। ಶಿವನಂಮಕ್ಕಳುಪವತ್ತಾರೆನಲು। ಅದುಮಢನಿದ್ದಲಿ ಯಿಲ್ಲದಿರಲು। ಆಚಿಕ್ಕನೂವೆಲಿಪ
ದೇವಾ। ನಿಂಮುಕ್ಕ್ಯಪಕೆಯಾಂ ದವಪಟ್ಟಿಯ ನಿರೆಯಕೊಟ್ಟೆನೆನಲು। ಹೊಂಗಾಗದು। ನಂಮಂಕ್ರೈವ ನಿಂಮ ವಪಟ್ಟುಗಳುನರಿಯೆಂಯನಲು। ಆ ದಕ್ಕೆಸಾವಿರವರ ಹೊದಕ್ಕೆವವಕಾ
ಟ್ಟೆನೆನಲು। ಅದಕೆಹಾಂಸನಿಂಸು। ವರುಷನಿರಕ್ಷನರಿಯೆಯನಲು। ನಿವೆನಷಿಲಿದರೂ ಕೊಲ್ಲುವೆನೆ—ನಲು। ಕ್ರೈವದತೂಕವಕ್ಕೆನರಿಯೊಗುವ ಹಾಂಗೆ ಹಾದಿಕೆ ಯ ಕಾದೂ

ಪಡಿಮ। ಶಿವಾನಂದ ವೆಂಬ।

ಯನಲು। ಆಗ ಲತ್ತಣಿಂದುಲಿ ಶಬ್ದವು ಸುವನಿತ್ತು। ಪೊ ದೆಸೆಗಳ ಲಹಾಕೆತೂಗಲು। ಕೈಪದ ನಾರದಿಂದ ಲತ್ತಣಿ ಹಾರಿಯಲು। ಕಂಬಗಳ ನಿಲ್ಲಿಸಿ। ಸಾಲ ಪನ್ನಿಯಕ್ಕಪಿ। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ದಶಾ
ಲುಗಳ್ಬಾಗಲಿಂಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ನಿದ್ದ। ಶಾಪ್ಪಣಿಗೆ ಗಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ। ಅದರೊಳ ಗೈಪವನಿಪ್ಪು। ಪೊಂಮದಿಕ್ಕಿನತ್ತೆ। — ಪಾದಕೆಯುವಿಂಡಿ। ದ್ರವ್ಯ ಸೌರನಾಂಗಳ ಪ್ರಾಕಲು। ಅಲುಸಂ
ಬಾರಧರೆ। ನ ತೆ ನುತೆರೂ ತಾಂನು ಸುಲ್ಲಿರಲು। ಯುವರ ರಚೆಂಪ ದುಹೊಬ್ಬಳ್ಕೆ — ದಕಡೆಯಶಿವನಲ್ಲಿರಲು। ಆಗ ನರಿಯಾಗಲು। ಆಕಾಶಕೆ ಬಿಡಿಯೆಂಬವು
ಪ್ತಿಕದಲ್ಲಿ। ಕೈಲಾಸ ಕೈಲರ ಕೊಂಡು ಪಾದರೂ॥ ॥ಯೊಲ್ಲೆಯೂಂಡೆಗುಡಿಯೆಂ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕ ದಲ್ಲಿ। ಯುಲ್ಲೆಯೂಂದೆಗುಡ್ಡಿಮಾ ರಯುಬಗಳ ವಸ್ತ್ರ। ಅವರು ಬಜಿತವೆಂಬ ಪಾಬಿ
ಷಿಲಿ। ಶಿವನಿ ಪೂವೆಂಬನೆಗಿಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಅಪ ರಶಾರವೆಯೂಸು। ಷಡುವರ್ಗವೆಯೆತು। ಮನವೆಂಬ ಪೂಗ್ಗ। ಯುಷ್ಷ ಸೊಮಾಡಿಕೊಂಡು। ನಿಷ್ಠೆಯೆಂಬ ಬಿಜಬಿತ್ತಿ। ಜ್ಞಾನವೆ
ರಬ್ರಹ್ಮಲ್ಲೆಯು ದಸಾನುತ। ಯುಂತು। ಅಂತರಂಗ ಬ ಪಾಷ್ಟಿರಂಗದ। ಕ್ಷೇತ್ರಂಬವಮಾ ಡುತೆ। ಮತ್ತೆಮಾನ್ಯದ ಬಾಲ ನ। ಜಂಗಮಕ್ಕೊಪ್ಪು। ಸರಿಯಾಗಲು। ಲಾಲಿದಲ
ಲತಾಸ್ವರ ಣಾಂಗಾವ ಮಾರಿಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೋಡುತೆ। ಮತ್ತೆ। ಶಾಲ ಪಾದ್ದದ। ಸತಿಯುಷ್ಟದ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು। ಮತ್ತೆ। ತನಗಾಂ — ದುಮನಿಗಾಂದು। ಕೈವ। ಸತಿಗಾಂದು ನಿಕೆಯ
ಜೆ। ಯುಂತಾ ಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದು। ಜಂಗಮದವಕೆಂಪು ಬಡಲಲ್ಲ। ಮತ್ತೆ ಧನಧಾನ್ಯವಿಲ್ಲವಿರಲು। ತನ ಉವ ನಪಿ — ಸುವೆನೆಂದು। ಯುಲ್ಲೆಯಾಂಡ ಗುಡಿಮಾರಯ್ಯ। ನು
ಬಲಿಯಾಗಿ। ಯುಂತು। ತಾಂ ಬತ್ತವರು ಷವರೆಯೆಂತರೆ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತ್ತಿರಲು। ಯುತ್ತ ಶಿವನು ಸಕ್ಕನಕಾಡಿ ಯುಂನಾಪಾಡಿ ನೋಡುವೆನೆಂದು। ನರಿ। ತೆರೆ। ಜ್ವಾಲವ

ಹೂಬ್ಬುಸೋಲಮಿಡಿದು। ಶಿವನು ಪ್ರಧನಾಗಿ। ಮಲೆಯೊಳಗೆ ಮಾರಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು। ಹೊ[illegible]ಗಿಪಿಗಿಪಿಯನಲು। ಅವರುಷ್ಣೆಲ್ಲ ಕರವಾಯಿದು। ಸುಡಿಸಲಪಿರಿದು। ಚೆಂಕಿಯನೊಕ್ಕಿ
ಡಲು। ಹೌದಿಕೊಂಡು। ಹುಸಿದು। ಅಂಬಕೆಲ್ಲಲಾಂತೆಯನಲು। ಕ್ಷಮಗೆ ಮೂಱು ದಿನಲೂಪವಾಸವೆಂನದೆ। ಗಾತ್ರಂಯಲ್ಲಿ ಜಾಲಕೆ ಹಾಗಿ। ಬಲಿದ ಬತ್ತವ ಆದುಕೆಂಡು ಹುರಿದು ಅಂಬಕಳವ ಮಾ
ಡಿ। ಹರಿವೆಯ ಸಾಪ್ಪತೆಗೆ ಉದಕ್ಕೆ ಹಾಡಿ ಮಗನು। ಅಲ್ಲಿ ಹಾಲುಜ್ಜೆ ಸಾಯಲು। ಅವನ ತೆಕಿನದೆ ಮಾಡಿತಾ ನೆವೆಂದು। ತೌಲಿಸಿ ಬಾಲೆ ಯೆತ್ತಿ ಹಲ್ಲಿ। ಯಡೆ ಮಾಡಿ ನಲ್ಲಿ ನಿಂಯನಲು। ಆಗನಿನ್ನ
೯೩ ಮಗನ ನಂಮ ವೆಂಕ್ಕೆಗೆ ಬಂನಿಂಯನಲು। ಆ ಗ ಮಗನ ನಯೆಬ್ಬಿ ಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಮೂವರನೊಪ್ಪಲಾನಿಕ್ಕೊಂಡು ಹೋದರು ॥೫೩॥ ಬಾಳದೆ ಕಡೆಕೊಂಬಿ
ಮರದಲ್ಲಿ। ಸುಗತೆರುಗಳು। ಚೆಂನದಗ್ಗಿರಿಗಲ್ಲ। ನಿದ್ದರಸನ ಮಡುಗಳು। ಮರುಳ್ಳವಣಯ್ಯನಾಡುಗಳು। ಮೊದಲಾಗಿ ಬಾಮೃತರಲು। ಅಲಿ ಕಲಿಗಣನಾಥನೆಂಬ ಕ
ಗರಿಪ್ಪಸಮು। ಅಂಗವಂಗಸಲಿಂಗ। ವೆಕಿಷದ ರಾಜರಕ್ಷೆಯುಂದ। ಕಪ್ಪವಹ್ನಿಸು ತ್ತಾಮತ್ತೆ ಜಂಗಮದ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ। ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದವ ತೊಳಲಿಸುತೆ। ಭಾವಿಗಳನ
ದ। ಶಿವಾಚಾರದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ। ಶಿವಾಚಾರದಲಿ ಬೆಳೆಲ್ಲತೆ। ತಂನದೆ ಕಿದ[illegible]ನೆ ಗಾ। ಗಕರರ ಮಾಡಿ। ಸರಿತೆರಗಗಳಿಗೆ। ವಸ್ತ್ರಗಳಿ ಗೆಲಿಂಗ ಮತ್ರವ ಯನೊತ್ತ।
ಬನಿತರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಗೆಳೆಯರಿನಿದವರಾಗೆ। ಬಲ್ತುಮೆಯುಂದಧರಿಸುತೆ। ಗಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದವ ನಪಿಂಯ ದೇವರಿಗೆ। ಬಲಿಭಿಮೆಯುಂದಲಾಂಗಾ ನುತೆ। ತಂನದೆ ಶಿವೆಲ್ಲ ಉಕಿಲ
ಕೊಡಿರಲು। ಬಲಿ ಕಳುವನು ಕಲಿಗಣನಾಥನ ನಿಷ್ಠೆಯ ನೋಡುವೆನೆಂದು। ಜಾರುಕ ಗಜ್ಜೆ। ಹೆ[illegible]ರು ಮಿನಿ। ದಾದ್ದಕ್ಕ ಯ ಪೋಕಲಿಗನಾಗಿ। ಮನ ರವಟ್ಟಾಕ್ಕ। ಸುಡಿವಯುಂ ನುಮಲೆ ಬಂದ
ತೆ। ಹಾಲಬೆಳೆದಾವೆ ಯೂಯನಾಬುಯವಂದ। ಧರ್ಮದ ಮಾರನಡದಾವೆ। ಶಾಷ್ಟ[illegible]। ಬಷ್ಟೆಕಾಣುಕೆ। ಕದ್ದಾಂಯದಿಂದ। ಪ್ರಜೆಯ ಬಾಧಿಸುವನೆ। ಹುಂಬುವತಲಿಗೆ।

ಲಿಪ್ಪನಿರೆ। ಮತ್ತೆ ಸಧನ ನೆರಲು। ಪಾಲ ಮೊದಲಾನಿ ವಾರಿಕಾಪ್ತೆಲು। ಮತೆ। ನೆಸರಲಿ ನಿಲಿಸಿ [illegible] ಲ ಭಾರಿಸಿಕೊಳುತಾರೆ। ಮಣಿಯ ನೂಲೆ। ಜೆಲ್ಲಿಯ ನೂಲೆ। ಗಾಬ್ಬರದಾನಾವೆ। ನಡೆಯಲತಿ

ರಸೆ। ನಂನ ಮೆಲೆ ಪ್ರಿತಿಯುಳ ಜಂಗಮ ವೆನಿನಗೆ ಪ್ರಿತಿ। ಅವರಿಂ ದಯೆನಾ ಗುಲಿದ್ದುಯ ನ [illegible] ಅದಕ್ಕೆ ಲಿಂಗ ನಾಥ। ಊರಾಲುದು। ನಿಕನ ನಿಸರನೂಯನಿಲು। ನಂನ ಲೂರು ತಾಯೆಂಬ

ಲೂರು। ದೇವ ಗಾಡಿಸಿನಲು। ನಂನ ಬಾಧೆಯ ಬಿಡಿಸಿನಲು। ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿನಲು। ಲಿಂಗವಂದರೆ ಲಿಂಜಾಸ [illegible] ಮಾರಿವ ನ್ನೊಳು ಮಿಲ್ಲಾ ಚಾಟಮಯ್ಯ ಕೇತಮಯ್ಯ। ಬಿಯಿ ಬಾಂಮ। ಜಕ್ಕಿನಾ। ಯರ್ನನಾ

ಚಿ। ಬಾಹುಮಯ್ಯ ನಂಬೆಸಲಿದ್ದುವವರಲು। ಷ [illegible] ಂಗೆ ಲಿಂಗವ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಲಾಲಿ। ಹಿಂ [illegible] ಂಗವ ಕಟ್ಟಿ। ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು। ಹೊಂಡೆರು ಮುಕ್ಕನ ನರ್ವಯನಲು। ಅವಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಕ್ಕೆ

ಕಯಮವಂತೆ ತಾನವೆಯನಲು। ಕೊಂದವೆಕಾಲು [illegible] ಲಿಂಗವನೊಲಿಸೆನಲು। ಅಗ [illegible] ಯವಿಂದ ಬಂದ ಹಾಡೆಯಲು। ಶಿವನು ರೂಪತಾಯಿರಿಮೆ ಬೆದಲೂ ವಡೂಯನಲು। ಅಗ ಶರಣಾ

ಸಾಕ್ಷಿ ದೇವ। ನಿಲುಲಿಂಗವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುದೆ। ವರ [illegible] ಬೆಂದು ಶಿವಂಗೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ [illegible] ಪ್ರರೂಪ್ಪಲಾ ಸಕೆಹಾದರೂ [illegible] ತ್ರಾಂಡಿಕಮಂದ ಲಿದ। ಸುಸಿರಮುರದ್ಧಲಿ। ಪುಷ್ಪನ

ಲದಲಿ। ಹೂಸಲನ್ನೈನಾರುದ್ದವಿಸಿ ಜಂಗಮದಾಸ [illegible] ಹಾವ ಮಾಡು ಲೇರಲು। ಕೊಂದು [illegible] ದಯ ಕಾಲಗೆ। ಶಾಸ್ತ್ರ ಜಾನವೆಂಬ। ಬಡದಿಯವಗಡಿ। ಶಿವನುತಿ ಹೊಂಬಮಂತ್ರ ಪುಷ್ಪಮ

ಡಿ। ಗನೆಗಹಾಪಾಳಿಮಾ ಗದಲಾದವ। ಅಂತರಂಗದಲಿ ರಚಿಸಿ। ಅದರೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ [illegible] ಲಿಸಿ। ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು। ಯುತವಾಂ ಜಿಪುರದಲ್ಲಿ। ಮನುಜೇಂದ್ರ ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ ಪ್ರಲೆ

ತ್ರಿಯ ಮಾದಬೆಕೆಂದು। ಖಂಡಿಯ ಮೆಲೆ ತೆರಿ ನಿದಲಿಂಗ [illegible] ಮಾಯವಾಗಲು। ಅರಸು ಬಂ [illegible] ರಲು। ಶಿವನು ಮಾನಲಯ್ಯ ನಕ್ಷಾವಯದಲ್ಲಿ। ಅಯಿದೆ ವೆರಂದು। ಬಾಪ್ಪನಕ್ಷ

ನ್ನವಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು। ಅದ ಅರಸು ಕೇಳಿ ಬಂದು। ಮಾನಲಯ್ಯಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿ। ನಿಂ [illegible] ತರಂಗದ ಲಿದ್ದ ಗುಡಿಯ ನೋಡಬೆಕೆನಲು। ಆ ನಕ್ಷ ವಯ ವತ್ತೆ ಬಂದು ತೋರಲು। ಅದ

ಯೊಳಗನೆಪಂಚಮುಖ।ದಶಭುಜಲುಳ್ಳ ಶಿವನಕಂಡು।ಮನುಜೇಂದ್ರಜೋಳನಚ್ಚರಿವಟ್ಟನು। ಬಳಿಕಮಾನಲನ್ನೆನಾರ।ಶಿವಸು[illegible]ನಗೆ ತರಡಾಯಿ ದನಾ॥ [illegible]
ಚೋಳಮಂಡಲದಲ್ಲಿ।ಶಲಪಾಲನೆಂಬ್ಬ। ಶಿಶರಣರಿಪ್ಪರು।ಅವರು ರಾಜ್ಯಭೋಗವ ಬಿಟ್ಟು ಜಂಗಮರೂಪವಾಗಿ।ದೇಶಾಂತರದಲ್ಲಿ। ಬಿತ್ತುವ ಚೆ[illegible]ಶಿವನೊಳಗೆ ಸಾರ್ಥವಾ ದರು॥ [illegible]
೮೪ ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿ।ತ್ರಿರುಮರುಪೆತ್ತೊಂಡರೆಂಬ ಮಹಾದಿವ್ಯಭಕ್ತರಿಪ್ಪರು।ಅವರ್ಪುರಾತರಲ್ಲ ದೇವರಿಗಳ ಹಾದಿಕೆಯ ತೊಳೆಯರು।ಮಹಾಪಾಪವೆಂಬ ಮೈಲಿಗೆಯ ಗಾ ಪವೆಂಬ[illegible]
ಮೆಲಿಕೆಯು।ಭಕಿರಸವೆಂಬ ಹೊಳೆಗಾಯುದು ।ತಾಪತ್ರಯವೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಲಿ ಕುದಿಸಿ।ಶಿವಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಗಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ।ದೃಢವೆಂಬ ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಹೊಗೆದು।ಯಿಚ್ಛಾದ
ಚನೆಂಬ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ।ಶಿವನಪಾದ ದಿಂದ ಆಗಲಿಸೆಂಬ ಅಂತೆಗಳಿಗೆಯ ಮಾಡಿ।ಶರಣರ ಸಂಗವೆಂಬ ಕೊಡೆತಿಯಲಿ ಮಹತ್ತಿಸಿ।ಭಕರಿಗೆ ಹೊಡುತಿರಲು।ಸಾ
ಚಿಗಣಂಗಳು ತಿರುಪೆರುಪೆತ್ತೊಂಡರನಿತ್ತ ಯ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು।ನಂಮ ಹಾದಿಕೆಯ ತೊಳೆ ಯೆಂದು।ಪಚ್ಚಡದ ವಸ್ತ್ರ ದಾಸಿಯ ಹಾಕಲು।ಅವ
ರಂದು ಹೋದರವೆ।ತೊಳೆಲಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ। ನೆನೆದರೆ।ಮುಟ್ಟಿದರೆ।ಶೀಘ್ರವಾಗುತಿರಲು।ಗಣಂಗಳ ಬಾದರೆ। ಶಿಘ್ರದಲ್ಲಿ ತಾಗಬೇಕೆಂದು।ಯೀ ದಿವಸ ತನಕ।ಲುಪಟ
ನಬಿಸ್ಟ ತ್ರೋಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು।ಅವರು ತಿರುಕುರುಪೆತ್ತೊಂಡರನಿತ್ತ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು।ಶಿವನಿಗೆ ಹೇಳಲು।ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಭಕ್ತಿವಲಿಗೆ ಬಂದು ಮತಿರು ಕುರುಪೆತ್ತೊಂಡರಂ
ಬಿವರಿಸಿ ನಿಮ್ಮೆ ಮನಲು।ಅಹುದೆಂದು।ನಿಂಮ್ಮಜಚಮ್ಮ ಕವಳಾಧಿ ತೊಳೆದಿನೆನಲು।ಲರನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರದಾಯ್ದು ದಕ್ಷೆ ಯಿದೆ ಸಂಚಕಾರವೆಂಬಂತೆ।ಕಾಷ್ಟನಾಳಿ[illegible]ತಿನೆ ಬರುತೆ
[illegible]ದಮಾಡಿರು ಗಿಯಂ ಮಡಾಗಲು।ಯುತ್ತ ಚೋಳ್ಯ ವತೋಳೆ।ಬಾಗ।ವುಳಿ ಬರಲು।ಯಿದು ಬಿಲಿದಾ ಗಬೇಕೆಂದು।ಚೆಳ್ಳ[illegible]ತೊಳೆ ಉತ್ತರಲು[illegible]ನ್ಯಪ್ಪ ವಿ ಸು[illegible]

ಶಿವಶರಣನಿಯಲು । ಹಾಡುವಾತೆ ಅಯ್ಯನ ಶಿಗ ಜಂಗಮರ್ ವಬ್ಬಿ ಬಂದು ದೇನೆಂದೆನು । ಅದು ಕಪ್ಪಗ । ಆ ದಿವಸಂ ಮಾತುಹಾನಿಯಾಯು । ತಂದು ... ಲಕನಿಸಿದ ಅನೆಯ ... ತೆ ಬಿಷ್ಣು ... ವಶಿದು ...
ಗಳಿವನು ಬಂದು ... ಹೊಡೆದೆವೆ । ನಿನ ಜಲಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆಲು । ಬೆಡಯನಲು । ನಿಂಮ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಕುಲಾದಿ ನೆರು ನೆಲೆಸಿನಲು । ತಿರು ಕುರುಬಯ ತೊಂಡರ ... ಸಕಿಸಿದಾಯಿದಗೋ । ... ಬಿಮ ಉರದಲ್ಲಿ । ನಂದ
ಗೋಪಾಲನೆಂಬ ಗೊಲ್ಲನಿಪ ನನು । ಶಿವನ ನಿಶಿರಾತ್ರಿ ನಾ । ಅವರಿಗೆಯೆಂತು ನಗಾರಿ ಕಲ್ಲಪ್ಪನು । ಆವ ಯಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವ । ಆ ನಂದಗೋಪಾಲನು । ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ನೆಗಳ ಗೊಲ್ಲರಾ ವಾಗಿ ಮರನಾ ವಾಗಲು । ತ್ರಿ
ಗತಿ ರುಮೂಲದೇವರೆಂಬ ಯೋಗೀಶ್ವರನು । ಪವಿತ್ರ ... ಯಪ್ಪ ವಿಪ್ಪದಿಂದ । ಅವನ ದೇಹವ ಹಾಕು ಗೋಲು ಗಳ ಮನೆಗೆ ಹಾಡಕೊಂಡು ಬರಲು । ಆಗ ಕೋಪಿನಿ ತಂನ ಗಂಡನೆಂದು ಹಾ ಸಕಿಸಿದೆ ಬರಲು
ಆಗ ಯೋಗೀಶ್ವರನು ಯಿಂದು ನಮಗೆ ನೆಮಲುಂಟು । ನಿನು ಬೆಸೆ ಮಲಗಿನಲು । ಬೆಳಗಾಗಿ ತಿರುಮೂಲದೇವರು । ದನಗಳಲಿ ... ಡವಿಗೆ ಹಾಡಕೊಂಡು ಹೋಗಿ । ಅವನ ದೇಹವ ಬಿಟ್ಟು । ತಂನ ದೇಹ
ವ ಧರಿಸಿಕೊಳಲು । ಮರಿ ಧಿವರೋ ಹೊನಾಲಿಯು । ಗಂಡಬರಲಿಲವೆಂದು । ಆ ಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗಂಡನ ನೋಡಾವರಂದು । ತಿರುಮೂಲದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ । ನಂನ ಗಂಡನ ಕನು । ಯಾಲ ...
ನಿಮಗೆ ನಲ್ಲಿಯನಲು । ಅವರು ... ಕೊಂಡು ಲಿಂಗ ... ನಿಷ್ಠೆಲು ಹಾಲ ಮಜನದ ನೇಮವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು । ಕೆಲ ದಿನದ ಮೇಲೆ । ಆ ಕರ್ಣ ಲ್ಲಾ ಮರಣವಾಗಲು । ಆಗ ... ಮತ್ತಾ ... ದು ...
ಜನಕ್ಕೆ ಹಾಲಿಲ್ಲದೆ ಲಪವಾಸವಿರಲು । ಬಲ್ಲಿದ ದೇವಿಯ ... ತ್ತು ದಿವ್ಯಾಮದೆ ನುವಿನ ರೂಪಿನಿಂದ । ತಿರುಮೂಲ ದೇವರ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು । ಆಗ ಹಾಲ ಕರೆದು । ಯುಪ್ಪತ್ತೊಂದು ದಿನದ ನೇಮವನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಶೈಲ
ಕ್ಕೆ ಹಾದರು । ನಾ । ಚೋಳಮಂಡಲದ । ಕಾವೇರಿ ತೀರದ । ತಂಜಾವೂರದಲಿ । ಚಿರುತೊಂಡನಯ್ಯನು ಶೂದ್ರ ಕುಲದಲಿ ಹುಟ್ಟಿ । ಜಾತಿ ... ಬಿಟ್ಟು । ಲಿಂಗ ಪೂಜೆ । ಜಂಗಮ ದಾಸೋಹ ... ಮಾಡಿ । ಬ...
ತಿರುವಾರೂರಿಗೆ ಬಂದು । ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ । ಆತನ ಸೆತೆಯೊಡನೆ । ... ಬದು ಕವು ಹಾದಿ । ... ಲಿಂಗವಗುವಿ

ಯಾಲೆಯುದ್ದಿ ಅಂಬು ದೇಶಲ್ಲಿ ಬಂದಿತೆನಲು। ಆ ಸುದ್ದಿಗೆ। ಚೆರುತೊಂಡೆಯರು। ಚೆಂತಿಸುತ ಲಿಂಗದ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು। ಶಿವನು ಚೆಂತಿಸಬೇಡವೆಂದು। ದಿವ್ಯ ಪ್ರತಿಯೊ। ಬಾಳ್ವದು ಮರನ ಕೊಡಲು ...
ಯುಕ್ತ ತೊಟ್ಟು। ನಿತ್ಯ ತೇಯುಂ ದ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ। ವಿರ ಸಿಂಹ ನೆ ಪತಿ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು। ಅಲ್ಲಿ ಬದಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಕಾರೆದು। ಮಾನಿಸ್ಸೊ ದೆಲು। ಆಗ ಚೆರುತೊಂಡೆಯರು। ಮುದಿಯ ...
ವಿದು। ಮುಗಿಯಬಲು। ಆಗ ಶಿವ ಸುರಾಜನ ಸ್ತ್ರೀ ಯೆಂದು ಹೆದರದೆ ಕೊಯಿದೆ। ನಿಂದ ನಿತ್ಯ ನೆಮಿ ಬಿಟ್ಟೆ ದೆಲ್ಲಾ। ವೆಂದು। ಸ್ತ್ರೀಲಾ ನಿ ಸಿರ ದೋಯಿದರೊ।। ೧೭೫ ।। ಬಾಳ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ। ಒಬ್ಬ ಬಾರ ವಯ್ಯ
೮೫ ಸಿಕ್ಕ ವಬೆಮಲೆ। ಬಾರಿ ಸುತಿರಲು। ಆಗ ಬಕ್ಕಿ ರ। ಮನಿವೆಯನಿ ಯೆತ್ತಿಂದು ಬಿಂನೈಸಲು। ಕಾಲೆ ವೆಂಬ ಪರ ಬಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು। ಮದಿವೆಯಾಗಿ ಬಿಕ್ಕಿನ ವರ ...
ಯೆಂದು। ಪಾಪಿಸನಾ ಚೆಯುಂ ಬಸ್ತ್ರಿಯ ಬಿಮ ದಿವಿವೆಯ ಮಾಡಲು। ಜಂಗಮ ಜನನಿಯ ಮೊದ್ದುತ। ಶಿವ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರು ವಾಗ। ಯುಂನೆನು ಬೆಕೆಂದು ಶಿವನು ಕೇಳಲು ...
ನೆಗು ಮರನ ಹೋಮ ಬಸವ ಕೇಸು। ಯುಪಾ ವದಿಂ ತ್ತೆ। ಹಸವಾದಗಳು। ಆಷ ಸಪಾದಗಳಿಗೆ। ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ... ನಾಬು ಪಂತೆ। ನಂ ... ಸನೆಯ ಮ ...
ಕೊಸು ರವ ಸಾಕ ರೆಯ ನಲು। ಹೋಂಗಾಗಲೆಂ ದು ವರವ ಕೊಟ್ಟು। ಶಿವನು ಹೋಗಲು। ಯುತ್ತ ಆ ಜರ ಮಾ ತೆಗೆ ಬರುವ ಲಿಂಯ ರೆಂಬ। ಪೊನರಿನಿ ದದ ತ ನಂಬಿಗಯ ಮಕ್ಕ
ಳಕ್ಕಾಯಂತೆ ದು। ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆ ಸುತ್ತ ಆಕೆ ನಿತ್ಯಲು। ಸಾವಿರ ಜಂಗಮ ಕ್ಕೆ ನಿ ಮತಿ ರಲು। ಒಂದು ದಿನ। ಜಂಗಮದ ದೇವ ಸುಗಳೆಲ್ಲ ದಿರಲು। ಆ ಪವಾಸಕೆ। ಅದರ ... ಕಿಮ ...
ಯುವಕ ಜಂಗಮರಾನಿ ನಿಂದಳು। ಸಾ ಜಕ ಮುಲಿಯರೆಲು। ವಪಾಸವಿ ರಲು ರದಿತ ಕ್ಕೆ। ಬಾಳ್ವ ದೇವರ ಕರ ಕೊಂಡು ಸಲಿ ಸುಯನಲು। ಸಾವಿರ ದೇವರಿಲ್ಲ ದನ ಪ ನಲಿಸುವ ಕಾಗದ ನಲು। ...
ಪಸು ಬಿಂದ ನನ ಕ್ಕೆಗೆ ಮಬಿಕ್ಕೆ ಸಾತ್ವಿ ವರವ ವೆವಕಾಗಿ ನಲಿಸಿ। ಚೆರು ಮಲಿ ಯರ। ಸಹಿತ ವಾಗ। ಸ್ತ್ರೀಲಾ ನ ಕ್ಕೆ ಕರ ಕೊಂಡು ಹೊ ದರೊ।। ೧೭೬ ।। ಬಿಜ್ಜಳನ ಶಿವ ಲಿಂಗ ವ ಕೊಲ್ಲಾ ಸಿ ದಾನ

ಕೊಂಡುಸಮ್ಮುದದಿಂದಿರಲು ।। ಗ ।। ಪುಷ್ಪ ಕೈಲಾಸದಲಿ ಯುಕ್ತಮಲಯಮಬಸವಂಗಳ ಗಣಾಳಿ ಕ್ಕರಸು । ಶಿವನಸವೆಯು ಲಿ । ಗಣಂಗಳ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಿಸಿ ತಲೆಯೊಳಡೆಂಬ ಮುಗಳ ಮೇಲೆ ಬ ... ವಾಗ
ಸಿರಿಯ ಸೊಡ್ಡಿಹೊರಿಸಲು ಲಿಂಗ ಮುದ್ದೆಯಾಗಲು । ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ತಡೆವಾಗ । — ಮೇಖಲಾಸುರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನಲ್ಲಿ ಸುರಜ । ತೌಲ್ಲಿಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಯಲು । ಆಗಪವ ಕಲ ... ಲಗ
ಅದ ಕಂಡು ಶಿವನು ಯುಕ್ತಮಲಯಮ ಬಸ । ಆರಕ್ಕಸನ ಕೋಲೆಂದು ಕಳುಹಲು । ಹೋದಿಮೆಂಬ ಲ್ಲಾಸುರನ ಕೊಂದು ಬೆಮ್ಮ ಕೊವನಟ್ಟು । ಸಾವಕೆ ತಲೆಯ ಬಲ್ಲಿ ಹೆ ಜೆರದಾಂಡು । ಅವನಯದೆಯನುಂಡಿ
ಯಾಗುಂಡು ಗಣವಂದ ಕೊಂಡು । ಶಿವನಬ್ಬಿಸಿ ಬರಲು । ಅವನನಿಲ್ಯುಮ ತಕ್ಕ ಹಾಸಾಕಲಕತೆ ಸಾ ।। ಯಕದಿಂದ ಜಂಗಮ ಬೆಸನೆಯ ಮಾಡಿ । ಬಂನಿಯನಲು । ಕಲ್ಯಾಣಕೆ ಬಂದು ।। ಕೆ
ಹೋಗಿ ತಚನಿಸಿ । ಕರಸಮಯಯವಗೆದ್ದು । ಗಣಂ ಗಳು ಸಹಿತವಾಗಿ । ಕೈಲಾಸ ಕಸ ಕ್ಕೆ ಹೋದರು ।। ಗ ।। ಬ ತಿರುವಾಯ್ಯಾರಲ್ಲಿ ವಾಲ್ಮಿಕೇಶ್ವರನ ಜಾತ್ರೆಗೆ ಮಹೇಶ್ವರರು ಬಂದಾರು । ಲಾಗ್ರಾವಲಿ
ದವನ ವಿಬುವೆಂದು । ನಂಬಿಯಂಣ ಸು । ತಿರುಕೊಳ್ಳವಿ ಯೆಂಬ ಮರದಲ್ಲಿ । ಶೈವಾಗಲು । ಶಿವನು ವಕಲಗರೂಪಾದಿ ಕಲುಗ ಶಿವನಂದು ಶಿರಿದು । ಪದಬೊಂ ನಬಿದಾಲು । ಶಿವನು
ಹೊಯ್ದವಲು । ನಂಬದವರ ಚೆಂನಂನಿಜದಶಿವನೆನ ಒಬಿಹಾಲು ಬಿಸೆ । ನಂಬಿಯಂಬಲಿ ಯುಂಡೆ । ನಂಬಿಯುರುಳ್ಳಿ ತಬಂ ದೆ । ನಂಬಿಯಾಣ್ಣಾದೆಯನಲು । ಸಾಕೆಂದು ನಿಲಿಸಿ । ಶಿಗಶಿವ
ನು । ತನುನಿಭಯದ್ದಪ್ಪವಕೊಂಡಲು । ಅದ ಹೊರುಲೊ ದಕ್ಕಲಿ ಳ ಜೆಡಲು । ಮತ್ತೆಗಲ್ಲಕಲಯ ಬಹೊರಿಸಿ । ತಿರುನಾವಲೂರ ಜನರು ದನುಬಂತೆ । ಕಲ್ಗಳು ಬಲಿಕ ನಂಬಿಯಂಣನು । ರಥೋತ್ಸವ
ಮಾಡುವಾಗ । ಹೊಜ್ಜೆ ಜಿಗಸಾವಿರ ಬೊಂನವಾಪೆ ಶ್ವರರಿಗೆ । ಕೊಡುತ । ಪಾತ್ರೆಯ ಮುನಿಸಿಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು ।। ಗ ।। ಬ । ಮಾದೂರಲ್ಲಿ । ಕಲಿದೇವಿಯೆಂಬ ಶಿವಭಕ್ತೆಯು ಮತ್ತ ನಾದಕಿಂನರಯ್ಯಬಗ
ಜೆಲು । ಅಕ್ಕಸಾಲೆಯ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿದ್ದು । ಪ್ರತ್ರುರಸಾಂಗಳ ಮಾಡುವಾಗ । ಜಂಗಮ ಬಂದು ಬೆಡಲು । ಅವಯ್ಯಾಲಗೆ ಕರಕೊಸಿ ಕೊಟ್ಟು । ಮತ್ತೆ ವದಿಯೆಂಬವರಿಗೆ

ಶ್ರೀ ತಕ್ಕೆ ಸರಿಮಾಡಿ ಕಾಷ್ಟಯುಕ್ತಿ ಇರಲು । ಮತ್ತಾಂ ದುದಿನ ತಂಮಗುರುಲಿಂಗಗಳು । ಆ ಸ್ವನನಾಲವ ಮಾಡಿದೆಂದು । ಜಂಗಮ ವಕ್ಕಾಡಲು । ಅದ ಮಾಡಿ ತೋಗಲು । ನದಮೆ ಯೋದು ದತಂಸ ...

ಕಾಸಿಸಲು । ಆಕೆಂನರಯ್ಯಬನಂ ಪುಲಿಬ ವಂಚಿನಯಿಲ್ಲ । ಯಾ ಕಾಂಯ ಕೃವ ಬಿಡಿಸತ್ತೆಂದು । ಶಿವನು ಹಿಂಗೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು । ಅನ್ನಸಾಲಿಯ ಲು ದ್ವಾಗವಬಿ ಷ್ಟು ಕಲ್ಪಾ ಗಾಕೆ ಬಂದು ಮತ್ತೆ

ಮುತ್ತಾಂತಕೆ ಶರಣ । ಯುಂದೆ ಶಿಂಸರಿವಿ ಸೊವೆಯ ನಡಿಸಲು । ಹೊಂನೊಂದು ಹ ನಾವ ಪಡೆದು । ಜಂಗಮ ಮಾಬಸನೆಯ ಮಾಡ್ತೆ ತಿರಲು । ಬಾಂದು ದಿನ ಮೊಲ್ಲಿ ಗಂಬನ ಸಮಯ ಬಾ

ರಧದೇವರು । ಮಜನವನಿಡುಲು ದಕ್ಕೆ ಚೆರಿಗೆ ಬ ರಲು । ಆಗ ಕೆಂನರಯ್ಯನ । ಬಕ್ತಿಯ ದೇವರು । ಆ ದೇವರಿಗೆ ಬಾಂದು ಮುಷ್ಟ ವರಾಂ ದಲು । ಸಿಜ್ಜೆಗೆ ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬರಲು । ಆಗ ಮೋಗ

ಯ್ಯಾಸನೆ । ಶಿವ ಪ್ರವೇಲಿಯ ದೆನಲು । ಕೆಂನರ ಯ ಬನಮ ನೆಯ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟರೆನಲು । ಅವರು ಯುಕ್ತ ಲಿಂಗ ಬಿ ... ಷ್ಟು । ಸ್ವಾಲರಕ್ಕೆ ಬಾಗುವ ವರ । ಚ ನಿಮಗೆ ಕನಲು । ಮ

... ನಾಲ ... ಸಂನರಯ್ಯಬಗಲ ದೇವರು । ನಾಲ ಕಾಷ್ಟವನ್ನವ ತಿರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆನಲು । ನಿಂಮ್ಮ ಬಕರು ಸಾ ಪ್ರವ ಭಕ್ತಿ ಸುತ್ತಾ ರೆ । ನಂಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಗಿಗದೆಂದು । ಗಾಪ್ತೆ ವೆನಲು । ಕಿಂನ

ರಯ್ಯ ಬಕ್ತ ... ಸಮುಗೆ ಹೋಗೆಂನಬಿತು ದೇ । ವಿಶ್ವವಾ ಜೆವೆನಲು । ಮೋಳಿಗಯ್ಯನು । ನಾಲು ಸ್ಥಾವರವ ಬಿಡಯೆಂದರೆ ಇಂ ಗೆ ಕಿ ಶಿವವಾದೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೆನಲು । ಅದಕ್ಕೆ ಶರಣರು । ಅವರೆಂದರೆ

ಶಿವಯುಕ್ತಲಿಂಗ ದಲಿ ಹೊನಾವ ತೇಗ ದುಕಾಲ್ಲಿ ಯನಲು । ಹೊಂಗಾಗಲೆಂದು । ಕರಸಲು ದಲಿಂಗ ದಯುಂದೆ । ಕಿಂನರಿಯನ್ನು ದಿಸಿ ಹೊಂನ್ನೊಂ ದ್ದುಪ್ತಾವನಲು । ಮತ್ತೆ ನುಡಿ ದೆನಲು । ಯಾ ಕಾಷ್ಟವಿದಬಂ

ದು ಮುನಿದ ಬುದ್ಧಿಗವಿಂದ ತಂದ ಹೊನಾವ ಕೊಡು ಯನಲು । ಆಗ ಕೊಪದಿಂ ... ಬಿಸಿಂದು । ಕಾಲು ಮಯಲಿ ತಬ್ಬಿನವ ಬಿಡು ಯಲು । ಬಾಂದು ಕಬ್ಬಿನ ದಗಷ್ಠಿ ಯ । ಕಾಲಿಗೆ ಕಾವಲು । ಅದ

ಮೋಳಿಗಯ್ಯ ಗುರುವಿಗೆ ಕಾವಲು । ಆಗ ತೆಕ್ಕೆಂ ಮುದಗಲು । ಜಂಗಮ ಯುಕ್ತ । ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜು ... ನಿತವೆಂದು । ಬಿಷ್ಟು ಕಲಾಬ ಗಾಕೆ ಬ ... ಶಕ್ತಿಯೆಂಬ ದೇವನೆಲು ।

ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಸತಿಗೆರಡು ನೆಳಲಾಗುಸಿ। ಆನಂದವೆ ಸಂಬಳವಾಗಿ। ಲಿಂಗಸಮರಸವೆ ಸಕಲೋಪಚಾರವಾಗಿ। ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆ ಪರಿಚಾರಕರಾಗಿ। ಶಮೆದಮೆ ನಿಷ್ಠೆ ನಿವಿನ್ನಾರಂಗಳೆ। ಚತುರಂಗ ಬಲವಾ
ಗೆ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಸವೆಂಬ ಕವಿಷ್ಟೆಗಾವಹಾಕ್ಕಸು। ಮೊಳ್ಳಿಗಯಬಗಳುಸು ಖದಲಿದ್ಧರೂ॥ ॥ ವೃತ್ತ ॥ ಶಂಸದ ಬ್ರಹ್ಮಗಳ ಕಡೆಗೆ ಲೂಪಗಳಿಗಳು॥ ಶ್ರೌರವರು ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ರಾಯನ। ಜೂಜನಾಡಲ್ಲಾ ದಕ್ಕೆ ಬಾಕಸ
ಲು। ಆತ ಸಯದು ಯೋಗ್ಯ ಬೆಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ। ಶ್ರೌರವ ಮಾಡದಾ ಧರ್ಮ ತ್ರುಸವಸಡೆಯ ನಾಡುಲಾ ಧರ್ಮ ನಿಗಳ್ಳ ಮುತವಲ। ಅರಸುಗಳ್ಳ ಮತ್ತೆ ಲಾ। ಯುದವಡದವ ವುವ ಶುಸಲ್ಗಂಡು ನ
ಲು। ಜೂಜಾಕಲ್ಲಲಾಗಲ್ಗ ಶ್ರೀ ಜಮತವೆಂದು ಹೇಳಲಿದೆ। ಯುಲಾ ಧರ್ಮಗಳೇ ಮಕ್ಕಳು। ಮೊಂ ಮಕ್ಕಸು। ನಿಂ ಮಕವತವತಿಲ್ಲಿದೆ। ಆಡುವ ಬಂನಿಯೆಂದು ಧರ್ಮವ ನೆಯಲು। ಆಗ ಶ್ರೌರವರು। ಹಲಗಯಮ್ಮ
ಲೆಸಾರಿಗಳು ನಿಷ್ಟು। ಬದ್ದವನೆಂದು ಶಾಸನಿಕ್ಕೆಲು। ಧ ರ್ಮಕ್ಕೆ ಸು। ಬಿಡಸ। ಸುವರ್ಣದರ ಥವರದು ಸಾವಿರ। ಯೆಂದು ಸಾವಿರಸುದುರೆ। ಸಾವಿರ। ಆನೆಗಳೆಂದನು। ಬಳಿಕ। ಅವ ಸಾತಕೆ। ಮ
ತೆನಲು। ಧರ್ಮನೆಂದನು। ನಾನು ನಂನಮದವಿ ಯದು। ಸಾವಿರಕೆಲ್ಲವಿ ಯರಿಸಯು। ಅವ ಕಳಿಕ ನಿನು ಬಿಡ। ನಿನ್ನ ಶ್ರೌರವರಗೆದ್ದರೆ। ಅವರ ಸಾವಿರವ ಕೆಯ ರತ್ನಗದುರಾ
ಯನಲು। ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮನು। ನಾಮಿ ಯನಾ ಹಾಕ್ತ ಸಾವಿರರ ಥವನಾ। ಯೆಂಬತು ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಗಳನಾ। ಅ ಜೂನನನ ಮಾಟ ಚಿತ್ರ ರಥ ಕಾಷ್ಟ। ಶಿವನಪ್ಪಕೆಯ ಬಂನಾದ ಕುದು
ರೆಗಳು। ಹಾಕುಸಾವಿರಾ। ಅಜಿ। ವತ್ತು ಸಾವಿರಮರಿ ಯಾನೆಗಳು। ಯೆಂಬತು ಸಾವಿರಮುರಿ ಸದುರೆಗನಾ ನಾಲನಾ। ಮತ್ತೆ ಸಾರಿಯ ನಿರಿಸುವ ಮನೆಯಕ್ಕೆ ಯೆಪ್ಪ್ರೊಂತು। ಅಪ್ಪು ಅಬು
ದತ್ತವ ಬವ ನಾತನು। ಮತ್ತೆ ಆದಿ। ಪೆಗಡೆಯರಾಯನಿರಿಸುವ। ಕಕೆರೆಕೆಗೆ। ಪಧ ಪದ ಪ್ರಬವ ನಾವನು। ಮತ್ತೆ ದರ್ಮನು ತಂನ ಭಂಡಾರವೆನೆಲ್ಲಾ ತಿರಲು। ದಳವಾಯು ಯೋ ದ ಹ ಲಾದ ದಾ ನಾಬದವ
ರ ಮಾರಕದ ಜಂನವನೆಲ್ಲ ನಾತನು। ಬಳಿಕ। ತಂನರಾಣಿಯರ್ಪ್ರ ರತ್ನಾಭರಣವನೂ ಲ ಕಲ್ಲ ಸಹದೆವ। ಅರ್ಜುನ ನಕುಲ ಮನಾರಿಕರಿಪ। ಕನ್ನಾಕಭರಣಾದ ದ ಕಾ ತಂಮ್ಮ ಪರನಾ। ಧೌಪದಿಯ
ನಾ। ನಾಡನಾ। ಆಮೆಲೆದ್ಯೂತರಾಜ್ಯ। ವಿ ಮಗನ ಕೂಡೆಂದನು। ದ್ರೌಪತಿಯು। ರಾಣಿವಾಸ ಮೊಳಗಿದ್ದಳೋ। ವಾಸಿಯ ಮೊಳಗಿದ್ದಾಳು। ಕೇಳೆನಲು। ಅವಕ್ಕೆ ದುರನಂ

ದ।ನಿಡಿಲವಾಕ್ಯನಾದವಿ।ಸಿತವಕಾಡ್ಜಬಹು। ದಿ।ಶಿವನನೋಸಲಾಗ್ನಿಯಿಂದಲಿ ಬಿಗೆಯ ಮಾಡಿದವರುಂ ಪೆಹಾವಿನಹಿಡೆಯಲಿ। ತಲೆಯತುರಿ ಸಿದವರುಂಪೆ। ಪಾಂಡವರತಾಣಾ ದ್ರೌಪದಿಯ
ಸೀರೆಯ ಸೆಳೆಯುವರುಂ ತೆರೆಯನಲು। ದ್ರೌಪದಿಯ ಯಮ್ಮೆದೆಯಮೆಲ್ಲಾನಿರಗ ದ್ರತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಿಕ್ಕಾಯಿಸಲು। ಆಗಲಾಲ್ಲಿನಲಿ ಕುಬ್ಜನಗ್ಗ ಮುಬ್ಜಿಕೊಂಡಳು। ಬಳಿಕ ಗಾಂಧಾರಿಯೆನಿಂನ ಹಾ ಶಿಯಲವಾದ
ಯೊಂದನನನ್ನಾಣಾಯಿಯಾದ। ನಾನು ಮಲೆಯೆನಿನೇಂನತರಣಿಯಲ್ಲವೆ। ಬಲೆ ಮುಕುಂದ। ಮುರಾರಿಗೆಯೆ ಬಿಡಿ ಸಿಬಿದಿಸಿಯೆಂದು ಮೊಯಿಯಿಟ್ಟಳು। ಬಳಿಕ ಪಾಂಡುವರು। ದ್ರೌಪದಿ ಸಹೋಬಾ
ಗಿ ನಿಜಕಸ್ತವೇಷವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿರಾಟರಾ   ಯನ ಮನೆಯಲಿ ದರು।೧೦।ಸ್ಟಶ್ಲೋಕ। ಖ್ಯಾತವಾಹಿನಿಯೆಂಬ ನಧಿತೀರದಲಿ। ಶಕಕ್ಷಾತ್ರಣಾಬವೆಂಬ ಪುರದಲಿ। ಮೂರ್ಖನೃನಾರ ಬಳಿ
ರಹಾಂದ್ರರು। ಅವರು ಮಹರಮೆಳೆನವಿನ್ನುವ ಮಾಡಿ   ಆಶ್ರಾಯನಿತ್ತವರೆಂದು ಜಂಗಮ ಕೆನಿದು ವೆರಲು। ಬಳಿಕಯಿಂನೊಂದು ಪ್ರಕಾರದ ಕಾಯಕವ ಮಾಡು। ಪಾಯೆಂದು ಜಾಜ್ಞೆದಿತ್ತ
ವಬಿಟೆಂದು। ಜಂಗಮಾಜ್ಞಿನೆಯ ಮಾಡುತಹಾ   ೦ದು ವಿನಮುಂಷ್ಯಕಾನಾವೆಗಹಾ ಗಿ। ಜಾಜನಾದಿ। ಆದ್ರವ್ಯಬಿಡಿಂದ್ರಜಾ ತ್ರೆಗೆಬಂದ ಮಾಹೇಶ್ವರರಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು
ಯಿದಕ್ಕೊ ಶಿವನು ಮಾಣಿ ಜರೂಪಧರಿಸಿ। ಜ್ಞಾಜ   ನಾಡುವರುಂಟೆಯೆಂದು ಬಂದು। ಮೂರ್ಖನೃನಾರ ಕಾಡೆ। ಆಡಿ ಮಾಡ ಲು। ಸಾವಿರಹೊಂನ। ಆಮೆಲೆಲ ಪ್ರುಹೊಂನ। ಬನಾಜಿಗಪ್ಪ
ವಿನ ಶಿವನಾಲಲು। ನಮಗೆ ನಾತರ ಹೊಂಣವ ಕೊಡೊಯೆಂದು ಮೂರ್ಖನೃನಾಗು ಬೇಡಲು। ಕೊಂದರೂ ಕಾಲು ಹೊಂಣ ವಿಲ್ಲವೆನಲು। ಹಾಂದು ಪಾದವ ಪಿಯುಂ ದಾನನದಲ್ಲಿಯಾ ಕಗಪ್ಪೆ। ಕಾಲು ವಾಗ ಕಾರ
ಿನಲಿ ಲಿಂಗವಕಂಡು। ಶಿವಭಕ್ತನಹೊಂಗೆ ಕಾಲ್ಲಬಹುದೆಯೆಂದು ತೆಂನಪ್ಪಾನಾಕ್ಕೆ ಮುನಿವಾಗ। ಶಿವನು ರೂಪತೋಜಿ ಮೆಚ್ಚಿ ದಿಜೆ ದೊಯನಲು।। ನಿನಾತ ಜಂಗಮ ಪಾದವೆಯು। ಕಾದಂಯು ನಾಲು। ಅ
ದಿಕಾಷ್ಟರೂ। ಆವರಿಂದ ಜಂಗಮಾಜ್ಞನೆಯ ಮಾಡಿ। ಮೂರ್ಖನೃನಾರು ಕೈ ಲಾಸಕೆ ಪಾದರೂ।।೧೧೦।। ಶ್ಲೋಕ। ಸೂರ್ಯ್ಯವಾಳ ದರಾಯಸ ನೈತ್ರ್ಯಶ್ರೀ। ಕಕ್ಕಾ ವಳ್ಳಿ ಪ್ಪನಯುಗ। ಸೂರ್ಯ್ಯಾನ ನತಿಯ
ಮನಾಪ ಕ್ಷಿರು। ನಾಲ್ಲಯ ಮಗ ಮುಮ್ಮಡಿಂನಿ। ಕಾಳಿಂದಿ। ರಾಗೀ ಶ್ರೀ ಯಮುಗ ಕೈವಶ। ಪ್ರಶ್ಯಯ ಮಗ ಪ್ರಭಾವತಿ। ದಾಯಿಂದು ಮುಕ್ತಯು

ಸಾಧಸಾಖ್ಯ। ಶನಿ। ತಪಿ। ತುಷಿತ। ವೈವಸ್ವತನ। ಮಗಯುಕ್ತಾಸ್ತು। ವಿನಮಗ ದಷ್ಟು। ವಿನಮಗ ಸ್ವಿಯಂತ। ಯಮಗ ನಲಕ್ಷಾಂತ। ನಮಗ ಸಾಖ್ಯಾಗ। ನಮಗ ಅರಿಷ್ಟು। ವಿನಮಗ ಸುರಲ। ನಮಗ
ವಷಪ್ಪಿ। ನಮಗ ವಿವಸ್ವತ। ನಮಗ ವಿಷ್ಣು। ಯಮಗ ಕಶುತ್ರು। ನಮಗ ಸ್ವಯೋಧನ। ನಮಗ। ಪೃಥು। ವಿನಮಗ ವಿಕಶ। ನಮಗ ವೈನತೇ। ನಮಗ ಯ ಸಾಯೂತಿ। ಯಮಗ ಯಾಶಾವಸ
ಶ್ವ। ನಮಗ ಶಾಬಿನಿ। ಯಮಗ ಪ್ರಹ್ಲಾದ। ಕ್ಷೃಷ್ಣ। ನಮಗ ಭಿಕ್ಷುವಲಯ। ನಮಗ ವಿದುಂದುಸ್ತಾಮರ। ನಮಗ ದ್ವಿಸ್ಟ್ರಾಳ। ನಮಗ ಪ್ರಮೋದಿ। ಯಮಗ ಷಂರ್ಯಶ। ನಮಗ ನಿಃಶಂ
ಸಾ। ನಮಗ ನವಲಕ್ಷಾ। ನಮಗ ನಿಹಾತ್ರೆಕ್ಷಾ। ನ ಮಗ ಚರಣಾಕ್ಷ। ನಮಗ ಮಾರೀಚ। ನಮಗಳು। ಖುಬುಸುಂದ। ರು ರುಶಾನ। ನಮಗ ಅಂಬರಿಕ್ಷ। ನಮಗ ಯವನಾ
ಶ್ವ। ನಮಗ ಪಾಲಿತ। ನಮಗ ಹಾರಿವ। ನಮ ಗತ್ರಿಧನ್ವ। ನಮಃ ಸ್ಲ್ರಿಯಾರುಣಾ। ಯಮಗ ಸ ತ್ಯವ್ರತ। ನಮಗ ತ್ರಿಶಂಕು। ವಿನಮಗ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ। ನಮಗ ರೋಹಿತ।
ನಮಗ ಕೌಟಿಲ। ನಮಗ ಸದು। ವಿನಮಗ ಸು ದಿ ದ। ನಮಗ ವಿಜಯ। ನಮಗ ರುಕ। ನಮಗ ಬಾಹು। ವಿನಮ ಗ ಸಗರ। ನಮಗ ದಿಲಿಪ। ನಮಗ ಭಗೀರಥ। ನಮಗ
ಸೂತ। ನಮಗ ನಭಾಗ। ನಮಗ ಸಿಂಧುದ್ವೀಪ। ನಮ ಗ ಅಯುತಸ್ವ। ನಮಗ ರುತವರ್ಮ। ನಮಗ ಸುಧಾಮ। ನಮಗ ವಿಕ್ಷ್ವಸಹ। ನಮಗ ಖಟ್ವಾಂಗ। ನಮಗ ದಿರ್ಘಬಾಹು। ನ
ಮಗ ರಘು। ವಿನಮಗ ಅಜ। ನಮಗ ದಶರಥ ಗ ಮೂವರ ಸತಿಯರು। ಯುವರು। ಮಕ್ಕರಿಲ್ಲವೆಂದು ಚಿಂತಿಸುವಾಗ ಯಿಂದ್ರನಸಾರಥಿ ಮಾತಲಿ ನುಡಿದನಿಲು ದ
ಮು ಪಾದನ ಅಳಿಯನ ಕರತಂದು। ಯೆಗ್ನವ ಮಾಡಿದರೆ ಪುತ್ರರಾದಾಗನಲು। ಅವಕೇಳಿ ದಶರಥನು। ಅವಂತಿಪುರದರೋಮಪಾದನೆಂಬ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ। ಅವನ ಅಳಿಯ ಋಷ್ಯಶೃಂಗಮುನಿ
ಯನು। ಅವನ ಸತಿ ಶಾಂತಿಯೆಂಬವಳನು। ಅಯೋಧ್ಯಾಪುರಕೆ ಕರೆತಂದು। ಬಳಿಕ ಸ್ವಸ್ತಿ। ಜಯ। ಜಿತು। ಅರ್ಥಸಾಧಕ। ಪ್ರಸಿದ್ಧ। ಅಶೋಕ। ಮಂತ್ರಪಾಲ। ಸುಮಂತ್ರರೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು। ದಶರಥರ
ದು। ಯೆಗ್ನದ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಕೂಡಿಯನಲು। ಅವರು। ಅರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯೆಗ್ನವ ಮಾಡುವಾಗ। ಆ ಕುಂಡದೊಳಗೆ ಪ್ರಜಾಪತಿ ನರನೆಂಬವ ಬಂತ। ಪಾಯಸದ ಪಾತ್ರೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಂಡ

ದೆಲು। ಅದ ಕಂಡು ದಶರಥ ಹಿಡಿದರಲು। ಅಂಜಬೆಡ ಮಕ್ಕಳಾ ದೆರು। ಯಾಗಾಯ ಸವತ್ತೆನಾ ಯಸಲು। ಅ ದತ್ತೆ ಗದು ಕಾಂಡು। ಕೌಶಿಕನ ಸತಿಯರ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಲು। ಅವರು ನಿಲಿಸಲು ತಾ ಪಲ ಮಗ।
ಮಿತ್ರ ಪಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಾಗ ರಾಮನಾದಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬಾಲರ ಭಾಗನು ಮುತ್ತಿಯಲಿ। ಲಕ್ಷ್ಮಣ। ಶತ್ರುಘ್ನರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು। ಕೈಕೆಯಿಯಲಿ। ಭರತ ಹುಟ್ಟಿದ। ಬಾಲಕೆಯೊಳಿನೆಯವರು ಷಕೆ। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಬಂದು
ಕಾ ಮನಕೆ ಹೋಸಲು। ಆಗ ದಶರಥ। ಕಳುಹಲಾ ಲ್ಲೆಯನಲು। ಆಗ ಗುರುವಾದ ವಸಿಷ್ಟ ಹೇಳಲು। ಕಳುಹಿದನು। ಬಾಲಕ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು। ರಾಮನ ಕರದೊಯುದು। ಯಾಗ ಕ್ಷೇಮ ಸಮಾಪಿವ
ತ್ರಾಟಕಿಯೊಂ ಬರಕ್ಕೆ ನಿಮಾಲಿ ಸಿರಾಮನ ದಶ ರಥನ ಬಳಿಗೆ ಕರತರು ವಾಗ। ಋತವಿದೆ ಹಿದಿಶೆ ದ ಮಿಥಿಲಾಪುರದಲಿ। ನಿಮಿಯೊಂಬ ರಾಜನ ಮಗ। ಮಿಥಿ। ಯ ಮಗ ಉದಾವ
ಸು। ಅವನ ಮಗ ನಂದಿವರ್ಧನ। ಅವನ ಮಗ ಸುಕೇತು। ಅವನ ಮಗ ದೇವರಾತ। ನಮಗ ಬೃಹದ್ರಥ। ನಮಗ ಮಹಾವೀರ। ನಮಗ ಸುಧೃತಿ। ಅವನ ಮಗ ಧೃಷ್ಟಕೇತು। ಅವನ ಮಗ ಹರ್ಯಶ್ವ। ನಮ
ಗ ಮರು। ಅವನ ಮಗ ಪ್ರತೀಂಧಕ। ನಮಗ ಕೀರ್ತಿರಥ। ನಮಗ ದೇವಮೀಢ। ನಮಗ ವಿಬುಧ। ನಮಗ ಮಹೀಧ್ರಕ। ನಮಗ ಕೀರ್ತಿರಾತ। ನಮಗ ಮಹಾರೋಮ। ನಮ
ಗ ಸುವರ್ಣರೋಮ। ನಮಗ ಹ್ರಸ್ವರೋಮ। ನಮಗ ಜನಕ ಜನಕ ಕ್ಷತ್ರ ಧರ್ಮಯು। ಸಂತಾನಾರ್ಥ ವಾಗಿ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವೆನೆನಿದು। ಭೂಮಿಯ ಯು ಊಳು ವಾಗ ಆ
ನೆಗಲಿಗೆ ಯೊಂದು ಸನ ಸಿಕ್ಕಿ ಬರಲು। ಅ ದ ಕಂಡು ಯುದೆಸಲು। ಕನ್ಯಾತವೆಂದು ಹಿಡಿದರಲು। ಆಗ ಪವನ ನಾರದರು ಬಂದು। ಹಿಡಿದ ಬೆಡ ಮಂದಾಸನ ದಲಿ। ಹೆಂಣು ಶಿಶು ವದೆ। ಯು ದುಮ
ವನಿದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ। ಲಸ ಸುರಿ ಬ್ಬಿ ಜವೆಂಬ ಮರದ। ಕುಲ ಧ್ವಜ ಗಾ ಯದಲಿ ವೇದವತಿಯೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ। ವಿಷ್ಣುವೆ ಗಂಡನಾಗ ಬೇಕೆಂದು ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ರಾವಣ ಬ್ರಹ್ಮಿದಿನಲು।
ನ ವಶಲ್ಲ ಕೆವಕೆದಿ ಸಿಡಿದು। ಯಿಂ ನು ನಲಿಂಯುರ ಸು। ಬಲುವೆ ಯುಂದ ವರ್ತಿ ಬಿಸಿದೆ ಕೆ ನಿಂನ ಕಲೆಸ ಪೂರ್ಣ ಆಗಲೆಂದು। ಶಪಿಸಿ। ಕಿಚ್ಚೆ ನೊಳು ನಾಸಾ ಯಲು। ಆಗ

ನಿಷ್ಠುರ ಕಾಪಾಗೆ ಪ್ರೆಂದರತ್ತೆ ಸಿತ್ತಲು। ತೆಗದುಕೊಂಡು। ಕೆಂತ್ತೆ ಕೆಗೆಹೋಗಿ। ವಾಗಾಬರಿಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಲು॥ ಯಿದರಿಂದಲೆಂಕೆಹೋದಿತೆಸಲು। ಮೊದಬಿಕೆಂಡು ಮುಂದಾಸ ನದಲಿ ಆರತ್ತ
ಷದಿಗೆ ಶ್ರೀರು ಲಿಂಗಗಮಲಿಸ್ತೊಡೆಲು। ಅದು ಹಿಂನಾಗರಲು ಕೆಂಡು। ಅಮುಂದಾಸನವ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಬಿಡಲು। ಅದು ನಿನಗೆ ಸಿತ್ತಲು। ಯಿಾಕೆಯ ಸಿಂದ ವಂಶದವರು ಪಡೆದ ಬೆಲ್ಲು। ಆ ಸಮ
ಬಿ ಸಾ ನ್ನಾರು। ಅವರಿಗೆ ಸ್ತಾಡೂಯೆಂದು ಮುನಿಗಳು ಹೊದರು। ಯಿತೆಜನಕರಾಯನು। ಸಿತೆಯ ಸ್ವಯಂವರ ಕೆಂದು ಅರಸುಗಳ ಕರಸಲು। ಆಗ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ರಾಮನ ಕರಕೊಂಡು। ಅ ಸ್ವಯಂ
ವರಕ್ಕೆ ಬರಲು। ದಿವರಾತ್ರೆ ನೆಂಬ ಪಟ್ಟವ ನಲ್ಲಿಪ ಡಿದಬಿಲು। ಆ ಸಿಕ ಯೆತ್ತ ಕಲ್ಕೆತ್ತ್ರಿ ಗಂಡಿಯುಲ್ಲಿ ಯಾಲ್ಲೆವಂತೆ ಬಿಲ್ಲು। ರಾಮನು। ಶಿವಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಮುರಿಸಲು। ಆಗ ಸಿತೆ ರಾಮ
ನಗೆ ರಲ್ಲಿ ಗೆಹೂಲಿ ನವಮಾಲೆಯ ಹಾಕಲು। ಧಾರೆ ಯನೆರೆದರು॥ ಸಿತೆಯ ತಂಗಿ ಊರ್ಮಿಳೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ। ಮತ್ತೆ ಜನಕನ ತಂಮನ ಶತ್ರುಘ್ನನ ಪುತ್ರಿಯರು। ಮಾಂಡವಿಯ ಭರತಗೆ
ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯೆಂಬವಳ ಶತ್ರುಘ್ನಗೆ ಕೊಟ್ಟರು। ಯುವರೆಲ್ಲರೂ ತಂಮ ಸತಿಯರ ಕರಕೊಂಡು। ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದು ಸುಖದಲಿದ್ದರು। ಅತ್ತ ಪ್ರಹೇತಿಯೆಂಬ ರಕ್ಕಸನ
ಕಂಯ ಹೇತಿಯ ಸತಿ। ಕಾಲನ ನಿನಿಯ ಮಗ ವಿದ್ಯುತ್ಕೇಶನ ಸತಿ ಸಂಧ್ಯಾರಕ್ಕಸನ ಮಗಳು। ಸಾಲಂಕಟಂಕಟೆಯ ಮಗ। ಸುಕೇಶನ ಸತಿ ಗ್ರಾಮಣಿಯೆಂಬವನ ಮಗಳು। ದೇವವತಿಯ
ಮಕ್ಕಳು। ಮಾಲ್ಯವಂತ ಮಾಲಿ। ಸುಮಾಲಿಯ ಸತಿ। ಕೇತುಮತಿಯ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಹಸ್ತ। ಅಕಂಪನ। ವಿಕಟ। ಕಾಲಿಕಾಮುಖಿ। ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ। ಸುಪಾರ್ಶ್ವ। ಮಹಾಬಲ ರಾಕ್ಷಸ। ಕಾರ್ತ
ಕಾನಿ ಸತ್ತಂಗಿಯರು। ಕೈಕಸಿ। ಪುಷ್ಪೋತ್ಕಟೆಯರಿರಲು। ಅತ್ತಲೊಬ್ಬಂದುಗ್ಗಿ ನ ಮಗಳು। ಯಿಲ್ಲಬಿಲೆಯ ಗಂಡ ಪುಲಸ್ತ್ಯ। ಸಮಗ ವಿಶ್ರಾವಸು। ಯಿತನ ಸತಿಯರು। ಅಯುವಂದಿ। ಯಿತ
ನಿಗೆ ದಿ। ಮುಷ್ಟ್ರಕ್ರಂ ದಿ। ಇಬಿಖಿ ಷಣ। ಸಂಭ್ರಮಗಳ। ಸೂರ್ಪನಖಿಯೆಂಬ ಕೆಂಬ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಳು ಹಡೆದಳು। ಯಿಂ ಸುಖಿಖಿ ಷಣನು। ಶೈಲಗ ಷನ ಮಗ। ಗಾವ ಮ್ಯನ ಮ

ಗರುಡ ಮೇರುವು । ಬವೆಯೂದ । ಮತ್ತೆ ಕುಂಭಕರ್ಣನ । ಅತಿಕಾಯ ಭವನವ ಗರುಡ ವಜ್ರ ಜ್ವಲಿಯವ ವಿವೆಂಯೂದಯೂತನ ಮನೆಗಳು । ಕುಂಭ ನಿಕುಂಭರ ಮತ್ತೆ ಪಾರಧ್ವಜನ ಮನೆಗಳು

। ವಿಶ್ರವಸ್ವನ ಸತಿ । ದೇವರ್ಣನ ಯ / ಮಗ ಮೈಶ್ರವಣ ನುಬೇರನ ನೆನಿಸಿದವನ । ಯಿಂದ್ರ ಬಲು ಹಕೆಯ ಮನೆಗಳು । ಮಹಾದರ । ಮಹಾಪಾರ್ಶ್ವ ಪ್ರಹಸ್ತ ಯಿಂ ದುರಾಕೆಯಯ ಮನೆ । ಖರ

ದೂಷಣ । ನರಾಂತಕ । ದೇವಾಂತಕ । ಸಿನಿಸ್ತ ಕ್ಷಿಯ ಮನೆಗಳು । ವಿದ್ಯುಜ್ಜಿಹ್ವ ಪ್ರಹಸ್ತ ಪ್ರಗಲ । ತ್ರಿಶಿರನ ಮನೆ ಯುಕರಾಕ್ಷ । ಸ್ವಸ್ಥಯ ಮಗರಾ / ವರ್ನ । ನಸತಿಯಯ ನಮಗ

ಯೂಪಾಕ್ಷ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಂತಕ ನರಾಂತಕ ಯಿಂದ್ರಜಿತ್ ಮತ್ತೆ ಮಕರಾಕ್ಷ ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ । ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಯಿಂ ಸುಮಂಡೋದರಿಯ ಮನೆಗಳು । ಅತಿಕಾಯ । ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಯೂಪಾಕ್ಷ

ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರ । ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿ । ಶುಕ ಸಾರಣ । ಸುಲಾಭನ । ರಾವಣನ ಮಂತ್ರಿಗಳು । ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ । ವಿಮ ದಂಷ್ಟ್ರ ವಜ್ರದಂಷ್ಟ್ರ

ಮತ್ತ । ಬಳ್ಳಿ ಕರಾವನ ಸುದೂರ । ಸಾವಿರವ ತಾಮ್ರಾಕ್ಷ । ಅತಿಕಾಯ । ಅಕಂಪನ । ಶುಕ ಸಾರಣ ರಕ್ತಾಕ್ಷ । ವಿರೂಪಾಕ್ಷ । ಪ್ರಹಸ್ತ । ಮಹೋದರ । ನಿಕುಂಭ

ಬಳಿಕ ಕುಂಭ ಕರ್ಣನ ಮನೆ ತಲೆ । ಯೆಂಟು ನೂರು ಅರವಿಂದ ಮೆಯಸನು । ಸಾವಿರ ಹುಡುಕಿದರಂ । ತಲೆಯ ಕತ್ತರಿಸಿ । ಕೆಳವನ ಯಿಲ್ಲದ ತಲೆಯ ಮಡ

ದೇವತೆಗಳನು ಸುಗ್ರೀವ ವಿಭೀಷಣ ನುಯೂ ನಿದ್ರೆಯಲಿರ । ಯೆಂಟು ಸಾವಿರ ಕುಲ ಯಿಸನು । ಪವನತನಯ ಕಂಡು । ಸೂರ್ಯ । ಸಾವಿರ ಕೆಂಡ ಗಳ ಮಡ

ಸಗಸು ಮಲಗು । ಯೆದ್ದು ಹೂವಿನ ಕಳಸ ಅತಿ ಯುತ್ತಂಗ ಗಳುಬ್ಬಿ ತಿರು ಯೆಂಟು ವಿನಲು । ರಾವಣನ ಕಳ್ಳಿ । ತಿಂಗಾದರೆ ನಂಮ ಬಿದು ಕಪಿ ಸಂಗಾವಿತ್ತೆನಲು । ಅಗ ಬ್ರಹ್ಮ ಅರುತಿ

ನಾದ ಕುಬೇರನ ಬಿಸಿ । ಲಂಕೆಯ ನಾಳು ತ್ರಿದ್ವನಗ । ಯುಕ್ತ ಅಯೋಧ್ಯೆ ವಿಲ್ಲಿ । ದಶರಥನು । ರಾಮನ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟು ವಾಗ । ಸುಮಾಲಿ ನಿಯೆಂಬ ರಕ್ಕಸನನು । ತಂದು

ಶ್ರೀ ತೇರಂ ಸಮರಕೆ ನಿಜಸಾಗರದೊಳೆಸಲು । ಹೊರಿಯನಿರಲು । ಕಿಯಯ ಗೆಕೆನಲು । ಬಲಿಯ ಕೊಡೆಕ್ಕಾ ದುವಾಗ । ರಥದ ಚಕ್ರ ಮುರಿಯಲು । ನಾನು ತಾಳಿ ಪಾಕಿ ನಡೆ ನಿಲಿವೆನು । ಆ ಸಮರವ ನಾಶ್ಚನೆ
ನಿಮಿತ್ರ ವರ್ತಾಯನಲು । ತ್ರಿದೆವ ನಾಂಯೆವೆ । ನಂನವು ಗನಿನೆ ಪಷ್ಟವ ಕಷ್ಟಂಯನಲು । ಹಾಂಗನಾಗ ದನಲು । ಲಗರಾ ವನ ಹಡಿನಾಲ್ಕು । ವರುಷವ ನವಾ ಸ್ನಾನೆನಲು ಹೇನಲು । ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತೆ
ಯ ಕಳ್ಗನು ಹಾವನಾ । ಆಗ ಹಬ್ಬಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ವನದಲ್ಲಿರುವಾಗ । ವಿದ್ಯ । ಜಂಫನಸವಿ । ಸೂರ್ಪನಖಾತಂ ನಮಗ ನಾಕ್ಷು ಖರ ತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು । ನೋಡುಲಾ ದಕ್ಷೆ ಬಂದು । ಪನರ್ಗ್ರ ಲಯ
ಲ್ಲಿ ಸಿತೆಯು ಕಂಡು ರಾಮನ ಕೂಡೆ । ನಂ ನನೋಡನೆ ಬಂದನು । ನಿಂನತಂ ಮಗೆ ವಾಳಿಯು ಕೆ ಬಿದುಲು ದಕ್ಕೆ ಲಪ್ಪನಾಯ ಮಾಡೆನಲು । ಹಾ ನ್ನಿತಂ ದುಯು ವಕ್ಕನಾನಾ । ರಲೆ ವಹಗರಾಯ್ವ
ನಮು । ಬಂನವು ವೆಲಕ್ಷ್ಮ ರವ ಬಕ್ಕೆಂಯನಲ್ಲು । ಅ ದಲಕ್ಷ್ಮನಾ ಕಂಡು ಮೂಗ ಕಾಯ ದನಾ । ಆಗ ಸೂರ್ಪನಖಿ ಲಂಕೆಗೆ ಬರಲು । ಯುದನು । ಕಂಡಿಯನಲು । ಹಾಬ್ಬಲಾವಂನ್ನು ಲಾಹ್ಪಂ
ನಾ । ವನದಲ್ಲಿರಲು । ನಿನಗೆಂದು ನಾಡು ಲಿವೆನು । ಆಗ ಕಂಡು ಮೂಗ ಕೊಯ್ದರೆನಲು । ಆ ಸಮಾವ ನಾದ ಮಾರಿಚ ಹೊಂನೆಕೆ ಕೆಯಾ ನಿ । ವನ ಕ್ಕಾದೆಯಯು ವಿರಿನಲ್ಲಿನಿಲ್ಲಲು । ರಾಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಾಂಡಮ ಹಾಗಲು । ಲಕ್ಷ್ಮಣನಾ । ಹಾಗಲು । ಆಗ ರಾವಣ ಬಂದು । ಸಿತೆಯ ಕಾಂಡುಹಾದನಾ । ಆಗ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಮರದನೆ ಗೆ ಮುಳ್ಳಿತಿರಲು । ಹನುಮಂತ ಬಂದು ।
ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು । ರಾಮನ ನಿದನು । ನಂಮ ಲಾಂಗುರುವ ಲೆಂಕೆನಿಯು ದು ಸಿತೆಗೆ ಕಾಣ್ಣು । ನಂಯ ಸುದ್ದಿಯ ಹೇಳಿ ಬಾರೆನಲು । ಆ ಕೆಂಕೆಗೆ ಹಾಗಿ । ಅಶೋಕೆಯ ವನದಲಿದ್ದ । ಜಾನಕಿಯು ಮುಂದೆ । ಮ
ರದ ಮೇಲಿ ದಗಲುಂಗುರವ ಮುಂದೆ ಹಾಕಲು । ಅದ ಕಂಡು ಹದ್ದುಗಳು ತಂದ ಬಾಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸು ವಾಗ । ಹನುಮಂತ ನಾ ತಂದೆ ಚಿಂತಿಸು ಬೆ ಡ ವೆಂದು ಹೇಳ್ದ । ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂ
ದನು । ಬಳಿಕ ರಾಮನು । ವಿಜಯ । ಮದ್ದು ಮತ್ತ । ಕವ ನು ಷ । ಪಿಂಗಳ । ರಾಜತಾಳಿ । ಭದ್ರ । ದಂತವಕ್ತ್ರ । ಪೂರ್ಣ ದವ । ಜಾಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ವಾಗಿ । ಮಣಿ । ಸುಗ್ರೀವ । ನಿಲ । ನಳ । ಕೇಸರಿ । ಕುಮು
ದನ । ಗಂಧಮಾದನ । ಸುಷೇಣ । ಪನಸ । ಮಯಿಂದ । ದ್ವಿವಿಧ । ಜಾಂಬುವಂತ । ಗವಾಕ್ಷ । ಧೂಮ್ರ । ವಲಿಮುಖ । ಪ್ರಜಂಘ । ಸಂನಾದ । ಮಹಾಬಲ । ದರಿಮುಖ । ದಧಿ

ಪ್ರಾಣಗಳುಳ್ಳ ಲೋಲಿತ್ತಲು ಪತಾಯಿ ಗಾಪಿ ಕಪಿವೆಳ್ಳ ವಾಯುಗಳ ತರದಿ ತೊಂಡು । ಸಮುದ್ರದ ತಡಿಯಲ್ಲಿ ದಂಡಿಳಿದನು । ಬಳ್ಳಿ ಕೆಸವಲ್ಲಿ ಷ್ಟ ಪರ್ವತದ ಕಲುಗಳ । ಕಪಿಗಳು ತಂದು । ಸೇತುವ ಕಟ್ಟಿ
ದೆವೆಂದು । ಸಮುದ್ರಕೆ ಹಾಕಲು । ಅಲ್ಲ ತೇಲೆಯಲು । ಅದ ಕಂಡು ರಾಮನು । ಸಮುದ್ರಕೆ ಬಾಣವನೆಸೆಯಲು । ಅದು ಮುಂನೂರು ಗಾವುದವ ಬತ್ತಲು । ಆಗ ಸಮುದ್ರನಂ ಸಮೆ
ರೊಪವೆ ತೆಕೆಂದು । ನಳನ ಕೈಯಿಂದ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲ ಹಾಕಿಸಿದರೆ । ಸೇತುವಾದಿತೆನಲು । ಅದಕೆಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಮಗ ನಳನ ಕರಸಿ । ಹತ್ತು ಗಾವುದ ಅಗಲ । ನೂರು ಗಾವುದ ನೀಳದ ಸೇತುವ
ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿ । ಸಮುದ್ರವ ದಾಂ ಟಿ । ಸುವೆಲ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಯಿಳಿದಿರಲು । ಅತ್ತಲು ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಸೆಸಮಿ ಪಕ್ಷ ಬಂದರು ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣಿ ವಾದ್ಯ
ವನುಡಿಸಿ । ಪನಾಮರಗಳಿಂದ ಬಡಿದು । ಕೂದಲು ಗಳ ಕಿತ್ತು । ಮೂಗಿನೊಳಗೆ ನಿರಹಾಯಿದು । ಮೆಲಲೆ ಆನೆ ಷೆ ಮರೆಗಳು ಮೇಲೆ ಸಿದರೂ ಯಚ್ಚರಿಲ್ಲದಿರಲು । ಬಳಿಕ ಮೂಗಿನೊಳಗೆ
ಕಪಿಗಳ ಬಿಡಲು । ಆಗ ಯಚ್ಚತ್ತು ಬಂದನು । ಬಳಿ ಕರಾವಣನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಕ್ಕಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೂಡೆ ಕಾದಿ ಸತರು । ಮ ತೆಯುಂದ್ರಜಿತು । ಮಾರನವ ಮಾಯವ ಮಾಡಿ ತಿರಿಜೆಯ
ದಿದು । ಶಾಲಿಗವಾಡಿ ಸತ್ತನು । ಕುಂಭಕರ್ಣನು । ಅವನ ಮಕ್ಕಳು ಸತರು । ಬಳಿಕ ರಾವಣಾಸುರನಾಕೆ ಬಂದು ರಾಮನ ಕೂಡೆ ಕಾದುವಾಗ ಯಿಂದ್ರಜಿತು ಯೆಂತು ಬ
ಜ್ಞಿದ । ಕ್ಷಿನಲಿ ಪಡೆದ । ಶಕ್ತಿಯೆಂಬ ಬಾಣವ ಬಿಡಲು । ಅದ ರಾಮ ಪಾಲಿಗೆ ಪತೆ ಬಾಣದಿಂದ ಕಡಿದಿನಲು । ಬಳಿಕ ಶಂಕೆ ದೆಯಮೆ ಲೆ ಬಾಣವ ಪಾನಿ ರಾಮನ ತಾನೂ । ಜಾಂಬುವಂತನೆಂಬ
ಕಪಿ । ವಿಶಲ್ಯಕರಣಿ । ಯುತಂದು । ನಷ್ಟ ಕಪಿಗಳ ನೆಬ್ಬಿಸಿಯೆಂದು ಹೇಳಲು । ಹನುಮಂತ । ದ್ರುಣ ಪರ್ವತಾದ್ರಿಗೆ ಹೋಗಿ । ಅದ ಪರ್ವತವ ಕಡಿದು । ಯೆತ್ತ ತಂದು । ಮದ್ದನಿದ । ವಿಶಲ್ಯ
ಕರಣಿ ನಂ । ... ಸಂಧಾನ ಕರಣಿಯೆಂಬ । ಮೂಲಿಕೆಗಳಗಾಳಿ ತಾಗಿ । ಕಪಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಯದ್ದರು । ಆಗ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಕೆಯು ಕರ ಕಾಂಡು । ಅಯೋಧ್ಯ ಮರ್ಕಟ ಪಾದಿ ಸ

ಲಿ ಧರಪು ।।೧೧।। ಷ । ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರ ರಾಜ್ಯ ವನಾಳುವಾಗ । ಹಿರಿಯನಾಯ ಸಾವಿರರಾನಾಮಗಳು । ಅವರ ರಹಾಗ ಗೆ ಪ್ರಿತಿಯರಾನಾ ಜಾಂಬುವತಿ । ಮತೆಮನ್ನಾಸ । ಜಾರ
ವಿಷ್ಣುಸೆ ವಿಷ್ಣು । ಜಾರಪ್ರವೇಷ । ಸುವೇಷ । ಜಾರ । ಶ್ರೀಧರ । ಶಂಕ । ತ್ರಿಧ್ರುವ । ಶಾಂಭು । ಯುವಭಿಂದೆಶ್ವ ಬಾಪ್ಟ ತಿರಲು । ಬ್ರಹ್ಮನಮಗ । ಮೂರಿಜ । ನಮಗ ಕೃಷ್ಣ ।
ನಮೋ ಗಸೋಯಜ್ಞ । ನಮಗ ವೃಷಭಪ್ರತೆ । ನಮಗ ಯುಷ್ಟ್ರಕ । ಖನಮಗ ಶಕ್ತಿ । ಯಮಗ ಬಾಹೋ । ನಮಗ ಅನರಣ್ಯ । ನಮಗ ಶತ್ರುಘ್ನ ಜಿತ । ಖನಮಗ ಧುಂಧುಮಾರ । ನಮಗ ಯುವ
ನಶ್ವ । ನಮಗ ಮಾಂಧಾತ । ನಮಗ ಸುಸಂಧಿ । ಯಮಗ ಧ್ರುವಸಂಧಿ । ಯಮಗ ಭರತ । ನಮಗ ಅಸಿತ । ನಮಗ ಸಗರ । ನಮಗ ಅಸಮಂಜಸ । ನಮಗ ಅಂಸುಮಾನ । ನಮಗ ದಿ
ಲೀಪ । ನಮಗ ಭಗೀರಥ । ನಮ ಗರಘು । ನಮಗ ಕಕುಸ್ಥ । ನಮಗ ಕಲ್ಮಾಷಪಾದ । ನಮಗ ಸುರ ಶಂಖಣಾ । ನಮಗ ಸುದರ್ಶನ । ನಮಗ ಅಗ್ನಿವರ್ಣ । ನಮ
ಗ ಶೀಘ್ರಸು ಕೇತ । ನಮಗ ಶೀಘ್ರಗ । ನಮಗ ಅಂಬರೀಷ ಯಾತನು । ನಾಭಾಗ ರಾಯರಾಗೋನಾಬ್ಬ । ಯುವನ ಮಗನ ನಿಧಾನ । ನಮುನಾಬುರಲು । ನಮಗ ನರಿಸಿ । ಪ್ರಸನ್ನಾಸು
ನಾಗ ಅರಸು ಲುಂ ಡುಹಾಗಿ ಯನಲು । ನಿನ ದಾಸಿಯ ಕೆಯಾ । ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡಿಸುತಿದ್ದಿ ಹೆಲಿವೆನಲು । ಆಗ ಅಡಿಗೆಯನಾ ಮಾಡೆನೆನಲು । ಹೂ ಗಾ ನರೇಂದ್ರ ನಾಲಿ
ಗಲಿಂಬರಿಷ । ಅಡಿಯ ಮಾಡಿ ಬಲ್ಲಲಿ ಲು ಮನವತೆಗಂ ದು ಕಾಲ್ಲಲು । ಮುನಿಯು । ನಿಮೊ ದಲೆಸಂದೆ ನಾವೆ ಲೆವೆನಲು । ಯುಂ ನಾಲಲಲಾದು ಕವತೆಕ್ಷಾಂಡ ವೆನಲು । ಅವಯಿಂದ
ಷಿಸ್ತಾನಾ ಗ್ರಾಸು ಬರು ಷಹೋವೆ । ನಿನ ಕಡಿಂಯು ಬಾರದೆಂದು ದೂರ್ವಾಸ ಶಾಪಿಸಿನಲು । ಆಗ ಅಂಬರಿಷನ ಚಿ । ಶಿವಂಗೆ ವರ । ಗಣಸುವರೆಯ ನಮ । ನಾ ಲಾ ಶಾಪವೆಂದು ನ
ದಿನದ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಕೆರೆಯೆಂಬ ನಿಂನ ಮಗಳ । ಸಿಂಗರಿಸಿ । ಗಾಯಿದಿರಿಯಲ್ಲಿ ವಿಪವಮಾ ದಾತಿ ವ ವಯತರ ನಾರದರು ಬಲಿಗೆ ಕಳ ಹಲು । ಅದು ನಿವೃತ್ತಿಯೆಂದನು । ಹಾಂಗೆ

ಕಣ್ಣ ಕಲು। ಆಕೆ ಅವರಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು। ಅವರು ನಿಂನ ನಾದಿನಿಯನೊಡೆನಲು। ನಿಂನ ಅಳಿಗೆಯನೊಡೆಂದು। ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಮಿ ನಿಕ್ಕೆ

ಪ್ರನೆಬ್ಬಳಿಗೆಹಾ ಗಲು। ಅತ್ತ ತಂನೆ ದಬ್ಬಲ ದವಲಿ। ಅವರ ಕಲ್ಲಿರಿ ನಿಕೊಂಡು। ಆಕೆಯ ಕೆಯ್ಯ ಮಾಲೆಯ ಕೊಟ್ಟು। ಮನನು ಬಂದವರಿಗೆ ಹಾಕೆ ನಲು ಕೃ

ಸೊ ಹಾಕಿದಳು। ಆಗಯುವರಿಬ್ಬರಾ ಯೆದ್ದು। ನಿಂನ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಯುಲಿ ನಿಂನ ಪೆಂಡರ ಕೆಂದವರೊಯ್ಯಲಿ। ಯೆಂದು ಶಾಪಿಸಿ ಹೊಗಲು। ಯಿತ್ತ ಕೃಷ್ಣನ ಮಗ ಕೊಂಬನು

ಚಾನಕೆಯ ಮೊಂದೆ। ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು। ಸಿರೆಯ ಮನಷ್ಟು। ಗಬ್ಬಿ ಣಾಂಯಂತೆ। ದೂರ್ವಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೊಗಿಯು ವ ಗಂಡೊ ದಿಲೊ ಹೆಂಣೊ ನಾಂ ಪುಟ್ಟಿತಿ ಕೊಯನ

ಲು। ನಿಂಮ ಕೊಲ್ಲುಲು ಅದರಿಂ ಪನಿಕೆ ಪುಟ್ಟಿತು ನಲು। ಆ ಮಾತ ಕೇಳ್ಳಿ ಬೊಂಬು। ಕೃಷ್ಣನ ಕಡೆ ದೂರ್ವಾಸನೆಂಮ ದಪ್ಪಿರಲು। ಆಗ ಗುದವಿಂದ ಯನ ಕೆಬ್ಬಿರಲು ಕೊಂಬ

ಲೆಂದು ಲೆಂಯ್ದು ಹಾಲಿಯಲಿ ಹಾಕಲು। ಅದು ಲಪಾದಿ ಹುಟ್ಟಿತು। ಕೃಷ್ಣನ ಮಕ್ಕಳು। ಅವರ ಗನಾತೆಗ ಲತ್ತ ಕೊಂಡು। ಲೆಂ ಮೊ ಲ್ಲಾಲು ಸಾದಿ ನವ ರಗ।

ಗಾಸ್ವಿಸ್ಪೆ॥ ನಂಬಿಯಂಣಾ ದೇವರು। ಪರದೆಶ ಂಕಿಲ್ಲೆಯ ರಸಂಭ್ರಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ। ಬಿಲ್ಲಿ ಕಿರುಮಜು ಯುಗಾಂಡಿಯೆಂ ಬಲಿಂಗವಿದಲರಂ ಸ್ವಾದಲ್ಲಿ ಹೊಗು ವಾಗ ತ್ರಿ ಮನಬೆ

ದರೊಪಿನ ಲಿ ಬಂದು। ನಂಬಿಯಂಣನ ಚತುರಂಗ ಬಲ ವಸುಲು ಕೊಂಡು ಹಾಗಲು। ಬೆಡರು ನುಲಿಯ ಲಾಪರಿ। ಯುಲ್ಲಿ ಶಿವನ ರಚೆಕೆಂದು। ಹುಡುಕುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಕಂಡು। ಸುತ್ತ ಸಲು।

ಪದಿಹಾಂ ಕೆಶಾಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ನಂಬಿಯಂಣನು। ನಂನಾನೆ ಮುರಿಯ ಕಾಡಿಯನಲು। ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಕೈಲಾಸ ಕೆಬರ ಬೆಕೆಂ ಬಪಾಲೆಯನು। ವಿರಾವತ ವನು। ಶಿವನ ಕಳುಹಲು। ಅ

ದನೊಡಿ ಕೊಂಡು ನಂಬ್ಯಂಣಾದೆ ರಿವರು। ತುಂಬುರ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೊ ಡಿನಂಮ ನತಿಯ ರತರಕೊಂಡು ಬಾ। ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊದರು॥ ಗಗಶಿಸ್ವಸ್ತಿ॥ ಮಾಂದವ್ವ ಮುನಿ ಯಿಬ್ಬರು

ನಶಿಯರು ನಡೆವಾದಿ। ವನದಲ್ಲಿಹ ವರ ಡುವಾಗ। ತಲೆಬೆವತಿತು ನೋಡೆನೆಂದು ನಶಿಯು ನಿಗೆಲ್ಲಾಲು। ಅವರು ಜಡೆಯೊಳ್ ಗೆಶೆಯ ಬಹಾಕಿನೋಡೆ। ಬರಿಯ ಕೂದಲ ಕಂಡು। ನಂಮವರು ನಿದೆ
ಋಷಿಗಳ ಹವಿಂತಾಯಿತ್ತೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಮುನಿಯು ವರಬಿಡುವಾಗುವಾಗ। ಹಿಂಗೆ ಬಿಡುವಾಗಲು ಆದುದ ಮರ್ಮವೇ ಅದನೆ। ನಾ ಆನಿಂನಷ್ಟ ಕೈವಿಷ್ಟ ಮಾಡದೆ। ಬಿಡದೆ ಎನಲು। ಬಾಳೆಕಲ್ಲ
ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ ಯುವರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರ ನಾಚೆಗಳಾದಿ। ಕಿಶಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಗುತ್ತ ಸಂಚಲವ ಮಾಡುತಿರಲು। ಮು।ನಿಶ್ಶೋಲಿಬೆಗಳ ಹಿಡಿದು ಮು ಮೆಲ್ಲೂರಲು। ಆಕಾಶವಾಣಿ। ಕಾಂ
ದವರಿಗೆ ಕಾಲತೆಯ ಮುಂತು। ನಿನಗೆ ಹಾರಗಾಬಿ ತೆನಲು॥ ಅದಕ್ಕೆ ರಿಮಾಂಡವ್ಯ। ಮುನಿ ದಶಾಲವ ಮಾಡಿ। ಅಕಾಶವಾಣಿಯ ಮಾತವರಿ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡೆನೆಂದು ಬಾಲು। ಅದ
ವಿಷ್ಟದ ಶೂಲವಾಯಿತು॥೧೧೪॥ ಮಾಂದ್ರ ಕಪ್ಪ ದಲ್ಲಿ ಸಂಯಾಬಮಿಯ। ಮಗನ ಸಂಬಂಧನಲ್ಲಿ। ಚಂಡರ್ಮುಖಗಳು ಹುಟ್ಟಿ। ಗಾಲಾಗಲ್ ಶಾಪಾಗ। ಮುಳ್ಳಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ
ಪಾದ ವಪದೆದು ಸೃತಾಸಕ್ತ ಪಾದರು॥೧೧೫॥ ಹೊಂದುವಂಗೆಯಲ್ಲಿ। ಬ್ರಹ್ಮನು। ನಾನೆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಹಂಕರಿಸ ಲು। ಆಗ ಸಪ್ತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ವಾಯಿತು। ಯಿದೆನು ಕಾರಣ
ಬೆಂದು ಮುನಿಗಳ ಶೆಲ್ಲಲು। ನಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಹುಸಿಯ ಪೇಳಿದೆ। ಅವ ಯಿಂದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿತು। ಯಿಂನು ಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯ ಧ್ಯಾನಿಸಲು। ಸಪ್ತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಬಂದಿತೆನಲು।
ಅದಕ್ಕೆ ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನು। ತ್ರಿಲಾಚನ। ಚತುರ್ಮುಖ ಜ ಲಾಟವವೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸಲು। ಆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ। ತ್ರಿನೇತ್ರ ಲಲಾಟ ಬಾಬ್ಬರು ರುದ್ರ ಹುಟ್ಟಿದ। ಆ ರುದ್ರನಿಂ ದಹಂ ನೊಂದು ರುದ್ರಹು
ಕಾದಗಾ॥ ಅಲ್ಲಿ ಹಂ ಸೋಂದಯಿಂದ। ಹಂನೊಂದು ಶಾಪಿರುದ್ರರಾದರೂ। ಬಳಿಕ। ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಸಪ್ತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಾಗಿ ಸುಖದಲ್ಲಿರ್ದನು॥೧೧೬॥ ಶೂದ್ರಿ ಕವಿರನ ವಿರನೆ ಧಿಕಾಂ
ಮುಡಾದಿ। ಕಂಚಿಪುರದ। ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಯಿ ಲಿಂಗಪೂ। ತಾನು ಅರಮನೆಯ ತಗರಕಾಂದು। ತಲೆಂಮ ವಂದು ಯಿವನ ಮುಂದೆ

తరుకికాగలు ఆగలలవా — రసుహిజ్జై విడిదుబందు తనగిరివలతెలియశెందు యవనె నల్లనెందు [illegible]

లకెకడిదరలు॥గా॥బస్వా॥ — అగజవతిదెంబ ముదల తెలవతియెంబశరణాను జంగమ [illegible]

దె దెనామలూడ లిపాయెలావెళెందుమలావనా సవిరలు బాల్లికతెవను ఆతనస్పష్టదల బందు [illegible]

యల్లి కలితుకాలివల నెల్లినబడిలాకి — రయు ఆగశివనుగురుజ్ఞానమ్మమొదలాదా శరణాంగళ [illegible]

నలు శివనుబట్టెయ బెదెదంగానా — నలు హొంగల్లు దారియల బరువవ నకొండు అవరహ [illegible]

దె గెయతి కూలుమనెల్లెకాంబా — గ శివమొబ్బెరూపతా ప్రొడెమోయనలు నింనా బక [illegible]

[illegible]

ಹಾ… ಗಲು। ಆಗ ಲೇಖವಾ ಶರು ಹೆಜ್ಜೆವಿಡಿದು ಬಂದು। ಶಗರಿನ ಲತೆ ಲಿಯ ಶಂಡು। ಯವನೆಕ್ಕಲ್ಲನೆಂದು ತಲೆಯ [illegible] ದು। ತ

ಲಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದರೂ॥೧೧೧॥ ಅಳಜವತಿಯೆಂಬ ಪುರದಲಿ। ಕಲಪತಿಯೆಂಬ ಶಿವಶರಣನು। ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುವಾಗ ಬಡತನ ಬರಲು। ಆ ಪಂಚಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಿದ

ಕೆ … ದ ವೆನಾನು ಮಾಡಲು ಹಾಯಲಾವೇಕೆಂದು। ಲಾಪವಾಸವಿರಲು। ಬ್ಬಿನ ಶಿವನು। ಆತನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಂದು। ಉಪವಾಸವೇಕೆ ಬಿಟ್ಟಿ। ಬಟ್ಟೆಯೆ ಬಿಡುದು ಲಾಂ ನಾನೆನಲು। ಅದಕೆ [illegible]

ಯಲ್ಲಿ ಕಳಿತು। ಕಾಲಿನಲಿ ನೆಲನ ಬಡಿಲಾಕ್ಷಿ … ರಲು। ಆಗ ಶಿವನು। ಲಾಂಗುರಜ್ಜೆ … ಮೊದಲಾದ ಭರಣಂಗಳ ನಿಕ್ಷೇಪ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಂದು … ಬಡಿಲಾಶ … ಯ

ಪಲು। ಶಿವನು ಬಟ್ಟೆಯ ಬೆಡೆದುಂ ನಾ … ನಲು। ಹಿಂಗಲ್ಲಿ। ದಾರಿಯಲಿ ಬರುವವರ ಕೊಂದು। ಅವರ ಹ … ಕೊಂಡು ಲಾಂಗ್ರಾಮಯನಲು। ಆಗ … ನೆಗ

ದಿ … ಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಯುದು। ನಿಲ್ಲ ಕೊಂಬಾಗ। ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ರೂಪತಾಳ್ದು ಪೊಡಮೊಯನಲು। ನಿಂನಾ ಭರಣ … ವನುಲೆ ಕೊಂಬು ದೇವರವೆಂದು। ತೆಗದು ಕೊಂಡು

ಜಂಗಮಕೆ ನಿಡಿ। ಕೈಲಾಸಕೆ ಹೊದನು॥೧೧೨॥ ಚಾಳಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ। ಸತ್ಯೇಂದ್ರ ಚೋಳ … ಶರಣನಿರ್ಪನು। ಆತನ ಸತಿ …

ಮಂತ್ರಿಯು। ತನ ನೆಮ … ಲ್ಲವೆಂದು। ಪತಿವ್ರತೆ ಹೆಂಡತಿ … ಯೆನಿಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಮಗ। ಮಿತವಚನನ … ಕೊಂಡು। ಸಾ … ಕುತಿರಲು। ಬ್ಬಿ … ದುದಿನ। ತಂಪುಗುರು … ದ ಚಿನ್ನ

ಸಾ … ಜಾಯ್ಯ ಗುಬಂಗದು। ಭ … ಯಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು। ಬಾಗುವಾಗ। ಅಮಾತ್ಯಪತಿಯು। ನಮ್ಮಗೆಯ್ಯ ಕೆಲ್ಲವೆನಲು। ಆಗ … ಲವ ಸಾವಧಾನದಲು। ಗ …

… ಗನು ಮಾರನ ಹತ್ಯ। ಮಂತ್ರಿ … ಪ ನೆಂದು ಹೇಸರಿಷ್ಟು। … ದಲ್ಲಿ ರು … ವಿನಾ … ಹಾಗಲು। ಬಳ್ಳನ …

ಮಹಾಸಿಂಧುರಾಜನಮೇಲೆ ದಂಡವಾಗಿ । ಆನೆ ಕುದುರೆ ಹಣ । ಆತನ ಉಬ್ಬರು ಸತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಸಹವಾಗಿ । ಕಪ್ಪವ ತಂದು । ಕೈಮುಗಿದು ಯೆಂಬಾ ಶೆಯ ಮುಂತೆ ಶಿವಭಕ್ತನಿಗೆ । ಶಿವಮುದ್ರೆಯ ಮಂತ್ರ

ಹೇಗೆ । ಧಾರೆಯನೆರೆದು ಸುಖದಲಿರಲು । ಸಿಂಧುರಾಜ ಕೇಳುತ ದಯದಿಂದ ಮುತ್ತೆ ಜಗಳನೆ ಕೊಂಡು ಗಾರಿಯ ಬರುವಾಗ । ಮಹಾಶೂನ್ಯದ ನಿಟ್ಟಿಯ ಸತಿ । ತಿರುಕುಳನಾಜೆಯ ಮಗ । ಶಂಕರಬ

ದಿಯಲಿರಲು । ಆಗ ಮಾತವ ಜನ ಸ್ವೆ ಕುದುರೆ । ತಂದು । ಆಶ್ರಮವಿನತಲೆ ಕರೆಸಲು । ತಿರುಕುಳನಾಜೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಕಂಡು । ಬಂದು । ಆತಲೆಯ ತೆಯ ಕೊಂಡು । ಅರಸಿನ ಮುಂದೆ ಮದೆಗಲು । ಯಾ ಶಿವ

ಚರಣ ವರಾರೆನಲು । ಮತವ ಜನನ ಕುದು ಕೆಮ್ಮ ಯುತೆನಲು । ಆಗಲರಸು ಅವನ ಕತ್ತೆಯನಲು । ಆಗ ಮಂತ್ರವೃತ್ತ ಆತಪ್ಪು ನರನದು । ಅಂಗಾನ ಕರೆವ ದೇಕೆನಲು । ಆ

ಹಾ ರೇಗೆಯುವನ ಸಿರಚ್ಛೆದನವ ಮಾಡೆಂದು । ಪತಿಮೊ ಹಿಗೆ ಹೇಳಲು । ಆತನ ಶಾಲ್ಲರಾದಿ । ರಾನೆಲ್ಲಿಯ ಲು । ಆಗ ಸಂಧ್ಯಾಯುಗೆ ಹೇಳಲು । ಕರದೊಯು ಮುಶಿರವ ಕತ್ತ

ಸ್ತಿ । ಅರಸಿನ ಮುಂದೆ ಮದೆಗಲು । ಹೆಂಗೆ ಹಾಯು ದಿಯೆಂದು ಕೇಳಲು । ಆಗ ಸಂಧ್ಯಾಯು ಹೆಂಗೆ ಹಾಯುದೆನೆಂದು ತಾಗ್ರತೆ ನಸಿ ಶಿವನ ಕರಿಸಿ ಶಾಲು । ಅದಕ್ಕೆ ತಿರುಕುಳನಾಜೆಯ ಮಕ್ಕ

ತಂನ ಶಿರವ ಕತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು । ಆಲಿಯ ಯ್ಯೆಮುತ ಲಿಯಲರಸು ಕಂಡು । ಯುವ ಕಕೆಳನಸಗಾಳು ಕೆಯೆಂದು । ತಂನ ಶಿರವ ಕತರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು । ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನಾನೆಂದು । ಮತವ ಜನ ತಂನ

ಶಿರವ ಕತರಿಸಲು । ಅಗಲ ಮೃತವ ತೆಯು । ಶಿವಂಗೆ ಹೇಳು ಮುತ್ತನುಲು । ಹಾಂದು ಕರದು ಮುಯಾಯು ತೆಂದು । ತಂನ ಶಿರವ ನವು ಮುಶಾಂ ಭಾಗ ಶಿವನು ಕೈ ಹಿಡಿದು ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಪಡೆಯು

ನಲು । ಶಂಕರನ ಪ್ರಾಣವ ತಾ ಡಿಸು ನಲು । ಯಲ್ಲರನೆ ಪ್ರಾಣವನ ಶಾಶ್ವ । ಕೈಲಾಸಕೆ ಕರದೊಯುದರು ॥ ೧೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಮುಸುಷ್ಟಿಯ ಜ್ಞಾಯಯಾ । ನ ಮುನು ಬುಸರದಾಂತ

ಕಲ್ಯಾಣ ದೆ ಬರುವಾಗ । ತಂಮನೇಡೆ ಬರುವ ಹಿರಿಯರುಗಳ ರಾಂತಿ ರಮಲ್ಲಿ । ಯುಷ್ಟೆಯ

ಗಳಕೆಂಡನು। ಯಿಂವನಲಸಬಿಕೆಸಲು। ಆಗ ಬಸವದೇವರು ಗಣಂಗಳು। ಶಿವಪ್ಪಾವದಿಂದ ನೋಡಲು। ಸ್ವಾದವಾನಿರಲು। ಆ ಸಚರಮೂರ್ತಿಗಳು ಸಲಿನಿ ಸಂತಪ್ತರಾಗಿ। ಮುಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣದ
ಬಸವೇಶ್ವರನ ವರುಷವನ್ನ ಮಾಡಿ। ಅವರೆಲ್ಲ ಪಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡು। ಆ ಪುಗಣಂಗಳ ಪ್ರಮದಿಪೆ ಗೆಟಾಗುವಾಗ। ಆ ಬ್ರಹ್ಮಚರಮೂರ್ತಿಯ ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದು। ಪ್ರಸಿಲದ ದಿವ್ಯ ಹೊಂದ ಬಸವ
ಸಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದು। ಮತ್ತೆ ಶೂದ್ರನ ಮಗನ ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದು। ಸಾಜ್ಯನರುಸೊ ಸಾಲಿಂತಲಿ ಜಂಗಮರೂಪವನ್ನಾಗಿ ಬಿರುದಿನ ಯು ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದರೆಂದು। ಹೊರಹೊರಂಟು। ಬೆಪ್ಪವಂತೆ ನಿಲಿಸಿ ದಾರಿ
೯೪ ಯ। ಮಾಡಿದರು॥ ೧೨॥ ಯಿಂತು ಬಿಜಲಾದ ವ್ಯಸನ ಕಥೆಗಳ ವಗಧಾಶಾಸ್ತ್ರರವಿಶದಲ್ಲಿ ವಜ್ಞಾಂಗಿಯೊಂಬರಾಗಿಯ ನಜನ ಗುರುಲಾಸ ಧರ್ಮ್ಮನು। ಮೂದನಾರಲು। ಆಗ
ರಾಯನು। ಬಂದ ವಸ್ತ್ರರವಸೂಲಿರಿಯರಿ। ಸ ಮನೆಲಿ ಅಭಿಮಾನವಾಗುತಾದಿಯನಲು। ಅದ ಕಾಲಿಗುರುಲು। ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ವಿಷ್ಣು ಬಂದು। ಯೆನುಬೇಕೆನಲು। ವಿಶ್ವವ
ಣಿ ದೂಂದುನಲು। ಬಾಂಗಿಲಾಗಲೆಂದು ವಿಷ್ಣು ಹಾಗಲು। ವಿಶ್ವವ ಪಡೆಕೊಂಡು ಸುರುಖರಲು। ಬಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಸುಯಿಗವ ಮಾಡುವಾಗ। ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಾರ ಸೆಲಾ
ಜರೆದು। ನಾನಿಂದಬಲ್ಲವರಾರೆಂದು। ಸುಧರ್ಮ್ಮ ಬಾದಿಸುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಯೆಗ್ಗಡೆ ರೂಪವ ಮಾಜಿಸೊಂಡು। ಬ್ರಹ್ಮ ಕಂಡು। ವಿದ್ಯದ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ। ನಿನ್ನ ನಡೆನೆ ಮೊ
ಕನಾದೆಂದು ಶಪಿಸಲು। ಆಗಲವನ ತಂಮ। ವಿಶುದ್ಧತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ವಿಷ್ಣು ಬಂದು ಯೆನೆ ಬೇಕೆನಲು। ನಂಬು ಅಂನಾನೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಶಪಿಸಿದ। ಅದ ಬಿಡಿಸೆನಲು। ನಂನಪ್ಪವಾಗದೆ
ನಲು। ಅದಕೆ ವಿಶುದ್ಧನೆಂದ। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ತ್ರಿಶಂಕುವ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿ ದನು। ಅವನಿಂದ ನಿನ್ನ ಕನಿಷ್ಠವೆನೆಯನಲು। ನಂಮ ಕೂಡೆ ನಿನ್ನ ವಾದಿಸಿದೆಯಾ। ಕೃಷ್ಣನಾಗುಯೆ
ಶಪಿಸಿ ಹೋಗಲು। ಯುತ್ತ ವಜ್ರದೇಹ ರಾಜನು। ಸುಧರ್ಮ್ಮನನು। ವಿಶುದ್ಧನನು। ಕರಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸೇಶ್ವರನ ಲಿಂಗದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು। ಆಗ ದಧೀಚಿಯನು ಲಿಂಗದ

ಶಿವ... ದಾಗ। ಆದರ ನುಪ್ಪಾದವ ಹೊಡಿದು। ಯುವರಿಬ್ಬರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಗಳಿಗೆ ಶಾಪ ಬಂದದೆ। ಆದ ಬಿಡಿಸಿಯ ನೆಲು। ವಿಭೂತಿ ಯ ಕೊಡಲು। ತೆಗೆದು ... ಧರಿಸಿ

ಧರಿಸಲು। ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ ಮೂಕ ತನಲೂ। ಹಾಗೆ ಶುದ್ಧರಾಗಿ। ತಂಮ ಪಟ್ಟಣಕೆ ಹೋದರು॥೧॥ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಗಳ ಶಾಪ ಪರಿಬಿಡಿಸಿ ದ ವಿಭೂತಿ ಯ ಮಹಿಮೆ ಯು। ನಾರದನು ಅ

ಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿಗೂ ಯುಂದ್ರಗ। ಹೇಳುತಿರಲು। ಆಗ ವಶಿಷ್ಠನು ಬಂದನು। ಯಿಂದ್ರಗೆಂದನು। ರತ್ನ ಗರ್ಭಾದ ಭೂಹ ಕಾಲ। ಯುದನೆನುತಿರ ನೆನಲು। ಆಗ ಅಗಸ್ತ್ಯನು। ನಾಲ್ಕು ವಿಭೂತಿಯ ಮ

ಹಿಮೆಯ ಹೇಳುವಾಗ। ಅಕ್ಷಯಮಾತನು ಕ್ಷೇಯ ಬಹುದಿರತ್ನ ಸನಾನು ದು ಕಳಿಸಲು। ಅ ವಶಿವರು ಹಿದ ಋ। ನಿಃ ಶಾಪವೆಂದಿಗೆನಲು। ಶಿವ ಸ್ವರಹನಾವೆಯ ಲಿಂಗ। ೧ರ ಸಿತವ

ನೆಂದ ಕಂಡೆ ಅಂದಿಗೆ ಶಾಪ ವನ್ನು ದಿತೆ ನಲು। ಬ್ರಿ ಶಂಬು ಗಂದ್ರನೂ ಅಗಸ್ತ್ಯನೂ। ಸಮುದ್ರ ತೀರ ದಲಿ ನಿಂದು ಅಗ ಸ್ತ್ಯಹ ಸ ದಲಿ। ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿ। ಸಮುದ್ರವ ಕರೆ

ದುಳಾಯಂ ಮಹಾನಿಯಾಗಿ ಹಾಸ್ತ ದಲ್ಲಿನ ಲಿಂಗ ಯುಂದ್ರನ ಕ್ಷೇಯಂ ದ। ರತ್ನ ಸಕಲಾಶಾಂತಿ ಸಿ। ಹೋದಲ ಹೂಂ ಗಿಸಮುದ್ರವ ಬಿಕ್ಷನೂ॥೧೧॥ ಶ್ರೀ ಪ್ರಸಾದ

ದಾನದು ಬೆಸಂಬತಗ ನಾರು। ಬಾಂದೂ ಲಿಗೆಹ ನಿಬರುವಾಗ। ಖಾ ಕೆಶಷ್ಟಿ ರಲು। ಬಹು ಗೌತ ಪ್ರರುಗಾಲ ನೆಬ ದನೆ ಮಹಾಗಿ ರಲು। ಬಲ್ಲಿನ ಕ್ಷೆ ಹೋಲಿಯ ಹಿಂಗೆ ದಂತಿ

ಯಂದು। ಶಾಸ್ತ್ರವನಾ ದಲು। ತಾಗ ಪ್ರಸಾದಿ ದಾಸ ಯುವ ಗಳು। ನಧಿಂಯ ಯು ಭಾಗವ ಮೂಡಿ ಪಾದದಲ್ಲಿ ನಡವ ಬಂಧರೂ॥೧೨॥ ಶ್ರೀ ಗಜೆ ಶಿವ ಸನ್ಯ ಗುರು ದರು ಶಿವ ಕ್ಷೇತ್ರ

ಸುವಾಗ ದಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ಹಾಳಿಯೊಳಿಗೆ ಶಿವ ಮೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ। ಧರ್ಮ ನ ದಲಿ ವರವ ಸಾಗರ ತು। ಆಗ ಹಾಳಿ ಬಂದು। ಅವರಿಗೆ ಹಿದರು। ಯರ ಡು ಹಾಗವಾಗಿ ಹಂರ ಯು ತೋ

॥೧೨॥ ಶ್ರೀ। ತಿಲ ಗಜಾಂಯು ಯುವಗಳು। ಪಿಪ್ಪಲ ಬಿ ನಾಂಯು ನಪ್ರಷ್ಟಿ ಹಲಿ ಷ್ಟು। ಪ ಧ್ರಾನಿ ವಸ್ತ್ರವ ಭಾಷ್ಟು। ಜಿಂಪಿಯ ಶಾಂಯ ಶದಲ್ಲಿ ಹೂ। ತಿರ ಯು ಶ್ರೀ ಶೈಲ ದ ಲ್ಲಿ ಶಿವಾ ನಂದನೆಂಬ ಯೊ

ರಿಕ್ಷೆರವತೆವವಮಾಡುವಾಗ। ಗಾಂಧರ್ವರು। ಅವರಶರದಿಯಿಂದು ನುಡಿಯಲು। ಅದಕೆ ಷ್ಟುಕೇಳಿ ನೀಂ ಮೃಗಪಗಳಾದಿ ಯೆಂದು ಶಾಪಿಸಿದನು। ಅವರು ಕಲ್ಪಾಂತದ ನಲವರ

ಕಲ್ಪದಲಿ ಮೃಗಗಳಾಗಿರಲು। ಆಗ ಜ್ಯಾಂಬವಯ್ಯ। ಪೆಂಪಿಯ ನೆಲದಲ್ಲಿ। ಗಂಧರ್ವರವಧಿಸಿ। ಕೈಲಾಸಕೆ ಕಳುಹಿದರು॥ ೧೨೪॥ ವೃಷಭತನಯ ಗಾದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥

ರಿಗೆ ರವಿಶನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನ ಮಗ। ಅಗ್ನಿಕೋಪನು। ವಿರಬಾಹುಲು ।ಬ್ರಹ್ಮಸ್ಥಾನದುಮಾಗ ಅಗ್ನಿಕೋಪನು ಪ್ರಾಣ ಪರೋಕ್ಷ ವಬಿದಲು। ಕಿವಿಯ ಕೌರುಕೆ। ವಿರಬಾಹುಲಿನ ಸಲು

ಗ್ರಾಮಂದಿ ಕಂಪುಗಳಿವಾಗಿ। ತಿರಿಗೆ ಅಗ್ನಿ ಕೋಪನ ಬಳಿಗೆ ಬಂತು। ಆಗಯೆಲ್ಲ ಮೆಂದಿಯೂ ಪಿಸ್ತವಾದರು। ಬಳಿಕ ವಿರಬಾಹು ಕೆಲರಿ ಬಾಣದಿಂದ ಅಗ್ನಿಕೋ

ಪನಯನಿಯಲು। ತಲೆಯ ಕವರಿಸಿ ಸ ಮುದ್ರಕೆ ಹಾಕಲು। ತು। ಮತೆ ತಂಪು ತಂಪು ಮಗಳು ಬಿದ್ದು ದೇಶಂಡು। ಅಂ ಬಿಗೆಚೆಪಕಚ್ಚಿಯಮ ನಬಳಿಗೆಯ ನೆಯಲು। ಆದ

ಯಮುಕಂ ಡುನಡುಗಿ। ಮೇರುವನ ತಕೆಬ ರಲು। ಆಗ ನಪಪರರು। ರಂ ಬೇಲುವನಳಿ। ಮೆನಸಿ। ಕಲಾತಮೆ ಮಂಜುಪೂಷಿ। ಚಿತ್ತರೆಖ। ಪಮುಖ ತಿರಾಂತಿ ಮಲ।

ಲಲಾವತಿ। ಸ್ಥೂಲಕನಿ। ಕಲಾವತಿ। ಕಲಾನಿಧಿ ಕಪೂರ ರತಿತ। ಅನಂಗ ಲತಿಕೆ। ಮದನ ಮೋಹಿನಿ। ಚಕ್ರ ರಾಕ್ಷಿ। ಚಂದ್ರರೇಖೆ। ಚಾರು ನಾಸಿ। ಪಂಜಾಕ್ಷಮೆ ಧಿಕೆ। ಪಂಜಸ್ತಲಿ।

ಭುವನ ಮೋಹಿನಿ। ಪಾದನ ಗದಪಸಿಳಿಯರು ರ ಷಣ್ಮುಸುತೆ। ಹುಳಿವಿರಲು। ಆಗ ಯಮನು। ನಂನತಲೆಯ ನು ಕುಹಕಿ ಕಾದರೆ। ನಿಂಮಂ। ನಾ ನಬಳಿಗೆಚ್ಚಿ ಸಿಯನಲು। ಆಯಮನ ನಾ

ಕಾಂಡು। ತಂಮ ದೇಹ ವಿದ್ದವಿಳಿ ಬಂದು। ಅವರ್ಗಾಳು ಹಾಕು। ವಿರಬಾಹುವಿನಬಳಿಗೆ ಬರಲು। ಯಾತನುಯಮನಿಗೆ ಅಂಜಬೇಡೆಂದು। ಅಷ್ಟಸಾವಿಯ ಕಾಷ್ಟು ರೈವಾಸನೆ

ಕಾದರು। ಗಗ... ಕಲ್ಪದಲಿ ಮಾಯಾ ದೇವಿಗೆ ಯೆಂಬುವೆ ಶೃಂಗನೆಯು। ಬಿಜ್ಜಳನಪಾಲನ ಕೈಯಾಗುವಾಗ। ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ। ಭಕ್ತಮರಾಗಾ

೧೨೫

ವನೆಂದ್ವನಾಗ ಸಬಜ್ಜನದಲಿ ಹುಂಡುತ್ತುದು ಮಹಾಪಾಪವೆಂದು ಹೇಳುತಿರಲು । ಅದಕ್ಕೊಳಿತರಿದಿ ಮನೆನೆ ಬಂದು । ಸದ್ಭಾವಂಗದಲಿ ಸತತ ವರ್ತಿಸಿಕೊಂಡು । ಯಾ ಗಜಂಗಮ
ದೇವರು ಯಾನೆ ಸೆಟ್ಟಿ ಗುಲಂಗವೆಂದು ನಾವು ನಿನ್ನೆನಲು । ಅದ್ವಯುಂದ ನಾಗಯ್ಯ ನೆಂಬ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿ ಕೇಳಿ ಬರಲು । ಅವಗಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಲು । ಅವರು ವಿನೋದದಿಂದ ನಿಂ
ಬೆಯ ಹಾಂಗಾ ಆಕೆ ಯುಂಬ ವೆಯುಮೆ ತೆಗೆದಿಸಲು । ತೆಕ್ಕೊಂಡುಂಡು ಇದೆ ನನ್ನ ಕೆ ಲಿಂಗವಾದ ಧ್ಯಾನಿಸಲು । ಲಿಂಗವಾಯಿತು । ಬಿಟ್ಟಳ್ಳಿಗಾಗಿ । ಬಿಜ್ಜಳನ ಪಾಳಗ ಕರೆಕರೆ ಯಲು । ಆ
ಸೆಟ್ಟಿ ತನಾ ಡದೆಯು ರಲು । ಆತ್ಮ ತೃಪ್ತಿರಿಗ ಳಾದಿ । ಎವೆ ಅರಸಿ ಆಕೆ ತಲೆಯ ಲಿಭೂದಿಯ ಹಾಯು ಕೊಂಡು । ಹುರಳಿ ಕಾಯಿಗಳ ಕಟ್ಟ ಕೊಂಡು । ಅದ ಯುದ್ಧಾ ಳೈದು
ಂಡನಾಗಯ್ಯನು । ಮರುಳ್ಗ ಮಾಡಿದನಾದ ಸೊನಾಳವೆಂದು ಹೇಳಲು । ಅವಕ್ಕೊ ಬಿಜ್ಜಳ । ಎತ್ತಿಸಿಯನಸರ್ಕೆನಿ ಂಯ ಜಂಗಮಳ್ಳರಿನ ಅವನಾ ಚಕನಾ ಅಯ್ಯನವಂ ಸಹಾ
ಗಳ । ಹೆಂಗೆ ಹುಬ್ಬೆಯು ದಬಹುದೆಯೆ ನಲ್ಲು ಅದನ್ನಾಗುರುಲು ಲಿಂಗವಳ್ಳಂಪ್ಪುನಸಿ ಕೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಧರ್ಸಿಸು ಯುಂದು ಮತ್ತೆಪ್ಪಿಯನಲು । ಕಾಳಿಕನಿಂ ಜಿಯ ಹಾಂಗಾ
ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗವೆಂನ ಬಹು ವೆಂಯನಲು । ಅದ ಕೈಯಿ ಕೆ ಬಸವಣ್ಣರನು । ಅದು ಲಿಂಗವಾಗ್ಯರೆ ಹಾಂಗೆ ಯನಲು । ಹಾಂಗಾದರೆ ಆಕೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡೆವೆನಲು । ಆಗ ಬಸವಂಗಾ
ಆಮಾಯಿದೆವಿಯ ಕರನಲು । ಬಂದು ನನಯಲಿ ನಿಲ್ಲಲು । ತ್ತ ರಕ್ಕೆಂ ಬಿಜ್ಜಳ ಆ ಕೈಯ ಲಿಂಗವ ಕಂಡು । ನಮಸ್ಕರಿಸಿ । ಕಳುಹಿದನು । ಬಳಿಕ ಆಕೆ ಸೂಳೆ ರ ನಿಂಬಿಯಕ್ಕನೆಂಬ ಹೊಸನಾ ನಾ । ಆಕೆ ಜಂ
ಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು । ಶಿವನು ಯಾ ಕೆತ್ತ ನುಮನವ ಜಂಗಮ ವೇಷದಿ ಕಾಡುತಾಳಿಯೆಂಬುದಕೆಲ್ಲಿ । ಮುಪ್ಪಿನ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನಿಲಲು । ಆಗ ನಿಂಬಿಯಕ್ಕ । ಯನು
ದಸ್ಪ । ಪ್ಪಿನ ಲಿಂಗವೆ ನಿಂಯ ಅಬಿಪ್ಪೆವೆನಲು । ನಿಂನ ಸ್ನಾನಿನ ಜಡೆಕೆಯೆದು ಬಂದೆವೆನಲು । ಬಡು ಕಿದೆನೆಂದು ವಳ್ಳಿ ಯುಕೆರದಾ ಯುದು । ವರಿಯಳ್ಳಿ ಮುಪ್ಪುವ ಧರಿಸಿ । ಹುಂ ದದ

ಮೆಲೆವಿವದಿನಲು। ಆಗಶಿವನುರೂಪಿಲಾಖಿ। ಬಲೆನಿಂಬಿಯೆ ಮುಪ್ಪಿನವಶಂನದ್ದೆ। ರಶಿಗೆಳಸಿದೆ। ನಿಂನಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆವೆನಲು। ಕೈವಾಸದಬಾಗಿಯು। ಯೆಳುದಿನತೆರದಿಂಬಿ
ಯನಲು। ಆಗವೆರಸಿದನು। ನಿಂಬಿಯಮಕ್ಕಜನರುಸಹವಾಗಿ। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಬಾದರು। ಗರಿ[illegible]। ಅಂಗುಪೊರಮಾರಯ್ಯಗಳು। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂದಿಗಳಾಗಿ। ಬಸವಂಣನರಮನೆಯ
ವಾರಿಯ ಶಾಲಾತ್ರೆರಲು। ಅವರು ಅಪ್ಪಣೆಯ ಕೊಟ್ಟರು [illegible] ಲವೆಂದು। ಹೊರನೇಕದ್ದು ವರುಷಮನೆಗೆ ಬಾರದಿರಲು। ಬಸವಂಣನದಲ್ಲಿದು। ಮನೆಗೆಕಳ್ಳಬಾದಿಯೆಂದು ಕಳ್ಳ ಹೊಲ
ಸಬಿಂದು ಸತಿಪತಿಗಳುವಡಿನಿರಲು। ಬಾಬ್ಬರಲಿಂಗಬೊಬ್ಬಿರಿಗೆ ಪಲಜವಾಗಲು। ಆಗಮಾರಯ್ಯವಿಕ್ಷವಾಗಲು। ಅವರಮನೆಯಲಿ ನಿವೆಯುಮಾವ ಅತ್ತಾಳುನು।
ಬಾದಕ್ಕೆ ಬಾದಲ್ಲಿ। ಯಾಖುದ್ದಿಂಯಕೆಳ್ಗೆ। ತಾಸವಿಕ್ಷಬಾದಳು। ಬಳಿಕ ನಿತ್ಯಂನಾಗಳು। ಮಾರಯ್ಯಗಳ್ಳಿ ಕ್ಷ ವಾದ ತಾವಿಗೆ ಬಂದು। ಯುವರು ಲಿಂಗಪಾಂನಾರಗಂಬ
ದಕಿಲಿದು। ಅವರವರಲಿಂಗ ಅವರವರಿಗೆ ಹಾಡಲು। ಸತಿಪತಿಗಳಿದ್ದರು। ಯುದಕೆಳಿ ಅಕ್ಕಂ ಮಯೆದ್ದು। ಅಪ್ಪಣಿಯಕೊಂಡು ಬಂದಳು ಯುತ್ತಲಂ ನಬ
ಸವೆಕ್ಕರದೇವರು ನಿತ್ಯಂನಾಗಳಲಿಂಗಪ್ರಾಣಕ್ಷಯನೊದಬಿಕೆಂದು [illegible] ಗಣಾಲಿಂಗ [illegible] ನಿತ್ಯಂನಾಮ್ಮಲಸದ್ವಾಗತರನಿ। ಬಸವೆಕ್ಕರನಮನೆಯಲಿಗದ್ದಿಗೆಯಮೆ
ಲಿಕ್ಕ। ಯುಲ್ಲರಿಗೆ ಯೆಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ। ಯಾಲಿಂಗದ ಮುಂದೆಯೆ। ಡೆಮಾಡಲು। ಮರಿದೇವರಾನಸರಿಸಿ। ಮತ್ತಲಿಂಗವಾಗಲು। ಕಾಂಡುಬಂದುಸಜೆದೊಳಗೆಮ
ದನಿಜಂಂವಬಸವಂಣಾ ಕೇಳುನಂತೆ। ನಿತ್ಯಂನಾಗಳಿನಲಿಸೊಲುದಕ್ಕೆ ಬಂ

ನಿಯೆಂದು । ಬಸವಂಗಾ ನಮಸೆಯ ವರು ಶರಣರು ಲು । ನಾಲ ಸಲಿ ಸಿದೆವೆನಲು । ಯಿದಕ್ಕೆ ಜಂಗಮ ಬಸವಾ ನಾನಲ್ಲಾ ವಪ್ಪನಾ ।। ೧೨ ಬ್ರ... ಕಲ್ ನಾವಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಶರಣಾ ಮಯಲು

ಸೆಂಬಿಹರ ನಾಲಿದರು । ಅವರ ಮಗ । ಹಿರಿಯ ಲಿಂಗ ಸಂಗನ ಸು । ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಡುವಾಗ ಕಾರಲ ಲಿಂಗಹರಿದು ಬಿಳಲು । ಹವರ ಲದ್ದ ಮೆತ್ತೆಲು । ಯೆ ಬ... ಸೆಳು । ಹೋರಿ... ತಿಂಗಂ

ನಾಪ್ರಾಣ ವಬಿಜ್ಜೆ ನು । ಲಗ ತಂದೆ ಹಿಂಗಂಯ... ಮಗನ ಕಂಡು ಡುವಾಗ । ಸೆಹಿಯಂಯ ಮಗಬಿಕಲಿ । ಗಂಗಾ ನುಡಿದ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣ ಗಳ ನು ಬಿ... ತತ್ವ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡ ಸ

ಸು । ಲಿಂಗ ಬಿಟ್ಟೆಂದು ಬಾಪ್ಪ ರುಹೋಳಿ ನಬ... ಲಿಕ ಪ್ರಾಣ ಯ ಬಿಡುಲಾ ದೇವ ಲಿಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವೆನಲು । ತಂದೆ ಯಾ ಲನನ್ನೂ ದಜಿ ಶಂದು । ಮ ಲಿ... ಗಾ

ರಲ್ಲ ಲಿಂಗ ವತ್ತೆ ಸಿಯಲು । ಅಧಿಕ ನಾಡೆ... ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಲು । ಬೆಳಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಧರೆ ನಲು । ಪ್ರಾಣ ಬಂದು ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣ ನಾಂಗ... । ಶಿವನೋಳು ಬೆರೆದ... ।। ೧೩ ।।

...ಶಲ್ಪ ನಾವಲಿ । ನುಲಿಯ್ಯ ಚಂದಯ್ಯ ... ಗಳು । ತಮ್ಮ ಗೆ ಜಂಗಮ ಪೂಜೆ ಯೆ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ಯೆಂದು । ಜಂಗಮ ಮತ್ತೆ ... ಲಿಂಗ ಪ್ರವಿದನಾ । ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ನಾ

ದಲಾ ದತ್ರಿಯ ಗಳು । ದಾ ನಾ ಹೂ ದೋ ಲಗ ಕಡ ಕವಂ । ರು । ಜಂಗಮ ಪೂಜನೆಯ ಮಾಡು ತಿರಲು । ಹಾಂ ನು ದಿನ ಮೋದೆಂಯ ಹುಲ್ಲ ಕಾಯ್ಯ । ಹಾರೆಯ ಕಟ್ಟು ಬಾಗೆ । ಆ ಜಂಗಮ

ಪ್ರಾಣ ತ ಖತ್ರಾ ಜಂಗಮ ನಾನಿ ಲಿಂಗ ಲಾ ಬಂಧ ಯಾ ಕೆಲಾ ಸ ನಿತ್ಯೆಯ ಮಾಡಿ ದುದ ಹಾಳ ಜೆ ತೆಂದು । ಸಿಜ್ಜೆ ಯಂದ ನಧಿ ಗತ್ಮೋಳಗೆ ಬಿಳಲು । ತೆಗದು ಕಾಲ್ಲಿ ದಿಡೆ ಪಾರೆಂಯ ಹಾಕು ನಾಂ ದು

ನಾ ಕೆ ವಾಗ । ಲಿಂಗ ಲ್ಯ ಮಳ್ಳಿ ನಿವ ಪಾ ಗಿ । ನಾ ಸುಕ್ಕಿಂ ವೆ ನನಲು । ವೊ ದಲಿಹೋಗಿ ಯಾ ಗಾ ಬಂದೆನೆಂದ ಜೆ ರಿ । ನಾ... ನನಲು । ನಿನಗಲ್ಲ ದಿಕ್ಕರೆ ನಾ ಬಿಡನೆಂದು । ಲಿಂಗ ಲಾವಂಡಿ

ಭಾಗ್ಯವ ನಬ್ಬಿಗೆಹಾದಿ। ನಾಲಸಿಜ್ಜೆ ಯಿಂದ ಕಡೆಗೆ ಬಂದು ದುತವ್ಪಿಂದರೂ। ನಂಮ ಬಿತ್ತು ಇಹಾ ಗುತ್ತಾರೆ ನಿಲುಹೋಲಿಯ ನಲು। ಆಗ ಮಾಜ್ಞಂಯ್ಯಗಳು ಬಿಲ್ವ ಚೆಂದಯ್ಯನಿ
ಧಾನ ಚಕ್ರಂ ದುಮಾಲೆ ನೆಂಬರೆ। ಲಿಂಗಲುಜ ಬಂದೆನೆಂದರೆ ಬೆಡವೆನ ಬಹೂರೆಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಚಂದಯ್ಯನು। ಲಿಂಗವಾ ಯಿತ್ತೆಂಬ ಸಂಕೆಯ ನನಗಿಲ್ಲ। ಈ ಶಿವಾದ ಕೆಯ್ಯಲ್ಲಿ ಲಾನೆ
ಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಜಯ್ಯಗಳು ದಾ ನಾಹಾಲಾಪ್ಪ ನವೆ। ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡ ಬೆಕೆಂದು ಮಾಯಿ ಲಿಂಗವ ಕರಕ್ಕೊಳ್ಳಿಯೆನಲು। ಆಗ ಲಿಂಗವ ಮೇಲೆ ಮೊದೆಯ ಬಾಲರೆಯ
ಪೂಜಿಸಿ ಕೊಂಡು। ಮನೆಗೆ ಬರಲು। ಲಿಂ ಗಲನು ಲಿಯದಾ ಸಿದು ಅಂಗಡಿ ಗೆವಾ ಯಬಲು। ಯಿನು ಲಿಗಂಹೆಂದು ಯಾರೂವಲ್ಲದಿರಲು। ಬಸವೆಶ್ವರನಯ
ನೆಗೆ ಬಂಯ್ಯಲು। ಅವರ ಮನೆನು ಲಿಯ್ಯತೆ ಕೊಂಡು। ಸಾವಿರಯಾಂ ಸಾಡಲು। ತಂದು ಚಂದ್ರಯ್ಯಗಳು ... ಸಲು। ತಿರಿದಿ ಕೊಳ್ಳು। ಹಾ ಗದರೊಳು ಟಕ್ಕವನೆ ತೆಂನಿಯ
ಸಾಲು। ಆ ಮಾರಿ ಲಿಂಗಲು ವಾನಿ। ತವಾಂ ಗನು ಗಲ್ಸ ಕಾಪ್ಪು। ಹಾಗವ ತಂದು ಕಾಡಲು। ಅದರಿಂದ ಬೆ... ರಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ನಿದಿ। ಶಿವನಾಲ್ಗಗೆ ...
ವಾದರೂ॥ ೧೯॥ [illegible] ಕೆಳಿರಾಜಯಗಳ ಲಿಂಗ ಹಾಲೆಯೊಳ್ಗಗೆ ಹಾಗಲು। ಆಗ ಮಾಹೇಶ್ವರರು। ನಿರೋಳಗ ಹುಡುಕ ಬೆಕೆನಲು। ಹಾರು ಗೊಳ್ಳನೆ ಯಿ। ನಿರೊಳಗ ನಿದ್ರೆ
ಸಿರಲು। ಆಗ ಲಿಂಗಲು ಕರ ಸ್ಥಲ ಕೆತಾನೆ ಬಿಜಿಮಾಡಿತು। ಹಿಂಗೆ ಮಹಾತ್ಮೆವ ಮೆಯಿದು ಶಿವೆ ಸೊಳಗಾದರೂ॥ ೧೩೦॥ ಕೈಲಾಸದಲಿ। ಶಿವನಯ ದರಭಾಗದಲಿ। ದೆವಿಯಹ
ರಲು। ಶಿಗಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಮೋ ನಮೋ ಯೆನುತ್ತಿರಲು। ಸರಸ್ವತಿಯು। ಜಯ ಜಯ ಯೆನುತ್ತಿರಲು। ಶ್ರಿ ಚಿದಮ್ಮ ನಮ ಸ್ತನಿಸುತ್ತಿರಲು। ಹೊಹಿಗೆ ಪಾದವ ನೊತ್ತುತಿರಲು। ಅನಸೂಯಾದಲ್ಲಿ
ಚಮರಂಬ ರುದ್ರ ಕಂನಿಕೆಯ ಶಕ್ತಿ ರುದ್ರನಲ್ಲಿರಲು। ದೆವಿಯರದಕಂಡು ನಿನು ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗೆಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆಲಿ ಎತೆಶಿವನೆ ಯ್ಯಂ ನಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಗೆ

ದಗು। ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲ್ವಾ ಬೇಕು ಗಳು॥ ಅಂಬಿಗ ಬೇಡ ಬಸವಣ್ಣ ಕಾಪ್ರಾಗದಲ ದಕ್ಷನು। ಆತನ ನಕರುಣದಿಂದ ಕೇಳಬಹ। ಬದುಕುತ್ತಾರೆ ಆತನ ನೋಟದಿಂದ ಕೇಳ ಬರುಬ ದುಕು ತಾಗ।
ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೆಹೋಗಿ ನಲು। ಆಜ್ಞೆಯ ಹೊಂಬರು ದ್ರಶಂ ನಿಕೆಕ ಮಲ ಪ್ರಮೆಂ ಬಹಿ ಸರಿನಿಂದ। ಶಿವ ನಕೆಯಾದ। ಜಿತ್ತಾ ಪ್ರತಿಯೊಂಬವೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಲಿಖಿತ। ಪಿರಶ್ರೀ ಪರ್ವಾದಿ। ಜಂಗಮ
ಜೆನ ನೆಗೆ ಧ್ರುವ ಫಲವೆಂದು। ಪಕರಿ ಗೆಳೆನು ಪಕಾಷ್ಟ। ಅದರಿಂದ ಬಂದ ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತ। ಛಂದ ದಿನ। ಫಲ ಕ್ಷೈವ ನಯ ಹಂ ನಾಜ ನಡಲ್ಲಿ ಹು
ಜೆ। ನೆಗೆಯಾಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವತ್ವದ ಭಾವ್ಯ ಯಂತೆ। ಮೊಂದೆನು ಪಿರಾಕರಿಂಸಾಗ। ದಾಸಿನಿಂಬಿಯನಗೆ। ನನು ನಾನು ನಿಧಂ ತೆಕನ್ನು ನಾಂ ಸಿನಲು। ಆಗಳಿವನು ಬಿಟ್ಟ। ಜರೆ। ನವ
ಹಾಗಿ। ಕಮಲ ಪ್ರಯೆಮ ನೆಗೆ ಬರಲು। ಕಂ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿ ಪಾದ್ಯ ಯುಕೆರದಾಯಿ। ಮಿಗೆಯಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಯಂಬದಯೆ ಲೆಪವಿಧಿ ನಿರಲು। ಬಸ್ಕೆ ಕಾಳಿವಾಯ
ಕೆಲಿಂಗಪ್ರಾಣ ಯಂಹೆಂಬುದ ನೋಡ ಬೇಕೆಂದು ಕಮ ಲಿಂ ಮನ ಲಿಂಗವ ತೆಗೆದು। ವಿಪದಗೂಡ ನೋಡಿ ಗಾನಿಸಿ। ತಾನು ಹಾಗಲು। ಯ ಅರೆಲ ಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಣಲಿಂ ನವನೆ
ಡಯಾ ಗಲು। ಅದ ಕೇಳಿ ಬಸವೇಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ಶರಣರು ಬಂದು। ಯಾಕೆಯ ಸಮಾಧಿಕ್ಕೆಯು ಮಾಡ ಬೇಕಾದರೆ। ಲಿಂಗವ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವಾ ಯಿತೆಂದು। ನಿ ತೆಗೆದಂದು। ಲಿಂಗ।
ಪಹುಡು ಸುತಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಜಂಗಮ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಕರ್ಣ ಪ್ರಷ್ಟಿಯ ಹಾಸದಲ್ಲಿ ಮದಗಲು। ಯಿದ್ದು ಶರಣಾಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿ ನು ಬಿದ್ದು। ಶಿವನ
ಲಿಗೆ ಕೌಶಲ್ಯ ಪಾದಳು॥ ೧ ೩೧ ॥ ೫೦೪ ॥ ಮಹಾ ರಕೆತ ಯುಬಗಳು। ಬಿದಿರ ಕಾಯು ಕವಿಂದ। ಜಂಗಮಾ ಜನೆಯ್ಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕೊಂಡು ನೆ ವಿ ಕಿವನು। ಯ ರಮನಲ್ಲನು
ಡಜೆ ಅ ಕೆಂದು। ಬಿದಿರ ಕಬಿ ಬಾಗ। ಹಾಂ ಸುಗಳನು ರಿಸಲು। ಕೆಕಯುಬಗಳು। ಕಂದು। ಯಾಮ ರಕಹೂಲ ನ ರಿಲುತಾವೆಂದು ಬಿಟ್ಟು। ಮೆಳೆಯ ಪ ತಿಕದಿ ವಾಗ। ಶಿವನು ಬನ

ವಿಶ್ವರನ ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮ ವಸ್ತುವ ಪೂಜಿಸೆಂದು । ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಂದಯೂತನಕೆಡೆ ಹೋಲು । ಆತ ಬಂದು ಅವಿಶ್ವ ಪಾದುದ ಬಸವಣ್ಣನ ಕಂಡು । ತಾ ಉಚ್ಛಿಷ್ಟ ಪ್ರಾಪ್ತರು । ಅದ ಮದಿಪಾಳಯ ಬಿಕಂ
ಡು । ಭಕ್ತನ ಮಾಂಸ ಕೆ ಮಂದು । ಶಿವನ ಮೆಲೆ ಕೋಪಿಸಿ । ಯುಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸಾದ ದೇವರು ॥ ೨೦೨ ॥ ದುರ್ಗಾಲಪ್ತ್ರಾವತಿ ಕಲ್ಪದ ಮವೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ॥ ದುರ್ಗಾಸುರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನ
ಬಲ । ರಥ ಸಾರಥಿ । ಯುಂಸ್ಸಾರು ಅಬ್ಬುದ ಆನೆ । ಕಾಲ ಪಯಬ್ಬುದ ಕುದುರೆ । ಮತ್ತೆ । ಆಯು ಜಂಘ । ಮಹಾಜಂಘ । ಸುಜಂಘ । ವಿಕಟಾನನ । ಪಿಂಗಾಕ್ಷ । ಮಹಿಷಗ್ರೀವ । ಮ
ಹಾಲೋಗ್ರ । ಅತಿಲೋಗ್ರ । ಕ್ರೂರಾಕ್ಷ । ದಾಳ ಧತ್ತುಂದವನ । ಶಂಕರ್ಣವದನ । ಮಹಾಕಾಯ । ವಿಜಯಾಂಕ । ಮಹಾಮೋಹ । ಮಹಾವಕ್ತ್ರ । ಮಹಾದರ । ದುಂದುಭಿ । ದುಂ
ದುಭಿ । ನಾಶ್ರಿತ । ಚಾರ । ಮಹಾ ಉಗ್ರಾಸ್ಯ । ದೀರ್ಘದಶನ । ಮೇಘಕೇಶ । ಬ್ರಹ್ಮಾನನ । ಸಿಂಹಾಸ್ಯ । ಸೂಕರಮುಖ । ಮಹಾನಾದ । ಘರ ಚಂಡ ಪ್ರಚಂಡ । ಕ್ರೋಧ । ಉಗ್ರ
ಕಾ । ತಾಮ್ರಯಾನನ । ಉತ್ಪಲಲೋಚನೇತ್ರ । ಕ ಂಕಾಶ್ಯ । ಕೌಶಿಕ ಮಂದೆ । ಕರಾಳವಂತ । ಮಹಾಜಂಭ । ತ್ರಿಮ ಲಿನ । ಶಿಗೋಹೋದರ । ರಕ್ತಬಿಂದು । ತ್ರಿಭುವನ ತ್ರಾ । ಪ
ದ್ಮಜಿಹ್ವ । ಅಗ್ನಿತಾನನ । ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ । ಧೂಮ ಸರ್ವನಾ । ಚಂಡ । ಅಚಂಡ । ಆನುತಾಪನ । ಮಹಾಭಿಷಣ । ಯುವರು ದುರ್ಗಾಸುರನ ದಳ ಮಾಯುವರು
ಯುವರು ಸಹಾಯವಾಗಿ । ದೇವತೆಗಳ ಬಾಧಿಸಲು । ಆಗ ಶಿವನು ದುರ್ಗಾಸುರನ ಕೊಲ್ಲೆಂದು । ದೇವಿಯ ಕಳುಹಲು । ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ತ್ರಿಪುರೆ । ಬ್ರಹ್ಮಿ ।
ಕಾಮಾಕ್ಷಿ । ಕಮಲಾಕ್ಷಿ । ಕಾಳರಾತ್ರಿ । ತ್ರಿಪುರ ಭೈರವಿ । ದೃತಿ । ಜಯೆ । ವಿಜಯೆ । ಅಪರಾಜಿತೆ । ಗಜವಕ್ತ್ರೆ । ಮಹಿಷಘ್ನಿ । ಕ್ರೂರಾಪ್ರಿಯೆ । ಸುಭಾನಂದೆ । ಶಿ
ವಾರಾಹಿ । ಕಾಳರಾತ್ರಿ । ವಿಜಿಹ್ವ ಜಿಹ್ವೆ ತ್ರಿನೇತ್ರೆ । ತ್ರಿಪಾದೆ । ತ್ರಿವಕ್ತ್ರೆ । ಸರ್ವಮಂಗಳೆ । ಸರ್ವಾಕ್ಷಿ । ಸರ್ವ ಸುಂದರಿ । ಸಿದ್ಧ

ತಿ। ಬುದ್ಧಾವತಿ। ಸ್ವಾಹಾವತಿ। ಮಹಾನಿದ್ರೆ। ಪಾಶಪಾಣಿ। ಶರಭಾನನ। ಶರಮುಖಿ। ಮಯೂರವದನೆ। ಪಿಡಾನನೆ। ವಜ್ರೆ

ವತಿ। ತಾರಾವತಿ। ಶಾಖಾವತಿ। ಶುಭಾವತಿ। ನಿಸಃಬಿನಿ। ಮೋಹಿನಿ। ಮಾಯೆ। ಬಹುಮಾಯೆ। ಬಲಭದ್ರೆ। ಆಸ್ತಾಶ್ವಿನಿ ಯಂಕರಿ। ಕ್ಷೇಮಕರಿ। ಶುನಾನನೆ। ಶಂಖಿನಿ। ವಾ...

ಶರಿ। ಪದ್ಮಾವತಿ। ಪದ್ಮಸೇನಿ। ಪದ್ಮಾಕ್ಷಿ। ಪದ್ಮಾಸಿನಿ। ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿ। ಯಿವರು ಮೊದಲಾದ ಬಾಂಬಸ್ಮಾರಕ್ಷಿ। ಶ್ರೀಕಿಯರ ಹುಟ್ಟಿಸಿ। ಕಾಳರಾತ್ರಿಯ ದುರ್ಗಾಸುರನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿ

ದೇಳು। ಆ ಕ್ಷೇಮಾಗಿ। ಏಳಿಗೆ ದುರ್ಗಾಸುರನೆ।

ದೆ ಪತ್ರಿಗಳ ನೆಸೆ ಬಾಧಿಸಿ। ನಿನ ನಮ ಧನಾದರೆ। ನಂನವದತ್ತೆ। ಏಂದ್ರು ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಆಯಿದಾಳೆ। ಆಕೆಯ ನೋಡೆ

ಕಾ ದಾಯಿಸನು। ಅವ ದಂಡತಿ ಬಂದು। ಏಂ

ದು ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಯಿಯಲು। ಯಿಳೆ ದೇವಿಯ ರೂಪ ಶಕ್ತಾನೆಯ ನಷ್ಟ। ರತ್ನ ಖಚಿತ ಕುಪ್ಪಸ ವತ್ತಾಂಸು। ಮತ್ತ ರತ್ನ

ಖಚಿತವಾದ ಕುಂಡಲಕಿರೀಟ। ಮೆಟ್ಟು ಜೋ

ಡು। ಅಂದುಗೆಗಳಧರಿಸಿ। ಮೂವತ್ತೆರಡಾಯುಧವ ಕೊಂಡು। ಬತ್ತಿಗವಾಯು ಬಾಣವನೆಚ್ಚು ಸಿಯೆ ಸೇಯಲು।

ಅದು ಅವನ ಸಿನೆಯು। ಖಡ್ಗ ಕೊಟಗಳು ಹಾರಿಸ

ಲು। ಆ ದಾನವರ್ತ್ನ ಸಂಕಂಡು। ಶೀಕ್ಷಿಯಿಂ ಬಬಾಣವ ಬಿಡಲು। ಅಂತಾ ಬಾಣ ಬಿಂದೆ। ಅವ ಕತ್ತರಿಸಿದಳು। ಅವ ಬೆತ್ತ

ಬಿಡಲು। ಅವ ಸೂಲಂಬಿನಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿದಳು। ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದಿದಲು। ಶೂಲದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿದಳು। ಗದೆಯಿಂದಿದಲು। ದೇವಿಯ ರಥ ಜತ್ತಾಗಿ। ಅದು ಸಾವಿರ ತುಂಡಾಗೆ

ಯಿತ್ತು। ಪರ್ವತದಿಂದಿದಲು। ವಜ್ರದಿಂದ ಪುಡಿ ಮಾಡಿದಳು। ಬಳಿಕವನ ಬಲವೆಲ್ಲಾ ಸಂಹರಿಸಲು। ಅವ ಜಟ್ಟಿಗಾಳಗವ ಮಾಡಿನೆಂದು ಬರಲು। ಏಲಾಸದಿಂದ ಪದೇವಿ। ಸೂರ್ಯ

ಮಂಡಲಕೆ ಲಂಘಿಸಿ ಬಂದು। ದುರ್ಗಾಸುರನ ಹಾರಿಯಲು। ಪರ್ವತದಂತೆ ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದನು। ಮತ್ತೆಯೆದ್ದು ಸಯಿಂಕರವಾದ ಶರಣಾರೂಪಾಗಿ ಕಾದಲು।

ಖಂಡಾರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲಿ। ನಂದರಾಜನೆಂಬ ರಾಜನಿರ್ಪನು। ಅಲ್ಲಿ ಬಾಣಾ ಮಯೂರನೆಂಬ ಕವಿಗಳಿರ್ಪರು। ಬಲಿಕೆ ಬಾಣಂದು ದಿನ ಅರಸು ಜಲಕೇಳಿಗೆ ಹೋ [illegible]
ಮಯೂರನ ಕರೆಯಲು। ಆತನ ಭಾರ್ಯನು। ಅವನ ಕುಷ್ಠವು ಜಲಕೇಳಿಗೆ ಬರುವುದು ಹೇಂಗೆನಲು। ಆದಿನಲು [illegible] ಯಲು। ಯಿತ ಮಯೂರ। ಸೂರ್ಯನ ನುತಿಸಲು। ಅವ ಬಂದು ಯೆನ
ಬೇಕೆನಲು। ನಂನ ಕುಷ್ಠವ ತೊಲಗಿಸೆನಲು। ನಂನ ಸ್ತೋತ್ರ [illegible] ನವೆಸಲು। ನಿಂನ ಮೈಯು ಮಿಂಚುವಹಾಂಗೆ ಮಾಡುವೆ [illegible] ಗಣಾಯಕಾ ಪೋಂದು ಕಾಡಲು। ಮೈ ಮಿಂಚಾದಿ। ಜಲಗಾದಿ। ಅರಸು
ಲಕೇಳಿಗೆ ಹಾಗು ಬಾರಿ ಗತಾ ನೂರಾಗಲು। ನಂದರಾಜ ಕಂಡು। ಬಲೆ ಬಾಣಾಯು ವನ ಮೈ [illegible] ವೆಂದು। ತಾರ್ಕಾ ಯನಲು। ಸೂರ್ಯ [illegible] ನಕ್ಷತ್ರಗಣಾದಿಂದ ಮರೆಯ। ನಿಂ ಅದೆಂಥ
ನಲು। ಆಕೆರಗಾಯವ ದೆಲುದು ಸಾವ್ಯಾ ಸ್ತವೆ ಯನಲು। ಆ ಗಬ್ಬಾಣಾ। ನಂನ ಕೈ [illegible] [illegible] ಯೋಗವೆ ಪದೆಲ [illegible] ನೆಂದು। [illegible] [illegible] ಯು ಬಿಂಡಿಸಿ ಪಾಂಡು ಕೀರ
ನ ನುತಿಸಿ ದನದಿಂತೆನೆ। ದೇವಮೂಲ್ಯಯೋಳಿವ ತ್ರಿಶೂಲಧರ ಕರು [illegible] ದೇವ ಸ್ತೋತ್ರ [illegible] ಧಾರಕರು ಗಾಮೆಡ। ದೇವತ್ರಿಲೋಚನ ಮಹಾಸು [illegible] ವೆ ಕರು
ಮೆದು। ಲಿಂಬಿಸಾ ನಿತ್ಯಂ ಬಬ್ಬಿಂಬಲಂ ಪಚ ಕೋಸನೆ ಮೆಂಬ [illegible] ಸು ಡಿಗೆಲ್ಲಿ। ದವಿಯರು [illegible] ಪಿಸಿ। ಅವ ಬಂದುಗೆಲಲು ರಾನೆಂದು। ಶಿವಂ ನೆಜಿ [illegible] ಕೈಯು ಶಿವ ಬಂದು
ತಲೆ ಭಾಣಾ। ಹೊಂಗೆ ಬಂದುಗೆಲ ದಿಂಯನಲು ಕ್ಷೋಪ ಪರಿಗೆ ಕತ್ತೆಲುದು ಸಹಾಜವೆನಲು। ಆಗ [illegible] ಮೆ ಜ್ಞಿಹ ಸಗಲ್ [illegible] ಟು। ಯಿಂ ನೆನು ಬೆ [illegible] ನಲು। ಮೋಟ ಮೊಂತ ರಿಸೆ
ಕಾಲ ಕಾಡು ವವರವ ಕಾಡಿಂಯನಲು। ಕಾಟು ಕೈಲಾ ಸಕೆರಳ ದಾ ಯುದ್ಧ ರೂ॥ ೧೨೬ ॥ ಸಿಂಧು ದೇಶದಲಿ ಸಿಂಧೂರಾಜನೆಂಬ ಶರಣಾ ನಿಪ್ಪ॥ ಆತನ ಸತಿಯು ರೇ [illegible]
ಸನಾಜಿಯರು। ಯಿವರು ಜಂಗಮ ಭಕ್ತಿ ಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಬಾಂದು ದಿನ ದಾಂಯೆ ದಿ। ಜಂಗಮ ರೂಪಾದಿ ಬಂದು। ಶ್ರೀ ಸಿಂಧೂರಾಯನ [illegible] ಯಲು। ಆಗ ಶಿವ ಸು ಕ್ಷೀ
ರಾಯನವೆಂನಮಷೆ ಯೋಳಗಾ ಕ್ಷೇರಾಂದು। ಅತನರೂಪಿನಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರಲು। ಮತ್ತೆಯು ಜಬಿಯಲು। ಅಲಸು ನಡದೆ ದೇಹ ದಮೆ ಲೆಗಂ ಡು ಗಲೆಲಿಲು। ಆಗ ಅರಸಿ ನಬಂದು

[illegible]

నశిష్యు। ముద్దలను। వెదవసొదువాగ లుసులుసుగురువి నమిలి సిడిరియలు। ఆశక్షు పాగవ్యదిందనిస లూనిదెయలొ। ఖా కా నాగెందు శివిసలు। అవ

తెగలుఖాలం ముదినరికశ్శిరలింగదగుడిగెబందు అలిదర్శరిరెనుతింబుతగుడియు। మూరుసుతబగలు। బలెకగుడియువాగలు। కానన్నశవలిదు

ముదలుక్షెలానశెయ దెసూ॥గళఖాలింగశెకెరస్వాతెంనెయెంబు దకెకథె॥ మరుతెనమగన క్షుష। నమగమయూలె। యమగావాగ। నెమసఅజను

లదెశెబనాత్యుంగుతిరెలు। అవనిగెనాలా రుహొంనాముళ్లెగు। అవరమబివెయూగదక్కె। రాజవశుమ్మారు బందరు। నిశదదెకెదమహొంత్రెనాబ్బు

శంబుదేశ్శసానందగెలాభ్యుగు। కాం బాజికెశద శ్రీమాంఅయెంబలివగెయాభ్యుఖ్యు। హకాంశనాదెశదఖకాత్రాత్మ। నాబ్బునకు। కాత్రుధారెగ

దు। అమరదెశకెనళ్ళుహలు। దారియ అవిశ్వామిత్ర బందు। అశిమ్మాదువకొడలు। అయెరు హాదృద్విగనియల్లనెశెత్తిరలు। ఆగజెదుమాబ

యు। సంసలుదాసిసమూడిదిరాయెందు। నంఖుశంనాముగళ్ళు। కెవిగళ్ళు। బతురంగబలవెలలూభాగలిత్యంమశృవిసలు। హొంగతెని। హొందిరు

సజలాంగి। వసదలితిరుగుతా। అగస్యమునియశందు నమస్కరిసి। తమగెశాపబందుదహెళలు। నిగ్రలింగనెశరనాతెంవరె। యాశావవలిదియెందలెళ్ళి

అగస్త్యశైలానశెహాగలు। యుతెయువరు। శివధర్మయెంబబ్రగ్రద్యానలింగవతారెనలు। అవలత్తమనెశ్కరలింగవతాగలు। అలిసెహాగి। యుష్యతాందుదినలిం

గక్కె నమస్కారవమూదలు। శంనాముకివిబతురంగబలసహవదెకొందు। తంయవదెశక్కెహాగా। లింగపూజెయమూడికైలా సెసెహాదరూ॥ ...

...ದಸ್ತೇ ಕಥೆ॥ ಅವಂತಿದೇಶದಲ್ಲಿ। ಮಂದರನೆಂಬ ವಿಪ್ರನು। ಪಿಂಗಳೆಯೆಂಬ ವೇಶಿಯು। ಯಿಬ್ಬರು ಸಂಭೋಗದಲ್ಲಿರುತಿರಲು। ಋಷಭಯೋಗಿಯೆಂಬ ಗುರುಮೂರ್ತಿ...
...ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬರಲು। ಮಜ್ಜನ ಭೋಜನದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸಿ। ಆ ವರ ಶಿವಭಕ್ತರು। ಆಯುಷ್ಯ ತೀರಿ ತಾನು ಮರಣವಾಗಲು। ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಸತ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ...
...ದೇಶದ। ವಜ್ರಬಾಹು ರಾಜನ ಪುತ್ರ। ಸುಮತಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವಾಗ। ಆಕೆಗೆ ಸವತಿ ವಿಷವನಿಕ್ಕಲು। ಅದರಿಂದ ದೇಹ ನವೆದು ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ। ಆ ವಿಷದ ದುಃಖ...
ದಿಂದ। ಶಿಶುವು ತಾನು ಸಹಿತ ಕಾಡ ಹೊಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿ
ದಾಕರನೆಂಬ ನಾಮಧೇಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು।
...ಶುಭ ವಾದ ದವ ಮೇಲೆ ಮಡಗಲು। ಬಿನಾತಿ
...ಭದ್ರಾಯುವೆಂಬ ಪೆಸರಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು।
...ಷಣಂಬು ವನದಿ। ಅವರ ಸಂಹರಿಸಿ
ಲಾದರಾಯನೆಂಬ ಲೋಕದ। ಯಿಬ್ಬರನು ಆರ ನ್ನು ನೃಪರ ಹಲ್ಲು। ಅಲ್ಲಿಂದಲತ್ತ ಆಯುಷ್ಯ ಲ್ಲಾ ವೈಶ್ಯ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ
ಅವನ ಅಲಕ್ಷದಿಂದ ಆಕೆಯ ಜ್ಞಾನ ಮಾಡಲು। ಆ ಕೈ ಕುಸಾ ಯಿಯು। ಸುಮತಿ ಅಲ್ಲಿ ಲಿರಲು। ಆಗ ಋಷಭಯೋಗಿ ಬರಲು
ಯಥರಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ಪಡೆದು। ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರಾನೆಯ ಶಕ್ತಿಯನು ಪಾದಿದರೆ ಶತ್ರುಗಳ ಸಾಹಸ ಶಂಖುವನು...
ಬಲ್ಲಿ ಭದ್ರಾಯು। ತಂನ ತಂದೆಯು। ಮಗಧದೇಶದ ಹೇಮರಥ ರಾಯನು ಸೆರೆಯ ಹಾಕಿ ರಾಜ್ಯವ ಹಾಳು ಮಾಡಲು। ...
ತಂದೆಯ ಬಿಡಿಸಿ। ತಾಯ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು। ಅತ್ತ ಆರ್ಯದೇಶದ ಚಿತ್ರವರ್ಮನ ಮಗಳು। ಸೀಮಂತಿನಿಯು। ನಿಷಧದ
...ದ್ರಸೇನನ ಮಗ ಚಂದ್ರಾಂಗದನ ಮದುವೆಯಾಗಿರಲು। ಯಿತ್ತ ಭದ್ರಾಯುವಿನ ಮದುವೆ। ಮೊದಲ ಜನ್ಮದ ಪಿಂಗಳೆಯೆಂಬ ವೇಶಿಯು। ಸೀಮಂತಿನಿಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ। ಕೀರ್ತಿಮಾ...
...ಯೆಂಬ ಪೆಸರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ। ಆ ಭದ್ರಾಯುವನು ಮದುವೆಯಾಗಿ। ಋಷಭಯೋಗಿಗೆ ಸತ್ಕಾರವ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರು॥ ೧೮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗಣಂಗಳ್ಗೆ
...ಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಕಾಶ್ಮೀರದೇಶದಲ್ಲಿಯು। ಕನಕಸಾ— ಗರಮರದಲ್ಲಿ। ಬ್ರಾಹ್ಮರಳಸಿಕ್ಕಲು। ಪಿತೃಗಳು ಕಷ್ಟ। ತಲೆಯು ಹೋಯಿಲ ದಶರಥ ಮೊಯಿವಾಗ। ಬ್ರಹ್ಮ...

ಸೆರೆಹಾರಿದು । ಅದರ ಜಾಗ್ರದಿಂ ವರು ಪ್ರಾಪ್ತೆ । ಇಂಜಾಮಿತ್ರ ನಿಶಾ ರಣನಾಲ್ಕನೊಳಗೆ ಜಾಗಲು । ಆ ಮಂತ್ರ್ಯದಿಂ ವಕ್ಕೆಲಾನ ಹಾಯಿತೆನಲು । ಯಮಕೆಳ್ಳ ತಪ್ಪಿ ದೇವನೆಂದು ಹಾ ಕನಸು
ಜನವಂದೆಂಬ ವಕೆ ಕಥೆ ॥ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೇಶದಲಿ । ಅತಿಶುದ್ಧನೆಂಬರಸು ರಾಜ್ಯವಾಳುತಿರುತಿರ್ಪ ಹೊಂದುದಿನ ಬೇಂಟೆಗೆ ಹೋಗಲು । ಹುಲಿ ಹಿಡಿದು ಮರಣವಾಗಲು । ಅರಸಿನ ಸತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದು
ಆ ಮೇಲೆ ಆ ರಾಜ್ಯವ ಮಂತ್ರಿ ನಡೆಸುತಿರಲು । ಪುಂಜುಗಳಿಂದಲಾ ಮಂತ್ರಿಯೋಸಾಯಲು । ಬಳಿಕ ಅರಸಿ ನಸಲಿ ದಿಕ್ಕಿಲದೆ । ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ । ಮಗನ ಹೆತ್ತಳು ಹೊಂದುದಿನ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮ
ಡುವಾಗ । ಆ ಶಿಶುವು ನಂನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿಯೆಂದು ತಾಯ ಕೇಳಲು । ಆನುಡಿಯ ಕೇಳವನು ಕೇಳಲು । ಇಂದ್ರನ ಕರೆದು । ಯೋ ಅತಿಶುದ್ಧರಾಯನ ಮಕ್ಕಳು ಹಿರಿಯ ನೆಲಿ । ಆಗ ಇಂದ್ರ ಅವನ ಕರ್ತೋಂದು
ಹೋಗಿ । ಹೊಂದು ಇಡೆಲ ಶಾಸ್ತ್ರ । ಅವನೆ ಮಾವನ
ಅರಸನಂದಿಸ್ಸಲಾದ ಕೆಬಂದು ಪೋರನೆಂಬ ಕಳ್ಳನ
ನಬ್ಬಿದಮುಷ್ಟ ಕಬರಲು । ಅವ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ।
ಮುಷ್ಟಿ ಕಬರು ಅದೆನು ಕಾರಣವೆನಲು । ಇವ
ಮಗನೆ ನಿಸ್ಕಳು ಹೇಬರಲು । ಬಳಿಕ ಅವಿಶುದ್ಧನಂ ನನೆ ನಹೊವಾಗಿ । ತಂನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ । ರಾಜ್ಯವಾಳುತಿರಲು । ಆಗ ಪ್ರಜೆಗಳು
ಕಂಬಕೆಕಟ್ಟಿರಲು । ಇವನಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಧಿಕ್ಕಾರ ಬಡುಕನೆನಲು । ಆ ನುಡಿಯ ಅರಸು ಕೇಳಿ । ಅವನ ಶಿರವದ ದಿನಲು । ಆಗ
ಕರದೊಯ್ಯಲು । ಇವತ ಅರಸು ವಿ ನಯನಾಗರಲು । ಆಗ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಮುನಿ ಬರಲು । ನಸ್ತರಿಸಿ ಬಳಿ ತೆ ಮುನಿಯೊ । ಇಂತೀ ಪಾಪ
ನಕಯುಬ ಲಿದ್ದ ಡೊಂ ನಾವೆಂಯ ಕಳೆ ಲಿಂಗದ ಸುದಿಗೆ ಜಂಗಮ ಯಮ್ಮೆದಿಷ್ಟಾ ಕಿದ ಮಂತ್ರ್ಯದಿಂದ । ಮುಷ್ಟ ಕಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳಿ
ದನುಡಿ ... ಇಪ್ಪಲಾ ಪಾಪಕರ್ಮವಿಧ್ವಂಸವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ ॥ ಕರ್ಣಾಟಕ ದೇಶದ ಬರಾಟಪುರದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಥಿವ ವಲ್ಲಭರೆಂಬ । ರಾಜಪುತ್ರ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರರು ಇವರೊಬ್ಬರು ದುಷ್ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರಲು । ತಾಂ
ಬಿಡದೆ ಇಯಗಳು ಹೋರಡೆ ... ಅರುಣಾಮಪುರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ । ದ್ರವ್ಯ ಅಕ್ಕ ಗಳ ಕದ್ದು । ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ । ಬಾರಿಯಾಯಿತೆಂದು । ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಗಲು । ಆಗ ಪಾರ್ಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬರಲು । ಯೋಹೊಪ್ಪಿಗೆ ಗಳ
... ಅಕ್ಕಿಯ ಕೊಡಿಯನೆ । ಬದ್ದಕ್ಕಿಯ ಆದುದಕೊಯೆಂದು ಹೋಗಲು । ಇವ ಅಕ್ಕಿಯ ಆದುದಕೊಂದು । ಹೋಗಿ । ಬಾನ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗಕೆ ತೋಪಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿ । ಇತ್ತಯಾರ್ಗೆ ಕರುತಾಮ

[illegible] ಪಾದದಿಂ ಬಿಡದೆ [illegible] ಹಾಸ್ಯ [illegible] ನಾಗಿ ಯುಬ್ಬರ [illegible] ಪಾದದಿ [illegible] ಯಲ್ಲಿ [illegible]

ಹುಟ್ಟಿಂತ ನಂಬು । ನಿಶ್ಚಿತ ನೀವು । ಆಗ ಯುದ್ಧ ಬರಲು । ನಮ್ಮ ವಿನಯನಾಗಿ ನಂಬು । ಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಿರಿ ಸಲು । ಉಬ್ಬರ [illegible] ನಾಗಿ [illegible] ಹೋಗುವ [illegible]

ಹುಟ್ಟ ವರ್ಷ ಪಡೆದವನಲು । ಅವರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ನೈವೇದ್ಯ ಭಕ್ತರ ಮನದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ತಂದ ವನವಾಸ । ಲೋಕ [illegible] ಹೋಗುವದ ನೋಡಲು ದರ್ಶನ ಹೊಗಿ ನಿನವನಲು । ಅತ್ತ [illegible]

ಭಕ್ತರ ನಂಬಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗ । ಅತಿ ವಿಯ್ಯ ನುಡಿ । ಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ ಪದವಲ್ಲಿ ನಡೆದು ತಿರಲು । ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗಲು ಹೋಗದಿ ನಲು । ಹೊ ಬ್ಬ ಬಂದ ಅತಿ ಯ ಶಾದಿ [illegible] ವೆಂಬು ವಚನ ಕಥೆ । ಗೌತಮ [illegible]

ನವನಾಥ ಬಂದವ ಅತ್ತಿ ವಿಯ್ಯ ಮರನಾಮಗ್ರಹ । ಅತ್ತ ನವತಿ ಸ್ತುತಿ ನಮಗೆ ಸುದಿನ ವಂದ ಕೆಲಲು । ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಶಿವ ಧ್ಯಾನ ಬಲ ವಲು ಬ್ಬ ಗುರು ಸ್ತುತಿ ದಿನೆ । ಅವರಂದು ಬರು । ಬಲ್ಲೆ

ಇಡು ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡಲು । ಅವನ ಯಮ ದೂತರು । ಪ್ರೆನಂದು ಬರಲು । ಆಗ ಶಿವ ದೂತರು ಬಂದು ಮುಪ್ಪ ಕದಲಿ ಹೊ ಯ್ಯ ಬಲು । ಯುತ್ತ ಯಮನು [illegible] ಇತ್ತ ವಿ ಯನೂ ಯುಬ [illegible]

ಪತ್ತಿಂದು । ಬಿಂತಿನ ತಿರಲು । ಆಗ ನಾರದರು । ನಿಂಬರಲು । ಯಮನು । ಪಲ್ಲವು ನಿಂದು । ಅತ್ತಿ ವಿಯ್ಯನ ಮನೋಮಂ [illegible] ವಿದ್ಯಾದಿ ವನಂದು ಪುಷ್ಪ ಸಂಬಂತ ನಲು ಶಿವ [illegible]

ಒದನೆ ತಾಗಿ । ಬೊಂದು ಶಿವ ಪ್ರಾಪ್ತ ವೆಂದು ದಲಿಂದ । ಶಿವಾಯೆಂಬ ನಾಮವ ಜಪಿಸಿದ ಕಾರಣ ಮುಪ್ಪ ಕದಲಿ ಸ್ಥಲ ಸಕಲ ದೇವರು [illegible]

ಬಂದೆಂಬ ಕಥೆ । ಮತ್ತ ಶಿವ ಶಿವ । ಭಗವತಿ ಯೆಂಬ ಬಹು ಕದಲಿ । ಸುವರ್ಣ ನಂಬ ಶಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗ ಜಾತ ಬಂಬವ ಸು । ಮಗನ ನಾಮದಿಂದ ವತಿ ಗುರು ತಿರಲು । ಮಾಸ್ವಾಮಿ ತರುಗಳು [illegible]

ನನಲು । ಆವ ಮತ್ತ ಚಿತ್ತ ನು । ತಾ ಕಿಕರ ಮರದ ಶಿಂಕೆಷ್ಟ ನಾನೆಂಬ ಪ್ರನಮ ನೆಯಕಲ್ಲ ವಿಸೆ ಹೋಗಲು । ಅಭಯ ಜತನಿನಾರೆಂದು ಕೇಳಲು । ನಾ [illegible] ನಲು । ಆಗ ಯುವ [illegible]

[illegible] ನವ ಬರದು । ಹಿಂಗೆ ತಾರ ಗಬ ಹುದೆ । ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡು । ಅಲ್ಲದಿ ದ್ವಶಿ । ಹುಚ ಗಲ್ಲ ನಾ ದ ರೂ [illegible] ವೆಂದು ಹಾವ ನಿನಲು । ಆ ಮಾತ [illegible]

[illegible] ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತಲು । ಗಂಡಲು ಸಿನ ಹೋಗಲು । ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹಾನಿ । ಉಬ್ಬರ ಮನ [illegible] ಸಲು । ಅನೆ ಸುಪ್ರಭ ಬರಲು । ಯುವ ಯ [illegible] ಬನ [illegible]

ಕೆಲು। ಅವನಿಶರಜ್ಞ್ನೆ ಬನವ ಮಾಡಲು। ಶಿವಧೂತರು ಬಂದು ಯಿವಕೆಸರತೆಗದ ಕೊಳ್ಳ ವಲದ ವಕದಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿದ ಫಲದಿಂದ ಪ್ರಾಣನ [illegible]

ಮುಪ್ಪುವನವಪ್ಪಿನಸು ಬೆಂಬೆಂಬುವಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಕಾಂಪಿಲ ದೇಶದಲ್ಲಿಯು। ಮುಕುಂದಪುರದಲ್ಲಿ। ಜ್ಞಾನನೆಂಬ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣನು। ಪುಷ್ಪಕೆನ ಲಿಂಗವ ಮಾತ್ರ ಕ್ಷೇಮ [illegible]

ದಿನ ಮಳ್ಳೆಹಾಯು ಹುದು। ಕಾವಳ್ಳವಾದಿ ಕೆಲು। ಆ ಗಮುಪ್ಪ ದಿನ್ನಿ ಸಂಕಿದ। ವೇದಧರ್ಮಿಕ ಯೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬರಲು। ಯಾ ಜ್ಞಾನನನು ಕಂಡು। ಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತಿದ್ದಿರೆಂದು ಕೇಳಲು। ಮುಮಂದೆಕ್ಕರೆ ಲಿಂಗದೇವರಿಗೆ [illegible]

ತೆಯುವನು ನಂನದರಿದ್ರಯಾತ ಜಿಂದ ಹೋದಿತೆನಲು। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪವನರ್ಪಿಸಿ ನಿದರೆ ಹಾದಿತೆಂದು। ವೇದಧರ್ಮನ ಪೇಳೆ ಹೋಗಲು। ಆ ಪೆಟೆಯವನು ಪುಷ್ಪದ ತೋಂಟದವಳ [illegible]। ಆ ಪುಷ್ಪವ ಮುಂದೆಕ್ಕರಗೆ ಅರ್ಪಿಸಲು। ಆ

ದದಿನಮಂತ್ರ ಬಂದು। ಅಮೃತ ತವ ಕಾಡಲು। ಆದಸಿ ವಿಸಿದರೆ [illegible] ದ್ರಹಿಂಗಿಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು॥ ೧೬೭॥ ಶ್ರೀ॥ ಪತ್ರೆಯನ ವಿಕಸುವಯೆಂಬದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಪಾಮಿ ಯೆಂಬ ಹಾರಿ [illegible]। ಗಂಡನ ತುಲಿ [illegible]

ಡಿಯಲಾಡಿದೆ। ಶೂದ್ರನ [illegible] ಕೊಂಡಿರಲು। ಯಾಂದು ದಿನ [illegible] ರಾತ್ರೆಯಲಿ। ಆ ಕಳ್ಳಕರಲಂಪ್ಪಿ ಬರಲು। ಯಿದು ಯಾರ [illegible] ಯೆ [illegible] ಂದು ಲಿಂದು। [illegible]

ರುದೇಶ ಪುಷ್ಪಂ ಮಾನಿಸ್ಸ ವಜರಲಿ [illegible]। ಯಾಷ್ಟನ [illegible] ಗಳಲು। ಆಂದವರಾಯುಗಳು। ನಿನ ಲಿಯೂದರು ಬದುಕೆಕಾಂಯೆಂಮದಾ [illegible] ರದಿನಲು। ಆಗ [illegible]

ಕಾನತ್ರಿವರಕ್ಕೂ ದೆಹಾನಿ। ಗುರ್ದಿಯಹಿಂದೆಬಿ [illegible] ಲ್ಲಿ ಪತ್ರೆಯಮ ರದಡಿಯ [illegible] ತಿರಲು। ಬಾಷ್ಪ ಪತ್ರೆಯ [illegible] ಗ। ಬಂದು [illegible]

ಪ್ಪುನೊಯಲು। ತೇಗದು ಕಡೆಗೆ ಬಿಪ್ಪಲು। ಆ ಬಿಪ್ಪ ಪತ್ರೆ ಹಾಗಿ ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು। ಆ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಅವಳಿಗೆ [illegible]

ಗ ಪುಷ್ಪಕಬರಲು। ಯೆರಿಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದಳು॥ ೧೬೮॥ ಶ್ರೀ॥ ವಿಪಾರ [illegible] ಕಥೆ॥ [illegible] ಗಂಧ [illegible] ಬರಲು। [illegible]

ಡುಕುಳ್ಳ [illegible] ಸಿಕೊಂಡು। ನಮಗೆ [illegible] ಕಥೆ ಹೇಳಿಯೆನಲು। ಆಗ ಹೇಳಿದನು। [illegible] ದೇಶದ [illegible] ರದಲ್ಲಿ। ನಾಗ [illegible] ಬರೆಂಬ [illegible] ರು। [illegible] ದಿರಲು।

ಶಾಯಾತಂ ಪೆಗಳುಪಾರದಿನಲು । ಅವರು ಹಾಗಿ ಜೆರಿಯಾಂಡು ಮನೆಯ ಶಕ್ತಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತೆ । ಯಾಸಿ ಸಾರದ ಶರ ಪಾಯ್ಸ ಯೆಂಬ ಕೊಡು । ಅವರ ಕಾಂಡು ತ್ರಿಪ್ತಿಯ ಕೊಂಡ ಪೆಲರನ್ನು ಹಲಿಸ್ತು । ಹೀಗೆ
ಲಾಘ್ವಾಪಾರಿಗಳಂತೆ । ಲೂರೋಳ್ಗೆ ಗಿಧ್ದುಯಾಂದು ದಿನಸ್ಸೋಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾದಿಗಾರರು ಯಿಲ್ಲದಿರಲು । ಅವರಿಗೆ ದತ್ತೂರಿಯ ಪ್ಪೋಕಿ । ಅವರ ದ್ರವ್ಯ ತೆಗೆಂಡ್ರೆ । ಹಾಗು ವಾಗದಾರಿ ಯಲಿಯೊಂದ್ಮಲಿ
ಂಗದ ಗುಡಿಯಿರಲು । ಕಾದನಿಭ್ರ ತೆಂದು । ಗೋಲ್ಲರ ಮನೆಯ ಪಲಿಶಕ್ತು ತೆಂದ ತುಪ್ಪ ಬಿಂದ । ಬಿಪವ ಮುಕ್ತ ಸಿ । ಹಾಂ ಸುಗಲ ಹಂಜೆ ಕೊಂಡು ಹಾಗರಲು । ಯಿ ಅಸಾದಿಗಾರರಿಜ್ಜ ಪು । ಅರಸಿಗೆ ಹೆ
ಳಲು । ಮಂದಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಶಳ್ಳರ ಹಿಡಿತರಿಸಿ । ಶಿರಛ್ಛೆದನಖಮಾಡಲು । ಲವರಂಗ ಮಥಾತ ಹೊಂಸ್ಸಗಳು । ಶಿವಧಾತರು ಬಂದು ಬಿಡಿಸಿ ಯಾಂಸ್ಗ ಗ । ಯಿವಗಮನ್ನು ವೆನೆಂವಸ್ತ್ರಾ ಯೆಂ । ದು ಕೇಳ್ವಲು ।
ವರು ಹಾಂ ನಹಂಬಿಕೆ ಕೊಂಬ ಗ । ಲಿಂಗದ ಬಲ್ಲಿಸ್ಥೆ ದಿಪವ ಮುಕ್ತಿ ಸಿದ ಫಲದಿಂದ । ಕೈಲಾಸ ಸಶೆ ಯಾ ಯ್ಯುಳ ಯೆಂದು । ಕೊಂಡು ಹಿಡರೂ । … ಪ್ರದತ್ತಿ ನಾ ಪಮಾಡು ವನೆಂಬು ದಕ್ಕೆ
ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುರ ಪರ್ವತದ ಶಿಯದವನದಲ್ಲಿ । ಮಲ್ಲಿ ಕಾಜುನನಂಬಿಲಿ ಬರದ । ಬಾನವ । ಬಾಂಧ್ಸ್ಥಾನ ತಿಂಬುಲದಕ್ಕೆ ಬರಲು । ಮಾ ಜಾರಿ ಕಂಡು ಬಾಗಿಲ ಪೂಜಿಸೊಂಡು । ಆಸ್ಥಾನಸೂಲಕ್ಕೆ
ಅದು ಹಾಯಲು … ಯಮ ಧರ್ತರೋ ಯ್ಯಲು । ಅಗಯಮನ । ಯಿ ಧರಮನ್ನು ಬಿಸೆಂದು ಕೇಳಲು । ಶಾಲ್ಯ ವಾಗಯಿದ್ದ ಪ್ರಾಣ ಶಯನ್ನು ಕಂಬಿ । ಲಿಂಗದ ಗುಡಿಯ ಸುತ್ತ ಪಾದದ
ಲು । ಪ್ರದಕ್ಷಿಣದ ಫಲವೆಲ್ಲ ಹೆಂದು । ಕೇಳ್ವಲು । ಅದು ಕಿರಾತ ದೇಶದರಸಿನ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ । ಬಿಮಶ… ನೆಂಬುದೆ ಸ್ವರಿ ನಿಂ ಹುಟ್ಟಿತು । ಮತ್ತೆ ಸಾರಾ ಕೃಷ್ಣ ಜೇಶದರಸಿನಲ್ಲಿ । ಗಾಂಧಾರ ದೇಶದರ
ಸಿನಲ್ಲಿ । ಅವಂತಿ ದೇಶದ ರಾಜನಲ್ಲಿ । ಮಾಳವ ದೇಶದ ರಾಜನಲ್ಲಿ । ಸ್ಪಿಂಧ ದೇಶದ ಸ್ಪಿಂಧ ವರಾಜನಲ್ಲಿ । ಪಾಂಡ್ಯರಾಯನಲ್ಲಿ । ಪಟ್ಟಾ ಕ್ಕವನ್ನು । ನೆಂಬುದೆ ಸ್ವರಿ ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಸುಖದಲ್ಲಿ ರಲು । ಯಿ
ಂನೇಳು । ಬನನಿತಿಂಯುಜನ್ಮಗಳು । ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಯಾಂದು ಕಳ್ಳತಿಂಯು । ಮಾಂಸವ ತಜ್ಜೆ ಕೊಂಡ್ಯ ಹಾಗುವಾಗ । ಗಿಡಗ ಅಪ್ಪಿ ಕೊಂಡು ಬರಲು । ಹಿಡಿಯಲಿ । ಲಿಂಗದಗುಡಿಯ ಸುತ್ತ ಹಾರಾಡು
ತಿರಲು । ನಿಪಗಳಿ ಡು ಕೊಂಡ್ಡು । ಹಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುಪು । ಅದು ಮರಣವಾಗಲು । ಯಿದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ್ಯವೆಂದು ಕೇಳಲು । ಯಿದು ಲಿಂಗ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಯವಮಾಡಿದೆ ನಲು । ಅದ ಬಿದಿಂದ । ಕಾಜಿ ಪ
ಶ್ರೀಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಂದು ನಲ್ಲರು । ಅದು ಪ್ರಥಮ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ । ಕಯ್ಯು ಧ್ವಜಿಯೆಂಬ ನಾಮವಿಂದ । ಯಾಪ್ಪರನಿನ ಮಗಳಾಂ ದಿ … ಯಿದು ಬಿ ದನ ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಂಜಯ ವೆಳ ದ ಪ್ರಂಜಯನಾ ।

ಜನಪಮಗಳ್ಗಾದಿ ಕೆಲ್ಲಿಂಗದೆ ಶಿವರಸಿನಮಗಳಾನಿ। ಮಗಧ ದೇಶದ ರಾಜನಮಗಳಾದಿ। ಮಧು ಕೆಂಪದಾನಾ ರುಪನರಾಜನ ಮಗಳಾಗಿ। ಮತ್ತೆಂಪ ಯಾತಿರಾಜನ ಮೋಂಯ ಮಗಳಾಗಿ। ವಸುಮತಿಯೆಂಬ
ನಾಮದಿಂ ದ್ವಂಯಾ ಪದ್ಮನೆಗೆಯ್ಯೊಸು ಜನದ ಲಿಂಯು। ತ್ರಾನೆ ಸತಿಯಾಗಿ ಬಂದು। ಯುಬ್ಬರು ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಲಿಂಗಪ್ರದಕ್ಷಿಣವ ಮಾಡಿ। ಶ್ರೀಲಾಸನ್ನಿಹಾದರೂ।। [illegible] ಮನಾವಿ ವಾಂಯ ಸಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ। ಪಿವ
ವಂತರಾಜನು। ತಂನ ಮನೆಗೆ ಸುಬಡವಿಯೆ ೧೦ದ ಪ್ರಾವಿನಿ। ಪೂವಕ್ಕೊಂಡು ಕೊಳಿಯು। ಮೂಯು ಲಕ್ಷ ರಾಲ ಯುತ್ತೂಕನವರತ್ನಂಗಳ। ತಾಳಿಯೆಂದರೆ ಹದಿಮೂರ್ನ ಸಿರೆಂದು ತಿಳಿಲು [illegible]ದು। ಬಂದಿಗ
ಲೀಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು। ಶಾಖಪತ್ರಿಕಾಕ್ಷಿ ಬಂದು। ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಮನೆಯು ಲಿ। ನಾಮದಿನ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ಕಂಡು। ನಾಚಿ ಆರತ್ನಗಳನಲಿ ಸುಖದಿ ಮಹಾಗಲು। ಅದು ರತ್ನೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗವಾಗಿತ್ತು। ಆ
ಲಿಂಗದಲಿ ಕಲಾವತಿಯೆಂಬ ಮಹಶಿಯು। ನವನ ವಾದಿ ಪುರವಾಗಲು। ಆ ಫಲದಿಂದ। ವಸುವದಿಂಯೆಂಬ ಗಂಧರ್ವನಲ್ಲಿ। ರತ್ನಾವಳಿಯೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿ। ಆ ರತ್ನೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವ
ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು। ಆಕೆಯ ಗೆಳತಿಯರು। ಅನಂಗ ಲಿಕೆ। ಪೈ। ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯೆಂಬವರು ಸಂಗಡ ಬಂದು। ಲಿಂಗಪೂಜೆ ಸಲು। ಆ ಲಿಂಗಲು ರತ್ನಾವಳಿಗೆ ನಾಗಪುರುಷ ಗಂಡನಾದ
ನೊಂಯನಲು। ಕೆಲ್ಲಿನಂತೆ ಸಮಸ್ತು। ಸಖಿಯರ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ಹಾಗು ಪಾಗ। ಸುಬಾಹುವೆಂಬ ರಕ್ಕಸ। ನಾಲ್ವರನೊಯತ್ತಿರಾ ಂಡು ಹಾಗು ಪಾಗಲ ಶಿವನೆ। ನಿಂನ ಮಾಜ್ಞೆಯ ಮಾಡಿ।
ನಂಯಲ್ಲಿ ಮಾನಡಾದರೆ ಯಾಕೆ ತುಂಬೆಂದು ಮರತ್ನಾ ವಲಿಯನಲು। ಆಗ ರತ್ನಚೂಡನೆಂಬ ನಾಗಪುರುಷ ಬಂದು ಸುಬಾಹುವೆಂಬ ರಕ್ಕಸನ ಕೊಂದು। ಯುವರ ಬಿಡಿಸಲು। ಯಾನಾಲ್ವ
ರು। ಆ ರತ್ನಚೂಡನ ನೆಮದಿಯ ಯಾನಿ। ರತ್ನೇಶ್ವರಲಿಂಗ ಪೂಲಗೆ ಕಾಂತ್ರನಾದರೂ।। [illegible]। ಲಿಂಗವನ್ನೊಡುವನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ।। ಮಗಧ ದೇಶದಲ್ಲಿ। ಚಿತ್ರಸೇನನೆಂಬ ರಾಜ್ಞನು। ಮದವತಿಯೆಂಬ
ಸತಿಯೊಡನೆ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿರುತ್ತ। ಬಾಂಡು ದಿನವನಕ್ಕೆ ಹಾಗಿ। ಜಂಪಿಯಾಡುತ್ತೆ। ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲಕೇತುವೆಂಬ ರಕ್ಕಸನ ಕಂಡು। ಸುಖದಲ್ಲಿರುವಾಗ। ಆ ರಕ್ಕಸನ ತಂಮನು। ನಂಯುಂನಾನ ಕೊಂದವ
ನಿಗೆ ಕೆಡ ತರಬೇಕೆಂದು। ಕಪಟದಿಂದ ಅರಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು। ನಾನು ಬಾಣಸವ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಮದಗಿ ಕೊಳ್ಳಲು। ಬಾಂದು ದಿನ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ರಾಜನ ಪಾಗಡಿಸು

ವಾಗ। ಅಂತವೋಗಿ ನರಮಾಂಸ ಚೆರದಿರಲು। ಅವವ ಸಿಷ್ಟಮುನಿ [illegible]

[illegible]

ಧವಿನ ಕಂಡು। ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಅಧಿಕವೆಂದು। ತಿಳಿದು ನು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಶಿವನಾಗಿ। ಯಲರೂ ಕೈಲಾಸಕೈದಿದರು॥ ೧೭ ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ಹುಲಿಯ ಹಾಂಗೆ ಶಿವಗಾತ್ರ ಬಂದಿತೆಂಬಾಬ
ಲು ಹಸಾನ ಕಥೆ ಕೇಳು ಪ್ರಗತಿ ಘಾತಾದಿಯೆಂಬ ರಕ್ತನವಮಕಳು। ನಿಸ ಕಶಮುಖಿ। ವಿಕಹಾಂಗ। ಯುವರು ಕ ದೇವತೆಗಳು ಸಾಂಯತ್ರೆಂದು। ಮೂರನಾ ಮೆ ಕೆಲಾದ್ರೋಗಿ ಸಲು। ಅವ ದೇವತೆಗ ಗ ಕೇಳಿ ಶಿವನಿಗೆ
ಹೇಳಿ। ಷಣ್ಮುಖದೇವರ ಕರೆತರುವಾಗ। ಅರಕಸರು। ಯುದ್ಧಕಬಂದು। ಶರಜನ್ಮಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ। ನಿವೆ ಕೆಚ್ಚಿತ್ತೆ ಸಿವಿರಿ। ದೇವತೆಗಳುಗೂ ನಮಗೂ ಉಂಟಾದುದೆನಲು। ಆಗ ಷಣ್ಮುಖದೇವರು ತಿರಿನಿ ಹಾಗಲು ಬಳಿ
ಕಯೂರಕ್ತನೆರು। ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೆರುಗುವನಲಿ ಅಯುವಾರೆ ಅವರು ಸಾಮತೆಂದು ಯತೆಗಳ ಮಾಡಲು। ಲಾಂದುಹು ಲಿ ಹುಳ್ಳೆ। ಆ ಮೆರುವನುಂಗುಲದಷ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಗಣಾಚೆಶರಕಂಡು। ಯ
ಅದು ಕರ್ತೃ ವಾಯು ಸಿಲ್ಲಿ ಹೊಕವಾಗ। ನಾತ್ರವಮ್ ದಲು। ಶಿವನು ಬಂದು। ಮೆಚ್ಚಿ ದೆಲಾ ಬೇಡೂಯನಲು। ಆಗ ಹುಲಿಯು ಪ್ಳತ್ತಿ ಶಿವನೆ। ಯುಂದು ಶಿವರಾತ್ರೆ। ನಂನ ಬಚ್ಚೆ ಮರ್ಗವ ಹಸ್ತವ ಮಾಡಿದ
ರಿಸಿಕೊಂಡು ನಲು। ಹಾಗದು ಕೊಂಡರು॥ ೧೮ ॥ ಕ್ಷಾ॥ ಬಾಜಿಲಯ್ಯನ ಕಥೆ ಗಲ್ಪೆ ಗಥೆ॥ ನಂದಿಶ್ವರನೊಯೆಂಬುದಷ್ಟ ಕಥೆ॥ ಅವಂತಿಪುರದಲ್ಲಿ। ಬಾಬ್ಬಳಿವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತ್ರೀಯು। ನಂದಿಂಚೆ
ರಿಬ್ಬನಕ್ಕನಿ। ನಂಬಲ್ಲ ಪೆಕಾತ್ಪು। ಲಿಂಗದಕ್ಷ್ರೆ ಜೆಂಯನವರತ್ರದಿಂದ ಪೆಜ್ಜೆ ಸುತಿರಲು। ಹಾಂದು ದಿನ ಕಾಲನೆಂಬ ಬೇಡ ಬೆಂಪೆಯಾಡಿ। ಬಾಯಗಾರಿ। ನಿರಹುದು ಕತ್ರ
ಬರುವಾಗ। ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಾಂದು ಕೊಲ್ಲನಕ್ಕೆ ಂಡು। ಲಾದು ಕವಕುಡಿದು। ಮುಂದ ಶಿಖಾದಿ ಲಿಂಗವ ಕಂಡು। ಆಗ ಪತ್ರಿಯ ತಲೆಯಲಿ ಮಡಗಿಕೊಂಡು। ಬಾಂಯಲ್ಲಿ ಲಾದು ಕವ
ತುಂಬಿಕೊಂಡು। ಮೂಂಸವತ್ರೆಕೊಂಡು ಬಂದು। ಮೊದಲ ಪೂಜೆಯ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೂಂಕಿ। ಆ ಲಿಂಗದ ಮೆಲೆ ಮುಕ್ಕುಳಾದ ಕವನು ನಿದು। ಪತ್ರಿಯನಪ್ಪಿಸಿ। ಮೂಂಸವನ್ನು ನೈವೆದ್ಯವ ಮಾಡಿ ಹೋಗ
ಲು। ಯುತಯೂ ಪೂಜೆಯ ನಂದಿ ಕಂಡು। ಆ ಮೂಂಸವನೂಂ ಕಿ। ಸಾಪೂಜನೆಯ ಮಾಡಿ। ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಹೊಗಿ। ಅಂ ನೊಡೆಯನ ಕೂಡೆ ಹೇಳಲು। ಯಾ ಹಾನೋ ಲಿಂಗದ
ಬಳಿಯಲ್ಲಿ। ಆ ಕೊಚಿಕೆಯ ಮಾಡಿ ಹೋದನೆನಲು। ಅದಕೆಲ್ಲಿ ಯುಬ್ಬರೂ ಗುಡಿಗೆ ಬಂದು। ಯುಂನವ ಬಂದರೆಪ ಕಾಲ್ಲುಹಾಯೆಂದು ಕಾದಿರಲು। ಆಗ ಆಕಿರಾತ ಬಂದು। ಮೊದಲಂತೆ ಪೂಜೆ
ಯ ಮಾಡಿ ಹೋಗಲು। ಯುವರು ಕಂಡು ಅವನ ಕಾಲ್ಲು ಲಿಪದಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದರಿಕೊಂಡು। ಆ ಲಿಂಗವ ತಂಮ ಮನೆಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು। ಬೆಳಗಾದಿ ಆ ಕಾಲನೆಂಬವ ಬಂದು। ಲಿಂಗವ

ವಾಶ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬು[illegible] ನಮುನಿ ತಪವ ಮಾಡೆ ವಾಗ। ಶಿವನು ಗಂಡ ನಿತ್ಯವೆಂದಾಗನೆಂದು। ಕಾಶಿಯ ಮಹಾವಿ ನಿನೆಂಬ ನಮಯದಲ್ಲಿ। ಶಿವನು ಲಿಂಗ [illegible]
ವಾಸ ನೀ ನಹೋ ವಾಗ್ವಂ ನಮುಕ್ತಿ ದ ಹೋಗಿ ನೈನೊ ನನ್ನೆ ಹೋಗಲು। ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರನಲಿಂಗಗಳು। ಶಿವಹಾಲಿಯ ದಿವ್ಯ ರೇಖೆಯು ಮಹಾಶಿಯ ಋಷಿ ನಿನೆಂಬ ಕಾರಣಾವೆನೆಂ ನಮಃ ಯುವ ನಕಿಳಿತ್ತು [illegible]
ನಂಬಿಸಿನ। ನಾಮ ನಂದಿ। ಮಹಾ ಧರಣಿ ಮ[illegible] ಹಾಮ ನಾಮ ಹಾನಿ ಹಾ ಮಂಹಾಕಾಲ। ಮಹಾತ್ಮ। ಪ್ರಕಂಪನ। ೨೧ ಮಹಾ ಪಂಚಾನನ। ಮಹಾಬಲಿ। ಸ್ತೋಬನ।
ಪ್ರಾಕಾರಂಬು। ಪಂಚಾಕ್ಷ। ಷಂಬಾಲಾ ಜನ। ತ್ರಿಶಿರ। ತ್ರಿಶಿರ। ಸಾಮಃ। ಪಂಚಹಸ್ತ। ದಶಾನನ। ತ್ರಿಕಂಗಿ ಲಿಪಿ। ಚಂದ। ಪ್ರಚಂಡ। ತಾಂಡವಪ್ರಿಯ। ವಿಚಂದಿಲಿ। ನೊಲಶಿರ। ನ[illegible] ಶಿಗನ
ಯುಗ ಪ್ರವ ಕರತ್ತೆ ಮಹ ನಿ। ಲಿಂಗ ಪ್ರಭ। ರನಾ ಪ್ರಿಯ। ಧಂ ದ ಪಹೋ ನೋ ಲಿ ಲ ಪಾನಾಲಿ। ಸ್ವ ಸರ। ವಿಘ ನಿ ವಿಗಿ ಲಿಂಗ[illegible] ಲಿಂಗ ಪ್ರದ
ಜನಮುಬಿಡು ನೆತ್ತು ಬು ಶನಕ। ಸಾ ರನಗಗಜ ರನಗ। ಖಟ್ವಂಗ। ಪಟ್ವಂಗ। ತವಿಗ್ರಹ। ಗಜಾಸನ। ಶೋಕಿಲಾಷ್ಟ। ವಿಸೆಯು। ವಿಶಟ [illegible] ಅತ್ರಹಾ ನಶ ಶಿರಾ ಪಾನಾಲಿ। [illegible] ದವಾಲಿ ವಂದನ
ಂತು ನೇ ಮಾ ದನ ಮುನ್ನ। ಮದ ಗಯಗಗಜ ನಲಿಮತ ಜಗನಯೊದರಾದಗನ ರುಣಾ ವಿನಲು। ಗರನಾಂಗಳಿಗೆ। ದೊ ಹೊನನತ ತಪ್ಪು ವಾಂಲಿನಿ ಶೋಲಿ ಯೆಂದು। ಹೊಲಿ ಲಿದೆಯು
ನಿಯ ಮ ಬ್ಬದ ಮಹ ಮನ ಲು ನಿಲುನ ನೆ ದಶ ನಾ ಸುಪಾಜನು ವಣಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ಪ್ರಹಾ ನಿಶ್ಚರ ನೆಂಬ ಮೊನರಾಗಲಿಯ ವಲು। ಹೊಂಗಾ ಗಲೆಂದು ಶಿವನು ಲಿಂ ಗದೊಲಿಗ ನನಲು। ಬಲಿನ
ದೂವಾ ನನು ನಿ ವಿರದ್ರ ವನಾ ನನುಗೆ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರನಾ। ೪ ಕ್ಷೇತ್ರ। ತ್ರಿ ಧರನೆಂಬು ದಕ್ಷ ನಿಧಿ। ವಾ ಶಿಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಬಿಡೋಂ ಯನಲು। ಆಗ ವಿಷ್ಣು। ಲಿ। ಇದ್ದ ಕು ಅ ತವಾ
ಧಿ ಪ ಥ್ರ ವನ್ನು। ಲಾ ಕವ ವಾಲಿ ಸುಲಾ ದನ್ನು। ಸೈರ ನಾಗರ ವನಾ। ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ನ। ಗರುಡ ವಾಹನ ವನ್ನು। ಶಾಜ್ಞೆ ನವೆಂಬ ನಿಂಗಾದಿಯ ನು। ನಂ ವಶ ನೆಂಬ ಖ ದ ವ ನಾಗ್ಗೂ [illegible] ವಾಸನ ವೆ
ಂಬ ಕಂಬನು ಗದೆಯ ನು ಪಾಲಿ ಸಿಯ ನಲು। ಇನಾಂಗಾಗ ಲೆಂದು। ಶಾ ಕ್ಷು। ಶಿವನು ನಿರವಂತ ವಾಗಲು। ಇಯ ನೆಲ್ಲ ಖನು ವರ ಪಾಂ ಡು। ವಿಷ್ಣು ಪ್ರ ಶಿವಲ್ಲಿ ಪ್ರನಾ। ಜು ಕ್ಷೇತ್ರ। ಶಿಷ ದಜ [illegible] ಯವನೆಂಬ ದ
ಕ್ಷೆ। ಪಾತರ ನಾವಾಸಿ ಯಲ್ಲಿ। ಬ್ರಹ್ಮದೇವ ಯಾ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಿವ। ವಾರಾಪಾಲದ ಲಿಂಗ। ಅಮು ರ ನ ಗದ ನೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವ। ಭೂ ಶಾ ಕ್ಷೆ ಶಲಿ ಗ ಗಾ ನ ದ [illegible] ನ ರ ಸ್ಥ ನ

ಸಾಲುಕಾ ಡುಮಾನಿಷನ। ಮಾಘಮಾಸ ದಂಗಲುವನಿ। ರೂಲಿ ನಿಂದ। ಭೂಮಿಯನೊಡೆ ಕೊಂಡು। ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು। ಬ್ರಹ್ಮ ಕಂಡು ನಾ ತ್ರವ ಮಾಡಲು। ಅಗಲಿ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಶಿವನು। ಮಹೇಶನ ಸಾಮಿ ದೇವರು
ಸಲು। ಸೃಷ್ಟಿಸುಲು ದನೂ। ಸ್ವತ ಬಲಾತ ಮಾಡೆತನವ ಸೂ। ಸರಸ್ವತಿಯನೂ। ಹಂಸೆಯವಾಹನವನೂ। ಕೊಡಿಯಸ್ಸಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆ ರಪ ಕೊಟ್ಟು। ಶಿವನೊಳಗೆ ಲಿಂಗದೊಳ್ ಗೆ ಬಯಲಾದನು। ಯುವ ಪಕ್ಷಕಂ
ಡು ಬ್ರಹ್ಮನ ಸುಖದಲ್ಲಿದನು ॥೨೫॥ ಸುಪರ್ವ ಶುಭ ದಕ್ಷಿಣ ॥ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ। ಯಿಂದ್ರ ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ದೇವ ಬೇಡೆಂಯನಲು। ಅಮರಾವತಿಯೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವನು। ದೇವತ್ತೆಗಳ ದೇವತನವನು। ವಿರಾ
ವತವನು। ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸಿಂಬ ಕುದುರೆಯನು। ಕಿಜಿಪಂಬಕಾಲಿಯನು। ಕಾಮಧೇನು ಕಲ್ಪಲತೆ ವೃಕ್ಷ। ಚಿಂತಾಮಣಿ। ಪರುಷ। ವಜ್ರಾಯುಧ। ಅಮೃತ ಮೊದಲಾದ ಮುಖ್ಯರು ನಾಂ ನಿ ಕೊಡಲು। ಕಾಲ್ಪ
ತಾಲು ಮಾಂತವಾಗಲು। ಯುವ ಪದ ಕೊಂಡುಯಿಂದ್ರನು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದನು ॥೨೬॥ ಅಹಿಮಕರನೆಂಬ ಪಕ್ಷಿನ ॥ ಕಂಚಿಯಲಿ ಸೂರ್ಯ ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಮಹಾದೇವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡೆನ್ನು
ನಲು। ಒಹಲ ಕುದುರೆಯ ಪುಲರಥವನು। ಸುಸಿದ್ಧವ। ಯ ಪುಷ್ಕರ। ದೇ। ಸಾಸಾಮವೇದ ಗಳೆನಗೆ ಮನೆಯಾಗಲಿ। ಮೇರುವ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಬರುಲುದನು। ವಿಕ್ಷೇತ್ರ ಮನ್ನ ನವಗಳು। ದಾಯಾದ ವಿಯೆಂಬ
ತಿಯನು। ಕ್ಷಮಿಮಾಡೆನಲು। ಅವ ಕೊಟ್ಟು। ತಾಂಡ ತ್ರಲಾಸಸಲಾಗಲು। ಯುತೆಯುತ್ತ ನೋಪದ ಕೊಂಡು। ಹಗಲಿಗೆ ಪತಿಯಾ ಗ ಸ್ನಾಂರ್ಯನು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದನು ॥ ಗಾಸುಧಾಕರನೆಂಬುದ
ಥ॥ ಅತ್ರಿ ಮುನಿ ಬಿಷ್ವ ಮೂಯು ಸಾಪ ಶಬರುಷ್ಟ ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ನಯನದಿಂದ ಬಿಯ್ಯಕಾರದಲು। ಅದರ ಬಿಳುಸು। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತುಂಬಲು। ಅದ ಲುಪ್ತದಿ ಕ್ಷಾಲ ಕರ ಹೊಂಡರು
ಕ್ಷೀರ ಜೆಕೊಂಡು ಬಂದು। ಅಪ್ಪಚೆನಿಶಂನಾ। ಕಲೆಗಳದು। ತಿರಿಗಿ ಕಾದರು। ಅಮೆಲೆ ಅವಿಯ್ಯ ಬಿಳುವಾಗ ಕಲು। ಅದ ಬ್ರಹ್ಮ ಚಂನರತ್ನ ದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಬಾಗಲು। ಅದ ಕ್ಷೀರ ಸಾಗರ
೦ ಕ್ಷೀರದನ್ನೆಂಬ ಕ್ಷೀರ ಸರಿದಲು। ಅವನು ಲಯ್ಯಾವನ ವಸಮಿಂಪಧ್ಯಾ ರಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ। ಮೂಲತು। ಅಬುಂದವರು ಷತಪವ ಮಾಡುತ್ತೆ। ಸಾಮೆಕ್ಷರನೆಂಬ ಲಿಂಗವ ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಿರಲು। ಶಿವನೊಲಿದು ಬೇಡೋಯ
ನಲು। ನಕ್ಷತ್ರಗಳಪೊಡೆತನವನೂ। ಮೇರುವಿನ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವನೂ। ರೋಹಿಣಿ ಮೊದಲಾದ ಸಪ್ತವಿಂಸತಿ ಸತಿಯರನೂ। ಪಾಲಿಸಿಯೆಂದು। ಪಡಕೊಂಡು। ನಂನಡೊಂದು ಕಳೆಯ ನೀಡ ಧರಿಸಿಯನಲು। ಹಾ
ಂಗಾಗಲೆಂದು। ಶಿವನು ಬಯಲಾಗಲು। ಯಿತ್ತ ಚಂದ್ರನು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದನು ॥೨೭॥ ಯಿ। ದನೂರದಾ ನಯ್ಯಗೂ। ವಿಪ್ರಲಿಗೂ ವಾದವಾಗಲು। ಆ ವಿಪ್ರರು ಲಿಂಗದ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊ

ಂದು ಹಾಗಾ। ಬೆಳಗಾಗಿ ಪೂಜೆಗೆ ಹೋಗಿ। ಶಿವಭಕ್ತೆ ಗೆಯಲು। ಬಾರದಿರಲು। ಹೋದಬಳಿಯುದುದಾಸಯ್ಯಗಳ ಮಹಿಮೆಯೆಂದು। ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು। ಶ್ರೀಹರಿಯೆಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ಆಗ ದಾ

ಸಯ್ಯಗಳು ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ। ಏಕಾಮ್ರೇಶ್ವರ। ಯೀ ಲಿಂಗ ಪ್ರಭುವಿದು ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದು। ಆಗ ಬೊಂಬ್ಬುತ್ತ ಬಾಗಿಲುಗಳನು। ಶಿವನಸ್ಮೃತಿಯಿಂದ ತೆರಸಿಮ ಮಹಿಮೆಯ ಮೆಚ್ಚಿದರು॥೧೧೧॥ ಕುಳಿಯವಾ

ದದಲ್ಲಿ। ಕಿಂನರಯ್ಯಗಳು ತ್ರಿಪುರಾಂತಕೇಶ್ವರನ ಸಕಲ ಬಲ್ಲಿ। ಶಿವಭಕ್ತರ ಸಿದರು॥೧೧೨॥ ತಿರುಮಡಿಯ ಹಾಡದೆಂಬ ಬಹು ಕದಲ್ಲಿ। ಬಿಲ್ಲೇಶ್ವರನಾ ಸು। ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು। ಹಾದಿ

ಶ್ವನಾರು ಬಿಡಿಸಿದರು। ಏಕಲಿ ಅಪ್ಪರಿಗಾ। ಶಿವಭಕ್ತರಸಿ ಯನಲು। ಶಿವನ ನೆಳಲ ತೆರದಾನೆ। ನಿಲಾನಾತ್ರ ಪಟಮಾಡಿದರೆ ತೆಯಿದಾನೆನಲು। ಆಗ ಬಿಲ್ಲೇಶ್ವರನಾರು। ಅಚ್ಚರಿಯ ಪರಮನ ಸುಖವೆ। ಅಚ್ಚರಿಕರನಾರ

ಯುನ್ನುವೆ ಶಿವಭಕ್ತೆ ಯುವನಲು। ಆಗ ಶಿವ ನುಡಿಯ ಯಲು। ಬಾಳಿಪ್ರಮೋತ್ತ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ। ನಾಲು ಶಿವಭಕ್ತರಿ ಸಿದೆಲಾ। ಏಕಲಿ ಅಪ್ಪರಿ ನಿಲಾ ಮುಚ್ಚಿಸಿಯನಲು। ಶಿವ ಬಿಡಿಗೆ ನಿಬಾ

ಗಿ ಶಿವನು। ಪರಮನ ನವ ಶುಪತಿಯೆಯೆಂದು ನುಡಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತ ಮುಚ್ಚಿಯನಲು। ಬಿಲ್ಲೇಶ್ವರನಾರೆಂದರು। ನಾಲು ಹಲ್ಲೆಂಟ ಹಾಡಿದರೂ। ತೆಯಿದಯಲಿ ಲಿ ನಿಲಾ ಬಾಂದ ಹಾಡಿದರೆ ಮುಚ್ಚಿದನೆನಲು।

ಅಮೋಘತ್ತೇ। ನಂಮ ಕರಿಗಾಗಿ ತಪ ಶೆಲಲಾರದೆ ಗಂ ಮನೆ ಮುಚ್ಚಿದನೆನಲು ದು। ಯಾವ ನರರೂ ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯ ಮೆಚ್ಚಿದ ಕೈಲಾಸಕೆ ಹೋದರು॥೧೧೩॥ ಹಿಲಯ್ಯನ ಬಿಷ್ಣುವ

ಬೆಡುಲುದಬಿಂದು। ಯೀ ಶಿನಗುಡಿಯ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾವಮ ದುಲು ದಹಾಲ್ಲೆದುಯೆಂಬ ಬುದ್ಧಿಯ ಶೆಧೆ। ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ। ತ್ರಿಲೋಚನೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ। ಬಾಂದು ಶಪ್ಪಿಯುಪ್ಪುನ ಗದು। ಅದು

ಬಾಂದು ದಿನ। ಯಾ ಐಯುಕೆ ಬರಲು। ಶಿವಪ್ರಿಯ ವಾನೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು। ಬಿದು ಹರಿದಾರಿ। ಯ ಹೋಗಿ ತಿಂಡಿಹು। ಬಿತು। ಅದರ ಜೀವವಯ ಮಧೂತರೊಯ್ಯಲು। ಯಿದ ಜಯ ಮನ್ನಾಯವೆನೆಂದು ಯ

ಯಹೇಳಲು। ಅವಕೆ ಚಿತ್ರನು। ಯಿದು। ಕಾಶಿಯು ಬಿಟ್ಟು ಬಿದು ಹರಿದಾರಿಯ ಬಿಸಿಲಿರು। ಮನ್ನಾ ಬಿಲ್ಲವೆನಲು। ಆಗ ಗುಪ್ತನೆಂದನು। ಯಿದು ತಂನ ಲೇರ ಸ್ಥಾನ। ಹುಲುಗೆಗಳ ಕೆಂಬುಲಿ ಲಿಂಗವ

ಬಲಸಿಕೊಂಡು ಬಂದುದಲಿಂದ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾದ ಫಲವಾಯಿ ತೆಂದು ಹೇಳಲು। ಹಾಂಗಾ ದಶರಾಜ ಪುತ್ರಿ ಯಾಗೆಂದು ಯ ಮರಳೆ ಹಲು। ಅದು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ। ಮುಪ್ಪುವಕ್ಕ ನೆಂಬರಸಿಗೆ। ನಿಲಿಕೆ ಯೆ

ಂಬನಾಯದಿಂದಾ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ। ತಂದೆ ಮೂರ್ತಿ ಗಿರಜಾತೆಯುಂದಾ ತ್ರಿಲೋಚನೆ ಶರ ಲಿಂಗವನೆ ಪೂಜಿಸುತ। ಇಂ ದುರ್ಧ ನ [illegible] ಶಿಂವು। [illegible] ಮಗಳಾ [illegible]

[illegible] ವಿಗಳ [illegible] ಯು ಲ್ಲಶಿಲಾಯನಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಯೆಮಗಳ್ನಿ। ನಿಂನ [illegible] ಯಂ ನ [illegible]

[illegible] ಚೆಲುವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಯವನದೇಶದಲ್ಲಿ। ದುರ್ಜಯನೆಂಬರಾಜನು ದುರಾಚಾರದಿಂದಾ [illegible] ನಾನಾ [illegible]

[illegible] ಯರು ಸಹಾ [illegible] ನವಿಷಯ [illegible] ದನಿ [illegible] ರುತೆ। ಆ ದುರ್ಜಯ [illegible]

[illegible]

ಬಾಳ್ವ ಶಿವಭಕ್ತನ ಮನೆಗೆ। ಬಾಳ್ವ ಜಂಗಮಮೂರ್ತಿ ನಿಷ್ಟೆಶೆಬರಲು। ಆಗ ಪಾಯಸ ಶುದ್ಧಿ ಲುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಭಕ್ತನ ಸತಿ। ನಿರಿಗೆ ಹೊಗಿರಲು। ಬಂದರೆ ನಿಧಿಗೊಡ್ಡಲೆಂದು। ಸತ್ಯಗ ವಕಾಣದೆ। ಮುಚ್ಚಿನ ಕಾರಳ್ಳ
ಲಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ। ಷ ದೇವ ಪಾಯಸವ ಹೊಗಲೆಂದು ನಿಧಿಲು। ಲಿಚರಮೂರ್ತಿ ತೆಗದುಕೊಂಡು। ನಡೆನೆ ಹೋಗಿ ಸಲಿ ನಿದರು। ಬಳಿಕ ಆ ಭಕ್ತ ಮತವಾಗಲು। ಶಿವಪೂತ್ತೆರು। ಅಪ್ಪನ ಕರದೊಯ್ದು। ಯಿವ ಜಂಗ
ಮನೆ ಪಾಯಸವನಿಡಿದನೆಂದು। ಪಾಯಸದ ಬಟ್ಟಲ ಬಳಿಯಲು ಅಂಡು ಕೊಂಡಿರೊಯೆಂದು ಮಡದಿ ನಿದರೂ॥ ಆ ಮೇಲೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮರಣವಾಗಲು। ಯೀ ಕೇಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ। ಯೀ ಕೆಯ ಸೂಳ
ಂದೆನ ಬಳಿಯ ಮುಡಿ ನಿದರೊ। ಯೀ ಪಾಯಸ ವೆಳ್ಳಿಯ ಪೆಂದು। ಗಂಡನ ಕೇಳಲು ನಿಂನ ಕರ್ತ ಬಾಳ್ವ ಜಂಗಮದೇವರಿಗೆ ಪಾಯಸವನಿಡಿದೆನು। ಅದರಿಂದ ಯೀ ಪಾಯಸವ ಕಂಡೆವೆನಲು। ಆಗ ಸತಿಯು ನೆಲ್ಲು ವಿನಮೆಲ
ನಾತುಪ್ರವಸಿದ್ಧರೆ। ಅದನೂ ಉಂಬೆವೆಂದು ಶಿವನ ಕ್ಷಪ್ತಿಯ ಪಡೆದು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರೂ॥ ೧೭ ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶಿವಪೂರಾಧನೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಪಾಂಚಾಲದೇಶದಲ್ಲಿ। ನಿಷ್ಠೆಕೇತು ರಾಜನ ಮಗ। ಧನಂಜಯನು
ಬಾಂದು ದಿನ ಬೇಂಟೆಯಾಡುವಾಗ। ಚಂಡನೆಂಬ ಬೇಡ ಅರಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು। ಎಲೆ ಅರಸೆ ಯೀ ವನದಲ್ಲಿ। ವಂದು ಪ್ರವೇಶದ ನಡಿಯೊಳಗೆ। ಬಾಂ ದುಷ್ಟ ಪಿಶದ ಲಿಂಗವ್ಯೆತೆ। ಅದ ಪೂಜಿಸು
ಉದಹೊಂಗೆಂದು ಕೇಳಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಧನಂಜಯ। ಶಿವಷದಿಂದ। ಸುಡುಗಾಡ ಭೂದಿಯ ಧರಿಸಿ। ನಿನು ಮುಂಡು ಮಿಕ್ಕದನ್ನ ವೈದ್ಯವ ಮಡೂಯನಲು। ಆ ವಾಕ್ಯವ ಸಹಜವೆಂದು ನಿಚ್ಚೈಸಿ। ಹೊಂಗೆ
ಪೂಜಿಸುತಿರಲು। ಬಾಂದು ದಿನ ಸುಡುಗಾಡ ಭೂದಿ ದೊರೆಯದಿರಲು। ಆಗ ತಂನ ಸತಿಯ ಕೂಡೆ। ನಂನನೆಮ ತಪ್ಪಿತು। ಕಿಚ್ಚುವಾಗುತೆನೆಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ನಂನ ಮನೊಯೊಳಗಿಲ್ಲ ಕ್ಕೂ ದಿ ಕಿಚ್ಚಿ
ಹಾಕಿ ಸುಟ್ಟು। ಆ ಭಸಿತದಿಂದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಯೆಂದು। ಪ್ರಾನ ಸುಖಲೆ ಶಿವನೆ। ನಂನ ಅಸ್ತಿಗಳು। ನಿನಗೆ ಧೂಪವಾಗಲಿ। ಕರುಳು ಸ್ನಾಯ ಮಸ್ತುವಾಗಲಿ। ಸುಷ್ಟದೇಹ। ಭಸಿತವಾಗಲಿಂತೆಂದು। ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹಾಗ
ಲು। ಅಕೆ ಸಯ ಗಂಡ। ಮನೆಗೆ ಕಿಚ್ಚ ಹಾಕಿ। ಆ ಭಸಿತದಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ। ಆ ಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸುವಾಗ। ನಂನ ಸತಿ। ವಿನಾ ಪ್ರಸಾದವ ಕೈಕೊಂಬಳು। ಯಿಂದು ಯಿಲ್ಲವಲಾಯೆಂದು ಚಿಂತಿಸಲು। ಯಿವನ
ಚಿಂತಿಗೆ ಶಿವನು। ಆಕೆಯ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಟ್ಟು। ಯಿವನ ಹೆಂದೆನಿಲ್ಲಿಸಲು। ಆಗ ತಂನ ಸತಿಯ ಕಂಡು। ಪುರುಷವಾಗಲು। ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಿಯನಲು। ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿಂನ ಪಾದಕಮಲದಲ್ಲಿರುವ ವರ

ಪಡಿಯಕಾಡಿಯನಲು। ಹಾಂಗೆತ್ರಿಗಲಿಯೆಂದು। ಕೈಲಾಸಕೆ ಶರಣರೊಡನಿದರು॥ ೧೭॥ ಸೂ॥ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಕಳಸಿ। ನಿಧೇಹಾ ಲಿಹಾರವ್ಯೃಥಾನಗಳಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಮಹಾದಧಿಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾ

ಮಿತ್ರನೆಂಬರಾಜ ಋಷಿಯಾಯಸ್ಥನು। ಕಾಂಚನನ ಮಗಳಿಮ್ಮ। ನಮ್ಮ ನಸು ಹೊತ್ತೆ। ನರಾನಾಲಿ ಕೆಲಿ ಶಿನಿಯಮ ಗೆ। ಜಪ್ಪವಿನರ್ತಾನಾಲಿ। ಕವೇರಿ। ಯಮ ಮಗ ಸುಹೋತ್ರಿ। ನಮಗೆ ಅಜಶೆ। ನಮಗೆ ಬಲಾಕೆ। ನಮ

ಗಸ್ತ ಶಿಕೆ। ನಮ್ಮ ಕ್ಷ್ಲಕು। ವಸು। ಆ ಹಾಲು। ಜಂಗಮ ಸಂಭ್ರಮ। ಘನನಾನ ನರ್ತಾನಾಲಿ। ಘ ತರುಜಿಯಮಗ। ಗಾಧಿ। ಯತಾನಾಲಿ ಘ ಶಕು ಬಿಟ್ಟ। ಯಮ ಮಗ। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ। ನಮ್ಮ ಕ್ಷ್ಲಕು। ಲಲಾಟ। ನಾರದ ಶಕೋಮ। ನಖಾ ಹೊವಿ

ಶ್ವಾದವ ಧಲ್ಸಾ ಚಿತ್ತ। ಮಹಾರಥ। ರೆಂಬ ಮತ್ತಲ್ಲಿ ಗೆ। ರಾಜ ಬ್ರಿವನೊಪ್ಪಿಸಿ। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ। ಆ ಮೇಲೆ ಮವತ್ತ್ವವ ಸತ್ತಪ್ಪಿ। ತಪವ ಮಾಡು ಹಾಗ। ಯೆಂದ್ರನು। ಯುನಿಯಬಾಲಿಗೆ। ರೆಂಭೆಯನಕ

ಲು। ಆ ಕೆಯು ಕಂಡು। ನಂಮ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕಂಟಕ ವ್ಪ ಡಬಂದ್ರಿಯಾ। ನಿ ಸಮೋ ಅಡಿಯಾಗೆಂದು ಕಳಿಪಲು। ಹೋತ್ತೆ ಸಾವಿರ ವರುಷ ಮೋರಡಿಯಾಗಿದ್ದನು। ಬಳಿಕ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು। ಮತ್ತಾ

ಂದು ವನದಲ್ಲಿ। ಆಹಾರನಿದ್ರೆಗಳ ಬಿಟ್ಟು। ಸಾವಿರ ವರುಷ ತಪವ ಮಾಡಲು। ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡಾಯೆನಲು। ಬಲಶಿವನೆ। ನವ ನಿರಾಜ ಭಮ ಖಿತೆ ನವಶಾಲಿದು। ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿ ಮತೆ ವಶಾ

ದಿನಯೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡು। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ಸುಖದಲಿದ್ದನು॥ ೧೮॥ ಸೂ॥ ಇಂದ್ರ ಕಳುಹಿದ ಮಲ್ಲಿಂದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಅಜ್ಞಾನನನು। ಶಿವಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ। ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಮೂರ ದಿನಕ್ಕೊರ

ಕಾಂಮೆ ಫಲಾಹಾರವ ಕೊಂಡು। ತಿಂಗಳಿದ್ದನು। ಆರು ದಿನಕ್ಕೊಂಮೆ ಫಲಾಹಾರವ ಕೊಂಡು। ಯರಡು ತಿಂಗಳಿದ್ದನು। ತಿಂಗಳಿಗೆಂಮ ಉದು ವೆಳ್ಳೆ ಕಂದಮೂಲಾಹಾರವ ಕೊಂಡು। ಮೂರು ತಿಂಗಳಿ

ಕಾತರಸವಿಯ ಮೆದ್ದು। ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಿದ್ದ। ಬಳಿಕ ಗಾಳಿಯ ಹಾರದಲ್ಲಿ ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಆ ಪಜ್ಞಾಲೆನೆಮುನಿಗಳ ಜಡೆ ಕೆದರಿ। ಕಮ್ಮ ಬ್ಬಟ ಸರಸ ಜಿಲಿ। ಕಮಂಡಲ ಉದುರಿ। ಲಿಂಗದ ವಿಭೂತಿ ಕದಡಿ। ಹೊದರಿ

ಮುನಿಗಳ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ। ಶಿವನ ಕಂಡು ನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ನಿಂಬದ ಕಾರ್ಯವೇಳಿಯನಲು। ಆ ಮೂರಿನೆಮುನಿಗಳು। ಯಾವ್ವನ ತಪಬಿಂದ। ನಂಮ ವನದ ಭೂಮಿ ಕಾದು ಮತ್ತೆರು ಗುಲ್ಮವಾಗಿದ

ಉ। ನಂಮ ತಪಕೆ ಭ್ರಮೆ। ಆ ಕೆರಾಯನೆ। ರಾಲುತ್ತರನೋ। ಋಷಿಯಲ್ಲಿ। ಅಂಬಿ ಸಬಲಳ ಶಾಬಿಲ್ಲು। ಆಯುಧ। ಜಟರತ್ನದ ಜಡೆ। ಯಾತ್ರ ಕಾರವತ್ತ ಪಸಿದ್ಯೃದಾನೆ। ಅವನೆಯೆಬ್ಬಿಸಿ। ನಂಮೊ

ತ್ರಿಮ। ಬರಡಿಸಿಯನಲು॥ ದಾಳಿ ಬೆಂದು ಮುನಿಗಳ್ಳೇಳುಹೆ। ಆ ಮೇಲೆ ಶಿವನು। ಹಸುರಂನಿಯಲೊಪ್ಪು। ಹಸುರ ಬಲ್ಲಿನಾವನು ತ್ವ। ಜಾಂಗನಸೆ ನವಿಲ ಗರಿ

ಮುಂದೆಯಲ್ಲಿರಲು। ಕಂಡು ಶಿವನೆಂದಪ್ಪ ಬೀಳಲು। ಶಿವನು ರೂಪತಾಳಿ। ಮೆಚ್ಚಿ ದೇವಿ ಡಂಗು ಯನಲು। ಮಲ್ಲರಸನ ಜಂಗಮ ಸುಮಂತ್ರ ...
ದು ಕೊಂಡು। ಕೌರ ವ ಜಂಗಮ ... ॥ ಹೊಸು ಲಿಗೆ ಕೆಂಮಲ್ಲಿ। ಅಷ್ಟ ...
ಂದ ನಿಜ್ಜಲು। ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವೆನೆಂದು। ನೇಮ ... ದು। ಕೊಂಬತ್ತು ...
ಲು। ಅದ। ಕದ ಕೌವ ವಿನ ಲ ಕೆ ಮುತ್ತಿ ಕೆಂಡು। ಅಂತರ ... ದಂಮಲು। ...
ದಳ್ಳಿ ಕಂಬಿ ... ಗುವ ... ಕರು ಸಾವಿ ಸಿಹಾಗಲು। ... ತಾವಿರು ...
ಅ ... ಶಿವನಪ್ಪ ... ಯಲ್ಲದೆ। ದಕ್ಷನ ಯಾಗದ ... ಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸ ...
ಗ ... ರನೆಂಬಂದು। ನಯುಕ್ತ ತಿರದಲ್ಲಿ। ಯಾಂದು ... ಜಲಿಮೆ। ...
... ನಿಯ ... ಕಲೋ। ... ಪೂಜೆ ಯ ಮಾ ... ದುಮಾಗ ...
[illegible]

[illegible]

ಅದು ಶಿರಲು। ಆ ಗಳಿಗೆವನು ಕಾಲಲು। ದೇವಿ ಆಭರಣಾವಳಂ ನಿರ್ಯಸಲು। ನಾಸಾಲಲಿಲ್ಲನಿ ನಾಕೆಯೆಂದು। ಹಾಕಿ ರಲಿದ್ದನಾರಾಯಣನಾಸಲ ಅವಸಾಷ್ಟ್ಯಯನವಿನಲು। ಆಗದೆ ವಿಂಧ್ಯ ಲೆಷರಿಯೆ। ವಿನುಸ ಕರೆಯವದಿ ಮಾತ್ರ ಹೆರು ದಕ್ಷಿ
ಣ್ವಾಪಾಗೆಂದು ಮಾತಾಡಿಸಲು। ಅವನೀಶ್ವರ ಪುವೆಂದು ವಿಗ್ನೆನಲು। ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನಯೆಂದು ವಿಸೆಸಂ ಪಿಡಿದು ವಿಗೆನಲು। ಆಗವರ ವಿಷ ವಲ್ಲಿ। ಯೆ ಸಗಾಲಾದ ಬಲದ ಅಲದಪಾದೆಯೊಳ್ ಗಿ। ಹಾವಾ ನಿದ್ದನು। ಜಾಕೆಗ ಜಮುತ್ತುನೆಂಬ ಕಡ್ಡನಕಾಂಡು
ಲಿಂಗೇಶ್ವರನು। ಅಲ್ಲಿ ನಡಿಯಾಗಲು। ವಿಷ್ಣು ಕೆಂದು। ಪೂರ್ವದರಿ ಹೋಗಿ। ವಿನಾಯಕನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹಾದನು॥ [illegible]। ಬಾಳ್ಳಮಂಡಲದಲ್ಲಿ। ವಿಶ್ವಮ ಬಾಳ್ರಾಯನು [illegible] ವಾಗ। ಸಂತಾನವಿಲ್ಲವೆಂದು [illegible] ನ ಜೆಡಿ ನಾ
ಲು। ಆ ಗಡಿವಿಧ್ಯರಮುಡಿರಲ್ಲಿ ನಾ [illegible] ಕಾದಲು। ಅದವಂಕಜಗೆಂದಿಯೆಂಬತಂ ನ ನತ್ತಿ ಗೆ ಕಾದಲು। ಕ್ಷಿಣರಿಸಲು। ಆಗ ಗರ್ಭವಾಗಿ ಮಗನ ಹೆತ್ತಳು। ಆ ಕುಮಾರಿಗೆ [illegible] ಬಾಳ್ ನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟ
[illegible] ಬಿಲ್ಲ ಕಯ್ಯ [illegible] ವರುಷದವನಾಗಿ। ಬಿದ್ದಿಂದ್ರ ಲ್ಲಿ ಆ ದುವಾಗ। ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಂತಲಿಯ ಹುಲಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಯೂಹನ ಹಿಡಿವಾಗ। ಆಬಾಲಕನ ನೆಸವು [illegible] ದಮೇಲಾದೆಯಲು। ಆನೆ ಸತ್ತಿತು। ಬ
[illegible] ಬಿಸಾಡಲು। ಯೆಳ್ಳ ಸುತ್ತಿ ನ್ನಾ ಹಿಯು ದಾಪಿ ಬಿಳಲು। ಅದ ಕಂಡು ಅರಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಂಜಿ ಹಾದರು। ಬಳಿಕ [illegible] ವರುಷದ ಹೊರೆಯವಾಗಲು। ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆದು ದ
ಂದ [illegible] ಅರಸುಗಳ ಕರಸಿನಲು। ಆಗ ಗಾಂಗೆರು ನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ। ಅವಕೆ [illegible] ಮಗನೆ ಹಿಡಿವು [illegible] ಅಂದ ಹಾದರೆನಲು। ಅದಕೆಲ್ಲ ಅ [illegible] ವರನೆಲ್ಲಾ ಕರಸಿ। ಯುವರಸತಿ [illegible] ನಗಲಿ ಪಿವಪಳ್ಳುಗ। ಲಿಂಗದ
[illegible] ಅ ದ [illegible] ವ್ಯಾಘ್ರ ಪಾದಪುರದಲ್ಲಿ। ಉತ್ತುಂಗ ಬಾಳ್ರಾಯ। ನನಗೂ [illegible] ನಂನಪುರದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೂ। ವ್ಯಾಧಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿ
[illegible] ದನು। ಪವಜ [illegible] ರಬಂದ [illegible] ರಾಯ [illegible] ಸಿತಿನಿಂ [illegible] ಬಿನ ಜನಾ ಯೆತ್ತಿ
[illegible] ಬಾಗ। ಶಿವನು। ಮೆಚ್ಚಿ [illegible] ಬಾಳ್ರಾಯರಾಜು ವಾಗ
[illegible] ಯೆಂಬ ಮಗಳಾಗಲು। ಆಕೆಯ ಸೌಂಧರಪಾಂಡ್ಯಗೆ [illegible] ಮಾಡಿ। [illegible] ಚೆನ್ನ [illegible] ಂಗನೆಂಬ
[illegible] ರಣಾವವಮಾ [illegible] ಮಗಳ ಸಂಗದ ಮಧುರೆಗೆ [illegible]। ಸೌಂಧರದೇವಿಯೆಂಬ ಮಗಳ। [illegible] ಬಿದೆಯ
[illegible] ಸುಖದಲ್ಲಿರುತ್ತ। [illegible] ನತಿಯರೆಲ್ಲರ ಕಯ್ಯ [illegible] ಸುತ್ತಿರಲು। ಅ [illegible] ಸೌಂಧರದೇವಿಯೆಂಬ ಸತಿಯಳು ಮಂ [illegible] ಯಿನವ

ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು ॥ ೩೧ ॥ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ । ಚಿಕ್ಕವಾದಂಗಳನೆಂಬ ಶರಣನು । ಮಹಾದೇವಿಯೆಂಬ ಸತಿಯೊಡನೆ ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು । ಬಳಿಕ ಚಿಕ್ಕವಾದಂಗಳಿಗೆ ಕೃಪಾಗಲು । ಶಿವರ ಸತಿಯು ಮನೆಯೊಳ್ ಕಸ
ಭೂಮಿಯ ತೆಗೆಲಾತ್ತಿರಲು । ಮಣಿಸಾದ ಬೊಲ ಲಿಂಗಂಗಳ ಕಂಡು । ತಮ್ಮ ಗುರುವಾದ ಸತ್ಯಶಿವಮಾದರಸರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು । ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಮಾತೆನಾಡದೆ ಪಂಚಮ ನೆಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಕೊಂಡು ಕಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರದಾನ । ನಮ್ಮ ಪುತ್ರ ಯುವ
ನೆಯೊಳ್ಗೆ ಜಲಿಪೆ ಯತಿಸೆ ಅಪ್ಪಾಜಿ । ನಿಲುಬಂದರೆಯು ನಿಸು । ಲಿಲ್ಲಿ ದಿಯೆಂದು । ಕರಕೊಂಡು ಬರಲು । ಅವರ ... ರುಚಿಕ ಮಾದಂಗಳ ನಪ್ಪ । ಗಾವ ಪಡೆದು । ತಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೆ ಬಾರದರೂ । ಯಿಲ್ಲ ಯುವರು । ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದು । ಶ್ರೀ
ಖನೊಳ್ಗೆ ಶಾರ್ವ ವಾದದತ್ತ ॥ ೩೨ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥ ಕದಿರಕ ಮಯಖತೆಂ ಮಗುರುವಾದ । ಪೆಮ ನಾರಾಧ್ಯರ ದರ್ಶನ ... ಗುರುವಾಗಲೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ । ಹೊಂದು ಪಲ್ಲಿ ಯೊಳಗೆ । ಶಾಮ ಸಾಧನೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಂ ಬಪ್ಪು ಶರಣ ಮನೆಯ
ಲ್ಲಿ । ಶಿವಪೂಜೆಯನು ಮಾಡುವಾಗಲಿ । ಹಾಗು ತೃಪ್ತಿಯನಲು । ಯುಂದಲ್ಲಿ ದುನಾಲ್ಲಿ ಬಾರಿಯೆಂದು ಬಂದಂನ ಹೊಮದೊಳು । ಅವರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದವ ನಲಿಸು ವಾಗ । ಆಬಸನ ಸತಿ ಅಂಗಾಲ ಬೆಳಿಯು ।
ತ್ತಿಕೆಯ ಮಗಮಲಿನಾಥನು ಪ್ರಸಾದವ ಸ್ವೀಕರಿಂದು । ಸಲಿಸಿದರು । ಬೆಳಿಗ್ಗಾರಿಕೆಯ ದುಃಖಗಲು । ಯುತೆಯಾ ಮಲಿನಾಥ ಪಪ್ಪನ ... ವಿಕೃಪಾಗಲು । ಮನೆಯೊಳ್ಗ ಸಸಮಾಧಿಂ ನಲ ನೆ ಸಿದು ಸಂಚ
ಕೆರೆಸಲು । ಶಿವ ಶ್ರೀ ಮಯಗುರುದರು ಪ್ರಸವವಾ । ಡಿ । ಭಿಕ್ಷನೆಯದಿವಸಕ್ಕೆ । ಅಸನ ನಮ ನೆಗೆ ಬಂದು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿಸ । ಲಿಸು ವಾಗ । ಬಾಲಕನೆಲ್ಲಿ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು । ಆ ಶರಣ ತಾಯಿ । ನಿ
ಂಮೆಬಾಸ ... ಶ್ರೀಗುರು ವಾದವನೆನಲು । ಆಗಮಲಿನಾ । ಥಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸು ಬಾಯೆಂದು ಕರೆಯಲು । ಹೊಂಗೆಯಮದ ವಬಂದು । ಪ್ರಸಾದವ ಕೈಕೊಂಡು ಸಲಿಸಿ ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದು । ಶಿವನೊಳ್ಗೆ ಕಾ
ರ್ಯವಾದರು ॥ ೩೩ ॥ ಕರ್ಮತಿಯ ಶಾಲುದಂಬುದಕೆ । ಕಥೆ ॥ ಶಿವನಪುರದಲ್ಲಿ । ಶಿವನ ರಾಜನೆಂಬರಸು । ರಾಜ ಲಿವಾಲು ತೆರಲು । ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾದ ಸಾತಮ ನೆಂಬ ಶ್ರಮಗಾಸಾತಮ ನೆಂಬ ಭವನು । ಬಾಲ್ಯದ
ಮಹಿಗನಮಗಮ ನೆಂದಲು । ನಾ ದೇಶಾಂತರದ ಹೋಗುವ ಬಾಯೆಂದು ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ । ಮಗನು ಕಂಡಲ ನಾಥಯು ಮಹಿಕ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಹೋಯೆಂದು ಸಾತಮ ಕೇಳಲು । ಅವನೆ ಧರ್ಮಗವೆ ಬಂದ ಲ್ಲಿ
ಯ ಮನೆ ಬಾಯಿ ಪದಿಂದ ಜವಿ ———— ಲ ವೆನಲು । ಅದಕೆ ಸಾತಮನು । ಪಾಪದಿಂದ ಜಯವ ತಾರಿದರೆ ನಿನ್ನ ಕಯ್ಯುಬರ ಯ್ಯ ಬಿಕೆಯನಲು । ಹೋಗಾಗಲಿ ಯೆನಲು । ಯುಂಡಲಾಗಿರೆ ಕಾಗಾ । ಬಪ್ಪು ಬದವನ ।
ಮಾಡಿಪೊ ಜಾಮುಂತ್ಪು ಪೊ ಬಾಯೆಂದು ಕೇಳು । ಪಾಪಿಗಳ್ಗೆ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಅಯಿಧಾರೆ । ನಾನು ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡಿ । ಹೊಪ್ಪಗೆ ಕಾಣ ದೆ ಅಯಿದೆನೆಯನಲು । ಯೂಬಗೆಯ ಬದ ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ತಾರಾ । ಶ್ರೀ ಮಗಾಬಕುಂದ
ಸಣ್ಣಾಂದು ಕಯ್ಯನು ಕಾಲನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ । ಯರಡು ಕಂಣಾನೂ ಕಳೆದು । ಅವನಂದ್ರವ್ಯದ ಪಸಿಬಿಯ ಲತ್ಕೊಂಡು ಹೊದನು । ಯಿತ್ತ ಪಂಜರಿಯೆಂಬ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ । ಮನು ವಂ ತಲ

ಬಿದ್ದಿರಲು। ಆ ಗಳಂಕೆಯಿಂದ ವಿಭೀಷಣಾ ಪುಷ್ಪಕವನೇರಿ। ಆ ನದಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಯೋಗೀಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುವಾಗ। ಆ ವಿಭೀಷಣನ ಮಗ। ಯಾಮನಾಕುಂಡಲನೆಂಬ। ಬಾಣ್ಣ, ಕಂಗಾಳ್ಲ
ದವ ಬಿದ್ದ ಪ್ರಾಣೆಯನಲು। ಕೇಳ್ವ। ಹನುಮಂತ ಮನಸತಕವಿಗಳನೆಬ್ಬಿಸಬೇಕೆಂದು। ಬಿಲ್ಲಕರ್ಣಿಯೆಂಬ ಮೂಲಿಕೆಯ ತರುವಾಗ। ಯಳಿ ಬಿದ್ದು ಚಿಗಿತೆದೆ। ಅದ ಮುಷ್ಟಿನಲು। ಅದ ಮುಷ್ಟಿಸಲು
ಲುಕಂಗಾಳ ಗಳು ಬಂದು ಮಹಾಪುರವೆಂಬ ವೃಕ್ಷನಾತೆ ಗಿಮಲ್ಲಿಗೆ ಯಳ್ಳಿ ಕೂಳ್ತಿರುವಾಗ। ಅಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜನ ಮಗಳ್ ಕಂಗಾಳಾಗಿರಲು। ಅದ ಮೆನಾಕುಂಡಲ ಕೇಳಿ। ನಾನುಗು ನಾಮಾಡಿನೆನಲು। ಅರಸು
ಕರಸಿ। ತಾನ ಸಹಾಮಾಯಿತಿಯತಾ —— ಬಲು। ಯಿವವಿಳಲ್ಲಕರ್ಣಿಯ ಮುಷ್ಟಿಸಲು। ಕಂಗಾಳ ಬರಲು। ಆ ಮಗಳ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಲು। ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವರ್ಗಕೈದಿದನು। ...
ಜಿಕಾಂತರಾಮಯ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರಗಿಲುಪಗತೆ॥ ಜಂಬೂಕೇಂ ಬಹುರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಾ ...ಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣರು। ಲಿಂಗವ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ। ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂಮನಿ ... ರವಕತ್ತರಿಸಿ। ನಿತ್ಯಲೋ
ಆರಿತಿಯಬ್ಬೆಗೆ। ಮತ್ತೆ ಪಡೆಲಾಪಿಕೆಲು। ಅದಗಾ ಬಿಂದಭಷ್ಟಾರಕರೆಂಬ ಶರಣರು ರುತ್ತೆ। ನಿಮ್ಮ ಲ್ಲಿ ದಶಿರವ ... ಮತೆ ಧರಿಸಿ ಕೊಂಬುಲಾದೆ ... ಯೆಂದು। ತಂಮ ಶಿರವ ಕತ್ತ
ರಿಸಿ ಲಿಂಗಕೆ ಆರಿತಿಯ ಬೆಳಗಿ ನಿಜೆಸಾಯು। ಮೂಯು ದಿನದಮೆ ... ಮಲ್ಲಾಂದು ಶಿರವ ಪಡೆಯಲು। ಯಾವಾತ್ರೆಯ ಮೇರೆಪ ದ ಬಂಕಂಗಾಗ ಭುಕ್ತೆ। ಮೂಯು ದಿನ ಕೆ ಶಿರವ ಪಡೆವ
ಗಾಳಿಬಸವದ್ದಾನೆ। ಯಿದೆ ಆಕನಿಷ್ಠೆ। ಆಗಲೆ ಪಡೆಯ ಬೆಕೆಂದು। ತಂಮ ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಸುಟು। ಆ ಸತ್ತ ನಿವಡೆಲೂ ತ। ಹಿಂದೆ ಗೆಶಾಪಾನು ರಾಕ್ಷಿತವನ ಧರಿಸಿ। ಗುಡಿ ... ಬಲು। ಶಿವ
ಮೆಜ್ಜಿಬಡ್ಡೋಯನಲು। ಯಾ ಶಿರಗನೆಲಾ। ನಿಂನೊ ಲನಿಕಾತ್ರ್ನವ ಮಾಡಿಕೊಯನಲು। ಹಾಂಗೆ ಆಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗದೊಳಗಡಗಿದ। ಮಹಾಕಾಲಯ್ಯ॥ ಬಿಂದ ಭಟ್ಟಾರಯ್ಯ। ಬಿಂಕಯ್ಯ
ನಹವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕೆಹೋದರು॥ ೩೬ ॥ ೧ ॥ ತಿರುವಾಲು ರಲ್ಲಿ ದಂಡೆಯೆಂಬ ಭಕ್ತನು। ಹುಟ್ಟು ಗುರುಡನಾಗಿ। ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುತ। ದೂರದಿಂದ ಬಾವಕವ ತರಲಾಡು ಬಿದೆ। ಬಾಂದುಶ್ಯಾಲ ನತೆ। ೭ ನೆ ... ಕರಲು। ಹ
ಗದಬಲಿವಿದು। ಮಂಗಾಪಾರುತ್ತಿಗಿ ಕೆಲು। ಅದಕೆಂದು ಜೈನರು। ಹುಲು ಹೋಗಲು ... ಸಾವಹಾಂ ಗೆಲಿದ ... ಲಾದು। ಧರ್ಮವೆಯನಲು। ಶಿವನಿಮಿತ್ತವಾದಿ ಮಾದು ಲಾದು ಹಿಂಸಿಯಲ್ಲವೆನಲು। ಬಲಿಕ
ಜೈನರು। ಗುರುತಿನ ಹಗ್ಗವ ಹರಿದು। ಹಾರಿಯ ಅಡಿನಲು। ನನನೆಲು ಪಲಳವ ಮಾಡಿಸು ಲಾದೊಪ್ಪಲಿತೆಯನಲು। ಆಗ ಶಿವನು। ಅಲಾರಲ್ಲಿ ಕೈಸನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ। ನಂನ ಸಕನೆ ವಿಷ್ಣ ಘವಮಾಡು

ವಜ್ಜೈಸರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳುವುದ ನಲು। ಆಗ ಅರಸು। ಆ ನಕ್ಷಗೆ ಬಿಷ್ಟಲ ಪಾದುಲಾ ಡ್ಜೆಸೇ ಅವರ ಬಿಟ್ಟು ಹಾನಿಂತು ನಲು। ಆ ವಚನ ಕೇಂ ಗಾ ಪಡಿಸಾಂದರೆ। ನಾವೆ ಹಾ ಜೆವೆನಲು। ಅ ಗ ಕಂ ನಾ ಬಡಿಂಯಲು। ಜ್ಜೈನರು ಅವ ಬಿಡ ಸು ಹೋಗೆ
ರಾ ಪಶು ರುದ ರಾ ನಿ ಅಷ್ಟು ಶಿಶು ಕುಂಬೆ ಗಳ ಬಿಟ್ಟು। ಕಂ ಸೋವ್ವಾ ನಾಡಿ ಬಿದ್ದು। ಶೋಡೆಗಳು ಮುರಿದು। ನಂಗ ಬಟ್ಟು ಯಾಗಲು। ಯುತ ದಿ ಖಂಡಿರ ಕನ। ಬ್ಬಸಿ ದಿಗಳ ಕೆಡ ಬಿ ಜಿನ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ನ್ನೊ ಡೆಪು ತಾ ಬಾ ಶಿಗೆ ದ ಪಾ
ಪ್ರಮದ ಕ ದಿಂದಲಿಂ ಗಕ್ಕೆಯ ಜ್ಜನಕ್ಕೆನಿಡೆ। ಘು। ಆಗ ಶಿವನು ನಿಂನ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆವೆಂದು। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರ ದಾಯಿದರು॥ ೨ ಬ್ಬೂಕ್ಕೆ। ಬೇಯ ಇಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಜಿನ್ನೈಸಾದಿರಲು। ಹಾಷ್ಟೆ ಹಾರಿಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ
ಜಾಗಮ್ಮಾನಾಬಿಯೆಂಬ ಸಾದ್ಗೆನು। ಜ ಅವಿನಾಶಿಯೆಂಬ ಸತಿಯೊಡನೆ। ಸು ಖದಲ್ಲಿ ರುತಿರ್ಪ ಮಂದಿರ ಹೊಂ ಗುಮನ್ನ ಸುಹುತ್ತಿದ್ದೆನು। ಆಗ ಹಾ ಬ್ಬಶಿಹಾ ದ್ರನಮ ಗಲತಂ ದೆಯಹಾಡಿ ಮುನೀಸಿ ಬರಲು। ನಂಮ ಮಗ
೧೭೬ ಶ್ರೀ ಕೊಟ್ಟಿ ಸುಗೆಯುಷ್ಣೋಂಡಿ ರುಷ್ಟಿಸನಿಘು। ಮಗ್ಗುಸ ನೆರೆ ಯಲು। ಮತಾಬ್ಬಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲು। ಬಿವನ್ನು। ನನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಪಿ ನ್ನಮ ತಾಬ್ಬಗೆ ಕೊಡ ಬಹುದೆಯನಲು। ಆ ಸಾಧಯಾತ್ತೆಯತಂ
ಗಯನೆನಗೆ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ಕೆಸಿಲು। ಯಾ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಬಿಮಂದಿ ಮೆಕ್ಕೆ ನೂಹಾಬಿಗೆ ಕಾಡಲು। ಬಾಲಿಕಾಯಾಲ ನೆಯ ಪಿ ನನ್ನ ಸ್ಪ ಸೆಂಡು। ಅವಳನ್ನು ಮತ್ತಾಬ್ಬಗೆ ಕೊಡುವಾಗ। ಅ ಹೊಂ ನಾ
ಪಬಂ ಬಿತೆಂದು। ಆತನ ಜಾಗ ಜೆತಾಯಿ ತಂದೆಗಳ್ಗೆ। ಕಾ ನಾ ದ ಹಾಂ ರಗೆ ಹಾನಿ। ಅದವಿಯೊಳಗೆ ಗಂಡ ಮಲಗಿ ರಲು। ಸರ್ಪ ಕಚ್ಚಿ ಸತ್ತನೆಂದು। ಅವಳು ಮತಾಬ್ಬಗೆ ಕೊ ಡುವಾಗ। ಅವನಹೋಂಡತಿ ಪಾದದ
ಮೆಲೆ ಬಿದ್ದು ಯಮ ಕ್ಕೆ ದೆವ ನವ ಶಾ ದಿಯ ನಲು। ಹಾಂ ಗೆ ಕೊಷ್ಟು। ಅವರ ನೂ ಪ್ಪಿನ್ನೈನಾರು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕಲುಹಿದರು॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಲ್ಲು। ಆಗ ಪಿನ್ನೈ ನಾರ ಕ್ಕೆ ಂಡು। ಅವನ ಹೊಂಡತಿ ಪಾದದ
ಲಿ। ಮತೊಂದು ಮರ ದಲದಲ್ಲಿದ್ದ। ನಿಡುಮಾರ ರಾಜನೆಂ ಬಹ ಜನ ಜ್ಜೈನರವರು ಬಿ। ಬಿ ಮಾ ತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಧರಿಸ ಬಾರದೆಂದು। ಪಿನ್ನೈ ನಾರು ಮಸ್ಸಿ। ಧರೆಯಲ್ಲಿ ಜ್ಜೈನರ ಕೋಲ ನೆ ಹೆ ದಿ ರೆಂಬುದ
ಹಾ ಕುಬಾ ಗ। ಕೆಲ ಬರು ಹೇದಯ ಶಿವ ಭಕ್ತರಾದರು। ಹೊಂಗೆದೆ ಶಿವ ನೆಲ್ಲಾಶಿವ ನ ಪಮಾಡಿ। ನಿಡುಮಾರ ದೇವರು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾದರು॥ ೨೪ ಹೇಮ ಕೆ ಬಾಧಿಸಿದ ಕಮಿಗ ಳ ರಾಯೆಂದು। ಕಲಕೆಲ ಕಾ ನಿ ಕೋಲತ
ಯಾತನು ತಿರು ಜಿಲ್ಲ ದೂರೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಪ್ಪ। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೈಲ ತಪ್ಪ ಗಲತಿ ದು। ಬಿ ನಂಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ। ಸಾವಿರ ದೀಪಗಳ ಮಡ ಸುತಿರಲು। ಯಾ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೇಮವ ನಡೆಸುತಿರಲು। ಬಳಿ ಕಜ್ಜೈನರು। ಕೆಮಕಲ ನದಿಂ ಕೆಲಾ ಪಬೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ನಮಿನಂದಿಯೆಂಬ ಭಕ್ತನಿ ರ್ಪನು।
ದ। ಯಾ ನಮಿ ನಂದಿ ಗೆ। ತೈಲ ತಪ್ಪಿ ವ। ಯಾರು ನಿಡದ ಹಾಂಗೆ ಮಾಡಲು। ಆ ಭಕ್ತನು। ದಿಪದ ನೇಮ ತಪ್ಪಿತು। ಪ್ರಾಣವ ಬಿಟ್ಟೆನೆನಲು। ಆಗ ಶಿವನು। ಲಿಂಗದೊಳಗೆನಿಂದೆನು ದಿದ ಸು। ಜಂ ತೆ ಬೆಪೆ। ಯಾ ಕಾಲ ದು ವಕ
ದಿಂದ ದಿ ಪವ ಮುಟ್ಟಿಸಿನಲು। ಹಾಂಗೆ ಮಾಡಲು। ತೈಲ ಕಿಂದಾಮಿನಲಾನಿಲಾರಿ ಯಲು। ಬಳಿ ಕಜ್ಜೈನ ರವನ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಮ ಕಣಾ ವಾಗಲು। ಆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ತುಷ್ಟವನಿದ ದ ಕಾ ರಣ ಹೋಂ ಗಾಯಿತ್ತೆಂದು। ಅವರ ಬೆದಿ

ಹಾನೆ। ಯಿಲ್ಲಿ ನಿಂಮ ಶಿವನಿದ್ದಾನೆಂದೆನಲು ಯಿಲ್ಲಿ ಶಿವನೆಲ್ಲಿ ನಿಂಮ ಸಂಹಾರವ ಮಾಡವೆ ಬಿಡೆವೆಂದು। ಹಸವ ಮಗಳು। ಧನಿ। ಆ ಸವಿ ನಸವ ಬಸದ ಲಿಂಗವವಿ ಚಿತ್ರದಶೆ ಅತೆರನಾಥನೆಂದು ಕೊಸರಿ ಪ್ಪದೆ

ಸನಾಯು ಬಸತಿ ಗಳನೊಡೆದು। ಲಿಂಗಗಳ ನಿಳ್ಪಿಸಿ। ದೆಸಿಂಗರಾಂಮನೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ। ತಂಮ ಲಾರಿಗೆ ಹಾಗಲು। ಯಿವರು ಸುಖದಲಿದ್ದು। ಶಿವನ ಕೃಪೆಯ ಪಡೆದವರು॥ ೪೪॥ ಶ್ಲೋ॥ ಸತ್ತರವೆಂದವ ... ದಿಸ

ಯೆಂಬಪುರದಲಿ। ಹಿರಿಯನಾಚಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣಾದಿಪ। ಗುರು। ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗವಿರ್ಪ ದುಬೊಂದು ದಿನಜೈನರು। ಆಗುಡಿಯ ಕಡೆಹೋ। ಸಕ್ತನ ಬಡಿಯಲು। ಯೀ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕವ ಮಾಡದ ನಾ। ಪ್ರಸಾದ ಗೋವನು ರನಾಚೆನೆಂದು। ಹೊತ್ತಿನಲು

ವಾ ಸಿವಿರಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊತ್ತುಗಾಲದದಲಿ। ಯೊಂದು ಶಿವಪುರವಿಷು ಸಿದು। ಅಳಿತಿಲಕಾಯಕದನಾ ಚಂತುಬ ಸಸಷ್ಟದಲಿ। ಶಿವನು। ನಂನ ಸೋಡನನ ನೂ। ಜೈನರು ಕಾಡಿದು। ಯೊನಮಲಗಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲು। ಯೆದು ... ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ನನ ... ನಿಸ

ರಹಾಯಿದ್ದು। ದುಃಖವೆತ್ತೆಂದು ಕೇಳಲು। ನಾ ಸುವ್ವಿ ಪಾರವ ಮಾಡಿ। ಬರುವಾಗ। ಶ್ವಸಾಗಲು। ಯೀ ರುದ್ರಗಿಂಯಲ್ಲಿ ಹಾಬ್ಬನೆ ಜೈನನ ಅಗಳ್ದಿ। ಲಗೆ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಪುಷ್ಪವನು ... ದು ಕವನನು। ಜೈನರಾಕ್ಕೆ ಳಿಂಯ

ಂನಬಡಿದ್ದರೆಂದು। ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆನೆನಲು ಆತಗು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಿ ಸಾವಿರದೇವ ಮಾಯಿಲಿಂಗಗಳ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಿಶಿಕೊಂಡು। ಯಿ ರುದ್ರಗಿಂಯ ಲಾರಮುಂದೆಯಿಳಿಸಿಕೊಳಲು। ಜೈನರು ಕಂಡು ಯೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಿರೆನಲು। ಮಧಿತ್ತ

ಗೆನಲು। ಹಾಂಗಾದರೆ ಯಿಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲರು ಬಹಳ। ಲೂರೊಳಯಿ ತೆಬಂನಿಯನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ಬಸತಿಯ ಸುತ್ತಯಿಳಿಸಿಕೊಂಡು। ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆದು ಜೋಗನಿ ಲಿಸುವಂತೆ। ಅಗಾನಕವ ಕಳೆದು ಸುಗಾನವನಿಲಿಸುವಂತೆ

ಧವಿಧ್ರವ ಕಳೆದು ವಿಶ್ವವ ಭವ ನಿಲಿಸುವಂತೆ। ಪಾಪವ ಕಳೆ ದುಮುಂಣ್ಯವ ನಿಲಿಸುವಂತೆ। ಜಿಂನನ ಕಳೆದು ಲಿಂಗವ ಸಾಲಿಸಲು। ಬೆಳಗಾಗಿ ಜೈನ ಬಂದು। ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆದು ನೋಡಲು। ಹೋಗೆಂಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ದ್ದಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂ

ತೆ। ಗವಸೆನಾಗೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಶೂಲದಂತೆ। ಮೋಡದ ಮ ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಕತ್ತಲೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನಂತೆ। ಹಾಗಿದ್ದ ಶರರ ಕಂಡು। ಅವೊಂಜಾರಿತರಿಗೆ ಹಾಗಿ। ನಂಯಮವಿಜಂಯಪಾರಿ ಸನಾ ಧನಮಾಗರ್

ದುಬಿತ್ತು। ನಾಚಯ್ಯ ಲಿಂಗವ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆಂದು। ಜೈನರಿಗೆ ಹೇಳಲು। ಅವರು ಚಕ್ಕ ರಂಗಬಲ ಸಹಿತ ಬಂದು। ಸೂರ್ಯನ ಕತ್ತಲೆ। ವಜ್ರವ ಮೋರಡಿ। ಗರುಡನ ಸಪ್ಪ ಸಗಳು ಮುತ್ತುವಂತೆ ಮುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು। ಆಗ ಅತೆಕ ಸರು। ಜೈನರ ಸ್ತೋ

ರಿಸಿ। ಬಸಿಗಳ ನೊಡೆದು। ಸಾವಿರ ದೇವ ಸಾಯಿಬ್ಬ ಸಿಗಳಲ್ಲಿ। ಲಿಂಗಗಳ ನಿಳ್ಪಿಸಿ। ದೆಶದಾಳ ಗನಾಬಸಿಗಳ ನೊಡೆಯಲು। ಆಗ ಹಿರಿಯ ನಾಚಯ್ಯ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸಿ। ಅವ ಕಾಯಕದ ನಾಚಯ್ಯ ಅತೆರ ಸರು ಸತ್ತೆ

ವಾಗಿ। ಪೈವಾ ಸಕ್ತೆ ಪ್ರಾದರು॥ ೪೫॥ ಶ್ಲೋ॥ ಹುಲಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ನಾಪಂನಾ ನೆಂಬ ಭಕ್ತನು। ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ರತ್ನ। ಆರಣ್ಯದಲಿ ರಸಾಳಿಮಗ। ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ। ಜೈನರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ। ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಲ್ಲದೆ ಲಾಂನಾ ದನೆಮವಾಗಿರ

ಲು। ಹಾಂದು ದಿನ ಶಂನಾ ಬೆನೆಯೋಗಿ। ಲಿಂಗವಕಾ ಸಾದೆ ಲಾಂನಾ ದಿರಲು। ಆಗ ಅತನ ಮಕ್ಕಳು। ಜೈನ ಮತದಲ್ಲಿ ರುತ್ತೆ। ಲಿಂಗವಿ ಆ। ಲ್ಲವೆಂದು ಲಾಂನಾದೆಯಿವಿರಿ। ತಾರಿಲಾಯೆಂದು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಶರತಂದು। ಜಿಂನನ

[illegible]

ಯಾದಿ ವಿನಾಶಿದ ಗಷಘು। ಅವನಾಯಿಯು। ಮಡಿವಿತೆಲ್ಲದಿಯು ಗುತಿರಲು। ಬಾಂದು ದಿನ ಆಶಾಗ್ ಬಾನಾ।। ವಿಶೊತ್ತಿನಿಂದ ರಬಟ್ಟ ತಿರು ರುದ ಪ್ರೆಥಪ ಗಂಡ ನಿವಗೆಬಂದ ಸೆನಮು। ಅದಕೆಳ್ಳಿ ಪ್ರಿಮಗಿರ್ಗೆ ಪ್ರಾಗಿ ತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು। ಬಾಂದು

ದಿನ ಬಿನ। ಅನಸೂಯಾದೇವಿ ತಂನ ಗಂಡನ ಪಾದವ ತೊಳೆದು ಮಂಡೆಯ ಮೆಲೆ ತಳಿದು ಕೊಂಬಘು। ಬಾಂದು ದಿನ ಪ್ರಿಮವಂತನ ನಡಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಲು। ಅತ್ತಿ ಲೆಕೆಚೆಲ್ಲಿದೆಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಅನಸೂಯಿ। ಅವರಾ ಯು ಪಾದಕ್ಕೆ ಘ್ನ ಸುತ್ತಿ

ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಮಾಡಿದರಾಗೆ। ವಿಷ್ಣುವಮಾಡಿಯನಲು। ಆಗಯುನಿರುದ್ದಿರಾ ಪಳನಬಳಿಗೆಬಂದು। ನಿಲ್ಲಲು। ಯಿದ ಬೊಂದುನ್ನಪ ನಾಪ್ಪಿ ದಿವಿಗೆಯೆಂಬುದ ಕಾಷ್ಠಸ್ತಾ ಚಿತ್ರತ್ತೆ ಹಾಗಲು। ಯುಕ್ತಿಯಿಷ್ಟೇಶ್ವರನ ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿನಿ
ಪಾದ ಕೂಡಾಡುವಾಯಾಬಂದುತ್ತಿರಾ ಬಾಗಿಲ್ಲಿರುದು ಸಿಗೆ ಬಾರದಿರಲು। ವು ಹಾಬಳನ ನಿ ಅಡ್ಡೆಯನಲು। ಆಗಯುಹಾಬಳ್ಗೆ ಕ್ಷಣ ನೆನಿಬಿತ್ತು। ಮತ್ತೆ ಆಲಿಂಗವಬಾ ದ್ದರಮುಂಟಿ ಮಕಿಳುವಾಗ ಸೊಬಿನ ಕಿವಿಯುಹಾಂಗಾಗಲು
ಗಾತನ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೆಂದು ಹಿ ನಿರಾಯಿತು। ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆಗೆ ಬಾರದಿರಲು। ಹಾಂ ನೆ ಹಾದನೂ॥ ೪೫॥ ಉತ್ತರದೇಶದ ಶಿವಸು ರದಲ್ಲಿ ಶಿವ್ರಸಕನೆಂಬ ಪಿಸರುಳ್ಳ ರಾಜನು। ಸತಿಯಹ್ನೆಸರು। ಶಿವರಾತ್ರಿ। ಆತನಯಜಾಧರದಲ್ಲಿ ಅವಾ
ದಿನ ಸ್ವಾನ್ಪೇಶ್ವರನೆಂಬಾತ। ಆದಯ್ಯನ ಸ್ತ್ರೀ ಪಿತ ನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು। ಬಳಿಕ ಪ್ರಾಯವಾಗಲು। ವ್ಯವಹಾರವಮಾಡುವುದೆಂದು ತಂದೆಕೆ ಸಾವಿರಹೊಂನ ಕೊಡಲು। ಅವನು ಕೊಂಡು। ಅಂಗಡಿಗೆ ಕೆಡೆ ಬರೆದು। ವ್ಯವಹಾ
ರಿಸುವೇ ಊರಲಿಗೆ ಸಿಗೆಬಂದು। ದಿವಿ ದಿವ್ಯವಲಿಶಿ ಯ್ಯನ ಕಂಡು। ಯಾತನೆ ಮದಿ ಮೆಹಾಡಿದನೆಂದು। ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಲು। ಮದುವೆಯಮಾಡಿದನು। ಹೊಗೆಯಿಬ್ಬರುಸುಖದಲ್ಲಿರಲು। ಒಂದುದಿನ ಸತಿಪತಿ
ಲವಾಗ್ನನವ ನನೆ ಹೋಗಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಿವನು। ಜಂಗಮ ಪಾನಿಬರಲು। ಆದಯ್ಯ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ। ಯಮೇಲಿಂದ ಬಂದಿ ಕೆಸಾಮಿಯುನಲು। ಲಿಂಗಶಿವ ದಿವಿಂದ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯದ ಹಾರಹಾಕ್ಷ। ಬಳಲಿಯುಕ್ಕಾಂ ಬೆಗ
ದನಂದು ನಮಗೆ ಸಿಹಾಲೆಸೆರಿಯ ಹಾಕಿಂದಾಯಿತು। ಯೋಗನಿಂನ ಕಂಡು ಹರುಷವಾಯಿತೆನಲು। ಆಗಲದಯ್ಯ ನು ಸಲಿಸುಲಾದ ಕೈ ಬಿ ಂನ ಹುವಮಾಡಲು। ತಪೋ ರಿಸಿ ಕ್ಷಿಯಯುವನೆಸಜ್ಜೆನಹು ಬ
ಡಲು। ಅಂನ ಸಾಲದೆ ಆದಯ್ಯನವುನೆಗೆ ಬರಲು। ಪಿಡಾವಳಿ ಲದ ಕಷೆ ಹಾನಿರಲು। ನಸ್ನಾನಿ ಗೆ ಕೆಸಬಿ। ಅಂನಾ ನೆ ಸುಂನಾವ ಕೊಡುವ ಂತು। ಕಡನ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು। ತಾನೆಬಾ ನವನೆ ಯ್ಯ ಪು। ಬಿಕ್ಕೆ
ಗವಾಯನವ। ನಾಗೆನೆಬಾ ನವನಿ ತು ವಂತೆ। ಜ್ಞೆ ನರಾದಿ ಗೆಲು। ಪಿದಾವಳಿ ಯು। ಯಿರು ಲೆಪಾವರೆಯೆಂತೆ। ಪಗಲು ಬಂದಿರನಂತೆ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದುದ। ಸಾಮಿಗಳಿಗೆ ನಿವಬಹುದೆಂಯೆಂದು ಕಾಂ
ದಿದಳು। ಯಿದ ಕೇಳಿ। ಆದಯ್ಯನು। ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದ ಶಿವನಿಗೆ। ಲೆಂಗುನಾ ಪ್ಪಿ ಬಾಕ್ಲೆಂಯಹಂ ನಾಗಲನಿಡಿ ಕಪ್ಪುಹಿದರು। ಆಗ ನಿಜನಾದ ಜೈನರು। ನಂಯುವ ಮನೆಯಬಾಗ ಬಹುದೆಂಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಪಾರಿಶ
ನತ್ತಿ। ನಿಸುದೇವ ಕೃಷ್ಣ। ನಾಮೆ ಶ್ವರನಯುಲ್ಲಿ ನಿಲೆಂದಿ ಂಹೆಂವ ನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು। ನಾರಾಯಣ ಹಾಸುವಾಗ। ವಾ ದನಲು ಹಾದೆಯನಲು। ಉರುಳುವಯ ಪಶೆಂಯು ದಿನಲುವವಾಸವಿದು। ಒಂದು ಬಲ್ಲಿ ಪಕ್ರಿಂಯ ಮರದ
ಶಿಕರಯ ಪುಳಿತಿತ ತು। ಲು। ಆ ಕಲ್ಲಿವನುಮುಪ್ಪಿನ ಜಂಗಮವಾನಿಬದು। ಯಲ್ಲಿನಿಹಾಗುಲಿ ಪ್ರಿನಸ್ನಾಯನಲು। ನಾಮೆಶ್ವರನಕರಶೆ ಕುಯಾದ ಕೈಯೆನಲು। ನಾನೆ ನಾಮೆಶ್ವರನೆನಲು। ನಿಮ್ಮ ಕಲಿಂಗರುವುಬ್ಬ ನೆನಲು। ನಾಮ
ಪಾರಸು ಕಹಾಂನೆಯು ಬಿಸಿಯಲ್ಲಿ। ನಂದಿಯುಮೆಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಕುಬುತು ನೆಂಯನಲು। ಬೊಂದುತ್ತ ನಾಮಲಗಲು। ಆನ ಶಿವನು। ಅಗಮಯು ನಿಕೆವಂದಿರನಲು। ಯು ತ ಸುರಹಾಂ ನೆಂಯು ಬಿ ಸತಿ

ಹರಿಸಿ। ಯಶದವಪೂಜಾರಿತೆಗೆಯಲು। ಭೂಮಿಮೇರುಗಳಂತೆ ಕದಲದಿರಲು। ಆಗ ಆ ದಯ್ಯ ಬರಲು। ಶಿವನು ಬಾಗಿಲ ತೆರೆದು। ಬಂದು ಸುರರಿಂಗ ಕಾಣದಲು। ಅವರಿಂದವ ನೂರು ಸಾವಿರ ಜೈನರ ವಧೆ
ಜಾಂಬಿಕರ ಸರಳಾ ಬಸವಣ್ಣಗಳ ಕಾಡಿದುದು। ಸೋಮೇಶ್ವರನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ। ಸತಿಪತಿಗಳ ಸುಶೈಲಾಸಕೆ ಹೋದರು॥ ೫೬ ॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಪ್ರತಾಪಪುರದಲ್ಲಿ ನಾರಸಾಮರದ ನದುವೆ ಗೋವಿಂದಪ್ಪ ತಿಮ್ಮಯ। ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ। ಸಾಧ್ಯ
ರ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಜಾತವ ತೋರ ಬಳ್ಳಿಯ ನೋಡಬೇಕೆಂದದು। ಕರದಲು। ಅವರು ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಲಿ ಸುಪ್ರಭಾಯ ಶ್ರೀಗೆ॥ ೫೭ ॥ ಕ್ರೈವಾಸದಲ್ಲಿ ಪಾವನತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು। ವಾಲಗ ವಾಗಿರುವಾಗ ಭೃಂಗಿ ಶಿವನ ಸಪ್ತ ... ದಲ
ಶಿವನ ಸಗಿ ಸುತ್ತ। ಆದಿ ಭೃಂಗಿ ವಜ್ರ ಕಂಕಣ। ಮುಕ್ತಿ ಸಹಾರ। ಪಾದದಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ। ಬರಿ ಬನಪ್ಪಿಂದೆ ಬಿಂದು। ಯಮ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು। ಚಲ ನಾವನು ಪ್ಪು। ಪಾರ್ವತಿಯು ಕಷ್ಟ। ಪ್ರಸಿದ್ಧಾಸಿ ನವ ... ಮಾಡಿ। ಲಾಸ್ಯ ಲವ ಹಿಡಿದು
ರ ಕಗಳ ಸಾದ ಕೇಳು। ಆಗ ದಿವಿ। ಚಂಡಮ್ಮ ರುವ ಮೊದ ದು। ದೇವಿಯರಿಗೆ ಮುನಿಯದಿರಲು। ಪಾಪಿ ಸಿ। ನಂಮ ನಾಂಟ್ಯ ವಾದವೆ ಹವತ್ಯಾ ಕನಲು। ಆ ಭೃಂಗ ನಾದಲಿ। ಆ ಸಿಗಳ ನುಡಿಸುತ। ಮೊಂಸ
ರ ಶಿವನ ಮೂಬಿನೆಯ ಪಾದವ ಕಾತ್ತಸು। ಅ ಸನರಿದು। ಯೊ ಬಂಗಿಯ ಹಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕಾಸನಲು। ಆಗ ಗಷ್ಟ ಬೆಪ್ಟ ಗಳ ಕಿತು ಹಾರಿಸುತ। ಬರುವಾಗ ನಾಶ್ರಿಬಿಯ ದಲು। ಆ ಗಷ್ಟಗಿಶ್ರ
ಕಂಡಾ ವನ ಗನಸಕ್ಕರನು। ಅ ಸ್ವಪ್ನವ ಚಶಬ್ದವ ದ ಕಂ ಡುವಾ ರಮು ಲು। ಅಂಜಲಿ ಲಲಿ ಹಾದುದು। ಬಳಿ ಕಶಿವನು ಭೃಂಗಿಶ ... ರನನೆಂನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ರುವಂತೆಯ ಮಾಡಿದನೊ॥ ...
ಪ್ರಾಂಣನಲು। ಆಗ ಸ ... ಗ ದಲಿ ರಬ್ಬಲಿಗೆ ಯ ಸಿದು ವಾಗ। ಹರಿತ ಹರಿತ ದಹಾಂ ಗೆ ಕವಿಗೆ ಹಂಪೆಯ ಕಷ್ಟಕೊಂಡು। ಯುರು ಲರಲು। ಹಾರದು ... ದಿನ ಶಿವನು। ಯುವ ಮನವ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ೫೮
ಬಿಪ್ಪೆ ವಾಸ ... ಕರಕೊಂ ಡು ಹಾದ ಸೂ॥ ೫೮ ॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಮಹೇಂದ್ರ ಮಂಡಲವೆಂ ಯನಲು। ನಂಮ ಮುಂದೆ ಅ ಸ್ವಪ್ನವ ವಾದ ಹರಿ ಶಬ್ದವನು ಪೆಯಬ ಹುದೆ ಯೆಸಲು। ದು। ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡವಾಗ। ಶಿವನು। ಮತ ದಿ
ಬ್ರಿಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಿತ್ಯಾಂಣನಲು। ನಿದು ವಾಗ ಹೊಂದು ಅ ಗು ಹ ಬಿಲಲು। ಅ ಬಹುರದಲ್ಲಿ। ಅಯ್ಯನ ಮರಾಜ ನೆಂ ಬುಶ್ವನು। ಪರಸ್ತ್ರೀವದವಿ ಸರಕೆಲೆ ನೆಂಬ ನೆಮವ ಮಾ ಡಿಕೊಂಡಿರಲು। ಬಾಂದು ದಿನ ಹಾ
ಅ ರಸು ಅಯ್ಯನ ಮರಾಜಾ ಬನೆ ಕೊಂಡ ದಿ ಯೆನು ತಪ್ಪ ಮಾಡಿ ವನೆನಲು। ಅವ ಕಂಡು ಆ ಬಿಷ್ಣು ಕನು ಹರಿ ಹರಿ ಹಂ ಗೆಬೆಲ್ಲ ಬಹುದೆಯನಲು। ಅವ ಕಾಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಡಿಯಲು। ಮರಣವಾಗಲು
ಅವ ಶಿವನೆ ಬಲ್ಲ। ನಾ ಕೊಂದ್ದುದಹುದೆನಲು। ಅ ದ ಕೆಯುವ ನ ಕಾಲಿ ಯೆಂದು ಕಲಹಲು। ಯಾ ಅಯ್ಯನ ಮರಾಜ ಗು ಪಿಯ ಹಾ
ಕ್ಷ ಶಿವನೆನಂ ನ ಶಿವಿಗೆ ನಾಮ ದೆ ಕಾಲ್ಲಿ ಸಬ ಹು ದೆ ಯೆಂದು। ಬಿಂನವಿಸಲು। ಶಿವನು ಕಂಡೊಳಿಸಿ

ಕಾಂಡರುಗಾ... ಚರಶಂಕರಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು। ನಿಜವಿಯನಾ ಶಬಾರದಿಂ ಬನಿಯ ಧಿಂದಿರುತ। ನಿಂವ ಶರಶಾಖ್ಯಳುದಕ್ಷಮೂವತ್ತೆ ಐದಾಂಯು ಧವಹಿಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ। ಯೊಂಡುದಿನ ಶನ ಸನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಮುದ್ರದಿನಂ
ದುಶ್ಚಂನಿಂಮಸುಷ್ಟಿದ ಸಹಿಗೆಗೆ ... ದುಃಖೋತ್ತವೆಂದು ತ್ರಿಶ್ಲೋಲದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಹಾಕೆ ಕಕ್ಷರಲಿಂಗದಮುಂದೆ। ಕಾದಕ್ಷಾವಲಿಯ ಸ್ಥಿತಿತೆ ಮಲ್ಲಿರಲು। ಶಿವಸುಮೆತ್ತಿ ಜಿಡಿ ಕೂಡಿಸುನಲು। ನಿಂಮ ಪಾದದಲ್ಲಿರಿಸಿಂದನಾ। ... ಕೊಂಡು
ಲಿಕೆಂಮಬಹುನೆಶಿಭಾ ಚಾರ್ಯನಲ್ಲಿ। ಶಿವಲಿಂಕಮುಂಬಿಸ್ಯಂಗಾ ನೆಂಬಶರಣನು ಧಂಸ್ಯ ಪಾನ। ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಭಿಮಾಡುವ। ಶಿವನ ಧಿಕ ವಲ್ಲವೆಂದು ಆಕ್ರಸು ದಿಗಂಬರ। ಅಷ್ಟರ ಮೂಗಕೊಯ್ದ ಕತ್ತಿಯುದೆಂದು। ಬಿರಿದಿನ ಪೊ
ಕೊಯನೆತಿರ ಕೆಮ್ಮಾಂಮದಿ ನವ್ವೈಪ್ರತರೆಲಾ। ವಿಷ್ಣುವಿನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನೆರೆದು। ಮುಂಬಿಸ್ಯಂಗಾನಕರವಲ್ಲು। ಲಿಲಿಗೆಣ್ಣಗಲು। ಶಿವ ಕುಲವೆ ಮುಂಬಿಸ್ಯಂಗಾ। ಲ್ಲಾಕದಲಿ ಶಿವಸದ್ಭಾವವೆಂದು। ಪುತ್ರಾಕೆ ಯಶ್ವಪ್ಪ ವಿರಿವಾರಾಯನಾಪ್ಪವಲ್ಲ
ವೆಯನಲು। ಶಿವನು ಶಿವಂಗೆ ಸ್ವಿಪ ಸಕನೆನಲು। ಶ್ಲೋಯು ದಕ್ಷದಷ್ಟವ ಬ್ರಾಂಕೆಯನಲು। ಶಿವನೆತನನೆಂದು ಮುಕುಂದನನುದಿ ಸಲಾಯನಲು। ನದಬಿಸದಕಿನಾಲಾನಾತವೆನಲು। ಲಿಂಗದಂಡು। ಬಿನಾಯ್ಯ ಕ್ಕವಿಪ್ಪ
॥ ಲಿಲಾತಾ। ವಕ್ರತುಂಡ। ನಿರ್ಕ್ಷೋಮೆಂಡ। ಲಂಬೋದರ। ಏಕದಂತ ... ಚಾದಂತ। ಚಿತ್ರಘಂಟ। ದುಗಾಕಲುತ್ತ ದೇಹ। ಪಾಶಪಾಣಿ। ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ। ಲಂಬರಾಕ್ಷ। ಶೂರ್ಪದಂತ। ... ಶಂಡ। ಬುಮಬಂದ। ಮುಂಡ।
ಕಪಿಲಮುಂಡ। ರಾಜಮಂತ್ರ। ಪ್ರನಾವ। ಪಿಸಹಾ। ದ್ವಿಪಾನ ಪ್ರಪಂಚ ಶ್ರಾಂಯು। ಏಕದಶನ। ದಂತಹಸ್ತ। ವೆ ... ವಪಿಜಂಡ। ನಹೂತುಂಡು। ... ಒಡಿಕಲಿ ಪ್ರಹ। ಜೆಷ್ಠ। ಗಜಕರ್ಣ। ಪಾಲುಜಂಪ... ಶಪದಿಸ
...ಭದ್ರ। ಕ್ಷಂದ್ರ। ... ನಾಯಕರು। ಬಾಲ ಸಮು ... ದಲ್ಲಿ ದವಿಷ್ಣುವ ಸಂಕಲೆಯ ಕತ್ತಿ। ಮುಂಬಿಸ್ಯಂಗಾ ದಿಗೆವಾದ ಬಂದದೆಯೆಂದು ಮಯೆ ... ಲೆಯಲು। ಯುತರಾ ಶೆಯಲಿಸ। ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿಮೆಯೆದ್ದು ನಡಲು
ಕೆಯುವೆಂದು ದು। ಲಾಕಕ್ಕನಾನುಕತರ। ನನನೆಶಿವನೆಕತ ... ನೆಂದು। ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣಬಲ್ಲಗೆ ಬಂದು। ಅದ್ವೈಬಿಗಳು। ವಾದಿಗಳು ... ಕಾಗಿ ಹೊಗಲು। ಯುಂತುಮಹಿಮೆಗ ... ಮೆಯೆದು। ಶಿವಲಿ
ಂಕಮುಂಬಿಸ್ಯಂಗಾಪಂಡಿತ ಕುಃಶಿವ ಡೊಳ್ಳಿಗೆ ಬೆರೆದರು॥ ಬಲ್ಲಾಳಾಂಕ। ನಯನ ಶಿವಮತಿ ದಲ್ಲಿ ವರನ ನಾನೆಂಬ ಮುನಿಯುದ್ಧನು। ಅ ... ವನಮ ಗರ್ಭ ... ಸತಿಮೆ ... ಮಜೆಯು। ಗರ್ಭ ... ಕೊಂಡ ಪತಿ
ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುಲುದಕ್ಕೆ ಹೊಗಿರಲು। ಆಗ ತ್ತಾಲು ಜಂಗನೆಂ ... ಬಸಿಕ ಸನು। ಅಂಗ ಲ ದಲ್ಲಿದ್ದ ವಗೆ। ಜೊನಿವನಿ ಷ್ಟು ಕಾಳಿ ಲುಪತಿವ್ರತ ಲುತ್ತನೆತ್ತಿ ತೆಂದು। ಶಿಶುವಾ ಹಾಂದು ಕಡೆಯಾಗಿ। ತಾ ನುಪಾನಾಯುತಿದ್ದಲು।
ಶಿಸುಬಂದು। ಶಿಶುವು ಬಿಳು ಹಾಂಗೆ ಕೊಂದ ವಕಾರೆಂದು। ಅಗ್ನಿಯರ ಕೆಲ್ಲಲು। ಆಗ ತ್ತಾಲ ಜಂಗಮ ಕೊಂದನೆಂದು ಬಿಟ್ಟಿಳ್ಳಲು। ನಿಮ ನೆಂದಿ ಕೆನಲು। ಸ್ಸಿಸಮ ನೆಯಲಿ ಯುಲ್ಲವೆಂದೆವೆನಲು। ಶವ ... ದೆಯು
ಹಾನೆಂನಬೆನಲ್ಲದೆ। ನಿಜವಹಿಳ ಬಹುದೆಯೆಂದು। ಅಗ್ನಿಯ ಸರ್ವಜ್ಞ ಕನಾನೆಂದು। ಕಪಿಸಿದನು। ಮತ್ತಾಂಬುವೆ ಳೆ। ತಾ ರತನ ಕಾಲ್ಲುದ ಕೆ। ಷಣ್ಮುಖ ದೇವರು ಹುಟ್ಟಿಷ್ಟವೆಕೆಂದು। ಅಗ್ನಿ। ಶಿವನಬ

ಬಿಸಿಹೋಗ। ಬಿರ್ಯ್ಯ ವಸ್ತುವ ಬೇಡಲು। ಅದಕ್ಕೆ ದೇವಿಯರು ನನಗೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಗನ, ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ। ಯಿದರಿಂದವಿನು। ಸ್ವಪ್ನ ಸತ್ಯ ಕನಾಗೆಂದು ಶಾಪ ನಿದರ್ಹೂ॥ ಬ॥ ಬ್ರ॥ ವ್ಯಾಯು ಶಾಪಿಸಂನಲ್ಲಿ ತಪವ
ಮಾಡುವಾಗ। ಶಿವನು ಬಂದು ಮಂತೆನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು ಪ್ರಭಂಜನ ದ ನೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ। ವಾಯು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಡೆಯನವನು ಆಗಿಯೆಂದು ಪದವಿತ್ತನು। ಸುಖದಲ್ಲಿರುತಿರಲು। ಯಿತೆ ವಿಶ್ವನಾಥ ಮುನಿಯ ಶಿಷ್ಯ ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ
ಮಿಗೂತಿಯ ಧರಿಸಿ ಸೊಗ್ಗಿ ಬಾಸ। ವಾಯು ಹೊಂದಿಸಲು। ಅದನು ಗಿಕ್ಕೊಳ್ಳಲು। ನಾತ್ರವ ಮಾಡಲು। ಯಿಂನು ಯಜತಿರೆಂದು ಉಗುಳಿದನು। ಬ್ಬಾ॥ ಕ್ಕಾ॥ ಭೃಗು ಗಣಾಧಿಶ್ವರನು ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ। ಆಕಾಶ ಗುಡುಗ
ಲು। ನಾಲ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ। ಗುಡಿಗಿ ಸಂಚಲವ ಮಾಡುಲುಡಿನೆಂದು। ಆಕಾಶವ ಮಿಡುಕೊಂಡು ಶಿಕ್ಷೆಸುವಾಗ। ತಪ್ಪಿದೆನೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು। ಬಿಟ್ಟು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡರು॥ ಬ॥ ಚಂದ್ರನು ದಕ್ಷನ ಪುತ್ರಿಯರಾದ। ಯಿ
ಪ್ಪತ್ತೇಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ಮದುವೆಯಾಗಿರುತ। ಅವರೊಳಗೆ ರೋಹಿಣಿಯೆಂಬವಳೊ ಪ್ರೇಮವ ಮಾಡಿ। ಯಿರುತಲಿರಲಿದವರ ಸುದಾಸಿನದಿವ ಮಾಡಲು। ಅವರು ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಲು। ಅ ಕ್ಷಯರೋಗಿ
ಯನೆಂದು ಶಪಿಸಲು। ಕಳೆಗಳ ಅಳಲಾಗಬ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಅಲ್ಲಿ ಸಂನಿಧಿಯ ಶಿವನ ಸಾಸ್ತ್ರ ಸನೆಲು। ಅ ಗತಪವ ಮಾಡಿ ಶಿವನ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು। ಹೋದಿನಾಯಿ ಕಳೆಗ
ಳ ಹೋಡುವಾಗ। ವಿಷ್ಣು ಶಿವನ ಕೂಡೆ। ದಕ್ಷನ ಶಾಂತ ಪ್ಪಲ್ಲ ವಾಗದಂ ತೇಹ ದಿನ್ನಡೆ ಕಳೆಯ ಕೊಟ್ಟು। ಊಂ ದು ಕಳೆಯ ನಿಲ್ಲು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿಯನಲು। ಹಾಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು। ಶಿವನು ಚಂದ್ರ
ನಕಲು ಹೋದನು। ಮುಗ್ಗಿತೆತ್ತಿವನು ದಕ್ಷನ ಯಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಿದಾಗ। ವಿರಭದ್ರದೇವರು। ಪಾದದಲ್ಲಿತಿ ಕೆದರುತಿಗೆಕವಾಪ್ಪದ ನಾಲ್ಕಿಯ್ಯು। ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನು। ತಂನ ಶಿಷ್ಯರಾದ ರಕ್ಕಸರು
ಕಾದಿಮಡಿದರೆಯೆ ಬಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು। ಸಂಜೀವನಿಯೆ ಮಂತ್ರವ ಪಡೆದ ದಕ್ಷ। ಶಿವನ ಮಾಡಿ ವಡವನ ಕಾಶ ಸ್ತ್ರವ ಹಿಡಿ ಯಜೆಡವೆಂದು। ಹೋಳ್ಳಿಕಾಲು। ಆಗ ದೇವರ್ಕೆಗಳು। ವಿಷ್ಣು ಸ್ನೇಹವಾಗಿ। ಭೃಗು। ವಿನಾ
ಶ್ರಿಯ ದಲ್ಲಿದ್ದ। ರಾಕ್ಷಸರು ಮತ್ತಲು। ಆಗ ದಿವ್ಯ ದೇವಿ। ಮಂತ್ರದಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ಬ್ರಹ್ಮ ಜಗಳ। ಸಂಜೀವ ಮಾಡಲು। ಅತ್ತಿಯೊಳಗೆ। ವಿಷ್ಣು ಚಕ್ರದಿಂದಾ ಕೆಯ ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸಲು। ಶ್ರಿಭೃಗು ಕಂಡು। ಸತಿಯ ಪಾ
ನವ ಪದದು। ಕೋಟಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದು। ವಿಷ್ಣು ಪಶಪಿಸಲು। ಅವ ಕಂಬಿಗೆ ಕಾಗಿ। ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಶಿವನು ಯೆನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಲು। ಭೃಗುವಿನ ಶಾಪದಿಂದ। ಕೋಟಿ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ। ಬರಲಾರೆನೆನಲು। ಆತನ ಕರು
ಶಿವನು ಹತ್ತೆ ಭೃಗುಗು ಮಹೋತ್ಸವ ಜನ್ನನಾಗೆ ಕೆನಲು। ಅದಕ್ಕೊಡಂಬಟ್ಟು ಭೃಗು ಹೋಗಲು। ದಶಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದನು। ಬಳಿಕ ಶುಕ್ರನು ಶಿವನ ಕಂಪ್ಪ ಸಂಜೀವನಿಯ ಮಂತ್ರವ ಪಡೆದೆ

ನಿರ್ಭಿದಹಾಸುಗಳು। ಹುತವಹಾಂಗೆ ಪಲ್ಲವಾಗಿ ಹಾಕಲು। ಆಗಹಾಸು ಹಾತಾಲದೆ ಸತ್ತಿಸರು।। ನಾಮ ನೆಲಂಶದಯಾ ನಮಸ್ಕಲು। ಹಾಯು। ವಿಶ್ವಾಯು। ಶ್ರೀತಾಯು। ಶ್ರೀತಾಯು। ಆಯು। ಯು। ಯುವನ

ಮಸ್ಕಲು ಸತ್ಯನಮಃ। ಯವ। ಖಿ। ಮನ। ಪ್ರಾಣ। ಸ್ಥಾನ। ವಿನಮಗ। ಸ್ವಹಸ್ತ। ನಮಸ್ಕಲು। ಯೋತಿ। ಸಂಸ್ಕೃತಿ। ಸ್ವರೂಪತಿ। ಸಂಯುತಿ। ವಿಮಯೋತಿ। ಯಾ ಮಾಸ್ಕಲು। ಬ್ರಹ್ಮ। ಚಕ್ರ। ಮಕುರು। ತುರುಕವನ। ಯದೂನ

ಭೂತ್ರಪ್ಪು ಪ್ರಸಿದ್ಧು। ರಮ। ನಿತ್ಯಜಿತ। ಸಹಸ್ರಜಿತ। ವಿನಮಗ। ಶ್ರುತಜಿತ। ವಿನಮಸ್ಕಲು। ವೇಣು ಹಯ ಮಹ ಯಮನಮಗ। ಕಿತಿಕ। ಯಮಗ ಸಾಜ। ನಮಗ। ಸಹೋಷ್ಟ। ವಿನಮಗ। ಭವಶಿನ। ನಮಗ। ಮದನ। ನಮಗ।

ಧನಸ್ಸೋ ನಮಃ। ಸ್ವಸ್ತಿಪುತ್ರ। ವಿರಕ್ತ। ಸರ್ವವಮಗ। ಕೃತೋಜ। ನಮಗ। ಶಾಲ್ಕಿಕವಿರ। ನಮಸ್ಕಲು। ಸೂರ। ಸೂರ್ಯಸೆನ। ಪುಷ್ಪ। ಶ್ರೀ। ಶತ್ರೋ। ನಮಗ। ನಾರಾಯಣ। ನಮಗ। ಜಯದತ್ತ। ನಮಗ।

ಷು। ನಮಗ। ವಿಶಿ ಹಾತ್ರ। ನಮಗ। ಶುಷ್ಠು। ನಮಗಮ ಧು। ವಿನಮಸ್ಕಲು। ನೂಯು। ಅವಗ। ರೂಪಗೆ। ಸುಬಿನ ನಂಬಿವನ ಮಗ। ವಿಕೆಸತ್ರ। ನಮಗ। ವಿಶ್ವತ। ನಮಗ। ದುಜ। ನಗರಾಯ। ರಾಮವತಿ

ಯುಮಗ। ಸುಪ್ರತಿಕ। ಯತ। ಲಪ್ಪಸೆ ದುರ್ಜಯಾ ಸೆ। ಸಹಸ್ರಜಿತ। ಯಸವಕಭಿಲ। ಸಿವಸ್ತ್ರಕ। ವಂಶ ಪಾದ ಹರತ। ಶೌಷ್ಕರ ಬುಧ। ಸುಷ್ಟಿ ದದರು। ನಮಗ ಭಕ್ತಿನಿ। ಯಮ

ಸಮಹಸೂತ। ಯಮಗ ಅಶಂಸು। ವಿನಮಗ ದುರ್ಶ ಂಶು। ವಿನಮಗ ಬಿತ್ರರಥ। ನಮಗ ಶಿಲಬಿಂದು। ವಿನರಾಣಾಯ ರೂಪ ಕ್ಷ। ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರು ಲಕ್ಷ್ಮ। ಪುತ್ರಿಯ। ತ್ರ। ಅವರಿ

ಸಿಂಹ ಬೃಹತಿನ। ಪ್ರಥು। ವಿನಮಗ ಪೃಥುಶ್ರಯ ನಮಗ। ಕೃತವರ್ಮ। ನಮಗ ಪೃಥುಶ್ರವ। ನಮಗ ಪೃಥುಸತ್ಯ। ನಮಗ। ಶಿನ। ನಮಗ ರತೇಷು। ವಿನಮಗ ಧೃಗ ನವಜ। ನಮಗ ಕ್ಷತ್ರ

ತ್ರ। ನಮಗ ಸ್ವಯಂಭು। ನಮಗ ವಿಧರ್ಗರಾಜ। ನಮಸ್ಕಲು। ಅಂಗ। ತ್ರ। ಶಾಲಿ। ನಮಗ ರಾಮಪಾದ। ನಮಗ। ಬ್ರಹ್ಮ। ವಿನಮಗ ವತಿ। ಯಮಗ। ಶ್ರಾಂತನ। ನಮಗ ಬಿಶ್ವಸಮ। ನಮಗ ಕಳಿ। ನಮಗ ಸೇಮಂ

ತಿ। ನಮಗ ಕೌಶಿಕ। ನಮಗ ಭೈಮ। ನಮಗ ಜ್ಯಾಮಿಷ। ವಿನ ವಿಮಗವ ಪುತ್ರ। ವಿನಮಗ ಬ್ರಹ್ಮದ। ನಮಗ ಶ್ರಿದೇವಿ। ನಮಗ ಬಿರವತ। ನಮಗ ಕ್ರೋತ್ರ। ನಮಗ ರತಿ। ಯಮಗ ನಿವಕತಿ। ಯಮಗ

ಶಿಷ್ಟ। ನಮಗ ವಿದ್ಯಾಜ। ನಮಗ ಜಿಮೂತ। ನಮಗ ವಿಕೃತಿ। ಯಮಗ ಭೀಮರಥ। ನಮಗ ನವರಥ। ನಮಗ ದಶರಥ। ನಮಗ ಶಕುನಿ। ಯಮಗ ಕರಂಭಿ। ಯಮಗ ದೇವರಾತ। ನಮಗ ದೇವಕ್ಷತ್ರ

ನಮಗ ಮಧು। ವಿನಮಗ ಕುರುವಸು। ವಿನಮಸ್ಕಲು। ಸುತ್ರಾಮ। ಅನು। ವಿನಮಗ ಪುರುಕುತ್ಸ। ನಮಗ ವಂಶ। ನಮಗ ಸತ್ರುಘ್ನ। ವಿನಮಗ ಸತ್ವನರಾಜು। ಶಾ ಸವಿಯಮ ಕ್ಷಲು। ಅಂದನ। ಮ

ರಹಸ್ಯಾಪಹಾರ ... ಕಾಂಡದ ದಕ್ಷೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಹೇಳಿ ಬರಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವ ಬಿನಮೆ ಲೆರಾಯೆ ಶ್ವೇತನನಿ ಲಿಪೂಜಿಸಿ। ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ತಿ ಹರಿಯುವಳ್ಳ ಕಾಂಡು। ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಹಾಗಿ ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದನು। [illegible]

ರಕಿಲ್ಲಿ ರುಮಾಗ। ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಮುನಿಗೆ ಬರಲು। ಶಿವನ ಹೆಂಗೆ ಕೋಗಾಬೆಕೆಂದು ಕೇಳಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಮುನಿ ಲಿಶ್ರ ಪ್ರಸ್ನೆ ಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶದಿಂದಲ್ಲದೆ ಕಾಣಬಾರದೆನಲು। [illegible]

ಶ್ರೀ ಮುನಿ ... ರನಕಯ್ಯು ದಿಸ್ಸೆ ಬಾಡೆದು। ಯಿಂದ್ರನಿಲದಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಕೈರಲು। ಅಲಿಗೆದಾವ ಕಸಮುನಿ ಬರಲು। ಕೈಲ್ಲಿರಿ ನಿಯೆಡೆಮಾಡಲು। ನಲು ಸುವಾಗ। ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದ ಬಿಯಲು। [illegible]

[illegible] ನಿಖಿಲು। ತಿದ್ರವ ಅಂಗಾಲಬಿಟ್ಟು। ನಷ್ಟಾಂಗ ಕೈಲೆ ಮಿನಲು। ವಜ್ರಕಾಂಯ ಮಾಡುತ್ತು। ಬಳಿಕ ಪ್ರಸನ್ನ ನಾರದರ ಶಾಪದಿಂದ। ಮಕ್ಕಳು ತಂಯ್ಯೆಗೆ ಕಾಲ ಕಾದಿ ಸಾಯಲು। ಆಚಿಂ [illegible] ಯಿಂದೆ। [illegible]

ಮರ್ಕ ವಜಿಯ ಮಲಲಗಿ ಕಾಲನ ಲಾಡಿಸುತ್ತಿರಲು। ಕಾಗಜರಕನೆಂ ಬಬೆಂಹಕಾಟನು। ಮೊಲನೆಂದು ಯೆಪಿಯಲು। ಅಂಗಾಲ ತಾಗಿ ಸತ್ತು ಸಾಯಲು। ಆಗ ಅರ್ಜುನ ರುಕ್ಕೆ ನಾಯು। ಅಂಬ [illegible]

ಕಾಗ ... ಗಾಸುತ್ತಿರಲು। ನಂನನು ಸಿ [illegible] ಮಿಯಲ್ಲಿ। ಸುದಬೆದವೆನಲು। ಆಗ [illegible] ಸುಪ್ರಮಾ ಮಿ। ಸುದರ್ಶನ ಕಾವಿಲವೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ [illegible]

ರು। ಮರಿ ದಾನನದಲ್ಲಿ [illegible]। ಅಂತರದಲ್ಲಿ [illegible] ದು ಕಾಂಡದು ಸುಪ್ಪುರು।। [illegible] ಸುಭಾಲ [illegible] ಯವಲಿ [illegible] ರಲಿ ಜಂಗಮಯ ಕತ್ತೆ। ಬಳಿಕ। [illegible]

ಮಹಿವೆ ದಿಕಾಂಡ [illegible] ನಲು। ಗಾಲ್ಲಿ ಕಿಯ ರು [illegible] ಗಳಲ್ಲಿ ಬಡಿ ಯಲು। ಹಾದಿ [illegible] ದನಾ।। [illegible] ವಿ [illegible] ಮಾದಲಾದವರು। ಶಿವನೆನೊಲು ಯಿಸುಲಾದ [illegible]

ಆಗಲ ಅನುಮಿಯನೆಂಬ ದೇವತೆಯು। ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಬಾಲದತ್ತಾದಲಕೆಲ್ಲು। ಆನಬಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ಯಲು। ಯಿಂದ್ರನಮು। ಬವತಾಗಲು [illegible] ಆಗಲ ಅವನೆಂದನು। ಆನೆ [illegible] ಮರೆರಥಗಳಿರಲು। ಶಿವನ ಯಿಂದ

ಶನೆಬಲಹುವೆಯನಲು। ಯಿಂದ್ರನಮೆಲೆಕಾ ಬಿನಿಲು। ಕಾಲ ಕರಿಗೆ ಹಾಗಿ ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡಕೆ ಬೆಳೆಯಲು। ಜಂದ್ರಶನ [illegible] ರದ ಕೆದ ಮುಕತೆ ಯಾಗಲು। ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಶಿವನ [illegible] ದು ಮ

ಕೆಲಿಂದ್ರ ಬೆಳೆಯುತಾ। ಂ ಕೈಲೆಯಾ ಯಿತೆಂದು। ಬಿಂನವಿಸಲು। ಯಿದುಪ್ರಸನ್ನನ ತೆಂ ತ್ರಿವೆಂದು ತಿಲ್ಲಿದು। ಯಿಂದ್ರನ ಕಲಹಲು। ಅವನು। ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂನಿ ಯಿಂದು ಪ್ರಸನ್ನನ ಕೆರೆಯಲು।

ಅಲ್ಲಿ ದೆ ಬಾರೆವೆನಲು। ಯಿಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು। ಯುಕ್ತಿ ಹೊಡಿಬಡಿಯನಲು। [illegible] ಆಗ

ಶಾಂಭವಿ ಸಿಮೆರು ವಪೂಪವ ಲಿಕೆದಮು। ಘಸುಯು। ಶಾಂಭವಿನಲಿ ಪಾರ್ವತಿ ವತಿ ವಿದಿತಿ। ಮತೆ ಹರಿ ವಿರಿಂಚಿ ಕಾಂದರೆ। ನಾಶಾಕೋಟಿ ನಿದಲಿ ವಿದಿ ಇದಲು। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ವಕ್ರಾದಿ ನಾನಿ ಬರೆ ತಿರಲು। ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಸುತ್ತಿಸ
ಲುಂ ಅವರದನು ದಂಡವಿಟ್ಟು ನಿಂತು ಹೊದರು। ಇಹ್ಪಸ್ಥೆ। ಶಾಂ ನುವೆಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳ ಗರ್ವನಾಶನವಾಗಿ ನವೆಂದು ಮಾಡಿಸುವಾಗ। ತ್ರಿಕೋಟಿ ಪ್ರಾಣನು ಬಿಡುವು। ಯುಗ್ಮಂಗಂದು ಲಿಂಗ ಮೂಡಿತ್ತು। ಆದ ಆಗ ಬಿ ಮೆಟ್ಟಿಯು
ಕಂಡು ಬಂದದಕ್ಕೆ ನಿವೇದಾ ಕೃಷ್ಣ ನಲು। ಆಗಲು ಆ ಲಿಂಗ ಮೂಡಲು। ವಿಷ್ಣು ಸೂಕರ ರೂಪಾಗಿ ಸಪ್ತಪಾತಾಳ ತೆಗಾಗಿ। ಪಾದವ ಕಾಣದೆ। ತಿರುಗಿದನು। ಬ್ರಹ್ಮ ಹಂಸನಾಗಿ। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕಟಾಹವನು ಹಾಯ್ದು ತಿರಲು। ಆಗ ಕೇತಕಿ ದೇವ ಸುತ್ತ
ಮುಡಿಯ ಮೇಲಿಂದ। ಪಕ್ಷಿ ಧರ್ಮ। ಬಿಲಿಗೆ ಹಾದಿಯನಲು। ಶಿವನ ಮುಕುಟವ ಕಾಣದೆ ನೆನಲು। ನಿಶಾ ನಾಲಾ ನಾಗೆ। ತ್ರಿಗುಣಯು ನಲುಗಿ। ವಿಷ್ಣು ಸನ್ನಿಧಿ ಪಾದ ವಿಷ್ಣು ಬಂದಿ। ಹೊಂ ನಗೆ ನಲು। ತಂದ ನೆಂದ ಸತ್ತಿನಿ
ನಲುಗಿ ಬೆರಗಾಗಿ ದೇವತೆಗಳೆಂದರು। ಬ್ರಹ್ಮ ಮತು ಪವಶಂ ಪ್ರಾಯನಲು। ಶಂ ಕಡೆನೆಂದನು ಅವರು ಸತ್ಯವ ಯನಲು। ಆಗ ಶಿ ದಗೆಯ ರಾಜಮಾ ನಾಮ ಕೇನು ಗಳು ಬ್ರಹ್ಮ ಕಂಡನು ಹೊಯ
ನಲುಗ ಆಗ ಆ ಕಾ ಶವಾನು ಶೇಷ। ಮೂರು ಗಮಾ ಸತ್ಯ ಸಖಿ ತೆಯನಲು। ಆಗ ನಿವತೆಗಳು। ಕೇವನೆಯ ಪೂಜೆ ಗೆ ನಲ್ಲ ಜಡ। ಬ್ರಹ್ಮಾನನು ಗುಡಿಯಲಿ ಪೂಜೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡ। ವಿಷ್ಣು ವಿನು ಸತ್ಯ ವಾದದಿ
ನಾಗೆ ಪೂಜೆಯಗಲಿ। ಬಿಟ್ಟು ಕಯಿತ ನವು। ದಲಿ ಬಿಜಲ ಸ್ತನೆ ದನೆಯ ಮುಟ್ಟು ಗಳು ಕಾಗಿ ಕೇಯ ಬರಲು। ಹೊಂದ ಬ ಸವಿ ಶಿರ ಗೆ ಕಾಡ ನಾಲು। ಇದಂ ನಾಂ ನ್ಯಾ। ತಂ ಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ
ಧಾಸಲು। ಆಗ ಬಿಜ್ಜಲ ನಲ್ಲದು ದಹಂಗೆದ ಶಿದ್ಧಿ ಕೇನಲು। ಬಸವಣ್ಣ ಸಿದಜಿ ವತೆಸು ವಶಿವನ್ನು ಕೊಂಬು ಲತೋ ನೆಯನಲು। ಆದತೋ ಬಿಯನಲು ಶಿಲಗ ಬಿಜ್ಜಳ ನೆ ಹೊವಾಗಿ। ಲಿಂಗನಲ್ಲ ನೋಡಲು। ಯ ಲಿಂಗನ
ಮೆಲೆ। ಹೊಂದಾಂ ದೇಸಲಿ ನೆಲು। ಬಿಜ್ಜಳ ಕಲದೊ ನಿದನೊ। ಜ್ಯೂ। ಹೊಂದು ವೆಳ್ಳೆಯಲಿ ಹರಿಯು ಸಂತೋನ ಬೇನೆಂದು ಅಂತರ ಮಾಗನದಲಿ ಅನ್ನೆ ಕೊಪಿಕಾಲ ತಪ ವಯ ಮೂಡಿತ್ತಿರಲು। ಕೆಲಯೆ ಸ್ಥಿತ ಲೆನೊ
ಗಮಾ ದಗ್ಗ ಶಾ ಯಲ್ಲಿ ದ್ದ ಕಾ ನೆ ಗೆ। ಯ ನಾಬು ಕುಂಡಲ ಬಿಂಗಲು। ಆ ಮೂಮ ನಾಬಿ ಮ ನಾಬಿ ಕೇಂಪನಿ ಸಿವಾ। ಅಲ್ಲಿ ನ್ನಲಿಂಗ ಲು। ಮು ನಾಬಿ ಕನಾಕ ವಿ ಶೈತನಾ ಯುಕ್ತ। ಆಗಿ ಗಳಿ ನಮ ಬಿಷ್ಣು ವೆನಿನಗೆ ಮ ತ್ತನಾ ಪಾಪ
ಸು। ಮುತ್ತೆನ ಬಿ ಶೆನಲು। ಯು ನಾಳನಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ನವ ವ ಮಾಡಿ ದವರಿ ಸೆ ಮುಕ್ತಿಯ ಕಾಡ ಬೆಕೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು। ಶಿವನು ವರ ಸ್ಥಿರ ಸ್ಥಿತ್ಯಾ ದನು। ೨೫೩

ಆಗ ಶಿವ ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು [illegible] ಮುಕುಂದ [illegible] ನೆಂಬ ದೈತ್ಯನು ವೇದಂಗಳ ಕದ್ದು ಸಮುದ್ರವ ಪೊಗಲು ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಶಿವನಿಗೆಂದ್ದನು ವೇದಗಳೆಲ್ಲ ದೈತ್ಯ [illegible]

[illegible] ದು ಶಿವವರ ಪಡೆತ [illegible] ನ ॥ ೭ ॥ [illegible] ಮುಕುಂದನು ವೇದಂಗಳ ಕದ್ದು ಆಗ [illegible] ಸಮುದ್ರವನೊಂದು ಮಾಡಿ [illegible] ಹರಿ ಮತ್ಸ್ಯರೂಪ [illegible]

[illegible] ಉಪಾಯದಲಿ [illegible] ಚಕ್ರವರ್ತಿ [illegible] ನೆರೆಡಾದಿ [illegible] ಸಮುದ್ರದಾ [illegible] ಬಲಿಯ [illegible]

[illegible] ಬಲಿಯ [illegible] ಬರುವಾಗ [illegible] ಬಲಿಯ ಕೊಡೆಂದನು [illegible]

[illegible] ಯಿಂದ್ರ [illegible] ಬಂದು ಬಲಿಯ ಕೊಡೆಂದನು [illegible] ದಕ್ಷಿಣ [illegible] ಸಮುದ್ರವ [illegible]

[illegible] ಬಲಿಯು [illegible] ಮಂದರ [illegible] ಬಂದು [illegible] ನಲು [illegible] ಮೊದಲು [illegible]

[illegible] ಗಲು [illegible] ದೇವತೆಗಳು [illegible] ಆಗ [illegible] ದೇವತೆಗಳು [illegible]

[illegible] ಬಂದು ಮುಂದವರ [illegible] ಗರುಡ [illegible] ಸಮುದ್ರ [illegible]

[illegible] ನೆಡೆದ [illegible] ಶಿವನಲ್ಲಿ [illegible] ಯಿರುವ [illegible] ದೇವತೆಗಳ [illegible]

[illegible] ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು [illegible] ಸಮುದ್ರ [illegible] ಮಂತ್ರಗಳು [illegible] ಶಿವನ ಕೂಡೆ [illegible] ದೇವತೆಗಳು [illegible]

...ಅವಶತ್ರುದಿಂದ ಸಾಯ, ದವರಲವೆ ರಲು। ನರಸಿಂಹ ... ಗುರಿನಲ್ಲಿ। ... ವಕೊಂದು। ... ಸಾಕ್ಷಿ। ... ರಲು। ...

ಮುನಿರನ್ನದ ಶರಣ ಹೇಳಲು । ಆಗ ಸಾಗರಹಾಡಿ । ವಜ್ರ ಕೈ ಸೆರಿಂಹಾದ ಲಾಸುರುಗಳು । ಯೆಂಬ ಪಾದ । ನಾಲ್ಕು ಬಾಲ । ಯ । ಬಿಡು ಪಕ್ಷ । ಜಂಬು ಚು । ಪರಮ । ಅರ್ಧ ಪ್ರಮಾಣ । ಅವರ ಶರೀರ ರೂಪ ಕಾಣಿ । ಮೊಗಳ ನಾ
ಲ್ಕು ಪಾದದಿಂದ ನರಸಿಂಹ ನಮೋಸ್ತುತೆ । ಕರಾರದ ಹಂಬಿಗೆ ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ರಕ್ತವ ಕಾಣಿ । ಬಲಿಕ ಸ್ತುತಿಸಿ । ನಂನ ಚಿಮ್ಮಿದ ಶಿವನ ಪುತ್ರ ಳ । ಯುವ ವಕ್ಷಿ ಯಮು । ಹಾನಿ ಧರಿಸಲಿ ಯೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು । ಹಾಂಗೆ ಯೆ
ಯವನು ಧರಿಸಿದನು ॥ ೨ ॥ ಆ ಶರಧಿ ಶವಳ್ಳಿಯಾ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಧಿವೆಯ ಮ । ಗ । ರಾಯ ಮಾಲ ಕೇಳಿದ । ಸೂಲ ನಾರಿ ಕೆಯ ಮಾಡುವೆ । ಆ ಕೆಯ ಮುಡಿಗೆ । ಹೂವ ಕೊಂಡು ಹಾಗು ತೆರಲು । ಜಾರಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಲು । ಧೂತರು ಕಾಂ
ಡು ಹಾಗಲು । ಯಮಯು ವ ನೆಯುಂ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಚಿತ್ರಗುಪ್ತರ ಕೇಳಲು । ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವಾಗ । ಬಲಿದ ಪುಷ್ಪ ಶಿವಂಗೆಂದ ನೆನಲು । ಆಗ ಯವನ ಸಾರದ ಮೋಯಿ ದು । ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರತಿಗೆ ಹೋಗಿ । ಯಿಂದ್ರ ಪದವಿ ದೃಢನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾಯು ಗಳಿಗೆ
ಪೂಜಿಸಿ ಬಂನಿ ಯನಲು । ಅವನ ಹಾಂಗೆ ಪಾಳಿಸಲು । ಶಿ । ರಾವ ತವ ಅ ಗಸ್ತ್ಯನೆ । ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಯಮು । ಧಾಮಿ ತ್ರಗಿ । ಕಾಮದ ಧೇನುವ । ಪಸಿಪ್ತಗೆ । ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ವ ಕೊಂಡ ಲ್ಲಿಗೆ । ಕೊಡಲು । ಬನ್ನಿ ಸಯಾಯು ಗಳಿಗೆ
ಹೋಗಲು । ದೂತರು ಯಮನ ಬಳಿಗೆ ಸರಕೊಂಡು ಬರ ಲು । ಆಗ ಯಿಂದ್ರನು । ಯಿವನಿ ನ ಬಿಡು ಕಹಾಳ್ಳ ಮಾಡಿದನೆಂದು । ಯಮನ ಹಾಡೆ ಹೋಗು । ಯಾಯು ಗಳಿಗೆ ತನಗೆ ಅವ ನೋಡುವೆ ಯಲ್ಲವೆಯೆ
ಂದು । ಯಿಂದ್ರನ ಕಳುಹಿ । ಯಾದಾನದ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ಯ ವ ರಾಜನಾಗಲೆಂದು ಯಮಕಳುಹೆ । ಆಗ ವಿರೋಚನನ ರ್ತಾನಾಗಿ । ಪ್ರಾಣ ಬಿ ಯ ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬಲಿ ಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ । ಯಿಂದ್ರ ಪಟ್ಟ ಯೆಂ
ಬರಾಜ್ಯ ಮಾಡಿ ಶಿಯ ಮದಿ ವೆಯ ನಾ ರಾಜ್ಯ ಭವನಾ ಗುತಿರಲು । ಆಗ ಹಾ ಸಮಾನ ಮಹಾ ಬಾಹು । ಪುರಾಂಗಣ ತ್ರೈ ಲೋಕ । ಅ ಕಾಯ । ವಿ ದೇವತೆಗಳೆಂಬ ಯಕ್ಷರು ಹುಟ್ಟಿದರು । ಬಲಿ ಶರಣಯೆಗ
ವಮಾಡಲು । ನಾಲ್ಕು ಬಾಗಿಲು ಸಡು ರೆ ಸಹಾಪ ಗಿಯಂ ಮರಧ । ಆಹಾಮದ ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು । ಅದನೆ ಯಂಡು । ಆ ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯು । ಅಯರಾವತಿಗೆ । ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಹಾಕಲು । ಯಿಂದ್ರ ಹೋದಿದನು । ಆಗ ಬಲಿ
ಶುಕ್ರನ ಕೂಡೆ ನಂನ ಕೃಷ್ಣ ಬಾವ । ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರವೆಯೆಂದು ಕೇಳಲು । ಅಶ್ವಮೇಧ ವ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ । ಯಿಂದ್ರ ಪದವಿ । ದ ಕ್ಕದೆನಲು । ಬಲಿ ಯು ಭಾಗಿರಥಿಯ ತಿರದಲಿ । ಯಾಗ ಮಾಡುವೆನೆ ಡಾ ಯೆಗ್ಗವ ಮಾಡಿ । ವ । ಬಾ
ಂದವ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬಾಗ । ಯಿತ್ತ ಯಿಂದ್ರನು । ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಕೂಡೆ ನಂನ ಪದವಿ ಯ ಕಾಡಿಸುಯ ನಲು । ಆಗ ಹರಿಯು । ಗ ದೆ । ಚಕ್ರ । ಬಿಲ್ಲು । ಯಿವ ರ ಕೂಡೆ । ಬಲಿಯ ಹೌದು ಯನಲು । ಅಯನಂ ಮ ಕಶ್ಯಪ ಗದೆನಲು
ಆಗ ತಾನೆ ಅದಿತಿಯಲ್ಲಿ । ವಾಮನನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ । ದೇವ ದೇವನೆ ದತ್ತ । ಬಲಿಯ ಯೆಗ್ಗವ ಸಮಿಪಕ್ಕೆ ಬರಲು । ಅವ ರಾರೆಂದು ॥ ಬಂದ ಅಕ್ಷರೆಂಬ ದೂತರ ಕಳುಹಲು । ಅವರು ನೋಡಿ ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹಾರುವನೆ

ರಮಾ... ಬಂದು ಶರಣಂ ತು ಪಾನಿ। ಯೆನು ಬಂದಿಹೆಂದು ಕೇಳಲು ಶ್ರೀ ಜೆಂಯನಿಳಿದ ತನ್ನ ಮೂಲಿದಿನಾಯು ಜೀಕನಲು। ಅಗ ಬಲಿ ಮಹಾ ಬಿ ಹೂಜೆ ಯೆಂಯಸಲು। ಹಾಂದು ಹೂಜೆ ಯೂಗುವಂತೆ ವರ್ತಮಾನಿರು ಮೆಲ್ಲನೆ
ರಮಹಾ ಜ್ಞೆಯ ತಕ್ಕೆ ಶೆಯ ಬಿಸಿ। ಯಿಂನೊಂದು ಹಜ್ಜೆ ಭೂಮಿಯ ಕ್ಷಾರೆಂದು ತಲೆಯ ಮೆಲೆ ಮತ್ತಾಂ ಮಹಾ ಜ್ಞೆಯನಿಡಲು। ಬಲಿ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದನು। ಅತಲ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನಿಡಿದ ಹಜ್ಜೆ। ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು। ಯಿದು ಶಿವ ಪಾದವಾಕ್ಕೆ
ಅನಿಷ್ಟ ಕವಾಗಲಿ। ಕಮಣ್ಡಲ ಬ್ರಹ್ಮರದಾ ಪಾದಕೆ ಜಲವಿಯೆಂದು। ಕಮಂಡಲದ ದಲು ಧುಕವ ರತೆಳೆಯಲು। ಶಕರನಿ ಬಿತು। ಆ ಮೊಹ ಗಾಲಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡತನ ಕಾಂಬೆಂದು ಲೋಕವ ಬಾಧಿಸುವಾಗ। ಭೈರವನ ನಾವಿಳ್ಳ ಬಂದು।
ಯೆ ಪಿಯ ಮೆಲೆ ಹಾಯಿ ಮ ಕೆಡ ಹೊ। ಬೆಂನೆಲು ಬನೊ ಭಯ್ಯನವನು। ಶೆಗೆದು ಶಿವನ ಮುಂದಿ ಮಡಗಲು। ಅ ಸ್ತ್ರಿಯ ಸಂಕಾಲವ ಮಡಿ ಹಿಡಿದು। ಖಮ್ಮನವನು ಸ್ತುತಿಕೊಂಡು। ಶಿವನೊಪ್ಪಿದನು। ।ಗಾ।ಂ। ನಾರಾಯಣನು। ಚಕ್ರವ ಪಡೆವುಕ್ಕೆ
ಗ ತಿ ಮನನಿಯಮ್ಮಿ ತಪವ ಮಾಡುತ್ತೆ। ಸಹಸ್ರ ಕಮಲವ। ಸಹಸ್ರನಾಮ ಧರಿದ। ಲಿಂಗವನೆ ಮದಿಂ ಪಹೂಜಿಸುತಿರಲು। ಯಿವನ ನಿಷ್ಠೆಯ ನೋಡಬೇಕೆಂದು। ಹಾಂದು ಬಯಲ ಮಹಾ ಡಲು। ಯಿದೆಂ ಕಮಲವೆಂದು। ನಂಮ ನವ
ಪಾದ ಕಮ್ಮನಸ। ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ। ಹೆತು ಸಾವಿರ ಸೂರ್ಯರ ತೇಜಯುಳ್ಳ। ಜಲಂಧರನ ಕೊಲುವದಕ್ಕೆ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರವನು। ರಾಕ್ಷಸರ ಜಯಿಸೆಂದು ಕೊಟ್ಟು। ಮತ್ತೆ ನಯನವನ್ನಿ ಕೊಟ್ಟು। ಯಿಂದು ಮೊದಲಾ
ಗಿ ಕಮಲಾಕ್ಷನೆನಿಸು ಯೆಂದು। ಶಿವ ನೆರೂಪಿಸಿದನು। ಗ। ಹಾಲಾಹಲ ಬಿದ್ದೊಲರು। ನಾನದಿಕ್ಕೆ ಸತಾನಧಿಕವೆಂದು ವಾದಿಸುವಾಗ ಶಿವ ಸೃಗಾ ರುಡಿಗನಾಗಿ ಬಂದು ಕೊಂದು ತನಾನವಾ... ದವಾ ... ಸುವ
ರು। ಅ ಪರೆ ಅಧಿಕ ಕೆನಲು। ಅಗ ಹರಿ ಚಕ್ರದಿಂದ। ಬ್ರಹ್ಮ ಕಮಲದಿಂದ। ಯಿಂದ್ರ ವಜ್ರದಿಂದ। ಅಗ್ನಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ। ಯಮ ದಂಡದಿಂದ। ನೈಋತ್ಯ ಖಡ್ಗದಿಂದ। ವರುಣ ಪಾಶದಿಂದ। ವಾಯು ಧ್ವಜದಿಂದ। ಕುಬೇರ ಗದೆಯಿ
ಂದ। ಯಿವರೆಲ್ಲರೂ। ತಂಮ್ಮಾಯುಧಗಳಿಂದ ಅತ್ತ ಸಾಂತ ಹೊಯ್ಯಲು। ಅಲಾ ತುಮುರಾದಲು। ಅದಕೆಂದು ದೇವತೆಗಳು ಹೊದರು। ಯಿತಪ್ಪಿವನೆಂದು ನಮಿನಿತೆಂಮಧಿಕಾರಕೆ ಬಾದರು। ।ಗ।। ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸಪು
ತ್ರನಾದ। ಸನತ್ಕುಮಾರನು ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ನಂದಿಕೇಶನು ಪರವ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು। ಸಮಿಪಕೆ ಬರಲು ಕಂಣ ತೆರದು ನೋಡಿ ನಂದಿಕ್ಷೇತ್ರ ನಕ್ಕಂಮ ಸಾಕಾರವಾದುದು ಪರಬ್ರಹ್ಮವಳ್ಳವೆಂದು ತಿರಿಗಿ ಕಂಣ ಮುಚ್ಚಲು। ನ
ರಮು ಕಂ ಮ ರಹಂ ಕರಿಸಿದೆ। ಅದರಿಂದ ಹಾ ಕ್ಷೆಯಾಗೆಂದು। ನಂದಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಪಿಸಿದಾಗಲು। ಲಗ ಬಾಡಿಯಾಗಿದ್ದು ಕೇಳಲು ಬಿನದಮೆಲೆ। ಅವರ ಕರುನಾಡಿಂದ। ಅ ಬಿಹಾವನಾದು ನಂದಿಕ್ಷೇತ್ರನಕ್ಷ್ಯ

ನಮಗಸುವಲಯಃ। ನಮಗದುಂದುಮಾರ। ನಮಃ ಕ್ಷೆಳು ದಂಡಾಕ್ಷೆ। ಕಪಿಲಾಕ್ಷ ಪ್ರಡಾಕ್ಷೆ। ನಮಗಪ್ರಿಯಯ। ನಮಗಹರಿದಕ್ಷ। ನಿನಮಗನಿಷ್ಕುಂಭ। ನಮಗಸ್ಥವಾ
ಕ್ಷತ। ನಮಗಕುಂಭಾಕ್ಷ। ನಮಗಧಾರುಣಾಕ್ಷ। ನಮಃ ಕ್ಷೇಳು। ಯುವನಿತಾಕ್ಷ। ರುಕ್ಷ ಶೌಕ್ಷ। ನಮಗವಾಂಧಾರೆ। ನಮಗಪರಶುಜ್ಞ। ನಮಗಲಿಂಬರಿಷ್ಟ। ನಮಗಹರಿಕೇಶ। ವಿನಮಗಹಾರೀತ। ನಮಗತ್ರಸುದಕ್ಷ। ನಮಗಸಂಘ
ಶ್ರೀ। ಯಮಗವಿಷ್ಣುವರ್ಧ। ನಮಗಅನಿರುದ್ಧ। ನಮಃ ಗರುಡದಕ್ಷ। ನಮಗಹಿರಿದಕ್ಷ। ನಮಗಶಬ್ದಗಮ। ನಮಗಕವಸು ಪ್ರಿಯಾನ್ಯ। ವಿನಮಗಸುಧನ್ವ। ನಮಗತ್ರಿದನ್ವ। ನಮಗತ್ರಿಯಾರುಣಾಬಿ। ಯಮಗಪ್ರ... ನರಾನಾಂ
ಕ್ಷದಾನಿ। ಯಮಗ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ। ನಮಗಜರಹಿತ ನಮಗಲಂಪ್ರಿತ। ನಮಗ ತ್ರಾಹಿತ। ನಮಃ ಕ್ಷೇಳು। ಸುದೇವ। ವಿಜಯ। ನಮಗಕ್ಷಾರಕ। ನಮಗರುಕ। ನಮಗಬಾಹು। ವಿನಮಗಸಗರ। ನರಾನಾಂಯ
ರುತ್ರಶ್ರೀ। ಬಾನುಮತಿ। ಯಮಗ। ಅಸಮಂ ಜಸ। ನಮಗಅಂಶುಮಾನ। ವಿನಮಗಸಾಧಾಮ। ನಮಗಶ್ರಲಾಭಪಾದ। ನಮಗನಸಿಷ್ಟ। ನಮಗಋತುಪರ್ಣ। ನಮಗನಕುಲ। ನಮಗರಾಮ। ನ
ಮಗಖದಿಲರಥ। ನಮಗಲೂಪದ್ಮಭವ। ಗ ನಮಗಋಷ್ಟಾಂಗ। ನಮಗ ದಿಘ್ನಬಾಹು। ವಿನಮಗರಘು। ವಿನಮಗ। ಅಜ। ಶ್ರೀನಮಗದಶರಥ। ನಮಗರಾಮ। ನಮಃ ಕ್ಷೇಳು। ಲವ
ಶ್ರಕುಶ। ನಮಗಅತಿಥಿ। ಯಮಗನಿಷಧ। ಕನ ಮಗನಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗ। ಯುವನು। ರೂಪಿನಲಿಕಾಮ। ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಲಿಬ್ರ ಹ್ಮ। ಪ್ರಲಾಪದಲಿವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಮಃ ನಮಃ ನಾರದ। ಬಾಂದು
ದಿನನಿಂಗರದಿ ಒಡ್ಡೆಯಾಗಿ। ಹಂಗಸಿಗಲ ಕಂಡು। ಹೊಸಲಹ ಜಕೆಂದಾಂದು ಹಿಡಿಯಲು। ಅದುವಲೆಅರಸಿ। ಮಾನಸ್ಸುರಾವರದಿಂದ ನಿಂನನೊ ದಬಂದ। ಬಿಜ್ಜಳ ಫಣಾಗಿ। ರವಮಾಡೆನೆನಲು। ಅದನೆನೆದುಕೊ
ಲು। ನಿನುಕನ್ನಾನ ದ್ರಿಕರಕಾಂಡಲ್ಲು ಮರವಸಾಲು ಪ್ರಭುಮರಾಜನಸತಿ। ಸುಜನ ಖಳದೆವಿಯಮಗಸು। ವಿರಾಜಿವಿ ಆಕೆಯ ಕಂಗಿವಮಯಬಿ। ಯಾಕೆರೂಖಿನಲ್ಲಿ ರತಿಬಲ್ಲವಿಕೆಯಲಿ। ಸರಸ್ವತಿ ಮಹಿಮಾ
ಬಾದ। ಯಾಕೆಯ ನೆಮದಿ ವೆಯಾಗೆಂದುಹೇಳಿ। ಬಳಿಕ ಅಲದಮ ಯಂತಿಯ ಸಿಂಗರವಾಡಕ್ಕೆ ಬರಲು। ಆಕೆತಾನು ಬಾಂದಹಿಡಿಯಲು। ಆಕೆತಾನು ಹಾಂದಹಿಡಿಯಲು। ನಿನಗುಪಕಾರವಹ್ದೆಲೆನು ಬಿಡೂ
ಮನಲು। ಅದನೆಂದಳು। ನಿನು ನಳನನೆ ಮದುವೆಯಾಗೆನಲು। ಆಗಬಿಕ್ಷುಕ್ಷ್ಮಾಸು। ಬಳಿಕವಕ್ಕೆ ಯಮಿಯಸ್ವಯಂವರವಮಾಡುವಾಗ। ಯಲ್ಲಾ ಅರಸುಗಳ ಕೂಡೆ। ನಳನೂ ಬರಲು। ಶ್ರೀವೆಳ್ಳೆಯಲ್ಲಿ ದಿವರು

ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಶಿವನೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ ಪಕ್ಕೆ ಬಾಯಿದ್ದನು ॥ ೧೧೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಜಂಗಮದ ಜಾತಿವಂತನು ಬಸವಣ್ಣಂಗೆ ಜಂಗಮವಪ್ರಾಕುವವ ಕೇವಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಬಂದ್ಯ ದಿನ ವಿಚಾರಣೆ ಲಕ್ಕೆ ಬಿಂಬ ಮಾ ಶ್ರೀಗುರು ಕಾರಣರೆಂದೆ ಲಾಭದ

ಮಾಹೇಶ್ವರ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ರುದ್ರಕನ್ಯೆ ಗಳಿಂದ ಜಂಗಮಪ್ರಮಿಸಲು ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಗಣಂಗಳ ಒಳಕೊಂಡನು ॥ ೧೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಮಹಾ ಶ್ರದ್ಧಾ ಕಾಮಣ್ಣನು ಪ್ರಾಕ್ತನ ಜಪಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು

ಬಂದು ದಿನ ಮಂತ್ರವ ಮರೆದು ಲೆಕ್ಕದ ನುಡಿ ಬರಲು ನಂಮ ಭಾಷೆಗೆ ಹಾನಿಯೆಂದು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಾಗುವಾಗ ಗಣಂಗಳು ಕಳುಹಿಸಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡನು ॥ ೧೧೫ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸಂಗಯ್ಯನು ತಂಗಾಳಿ ಗೊಂಮೆ ಶಿವರಾತ್ರಿ

ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಪಂನಿರ ಮಜ್ಜನದ ನೇಮ ಮಾಡಿರಲು ಮತ್ತೆ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಬರಲು ಪಂನಿರ ಲದಿರಲು ಯಿಷ್ಟುದಿವಸ ಶಿವನ ಸೆಜ್ಜೆ ಮಾಯಂನು ಬಾಗದ ಲೆಯು ಬಾರದೆಂದು ಶಿವನ ಬಿಡುವಾಗ [illegible]

೧೭ ನೋಳಿದು ಶಿವಲೋಕದಲ್ಲಿರಿಸಿದನು ॥ ೧೧೬ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶಿಲು ತುಮ್ಮಂಗದ ಕೆಳಿಗಳು ನಿತ್ಯ ರಮಣನಗೆ ಹ ಗ ಅವರಮ ಸಕಲ ಶಿವಯತ್ತ ಸಿಂಗಳಿ ಶಿ ಅವರು ಕಾತ್ತ ಕಾಮಕವ ಎಂದು ಜಂಗಮ ನೀನಿ ಡಿ

ಬಿದಲಿರುವಾಗ ಪಂಡಿತ ನರಂ ಗುಬಿನೆಯಗಲು ಕಾಯಕಕ್ಕೆಳಾಗಲಾರದೆ ಜಂಗಮ ಜನ್ನದೇಯಲು ಪರಿಬ್ರ ಸಂಗವಾಯುನಿಂದ ದೇಹವ ಬಿಡುವಾಗ ಯಾಕೆ ಸತ್ತ ಪ್ರಮಾಣದವನು ॥ ೧೧೭ ॥

ಧರ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶರಣನೆಂಬವ ಕನು ಬಸರವ ನಿಗೆ ಮಾಗ ಪಾಂ ಗನಿಕ್ಕಾರ ಯಮ ಶಿಖಲೆಂದು ಜಂಗಮ ಜಾನೆಯು ಮಾಡುವ ಅರಸು ಬಳಿ ಕವೆ ಪ್ರಾಣಿಲಿಂಗನಿಕ್ಕಲಾರದೆ ಪ್ರನೆಯ ಶಿಷ್ಯ ಜಂಗಮವಬಿಟ್ಟ

ಶಿರಿ ಶಿವ ಹಾರೆಯ ಲಾಗನೆಂದು ಮರಣವಾನು ಮಾಗ ಶಿ ಘನಸಂತೃಪ್ತನಾದನು ॥ ೧೧೮ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಧೂಜನಿಶೆ ಕೇಗಳು ಶಿವಶರಣ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ನಮ್ಮ ರಸಾಗವ ಮಾಡುವನೆಮ ಮಾಗಿರಲು ಬಂ

ದು ವಿನಶಿವನು ಲಾಂಛನವ ತೋರುತ ಕಾಣಿಮು ಬಸ್ಸಿಯ ನೋಡಿ ಜೋಕೆಂದು ಬರಲು ಅವರ ಕಂಡು ನಮಿಸಲು ನಮಗೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ ನಮ ಕ್ರೆಂ ಪರಿಭವ ನಮ್ಮ ದಿಗದೆಂದು ನುಡಿಯಲು ನೆಷ್ಟರೆ ಪೆಂ ಪತ್ತ

ಮಾಗ ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ರಜತಾದ್ರಿಗೆ ಕರೆ ಕೊಂಡು ಹೋದನು ॥ ೧೧೯ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶಿವಸ್ತು ತ್ರಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು ಮುಖ್ಯ ಕ್ಷೇಮ ಸುರಾನಿ ಮಾಗುವ ನೇಮವಾಗಿರಲು ಬಂದು ದಿನ ಮುಖದ ಪಾವದ ಬಿಗಿಲು ಪ್ರತಿ ಕಲ್ಲಿಕೆಂ ವೀ ಆತ ವ

ಬಿಡುವಾಗ ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ತಂಮೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು ॥ ೧೨೦ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಸುಮಿಷರ ಕಿಗಳು ಲಿಂಗಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಯೆ ಪ್ರಯುಕ್ತದೇವ ಪೂಜೆಯು ಮಾಡುವ ವ್ರತವಾಗಿರಲು ಕಂಗಳು ಜನೆಂದಾಗ ಶಿವಪೂಜೆಗೆ ಕಂಗಳು ತೆರೆಯದಿರಲು

ನೆಮ ಕೆಟ್ಟಿತೆಂದು ಕಾಯಕ್ಕೆ ಮುನಿವಾಗ ನೀಲಕಂಠ ತಮ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಯ ಸೈಪದವ ಕೊಟ್ಟನು ॥ ೧೨೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ವಿಮಳಿದೇವನು ಬನರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕವಮಲೆಂದು ಜಂಗಮ ಸನಿಮ ಶಿರಲು ಶಿವ

ಸುಮ ಸವನೆಂ ಡಬ ಕೆಂಗ ಡಮ ಪ್ರ ಧಿ ಮ ನರ ಲು ನಾತ್ತ ವೆ ಮಾಡ ಲೆ ರದೆ ಜಂಗಮ ಜನೆದ ಯು ತಂದು ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವಾಗ ಶಿವ ಲಂ ನಂ

ಯ ಕಪತಂದು ಪೂಹೆ ಕ್ಷರರಿಗೆ ನಿಡುತ್ತಿ ಕಲು। ಮುಕ್ತ ನಿಹಾಲಿಯ ಲೋರದ ಕಾಯಕವಿಲ್ಲ ಧಿರ ಬಹುದೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ವಾಗಶಿವ ಸಜ ಮೆಚ್ಚಿ। ಪುನ್ನಾ ಲೋಕದಲ್ಲಿರಿಸಿದನು॥ ೧೨೧॥ ಶ್ರೀ॥ ಯೋಗಿದೇವಪ್ಪನೆಂಬ ಸ್ವಾ
ನು। ಚಂಪಿ ಕಾಯಕವ ಕೈಕೊಂಡು। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತ್ತಿರಲು। ವಂದು ದಿನ ಶಿವನು ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಗಹನ ಕಂತೆ। ಮನೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ಪಾಪ ಸಹಿತವಾಗಿರಲು। ಯುವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು। ಕಾಯಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ
೦ದು। ಚಂಪಿ ಸೆಲೆಲ್ಲಿ। ನಾಲ್ಕು ಬರದವರು। ಲ್ಲಾ ಪರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಯೆಂದು। ಕಾಡಿದಲ್ಲಿ। ಹೋಗ ಿದನಾ ಕಡೆಯುದಕೆ ಎಂದು। ವಿಶ್ವವಾಗಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಸಾಯಕವಹೋಪ್ಪುಸ್ವೆಲಾ ನತ್ತೆ ಕರದಾಯವ
೧೨೨॥ ಶ್ರೀ॥ ಕರಗಲ ಸದಸಾಯಿದೇವಪ್ಪನು। ಅಪ್ರಮಿಪಾಚಾರನೆಂಬಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯು ಮಾಡುವಾಗ। ವಂದು ದಿನ ಪುಷ್ಪದೊಳೆ ಯವಿರಲು। ಪುಪ್ಪಸವಶಾಯುದಪ್ಪಿಸಲು। ಅವರಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ
ನಾಗಿ। ರೂಪವಹ ಲಿ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿರಿಸಿದನು॥ ೧೨೩॥
೧೨೪ ಹೊಳೆಯವಲ ಕೈಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರದಿಂದ
ನಿಂದೆಯವ ಡಲು। ಅವನ ಯುಯಿಯಲು ಯೆನ
ಹೊನ್ನೆ ನಲು। ಹಾಂಗೆ ಆಗಿರಲು। ಅರಸು ನಾಚಿ
ಪ್ಪೆಗಳ ಮರದು। ನಾತ್ರ ಬರಲು ನಂಮಪ್ಪ ತೆರೆಯು ಮತ್ತೆ ಪಿಂದು। ಶಿವಪ್ಪ ವಾಗುವಾಗ। ಶಿವನು ತಂನೊಳಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡನು॥ ೧೨೫॥ ಶ್ರೀ॥ ವಿರ ಬೊಂಮಯ್ಯನು ಜಂಗಮ ಭಕ್ತನೆಂಬವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು। ಕೆ
ಗಲ್ಲಪ್ಪತ್ತಿರಲು। ತಂನ ಸತಿ ಸಪ್ತ ಕಸ್ತಪರಮ ಕಷ್ಟದಾಗಿ। ಹೊನ್ನ ಪತಾಕೆಂದು ಕಲಹಲು। ಗಹಾರೆ ಯೆಂತೆ। ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದಿರಲು। ಕಂಡ ಬಳಿವೆರು ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿರಿ ಲಾಯ ಪ
ನಲು। ಸಪ್ತ ಕಸ್ತನು। ಅಗಪತಿಯ ಕಾ ಡೆಂದಲು। ಕಂಡ ಬಳಿವರು। ಯೆನು ಲಾ ಯೆಂಬ ಲ್ಲೋರೆ। ಹೊನ್ನ ವಅರುಡದು ಪೊಂಗಯನಲು। ಆ ಗವೀರ ಬೊಂಮಯ್ಯ ಭ್ರಾಂತಿ ಭ್ರಾಂತೆನ ಮನೆಯ ನನಸ
ಕ್ಕೆ। ಪ್ರಪ್ಪ ತಂದು। ಶರಣರಿಗೆ ನಿಡಿ। ಶಿವನೊಳಗೆ ಬೆರದರು॥ ೧೨೬॥ ಶ್ರೀ॥ ಯುಂಡಯ ಬಾಯು ವಪ್ಪನೆಂಬ ಶರಣನು ಯುಂಡೆಯ ಕಪ್ಪಿನ ದುವೆನಿವಂತಿಗೆಯ ನಿಶಿ। ಲಿಂಗದ ನಿರಿಬಿ। ಪಂಚೋಪ್ಪ ನೆಮವಾಗಿ

ಯಾಯಿದೇವನೆಂಬ ಶರಣನು ಪಾಸನಲ್ಲಿ ನಲಿ ಅವಲಕ್ಕಿಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ನೆಮವಾಗಿರಲು। ವಂದು ದಿನ ಯೆಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯದಿರಲು
೧೨೪॥ ಸವ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗಕರ್ಪಿಸಿ। ಶಿವನೆ ಶರಣಾ ವಪ್ಪದ ದರೊ॥ ೧೨೫॥ ಶ್ರೀ॥ ಯಾಶಿದೇವ ಸೋಮಾರನಪ್ಪನ ಸತಿಯಲ್ಲಿ। ಪತ್ನಿ ಪ್ರಸ್ತವರಾವ
ಕಪ್ಪವಾಡಿದನೆಂದು ಸುನೆಲ್ಲ ನಿಂದೆಯು ಮಾಡಿದವನ ನಲು। ಅದನ್ನು ಪುಪ್ಪಯೆನೆನಲು। ಬಾಲಕ ಸಿಲುವಾಗ ದೇವದ ದೆಪ್ಪಯೆನಲು। ಅವನ
ದನೂ॥ ೧೨೫॥ ಶ್ರೀ॥ ಶಾಂತದೇವನು ಮೂರುವೆಲ್ಲೆ ಬಸರಪ್ಪುದು। ಸ್ವಾಯ ಕವವತಂದು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತ್ತಿರಲು। ವಂದು ದಿನ ಜಂಗಮ ವಲ್ಲಿಗೆ

ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ದಿನವೆರಡೊಂದು ಎಂಟಿನ ನಿಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೋರಿಂದು ದಿರಲು। ಕರುಳ್ ಪತ್ರೆ ಗದ್ದು। ಉಪವೆ ನಿಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೋದೆಂದು। ನಡುವೆ ನಿರಿಸಲು। ಶಿವಮುಕ್ತರೊಂದು ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿರಿಸಿದ್ದನು॥ [illegible] ಧರೆ ಬಂದಿರುವೆಂಬ ಶರಣ [illegible]
ರಾಜೆ। ಗಂಡರಿಯ ಜಂಗಮನ ಯನ್ನೈವೆದ್ಯವನೆಮವಾಗಿರಲು। ಬಂದು ದಿನದಾರೆಯು ಬರಲು। ಯುಷ್ಟು ದಿನ ನಡಸಿದಲು। ಯಿಂನು ನಾದಿಯನ್ನೈವೆದ್ಯವ ಬಿಟ್ಟರೆ। ವ್ರತವಲ್ಲವೆಂದು। ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡ್ವುವಾಗ। ಶಿವನು ಪಂ[illegible] [illegible]
ಲಾ ಕತ್ತರಿಸುಹೊಡನು॥ ೧೭॥ ಭರತಯ್ಯ ಜೋಳಿಗೆಯ ಬೇಡಿದವಯ್ಯ। ಲಿಂಗದೊಳಿಷ್ಟಕ್ಕೆ। ಜಾಲಿಮೆಂಯು ಗೃಹಿಣಿಯ ನೇಮವಾಗಿರಲು। ಬಂದು ದಿನ। ಜಾಲಿಮೆಂಯಲ್ಲಿ। ಬದಕೆಯ ಬಾರದಿರಲು। ಯಿಂನು ಶರಣ ಬಾಗಲು ಬರ [illegible]
ದಲ್ಲಿನಿ ಬಿದರ್ ಭವವಲ್ಲದೆಂದು। ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವಾಗ। ಭೂಜನದ ಚಕ್ರಮೆ ಜಕ್ತರಂನಸ [illegible] ಮಿಪದಲಿತ್ತುಕೊಂಡನು॥ ೧೭॥ ಶ್ರೀ ಬೊಪ್ಪಲಿಗೆನಲ್ಲಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು। ಕಲ್ಲೆಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ಬೆಯೆಯು ಮುಷ್ಟದ [illegible]
ಕೊಂಡಿರಲು। ಮಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಾ ಹೋರಿಯು ದಿರಲು। ಹೂದಹೋವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರ ಜ್ಜಿಸಿದರೆ ಕತ್ತಲಿಲ್ಲೆಯೆಂದು। ಅಲ್ಲಿ ಲೋತಿರಲು। ಶಿವನು ದಯವಾದನು॥ ೧೭॥ ಶ್ರೀ ಅಪ್ಪಿದೆಯೆಂಬ ಶರಣನು ಲಿಂಗ
ಕ್ಕೆ ಬೆರಸಿಯ ನಾಪ್ಪಿನ ನೇಮವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು। ಹೊಂನರವ ಪರುಷ ನಡಸಿ। ಬಂದು ದಿನ ದೊರಕದಿರೆ। ಮರಣವಾದೆನೆಂಬಾ ಗ। ಶಿವನು ನೈವೇದ್ಯ॥ ೧೭॥ ಶ್ರೀ [illegible] ನೆಂಬ ಶರಣನು
ನಿತ್ಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ। ಅವರ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ಮಂಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು। ಕಾಯಕವ ಕಳ್ಳರು ಕಲ್ಲು ಹೂವರು। ಹೊಂಗೆ ಕೆಲಲು ದಿನ ನ ಡೆಯಲು। ಬಂದು ದಿನವ ಬಿಗಾರವ [illegible]
ಹೋ ತಕೊಂಡೆನೆಂಬಾಗ। ನಡುಗೆ ಪಾಪ ಬಂದಿತು ಹೊಂ ಗೆಂಯ ಕಾಯಕವ ಕೆತ್ರ ರಾಯನಲು। ಹೊಂಗಾದರೆ। ನಂಮು ವ್ರತಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದೆಂದು। ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗುವಾಗ ಶಿವನು [illegible]
ಲಿಸಿಕೊಂಡನು॥ ೧೭॥ ಶ್ರೀ ನಾಗೂರ ಭಾಂಮಯ್ಯನೆಂಬ ಸದ್ಭಕ್ತನು। ಲಿಂಗದಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ। ಪಂನೀರ ಕ್ಷೆ ಮವ ಮಾಡಿರಲು। ಬಂದು ದಿನದಾರೆಂದು ದಿರೆ। ಬತಲೆ ಯಾರಕ [illegible]
ಕ್ಷಿ [illegible] ದೆಂದು। ಮೋಹಿಪದೆವಕೊಂತ್ರಕು॥ ೧೭॥ ಶ್ರೀ ಬದಿಹೋರಿ ಬಾಂಮಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು। ಹಾಲನ್ನ ಹೊಡಕೊಂಡಿರಲು। ಬಡವರಿನ ಬರಲು। ಬಂದು [illegible]
ಅವರ ಬಾಡಿಗೆ ತಂಮ ಹಾರಿಯ ಕತ್ತಿ ಹೂಡುವಾಗ। ಅದು ಭಂಡಿ ಗೊಂಡು ಬಿದ್ದು ಬಡಿದವರು ಯಾಲದಿರಲು। ಹೂವ ಹಾಗಿಹಾಲ ಕೆದಲು। ಅಂಗ ಶಿವನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನಿನಹಾಲನ ಬಿಟ್ಟು। ಆಹಾರಿಯೆಂ [illegible]

ಕೊಂಡು । ತಾಯಿ ತಂದೆ ಮಾಡದೆಂದು ಹೇಳಲು । ಆಗ ಚೆಂನವೀರ ಬಡಿನಿ ಕೊಂಡು । ಭಕ್ತರಂಗಳ ಬಳಿಯ ಗುರುವ ಭಾವನವರೆಂದು ಶರಣಾದೆ ಮಾಡುತಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ವಳ್ಳಿ ನಿನ್ನ ಕರಲಿ । ವಣಾಕಲ ...

ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಧಿ । ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಹೆಣ್ಣ ಕಾಲದೆ ಸುಂಯ ನಿಲಲು । ನಂನ ಚೆಂನ ಮೇಲೆ ಬಡಿದಳೆದೆ ಕೊಂಡು ಕಪನೊಳಿನೆಂದು ಹಳ್ಳಿ ನಿರಲು । ಬಳಿಕ ಜಂಗಮ ಪೂಜೆಯ ತಡಯುತ್ತೆಂದು । ಪೃಥ್ವಿ ವಾಗಲು ಅವನೆಂಬರು ...

ವಿಶ್ವ ಪಾವನವೆಂದು ಹೇಳಲು । ಆ ಕೆಬಂದು । ಅವರ ಕಯ್ಯ ಚೆಂನ ಮೇಲೆ ಗುದ್ದಿಸಲು । ಆಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಧಿ । ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಪಾದರೂ ॥ ೧೪ ॥ ಅ ॥ ನಿಂನಿ ಜಾಂಮಂಯ್ಯ ನೆಂಬ ಶರಣರು ರುನು । ಭಕ್ತರ

ಬಾಗಲಿ । ಕಾಯಕ ವೆಂತು ತಿರಲು । ಬಳಿಕ ಮು ... ಪ್ರಾಣ । ಹಾಗಲಾ ರಡಿಕೊಂಡು ಕಳ್ಳಿತ್ತು । ಜಂಗಮ ಭಕ್ತನೆ ತಡೆಯು ತ್ತೆಂದು । ಜಿವ ಬಿಡುವಾಗ । ಶಿವನು ಮುಕ್ತಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ನ ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ...

ಜಂಗಮರ ನೆಂಬ ಶರಣರು । ಜಂಗಮ ನಿಂದೆಯ ಕೇಳ್ದು ಬಾರಮೆಯೆಂಬ ನಿಯಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು । ಬಳಿಕ ಶಿವನು ನಿತ್ಯೆಯ ನೋಡಬೇಕೆಂದು । ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವನಂತೆ ಬಂದು । ಅವರ ಮುಂದೆ ಯೆರಾಹಾ

ಶ್ರೀಗುರು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲು । ಅವರ ತಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಂತೆನಲು । ಆಗ ಕಾವಿನಿ । ಕೊಂಡೆನೆಂದು ಚೆಂನ ಪ್ರಿಯಾಗುವಾಗ । ಶಿವರೂಪ ದಾರಲು । ಯುವ ಕ್ಷೊಂದನೆಂನ ಬಹುದೆಂದೆಂದು । ತಂ ದೂರ

ಯು ನಿವಾಗ । ಶಿವನ ಸಮಿಪದಲಿ ಪ್ತು ಕೊಂಡನು ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ತಲುಗೆ ಶಮ ಸಣ್ಣಯ್ಯ ನೆಂಬ ಶರಣನು । ಬಲೆಯ ಕೊಂಡು ಬೆಂಕಿ ಯನಾಡಲು । ಮೊದಲು ಶಿಕ್ಕಿದ ಮಗ ಶಿವನಿಗೆಂದು ಬಿಡುಮುತ್ತೆ

ಸಿತ್ತೆ ನವಮಾಂಯ । ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡು ತಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ಚೆಂನ ಪಮಗ ಬಲೆಗೆ ಬಿಳಲು । ಅದು ಶಿವಂಗೆಂದು ಬಿಡಲು । ಮತ್ತೆಯೂ ಅದೆ ಸಿಕ್ಕಲು ಶಿಗ ಬಿಟ್ಟು । ಯಿಂನೊಂದು ಕೆಲ್ವ ಅದೆ ಬಂದರೆ । ಬರೆಬ್ಬ ಹೆ ಶೆಯ

ಸೆಂ ಯುಮುಳಿಹಾಕಲು ಅ ಡೆಬ ರಲು ತರಿಯು ಶಿಗವ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಂಬಾಗ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡ ತವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಯಿದನು ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಲಿಂಗ ದೇವನೆಂಬ ಶರಣನು ತಂಮ ಪ ಶು ಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗವ

ಶ್ರೀ ಭುಹಾ ಕೆ । ಅ ಚರಿಸುತಿರಲು । ಯಿಂತ ನಿತ್ಯ ಶಿವನೊಡನೆ ವಿನೆಂದು । ಭಾವನು । ಗುರುದೇವ ದ್ವೈಮ ಸಂಗನು ಂರೆತು ಮಾಡಿರಲು । ಅದಕಂಡು ನಂಮ ನೆಯ ಕೈ ಸಂಗಮಾಯಿತೆಂದು । ಶರಿರವ ಬಿಡುವಾಗ ಶಿವನು ತ

ಂನೊಳಗೆ ಯಿಕ್ಕೈ ಕೊಂಡನು ॥ ೧೪ ॥ ಒ ॥ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀ ವಯಂತ ಗಂನ್ನ । ನೆಂಬ ಶರಣನು ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಕೊಂಬಾರ ದೆಂಬ ನೇಮವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರಲು । ಶಿವನು ಲಿಂಗ ವಿಲ್ಲದ

ಶರಣರ ಸಂಗದ ಗಲೆ ... ಗನೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲ್ಲತೆಂದಲ್ಲಿ ವಾಗ ಶಿವನು ಕೃಪೆಯ ಮಾಡಿದನು ॥ ೧೪೮ ॥ ನಿಸ್ಸಂಗಿ ದೇವನೆಂಬ ಶರಣನು ನವಿಲನ ನೋಡಬಾರದೆಂಬ ನೇಮವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ನವ ಮಾಡುವಾಗ ...
ದರೆ ... ಗೆ ಶಿವ ಸುಳಿದಾಗಲು ಮತ್ತೆ ಜಂಗಮರಾಂಬಿಕೆ ತೆಂದು ದೇವರ ... ಶಿವನೇ ... ಮಾಡಿಕೊಂಡನು ॥ ೧೪೯ ॥ ಮುರಿಗೆ ... ಶರಣನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶಿವನ ಕಂಡೆಯೆಂದು ಶಿವನ ಮಾಡಿ ಬರುತಿರಲು
ಬಂದು ... ಶಿವನು ... ದೇವಿ ... ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧವೇನೋ ಎಂದು ... ವಿಯೋಗವಾಗೆ ... ಶಿವನು ದಯವ ಪಾಲಿಸಿದನು ॥ ೧೫೦ ॥ ನಾವಂ ನಾನೆಂಬ ... ವೈದ್ಯವ ಮಾಡುವಾಗ ಲಿಂಗದ ಮುಖ ... ಶಿವನು
ಮಾಡಲು ಶಿವನು ಲಿಂಗದ ಮುಖವ ... ನಾನಲ್ಲ ಎನಲು ಲಿಂಗದ ಮುಖ ಜಂಗಮವೆಂದು ... ಶಿವ ... ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಶಿವನ ... ದನು ॥ ೧೫೧ ॥ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ... ನವೆ ಮಯ್ಯ ...
... ಅವರ ಸತಿ ಗಂಗಾದೇವಿಯುವರಿಬ್ಬರು ... ಎಂಬ ... ಪಾಪವೆಂಬ ... ದನು ... ಎಂಬ ... ಅವನ ...
... ಮಾಡಿ ... ಭಕ್ತಿ ... ಬಳಿಕ ... ಹಿಂದ ಬಿದಿರ ... ಅವನ ...
... ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು ... ಇರಲು ... ಗದೆ ಮಯ್ಯ ... ಅವರು ಮಾಡುವ ...
... ಎಂಬ ಲಿಂಗ ಸುರಿ ... ಬನು ಡಿಯು ... ಅಪರಾಧ ...
... ಅವರ ... ಸಿದ್ಧರಸವ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ... ಲಿಂಗವಾಗಲು ... ಕೊಂಡಿಯು ನವಲು ... ಗಂಗಾದೇವಿ ...
... ಸ್ನಾನ ... ಜಂಗಮನ ... ಸುರಿಯಲು ಆಗ ಬೆಮಯ್ಯ ಬಿದಿರ ... ಬಂದು ನಿಲ್ಲಲು ... ಸಿಕ್ಕ ... ಬರಲು ... ಮಯ್ಯ ... ಮಾಡಿದ ...

ಬಂದ ಮಹಾವಚ್ಛುಯ್ಯನಾಲು ಬಸವರಾಂ ಪ್ರಸಾದನು ಗಳ ಸುರಿದು ಪಾದರೆನಲು। ಅಕ್ಷಿಪ್ತಿಗೆ ಚೆಲ್ವು ಬಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಲ್ಲ ಯೆಂಬ ಬಾರೆವೆನಲು। ಆಗ ಚೆಲ್ವಲು ಮಹಾಮಯ್ಯ ವಲ್ಲ ಯೆಕ್ಕೆಯಾಂಗ ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿರಲು। ಬೆಳಗಾಗಲಿ

ಯ್ಯಾಬಿಂದು ಮಹಾದೇವಮಯ್ಯನಾಲು ಹಾಸಲು ಬಿಲವಶಾಡಿಯನಲು। ನಿಲ ನಂಬು ಸಮಯಾಚಾರಕ್ಕರಿ। ಅಲ್ಲವೆಶಾಡಲಿ ಯಕಾಲ್ತು ಹಾದಿ ಯನಲು। ನಿಂಮಂಬಲಿ ಮನೆಯಗಳು ಲಾಕಾಬಂತೆ ತಿಳ್ಳಿಗ ನ್ನುಡು ಸುರಿಯಲಾರೆ ವೆನ

ಲು। ನಿಂಯಮಂತವರು ಸಮಯಚಾರಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗಿ ಬಂದಾರು ಮಹಾಶಾದಲಿಯ ಕಾಲ್ತುಹಾದಿಯನಲು। ಕಬ್ಬಿಲಿ ಜಂಗಮರು ಪಾದ ಶಿವನುವೆ ಮಯ್ಯನ ಕೂಡೆ ಬಿದ್ದಿರ ಹಾತುಮಾರನ ಮಾಡಿ। ಯಿರು ಶವಂದು ದಿನ ನ್ಯಪದಲಿ ವಲೆ

ಬಸವಂಣಾ। ಮಹಾಬಸವೆಮಯ್ಯಬರದಿ ಕಹಾರಿಸಿ। ಬೂರು ಕಂಬಲಿಯನುವಿ ನಿಶಾದಲಿಯಲಾ ಯೆಂಮನಂನಹಾಗ ನಾಡ ನಂದುಹೋಳಿ ಯಾಗಲು। ಬಸವಂಣನ ಯ ಚಹಿಸು। ಶರಣಾರ ಕಹಡಿ ಕೊಂಡು ಮಹಾಮಯ್ಯಗಳ

ಬಾ ಮನೆಗೆ ಬರಲು। ಅಗವೆಮಯ್ಯಗಳ ವರ ಶರಣಾತ್ತಿ ಂಮು। ಜಂಗಮು ದೇವರ ಬಿಡಿ ಸಲು। ಆದೇವರು ಪಂಚಮುಖ ದಶಭುಜ ಜಂಗಳ ಲೋಚನ ಸತಿಪತಿಗಳಿಬ್ಬ ರುನು। ಶಾಂಭವಲಾ ಶಕ್ತಿ ಕರದಾ ಕೊಂಡು ಮಹಾ

ದನಾ ... ಶಲ್ಲಾನವಲಿ ಅಯುವಕ್ಕೆಯಮಾ ರಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನಿಹಾನು। ಅವರಸಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಾದೇವಿ। ಪಂದು ದಿನ ತಂನಪತಿಗೆಂದ ಸಧನವ ಗಲ್ಲಿಸಿ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಜನನ ಮರಣಾಂ ಗಲ ಗೆಲಬೆ

ಕೆನಲು। ನಿಹೊಲ್ಲದು ಮಲೆ ಸುನಾರಿ ಮೊಟ್ಟದ ಕಿದಾರಿಯಂ ಬುದಹುನಿಯೆಂಯೆಂಪಾದಂಬಟ್ಟು। ಪರ ದ್ರವ್ಯವ ತರುಹಾಡಿಕೊಂಡು। ಸತ್ಯಶು. ಶಿವಾದಶಾಯಕವಮಾ ಡಿಕೊಂಡು। ಶಿವಭಕ್ತರ ವರ್ಷಸು

ಲನಿಡಿದ ಕ್ಕೆಯ। ಮಹಾಬಾಚಾವಲನಕ್ಕಾ। ಮಾಯಿ ನಾಲ್ಗನೆ ಅಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ತಂದು। ಬಾನವ ಮಾಡಿ। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಲಸಿ ಪಾದಪ್ರಸಾದವ। ಯಿಬ್ಬರೂ ಸಲಿಸಿರುತಿರಲು। ಪಂದು ದಿನ ಬಸವಂ

ಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ। ಅಕ್ಕೆಯ ತರಲು। ಅವರು ತಿಳಿದು ಗಂಗಂಯನಿಲಂಮ ಗೆಹೋಗಿ ವರಲಸು ಅಕ್ಕೆಯ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚೆಲ್ಲಿಸಲು। ಮಂಕೊಂಡು ಪಿನಮಾರಂಣಾಗೆ ಬಂದು। ಅಕ್ಕೆಯ ಬಲು ಕೊಂಡು ಪಂದೆ ಚಾ

ಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಬರಲು। ಅಕ್ಕಂ ಮಯ್ಯ ಪಾದದ ಸುಂಮನಿರಲು। ಪತಿ ಸತಿಯ। ಮಾನವಕ್ಕೆನಲು ಬನ್ನ ರಮ ಸೆಯಲ್ಲಿ। ಮಾರು ಚಾವಕ್ಕೆವರು ಪಕ್ಕೆಯ। ಪಂದು ಚಾವಕ್ಕೆ ಬಲು ಕೊಂಡು ಬಂದು। ಹೊಂಗೆನೆಯುವನಿಗುವ

ಕ ಕೆಯದ್ದಾಗ। ಮಹಾಬಸವಂಣನಾ ಸ್ತುಲಿಸ್ತ ವಮೆಲ್ಲಿ ತೊಂಬತ್ತಾ ರು ಬಸಾವಿರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಗಪ್ಪದಿಂದು। ಶರಣಾರನಿ ಕ್ಷ್ಯಮನಾರಿಯ ಮಡಿಲವನಾ ಸಮು ದ್ರಕ್ಕೆಹು ಪ್ರಸಾದುವಂತೆ। ಹಾಲ ಸಮು

ದ್ರ ಹಾಯು ನಕ್ಕಾ ಪು ವಂತೆ। ನಿಕ್ಷರ ಸಕ್ತ ಬದಕ ನವೆಂದು ನಾನಾ ಕಡೆಯ ಪಾದುವಂತೆ। ಯೆಸೆನಬದಕನಕ್ಕೆ ನಾವನಾಗೆ। ಅಳುವಂತೆ। ಶರಣಾರು ಬದುವರಂಬವ ದಟುನೆಯುಳ್ಳ ರಾಯತವ

ಶರಣ ಬಸವನ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟೆಲಿ. ಯವಾಗ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸು ಸುಲಾಡದಕ್ಕೆ ಬಿಂನಹವ ಮಾಡಿ ಬಂದಿಯನಲು। ಹಾಂಗೆಯೆ ಮಾಡಿ ಬರನೆಂಯನಲು। ಯತಲಸ್ತಾವೆಲಿ ಯೆಂಢ ನಕ್ಕಾಯನವಿಂವ ಕಜ್ಜಾಯ ಭಾನವಾ ಶ್ತ್ರಂ
ಗಳ ಮಾಡಿ. ಹಾಲು ತುಪ್ಪದ ನೈವೇದ್ಯಂಗಳ ಬರಹೇಳಿ ಬಸವೇಶ್ವರ ಮೊದಲಾದ ಗಣಂಗಳೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿರಲು। ಲಕ್ಕಂಮನು ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಲು। ಗಣಂಗಳು ಸವಿಸಿ। ಎಲೆ ಬಸವಣ್ಣ ಸಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ಯಿವಾಲ್ಲಾಗಲಿ ಶ್ರೀ ಯೆಲೆ
ನೆ. ಲಿಪ್ತದ ಮಹಿಮೆ ಶರಣ ಬಸ್ತರು ಸಾವಿರ ಗಣಂಗಳಿಗೆ। ಶ್ರೀ ಪ್ರಿಯ ಮಾಡಿ ವವರುಂಡಿ ಯನಲು। ಆಗ ಬಸವಣ್ಣನಾಜ್ಞೆ। ಗಮಾರಯ್ಯಗೆ ನಮಿಸಿ। ಯನೆಗೆ ಯಾವ ಸಾ।। ಕಾಯ ವನ ಶಿವ ಕ್ರಿಗಳು। ಯಾರಿಲೆಯಲಿ ಜಂಗಮ
ಶರಣೆಯ ಮಾಡಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ಮೆಯೆದು। ಸ್ಥಲಾಸಕ್ತ ಹಾದ ರೂಢ ।। ೨೫ ।। ಶ್ರೀ ।। ಮುಂದ ಭಾಂಮಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣಾನು ಸರ್ವ ಶರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ। ಮುಂಡಕಾಯ ಕದಲಿ ಹಾಗ ಯತಂ ಮ। ಜಂಗಮಯ್ಯನೆ ನಿಮ್ಮ ರಿ ಕಲು ಪ ಬಸ್ರ ಕವ
ಪ್ಪ ನಕ್ರ। ಹಾಗ ಪಕಾ ಡಲಾರೆ। ಕಥೆ ಮೆಂಯಕಾಸ್ತ್ರನೆಂ ದುಹೆ ನಾ ದಿ ಆ ದಲು। ಜಂಗ ಮಾಜನ ನೆಯ ಮೆಳೆ। ಮಿ ಯಿ ತೆಂದು ದೆಹವ ಬಿಡುವಾಗ। ಶಿವಮೆಚಿ ತಂ ನೊಳ್ಳಂ ಬಿಡ್ಡು ಕಾ ೦ ಡೆ ನಾ ।। ೨೬ ।। ಶ್ರೀ ।। ತಿ
ರ ನಾಮಯ ಯಲ್ಲಿ। ಬಾ ನಾ ಸದ ಶಿವರಿವನೆಂ ಬಸವ ಸ। ಅಂ ನಾಮ ಲೆ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ದೇವಾಂನ ದಿವ್ಯಾಂನಂಗಳ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಲೆ ರಲು। ವಂದು ದಿನ ಪ್ರಾದ ವಿ ಸಲ್ಲುವ ನಲು। ದೇವರಾಪ್ಪದ ಬಳಿ
ಕ। ನಾಕ ಯ ರಾಜದ ಕೆಂದು। ಬಿಕ್ಷವಾಗು ವಾಗ। ವ ತೆ ಶಕ್ತಾನಿ ನಮನವ ನೋಡು ತಾ ಗ ದಕ್ಕೆ ಅಂಡನೆಂದು। ಸ್ಥಲಾಸದಲ್ಲಿ ರಿಸಿದನು।। ೨೭ ।। ಶ್ರೀ ।। ಮಾಯಿ ದೇವಿಯೆಂಬ ಶಿವ ಭಕ್ತೆಯು। ಭಕ್ತರಿಗೆ
ಥೆಯ ಹೋಗಿ ಆ ಕಾಯಕದಿಂದ ಜಂಗಮವ ತಪಿವಡಿಸಿ ಶಿಶು ನೋಳಗೆ ಬೆಳದಳು ।। ೨೮ ।। ನಿರಂಜನವ ಮ್ಮಾಳಾಯಿ ಯೆಂಬ ಭಕ್ತೆಯು। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ನೂರೆಂಟು ಬಿಲೆಯ। ನಿರಂಜನದ ಕರವೆಂಬ ಚಳಗು
ವನೆ ಮ ಮಾಡಿ ನಾಂ ಡಿರಲು। ಅದ ಹಾಳೆ ಗವಂದು ಬಕ್ತಶದ ಮೆಯಾಗಲು। ಆಗನ ಯನವ ನಪ್ಪಿಗ ಸಲು। ಶಿವನು ಕೃಪೆಮಾಡಿದನು ।। ೨೯ ।। ಶ್ರೀ ।। ಹುಗ್ಗೆಯಮ್ಮ ಗಳಪ್ಪೆಯೆಂಬ ಭಕ್ತೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹುಗ್ಗೆಂಬ ಸ್ವಭಿವಪ್ಪ
ವ ಸಾದು ವನೆ ಮಾಗಿರಲು। ವಂದು ದಿನ ಅದು ದ್ರೋಕ್ಷ ವಿ ಕಿ ಲ ರ್ಮಯ ಯಾಂದ ನ್ನ ವೆ ದ್ವವ ಹಿಡಿಯ ಬ ಹುದೆ ಯೆಂದು। ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವಾಗ। ವ ಶಿವ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಗಣ ಪದವಿಯ ಕಾತ್ತನು ।। ೩೦ ।। ಶ್ರೀ ।।
ಪಸ್ಸದ ನಾಗಾಯಿ ಯೆಂಬ ಶರಣೆ। ಕವಿಲೆಯ ಪ್ಪ ದಿಂದ। ನೂರೆಂಟ್ಟು ದಿ ವಿ ಮುಕ್ತಿ ಸುವನೆಯ ಮಾವಾಗಿರಲು। ವಂದು ದಿನ ತುಪ್ಪ ದೊರೆ ಯದಿರೆ। ಯ ದೆಯ ರಕ್ತ ದಿಂದ ದಿವವ ಮು ಕ್ತಿಸಲು।

ಶಿವನ ನೆನೆಯಂದ ನಾ॥ ॥ಪುರಾತರೆಲ್ಲ ... ಶಿವಶರಣರು ... ಭಕ್ತ ಸತಿಯರಿಗೆ ಶಿವ ... ಆ ಕಾಯ ... ಜಂಗಮ ... [illegible]

[illegible]

ಶಂಗನಾಗಿ ಶೆಂಪ ನಂಬಿಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಸನ್ನವ ನೇಮವಾಗಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ಮೇರೆಯ ವಿರಲು । ಶರೀರವ ಬಿಡುವಾಗ । ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಗಣಪದವಿಯ ನಿತ್ತನು ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ರೀ ಕೈವಲದೇವಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪಾವಡೆವ ಹಾಸುವ ನೇಮವಾಗಿರಲು । ಒಂದು ದಿ

ನ ಹೊದಿಕೆಯ ವಿರಲು । ಒಡೆಂಬ ಚರ್ಮ ಸವವೆಗದು । ಪಾವಡದಂತೆ ಹಾಸಲು । ಶಿವನು ತೃಪ್ತಿವಡೆದನು ॥ ೧೩ ॥ ಮಹಾದೇವಿ ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಗದ್ಯ ಪದ್ಯಂಗಳನು ಸ್ತುತಿಸಿ ರಚಿಸಲು । ಮಹಾದೇವನು ಬಾದನು ॥ ೧೪ ॥

ನಾಮದೇವಿಯು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಂನಡಿಯ ಲೊಳು ಪವನ ನೇಮವಾಗಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ಹೊಯಲು ಸಮರೆಯಲು । ಶರೀರವ ಕರೆದು ನಿಮುಕು ದೃಷ್ಟಿಗಳ ಮಾಡಲು । ಶಿವನೊಲಿದನು ॥ ೧೫ ॥ ಚಾಲದೇವಿ ಮಡಿವಳ ಕಾಯಕವ ಮಾಡಿ ಕಾಂ

ತರಲ್ಲಿ ಬಸರಿ ಗಡೆಗೆ ಲಾಡಿಸಲು । ಒಂದು ದಿನ ಶಿವನು ದೇವಿಯರು ಸಹಿತವಾಗಿ । ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು ವಸ್ತ್ರ ಬೇಡಲು । ದೇವಿ ನಂಮ ಹೂಲಿಯ ವಸ್ತ್ರ ನಂಮ ಸತಿಯ ವಸ್ತ್ರ ಸಮಾನವೆಂದು ಕೊಡಲು । ಶಿವನು ಕರ್ತ

ದೇವರು । ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸವನಿತ್ತನು ॥ ೧೬ ॥ ದೇವಿಯು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಣಮಯ ಪಾನವ ನರ್ಪಿಸುವ ವ್ರತವಾಗಿರಲು । ಮದಾ ಶೇಷವಿರಲು । ನೇಮ ತಪ್ಪದ ಬಗೆ ಭರಿಸದೆಂದು ಶಿವನೊಲಿದು ಕೈಲಾಸ

ನೀಲಾದೇವಿ ಯು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪಾವಡವ ನಿತ್ತ । ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿತ್ತ । ಲಾಸವ ಪಡೆದಳು ॥ ೧೭ ॥ ವಿಯಲಾದೇವಿಯು ನಿರಂತರ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಿವಜ್ಞಾನವ ಬಾ ವಿಚಾರಿಸಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಕೈಲಾಸ ಪದವ ಪಡೆದಳು ॥

ಶ್ರೀ ಗಿರಿದೇವಿ ನಿತ್ಯ ಗುಪ್ತ ನಿಧಿಗಳನು । ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಸಾಂದರ ನಾಚಿಯಮ್ಮ ನೇರ ಭಕ್ತರನು । ತಂನ ಸತಿಗಳಾಗಿ ಸಾಮಯೋಗಿಗಳು । ಆ ಸತಿಯ ಶಿವಲಿಂಗ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು । ಆಗ ... ದುರ್ಗಿ ... ಜನಸಲು ।

ಮೇಡಮುದ್ದ ದಶಿಯ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ । ಮುಕ್ತನಾದ । ಗುಡಿಯೆಂಬ ತಿಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿಯಂತೆ ಆಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲು । ಜಗದೇವ ನಿನಗಾಗಿ ಹುವರಿಗೆ ನಿಡುಬಿ ... ದೆಂದು ಬಸವಣ್ಣನ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳಲು ।

ಆ ಸುಜಂಗಮ ತ್ಪಂಗೆ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು ॥ ೧೯ ॥ ಶ್ರೀ ಉತ್ತಮ ನಾನರನ ಪಯಲವೆ ಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ ॥ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಪಾರ್ವತಿಯು । ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಿಂಗಾಸನದಲ್ಲಿ । ಬಿಲ್ಲಪತ್ರೆಯ ಮರದಡಿ ಯಹ ... ಲಿ ರುಬ

ಗಪಂದು ಕಪಿಯತ್ತ ಯಮುಖದು ಹಾಕಲು । ದೇವಿ ಕೋಪದಿಂದ ಶಾಪಿಸಿ ನಿನ್ನೊಯನಲು । ಆ ಪತ್ರೆ ನಂಮ ಪಾವನ ಮೆಲೆ ಬಿಲಿಯೆಂದು ಶಿವನು ಮತ್ತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಂಜನಾ ಗೂಯೆಂದು ಕಳುಹುತಿರಲು । ದೇಹ ನರಾ

ಕಾರ ಮುಖ ವೇಕ ಕಪಿಯೆಂತೆ । ಯುಶಲಿ ಯೆಂದು ಬೇಡಲು । ಹಾಂಗಾಗಲಿ ಯೆಂದು ಕಳುಹಿದನು ॥ ಆಗ ಚರನಾ ಕೈಲಾಸ ವಮಗ ಮಾಂಧಾತ । ನಮಗಮು ಬಂಕುಂದ ನಾನಿಹುದ್ದೆ । ಪುಣ್ಯ ಕಥೆ ವರ ಕುರಿತು । ಕುರ್ತ್ರಬಾರದ

ಶ್ರೀ ವನದೆಸುತ್ತಿರಲು । ಆಗರಂಗು ದಾಯಿ ಚಿದೆಂಬ ಮನಲು । ಆಗನಿಂಮ ತಂದೆ ಗಳಾ ದೇವಿ ನಬಾ ಹುದೇ ದಲಾನಿ । ನವ ... ವಿಕಲ ದು ಚಿಂನಬಲ ...

ನಂ ಬಿರುಗಿಯ ನಮ್ಮ ಹೊಂಗ ಗತೆಂದು ಕಳುಹಿದರು। ಬಳಿಕ ವಿರಬಾಹು ಮುಪ್ಪುಗೊಂಡಿಯೆಂಬ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯ ಕಾಮಡಿ ವೆಯಾಗಿ। ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆದನು। ಅನವರನವನ ತಂದೆ। ಛತ್ರವಲ್ಲಿ। ಮುಚುಮಂದ ಮಡಿ ವೆಯಾಗಿ। ಅಗ್ನಿವರ್ಣಾಖ್ಯನೆಂಬ ಮ
ಗನ ಪಡೆದು। ಯಿರುತಿರಲು। ವೆಂದು ದಿನ ದೇವೇಂದ್ರ ಬರ ಹೇಳಿದನೆಂದು। ಮುಚುಮಂದ ಹೋಗಿ। ಬಲಿಯ ಮುಖ್ಯ ಯಕ್ಷರೊಳ್। ಯಿಂದ್ರ ಪೂಜಿಸು ವತ್ಸಗರಾಯನೆಂಬ ಲಿಂಗವ। ಆನವನರ ಯಜ್ಞ ಬೇಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು। ತಿರುವಾರೂರಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ। ಬ
ಳಿಕ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿದ್ದು ನವ ವಿರರೂ ಮುಚುಮಂದದನು। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರು॥ ೧೬೨॥ ಶ್ರೀ॥ ಪ್ರಚ್ಛಿಯೊಳಗೆ ಕಾಮಧೇನು ವಿದ್ದು। ಗಾಢ್ವರಿವರೆಯೆಂಬು ದಕ್ಷಿಣದಿ॥ ವಸಿಷ್ಠ ಮುನಿ ತಪವ ಮಾಡಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಕಾಮಧೇನುವ ಪಡೆದಿದ್ದು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿರ
ಲು ವೊಂದು ದಿನ। ಚತುರಂಗಬಲ ಸಹಿತ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಬೇಂಟೆಯನಾಡುತ್ತ ವನಕ್ಕೆ ಬಂದು। ವಸಿಷ್ಠಗೆ ನಮಿಸಿ ಕುಳಿತು। ಪ್ರಸಂಗದಿ ಹಾಗು ತ್ತಿರಲು। ಭೋಜನವ ಮಾಡಿ ಹೋಗೆಯನಲು। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನೆಂದನು। ಯಮ್ಮ ಷಿಗಳಿಂದ

ಸೂಲಾಹಾರಗಳು ನಮಗೆ ನಿಕ್ಕಿಲಿಯನಲು। ಯಿಕ್ಷುದಲಾನ
ಸೂರಬಿಯೆಂದು ವಬ್ಬ ಹೇಳಿದನು। ಅವನ ನಗೆಗಾಡಿಯೆಂದ
ನು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ನಬಲವ ಸಂಹರಿಸಲು। ಅವನಾಚೆಸಿತ
ನಾ ಕಾಮಧೇನುವ ನಿಯಹನು। ಅವನು ಮುಂದೆ ಹಂಸೆ ಇದು

ಂಡು ಹಾಗಿಂತೆಂದು। ವೆಜೆವಾಂನದಿವ್ಯಾಂನಂಗಳಿಂದ। ಸಂತೃಪ್ತಿಯ ಮಾಡಿಸಿದನು। ಆಗ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ। ಯಿ ಬಲಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹಿಂಗೆ ನಿಡವನೆನಲು। ಕಾಮಧೇ
ನುವ ಕೊಳಲು। ಕೊಡೆ ನೆನು ಯನಲು। ಅವ ಬಲುಮೆಯಿಂದ। ಶಬರಿಯೆಂಬ ಧೇನುವನೊ ಯೆಪ್ಪಿ। ವಾಗ। ಅದು ಹುಂಕಿ ಕೂರವಿಂದ। ಅನೇಕ ಬಲವ ಹುಟ್ಟ
ಿ ನೂರಿಗೆಯಾದನು। ಬಳಿಕ ವಸಿಷ್ಠ ಸುಖದಲ್ಲಿರ್ದನು॥ ೧೬೩॥ ಶ್ರೀ॥ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶ್ರೀಯೆಂಬ ಜಂಕಿಶ್ವರ। ಲಿಂಗ ಗಳ್ಳಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೆಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ
ವೃಷಭದ ಬರಬರು ಹೋದ ಯೆಂದು।

ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿಯನಲು। ಹಾಂಗೆಂಬ ಕಾಡಲು। ಬಳಿಕ ದಂಡಕಾರಣ್ಯ। ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯ ಮೊದಲಾದಾರಣ್ಯ ದುಷ್ಟ ತಪವ ಮಾಡುವರಲು। ಶಿವನ ಯೆನು ಬೆಕ್ಕೆನಲು। ನನಗೆಲ್ಲ ವಯವಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕೆ ಬಯಿ ಕೇಳಲು ವಾಸು
ವನ್ನೆಂಬ ಮುನಿಯಿಂ ನನ್ನ ನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋದೆನಾಯನಲು॥ ಗೌತಮ ಪ್ರತಿಯಿಂದ। ಯಿಕ್ಷ್ವಯಿ ರಜೆ ಹೂಯನಲು। ವಾಮುನಿಗಳು। ಗೌತಮನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಖರೆಲ್ಲ ವನೊಲಿಂದು ಕೊಂಡಿರಲು। ಬಳಿಕ ವಾ
ನಿಹೇಳಲು। ಅನ್ನದಾನವ ಮಾಡಿದ ವೆನಹೆವಿ। ಕೃತ್ತಿಕವ ಮಾಡಿದರೆ। ಜವಯವಾಗದೆಂದು। ಬಂದು ಕಥೆಯ ಹೇಳಿದನು। ಧರ್ಮಪುರಿಯಲ್ಲಿ। ಸತ್ಯಬುದ್ಧನೆಂಬ ರಸು। ದೇವಶರ್ಮನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಯವಾ

ನಡೆಗೊಳ್ಳಿಸಲಾಲಯವೆಂದು ಕೇಳಲು ಏನನೆತ್ತಿಲ್ಲಿ ಯದೆ ಶಾಲ್ಮಲಿ ಯೆಂಬ ತಂನಮ ನಳಕೆಳಲು ಆಕೆ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ನುತಿಸಲು ರೂಪು ಪೋಯಿ ಯೆನು ಬೆಸೆನಲು ನಂನ ತಂದೆ ಪಾನದ ಮಹಿಮೆಯ ತಿಳಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಿಬಿಡಲೆ ಆಗೆಯ ಮಾಡೆನೆಂಬುದಾನೆ ರಮನಲು ಅದಕ್ಕೆ ನಂದಿಕೇಶ್ವರನೆಂದನು ಕಾಶ್ಯರವೆಂದ ಶೋಣಿತಪುರ ವರ್ಗಾವ ಕ್ಷತ್ರರಾಜನ ಮಗ ಹುಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಯೋನಯನಲು ಯುವತಿ ರಸಿಗೆ ಪೇಳಿ ಯೆಂದು
ತಂದೆಯ ಕೇಳುವ ಹೋಗಲು ಹಾಂಗೆ ಪೇಳಲು ಆಗಲರಸು ಮತ್ತ ಪ್ರವನೋಡ ಬೇಕೆಂದು ಸಂ ನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿ ಶೋಣಿತಪುರಕ್ಕೆ ಪೋಗುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲ್ಮಲಿ ಮಹಿಮೆ ನೆಂಬ ರಕ್ಕಸ ಯುವನ ಹಿಡಿದು ಪಿಂಡಿಸಿತ್ತಿರುವ ನವ
ದಾನವ ಮಾಡೆಂದು ಕಾಡಲು ಆಕೆ ಕಾಲ್ವದ ಅಡನಿ ಸಿರಲು ಬಳ್ಳಿ ಶರಕಸ ಲಾಂಬಾಗಹಿಂಡಿ ತೈಯ ಶರೀರು ನಂಮ ರಕ್ಕಸನ ಬಿಟ್ಟುಲಾಂಗ ಬನೆನಲು ಆತ ಗೆಪದಿಯ ಕೋರದೆನಲು ಬಿದಿರ ಕ್ಕಯ ಬಾನವ ನುಂಡು
ಲ್ಲಿರಲು ಶಾಲ್ಮಲಿ ಮಹಿಷ ನಪ್ರಾಗವ ಶಾಲ್ವಲು ಬೆಳ್ಳಗಾನಿ ಸಪ್ತ ಬುದ್ಧರಾಜನು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರನು ನುಡಿ ಬಲ್ಲಿ ಶಿವರಾಡಿರವ ರದರನ ನಂದಿನಲು ಪ್ರವಸಾಕ ಸಕೆನ್ನ ಸಿಯಾನಿ ಬಂದ ನಪ್ತ
ಬುದ್ಧರಾಜನು ಯೆ ನ ಬಂದೆ ಯೆಂ ಪುಕ್ಕೆಳಲು ನಿನಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಮಗ ಆಗಲೆ ನುಡಿದ್ದಾನು ಅದರಕಾಡೆ ಮಾತನಾಡ ಬಂದೆನೆನಲು ಯುವನೊಡ ಕಂಡು ಅನಮನ ಯಲ್ಲಿ ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಳ್ಳಿ
ಕನ ಪ್ರಬುದ್ಧ ನುಡಿದ ನು ಬಳಿ ಅರಸಿ ನಿಂನ ಸತಿ ಜನನಲಾ ಗುಹಾಗ ನಂನ ಕರಸಿನಲು ಹಾಂಗೆಯೆ ಕರಸಿ ಬರೆಮಂಚದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವನ ಕನ್ನಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಬಾಲನ ಹಸಿದ್ದ
ಗಾಡಸ್ಸಿದಸಲು ಶಿಶುವು ವಿಂತೆಂದುದು ಏವೆ ಸಪ್ತ ಬುದ್ಧರಾಜ ನಾನು ಮೊದಲು ಶಾಲ್ಮಲಿ ಮಹಿಷನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನನು ನಿನಗೆ ಪಡಿದಿಸಾದಲು ನಿಯಾರು ಯಿತು ಅಂ ನವನುಂಡೆ ಆ ಫಲದಿಂದ ರಾಜ ಮತ್ತ ನಾದೆ
ಹೂ ಮಿಗಿಲಾನು ವನ್ನ ಕನ್ನೆಕೆ ಆನೆ ಪುರುಷ ಮೊದಲಾದ ದಾನಂಗಳೊಳಗೆ ಅಂನದಾನವೆ ಅಧಿಕವೆ ನಲು ಅದಾನಿ ಚಕ್ರಿ ಸಿತಂನಾರಿಗೆ ಬಂದು ದೇವ ಶರ್ಮನನ ಮಂನಿಸಿ ಅಂನದಾನ ವಮ ಡೆನು ಪ
ಸ್ವಾಯದೇವನೆಂದು ಶಾಂಡಿಲ್ಯ ಮುನಿ ದಾರುಕನಕೂ ಷ್ಟಿಹೆಳ್ಳಿ ಮತ್ತೆ ಯುವತಿಂನೆಯಿದು ಪರುಷ್ಯ ಅಂನ ಪನ್ನಿಕ್ಕಿದವನವ ತ್ರೈತ ಕಯಮಾಡಿದಾಗ ಬಹುದ್ವಹನ ಲು ಶಾಂನ ದಳ್ಳನ ಕೊಡೆ ದಾರುಕನು ವಂದು
ಕಥೆಯ ಹೇಳಿದನು ಪಾನಿಪಲ್ಲ ವೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಗಬಿಕ್ಷಾ ನಗನು ಶಿತನ ತಂಯ ಬಶಾಸುರನು ಅವನ ಗುರು ಯಮದಾತ ಅವಂನ

ಆನೆಯ ತಲೆಂಬಯಲು ಸಮಂಡಲುಂ ವಾಂಛಿತ ತಲೆಯಲು ಸೆಣಸುತ್ತುಂ ಮಲ। ಮನುಶ್ವರ ಚಪುಕ ವೇಷಾದಕ್ಕೆ ನರವೇಷಂ ನಿವಾರಕ್ಕೆಂ ನುಗಳಿ ಮೋಲೆ। ತಲೆಗಳ್ಳೆ ಜಪೆರ। ಚೆಂನೆಲು ವೆಸಂಷರ್ಗ ಮಾಂ ಸವಿಶ್ರಹ ರಬಾನಾ। ಬ್ಯಾರಿ ತಿಂಬಲ್ಲಿ
ರಲು। ಅವನ ಶಿಷ್ಯ ಪಾಪ ಬಕಾಸುರನು। ಯೆಕಚಕ್ರವೆಂಬ ಗ್ರಹಾರ ದಕ್ಷಿಣ ವಷನೆಯ। ರಮ್ಯಾಗಾ। ವಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ವೆಂದು ಬಂದಿ ಹೋಗಲು। ಯುಷ್ಟ ನೋಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು। ಆಗ ದ್ರೌಪದ ವಶದಿಂದ ಪಾಂಡುವರು ಬಂದಿರ
ಲು। ಅಲ್ಲಿ ವೃಬ್ಬದ ವನಲು ಗನನ ಸರಿವೆ ಬರಲು। ಅವನ ಪೋಯಲಿ ಲುತಿರಲು ಕೊಂಡಿಶೊಲಿ ಅನುಜೆ ದ। ನಂನಮ ಗನನ್ನು ಹೆನೆ ನಲು। ಆಲ್ಲ ರವ ರುಕೂಳಿ ಬಂದಿಗೆ ಕೋನಾ ನಸಪ್ರ। ಬಿಮಲ ಕುಲ ಮಹಾದೇವಾಂಡ
ಬಕಾಸುರನ ತಲೆಂ ಬವ। ಬರ ರಳ್ಳಿ ಲಿನಾಕಿಸುತಿ ರಲು। ಭಿಮನ ಕಂಡು। ಬಕಾಸುರನು। ಬೆಂನವೆಂಲಿ ಗದ್ದಲು। ಬಲಿಶವನ ಕೊಂಡು। ಬಂಡಿಯ ಬಾಡ ಕೊಂಡು। ಕ ಬಕ ತ್ರಮನ ಕ್ಷೆಬರಲು। ಆ
ಹಾರ ಪೆರು ಪಾಂಡುವ ಕೆಯಂದು ಕೊಂಡಿರಿಯನಲು ಅವರು ವೆಂಮದೆಶ ಸುಖವೆಂದು ಮಾದರು। ಕೊಂಗೆಂದು ದಾರು ಕ್ಷಾಕೊಂಡಿಲ್ಲಗೆ ಪೊಲಿ। ಅಗ್ನಿ ಪುರುಷನ ಬದಗಾಂವ ಮಾಡಿ ಗ ನ್ನೆಯಲ್ಲಿ
ಅಸಲು। ಸಾತಮ ಕಂಡು ಹಾಲ್ಲಿ [illegible] ಕೃಷ್ಣನೆ ಬಾಗೊಂದು ನೂಶಲು। ಅಮಪ್ಪ ಗಾವಬಿದಲು ನಾ ಹೋಲೃ ವಮಾದಿದನೆಂದು। ಯಲ್ಲ ರೂಬಿ ಪ್ಪು ಹಾಗ ಲು। ನಾ ಶಮಲ ನ್ನ ಮಾಡುತಿರಲು। ಶಿಲ ಯೆಶ್ಚಿ
ಬಿಡೂಯನಲು। [illegible] ಹೈಸ್ತವಪರಿಹಾರಿ ಸಿಯನಲು। ಅ ದುಕವಶ। ನಿನನಾಲ್ಲವೆನ ಲ್ಯಾಯಾವ್ಹಾ ಕೃದಾಷನ। ಜೆನೆಯಗಂಗೆ ಯ ಬಿಡಕೊಂಡು। ಸೊಬಿನಮಲ ಹಾರಿ ಸಲು। ಅಮಂಯೆಲ್ಲಿ
ಮೆಲಾಗದಾರು ಕಮಶಿಶಲು। ಸುಖ ದಲ್ಲಿದ್ದನೂ॥ ಬಿಜಾ ಶ್ರೀ ॥ ಭೂಮಿ ದೆವಪ್ಪಾಲಕ್ಷೆ। ಯಬ್ಬಾ ಬ್ರಾಜನವ ನಿಕ್ಕೆದಫಲಕೆಂ ಬುದ ರ ಕ್ಷೆನಧಿ॥ ವಂಗದೆಶದಲಿ। ಸುಧರ್ಮರಾಜನೆಮಗ। ವಿದ್ವಾವಿಗಲ ಜಿನ್ನುವೆಂಬ
ಮರೋಹಿತನಿಹನು। ಅವನ ಕೂಡೆ ನಾರದನೆಂದನು। ಎಲೆ ಜಿಮುವೆ। ನಿಂನ್ನವೆಂದೆ ಯಮ ಗಿರಾನ ದಲ್ಲಿ ಯಂದನು। ನಿಂನೆ ಮನೆಯನ್ನ ಗೆಂಬದಕೆಳಗೆ। ದ್ರವ್ಯವದೆ। ತೆಗದು ಧರ್ಮವ ಮಾಡಿದರೆ। ಸಗ ಗಕ್ಷೆ ಕ
ನೆನೆಂದನೆನಲು। ಆಗ ದ್ರವ್ಯವತೆಗದು। ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಭೋಜನವ ಮಾಡೆಲು। ಆಗಲ ಜಿಮ್ಮುವಿನ ತಂದೆನ ಗನ್ನೆ ಷಾದನೂ। ಬಲಿ ಕಮಲಕೊಂಡು ಮಲ್ಲಿ। ಬಿಪ್ರನಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂಂ ನಿತ್ಯವಾಗ। ಕೆಲ ಬರಿಗೆ ಆ
ನಾ ಕೆಲ ಬರಿಗೆ ನಿಲ್ಲದಿರಲು। ಆಗ ಸುತಿಲ್ಲ ನೆಂಬವಿಪ್ರ। ಬಿಮೆಶ್ವರ ಲಿಂಗದ ಕೋಪದಲ್ಲಿ। ಅವೆಯ ನಗ ಲು। ಲಗ ಹಾನಿಹಂ ಸಾಕ್ಷಿ ಯೆಂದು। ಶಿವ ಜ್ಯಾರಿಗಳ ಕೆಲಲು। ಅವರು ಕೊಡದಿರ

ಹೊರ ಸಲು। ಸಮಂತುರಾಜ। ನಿಡುಂಬಂದವನ ಪೌಂಡ್ರಿಸಲು। ಮಗಧದೇಶಕ್ಕೆ ಪೋಗಲು। ವಿಶಾಂತನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ। ಯು ವಶಿವದ್ರೋಹಿ ಪಾರಡ ನಿಂದ ರನಿಗೆಹಿಗಲು। ನಿನಗವನ ಸುದ್ದಿಯೆತಕೆಸಲು। ಲಿಗಂ
ವರಿಪ್ಪರೂಪ್ಪೊಹಿಗೃಂದು। ಶಿರವನತ್ತರಿಸಲು। —— ರಾಣ್ಣದವನು। ರಾಜನನ್ನೊಂದನೆಂದು ವಿಶಾಂತನನ್ನೂ ಲುಹ ದತ್ತೆಬಿ। ರಲು। ಪ್ರವ ಮೈಗೊಂಡು ತಂ ಮೋಲ್ಲಾ [illegible] ದಿದಾಡಿ ಸತ್ತರು। ಇಗ ಸುಮಿತ್ರನೆಂಬ ರಾಜಕುಮಾರ ನೂ [illegible]
[illegible] ಹಿಗಳ ಪೊಂದು ಬಾಲಿ ಶೌಯಿತೆಂದು। ಶ್ರೀ ಂತನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಯವಂನಿಸಲು। ಆಗ ನಂದಿಕೇಶ್ವರ ನುಷ್ಪ ಸಂನನಾ ದಿ। ಯುವರಿ ಬ್ಬರ ಶ್ರೇಶ್ರೋ ಸತ್ತ ಶವ ಪಾಯಿದ ನಾ॥ ರಾಜನ ಪೂಸವಿತ್ರ ವೆಂಬ ವಿಪ್ರ ನನ್ನ ನರ
ಸದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರು॥ ೧ಆಗ॥ ಶ್ರೀ॥ ಸ್ವೆ ಲಾ ಸದಲಿ ಶಿವ ಸುವಿವಿ ಯು। ತ್ರಿಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಶುವಾಗು। ಲಿರೆದೆ ವಿನಿಸಾತರೆ ಜಗವಮುತ್ರಿ ನು। ನಾಸಾತಕೆಲಾ ಲಿವಸರೆ ಹುವಿ ಸಿನಯೆಂದು। ವಗಡೆಯನಾಡು। ಪಾಗನಾರದನೆಂದು। ಪಕ್ಷ ನನಿ
೧ಚರಿಮ ಬಿಟ್ಟುಯಿಗ್ಗ ವಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೆನಲು। ಅದದಿವಿ ಕೇಳಿ। ಮನಪವ ನಂಗಳಿಗಾಲಿ। ಪವನ ತವೆಲಿ ಜ್ಞುಯುಂಲಾಗ್ರಧ್ವ। ಸಾವಿರಸಂ ಪ್ಪವತ್ರ। ಯೆವಿಕೊಂಡು। ರುದ್ರಕಂನಿಕೆಯರು ಸಹಾವಾಗಿ। ಯೆನಗ ಬಲ್ಲಸಬ
ರಲು। ತ್ರಿ ಸದಸ್ಸು ನುಮುವಿಯೆತನೆರಿತೆರಿದುಂಬಲಿಮ ೦ಗಲಸಲಿಯುಲ್ಲಿ ಗೆಕ್ಕೆ ಬಂದೆಯನಲು। ಆಗನಿರೆದಯುಕೇಳಿದ ಕೆ ನೆಂದು। ಕಿವಿಯ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು। ಪಾಪಮನೊಗೆಮ ಮುಕ್ಕೆ ಬಯಿಗೆ ಬಾವಿಪ್ಪ।
ಆಗಶಿವನುಕೇಳಿ। ಮುನಿಪ ಜ್ಞದೆಂಯನಪ್ಪರಿಸಲು। ನಿ ೦ಪ್ಪದೋಷಾಬಿ ಯುಲ್ಲಿ। ಸಾವಿರಮುಖದಿಂದ। ಯುಬದುಸಾವಿರ ಲೋಳುಗಳ್ಲಿ ನಿದ। ಪಿರಬಿದ್ದವೆವರು ಹುಟ್ಟಿ। ಯುಗತ್ತೆಬಂದು। ದವ್ವನ ತಲೆ
ಯು ಹಾಯ್ದುಲು। ಅದು ಹರಿಂರುದಿರಲು। ಬ್ರಹ್ಮ ಜಭಮೆ ಲೆನಿಂತ। ಕಯ್ಪಲಿಕಿತು। ಅನ್ನಿಕುಂಡಕ್ಕೆಹಾಕಿ ಶಿವನಬಳಿಗೆ ಬಾದನು॥ ೧ಆಗ। ಶ್ರೀ॥ ಲು ಪಮನ್ನು ತಪ್ಪುಮಾಡುವಾಗ। ಶಿವನು ಯಿಂದ್ರನರೂಪ ತ್ರಾ ಬಂ
ದು। ಲಿಬಾಲಕಮೆ ಜ್ಞಿದಬೆಡೂಯನಲು। ನಿನಸಕಾಜ್ಞ ಶಿವನ ಬಡಿಕೊಂಡೆನೆಲು। ಅತಂಗೆಯುಲ್ಪುವಹಾತೇಮು ಬಿಂದೆತು। ಯೆಯುಮಾತೆ। ಮನನಾಗಾಡ್ಡು। ಅವನನ್ನೂ ಜ್ಞಾನನಲು ಆಗ ಉಪಮನ್ನು। ಶಿವನಿಂದಿಯ ಚಿರಿದಿನ ರಾಜ
೦ದು। ಬಿಸಿವಾಗಲು। ಶಿವನು। ಯುತನನಿತ್ಪ್ರಗಮೆಕ್ಷೆ। ಪ್ರಾಣಾಬಪಡೆದು। ಯು ಪ್ರಾ ತನವಸಾಪ್ಷಂ ನು॥ ೧ ಸಂ॥ ಶ್ರೀ॥ ಜಗದೇವನ ಶಾಯಿ ನಾಮಂಮನು। ಮಗನ ಸಾದೆಂದಲು। ಅಲ್ಲಿಯ್ಯ ಮದುವಯ್ಯಗಳಾಗೆ ಕಂಪಕಲಬಹ
ದಿದಕ್ಷಿಲ್ಲಿಗೆ ನಾ। ಬುಜ್ಜಿಯ ದಿಹೊಂಗೆ ಬಂದೆಯೆಂದು। ನೆಲದವು। ಲಿಂಗಾಶ್ಚ ಭಿಟನಿಕ್ಷತ್ತರಲು। ಅತನ ನಗರದಿಂದ। ಮೋಲ್ಲಯ್ಯ ಪ್ರಭುಯ್ಯಗಳು ಬಂದು। ಜಗದೇವನಸಾದಿಕೊಂಡು। ಕ್ಷತ್ರ ರಾಯನಯು ಖಿಮ ಕೆಡೆ

ಮಬ್ಬ ಗೊಲ್ಲಿತೆಯುಮಗ ... ಧರನು ... ಲಿಂಗವು ಜೆಯುನಂದು ... ನುವಾದ ಕಲ್ಲು ...

... ಗುಡಿರತ್ನದ ಗುಡಿಯೊಳು ... ಯುಕ್ತ ಗುಡಿಗಳು ...

... ನಡೆಂಬುದೆಂದು ...

ಗುಲುವೆಂಬು ... ಸಾಗು ... ಬಂದ ... ಮರದಲ್ಲಿ ...

... ಬೆಳದಿರೆ ... ಕಾಮ ...

... ಶಾಂತ ಗೆಮಗೆ ...

ವಿಭಾವಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿ। ಸಿದ್ಧಗೆ ವಿರಕ್ತಕಾಯಪ್ರವೇಶ ಪ್ರನಿಷ್ಠನೆಯೊಗ। ಶರಣಂಗೆ ಆರೊಗ್ಯ। ಅ ಶರಣಂಗೆ ಸುಜಪ್ರಸಾದ। ಯಿವೆಲ್ಲವನೂ ಪಡೆದು ಸುಖದಲ್ಲಿಪ್ಪು। ಬಳಿಕವೈ ಪಾಪಸ್ತೈಹಾದರೂ॥ ೧೯ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಬಸವನೆಂಬ ಶಬ್ದ

ನೆಂಬ ದಶ್ರ ಶಬ್ದ ಗುಣ ಪೆವರುಹು ಪ್ರದೆಂಬ ದಿನ ಪ್ರಹುಲ ಕವನೊಡ ವಿಷ್ಣುಗಳು ವಪಾಗಲು ನಾರಾಯಣ ಖಂಡಪು ಹಸಲಾಗವರು ಪ್ರ। ಮನೆಗೆ ಶರಶಾಂಡು ಹಾಗಲು ವಿಷ್ಣು ಗಡದಾಂ

ಗುಣ ದವ ಶರಣಂಡು। ಯೊರೆಗಂದನಾಗರಿ ಪೆಂಪುರಪ ಶೆಹಾದ। ಪಾಗ। ದೆವರು ಶೆಮೆ ಕ್ಷೆದನು ಬೆಡೂಯನಲು। ನಿಸ್ಸಗಂದನಾ ನಲು। ನಿಸುಯಿಂಪ್ರಗೆ ಹುತ್ತಿದರೆವು ಕೆವೆಯು ದೆವನಲು।

ಗೆ ದೆವನನೆ ರೆಂಬನಾಮದಿಂದ ಹುತ್ತಲು। ಯಿಂತ್ರನು। ಸ್ಕಂದಗೆ ಮದಿವೆಂಬ ಮಾಡಬೆಕೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಿನಸಲು। ಆಗ ಸಕಲ ಪ್ರತೆರು ಪಪ್ರಾವಳಿಯ। ರಪ್ರಾಬ್ಧ ಸರನಂಗಲ್ಲ। ಅಂತ್ರಮು ತೆ ಹೊದರಾದ। ದಿವ್ಯರಾನಸ ಪಾವಳ್ಳಿ

೨೮೫ ನಾ ಶರಣಂಗಳಿಂದ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿತಾದಲು। ನಂಬಗಿರಿಯಲ್ಲಿ। ಸತಿಪತಿ ಗಳು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು॥ ೧೯ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಇತ್ತಲ ಗಳು ಹಬಸನೆಂಬ ಪುರಾಣ ಭಾರತ ರಾಮಾಯಣ ದಶರಥಗಳು

ಅರಸರ ಪಾಡು ನಸುರಾನ। ಅಗಾದ್ಯ ಭಾವಿತಗ ನಾಡಂಬರ। ಸಿಂಗಿರಾಜಯ್ಯನ ತ್ರಿಶಿ। ಶಿವತತ್ತ ಚಿಂತಾಮಣಿ। ಹರಿಹರ ದೆವರು ಮಾಡಿದರಗಳೆ। ಸಿದ್ಧರಾಮೆಶ್ವರನ ಜ್ಞಾನಿತ್ರ

ದಲ್ಲ ಪ್ರಂಪಾದನೆ ಮೊದಲಾದ ಪುರಾಣ ಲಿಖಿತಕೆ ಕೆಗೆ ಲನಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೆವಲ್ಲದೆ ಕಲ್ಲ ನೆಮ ಕಥೆಗಳು ಪೊಲ್ಲಿಲ್ಲ। ಇ ಬಸವೆಶ ರನ ಯಸ ನಾಲದಕಥೆ ಸಗರವ ಸಮಂಗಲ

ವಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸುಲದು। ಓಂ ೞ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀ ಗುರು ಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನಮಃ॥ ಯಿಂತು ಸ್ವರ್ಗದಿ ರೆಶ್ವರನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳನು ಬಸವೆಶ್ವರನ ಮುರಾನಾ ದಸದಾ ಸಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ್ಯವಾಗಿ ಬರೆದ ಶಾರನಾ ಯಿಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ। ಅಲ್ಲಿ ನೊಡಿ

ಕೊಂಡು। ಸ್ವರ್ಗದಿ ರೆಶ್ವರನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಯೊನಿನೊಂದವಂ ಪದಪದಾರ್ಥ ವಿಂದೆ ಯೆಂಬುದ್ದಕ್ಕೆ ಕಥೆ। ಪಾರವಿ ಕೆಶಿ ಸುರಾಪಿಯ। ಸುಕೆ ಶಿವಾ ಪ್ರಭಾ ತ್ರಿಕೆ ... ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು

... ಲಿಂ ... ನ ... ಕ್ರೊಧಿ ... ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರದ ... ಬಾಲನ ... ವೇ ... ದಂ ... ಕ ...

ರಹುತ್ತಿರನು ಬಳಿಕ ಆತನಗೆ ಅಚಲನೆಂಬ ಭೂತಳವ ನೆಪಾಡು ನವಮಾಡಿ ಕೊಡಲು । ಗಜಮುಖನ ಮೇಲೆ ಶಳಹಲು ಕಾಲಗನ ವಮಾಡಿ । ಶತ್ರುವಿಂದ ಸಾಯದಿರಲು । ಆಗ ಠಂಣದಂ ವ [illegible] ದೇಗಂ ಉದಲಾ [illegible]

ಹಲು ಭಸಾಂತಲು । ಆದಂತೆ ಸಾದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವಮಾಡಿ । ಹಸನ ಖಂಡದ ಮು । ಬಳಿಕ । ಅವನ ಜೀವ ಉಳಿಯದಾಗಿ । ವಿಷ್ಣು ಶಲಗೆ । ವಾಹನ ಧಾಯಿತು ॥ ೬ ॥ [illegible] ಮಹೇರದ್ರ [illegible] ಜಗನ್ನೆಂಬ ಮ [illegible]

ಪರ್ವತದ ಕಥೆ ॥ ವಂಧು ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ । ಸಮುದ್ರಮಥನವ ಮಾಡುವಾಗ । ಮೆರುವ ಕಡಗೋಲ ಮಾಡಿದೆವು । ರಂಮಪನು ಗಳ ಪಡೆದು ಬ [illegible] ಮೊರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ [illegible] ಗಾನಿನಲ್ಲಿ ಇದರ । ಮ [illegible]

[illegible] ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನು । ವಿನೋದದಿಂದ । ಮಹೇಂದ್ರಪರ್ವತ ತವ । ಕೊಂಬ ನಲ್ಲಿಗೂಡಾಡಿ । ಸಮುದ್ರ ಕೆಡಿಸನು । ಪಕ್ಕೊಂದು ವೆಳ್ಳೆಯಲ್ಲಿ । ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿ । ವಿಂಧ್ಯ ನಗ [illegible] ದಕ್ಷ [illegible]

ಭಾಗ । ದ್ವಾರಿಯಲ್ಲಿ । ಕ್ರೌಂಚನೆಂಬ ಕತ್ತಸವನು । ವ [illegible] ಯುತ ವಿಂಧ । ವಂದು ನಲ್ಲಿಗ ನೆಲೆಯಾ ಸುವ । ಅತ್ತು [illegible] ಸುವ । ತೆಗೆಸುವ । ಮಲೆಯ ಗಸುವ । ಅಗಮು ಸ್ವಾರಿಯ [illegible] ಮ [illegible]

[illegible] ತಮ್ಮುದ [illegible] ಮೊರದಿಯ [illegible] ಗೆಂದು ಕಪ ನಲು । ಲಿಂಗಕ್ಷೇತ್ರ ಜಾದ್ರಿ ಯಾದನು । ಬಳಿಕ ಷಣ್ಮುಖ [illegible] ದೇವರು । ಆ [illegible] ಯಹೆಸಿಂಯಲು । ಆ ಬಾಣ [illegible] ಯಡೆಯ ವದೆದು [illegible]

ಂಚ ಪರ್ವತವತ್ತ ಸುವ ಪಯುತು ॥ ೭ ॥ [illegible] ॥ ಅವಿನಾಶ ಯನಮಗ ಬ್ರಹ್ಮ । ನಮಗ ಬ್ರಹ್ಮ । ವಿನಮಗಯುಂ ಗ್ಧ । ನಮಗ ನಯನೆಂದ್ರಿಯ । ನಮಗ ಕಾಲಸ್ವಾಮಿ । ಯಮಗದು । ದು [illegible]

ಕಿಂಸು । ವಿನಮಗಯಿತ ಚರಿಪ್ರ । ಶಿವದ್ರ । ನಸತಿ ಚಂದ್ರ ಮಹಿಮೆಯ ಮೆಗಳು ಮಹತೆ । ಯುವರು ಸಹವಾಸ । ಹರಿ ಶ್ಚಂದ್ರ । ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ವಾಲು ತೆರಲು । ಅತಿಂಬುಂದ ನ । ಸು ಕ್ಷಯ [illegible]

ಂದ್ರಮುಖ ದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಲು ಕ್ಷಿ ವರು ಂಪೆ ಯನಲು । ವಸಿಷ್ಠ ಸುಹರಿ ಶ್ಚಂದ್ರ ಸುಂತೆನಲು । ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ । ಅವನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿಲ್ಲವೆನಲು । ಹಾಂಗಾದರೆ । ನಾ ಮಮಾರದ ಶಿವಾಚನೆಯ ಫಲ ವನಿವಗೆ [illegible]

ನಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ವಿದ್ದರೆ । ನಿನ್ನ ಸುಹಂನೆಲ್ಲ ಮುವರು ಷತೆಪ ಪಮಾಡಿದ ಫಲವನನಗೆ ಕೊಡುವೆನಲು । ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು । ನಾಯುವಾದ ಶಿವಪೂಜೆಫಲವು । ಚಪಸ್ಸಿಂದ ದೊರದ ದೊಡ್ಡದೆಯನಲು । ಆಗ

[illegible] ಶಿಷ್ಯರು ಸುಜೆ ಪ್ಪುಗಳ ಮೇಲೆ । ತಪ । ಶಿವಪೂಜೆಯೆಂಬವಾ ಕ್ಷ್ಯಗಳ ಬರೆ ದೂತ್ವಾ ಸಿನಲ್ಲಿ ತೂಗಲ್ಪಟ್ಟವು । ಶಿವಪೂಜೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು । ಯು ದೆನಗೆ ಚೆ ನೆಂದು । ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಹವಿ

ಪ್ಪಿಂದ ವನಬಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು। ನಂಮಯ್ಯಗಳ ಕೈಲಾಸದನೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಶಿವಪದವಿಯ ಮಿಂದಿದವರೆಯೆ ಷ್ಟಫಲಂ ಷಾ। ಅಷ್ಟಫಲರಾನಿಯ ಧಾಂನ ಕ್ಕಾಡೊಯನಲು। ಕಾಪ್ಪನು ಬಳ್ಳಿಕಯಿಂ ನೊಂದು ಚಿತ್ತದೊಳು ಯವನೊ
ಟ ಬಕೊಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಷತ್ರದ ಹೆಂಗ್ಸು ಗೆಲ್ಲ ನಿಮಿಸನು। ಕಲ್ಲ ಹಲು। ಅವರು ವಿದ್ಯೆಗಳ ... ಅಲು। ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಮೆಚ್ಚಿದೆಯೆನು ಚೆಳಲು। ನಿಂನಯ ಕಚ್ಚ... ಬೇಕೆನಲು। ಅಪ್ಪಾ ವಲು। ಬಳ್ಳಿ ಕ। ಆ ಹೆಂಗ್ಸು
ಗಳು। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಗೆ ಕಾಷ್ಟರು। ಆಗ ರಾಜ್ಯವನಂನ ಧಾರೆಯನೆರೆ। ನಿಜಾಗ್ರಾಯನಲು। ಸತಿ ಪತಿ ಸುತ ಸಹಿತ ... ಯಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಸಹವಾಗಿ। ಬಿಟ್ಟು ಹಾಳಾಗಿ। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ನಂಮಯ್ಯಗಳ ಕಾಶಿ ಸುಮೆಂದ
ಪ್ರಪ್ತ ಕೊಡೊಯನೆನ್ನೆ। ಆಗ ನಕ್ಷತ್ರನೆಂಬ ಲೆತನ ಶಿಷ್ಯನ ಕರಕೊಂಡು। ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಿ। ವೀರಬಾಹು ... ಕನೆಂಬ ಶ್ವಪಚನಲ್ಲಿಗಾ ... ದಾದಿ। ಅಡವಿದ್ದ ... ವಕೊಟ್ಟು। ... ಸುಮಸಾದ
ಪಾವರಲು। ಬಳ್ಳಿಕ ನಕ್ಷತ್ರನು। ಅದುಮೆ ಗುರುವಿನ ವಡವೆ। ನಾ ಬಳ್ಳಲಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಬಾಡಿಗೆಯ ವಾರೆ ಸೆಲು। ಸಲಿಸುಲರ। ಕಾಂನನನೆಂಬ ವಿಪ್ರ ಗೆಹಾರಿ। ಯುಪ್ಪಲು ಸಾವಿರವರಹವ ಕಾಶಿ ಬಾಹರಿ
ಕಂಡ್ರ। ಮಹಾನನೆ ನಿರನಿ ನಕ್ಷತ್ರಯುಂ ಗಾಂಬಾರ ದೆಂದು। ಮಂತ್ರಿಯ ಕಯ್ಯಲಿ ಗೂಳಿಗೆ ಮೆಯುಸಿ। ನಗನು ಬಯ್ಯಲಿ ಬದ್ಧ ಕ್ಕಯ ... ದ। ಬಾನವವ ... ಬುತೆ। ನೆಲಹಾಗವ ಬಡೆಯ
ಗು ಕೊಡುತಿರಲು। ಅತ್ತಲಾ ಶಿವನ ಸಪ್ತಗಳ ಕ್ಕೆಸಾಯ ಲು। ಚಂದ್ರಮತಿಸು ಪುಲುದಕ್ಕೆ ಲಕರಲು। ಆಗ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನು ನಲ ಹಾಗ ವಕಾರೆನಲು। ತಂನ ತಾಳ್ಳಿ ಯ ಮೂರಿ ತಂದೆನೆಂದು ಹಾಗು ಬಾ
ಗ। ಕಾಶಿಯ ಅರಸನಮಗ ನಸತ್ತಬಿದ್ದಿರಮೆ। ಅ ಲಿ ವಲ ವಾರರು ಪ್ರಾಣಯನಂರಡು। ನಿತ್ಯಂದ ಆಬ ... ನಾ ವತ್ತಾರೆನಲು। ಅಲ್ಲಯು ಲಿಪ್ಪೆನಲು। ತಲೆಯ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಕಯ್ಯ ಹಾಯ ಸುವಾಗ
ಕೆಂಡಿಕಿಯೊಂದು ಪಷ್ಪ ಅಲ್ಲದಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನ ಸಪ್ತಕ್ಕೆ। ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬೆದೊಯನಲು। ಪ್ರತಿಸಗದ ಪಡೆದು ಸುಖದಲಿದನು॥ ೪। ಗ್ಳೊ। ಬ್ರಹ್ಮನಮಗ ಸ್ವಾಯಂಭುವ ಮನು। ವಿನಸತಿ ಸ ತ್ರ ರೂಪಿನಾ। ಯಮಗ ಪ್ರಿಯ
ವ್ರತ। ನವಮಗೃಹ। ಗಾವೆಂಧ। ಜ್ಯೋತಿಷ್ಟಾನ। ವಪು। ಷ್ಮಾನ। ಹರಿ ಷ್ಟಾನ। ದ್ಯುತಿಮ್ಯವನ। ಸವನ। ಅ ಗ್ನಿದ್ರ। ಜ್ಯೋತಿಷ್ಟಾನ। ದ್ಯುತಿಮಂತ। ಮೆದ। ಯಜ್ಞ। ನವುಗ ಪುರೂರವ। ನವುಗ ಪುರವ ಪ್ಯನ। ಚತ್ರ ಬ
ಸಹಿಗಾ। ರಿನಾಯ ಶವೆಲೆದಂಡ। ಆಗಾಯ ಅ ಯಲು। ತೆ। ಲಿದಂ ವಲೆನೆಲ್ಲಾ ಕಾಜ್ಯಕೊಂಡು ಹೋಗಲು। ತಾನು ಲಿ ಜಸಪ್ಪ ವಾಗದವಾ ಷ। ಅರಂಣ್ಯದಲ್ಲಿ ರುವಾಗ। ಅಲ್ಲಿಯುಂ ಗುಳ್ಳಿನ ವನವಾಡಿಯಲು

ಅದು ಮುಂಗುಲಿಯ ಕೆಚ್ಚಲು। ಆಗ ಸ್ವಾನಾದಾದಿತೆಂದು। ವಾಲಿ ಕೆಂಯು ಬನಿದು ಬದುಕಲು। ಬಳಿಕ ಸವಿನೆ। ಸಂಧಾನಕನರ್ನಂಸೆಂಬ ಕಲ್ಲ ಮೆಲೆ ಹಾರಲಾಗಾಯವ ಮೊಣಿಸಿಕಾರ್ನಲು। ಪುರದ ಮುಚ್ಚಿನ ದಕಂಡು। ಆಮೂಲಿ ಕೆಯ
ನೊಕಲ್ಲ ನೂತೆಗದು ಕಾಂಡು। ಪಾಂಚಾಲ ನಗರಿಗೆ ಬರಲು। ಅಲ್ಲಿ ಪಾಂಚಾಲ ರಾಯನ ಮಗ। ದ್ರುಪದ್ದ ವ್ಯನು। ಪುರದ ಮುಚ್ಚಿನ ಸೆಂಬ ಲಕ್ಷ್ಯವ ಕಾಂಡು। ವ್ಯರಿಗಳ ಮೆಲೆ ಕಾದುವಾಗ। ಗಾಯ ಮಾಗಲು। ಅರಸಿಗೆ ಅತಿಗ ಮು
ರಮುಚ್ಚಿ ಆ ಕಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿಸಲು। ಗಾಯ ಮಾಂಮಲು। ಆ ಮೆಲೆ। ಅರಸಿನ ಮಗನ್ನು ಸಾಯಲು। ಪುರ ಮುಚ್ಚಿ ಆ ಮೂಲಿಕೆಯ ರಸವ ಬಾಯೊಳಗೆ ಹಿಂಡಿ। ಆಕೆಯು ಬದಿಕಿ। ತಾನು ಮದಿವೆಂ ಮಾಡನು। ಬಳಿಕ ದ್ರುಪದ್ದ
ವ್ಯನು। ಅಲ್ಲಿಯು ಗೂಮೆಗಳಿಗೂ ಲಾದು ಗೊಂಡೆಂಬ ಕಾಮುಕ ಲಹಲು। ತಂಮ ಪೆಕ್ಷತೆ ಆಗಿ ಸುಖದಲ್ಲಿದು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಾದರು॥ ಉ॥ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಿಯವ್ರತನ ಮಂತ್ರಿ ರ್ಯಕರು। ಹಿರಣ್ಯ ರಮ್ಯ ವರ್ಷ ನಾರಿ। ಕೆಂಪು
೭೨ ರಸು। ಹರಿಕೆತಮಾಲ। ಉ॥ ಯುವನು। ಉಲಾವತಿ ಪಟ್ಟ ನವಳ್ಳಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ। ಬಂದು ದಿನಬಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಮನಿರಯಲ್ಲಿ। ಭೀಮ ಸೃಮುನಿಯ ರಂನದ ಗವಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲು। ನಿನಂ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಯ
ಬಹುದೆಯೆಂದು ಮುನಿಯು ಯಜ್ಞದವಸೆಯ ರಕ್ಷರ ಂದುಕಾದಿಸಲು। ಅವರು ಮುನಿ ಮಹಾಗಲು। ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮುನಿಯ ಸತಿಯ ಸೈನೆ ಯೆಂಬವಳು। ಯರಳೆಯಾಗಲು। ಅದ ಕಂಡು। ಯುದ್ಧ ಬೆಂಬಿ
ತಿಹಾಗಲು। ಯರಳೆಲುವಾವನವ ಹಾಸು। ಆರೂಪ ಬಿ ಸ್ತ್ರು ನಿಂದಿರಲು। ಯುಳ್ಳಿಯ ರಳೆ ಬಂತೆಯೆಂದು ಕೆಳಲು। ಆನೆ ಸ್ತ್ರೀ [illegible] ಯೆನಲು। ಆವಾ ಕೃವಕೆಳ್ಳ। ನಾ ಹಿಂನಾಹಾದೆ ನೆನಲು। ಯುಳ್ಳಿದವರಿಂದ
ರುತಪವ ಮಾಡುವಾಗ। ಯಾವನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪುರುಷರು ಹಿಂನಾಗಲೆಂದು ಶಪಿಸಿದರು। ಅ ದುರ್ವಾರನಾನಿ ಹಿಂನಾದೆಯನಲು। ಯುದಕ್ಕೆ ಪಾಯವೆಂತೆನಲು। ಯೆಸ್ತ್ರ [illegible] ಯೆಂದರು। ಚಂದ್ರ ಸ್ನಾನಿಸಿದ ನಾ
ಮೆಕ್ಷರ ಲಿಂಗದಲ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರ ಲಿಗೆ ಬಹುದಲಿಂಗ ಪೂಜೆಗೆ ಬಂದಾನು। ಹೋಗಿ ದುರ್ದಕ್ಕೆ ಸೆನಲು। ಬಳಿಕ ಅಲ್ಲಿ ಸುಳಿಲಿರಲು। ಅವ ಬಂದು। ಲಿಂಗ ಪೂಜಿಸಿ। ಆಕೆಯು ಕರ ಕಾಂಡು ಹಾನಿವಿಬಿವೆಯ ಕಗಲು। ಆ
ಪುರೂರವ ಹುಟ್ಟಿ। ವಂದು ದಿನ ತಾಯಯೂ ಕೆಬದ ವಾದೆಂವ್ವನಲು। ನಂನ ಪುರುಷರೂಪವಾಗಿ ಹಿಂನಾದೆನೆಂಬ ಚಿಂತೆ। ಉಂಡೆ ಯುಂತಾದೆ ನೆನಲು। ಆಗ ವಾಯಗಾಲವು ಯುಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿಸಲು। ಪೊಂದ
ಲಿಂಗೆ ಪುರುಷರೂಪಾನಿ। ಉಲ್ಲ ಶೃರನೆಂಬ ಲಿಂಗವನಿಳ್ಳಿಸಿ। ಅ ಜ್ಞೆ ಸಿಂಹಾಸನ ಉಲಾವತಿಗೆ ಹಾದಿ। ಸುಖದಲ್ಲಿರಲು ಪುರೂರವ। [illegible] ಪ್ರತಾಪವ ಮಾಡಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ

ಪದವವಪಡೆದುನು ಖವಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವರ್ಗವ ಪಡೆದನೊ ॥ ೫ ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಪೋಷಕದಲ್ಲಿ ಪಂಪಾನೊಂದು ನರಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ। ತನನೆ ನರಮಾಂಸ ಬೇಕೆಂದು ಗಂಡನೆಗೆ ಹೇಳಲು। ನಾ ತಾರೆನೆಂದು ಹೋಗಿ
ಬದುಕೋಂಧದನ ರಥಾಂನೆ ಹೊಂನೆ ತರಲ್ಲೆನಲು। ಆಂದಲ್ಲ ದೆಯ್ಯರ ಲಾರೆನೆನಲು। ಅಂತೆ ಮುಂಡೇಗಾರು ಖಿಕೆ ಬಸುರಾಗಿ। ಅ ಡೆಖಿಯಾಳಿ ಹೋಂನಾ ಹೇ ಬಿ। ಖಿತ್ತುಹಾಗಲು। ಅವಗಂ ಮ ನರಿ ಶೆಂದು ಶೋಡಲು
ನನೆರಮು। ಸಾಕುಲೆರಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ವಬ್ಬ ರಸು ಬೇಂಷೆ ಗೆಬಂದು। ಅಲ್ಲಿ ಶಂನಿಕೆ ನರಿ ಗೆಲ ಕಾಡೆಗುದ್ದಿ ನೊಳಗೆ ನೆಹೊಗಲು। ಕಂಡು ಅರಸು ಅನಿನಲು ಗನರಿಗೆ ಲುನಾವೆನು ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದೆವೆಂದು ಅನಿಸಿಯು ನಲು
ಕಂನಿಕೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರರೆ ಹಾವೆನೆನಲು। ಅಗಳಿಯಂಗೆ ಸಲ್ಲ ಲೆಂದು ಶಾ ಡಲು। ಅ ಕೆಮೃತಿಗೆ ದುಕಾಂಡು ಹಾಕಿಗಲು। ಗಂಡು ನರಿ ಅಪಲದಿಂದಯು ತೇ। ಪ್ರೆವತ್ತನಮ ಗಂ। ತ್ರಾ ಹ್ಮ। ಬಿ ನಮ ಗ। ಶಸ್ತ್ರಿ। ಯಮಗ ಖಿಷ್ಣು। ಯಮ ಕ
ಬಾನ। ನಮಗ ಅನರಂ ಸ್ವಾ। ನಮಗ ದುಂ ಕುಮಾರ। ನಮ ಗಯವನಶ್ಳ। ನಮಗ ಸುಸಂಧಿ। ಯಮಗ ಧ್ರುವಸಂಧಿ। ಯಮಗ ಭರತ। ನಮ ಕ ಅಸಿತ। ನಮಗ ಸಗರ ನಾಲಿ ಹುಟ್ಟಲ। ಯತೆ ಹಿಂನು ನರಿಯು ಅದೇಷ
ಲದಿಂದ ರಾಜರಲ್ಲಿ। ಜೆನಿಯೆಂಬ ನಾಮದಿಂದ ಹು ಟ್ಟಿ ಸಗರ ನೆಮದಿವೆಯಾಗಿ। ಸುಖವ ಲಿರುವಾಗ। ವಂದು ಕಾನಿಕೆ ಯಿಂದಯಾಪ ದವಾಯಿತು। ಯಿಂನು ಅರು ವತ್ತು ಸಾವಿರನಂ ನಿಕೆಂಯ ರವಡೆವು
ದಾನವಮಾಡಿದರೆ। ಇಂದ್ರ ಪದವಾದಿತೆನಂಮು। ತಪ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಯಿಂದ್ರ ಯಿದ ಕಾಲಿದು। ಎಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮನಿ ಮು ವರವ ಶಾಡುವಾಗ ಸಗರನ ನಾಲಗೆಯಲಿ। ಪುತ್ರರಾಗಲಿ ಯೆಂದು ನುಡಿಸು ಯನ
ಲು। ಅಗಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದು। ಪುತ್ರಿಯ ಕೆಂಬುದ ಮರೆಸಿ। ಪು ತ್ರರಾಗಲಿ ಯೆನಿಸಿದ। ಹಾಂಗೆ ಆದಿ ಶೆಂದು ವರವ ಶಾಷ್ಟು ಹಾದನು। ಯು ತಕ್ಕೆಸಿ ನಿವಂದು ಮುಂಖ ವ ಹಡೆದ ಕುಲ। ಸು। ಆಗಯುದು ಬಸು ಹುವಾಯ ನಲು।
ಅಕಾಶ್ರುವಾಣಿ। ಅವರಂಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿ ಯಾಲಾಯನಲು। ಆಗ ಅ ಖುವತ್ತು ಸಾವಿರ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರು। ಬಲ್ಲಿ ಕ ಅಕ್ಷೆ ಮೇಧವ ಮಾಡಿ। ಯಿಂದ್ರ ಪದವಿಯ ಪಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು। ವಂದು ಕಡೆ ಮನೊ ಖಮಾಡಲು
ಯಿಂದ್ರನ ಪದಲಿಲ್ಲದು। ಚಿ ಕ್ರಸಿನಿ ನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಕಯ್ಯು। ಸುದು ಕೆಯ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಕೆಲ್ಲ ಹೋಲು। ಯಿವರ ಸಗರನ ಮಕ್ಕಳು। ಭೂಮಿಯ ಅಗಿದು। ಭೋಗಾವತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಿಮುನಿಯ ಕಾಲು। ಅವರು ಕುದುರೆಯ ನೋಡಿ ನಂತಾ ಖಿ
ಲು। ಕೆ ಪ್ರ ಗಿ ಸಾ ನಾಬಿಕಾ ಳಿದರಾ ಗಿ। ಕಪಿಲಮುನಿಯ ಬಳಿಯ ಕ ಕುದುರೆಯ ಕಟ್ಟಿಹಾ ದನು। ಖುವ ರುಗ್ಮಾತೆ ನೆಕೆಲನೆಂದ। ಗಗಾ ನಿ ಮಾಡು ವಾಗ। ಯು ನಿಕಾಪದಿಂದ ಸುಟ್ಟು। ಯಿ ಸಗರ ಚಕ್ರ ವರ್ತಿ ರಂ
ನಮಗ ಅಸಮಂಜ ನಗಿಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ। ಗಂಗೆಯ ಪಡೆವನೆಂದು ತಪ ಮಾಡುವಾಗ। ಲ ತವಾಗಿ ಹಾದನು। ಹಾಂಗೆ। ಅಸುಮಾನ। ಖಿಪ್ರ ದಿ ಖಿ। ಯಿ ಪರಗನವ

ಳೂನನನೆಹನೆ ವನಾಧಿಯನೆಉ। ಆಗಧವಾತ್ರೆಯೆ ಕ್ಷೇತ್ರಲಿಂಗದ ಮಹಿಮೆ। ಋಂದ ಆತ್ಮನ ಸಾವಿರ ತೋಳ ಕಾದಲು। ಹಾಂಗೆಹ್ರಾವಿಗೆ ಬರಲು। ಅತನ ರಘುರಾಮ ಹಾ ಪ್ರಲು। ಕಾರ್ತಿಕೆಯ ವಿರನ ಹಾಗಳು ನವ ನಾ। ಆತಯ
ಕವೆ ಅತ್ತೆ ಬಿಲ್ಲ ಋಂದೆನೆ ನ। ಭಾರತಿ ಸಲಾ। ಆಗ ಪಾಯು ಮುನಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಕ್ಕೆಯುಕ್ತರ। ನಿನಗೆ ಅಜಿನೆ ಯುಳ್ಳವೆ ನಲು। ಮತ್ತೆ ಪರುಷರಾಮ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಬಿಲು ಬಾಣ। ವಿಷ್ಣು ಕ್ಷೇತ್ರನಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಯ ಪಡೆದು। ಷಣ್ಮುಖ ದೇವರಲ್ಲಿ ಬ
ಋಷಿವಕರಿವಾಗ। ಯುತ್ತರೆ ಹಾಕೆಯು ನಾಗಿರಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡುವಾ। ಗ। ಮ। ದೊರೆನರಾಣು ಸಹಾವಾಗಿ। ಕಂದನ ನಂನ ಗಂಡ ಬಂದಿದ್ದರೆನಾಲ ಹಾಂಗೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯ ನಾ ಡುವೆಲಾ ಯೆಂದು ಮನೆಗೆ ಹಾಗಲು। ಆಗ ಜಮದಗ್ನಿ ಬ
ದಮನ ಬಾಯಿಸಿದೆನಿಲ್ಲೆಂದು ನಾಲುವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ। ಯುತ್ತೆ ತಲೆಯ ಹಾಯುರಿಯೆಂನಲು। ಅವರು ಹಾಂಪ್ರದೆಂ। ಋರಲು ಕೋಪವಲ್ಲಿ ಅವರನುಪ್ಪು। ಪರಶುರಾಮಗೆಂ ದನು। ಋಣ್ಣೆಯ ತಲೆಯ ಹಾ ಯುಯನಲು। ಹಾಂಗೆ ಹಾಯುದ
ಸು। ಜಮದಗ್ನಿ ಮರವ ಬೇದ ಗ್ರಂಯನಲು ಋಾತಾ ಋಗ್ಲಿ ಅ ಂ। ಗಳುವಾ। ನಾವನು। ವಿಷ್ಣುಕ್ಷೇತ್ರನಲ್ಲಿ ಬಕ್ಕಾಂಯು ಮೂಯು ಪರ್ವಹಾಡಿ ಯೆನಲು। ಹಾಂಗೆ ಪಾನಾ ಪ್ರಜ್ಞ। ಭಾರ್ಗವ ರಾಮ ಪವಿಂತು ಮಾಡಿ ತೆಂದು। ಹಾ
ಕ್ರೀಯು ಶರವೆಯ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಬಂ ದು। ನಾಹಾ ದರಣಿ ನಗ ಬಲಿ ಪಿಲಿಯಿಂದು ಹಾಯುತು। ಬಳಿಕ। ಕಾರ್ತವಿರ್ಯಾರ್ಜು ಮದಗ್ನಿಯ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರಲು। ಬಾಲು ರಂಗ ಬಯಕೆ ತ್ರಮ್ಮಿವಾ
ಗಾವುದನು ವಿನಿಂದಯು ಷು ತ್ರಪಿ ಹಾಂಯು ತೆಂದು। ಅದ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ। ಬಲವ ಸಂಹರಿಸಲು। ಋವನ ಮತ್ತೆ ದೆ ಬಾರದೆಂದು। ಕಾರ್ತವಿರ್ಯಾರ್ಜುಮದಗ್ನಿಯ ಕೊಂದಾ। ಋವಾಗ
ಗನೈ ಹಾಯು ವಗಶ್ರಾಂ ಮೆ ಬಂದು ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ಕಾಡೆ ಸಂಪ್ರ ಯುವಲ್ಲಿ ಕ್ಷತ್ರಿಹಾಯು ನಿದನು ಬನ್ನಿ ವನ ತಿಪತಿಗಳು। ಅಲ್ಲಿಯ ರೂಪು ದಾರಿದ್ರ। ಆಗ ಪರಶುರಾಮ ಕಾರ್ತವಿರ್ಯ
ವಾಗ। ಭುವನ ಸಂಹಾರ ದಸು। ಮಾರಗಳು ಮುಂದೆ ಕ್ಷತ್ರದ ಪಾದವ। ಅವ ಸಂಹರಿಸಿ ಹೋಗೆನಲು। ಹಾಂಗೆ ಮಾಡಿ ಮುಂ ದಕ್ಕೆ ಹಾಗಿ। ವಬ್ಬರಕ್ತ ಸನಯೆಸಿಯಲು। ಮರದ ಮೇಲಿ ಅವ
ಅವಿರದಸಹಾಸ್ರ ಸಂಸ್ಥಸನತಿತ್ತು। ಅದ ವಂದು ಕಾಡಿನ ಸವಿ ವೃ। ತಾದು ಹೋಗ ಪರಶುರಾಮ ಹೂರುವಲ್ಲಿ ಅವನ ತಲೆಯ ಕಲ್ಲೆ। ರಿನಲು। ಮತ್ತೆ ಬೇಗು ದುವಮ ಬಳಿ ಕಪರ ಶು ಗಾವ
ಋಲುಂವಲು ಯ್ಯಲು। ಲಕ್ಷ ತವಾ ದನು। ಅವನ ದೇಹವ ರಿನಾ ಕೆಗಡ್ಡು ಗಿವೂಡಿ ಪಳ್ಳಿಲ ಗಾ ಕ್ಷ। ಧಾರಾಪುರದಲ್ಲಿ ೨೧ ಜನು। ಸಾರಿಯು ಹೋಗುವಾಗ। ಒಬ್ಬ ಕ್ಷತ್ರಿಗ ಹಾ

[illegible] ವಕ್ಷಿಯು [illegible] ನೆಯಮೆ ಲೆಕ್ಕವಿನಾಗ ನೆಯಮೆ ಲ್ಲಿಯೆಂದು ಕ್ಕಾ ನ್ಮದವರ ಕರೆವಾಂಬುದು [illegible] ದೆಂದು [illegible] ದು [illegible]
[illegible] ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿಂಹಾಸನ ನಿತ್ಯ [illegible] ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಿಯು ವೊಂ ಜೊಂ [illegible] ಯೆಂದೆಂಬ ಸಿಂಹ ಸಳಸಾವಯು ಅವರ ವಲೆ [illegible] ರತ್ನದ ಖಾಂ ಬೆಗಳು ಅವರ [illegible] ಹೆಂನ ದಳದ ವಾ [illegible] ಅವರು
[illegible] ರತ್ನ ದಾರತಿಗಳು ಆ ಖಾಂ ಬೆಗಳ ಹೊಸರು [illegible] ಮಹಾಪಿ ವಲ್ಲಭ ಮಹಾಪಿ ಚಂದರ್ನ ಸೇನೆ ಆನಂದ ಸಂಭಾವಿನಿ ರತ್ನಪ್ರಿಯೆ ಪರಮೋಹಿನಿ ಭದ್ರವತಿ ಸುರತಪ್ರಿಯೆ [illegible] ನಿಧಿ [illegible]
[illegible] ಇಂದ್ರವದನೆ ಅಂಗಜೆ ಇಂದುಮತಿ ಕುರಂಗನಯನೆ [illegible] ಗಂಧವೋಹಿನಿ [illegible] ಕಾಮ [illegible] ಚಂ [illegible] [illegible]
[illegible] ಮನೆ ಯಿಂ ದ್ರಾವತಿ ಕನಕಾವ [illegible] ಮೋಹಿನಿ [illegible] ವಿಜೆಯೆ ಯಾ ಖಾಂ ಬೆಗಳು ಸಹಾ ಪಾದ ಸಿಂಹಾ ಸನವು [illegible]
[illegible] ದಮರು ಗವಪಡೆದ [illegible] ಬಿಡಿಸದರೆ [illegible] ದೂತದು ಅ [illegible] ಮಹೆಂಗೆಂದರೆ ತನಗೆ [illegible] ನೆರೆಯುನೆ [illegible]
[illegible] ತನಗೆ ಸಾವಿರವೆಂದರೆ ಅವ [illegible] ಗೆಂಟು ದುಸಾವಿರ [illegible] ಡುಲ [illegible] ಪರಂ [illegible] ಮಾಡಿ ತಂ [illegible] ನಹಾಂದು ಕಂಣು [illegible] ಸಿವನಿ [illegible]
[illegible] ನಾಲ್ಕು ಹಾಗತ್ತೆಂದರೆ ಅವನ [illegible] ಪಾಲು [illegible] ತಂನ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ [illegible] ಯೆಂದರೆ ಅವನ ಸಮುದ್ರ [illegible] ಯು ದಕ್ಕ [illegible]
[illegible] ಜನಕಿ [illegible] ಕರದ [illegible] ಮುಂಜನೆಂಬರ ಸಿಹಾಸು [illegible] ವಂದು [illegible] ಜನಾಡು [illegible] ಶಿಯಮುಲವೆ [illegible]
ಅ [illegible] ಪೂ [illegible] ಸಿಹಿದಿದಾಳ್ಗೆಂದು [illegible] ಮಾನಿ ಸುತ್ತಿರಲು [illegible] ಗನಬೆಂದ ಕೊಂಡು ಹಾಗೂಯ ನಲು [illegible] ಗದಿ ರಲು [illegible] ಗಂ [illegible] ನಿಂನ ಮಗನಂ [illegible]
[illegible] ಗೆಯು ಮೂ [illegible] ನಲು [illegible] ದೇಮಂತ್ರಿಗಳ [illegible] ಅವನ ಮೂರ [illegible] ದಲ್ಲಿಯ [illegible] ಹಕ್ಕಿಂಯು [illegible] ತಂದು ಅವಳಿಗೆ [illegible]

ಲಿಕವಿಪ್ರಾಂಗಿರು ಬರಲು। ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ಮಗ ಶಾಸ್ತ್ರ ಶಾಸವಮುಂಜ ಪಕಂಪ್ಪು ಕಾಪಲು। ಅದ ಹಾದಿವನೆಂತೆನೆ। ಶ್ರುತಿಯು ಗವಲ್ಲಿ। ಮಾಂಧಾತರಾಜ್ಯ ವಿನಾಲಿ ತಾನೆ ಹಾದನು ಶ್ರುತ ಸಪ ಗತ್ರಾತ್ರನ
ಶ್ರುತಿಯಲ್ಲಿ। ರಘುಗ್ರಾಮ ಹಾವನು। ಪ್ಲಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹೋಂದವರು ಹಾದರು। ಶಿವಂದಿಯ ಹಾದ ಮುಂಜರಾಜ್ಯಭೂಮಿಯ ಆರೂಪ್ಯ ಮಧಿಲ್ಲ। ನಂನ ಕೊಂಡು ಭೂಮಿಯನಿ ನೋಂಬಿದಿಯೊ ಯೆಂದು ಮುಂಜರಾ
ದಿನೋಡಿ। ಅಬಗಬಿಗು ಹಾಗ। ಮಂತ್ರಿ ವನದ ಅಬೋಡಗ್ನಿ ಪ್ರಮಗನ ಕೊಲಿದನು। ಅಗ ಸಂತೋಷ್ಟನಾಗಿ ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವರ್ಗಗತನಾದನು॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಯುಷ್ಮಾ ಕುರಾಜನ ಮಗ ಕುತ್ತಿ। ದ ಮಗ ಬಾಣಾ ಸತ್ಯ ಗತಿ
ನರಣ್ಯಾ। ನಮಗ ಪಂಡುವಂಶ। ನಮಗ ಯುವನಸ್ತ। ನಮ ಗ ಮಾಂಧಾತ। ಯುವನು ಶ್ರುತಿ। ಯುಗದಲ್ಲಿಯ ಲಾಕಾಯನಿಗೆ ಕ್ಷ। ಯುಂಧ್ಯ ನಂ ಜಯ ಸಬಿಸೆಂದು। ಅ ಮರಾವತಿ ನೆಹಾಗಲು। ಯುಂದ್ರ ನಂದನು
ಅವನಾ ಸುರನ ಜಯ ಸದಿಯಲ್ಲಿ ನೆಬಂದಿಯನ ಅ ಲು। ಆ ಮಾತ್ರಿಗೆ ಮಾಂಧಾತ ರತ್ನನ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿದ। ಯುಲ್ಲ ಮಧುವನದ ಲ್ಲಿ ಕ್ಷ। ಮಧು ಮರದಲ್ಲಿ। ಮಧು ವೆಂಬ ರತ್ನನ ನಷೆಂಡಿತಿ। ನು
ಮಾಲಿ। ನು ಮಗಳು ಕುಂಭಿನಾಶಿನಿ। ಯ ಮಗಲ ವನಾಸುರ। ಅವನು ದೇವ ಧ್ವರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ। ಕಾರ್ತ್ಯವಿರ್ಯ್ಯನ ಮಗ ಸೂ ರಸಿನ ನಕ್ಕೊಂಡು। ಮಧುರೆಂಯ ಕಪ್ಪ ಕೊಂಡಿರುತ್ತ। ಬಳ್ಳಿಕ
ಶಿವಮು ನೋಡು ಹಾಗಳಿವನು ಶ್ಚೆ। ಬಲಲವನ। ಯೆ ನು ಬೆಳಸನಲು। ಶತ್ರುಸಂಹಾರ ಹೋಡಲಿರು ನಿಬರುಯ। ತ್ರಿ ಶೂಲ ವ ಕೊಡಿಂನಿ ಯೆಂದು ಪಡಕೊಂಡಿರಲು। ಆ ಮಾಂಧಾತ ಲ
ವನಾನ ಮೇಲೆ ಬಗಳ್ಳನ ಬರಲು। ಅವನೊಡನೆ ಕಾದುಲಾವ ಕ್ಷಕ ಶಸ್ತ್ರವಲ್ಲದಿರಲು। ಆಗ ತ್ರಿಶೂಲವ ಬಿಡಲು। ಮಾಂಧಾತನ ಕೊಂಡು ದುರಿಗಿ ಬಂತು। ಯಿಂತು ಮಾಂಧಾತ। ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ
ಮುಕ್ತಿಯ ಕಂಡುವಿಲ್ಲ॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ನಾರಾಯಣನ ಮಗ ಬ್ರಹ್ಮ। ನಮಗ ಯುಂದ್ರ। ನಮಗ ನವ ನೆಂದ್ರಿಯು। ನಮಗ ಕಾಲಸ್ವಾಮಿ। ಯ ಮಗ ಮಂಡು ವಂಶ। ಯುವನ ಹರಿ ಬಕನಾರಿ। ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿ ಸೆನಿ ಮುತಿರ
ಲ ಶ್ರೀಗವಿಷ್ಣು। ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾರಿ ಬರಲು। ಯೆನು ಪೆಕೆಂದು ಕೇಳಲು। ಮಯ ಗಾರಕೆತ್ತು ವಿನ ಮಗ ವಾದ್ರ ಕೆತುವೆಂಬ ರಾಜನ ಹುಲಿತಿಂದೆನೆಂಬಾಗ। ಅದಕ್ಕೆ। ಅಧರ್ಮ್ಮಕೆ ಸುಷ್ಮ ನ ಕಾಡಿನೆಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದೆ।
ಯುಗವಿಂನ ಅಧಿಕದೇವ ಕಾಡು ಯೆಂದು ತಲಗನವ ಹಾಕಲು। ಅರಿ ಜಡಿ ಯುರುಂಗಾದ ಕಂಡು। ವಿಷ್ಣು ಮಂದ ಹಾ ಮಾಂಕನೆ ಮೆ ಕ್ಷೆ। ವೈಕುಂ ಠಕ್ಕೆ

రథాయుక్తసర్గః ॥ శ్లో॥ విశ్వకర్మనమస్త విశ్వరూపనెంబవను। యింద్రసాయతెందు మారణహోమవమాడుత్తిరలు। అదనెల్లి యింద్రను। అవనశిరవకడెందులు। ఆగదేవతెసళు బ్రహ్మ
హత్యవమాడిదయులిరబారదెందుదూగుత్తిరలు। నిలజెడనానెహాగుతెనెయెందు। సముద్రదల్లిమల్లిత। ఆగసగ్గ శ్రేష్ఠి కెల్లవెందు। దేవతెగళు। యింద్రనెహోల్లలు। అవను సహస్ర। వం
మగడమెనాయు శమెధవమాడిద। అవెంగెపుత్రవకష్టియనలు। హాంగెనహుషనపుత్రవక ష్టలుదక్కె। రథాయుమాగ। అందూవదాత్తసప్తరుషిగళ సప్తనె పృగబ్రాయనలు। నె
మగంపగంపనెన జెయనబహుదెనిసు। అదరింద సప్తనాగూయెందు। మహర్షి నెసూకి దేహా। బల్లిక బ కష్టతి। యింద్రనబల్లినహా। నహుషనెపత్నవమదిలు। రాజ్యక్కెదిక్కిల్లెనెందు
లు। వంప్రబ్రహ్మహోతిహాదశే। ఖండెనెనలు। ఆగబ్రు
హస్పతి। ఆపాతకవ। కనాల్లుపాలమాడి। వందు ఇకూమినెకొడలు। నానోడినెనలు। ఆపా ప్రజలులా బిత్తెనలు। తె కొండిదను
యందునిరిగెకొడలుహాంసియాయితు। వందు
మరకనెకొడలు। హగినవా రయిత్తు। వందుమహెంగాగెకొడలు। అదు అపరలి రక్కవాగి సూతకవాయితు। బల్లికయింద్రను
పాపవన్నెదుస్సగ్గదలిసుఖదల్లిద్దను ॥ ౧౨॥ బ్ర
॥ వంకదుకల్లదల్లి। బ్రహ్మ। వందుమహెంగాలక్షిసిద। అహత్యమం దుహోనహొత్తు। బల్లికసాతమ ముసిగె। శావమెదనె
యడెమాడెరుబదసొప్పలు। ఆశెనెరవనాయు
కుకాండిద్దు। బల్లికవహ్నినలు। బ్రహ్మను। మూత్రదత్తినా పైనారుమాదిత్తుంటెబందారు। అవరిగెయదిచెయమాడివె
నలు। ఆగయింద్రగె। మూత్రదత్తినావమాడిబరలు। యితగ నాలమలింగప్రదత్తినావమాడిమ దివెయాగలు తిమెలియింద్రను। ప్రదత్తినెయమాడిదె। నానగెకొడదె। గౌతమగె
హెంగెకొడెయనలు। అవను ప్రదత్తినావమాడిదను। అదుమహెంగెనలు। అంగదల్లి సర్వలూ అయితెయెందు శాపకొటెనలు। యింద్ర। నానిశయబిష్టెనెయెందుహాగి। వందుబిన। గౌ
తమునయనెబందు। అగ్నియశాల్లియనగినిసలు। బెలగాయితెందుముని శ్రేష్ఠ కెహాగలు। యితయింద్రను గౌతమ నరూపినల్లి। అహల్లెకూడిరలు। మహ్మవినసితవి

ಲ್ಲವೆಂದು । ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಯಿಂದ್ರನ ಕರೆದು । ನಿಂನ ಶರೀರವ ನವಪಾಗಳೆಂದು । ನಶಿಸಲು । ಆತಮ ನಿಮ್ಮ ನಿಂನನಂ ಶಿಶೆ ವನವಾದಿನಾಶಿಸಲಿ । ಯಾರಿದವರಿಗೆ । ಸಿ ಲಗರಿಯ ಕಂಣುಗಳ ಕೆಕಾಣಾಂ
ಸಲಿಯೆಂದು । ಬೆಡಗಾಂಡು ಹೋದನು । ಆಹಾ ಲೇತಪವ ಮಾಡಿ ಪತಿವ್ರತೆಯಾದಿ । ಶಿವನತ್ತ ಪಿಯವ ದೇವಳ್ಗಾಗಳ ॥ ೫೦ ॥ ಎಂದು ವೇಳ್ಯೆಯಲಿ ದೇವಿಯರು ಹಿಮವಂತನಲಿ । ಚಿಂನದ ಹೂಗಿಗೆಯ ಮೇಲೆ । ಇಪ್ಪ
ರೆಂಹೂಡುವಾಗ । ಹೋಗಿದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಗಾಳಿದೆ ವಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದು । ಆಗ ಶುಂಭ । ನಿಶುಂಭರೆಂಬ ರಕ್ಕಸರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಯಿ ತಪಕ್ಕೆ ಬರುತಿರಲು । ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಂನಿಕೆಯರು ಎಲ್ಲ ಲೆರಕ್ಕಸರಿಗೆ ಹೋಯಿತಿ
ಗೆ ಬಂದರೆ ಶಿರಚ್ಛೇದನವ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಮನವು । ಅವರು ವಡೆಯನಿಗೆ ಹೇಳಲು । ಅವರು ದಂಡೆಲೆ ಬಾರಲು । ಆಗ ದೇವಿ ಇಂನು ರು । ವಿರ ಗಾ ಸಿಯ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಕಾಂಡು । ಬಲ ರಸಂ ಹರವ
ಮಾಡುವಾಗ । ಶುಂಭ ನಿಶುಂಭರು । ಯುದ್ಧಕಾಗ ಲು । ಯಿ ಬ್ರಹ್ಮರ ಸಂಹಾರಿನಿ ದಳ್ಗೆ ॥ ಋಷ್ಯ ॥ ಎಂದು ವೇಳ್ಯೆಯಲಿ ವಿಷ್ಣು ಮುನಿ । ವಿಶ್ವಾಸ ಪಾಗಿ ವನದಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಾಗ । ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರ
ಅಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯಾಡುವಾಗ । ಅವರ ಕಂಡು ಮುನಿ ಗೆವಿಯ್ದ ಸ್ಥಳದಾಗಲು । ಅದಕ್ಕೆ ಎಂದು ಹೂಲಿನ ಕೂಡೆ ಸಂಗಯು । ಅ ಸ್ತ್ರೀ ದಯಿಂದಮ ಹಿಷಾಸುರ ಹುಟ್ಟಿ । ದೇವತೆಗಳ ಬಾಧಿಸುತಿ
ರಲು । ಆಗ ಶಿವನು । ದೇವಿಯರ ಕಳುಹಲು । ಹೋಗಿ ರಕ್ಕ ಸನ ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸಲು । ಆತನ ಶಿರ ಹೋಯೆಂದಲು ಕಾದುತಿರಲು । ಯ ವದವ ಪಾದದಲಿ ಶಿರವ ಮೆಟ್ಟಿ । ಮುಂಡವ ತುಂಡು ಗಂಡಿ
ದಳು । ಆಗ ಮಹಿಷಾಸುರ ಸ್ತುತಿಸಲು । ನಿಂ ನಿಶ್ಚೈ ನಿನೆನಲು ತ್ರಿವೆನೆನಲು । ನಿಂನ ಪಾದದಲಿ । ನಂನ ತಲೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರೂ ಯೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ॥ ೫೧ ॥ ಎಂದು ದುಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಮಧು
ಕೈಟಭರೆಂಬ ರಕ್ಕಸರು । ಬ್ರಹ್ಮನ ಹಿಡಿದು ಜೀವರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಾ ಜಲವ ಪಡೆದು । ಲೋಕವ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು । ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳ ಕೊಂದೆನೆಂದು ಹುಡುಕುವಾಗ । ಬ್ರಹ್ಮ ಅಡಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಧಾ
ಹಾಯು ಬಂದಲು । ಅದಕ್ಕೆ । ಯೋಗಾಯುವ ಬಿಟ್ಟವರಾರೆಂದು ನೋಡುಲಾದಕ್ಕೆ । ಮಧುಕೈಟಭರು ಬರಲು । ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು । ಆಗ ರಕ್ಕಸರಿಬ್ಬರೂ ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು
ವಿಷ್ಣು ಅವರ ಕೊಂದನು ॥ ೫೨ ॥ ತಾತಾ ಸುರನ ಸಾಕ್ಷಿ । ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸದೆಲುತ್ತಿರಲು । ಎಂದು ದಿನ ಮಹಸ್ತ್ರ ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು ಶಿವನ ಹಾಲಗವ ಮಾಡಿ ಬರುವಾಗ । ತ್ರಿರ ಎ

ಶ್ರೀಗಿರಿಶೈಲವಾಸಿಯಮುಳ್ಳುದಿನ ಸಲು। ದೇವತೆಗಳು ಶಿವಧ್ಯಾಯೆಂದು ಸ್ತುತಿಸಲು। ಶಿವನು ಇವರ ಪ್ರದೇವತೆಗಳ ಹಾಲಾಹಲ ಸುರ ಸಮರ್ಥಿಸಿ। ದೇವತೆಗಳ ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದರು॥ ೧೪॥ ಶ್ರೀ॥ ಮಹಿಷಾಸುರನೆಂಬ ರ
ಕ್ಕಸಾಸುರ। ಕಾಂಚಾಂಡ। ಚಂಡಮುಂಡ। ರಕ್ತಬೀಜಾಸುರ। ಯಿಂತಿವರು ಶಿವನವರ್ಗೆ ಅರುವತ್ತನಾಲ್ಕು ರಥ। ಹದಿನೆಂಟು ಕ್ಷೋಣಿಲಾನೆ। ಪಿವತ್ತು ಸಾವಿರ ಕ್ಷೋಣಿ ಕುದುರೆ। ಕಾಲಾಳು ಸವಂದು ಲಕ್ಷ ದಮೆ ತೆರಳಿಯು ವತ್ತೆ ಅದು ಸಾ
ವಿರಸೋಹುಮುತ್ತಲ ವಾಯುಗಳು। ಸಿಂಹ। ಸ್ಕಂದ। ಮಹಾಬಲ। ಮಹಾಕಾಯ। ದಾರಾಕ್ಷ। ಚಂಡಮುಖ। ಧೂಮ್ರಾಕ್ಷ। ಭೀಮದಂಷ್ಟ್ರ। ದೇವಾಂತಕ। ಹಯಗ್ರೀವ। ಸುಗ್ರೀವ। ಕ್ರೂರ। ಭೂತ। ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ। ವಿಷ್ಣು
ಶ್ರ ಪ್ರಸು। ಶೇಷ ಕನಕನಾಗ। ಮಹಾಹನು। ಅಗ್ನಿಕಾಪ। ಶರಭ। ಶಂಬರ। ವ್ಯಾಘ್ರ। ನಿಷ್ಠುರ। ಮೇಷ। ಮಹಾಬಲಾಕ್ಷ। ಯಿಂತಿವರು ವಾಯುಗಳು ಸಹವಾಗಿ ದೇವತೆಗಳ ಬಾಧಿಸುತಿರಲು। ಆಗ ಗಿರಿಜೆ ದೇವಿಯರ
ಕಾಲು। ಶಕ್ತಿಯರು ಸಹವಾಗಿ ಹೋಗಿ। ದೂತ ವಾಯುಗಳನು ಸ ಹಾ ಹಾನಿಬಲವ ಸಂಹರಿಸಲು। ರಕ್ತಾಸುರನ ದಂಡು ಮುಮ್ಮುಡಿತು ಗುವಂತೆ। ಶೇಷನ ಹೆಡೆ ನುಗ್ಗುವಂತೆ। ಬಿಲ್ಲ ನೆಯ್ದಿ ಸಿಕ್ಕಾದ ವಾಗ। ದೇವಿಯರು ಶಿವ
ದಲ್ಲಿ ಅವನ ನಿಜಯಮುಲು। ಅರಕ್ತನನ ಗ್ರಬಿತ್ತಲಿ ಅಸು ರರು ಹುಮ್ಮುತಿರಲು। ಆಗ ದೇವಿಯರು ಕಾಲ್ಗೆಯೊಂಬ ತಿಕ್ಕಿಯ ಹುಟ್ಟಿಸಲು। ಆ ಬಲವ ಮೃತ್ಯು ದೂರ ವಿಕ್ರಮ। ಅಸತ್ತಿನ ನಾಲಿಗೆಯ ಸೆಳೆ
ಅವರ ರಕ್ತವನು ಕುಡಿದಳು। ಬಳಿಕ ರಕ್ತನ ರುಧಿರುತ್ಪತ್ತಿ ರಲು। ರಕ್ತಾಸುರ। ವಂದು ಕೃಷ್ಣ ಗದೆಯ ಮೇಲೆ ಆನೆ ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಹೊಂಗೆ ಸಾವ ವನೋ। ನಾನಾ ಕಿರೀಟ ಯುಳಿ ರಾವಿ। ರಕ್ತಾಸುರನ ಕಾಂತವ
ದೇವತೆಗಳ ರಕ್ಷಿಸಿದರು॥ ೧೫॥ ಶ್ರೀ॥ ವಂದು ಪ್ರದಲ್ಲಿ ಯಿಂದ್ರ ಸುರಕ್ತನ ರುಸಾ ಯಾತ್ರೆಂದು। ಮೂರು ಗಾವು ಮವ ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳ ಹಾಡಿ ಕಾಂಡು। ಶಿವನ ಪ್ಪನಾಯೆಲ್ಲ ಬಂದು ಶಿರವಾಗಿ ಅಸ್ಕಂ
ವೆ ದೇವಗಳ ರಕ್ತಬೀಜಾಸುರ ಹುಟ್ಟಿ। ಯಿಂದ್ರನ ಸಭೆಗೆ ಚರಗಳ್ ಕಾಂಡ ದೇವೆನೆಂದು ಬರಲು। ಅವರು ಹಾಡು ವಾಗ। ಜೆದೆಗಳು ಕಾಲಿನೆ ತುಳಿ ಬಿಳುತಿರು ದು ಕೃತ್ರಿವನ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು। ಅದನೆಂದು ನೆಲ್ಲಲು। ಯಿಂದ್ರನ
ಬಿಕೆ ಶಿವನ ಸೆವಿಂದ ಮಹಾದೇವಿಯೆಲ್ಲ ವಹಮಾಡಲು। ರಕ್ತಬೀಜಾಸುರ ಅಕ್ಷಿ ಕಾಂಡ ಬರಲು। ನಾಡ ಬಂದವೆನಲು। ಆಗ ಶಿವನು ದೇವಿಯರ ಕಳಹಲು। ರಕ್ತಬೀಜಾಸುರನ ಕೊಂದಳು॥ ೧೬॥ ಶ್ರೀ॥ ನಾಮ ಧರಿ
ಶಿವಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಾನೆಂಬ ವಿಪ್ರನ ಸತಿ। ಸುಮೇಧೆಯ ಮಗಳು ಚಿತ್ರಲೇಖೆ। ಆಕೆಯ ಯಿಹ ಚಿತ್ರಪುರದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರ ಹರಿಜನನವ ಮಗ। ಪುಂಡರಿಕನೆಂಬ ವಿಪ್ರ ಮದುವೆಯಾಗಿ। ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ

ರಲು। ವಂದು ದಿನ ಹರಿಬಂದು ಮು। ಅವಂಗೆ ವಿನವಂದ್ಯನೆ। ನಾಯಿ ಹಾಂನ ತಾಡುವ ರತ್ನವ ಕೊಟ್ಟನು। ಅದರಿಂದ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ನಿಡುತ್ತಿರಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿ ಬರಲು। ಉಪಚರಿಸಿ ಕೊಂಡು। ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ। ತಂನ ಹೆಂ

ಡತಿಯು ಶಯ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಶಯನಹ ಲು। ಯಿ ಶೆಜ್ಜಾರೆ ಯಿಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮುಷ್ಟದಿರಲು। ಆ ಕೆಲ ಲ್ಲಿಯೆ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು। ದೂರ್ವಾಸ ಸಗೆ ನಿದ್ದೆ ಬರಲು। ಆತನ ವಬ್ಬಿ ಕೊಳ್ಳಲು। ಯೆಚ್ಚತ್ತು ಬೆಳೆವ ನೆತ್ತಲು। ಹೊಡಿ ಆಡಿ ಸೋಸಗದ

ಹಲು। ತಂನ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಧರ್ಮಗುಪ್ತನ ಕೂಡೆ। ಆಲ ಧರ್ಮರನ ಹಾಲೆಂದು ಶಿಷ್ಯ ಪಿಸಿಬಾರೆನಲು। ಹಾಂಗೆಯೆ ಕರಪಿಸಿದನು। ಆಗ ಮುಂದರಿಕೆನು। ನಂನ ಹೆಂಡತಿಯ। ಆಲದ ಮರದಿಂ ದಿಳುವ ಹಾಂಗೆ ಮಾಡೆನಲು। ಮುನಿ

ಯು। ಎಲೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆ। ನಿನ್ನ ರಾರ ಹೊಗಿಸಿದೆ। ಅವರಂಗೆ ಸರಹ ಲ್ಲಿ ದರೆ। ಯಿಲ್ಲಿ ದಿಯನಲು। ಆಕೆ। ಬಾಂಧವರೆಂನದೆ। ಶಿಷ್ಯರೆಂನದೆ। ಯಲ್ಲರನೂ ಸಂಗ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು। ಹೆಸರ ಹೇಳಿ ಯಿಲ್ಲಿ ದಳು। ಬಳಿಕ। ಮುಂದರಿಕ। ವ

ರೆಯು ನಿಯೆ। ನಿನ್ನು ಶಿವ ಭಕ್ತ। ನಾನು ಪೃತ್ತ್ರವ ರೆಂದು। ನಿ ರವೆ ನಂನ ಹೆಂಡತಿಯ। ಚಾರೆಯೆಂದು। ಬಂದು ಮಾಡಿದೆಯೆನಲು। ಆಗ ಮುನಿ। ಆಕೆಯ ಭಿಡ ಹಾರವೆ। ನಂಮ ನುಡಿವೆ। ಅದಖಿಂದ ನಿನ್ನು ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿಯೆ

ನಿಮು ತ್ರೆಯು ಲ್ಪವರಾಗಿ। ಎಲೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆ ನಂಮ ಬಲಿಮೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದೆ। ರಕ್ತಸಿಯಾಗು। ಆ ದಿನದೊಳಗಿದ್ದುದಖಿಂದ। ಅಜ ಮು ಖಿಯಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಲು। ಹಾಂಗೆ ರಕ್ಕಸಿಯಾಗಿ ಹಾಂತ್ರಾಬ

ಲ್ಲಿಕೆ। ದೂರ್ವಾಸನ ಬಲುಮೆಯಿಂ ದವಬ್ಬಿ ಕೊಳ್ಳಲು। ಯಿಲ್ಲಿ ಮಾತಾಪಿಯೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ತಿದಳು। ಅವರು ಮಷ್ಟುಗಿರಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತ। ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮುನಿ ಜನ। ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸೆನರ ತಂದು। ಯಿಲ್ಲಲ

ನು। ವಾತಾಪಿಯು। ಆಡಿ ನಮೊಂನವ ಮಾಡಿಯುತ್ತೆ। ವಾತಾ ಪಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲು। ಆಂಡವನ ಹೊಟ್ಟೆಯನೊಡಕೊಂಡು ಬಂದು। ಅ ವನೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಬುವರು ವಂದು ದಿನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಅಗ

ಪ್ಪನಾರತಂದು। ಯೆಲ್ಲರನು ವಾತಾಪಿಯು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಾಡಿಯುತ್ತಲು। ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುಂನಾಲು। ವಾತಾಪಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲು। ಹೊಟ್ಟೆಯನೆಡನೆ ದೆನೆಂಬಾಗ। ಅಗಸ್ತ್ಯ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಿಂದ। ಜೀರ್ಣವ ಮಾಡಿದನು। ಅವರೆಂದು

ಲ್ಲಿ ಕಾಲ್ಪುಯದಕ್ಕೆ ಬರಲು। ಮುನಿ ಧರ್ಮನಯಿಂದ ಹಾಸ್ಯುಲ। ಅದು ಖಿ ದ್ದಗವಾಗಿ। ಕಲೆಕಲ್ಕನಲು। ಯಿಬ್ಬರೂ ಸತ್ತು ಹಾದರೂ॥ ೨॥ ॥ಶ್ರೀ॥ ಸ್ಸಾಂಧರಮ ಹಾಸ್ಯರು ರಕ್ತದೆಸೆರೆ ಪಗಳೆ॥ ಕಂಚಿಯಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರನಲ್ಲಿ

ಕೃಕೆ ಸಾತಿಯ ರೆಂಬ ವೆ ಕೊಂಗನೆಯರು। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೆಲಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪರು। ಅವರು ಕಾಲ ಹಸಿ ಶರನ ನೋಡಬೇಕೆಂದು। ಬಯಸುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಯಿಬ್ಬರು ಕಳಿರು। ಲಾಂ ಧನವ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮ

ನಗೆ ನೆ ಗೆ ಬರಲು। ನಕ್ಷತ್ರ ರಿಸಿ। ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಡಿರೆನಲು। ನಾಲುಕೊಳ್ಳಹ ಸ್ಥಿರಗೆ ಹಾದೇ ಶಯನ ಕಲು। ನಾಲು ಬಂದೆವೆಂದು। ಲಿಖಿತ ಕಟ್ಟ॥

ಶ್ರೀಯವರು । ಅವರ ಕೂಡೆ ಹಾಗೆ ಉತ್ತರಿಸಲು । ಆ ರತ್ನದಲ್ಲಿ । ಕೂಡೆ ಬಂದವರೂ । ಬೆಡಗರೂ ಪಾನಿಸುಲು ಕೊಂಬಾಗ । ಅರ್ಪ್ಪನವರು ಯೆಲ್ಲಿ ಹಾದರೆಂಯೆಂದು ಕೇಳಿಸಲು । ಶ್ರೀಗಿರಿ ಶಿವನಾನಂದ ಬರಕೂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು । ಶಿವಭಕ್ತರ ಹಾ

ನೀ । ಕೊಂಡು ಗುರು ಕೊಳ್ಳಹ ಸಿಕ್ಕಿರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು । ಅವರು । ಕೂಡೆಯವೂ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಬೆರೆದರು ॥ ೨೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ವದ್ಮಾಂಗನೆಂಬ ಮುನಿಗೆ । ವಜ್ರಗಾಂಧರ್ವನ ಮಹಿಮೆ ಹೊಂನಾಗಿಂದು ಕೇಳಲು । ಅದನಾ

ಹಾನದ ಮೇಲೆ ಮದನಾರೊಪ್ಪ ನೆಲ್ಲಿಯ ಮುಖವತೋಳಗೆ ಹಾಗ । ಅತನಸ್ಸೆಂಪ್ಪ ಹೊಂನಾಯೂ ಸಿ ನೋಡಲು । ನಿನ್ನ ಯೋಗನೆಲು । ಯುದಳ ಬಿಡುಗಡೆ ಯೆಂತೆನಲು । ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಕರಲಿಂಗ ಕೈಫಲವನವುಪ್ಪಿನ ದರ್ಶನವೆಂತೆನಲು ।

ಗಳಿಂತಾಗಿ ವೆಂದು ಡಿಸಾ । ನೆರಿಲಹೊಂನಾಕರಂ ಜ್ಜೆಕೊಂಡು ಹಾಗುವಾಗ । ಹೊನವಿನ ಜಿಬ್ಬಲೊಳಗೆ । ಆ ಹೊಂನು ಬಳಲು । ಆ ಮಸ್ತವವೂ ಜಾರಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಧರಿಸಲು । ಮಸ್ತದ ಹೊಡೆ ಹೊಂನು ನಮಪರ್ಣವಾಗಲು

ಆ ಫಲದಿಂದ ನಿನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪಿತೆನಲು । ಹೊಂಗೆ
ಸಲು । ಆ ಬಳಿಯತೆಗೆದು ಬಿಸುಟಲು । ಅದು ಮುನಿಯ
ದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾವಿತೆನಲು । ಅವಸಿಪರ್ನಾನಿ । ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯ
ಕೊರಪದನಮ್ಮನ ಯಡಿಂದ । ಯಿಂದ್ರನ ಶ್ವೇತ ಜ ಸಹಾ

ಯಾಯಿತೂ ॥ ೨೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ಶೈಲದಲ್ಲಿ ವಬ್ರು ಮುನಿ ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ । ತಿರಲು । ವಬ್ರು ಸಿದ್ಧಮಾಲಿಕೆಗಳ ಹುಡುಕುತ ಬರಲು । ಶಿಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದ
ಕೊರಳ್ಳಿಗೆ ಬಿಳಲು । ಸಪನೆಂದು ಕಂನಾತ್ರಯವೆದು । ಶಾಪಿಸಿ । ಶ್ರೀಗನಿ ಸರ್ಪನಾಗೆಂ ದು ಶಪಿಸಲು । ನಿಃಶಾಪವೆಂದಿಗೆನಲು । ಕಾಳಹಸ್ತಿನ ಸೇವಿ
ನೆಲಲ ಮಾಡಿ ದಶಾರಣಾದಿಂದ । ಶಿವನ ತ್ರಪಿಯಾಯಿತೂ ॥ ೨೪ ॥ ಶರಿಶಾಲಭಾ ಲರಾಮ ಕಾವೇರಿ ಯುಕಪ್ಪಿಯ ಕತ್ತುಲ ದಕ್ಕೆ ವಗಹ ॥ ==

ಶ್ರೀ ಕಾಷ್ಟಮರದಲ್ಲಿ ವನದಲ್ಲಿ । ಬದರಾನಿ ಹೊಷ್ಟೆ । ತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು । ಆಗಮ ಶಿಖಾನಿ ನೋಡುವ ಗಲು । ವಿಷ್ಣು ಕ್ಷೇತ್ರವಮ

ಜಲು । ಶ್ರೀ ಸಂನಾನಿ ಮಿಸಿ ಮಬಿಕನಲು । ಲಾವಕವಿಲ್ಲದೆವನಾಗುತಿವೆ ಯನಲು ಯಿತ್ತ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮುನಿ । ಶಿವನ ಜಡೆಯ ಲಿದ್ದ ಗಂಗಾದಕವ । ಕಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ತಾ ಯಿ ಹಾಗುವಂದುವನದಲ್ಲಿ ಕಮಂಡಲವ ಮಡಗಲು । ಶ್ರೀಜ

ಕೇಹಾಗಲು । ವಿಷ್ಣುಶ್ವರ ಪಕ್ಷಿಯಾಗಿಲು ರುಳ್ಳಿಸಿ ಹಾದುವಾಗ । ಅಗಸ್ತ್ಯ ಕಾಲ್ಲ ಉದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಾಗುವಾಗ । ವಿಷ್ಣುಶ್ವರರೂಪತಾ ರಲು । ಹೊದಬಾನಿ ಯಕೊಂದೆನೊಡು ಬರಬಹು ದಿಯೆಂದು । ತಂನ ಪ್ರಾಣಾಕ್ಷಮುನಿ ಹಾ

ಗ । ಮೆಚ್ಚಿ ದೆಬೆ ದೂಯನಲು । ನಾನುತಂ ವಗಂಗೆ ವೃಥವಾಯಿ ಕಾಲಾ ಯನಲು । ಆ ಗಂಗೆ ಶಿವಿಶಿವಿ ಕೊಡುವೆನೆ ಯನಲು । ನಂನ ಕಮಂಡಲ ತುಂಬಿ ಪರ್ವ್ವಸಾ ಕೆಂದು । ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು ಹಾಗಲು । ಯಿತ್ತ ಕಾವೇರಿಯಿಂ ಶ್ರೀನ

ಬಳಿಯಿಂದ ಹರಿದು ಹಾಗಲು । ಮೆಗಳಿಗೆಲಂನಾ ಗಾಗಲು । ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು ॥ ೨೫ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಜಾಳದೇಶದಿಂದ ವಬ್ರುವಿಪ್ರ ಕಾಳಹಸ್ತಿನ ವಲ್ಲಿ । ಜಕ್ಕನಾಗಂನಾ ಹೊಲಿಯನಾಗಂ

ನಾಗನೆಂಬ। ಬಡವರಿಗೆ ಕರುಣಮಗ್ಗಳಾದ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಯು। ಸಾಕುಲಾದಕ್ಕೆ ಕಾಪ್ಪು। ಕಾಶಿಗೆ ಹೋಗಲು। ಯಕ್ಷಮಗಳು ಬೇಡರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮನೆಯಾಗಿ। ಕಾಳಹ [illegible] ನೆಗಂಡನೆಂದು ಹಾಡಿಸಲು। ವಂದು ದಿನ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮನ

ಟನಿಂದ ಸ್ನೇಹ ವಿದಂತೆ ತಾರಲು। ಆಗ ಬ್ರಿಗಾಬಿಯಾಗಲು। ಅಂತಾ ತ್ರಂಬ ಧರ್ಮತ್ರಂ ಮೋಕ್ಷ [illegible] ಶಂಕರ ಯುವ ಮಾಡಿ ಕಾಂಡಿಸಲು। ಆ ವರಸ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಳ [illegible] ಹ ಸಿಲ್ಕರನ ಎಲೆ ಚಿಕ್ಕ ನಾಗಹಿರಿಯನಾಗೆ। ಆತನ ಮಗೆ ಗಬ್ಬಿಣಾ

ಯಾ ದಳುಪು ಯೋಗನಿಲಾ ನನಗಾ [illegible] ನಗಾ ಯಲೆ ಯೆ ಶಂಕರಯ ಬೇಡ। ಆಕೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟು ವಶಿಷ್ಟ ವಿಗೆ ಮುಕ್ತಂಗಾಮ ದೇವ ಪ್ರಸನ್ನ ಸಲು। ಅ ಮ ಹಾಂಗೆ ಹುಟ್ಟಲು। ಆಗ ಮುಕ್ತಂಗಾ ಬಾಲನೆಂದು ಹೆಸಲು

ತ್ತು। ರಾಜಪತ್ತ್ರಯ ಕ್ಷತ್ರಿ ಸುಖದ ಶಿವ ರಲು। ಯತ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳರಾಯ। ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕ್ಷತ್ರಿ [illegible] ಛತ್ತ್ರ ಕರಿಯಲು। ಕಲು ಹೇಲು। ನಾ ನೊಲೆನೆಂದು ಆ ವರ ನೋಡಿಸಲು। ಅ ದಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ಚೋಳರಾಯನೆಲ ದ ಮೆಲೆ ರೂಪ ಬ

ರೆದು। ಹೊಸಲ ಕಾಣಾ ಶಿವಿ ಪಾದೇಂಡಲು। ನಂಸ ಶಂಗಾ
ಕಾಡಿಯೆಂದು ಶಿವ ನಬಿದಲು। ಚೋಳರಾಯ ಶಿವಕೋಷ್ಟಾನೆನಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಶಂಗಾ ವಡೆದು। ಮುಕ್ತಂಗಾ ಬಾಲ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದ ನಾ। ಶ್ರೀ

ಯತ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳರಾಯನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಾಶ
ರಚೋಳನ। ಚಿತ್ರಗೆ ಕರನಲು। ಶಿವನು ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಚಂದನವ ಹರಿವಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವವೆದ್ದು ವಕಳಹ ಕಲು। ಅನು ದಿನ ಹೂ। ಕುಂಬಾರಲು। ಶ್ರೀ ಕಾ

ಕರ ಚೋಳನ ಕತ್ರಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕರಿಯಲು। ನಾನೆ ಕೆಬ
ಂದನೆನಲು। ಆಗ ಚಕ್ರರು ನಿಬಾರದ ಧರೆ। ಚೋಳನಾ ಸುಖಯನಲು। ಆಗ ಸೂರ್ಯ ನಿಗೆ ಕಳು ಹವಬಾನದ ಹರಿವಾಣಾನಿಂತಲು। ಅ ದಕಂಡು ಅರ

ಸುಬತ್ತಿಗೆ ಬಂಡೆನೆಂದು ಶ್ರೀ ನಾಮ ಬಿಡಿಸಲು। ಹರಿ
ವಾಣಗಳು ಸೂರ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಹಾದಿಲು। ತಾ ನೂರಿಕಾಲ ಚೋಳನ ಬಿಟ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ। ಅಂನದೆ ಕತ್ತೆ ಮಾದನಾ। ೨ ೩ ।। ಶ್ರೀ ।। ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳರಾಯನ

ಶಿವನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ಯೆಲ್ಲ ಕನು ಬೇಕೆನಲು। ಹೊಂದೆನಂನ ಹೇಕಾಲ। ಮಂಗಾ ಮಲ್ಲಿಕೇಶ ಸತನು। ಆನಿಂದೆ ಹಾಗುವ ಹಾಂಗೆ। ಹಾಂನಮಲ್ಲಿ ಯುಕ್ಕರನಿನಲು। ಹಾಂಗೆ ಕರನಲು। ಲಾಕದ ವಕ್ಲಾ ಖಾ [illegible] ಗ್ರುಲಾಲ ವ ಕಾ

ದಿ। ಸುಖದಲ್ಲಿ ದ್ದರು। ೨ ೪ ।। ಶ್ರೀ ।। ಕರಲೂರಲ್ಲಿ ಛತ್ರ ಶ್ರೀ ಚೋಳರಾಯನು। ರತ್ನಮಾಲಿನಿ ಯೆಂಬ ಸತಿಸಹವಾಗಿ। ರಾಜ್ಯವಾಳುವಾಗ। ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಚ ಕಳ್ಳಿರುಲ ಮ। ಶ್ರೀ ಜಗಲ್ಲ ಅಂಪ್ಪಾಯ ದಿಂದ ರಾಂ

ದರೆ। ಅವರು ಮಂಚ ಯ ನುಡಿಸಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಬೆ ಚಾರಿಸುವುದೆ ನೆಮವಾಗಿ ರಲು। ವಂದು ದಿನ ಅತನ ಸುತ್ರ ಮರಾಜ। ಸಾರಿಯ ಹಾನಿ ಬರುವಾಗ। ವಂ ವಾ ಕಲ್ಲಿ ಕರುಲ। ರಥದ ಗಾಲಿಯ ಕೆಳಗೆ ಸಾ

ಯಲು। ಅ ದವಲಾ ಯು ಕಾಂಬಿನಲ್ಲಿ ಮಂಚಿಯ ನುಡಿಸಲು। ಅರಸು ಅದಕೆಲ್ಲಿ। ಕರುವ ನಾ ರುಂಗಾಂ ದರೆನಲು। ನಿಂಮ ಮಗನರಥದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಗೆ ಸತ್ತ

ಶಿವ [illegible] ಶಂದು ಯಿದರಿಂ ವಿಷದಿಂದ. ಅವ ಸತ್ತನೆಂದು. ಆಗ ಸಂಸ್ಥಾಪಿಸಿಗೆ ಮಂತ್ರ ನಾವೆಯ ಮಾಡಿಹೋಗಲು. ಯಿವನಿಲ್ಲಿಂಯ ಕೊಲ್ಲಬಹುದೆಯೆಂದು. ಪ್ರಾಣವ ಬಿಟ್ಟನು. ಮ ತೇವಿ ವೇಶಗುಣಾಂ ಹೇಳಿದ.
ಜಾ ಳ್ಳದ ಕದೆಲಿ ವಬ್ಬ ಬೆಂಪೆ ಕಾರ. ವಾಣಾಬ್ಬನ ಲಿ ನಾಯ ಮತ್ರೇಯು ಷ್ಟು. ಹಿತುವರಹನ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ತೆರಲು. ಅತ್ತ ಹೊರದನು. ವ್ಯಂಪಾರನೆಯಾಗಲು. ಅವನಮನೆ ಗೆಜ್ಜಾತ ಬೇರಲು. ನಾಯಿಲ್ಲ ವನಕೊಂದು
ಹುಳ್ಳಿಕಾದು ಕೊಂದಿರಲು. ಇಗಬನಾಜಿಗಳಿ ಬರಲು. ಅದು ಹೇನ್ನಾನ ಸ್ಥಾರಲು. ಅವಕಂಡು ಪ್ರಾವರವಾಡಿವಲ್ಲೆಂದು. ಹಿಂ ಧಿಲ್ಲಿಯ ಘಾರ ರಡಿಸಿ. ನಿಂನಲ್ಲ ಹಕಾರದಿಂದ ನಂನಷ್ಟ ನಾ ಬಂತೆಂದು. ಕ್ಷಾನನಕಾ
ರಲ್ಲಿ ಸೆವಾಲೆಯ ಕಟ್ಟಿಕಲುಹಿಸಲು. ವಡೆಯ ಯಿದಿರಾಗಿ ಬರುತನಾಂ ಪಶಂಡು. ನಂನ ಅರಸಂ ಬಿಸಿಯ ಮಾಡೆ. ನಿಬರಬಹುದೆಯೆಂದು ಜಯಲು. ದು. ವಾಣಾಜನ ಮನೆನೆ ಬಂದು. ಪಾಂನತೆಗ ಡು ಕಾ
ಯನಲು. ಸಂತೆಂದ್ರ ಕ್ಷಾನನ ಕಾರಳ್ಳಿಗೆವಾಲೆ ಯ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲು ಪಿಡಿದೆನೋ ಡಿಜಾಯನಲು. ಈ ಗ ಯೊಸವಾಯಿತೆಂದು. ಪ್ರಾಣವ ಬಿಟ್ಟನು. ವಿಚಾರಸ ಗುಹ್ಹಿಳಿದ. ವಂದದಿವಿಂಯಲ್ಲಿ. ಬೆಂ
ಟಿಕಾರಸಾನು. ಗಿದಗ ಸತ್ತೆ ಗದು ಕೊಂಡು ಹಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕೊಂಡು ಬರುತ ಬಾಯೊಯಿ. ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ. ಅ ಜಯಮಲೆ. ನಿರಕಂಡು. ದಾಂನೆಯಲಿತ್ತೆ ಗಡು ಕೊಂ ಬಾಗ. ಬಿ
ಷಚೆಂದು. ಗಿಡಗ. ಜತ್ತೆಂಯ ಲಿ ಚೆಲಲು. ಯಜುಡು ಜೆ ಲ್ಲೆಯೂ. ನಿರಚೆಲಿತೆಂದು ನಿಡಗನ ಕಾರಳ್ಳ ಯುಯಿದು. ನಿರಕುಡಿವಾಗ ಸವಗನನೆರಳ ಕಂಡು. ಯಿದ ಕಂಡು ಚೆಲಿತೆಂದು. ಅವನು
ಗಿಡಗನ ಕಡಿದೆಸರ್ಗ ನಾ. ಮತ್ತೆ ಜಾನಗುಣನು ಡಿದನು. ಧೃವಿದದ ದೊಡದಲಿ ವಬ್ಬ ವಕ್ಕಲಿತ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ. ಮುಂಗುಲಿಯ ಸಾಕುತಿರಲು. ಅದಯಿ ಮೋಹದಿಂದ. ವಂದು ಕ್ರಿಶು ವಾಯಿತ್ತು
ಅವತಾ ಪಿತಾಳ್ಳಗೆ ಮುಲನಿಸಿ. ನಿರಿಗೆಹೋಗಲು. ಯಿತ್ತ ಕೊಂದು ಸರ್ಪ ಸಹಸ್ಸಗೆ ಹೊಂದು ಬರಲು. ಶಿಶುವಕ ಚ್ಚತ್ತೆಂದು. ಮುಂಗುಲಿ ಲಿ ಕದಿದು ಬಾಯ ರಕ್ತವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು. ಯಿ ದಿರಾಗಿ ಬರಲು. ಯಿ
ದು ಶಿಶುವ ಕೊಂದು ಬಂತೆಂದು. ಮುಂಗುಲಿಯ ಕೊಂದು ತೊಟ್ಟಿಲಲಿ ಶಿಶುವಿದ್ದುದ ಕಂಡು. ಮುಂಗುಲಿ ಯಹಾ ಡಿಹ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಟ್ಟಳು. ಯಿರಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲುವರು ಮಂತ್ರಿ ಗಳು. ಕಥೆಗಳ
ಹೇಳಲು. ಕೇಳಿದೆ. ಜೀವನ ಮಂತ್ರಿಯು ತನ್ನ ಯಹಾಯಿಸು ಪಾಗೆ. ಯಿಂತೆಂದನು. ಆನೆ ಕುದುರೆ. ಬಿಷದಲದ್ದು ನೆ. ಸರ್ಪನ ಬಿಷ. ಯಿ ಕಂಡ ನಗಳ ಹಾಳು ನಿಸಿದೆ. ನಂನ ಹೇಡೆ ರ ಸಯ್ಯ ಬಿಡೆ

ಲಿಪ್ಪವೆನಲು ಅವರು ಶ್ರೀ ಹೊಡೆಯನಲು ಸರ್ವಸ್ವಂ ತಾನಿ ಅಡೆಯನಲು । ಅದಜ ವಿಶೇಶ್ವರಶಂಡು । ಮಿ [illegible] ಜನ ಸಮಂತ್ರಿ ಯತ್ತಲೆಯ ಪಾಯಸುವಾಗ ಹಾಲು ನವಾಲೆಯಾಯಿತು । ನನಗೂ ಅಂತಾ ಬತೆಂದು ।
ಮಂತ್ರ [illegible] ಅಷ್ಟ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಜಪಿಸಲಾಲೆನೆಂದು । ಸಂಧಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ॥ ೩೦ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಮೊನೆಧರನೆಂಬ ಗಣನಾಥನೆಂಬ ಭಕ್ತರೇ । ರಾಜ್ಯವನಾಳುತ್ತ । ಒಂದು ದಿನ । ಯಾಂತ್ರ್ಯಲಿ ಸೇವಾ ಗುವಾಗ । ಪಲ್ಲ ಜಂಗಮ
ಯೂತಿಗಿ ದಾರಿಯಲಿ ಅಂಗಸವೆಮಲಗಿರಲು । ಕಂಡು ದೇವಾದುಃಖವೆಲಕನಲು । ಯಿಲ್ಲಿ ಪಲ್ಲವೆಸ್ತ್ರ ಸ್ತ್ರೀಯನೆ ಸಾವಿರವರಹ ಪನ್ನೊತ್ತೆಯ ಕೊಟ್ಟು । ಒಂದು ರಾತ್ರೆಯಿದ್ದೆನು । ಯಿಂತೊಂದು ರಾತ್ರಿಗೆ ಹೂವ ತಂದಿ । ಯಿಲ್ಲಿ ದೇವರ
ಗಿಯೆಂ ದಳು । ಅದ ಬಂದ [illegible] ನಲು । ಆಗ ಆದೆ ವರಕರ ಕೊಂಡು ಬಂದು । ಆಕೆಯ ಬಾಗದಲ್ಲಿ [illegible] ರಾಜ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು । ತಾನು ಪೇಳಿದ ಸಿವೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು । ಆ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ । ಮೊನೆಧರ ಗಣನಾಥನ । ಜಂಗಮ ದೇವರು ಸ [illegible]
೮೯ [illegible] ಲಾಸ ಶಿವರ ದಾಯಿದರೂ ॥ ೩೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಬಾಳ [illegible] ದಲ್ಲಿ ಬಿರ [illegible] ಬಾಳಾ [illegible] ನಂಬ ಭಕ್ತನು । ತ್ರಿಕಾಲದಲ್ಲಿ । ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ । ಚಂದನದ ವನಕದ ತಾವರೆಯ ಪುಷ್ಪ ತಂದು । [illegible]
[illegible] ತಾನು ಬಿರ [illegible] ದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು । ಒಂ ದು ದಿನ ಚಂದ್ರ [illegible] ಯಾಗಲು । ಅದಕ್ಕೆ ತಂನ ಶಿರವ ಕೆಂಬರ [illegible] ನೆಂದು ಯೆ [illegible] ಸುವಾಗ । ಸತಿ ಸಂತರು ನಂಮ [illegible] ನಲು [illegible]
ಂಗಾ ಗಲೆಂದು ತಂನ ಶಿರ [illegible] ಸುವಾಗ । ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ [illegible] ಪೂಜ [illegible] ಲಾಸ [illegible] ॥ ೩೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಸಗರದಲ್ಲಿ ಹಯ್ಯ [illegible] ವಿಟ ರಬಾರದೆಂದು । ಬಿದಿದ ಶಸ್ತ್ರ ರಲು । ಒಂದು ದಿನ [illegible]
ಲ್ಲಿ [illegible] ದುತಲೆ ನೆಸಿ [illegible] ತಿರಲು । ಅವರ [illegible] ತಿನೆಂದು ನಿಂಮ ಬಳಿ ಜನಾಯಿ [illegible] ನಲು । [illegible] ಗಹುದು । ವ್ಯಾ ಳಾನಿ ಯೆಜ್ಞ [illegible] । ಶಿವ [illegible] ಭಾಗ । ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೆಚ್ಚಿ ರಬಳಾ [illegible] ಗಾಯಿದನು ॥ ೩೩ ॥ ಶ್ರೀ
॥ ಬಿವಿರೆ [illegible] ಕಾಮಂ [illegible] ನಿಹನು । ಆತನ ಸತಿ ನಿಮಲದೇವಿ । ಯಿವರಿಗೆ ವೀರಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಪುತ್ರ ಜನಿಸಿ ನಾಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಭಕ್ತಿ ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು । ಬಲ್ಲ [illegible] ಗೆ । [illegible] ನೆಂಬ [illegible]
ನ ಸತಿ [illegible] ಮಲದೇವಿಂಯ ಮಗನು । ಚಂದ್ರಿನಿ ದೇವಿಂದು । ವಿರಸಂಗಯ್ಯನಿಗೆ [illegible] ಯ ವನಿಕ್ಕೆ ರಲು । ಒಂದು ದಿನ । ಜನ [illegible] ನಾದ [illegible] ಯನವುಗ । [illegible] ಶಿವನು [illegible] ಬರುವಾಗ । [illegible]
ಚಂದ್ರಿನಿಯ ಕಂಡು । [illegible] ಕರಾಂಯ । ದಾಡಿಂಯರ ಸಂಗಯ್ಯನ ಸಂನಿಧಿಯ [illegible] ದಿಯೆಂದು । ನಿಯುಂ [illegible] ನಕೆಲಿ ಸಲು । ಆತನು [illegible] ಪತ್ರಿ ನಿಜ [illegible] ವೆಯನಲು । ಅಂಬಲಿ ಮೆಂಗ [illegible]

ಸೆನಿ ಜಿಕ್ಕೈಲಾಸ ಕೆಳಗಾ ವರೊ॥ ೩೧॥ ಶ್ರೀ॥ ಮನದನೆಂಬಡುತ್ರ ನಮನ ಜನವಣ್ಣನೆಂಬಾವೆ ನಸತ್ತಿದ ಮಗತ್ರ। ಯೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುರೂಪಿ ಬಹುಭಯ್ಯಲ್ಲಾಧ ಬಿಜ್ಜ। ಮಜ್ಜೆ ಶ್ರೀ ಧರವೋದವಾದ। ಗಸಾಚೆಕ್ಕೆರರುಯರಡುಸಾ
ಲೆರಸೂ ಡಿಕಾಂ ಡುಃಸಾರೆತಮೋದಲಾದವಿದ್ಯ ವಬಲವರಾಗಿವಿರಕ್ತ್ಯರಾಗಿ। ಯಿದೆಕಾಯಕವ ನಡೆಸುತ್ತಿರಲು। ಜಂಗಮರಾಧನೆಯಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಬಳಿಕ ರಾಮದೇವನೆಂಬ ವಕನಪುತ್ರನಾಕೈಬಂದು। ವಲಿ
೧೨೫ ಸಕನೆ। ರಾಮ ಶ್ರೀಯನೆಂಯೆಂಬರಾಗವ। ಅದವ ನಿತ್ತುಕೊಂಡು। ಹೊಂನಿಂಬಿದು ಸಾವಿರ ವರಾನ ಕೊಟ್ಟಿಯನಲು। ರಾಮದೇವಯೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೆಂದು ಕೊಳಲು। ಚೆಲುದಂಯ್ಯನು ಮೂರು ವರುಷ ಮಹಾದೇವಿ ಕ್ಷೇತ್ರ। ಯ
ಪ್ರಸುಸಾವಿರವ ಕರನಕೊಪ್ಪನೆಂದು। ತೆಕೊಂಡೆನೆಂ ದು। ಜಂಗಮಕ್ಕೆನಿಡುತ್ತಿರಲು। ಬಳಿಕ ರಾಮದೇವನ। ನಿಲಯಾತೆಯಷಿ ಡಿಧರಾಗವ। ಮಾಡಾಯೆಂದ ರಸುಕಳಲು। ಅದಬ ರವಿಗಳ ಯುಂದೆಮ
ಡಬಾರವೆನಲು। ಬಳಿಕ ಶಿವನು ಕಂಥೆ। ಕರ್ಮಂಡಲು। ಜಂತದಹಾವಿಗೆಗಳ ಹೊಸದಲ್ಲಿಕೆತಾರಕಂಕಣಂಗಳ ಧರಿಸಿ। ಶಿ। ಜಪನ ರವ ಹಿಡಿಕೊಂಡು। ಬಹುರೂಪಿ ಬಚ್ಚಡಯ್ಯನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು। ರಾಗವ
ಕಳಬೆಕೆನಲು। ರಾಗವನೊತ್ತೆಯುತ್ತೆವೆನಲು। ಅದ ಬಿಡಿನೆತರುವನಾಕತೆಸಳು ಯೆಲಿಗೂ ಹೋಗದಹಾಂಗೆ ನೋಡುತೆವೆಯೆಂ ದುಕಳೆ ಹಲು। ಆಗ ಬಚ್ಚಡಯ್ಯಗಳು ಹೊಂನಕೊಟ್ಟು। ರಾಗ
ವಬಿಡಿಸಿತಂದು ನಾಗಿನಾಥನೆಂಬ ಶಿವದೇವಿಯರ ವಾ ಮುಂದೆ ರಾಗವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು। ಶಿವನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕೆಹಾದರೊ॥ ೩೨॥ ಶ್ರೀ॥ ವಾನಿಕನ್ನೆ ಸಾರು। ಶಿವ ಶ್ರೀಯಾಂಡಾರಿಯೆಂಬ ಲಿಂಗವ
ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಜಂಗಮರಾಧನೆಯಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಬಾಬ್ಬ ಜಂಗಮಯೂತಿಬರಲು। ಅವರಮಯ್ಯುಕ ತ್ತ್ರವಕಂ ಡು। ಅಕಷಾಯೆಂತು ನೋಡಲಂಬಾಗ। ಮೈಯಮೆಲೆ ಲುಗುಂಸುನಡಿಯಲು। ಸಿದಿ ದಪ್ಪ
ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸುಲುಮ। ಆಗಯುಂನುಯದ್ದೆಕೆಂದು। ಕಾರ ಕೆಸುರಿವಶರಿರವನಾಲಿಗೆಯಲಿ ಲೆಪ್ಪವ ಮಾಡಲು। ಆದೆವರು ದಿವ್ಯ ಶರಿರಿಯಾಗಲು। ವಾನಿಕನ್ನೆ ನಾಗ ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕೆ ಹೋಯ್ದನವನೊ॥ ೩೩॥
ಶ್ರೀ॥ ಕಡಾರದ ಕಿವಲ್ಲಿ। ಅರಾವತಿಯೆಂಬ ನಧಿತಿರದಲ್ಲಿ। ಕೊಂಡಲ್ಪುಮರವಿಹುದು। ಅಲ್ಲಿ ಪೆರಮುರಂಜಯನೆಂಬ ರಾಜನವ ಶ್ರೀಯುವಗ। ಸುಕುಮಾರನು। ಪರಶ್ರೀಯರ ಬಲಿವೆಯುಂದ ಸಂಗವ ಮಾ
ಡುತ್ತಿರಲು। ಅರಸುನೆಲ್ಲಿ ನಿಂಮಗನ ಕೆನೆಶಿಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಲು। ಬುದ್ದಿಯ ಹೇಳಿ ಯೆಯನಲು। ಅವಹೆದರಿ। ಕರಾ ಲದೆಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ। ನಿರಬಿಸಿ ಶಾ। ವನಬಳಿಸೆ

ಹೋಗಲು । ಇಂತಿವಬ್ಬ ಬಾಲತಿ ಸೂತಕವಾನಿ । ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ನಿಂತಿರಲು । ಕಂಡು ಸುಕುಮಾರ ಸಂಭ್ರಮಗಳ ಕೆರಿಂಬಲು । ಎಲೆ ನೀನಲು ಬಲಿಮೆಯಿಂದ ಕ್ರೀಡಿಸಿ । ಉತ್ತು ಕೊಂಡಿರಲು । ಬಳಿಕವಂಜ

ಮಹಾಪಾತಕವ ಪಡೆದಂತೆ । ಇವರು ಮೃತ್ಯು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸ(?)ತ್ತ ಹೋಗಲು । ಮನೆಯ ಅಡುಹೆಂಗಳು ಹೂತ್ತಲು(?) । ಅವರನೆ ಹೆಂಡರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು । ಕೃಪೆ ಚರನಿ ಪಾಪಿ ನಿಂಮ ಕೇರಿಯ ಲಿರಬೇಡವೆಂದು ಹೋರಡಿಸಲು ।

ಮಾದಿಗರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತಿ । ಒಂದು ದಿನ ಮಾದಿಗರ ಕೂಡಿಕೊಂಡು । ಕಳವಿಗೆ ಹೋಗಲು । ಅವರೊಳ್ಗೆ ನೆವಬ್ಬಸಿನ್ನಲು(?) । ಎಲ್ಲರ ಮೆಲೆ ಹೋಳಿಯನೆಂದು(?) । ಕಿರಾತದೇಶದವಾನಾಜ್ಞ(?) ಪ್ರಕಾಶೆ(?) ಹೆಂಡರು ಸಹಿತವಾಗಿ ।

ಸುಕುಮಾರಗವಿ ಇಹೋಗಿರಲು(?) । ಅಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಗೆ । ಎಲ್ಲರು ಬರುತಿರಲು । ಅವರ ಭಕ್ತಿಯ [illegible] ಕಂಡನೆಂದು । ಬರಲು । ಅವರು ಮಾಡುವ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಕಂಡು । ಕೊಳವ ಮರತು । ತಂನ ಹೆಂಡರು

ತಲುವಾಯಿತೆಂದು ರೆಂಮ(?) । ಲಿಂಗವ ನೋಡುತ ಹೋಂಮರಿ ಕಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತೆ । ಹೋಳ್ಗವ ಬಿಡು ಸಾಯಲು ಯಮದೂತರು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತಿರಲು । ಶಿವದೂತರು ಬಂದು । ಲಿಂಗದ ರುಷನ ವಾದವ

ಸ । ನಿಯಮಗನು ಕಾರಣಾವೆಂತೆದು ತ್ರಾಹಿ(?) ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ್ಹಲು(?) ಶಿವನು ಆ ಸುಕುಮಾರನಿಗೆ ಗಣಪದವಿಯ ಕೊಟ್ಟನು ॥ ೭೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಮರುಳು ಶಂಕರದೇವರು । ತಂಮ ಮಹಿಮೆಯ ತೋರಲೆ ಬೆ

ಕೆಂದು ಬಸವರಾಜದೇವರ ಪ್ರಸಾದದ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಪ್ರಭುದೇವರು ಬಂದು । ಇವರ ಮಹಿಮೆ ವನೋಡುಬ ನೆವಂನಾ । ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ । ಹೂಳಿದ ನಿಧಾನ

ಬನದಂತೆ । ಮರನಾಲ್ಗವರಿಗೆ ಮರುಜೆವನೆ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ । ಪಾಪಿಯ ಕಂಣುಗೆ ಪರುಷ ಕಲ್ಲಾದಂತೆ । ಶರಣಾರನಿಲು ಕಡೆ ಆರಿಗು ಸಿಕ್ಕದು ಎಂದು ಪ್ರಭುದೇವರನಲು । ಆಗ ಮರುಳು ಶಂ

ಕರದೇವರು ನಮಿಸಿ ಜಯ [illegible] ಪ್ರಾಹಿ ಎಂದು ಗರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದ । ಶಿಶು ಈನವ ಮಾನವ ಬಂದು ಸುವಂತೆ । ನಿಂಮ ಶರಣರ ವಹಾರಯಿ ನಿದ್ದೆಯಿಂ ಮಯ ಎಂನ ಜನ್ಮ ಸಫಲವಾಯಿತು ಎಂದು । ಮರುಳು

ಶಂಕರದೇವರು ಲಿಂಗವೆಯ್ದಿದರು ॥ ೭೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಉಂಡುಲು ವಿಶ್ವಾವಾಸಿಯೆಂಬ ವಿರಕ್ತನು । ಬಳಸಿ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಎಂಬ ವಿರಕ್ತನು । ಇಬ್ಬರೂ ಇರುತಿರಲು । ಆ ಚಕ್ಕನ ಸತಿ ಇಂತೆಂದಳು । ನಿಂಸಸಂನ

ಸಂವರ್ಧನ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಹೋಗೆನಲು। ಆ ದಕ್ಷ ಭಕ್ತನೆಂದ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ನಿಮಗೆ ಪಾದವ ಪಾಸಿಯೆಂಬವಿ ರಕ್ಷಿಸಿ ಯಿದೆಯ ಕೊಂಡು ಹಾಗು ಪೋಗಿ ಬಂದಿತು। ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ದೇವರು ದಾರಿಯ ಬಿಡ ಹೋಗಿ ದರು ನಲು ಬತ್ತಿ
ಆ ಕರಿಹಾಗಿ ಹೋಂಗೆಯೆನಲು ಗಭಿಚಾರಿ ಯಬಿದಲು ಆಗ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಎಂದು ತನ್ನ ಮಹಾದ್ಯ ಆ ದೇವರಿಗೆ ನಿಡಿಯೆಂದರು। ತಂದ ಡಿಗೆಯ ನಲಿ ನಿಡಿದ। ಪಾಂಡುರೂಪ ಪಾನಿ ಹೊಂಗೆ ನಲು ಹಾಗು ಪಾನ ...
ಆ ಗಂಧವ ಪಾನಿ ದೇವರು ದಾರಿಯ ಬಿಡ ಹೋಗಿ ದರೆನಲು। ದಾರಿಯ ಬಿಟ್ಟು ದೇವ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ನಲು ಹೋಂಗೆ ಬಿದಲು। ಯಿಬ್ಬರು ಮಹಿಮರೆಂದು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೆರೆದರು॥ ೪೩॥ ಶ್ರೀ॥ ಶಂದಾರದಲ್ಲಿ ಆರಾಧ್ಯ ದೇವರು। ನದಿ
ರದಲಿ ಶಿವಪೂಜೆಯಲಿ ಪರವಶವಾಗಿರಲು। ಜೈನರು ಕಿಚ್ಚ ಹಚ್ಚಲು। ಸುಡಲಾರದೆ ಇರಲು। ಜೈನರು ಸೋತು ಸಿಬಿದರು॥ ೪೪॥ ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಗಾಣದ ಕಣ್ಣಪ್ಪನು ಬಿನ ಮಾಡಿ ತಲಾ ಇವರಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿರಲು।
ಶಂಭುವಿನ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮಹಾಚಾರ ದೇವರು ಗ ... ಲಿಂಗ ನಮೋ ಮಾಡಿಸಾಯೆಕದೆ ಹೋಗಲು। ಯಿಲ್ಲ ದೇವರು ಗಳು ತ್ರಿಂಗಳ ದಲಿ ಮಿಗಾನು ಗಳ ಕಂಡು। ಕೊಟ್ಟ ನಲು। ಆಗ ...
ಕೆನಂಬಿದಿಲು। ಬಾ ಕೆವೆನಲು। ಶಂಗಾಪ್ಪ ತ್ರಿರು ನಿಡಾ ... ಗಲು। ಯಿವರಲಿಂಗಗಳು ಮಾಬಿಂನಕೆ ಮನೆಗೆ ಬಾಗಲು। ಬ ರಮೂರ್ತಿ ಗಳು ... ಪಾಲ ಬಾಗಲು। ಸಿಜ್ಜ ಸಲಿಂಗ ...
ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ಗಾಣದ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ... ಲಿಂಗದಾಗೆ ಬೆರೆದರು॥ ೪೫॥ ಶ್ರೀ॥ ಶಾಚಿರಾಜಯ್ಯಗಳ ಕೂಡೆ ವಿಪ್ರರು ... ನಿತಿತ್ಯ ವೆಲ್ಲ ಭಿನ್ನ ವೆಂದು ...
ಬಿನವೆಂದು। ಅವರ ಪಾದವ ತೊಳೆದು ಆದರವ ... ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಯಡಗಿ। ಕಾಂದರ ಡೆಯಲಿ ಕಾಸಿಲದ ಕವಯು ಹತಗಳು। ಜಂಗಮ ಪಾದಾವ ಕಡಿದ ಕಾಯವ ನಿರಲು। ಪ್ರ ...
ರು ಶಾಚಿರಾಜಯ್ಯ ಮಹಿಮೆ ತೋರಿ ಅಂದು ಲಿಂಗವ ಬೆರೆದರು॥ ೪೬॥ ಶ್ರೀ॥ ದಕ್ಷಯ ಮಾರಯ್ಯಗಳು। ಶಿವ ಕಂಗಳದಲಿ। ಮಗರಿಯನು ನಾಬಿಸಿ। ಅವರ ಕಯ್ಯ ...ಸವವೆಂದು। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುತ್ತಿರಲು ...
ನರ ಕರಮಾಸಯ್ಯಗಳು। ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮರಿಯನು ನಾಬಿಸುತಿರಲು। ಅವರು ಕಂಡು ಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯಲಿ ಬೆವಿನ ನಾಪು ತಂದ। ಭಕ್ತರೆಂದು ಯಿರುವ ಯಿಲ್ಲಿ ಕೆಬಂದ ವೆಳೆನಲು। ಅವರು ಹಾಗಿ ಬಿರಲು ...
... ನಲು। ಅದ ಮಾರಿನಂಗಲು। ಬಳಿಕ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಗಳು ... ಮನು ಕ್ಷೌರನಾ ನಂಯ ನೆಂ ಸಲ ಕಂಸುಂ ಗಿತೆಂದು ಬಸವೆಂ ನಾಗಿ ಹೋಗಲು। ಅವ ಕಂಡವರು ಬಂದವರು ಶಿವ ...

...ನಾರು ಮಾಡಿಸಿ ... ಮುಂಪಿಂ ಪಿಡಿದು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ। ಅವರ ಸ್ತುತಿ ನಿದರೆ ಶಂಕಾಶಾಸ್ತ್ರಿ ಕಿನಲು। ಆ ಸದೃಕ್ಷೆಯ ಮಾರಯ್ಯಗಳ ಕಂಡು। ನಿಂಮ ಮಹಿಮೆ ಯತಿಳಿಯವೆ। ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ನೊಸಲ ಶಂಕಾ ಬಿಪ್ಪೆನೆನಲು। ಆಗ
ಮಾಡಿ ಶಂಕರದಾಸಿಯ್ಯಗಳು ನೊಸಲ ಕಂಣ ತೆರೆದು ಸುಡಿತು। ಮತ್ತಾ ಅನೇಕ ಶಂಕಾಗಳನು ಗೆಲಿದರು। ಯಿ ತಾಪದ ಯ ಕದಲಿ। ಜಂಗಮ ದೇವರಿದು। ಶಿವನ ಶರಣರು ನಾವಪಡೆದರು॥ ೪॥ ಶ್ರೀ॥ ಶರುಳ ಕೇತಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣಾರು। ಗುರು ಲಿಂಗದ
ಜಂಗಮದ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ। ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯಮುಂಬಿದು। ಚರಲಿಂಗದ ಶರಣರು ನಾವ ಪಡೆದರು॥ ೫॥ ಶ್ರೀ॥ ಪರ್ವತಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು। ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಆಗಿ ಬರುವಾಗ ವಬ್ಬೃಷ್ಟ ಪನು। ಶಿವನಿಂದೆಯ ಮಾಡಲು। ಅದಕ್ಕೆ ತಾ ಯಿಡೆ ...
ಲು। ಆತನಿಂದೆಯ ನಲಿ ಸುಂಮನೆ ಬರಬಹುದೆಂದೆನಲು। ಆಗ ತೆಂನೆರುಳ ತಲೆಗಮಾಡಿದ ಲಿಂಗದಗುಡಿಯ ಸುತ್ತ ತಾ ರನಾವನೆಕ್ಕಲು। ಆಗ ಶಿವ ಸುಪರ್ವತಯ್ಯನವಿರ ... ಮೆಚ್ಚಿ ಲಾ ಸತ್ಯೇಶ್ವರದೊಯ್ದನು॥ ೬॥ ಶ್ರೀ॥ ...
ಲಯ್ಯ ಜಿಕ್ಕರಾಜ ಮಲ್ಲಯ್ಯ। ಗಂಡ ಕತ್ತರಿಯ ನಾಚ
ತೆಗಂಡ ಗತ್ತರಿಯ ನಾಚಯ್ಯನೆಂಬ ಸು। ಎಲೆನಿಂ
ನಲು। ಹಾಂಗೆ ಗತೆಂದು। ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸಿ। ಮುಂಡಕ್ಕೆ
ಹರಿನಿದರು॥ ೭॥ ಶ್ರೀ॥ ನಾಚಯ್ಯಗಳ ಮುಂಡಕ್ಕೆ ನಾ
ಯ್ಯಗಳು ಕಾಯ ಕಕ್ಕಿ ಹಾಗುವಾಗ ವಬ್ಬೃಷ್ಟ ಪನಿಂಮ ಶಿವಗೆಯ ಲೇವಾಲೆ। ನಿಂಮ ... ಉರ ಹೀಲಲ್ಲಾ ಲದವರೆಂದು। ನಿಂದೆ ... ಲು॥
ದನೆ। ನಿಂನ ತಲೆಯನ್ನೆ ತರಿಸಿ। ಹಾಕುತ್ತೇನೆಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು। ನಿಂನ ತಲೆ ... ಯ ಕತ್ತರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಿಸಿ ಕೊಂಡರೆ। ನಂಮೆಲ್ಲರ ... ಸುವ
ಕಾಣಿದಾಡುತಿರಲು। ಅ ವೇಹಲಿಸಿ ಕೊಂಡು ಗಂಡ ಕತ್ತರಿಯ ನಾಚಯ್ಯಗಳು। ... ಲಾ ಸತ್ಯ ಹಾದ ...॥ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನು ... ಬರನು
ದುದಕ್ಕೆ ಲಾ ಪಗಡೆ॥ ಗಜಾಸುರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನು। ತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು। ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡಾಯನಲು। ನಿಲುಸಂನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ...
ರವ ಬೇಡಲು। ಶಿವ ನೆಂದನು। ನಿನಾ ವಾಗ ಹೊನಿಯ ನಾಡಿ। ಆಗ ಹಾಡದೆನೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲಿದ್ದರು॥ ಬಲಿಕ ಶಿವನ ಬಹುಕಾಲ ಕಾನಾದೆ ದೇವರ್ಯರು। ನಂದಿಕೇಶ್ವರನ ಕೂಡೆ। ಶಿವನ ಹುಡುಕ್ಕೆ ... ರದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ... ಯೆಂದು
ನಂದಿ ಶ್ವರ ದೇವರು ಗಜಾಸುರನ ಬಳಿಯ ಮದ್ದಳೆಯ ನುಡಿಸಲು। ರಕ್ಕಸ ಮೆಚ್ಚಿ। ಯೆನು ಬೇಕೆನಲು। ನಿನಿ ದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪ ಬೇಡ। ನಿಂನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲಿಪ್ಪ ಮೂರ್ತಿಯ ಕೊಡೆಯೆನಲು। ಅದ ನೀಕೊಟ್ಟೆನು ... ಬಾರದ
ಬೇಡಾಯನಲು। ಶಿವನು ರಕ್ಕಸನ ತಲೆಯ ನೊಡೆದು। ಹಾರದು ಹಾಗುವಾಗ। ನಿಂನ ಬಿಡೆನೆಂದು ಹಿಂದೆ ಬರಲು। ನಿನು ಬೆಡಿಮುದ ಕಾಪ್ಪೆನೆಂದು ಹಾದ ವೆಹು ನಿಯನಾದಿದೆ। ಅದು ಬಿಂದೆ ನೊಲುದಾ ಗುಡೆ

ವೇಯನಲು। ಮತ್ತೆ ಹಿಂದುಗಾಂಡು ಬರಲು। ಅವನ (ಶ್ರೀ) ಶೂಲ ಬಂದಿಯು ಉಳಿದ ಕೆಡೆದು ಮೆರೆವೆನಾ ಪ್ರಭುವನಾಡಿದನೂ॥ ೫೮॥ (ಶ್ರೀ)॥ ಪೂರ ನಿರಾತ್ಮನ ಮಗ ಅಂಧಕಾಸುರನು। ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮದದಿಂದ ... ಹೊಂದು ಶಿವನೆಂದನೆ ...
ದಜಕೆಂದ್ದು। ಮುಂದೆ ವರಪ್ರಸ್ತವದಲಿ ದಶಿವನ ... ಗೆ ಬರಲು। ಅನಹೂಲಿವರಿಂ ಭಗಿಗಳು। ಅಂಧಕಾಸುರಕಾಲ ಮಹಾದಶ್ಶೆ ಬಂದನೆನಲು। ಅಗ ಶಿವನು ಬಂದು। ಅಂಧಕಾಸುರನಯ ಯದ್ದು ಶೈಲದ ಮೇಲೆ ನಾಟ್ಯವನಾಡುವಾಗ
ರಕ್ತಸನಿಂದ ಪಾದನಾಂಕಿತ ಮೆಲೆನಂ ನಶಾಯಮೃತ್ಯರ್ಥವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಿದನಲು। ಹಾಂಗಾಗ ವೆಂದು ಗನಾಪದವಿಯಕಾ ತ್ರಿಶೂಲ॥ ೫೯॥ (ಶ್ರೀ)॥ ವ್ಯಾಘ್ರ ಪಾದನ ಸಂಭ್ರಮ ನಿಲ ಗ್ರಹಪದ ಮಾಡುವಾಗ। ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಬೇಡಾಯನಲು। ನಿಂ
ಮಗೆ ನಾಟ್ಯಲೀಲೆಯ ನೋಡಬೇಕೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗ ಲೆಂದು ವಿಶ್ವಜಂಗಳು। ಮತ್ತೆ ತನು ಬಾಹುಸುವಂತೆ। ನಾಟ್ಯವ ತಾ ಮಾ। ವ್ಯಾಘ್ರ ಪಾದನ ನೈ ತಾ ಸತ್ತೆ ಶರಶಾಂಡು ಪಾದರೂ॥ ೬೦॥ (ಶ್ರೀ)॥ ಶಿವನು ಅಂಮಗೆ ಶಿಶು ಪಾದ
ಗಪಾದ ವಗೆಜ್ಜೆ ನೆಹಮಾನಿ ಶುಣುವಿಘು। ಅಕೆಗೆ। ರುದ್ರ ಶಂನಿಕೆಯ ಪದವ ಶಾಸ್ತ್ರನೂ॥ ೬೧॥ (ಶ್ರೀ)॥ ಕಾರಿಕಾಲಂಮೆಕ್ಕೆ ಲಾಷ್ಟೆ ಯಾಗುವಾಗ
ಖಂಡುವನವ ಜಿಲ್ಲಿ। ನಾಟ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯ ಶಂಡು। ನುತ್ತಿಸ ಲು। ಶಿವನು ಮನ ಬೆಚ್ಚಿಂದು ಕೇಳಲು। ನಿಂಮ ನರ್ತನವ ನೋಡ ಬೇಕೆನಲು। ಆಡುವಾಗ ಜೆಡೆಗಳು। ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತಾಗಲು। ಮೊಯಿಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ
ಡಿಮಾಡಿಯಾಗಲು। ಕಾಣಿದರೂ॥ ೬೨॥ (ಶ್ರೀ)॥ ಶಿವನು ರಿಕಾಲ ಚೋಳರಾಯ ಶಸ್ತ್ರಯ ಶಸ್ತ್ರ ಸುವಾಗ। ಖಿಚ್ಛೈಗಾನಿ ಬಂದು ಮಂಗಾ ಟಾ ಶವೆ ನರ್ತನವನಾ ಡುಶಲೆಯ ಲರನಿಲಿಸಿದನಾ॥ ೬೩॥ (ಶ್ರೀ)॥
ಪಾಂಡ್ಯನಗಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾದಯ ಭೂಪಾಲನೆಂಬ ರಾಜನಲ್ಲಿ। ಪಂಡಿತ ನಾಟ್ಯ ಶಶಿಷ್ಯ ಧವಳೆ ಶನಾಮಯ್ಯ। ಅರಸಿನ ಪಾಲಗವ ಮಾಡಿ। ಬಂದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂ ದೇಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುಲೆರಲು। ಎಂಮುವಿನ ತಂಮ ಗುರುಲು
ಮನೆಗೆ ಬರಲು। ಅವರ ಸಮಿಪದಲ್ಲಿರಲು। ಕೊಂಡೆಯರು ಅರಸಿನ ಕೂಡೆಂದರು। ಧವಳೆಶನು। ನಿಂಮ ಲೋಲಿಗವ ಬಿಟ್ಟು। ಗುರುವಿನ ಹಾತ್ತರಲೆಂಬರು ತಾನೆಯನಲು। ಆಗ ಶರಸಿನಂ ಕೋಪಿಸಿ ನಾವಿ ನಿಂದ ಬಡು ಕುತೆ। ಗುರುವಿನ
ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಕರೆಸಲಿಯೆಯನಲು। ಹಾಂಗಾದರೆ। ನಿಂನ ದ್ರವ್ಯ ಬಂದ ಬಡುಕಿವತ್ತನುವ ತೆಗೆದು ಕಾಯೆನಲುಂದು। ಶಿರವ ಕತ್ತರಿಸಿ। ರಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಕೊಂಡು। ಕಾತ್ರಿಲದಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುವಾಗ। ರಯ್ಯ ...

ಳುವೆಂತು ಭೂಪಾಲನಾ ಶರಣ್ಯರಾದಿ ಕತೆರಿ ಸಿಬಿಳಲು। ಅತ್ತ ಶಾಲೆಗೆ ಪುಷ್ಪಕವನೇರಿಯಿತ್ತೆಲಾ ಸನ್ನೆಹಾದರೂ॥ ೫೮॥ ವೃ॥ ಮಹಾಶೈವನು ಪತಂಜಲಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ। ಸಾವಿರಕ್ಕಿಪ್ಪರಿಗೆ। ತೆರೆಯ ಮನೆಯ
...ರಮಸುಖದಿಂದ ಕೈಬಿಡಾ ದ್ರವಹಿಳ್ಳಿ। ಚಿಬದೆಂಬರದಲ್ಲಿ। ತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು। ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿಯೆನು ಬೇಕೆನಲು। ದೇವಾ ನಿಂಯ ತಾಂಡವನ್ನೋಡಬೇಕೆನರು ನಾನಿನಲು। ಹಾಂಗಿನ ಶ್ರೀ ಸುವಾಗ। ಕರಮ ಲೆಸಗ್ಗ
ಕೆ ಬುಕೆ ಬೂಯೆ ಸುರ ಢಮರುಗ ಢಣಾಢಣಾ ಯೆನುತೆ। ಕಾಲದ ಪೆಸಾಗಿಯಿಗಿಯೆನೆ ತಿರುಗುತಿರಲು। ನೋಡಿ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಾದೆ ಸಾಕೆನಲು। ಅಂತಂಗೆ ಕರುಣಿಸಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯಿದರೂ॥ ೫೯॥ ಕ್ತಿ॥ ಪಂಪಾಕ್ಷೇತ್ರ
ವಲ್ಲಿ ಕೆವೆಸುಯೋಗದಲಿ ರುಖಾಗ। ಪ್ರವಹೆಗೂರುತಾರ ... ವನ ಶಿವಯಕ್ಕೆ ಅಂಜಿ। ಮೆರುಪಿನ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಮು। ಶಿವನ ಯೋಗವ ಕೆಡಿಸಿದವಿಯರ ಮದಿವೆಯೊಗುವೆಂತೆ। ಯಾಧಿಭಾರಕಂದು। ರಾಯನ ಕಲ್ಗಡ
ಲು। ಆತ ಹೂಗಾಗಿ। ಪಂಚಬಾಣಾ ಹಿಂಡಲಾ ಸಿಯಲು। ... ನೊ ಸಲಿಸಂ ನೋನಿಂದು ಯಿಹಿ। ಆ ಭೂವಿಯಮೆಲೆ ತಾಂಡವಾಡಿದನೂ॥ ೬೦॥ ಕ್ತಿ॥ ಮಿಥಿಲಾಪುರದವಲ್ಲಿದ್ದ। ವಿರುಪಿನಾಯನ್ನು ರುಂಬರು।
ಶಿವನ ನಂಬಿ ಯಂ ನಾಂಗೋಹ ದವದಗಾರು ತಾನೆಂ ... ಬುದನೆಳ್ಳಿ। ಅವರಧರುಷನವಮಾದ ಬೆಕೆಂದು। ದಕ್ಷಿಬಲ ನಾವನ ಸುಜ್ಞಾನ ... ಂದಿಷ್ಟ ಜವಕಕೊಂಡು। ನಂಬಿಯಂಣಾ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿ
ನಾಂದು ನಾಷ್ಟ ವನಾಡುತ್ತೆ ಕೆಲಹಾದಿ ನವಿದ್ಧು। ಅವ ... ರಕರು ನಾದಿಂದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಾದರೂ॥ ೬೧॥ ಕ್ತಿ॥ ಕಂಕರಿಯ ಕರ್ತಯ್ಯ ನೆನೆಂಬ ಶರಣ ... ರಲ್ಲಿ ಹಾದಿ। ಕಂಕರಿಯ ಪುಣ್ಯ ಕಾಯಕವ
ಂದು। ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡುತಿರ್ಪು। ವಂದು ದಿ ನ ಕಂಕರಿಯ ದ್ವನಿಗೆ। ಶಿವನು ಕಣ್ಣಾದು ಸಂತುಷ್ಟಿಯಾದೆವೆಂದು। ಕಂಕರಿಯ ಕರ್ತಯ್ಯನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯಿದರೂ॥ ೬೨॥ ಕ್ತಿ॥ ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮನ ...
ಬಾಪ್ಪು ಕ್ತಿವನು। ಹಾಲತ್ತಿ ಮೆಯ ರಥದವಳೆ ಲಿಂಗಿಸಿದೆ। ರವ ಣಾನಿಗಿಯ ಮಾಡುವ ಗಾ। ವಿರ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು। ತಿಂಮನ ನವಿ ರವ ಣಾಗೆಯ। ಯೆನ ನೋಡಬೆಕೆಂದು ಹಾಗುತಿರಲು। ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ
ರಕರಸಿ ಬತ್ತೆ ನಕ್ಷ। ಯಿಂತೆ ಪ್ಪೆ ತ್ತಾಂ ಹವ ನೋಡದೆ ಹಾಗಬೇಡವೆನಲು। ಶಿವ ಭಕ್ತರು ನೋಡ ಬಾರದೆನಲು। ಆಗ ಅವರ ಕಾವಲು ಮಾಡಿಸಲು। ಪಾಲ್ಕುರಿಕೆ ಸೋಮನ ಸ್ಥಾನ ...ರವ।

ವೀರ(ಬ್ರ)ಹ್ಮಯ್ಯನು। ಚತ್ರದಿಂದವತರಿಸೆಲು। ಶಿವಮೆಚ್ಚಿ ವರಸಮಯವ ದೇವಂಗಿಸಿ। ನಂನ ನಮಯವ ಪೂಜ್ಜನೆ ಬೆಂದು [illegible]

ಶಿವಶರಣಾಯಿದನು॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀ॥ ಬಿಂಕೆಂಪ್ಪನೆಂಬಾವ ಶಿವಶರಣಾಗ, ಲಿಂಗದೇವು ಪ್ರಸನ್ನವ ಮಾಡುವಾಗ। ಶಂಕರಶಾ ಬಿಗನೆಂಬಜ್ಞನ ಬರಲು। ಲಿಂಗಕೆ ಹೊಸ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲು। ನಂನವರ ಜಿಂತೆಕೆ ಮಾಡಿದೆಯನಲು। ಶಿವನಿ ನೋಡಬಾರದೆನಲು [illegible]

[illegible] ದವರು। ನಾನು [illegible] ಪೆನುಲದವರೆನಲು। ನಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರ [illegible] ಶಿರಚ್ಛೇದನವ ಮಾಡಿದರು॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀ॥ ರಾಜ(ಬ್ರ)ಹ್ಮಯ್ಯನೆಂಬ ಶಿವಶರಣನು। ಶ್ರೋತ್ರವ ಮಾಡುವಾಗ। ಸುಮುಕರನಿಕ್ಕಿ ದೆಂಬಜ್ಞನ ಬರಲು [illegible]

[illegible] ಸ್ತುತಿಯನೆಕೆ ಭಿಷೆಯನಲು॥ ಲಿಂಗನಾ (ಶ್ರೀ) [illegible] ಮೋದಬಾರದೆನಲು। ಆ ಗಲಿಂಗವನಿಂದಿಸಲು। ಶಿಗರಾಜ(ಬ್ರ)ಹ್ಮಯ್ಯ ಜ್ಞನ ಶಿರಚ್ಛೇದನವ ಮಾಡಿದರು॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀ॥

[illegible] ನೆಂಡನೆ [illegible] ಜಿಂನ ನೈವೇದ್ಯವ [illegible] ಮುಮ್ಮಾಡಿ ಸಲು। ಇವರೆಂದರೆ [illegible] ಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿ [illegible] ಅವರಾಳಿಗೆ ಕಸ [illegible] ಮುಖಂದವರ। ಜಿಂನ ನೈವೇದ್ಯವನೆಲು। ಶಿವನೆದ್ದುವಂ

[illegible] ನಾಗಿ [illegible] ಮನೆಲ್ಲಾ ಸಂಹರಿಸಿ ಪೆಂದು। ಹಾಂಗೆಯೆ ಂ ಹಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹುಳಿಲೊಯಕ್ಕು ಬಂದು। [illegible] ನಕನೆಲ್ಲಾ ಸಂಹರಿಸಿ [illegible] ಮನೆ ನೈಷಾದರು॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀ॥

[illegible] ನಾದಿ ಪುಡ [illegible] ನೆಲಾಂಪ ಗಡು। ಗಂಧಾವತಿಪುರದಲ್ಲಿ। ನಾಂಗಂಧ ಶಿರಾಯ ನೆಹೊಂದಿತಿ। ಕಲಾವತಿ। ಅಕೆಯ ಮಗ ನಮುದ ಶೇಖರನು। ಕು ಬೇರನನೋಡುತಾ ನಕ್ಕೆ।

[illegible] ಜಲ (ಕ್ರೀ)ಡೆಯನಾಡುವಾಗ। ಜ್ಞಂತ್ರದ ಬಿಗನ ಕಂಡು। ನತಿಪಿದರಲು। ಅಗಸಾ ಕಾಕೆ ಕತಿಯಿಂದ [illegible]

[illegible] ಸಿದವನಡಿಪು। ಮಾನಿನಂತೆ। ಹಾಲನುನಾರಲೆಂ ಮಕಶಿ ಸಲು। ಅಗಸು ಯುದಷ್ಟೋಶೆಖರ। ನಿ: ಶ್ಯಾಪವಾರಿಂದ ಪೇನಲು। ಸಿದ್ಧರಾ

[illegible] ಮನಾಸಿ। ಶರಿರಿಯಾದನು॥ ೬ ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು। ಗೋಪಗನ್ನಸಾವ ವಚಿಯಲ್ಲಿ। ವಂದು ಸರಸ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು। ಸರಗಳ ಕೆಳೆ ಮತ್ತಡಿಯಲ್ಲಿ

ಮುನಿಗೆ ಜಲಕೇಳಿಯನಾಡುವಾಗ ತ್ರಿಪ್ತ ಬಂದು ನಿರೆಯ ಕದ್ದು ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಮರನನೇರಲು ಯಿವರು ನಿರಾಪ ವಮುಗಿ ಸಿಬರಲು ನಿರೆಂಬಾ ನಾಡೆ ಹೊಡುಕಿ ಕ್ಷೇತ್ರನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದ ಕಂಡು ನಿರೆಯ ಕೈಗಳು ನಿಂ
ಮುಂತೋನಿಯ ತಾಳಿದನೆ ಕಾತ್ತಿನೆನಲು ಮರೆಮಾಡಿದ ಕಯ್ಯ ತೆಗೆದು ತೋರಲು ನಿರೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರನೊ ೬೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಗುರುಶಿಷ್ಯರೆಂಬಿವರಿಬ್ಬರೂ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಆಶ್ರಮದಲಿ ಪಾಲಂಕಿಯೆಂಬ ಚಾಳವಿಪುದು ಅ
ಲ್ಲಿದ ವಸ್ತ್ರಯರು ಜಲಕೇಳಿಯನಾಡುವಾಗ ಶರ್ಮನೆಂಬವಮು ಪ್ಪನೆಡಾಗಲು ಆದೇವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿತಾನವ ಗುರುವಿಗೆ ಪೇಳಲು ಯಿಬ್ಬರೂ ಕಾಳ್ಗನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯೆರ ತಿಲಂಗಿ ಸುತಾದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವರು ಚೆ
ಡುವೆನಲು ನಿತಾಮರಗಳಾಗಿಯೆಂದು ಶಪಿಸಲು ಅವರು ನಮ್ಮ ಪಿರಿದ ದಕ್ಕೆ ಬಾಹುದೆಯೆಂದು ವಿಲಾಮೋ ಸಲೆ ನಗಾನಿಂಮೆಂದರು ಆಯೆಲ್ಲರು ಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮರಗಳಾದರು ಗುರುಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಹೊಸಳೆಗಳಾದರು
ಗಾ ಶ್ರೀ ವಜರನೆಂಬ ರಾಜನು ಚಿತ್ರಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಜಲಕ್ರೀಡೆಯನಾಡುವಾಗ ಮುನಿ ಕಂಡು ನಾಲು ಜಿವ್ಹಾ ಚಕನೆಯ ಮಾಡುವಗಾಂಡವ ಲು ಚಿ ಕ್ಷತ್ರವ ಮಾಡಬಹುದೆಯೆಂ
ದು ಶಪಿಸಲು ಆ ನಿರುಕತರಿಯಾಗಿ ರಾಣಿವಾಸ ಸಹ ವಾಗಿ ವಜರನತ್ತ ಶಾಲು ಜಿರಂಗ ಕತರಿಸಿತೊ ೬೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಹೆಮವಂತ ನಲಿ ವಿಶ್ವನಾಥಲಿಂಗದ ಮುಂದೆ ನಿತ್ಯ ನಿಲ್ಲಕೆಯೆಂಬಯ
ಕ್ಷಿರುನನಿಗೆ ಯರು ಪುನಾತ್ರ ಕಲು ಯಿನಿಲಕೆಯ ಪವನತಮುನಿಯ ಕೊಲ್ಲಕ್ಷೆ ಕರೆಯಲು ಆಕೆವರೆ ನೆನಲು ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಚಿರಪದಿಂದೆ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಟ್ಟು ಅತನಾಗ ನಮಗೆ ನಬು ನಮಗೆ
ದರಿಕೆ ನಮಗೆ ಧುಮಧನ್ನ ನಮಗವೇವ ನಿದ ನಮಗೆ ಅಪಿನ್ನ ನಮಗೆ ಶ್ರುದ್ಧಾವಲೋಕ ನಮಗೆ ತಾರಾಪಿದ ನಮಗೆ ಗೋಸ್ವಾರ ವಿಯು ಪೋ ಪೋರ ಮುನಿಯು ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿರಾಯವನಾಡುವಾಗ ಮುನಿ
ಕಂಡು ನಿ ಯಿನಿರೆಂಗೆ ನಿನಗೆ ಸುತಕವಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಿದನಗ ಹಾರಿಗೆ ಇಗಲ ಚಿತ್ರೆಯ ಮಾದನ್ನು ಬಳಿಕಲಿ ಪವ್ವತಮು ತಾರಾಪಿದನಲಿ ಚಂದ್ರ ಪಿದನೆಂಬ ಹೆಸರಿಂಗೆ ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ರಾಜ್ಯ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿರಲು ಅ
ತ್ರಗಾ ಶ್ವೇತಮುನಿಯ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಿಂನರದಂಪತಿಗಳು ಕೂಡಿವೆ ಕೂಡಲು ಗಾಂಧರ್ವ ಕಂಡು ಯಲಾ ದಂಪತಿಗಳಿರಾ

ಯಾತ್ರೆಯಾ ಮನೆವಲಿ। ಪತ್ನಿಗಳುಸಹಾಯವಿಕಲ್ಲದೆ। ನಿಜಸಂಗವಮಾಡೆಬಹುದೆ ಯೆಂದು। ಕಾಪವಶಾವಲು। ಪತ್ನಿಗಳಾಗಿ। ನಿಃಕಾಮವೆಂಬಿಗೆನಲು। ಲಿಂಗವಶಂವರ್ತಾವಿತ್ತೆನಲು। ಬಳಿಕ ಚಂದ್ರವಿದಬೆಂಪೆನೆಚ್ಚಿಂದಾಪತ್ನಿಗ
ಳ ಬೆಂನತ್ತಿ। ವಿಶ್ವನಾಥನಬಳಿಗೆತ್ತರಲು। ಅವರಲಿಂಗವ ಕಂಡುಮೊದಲಂತೆ। ದೇವತೆಗಳಾನಿವಾಗಳಲು। ಯಾ ಚಂದ್ರವಿಡಗೆ ಜಾತಿಸ್ಮರತ್ವವಾಗಿ। ಗುಡಿಯೊಳಗೆನಾ ಹೇನಾನೆಕಂಡು। ಯಿದು ನೆಂನ ದೇಹವೆಂದು। ಅದಯಾಂಗ್ರ
ಹಾಕು। ತೆಂನಾತ್ರಿಮಕ್ಕೆ ಹಾದನು॥ ಉ॥ ಶ್ರೀ॥ ಶಾಂತಸಂಬಮರವಲ್ಲಿ ದ್ವ। ಜಾತರೂಪರಾಜನ ಸತಿ। ಹಿಮಲತೆ। ಯಮಗ ಜಾರಬೂನವ। ನದುಗನುಶಾಂಭವಿ। ಯಾಕೆಯ ಸಾಂಥವ್ಯವಶಂದು। ಹಾಂಗಾದಿಮುರ
ದ। ರ್ಕ್ರಿಷ್ಟರತನ ತಂ। ರ್ವು। ಮಣಾರಥನು ಅಶಾಂಭವಿ ಯತನಗೆ ಸೆರೆನಲು। ಕಾಡವಿರಲು। ಯಾಕೆಯ। ತ್ರಾದರುಸಾದಿಸಿ। ಅಂದುಕಾಂಡು ವರುಂಟೆಯನಲು। ಅಲ್ಲಿ ವಬ್ಬ। ನಾತಂದೆನೆಂದು ಪಾಮವಂತ್ರನಲ್ಲಿ
ಗೆಹಾಗಿ। ರತ್ನಪತ್ನಿಯಹಿಬಿಕ್ಕಾಳ್ಳಲುನಾಂನನೆ ಕೆಹಾಯಿದಿ। ನಿನಗೆರತ್ನಗಳ ಕಾಡೆನೆನು। ಬಿಡಾಯನಲು। ನಿಂನಹಾಯಿದಲ್ಲದೆ ತಗದೆನಲು। ಆಗ ಪತ್ನಿ। ನಿಂನಕಾಯ್ವುವವಮಾಡಿವರೆಬಿ
ಕ್ಷಿಯಾಂಚನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು ರತ್ನಪತ್ನಿಯ ಶಾಂಭವಿ ಯಮವನವಲಿ ಬಿವಲು। ಆಕೆನಿರಾಕವನಾದಿ। ಚಂದವಾದವ ಶ್ರೀಯಕಂಡು। ಮೆಲೆಕನ್ನರಲು। ಅದು ಹಾರಿಹಾಗಿ। ಯ
ನ್ನಾರಥನಮನೆಯಲಿ ಸುಹವಿಹಾಗಲು। ಶಾಂಭವಿ ಯತಂದೆಯಾ ಮುಣಾರಥನು। ಆಕೆಗಾನಿಕಾವಿ ಸತ್ತರು॥ ಉ॥ ಶ್ರೀ॥ ಉತ್ತ ರದೇಶದಲಿ। ವಲವರಾಯನೆಂಬ। ಶಿವಭಕ್ತನು। ಗುರುಲಿಂಗಜ
ಂಗಮಕ್ಕೆ ನತ್ತಿಂದಮಹೋದುತ್ತಿರಲು। ವಂದುದಿನವನದ ಲಿ ನತಿಪತಿಗಳು। ಯಾಕುಲಿಯನಾದಿ। ಆಮೆಲೆನಿರಾಸೆವಾದಿ। ಹಾರಮಚೆಂದು। ಹಾವಕೆಯತ್ತಾಷ್ಟು। ಆವರಗಾಂಗಳ ನಿಷ್ಟು। ಜಂಗಮರಾ
ಧನೆಯ ಮಾಡಿ। ಪ್ರಸಾದವಸಲಿಸಿದಬಳಿಕ। ಅಲ್ಲಿಶಿವನುಪ್ರಸಂನನಾಗಿ। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಕರಕಾಂಡುಹೋದನು॥ ಉ॥ ಶ್ರೀ॥ ವಂದುದಿನಮಳಯರಾಜಯ್ಯ। ಲಿಂಗದ ಗುಡಿಗೆಬಂದು। ನಂನ ದೇಶದಲ್ಲಿ। ಲಿಂ

...ಮಾ ಹೊಯಿಲ್ಲದಾ ಯೆಂದು । ತೊಡಬೆಕೆಂದು । ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆಯ ತೆಕ್ಕೊಂಡು । ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಲು । ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುರ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ । ಪರಗಿರಿಗಳಲ್ಲಿ । ತೊರೆ ಕೆರೆ ರಿಷಿ ಆಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ । ಅತಿ ಕಾಡು ಕೆರೆಗಳು । ಹಂನೆರಡು ಲಕ್ಷ ದಿನ
...ಕಂಡು ಜೆಯ ಮಾಡುತಾದ ಕಂಡು । ಆ ಸಂತನ ಬಿಂದ । ಮಲ್ಲಯ ರಾಜಯ್ಯನ ತಹುವರು ಷವಂದು ಮಂದು ವರು ಷವಾಗಿರಲು । ಹೊಂಗೆಲಾ ನೋಡಿ ತಂನೆ ಮರತ್ತೆ ಬಂದು । ಮಂದು ದಿನಸ ತಿಯರು ನ ಪೊತ್ರ ಬಲ್ಲ ಕೆಲಿ ಗ...
...ತೊಂಕು ಮನೆ ಸ್ತೂಲಿ ಚಂದನ ಗಳ ಬೆರಸಿ । ಹಾಕುಲ್ಲಿಯ ಸಾಕ್ಷಿ । ಬಾಲಿ ಕಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ನೋಳ ನೆ ಪಾಕು । ಜಲ ಕೆಲ್ಲಿಯ ನಾಡಿ ಹಾರಗೆ ಬಂದುದು । ತೊ ರೆವನು ಷ್ಟು । ಪಸಂ ಗವಿಗೆ ಮಮಷ್ಟದಿಂದಲಿಂ ಗಪೂಜಿಸಿ । ಅ...
...ಗೆಡೆಲಿಸಿ ಕೊಂಡು । ಮಲ್ಲಯ ರಾಜಯ್ಯ ಕೈಲಾಸ ನೆ ಹೊದನು ॥ ೭೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಕೆ ಸಿಂಗರ ದಾಡುವ ನೋಡುತ ಷ್ಟಾಗುವಾಗ । ನೆಲ ತನೆ ಗಲ್ಲಿ ಕಕುಬ್ಬಿನ ಕಸದಲಿ । ಬಲ್ಲ ಮಂತ್ರೆ । ಕಂದಾಗಿ । ಶಿವ ಪತ್ರ ರಂತ್ರೆ ಬಾಗಿರ ಪ್ರಸಾದವಮು
...ಮೊಂಗೆ ಅಂಜಿ ಸಾಮ ಬಿಲು ಬಾಣಾಯ ಬಿರ ಸುಪಂತೆ । ಕಬ್ಬು ಮಲಿಗೆ ಗನು । ಹಾ ಪ್ಪುವಲಾ ಶಿವನ ಉತ್ಸಾಹ ದೆಂತೆ ರಿನಂತೆ । ಮ ರಗಲಿ ಹ ಲೂ । ಆಕಾಶ ಗಂಗೆಯಂತೆ । ಗಿರಿಯಿಂದ ಹರಿ ವರ
...ಗಳು । ಶಿವನ ಬಿಯನಿ ಬಾಯಿ ನೆ ಕವಂತೆ । ದಾಲಿ ರಬದ ಷಂ ಣಗನು ವಡೆ ವಿರು ವಲು । ಅವನ ವಕತ ಲೆಯಿಂದ । ತಾವ ಕೆಯ ಕಲಿ ವರೆ । ಹ ಗಲೆಂ ಮಸಾಬ್ಬಿದು । ನೆಯಿ ದಿಲ ಲಾದರೆ ಯರು
...ಗಾಳಿ । ಮ । ಹಂದಿ ದ ವನ ಮ ಬುರವ ಶ್ರೀ ತಾ ಕುತಿ ಕಲು । ನಂಬಿಯಂಣ ದೆವರು । ನಂತೆಸವ ಷ್ಟು । ವ ಕವೆಯ ರುತಾಲು । ಕಂ ಷಮ ಚಂದನ ಗಳಿಂದ ವಲ್ಲ ಕಯೆಲ್ಲಾ ಬ್ಬರು ವಿ ಸೋ ದ
...ವ ಬೆತಿ । ಬಾಲಿ ನ ಸ್ನಾಗ್ರ ಪಾಕು । ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪ್ಯವ ಮಾಡುವಂತೆ । ನ ತಿ ಪತಿ ಗನು ಬಟ್ಟೆಲ್ಲಿ ಯಾಡಿ । ಪಾಕದು ಬಂದು । ಲಯ ಗೆತ್ತಾ ಡಿಗೆ ಗಳ ತಾಟ್ಟು । ಅವರವ ನೆ ಗಂಗಾ ಮಹೇಶ್ವರರು ಸಹ । ವ ಸಿ । ಷಾನಿ ಸ್ಯ ಮ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರ ...
॥ ಶ್ರೀ ॥ ವಬ್ಬ ಜಾಯ್ಯನು ಶಂ ಮಲಿಗೆ ಕಡೆಯೆ ಹೋದನು । ಅದೆಂತೆನೆ । ವಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರಲು । ಬೂದಿಯಲ್ಲಿದ್ದಕು । ನಕ ಬಂದು ಹೋನ ಮೆಟ್ಟಿಯು । ಕುವಿ ಮಾತ್ರಿಯ । ನಾಂಕೆ ನಿಂದವಿಯಿಂ ಧರವದ ವಿ ...
...ಶ್ರೀ ॥ ಯಿ ವಕ್ಕುಪ ಗಡಿ । ವಂಗದೆಶ ವಲಿ । ಗುಜ ಬಲರಾಜನು । ಅಂಗಲಿ ಗೊಂದು ಮಲ್ಲೆ ಹಾರು ವಲಿಗೆ ದಾನವ ಕಾಡುವಾಗ । ವಿದ ಖ ದೇಶದ ಕುಂಡಿನಿ ಪುರದ । ಸುಶೀಲನೆಂಬ ಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು । ದಾನ ಕ್ಕೆ ಬರಲು
...ತಂನ ತಾನನ ದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿ ರಿ ಸಿ । ಅರಸುವ ನವಕಾ ದುಲ್ಲಾಗ । ನಿಂನ ಹ ಸುವೆಯ ವತ್ತು ಲ್ಲಿ ವಿ ಮಾಲೆ ಯಿಲ್ಲ ಹಾನ ವನ ಲ್ಲಿ ನೆನಲು । ಅರಸು ವಿ ಮಾತಿಯಿಂದೆನು ಕ್ರಂತೋ ಜನವೆನ ಲು । ಅವ ಕ್ಕೆ ಗಾಲಿ ಲನು ಕೆ ವಾ ...

ತಿಯ ನಿಂದಿಸಿದವನಿಗೆ। ಅವಂತುಮಂಗಳಸು। ಸಂಗಮಾನಿ ದರಿದ್ರವಾದಿ ತೊಂದಿಷ್ಟು। ಪಾನವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಾಗ। ಅರಸಿ ವರಾಣು। ಯಾತೆ ದಾನವ ಹೋಡಿಯವೆಂದು। ಶಿವಪದ ವಿಂದನನಲು। ಅವತರಿಸಿ ನಡಿದಾದನು। ಯಿತಂಗಸುಳು ಬಿಟ್ಟರೋತ್ತ
ಶುದ್ಧನ ಬಲ್ಲಾ ಪೆತ್ತಾನ ತುಂಬಿ ಹಿಡವನ ಬರೆಯು। ಮಬ್ಬುರತ್ನಸಿಹಾ ರತ್ನಸಿದು ಸ್ನಾನಲು। ಅರಣ್ಯನೈಷಾ ದೇವು। ಅಲ್ಲಿಯಾ ಬುದ್ಧನ್ನೆ ಲದೆ। ಅರಸು ಸ್ವರ್ಗವಿಗೆ ಹೋಗಲು। ಶೈವಾಲಶಾಯು ದರು। ಯವನಸಿ ತಿದು। ತಿ ಬ್ಬ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಬಿ ಬಿಳ್ಳಿ ತವನು। ಲು
ರಿಯಂ ಶಿವಕ್ಷೇಮ। ಯಾನೆ ಹಾತ್ತೆಗಿಲ್ಲದೆ ಶಳವವುಡಲಾ ರಿ ಯಾಗಶಾಯು ವೃಕ್ಷ। ಯುವರಿ ಬೃಕ್ಷ। ಕುಂಡಿನಿ ಮರದಲ್ಲಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳಲವು ನೆಗೆತಿರಿಕೆ ಶನಿಗೆ ಹೋಗಲು। ಅವಸಂದು। ನಿಂ ಮಸ್ತಕಾಲುವು ಗುಯಾಣೆನೆಯಾ ದಲಿ। ವಿಮಾನವ ನಿಂದಿಸಿ
ಸೋಯ ನಲ್ಲು। ಅಗಲ್ಪುಜ ಬಲಿತಾಸು ನಿಂದಿಸಿದೆನೆಂದು। ಅರು ದುಸು ಶಾಲಿಗೆನಮಸ್ಕರಿಸಲು। ಅವನುಯು ಬೃಹಿಗೂ। ವಿಷ್ಣು ಇಯಧರಿಸಲು। ಅವರಿಗೆ ಅವಯವಂಗಳು ಬರೆಯು। ಯುವೆಗೆ ನಂದನಾದ। ಶ್ರೀರುದ್ರ ಭಾನು ರಾಜನು। ಯುವರೆ ಸಂನೆ
ಮನೆಗೆ ತರತಂದು ಮಹಾನಿ। ವಂದು ತಿಂಗಳು। ಯುತ್ತುರಾದಿ ರಕ್ಷ। ಬಳ್ಳಿ ನೆಸುಳಿರ ನಮನೆಗೆ ನರ ಶಾಂತುಬಂದು। ಯುವರು ತಂಮದೆ ಶಿವಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೆಂದು। ಸುಕಲನಶ ಯ್ಯುವಿಮಾನ ಯನಿಡಿಸಿ ಬಲವ ಕಡಿಸಿ। ಜೆ
ದ್ರಭಾನು ರಾಜನಾಗಲು। ತಂಮ ಮುಕನೆ ಬರೆಯು ಮೋ ದಲಾಗುತಿದ್ದ ರತ್ನನನು। ಯಾತನಹ। ನಾನೆಯ ವಿಮಾನಯನಂದು। ರತ್ನ ಸೆಜನವ ಇದು। ಸು ಜಬಲಗೆವ ಪುಷ್ಪ। ತಾನು ವೃಕ್ಷ ಪದವಿಸೆ ನವ
ನಾಗಸೆತಿ ಪತಿ ಗೆಸು। ಯಿನೂತೆಯ ಧಾರಣಾದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಲಾ ಸತ್ಯಶಾವತ್ತು॥ ೭೩॥ ಶ್ರೀ॥ ವಬ್ರಹೋ ಬೃಹ್ವಾಧನು। ವನದಲಿರು ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಶಿಕ್ಷಲು। ಅವತಾರಿಯವ ನಿಂದೆ ದು। ಶಿವನ ನಾರಳ್ಳಿನೆ ವೃಕ್ಷಲು। ಬೆಂ
ಕೊಯ್ಯಾಡು ಮಾನಗೆ। ಶಿವಾದಯಾಂದಿಯ ಮೆಂತೆ ಬಿಡಲು। ಅದರ ಸ್ಥಾನೈವ ರಿದಾದಿಸಲು। ಅಶುನನವನ ಪ್ರಾಣಾವ। ಧನಂತರು ಯಮೆನ ಬಳ್ಳಿಯ ತ್ರಿಕಸಲು। ಯಿ ಮರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಧರಿಸಿದ ಶಿವಿಂದ। ದುದ ಸಂನ್ರಹ। ಹೋಗಲಾಯ
ಧಮಹಾಯಸು ಜ। ವಿಮಾನ ಗ್ರಿವ। ಪಾಶಪಾನಾಲಿ। ಶಿಲಾಪಾನಾಲಿ। ಶಾಲ್ಮಮತ್ತು। ಘೋರ। ಮಹಾರಕಂಬು। ಯಾನಂಮದಲ್ಲವಾ ಯುಗಲಾಲ್ಲಗೆ। ಹಿರಿಯದವಾಯು ಯೆಂದು। ಲಾಲಂಬಲನಂ ಬಡಿಸಿ ಸರೆನಿಂದ ಯಿರಿಸಿದಶ॥ ನ॥ ಶ್ರೀ। ಯುವ
ತುವಗತಿ ಧ। ವಿರಾಜಿದೆ ಶದಲಿ। ಅತಿಮಂದನಂ ಬರಾಬಿಯುತ್ರ ನು। ಬಿ ಬಿಂಯುಲಿ ಕಿಡುವಾ ನರುದ್ರಾಕ್ಷೆ ಸಿಕ್ಕಲು। ಅದವ ಬ್ಬ ಶಿವ ಸಾಕ್ಷನವು ಗನಿಗೆ ಸಾದಲು। ಅವ ತಂನ ತಂದೆಯು ಶಯ್ಯ ಬಾಜಲು। ಅವ ಧರಿಸಿ ಕಾಂಬಿ ರಲು। ಬಳಿ
ರವ ಅತಿಪಶು। ಮಾತವಾಲು। ಅವನಯುಧನಂತರಾ ವ್ಯಾರಗ। ಶಿವಧೋಂತರು ಬಂದು। ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ರಾನವ ಮೆಡಿ ದನು। ನಿಮಗೆನು ಕಾರಣಾವೆಂದು। ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಂದು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯ್ದರು॥ ೭೪॥ ಶ್ರೀ॥ ವಂದು ಯುಗ

[illegible] మనసె యమ మని పురన్న బందు। వీర। మహావీర। శారవ। మహా [illegible]

[illegible] దమునే జంగమప్రియుగారలు। యమునకుడే। యేలరినిందనేలు॥ యువనిగె బహు [illegible]

[illegible] విల్లవె యెందుకేలు వంతేలు జ్జరి సలు। నరకప్రా నొసగలునెళ్లి [illegible]

[illegible] రవ సిద్ధరామేశ్వరను దేవరు। బిల్లేశ బొమ్మయ్యన। శిష్య నమాడికొండిరలు [illegible]

అవెతుల తోరామయ్య। యాత్రె సావిరకాదనేనలు। [illegible]

[illegible]

ತಂದು ಶಿವಂ ಬಾಷ್ಪದಿ । ನಿಂನ ಸತ್ತಿಕ್ಷೆ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಗೃಹವು ನಿಂಮ ಬಳಿ ನಿಹಾಗಿ ಮಂ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ದೇಶವ ಪಡೆಯಲು । ಶರೀರದಲಿದ ಪಾಪಗಳು । ಕಾನೆಯ ರೂಪಾಗಿ ಹಾರಿ ಪೋದವು । ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸತಿ ಪತಿಗಳು । ಸಂತೋಷದಲಿದ್ದು । ಕ್ಷೇತ್ರಾಸ ಕೆಯಾ ದರ್ಶನಗಳ

ಶ್ರೀ ॥ ಎಂವಪ್ಪಿಶಿಂಧ್ರನು । ಬೆಸಾಯುವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು । ದಾರಿಯ ಬಡುಕೊಂಡು ಬದುಕುತಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ವ್ಯಾಧಿ ಬಂದು ಸಾವಗೆ । ನಿಮಗೆನು ಗತಿಯೆಂದು ಮಕ್ಕಳು ಕೇಳಲು ಆ ರೋಗನಾಶಕ ಮಾಡಿ ಬದುಕಿಯನಲು । ಅವ ಮಾಳನೆ ಹಾರ ನಮ್ಮ ದಮ್ಮ ಹಾರ

ಗಣಂಗಳ ನೆನೆದ ಫಲವಾಯಿತೆಂದು । ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯಿದರು ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಎಡ ದಕ್ಷಿಣ ಪಗದ ॥ ಗೌತಮಿಂಬ ತೀರದಲಿ । ವ್ಯಾಧ ಸಂಭ ಬೇಡನು । ದಾರಿಯ ಸುಲಿ ಹೋಗ । ಲೋಹ ರಕ್ತ ಪ್ರಹರವೆಂದು । ಹೊಡಿಕೊಲ್ಲುಯೆಂದು ಸಡಿದು ವರ್ತಿಸಲು । ಅವ ಮತ್ತವಾಕ

ಲು । ಹರಹರ ಯೆಂದು ನೆನೆದ ಕಾರಣ ಬಿಂದೆ । ಪ್ರತಿ ಪ್ರಾದೆಶದ । ವಿಧ್ಯುಮ್ನ ರೆರಾಜನ ಮಗನಾಗಿ । ಸಿದ್ಧ್ಯುಮ್ನ ನೆಂದು । ಹೆಸರ ಕರೆದರೂ । ಬಳಿಕ ವಸುಂಧಾನದ ಸ್ವರ್ಗಗಳ ಮಾಡುತಿರಲು । ನರ್ಮದೆ ಯಲಿ ಶಿವ । ಜಲೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ದೇವಸಮೀಪದಲಿದ್ದ ಲ

೧೩ ನೋಡಿ ಬಂದು ಮುನಿ ನೋಡ ಬಂದು । ಅವನು ಪಜಾರವಸ್ತ್ರ ಕೊಂಡು । ನಿನಗೆಯು ನರ್ಮದ ವಲ್ಲಿ ಶಿವಂ ದು । ಹೋಲಿ ಹಾಗಲು । ಉತ್ಸಾಹದ್ಯುಮ್ನನು । ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದನು ॥ ೧೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಗೌತಮಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ । ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ಲಿ

ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು । ಧರ್ಮದಲಿ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ । ಮರಣ ಬರಲು । ಯಮ ಪಾಶ ಹಾಕಿಯ ತೆಂಬಲು । ವೀರಭದ್ರ ದೇವರು ಮೊದಲಾದ ರುದ್ರಗಣ ಬಿಕ್ಷರರು । ಯಮನ ಹಿಡಿದು ಶಕ್ತಿ । ಕಾಲು ಪಾಗಸ

ವ್ಯಾನು । ಸಂನಮಗ ನಮ್ಮಯ ದೇಶಿವ ನಕ್ಕಾಗೆ ಪಾಶಿವ ಹಾಕಿ । ವ । ಯಂಸು ಬಿಡಿ ಯಾನಿಪ್ರಾಣದು । ಬಿಡಿಸಿದನು ಯುಕ್ತ ಶಿವನನು । ಗಣಾಕ್ಷರರು । ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದರು ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶಿಗುವಿ ನನವಿ ಶಿ

ಲೆ । ಯಮಗ ಪಾಶರನವು ನಪ್ರಾಣಗೆ ಯಾತನೆ ಮೆರುವಿ । ನಸತಿ । ಧರಣಿಂಬ ಮಂಗಳ ಪಾದ । ಪತಿಯು ಸತಿಯ ಹೊದ್ದಿಸೆ । ಹುಯ್ಯನೆಯುಮ ಗಮನ ಕೊಂಡ್ರ । ವಿನಪ್ಪತಿ ಹಿರಂಬಡವಿ । ಉಬ್ಬರೂ । ರಾಯ ಡಿಪುರದಲಿ ವನದಲಿ । ರ

ಪಟ ಮಾಡುವಾಗ । ಶಿವಮೆಚ್ಚಿಂತನು ಬೆಕೆನಲು । ಮಗಬೆಕೆನೆ ಲು । ಹದಿನಾರು ವರುಷ ಬದುಕುವ ಬಲ್ಲವ ಬೇಕಾ । ನೂರು ವರುಷ ಬದುಕುವ ಹೆಡ್ಡ ಬೇಕಾಯನಲು । ಹದಿನಾರು ವರುಷದ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಬೇಕೆನಲು । ಅಂತೆಯನೆ ಪುತ್ರ

ಲು । ಬಳಿಕ ಹದಿನಾರು ವರುಷಕೆ ದೇವತಾ ಶೃಂಗಳ ಪರಿಪಿ । ಸುಖದಲ್ಲಿರುವಾಗ । ಆಯುಷ್ಯ ತೀರಿತೆಂದು ಮಲಂದೆತಾಯಿಗಳು । ಅಳುತಿರಲು । ನಿಲಿಸಿ । ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು । ಯಮ ಬಂದು ಪಾಶ ಹಾಕಲು । ಶಿವನಿಯೆಂದು ಮಾಬವೆಯು ಪ್ಪು

ಲಿಂಗವನಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು । ಶಿವನು ಯಮನ ವದು ವೆದಹಿ ಮೂರ್ಛೆ ಗಂಡ ಯಾಮೆಚ್ಚಿದ ಬೆಡೂ ಯನಲು । ಯೆಂದೆಂದೂ ಹದಿನಾರು ವರುಷದ ಪ್ರಾಯವಾಗಿರು ಲಾ ದಕ್ಷ ಪ್ರಿಯನಲು । ಹಾಂಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೆಂದು ವರವ ಕೊಟ್ಟು । ಶಿವನು ಹಾರರೂ ॥ ೧೫ ॥ ಶ್ರೀ ॥

ಉಂಮಸಿದ್ಧ ರಕಥೆ । ಚರಪತ್ರಿಯೆಂಬ ಸಿದ್ಧ । ಮೂಲಿಕೆಯ ಮದಿಮಾಡಿ । ಲಾಹದ ಮೆಲೆ ತಳಿದು । ಚಿಂನದ ಮೂಲ ಮಾಡಿಸಿ । ಮೂಲಾಗಿ । ಬೆರಸಿ । ರಾಸಿಯ ಮಾಡಿ ವಿನ ಕವಧರಿಸಿ । ಅದರ ಮೆಲೆ ಸಿದ್ಧನಂತೆ ಕುಳಿತಿರಲು । ನೋಡುತ್ತ

ದಕ್ಕೆ ಲಾಸ ಬರು । ಅವತಿಗೆ ಮಳಲ ಗೊಷ್ಠರೆ । ಅದರೊಳಗೆ । ಚಿಂನವಿರಲು । ಯವಡಾದ್ಧ ಸಿದ್ಧನೆನಲು । ಯಿದಕೆ ಚರಪತ್ರಿ ಸಿದ್ಧ ಬಂದು । ಯಿದಕಲಿಸೆಂದು । ಬಾಜ ಸಕೊಳಲು । ಅವನಿಂ ನಸಿದ್ಧಿಯು ಮೊದಲು ಕಲಿಸೆಂದು

ಕಲುತಕೊಂಡು। ಅವನ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಪೋಗಿ। ಕಲ್ಲಿನಿಸಿ ತಾ ಮಾಡಿದ ಕೆಯ ಕತ್ತೊಂದ್ದು ಕೊಂಡು ಬರಲು। ಶ್ರೀ ಜನೆಂದು ಮತ್ತಿಲ್ಲದು। ಚರಪತ್ತಿ ಸಿದ್ಧನಾಚಿಕೊಂಡು ಪೋದನು॥ ೮೫॥ ಶ್ರೀ॥ ವಾಲುಮರದಲಿ। ಪದ್ಮಾವತಿಯೆಂಬ ವೇಶಿಯ ತಂ

ಪೋ ಮದನನೆಂಬವನು ಜೂಜಿನಾಡಿ। ಕೋಲ್ಲಿಗ [illegible] ತು ಬರಲು। ಬುಳ್ಳಿತವಂದುದಿನ। ವಜ್ರಪಂಜರನೆಂಬ ಸಿದ್ಧ। ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು। ಆಕೆಯ ತಂಮಗೆ। ಮಂತ್ರದಿಂದ। ವಜ್ರದ ಕೋಲ್ಲಿಯ ಮಾಡಿ। ಕಾಡಲು। ಆವ ಕಾಲ್ಲಿಗ

ಳವಾನಗೆದ್ದು ಬರು। ಅದ ಕಂಡು ಪದ್ಮಾವತಿ। ಯೀ ವಜ್ರದ ಕೋಲ್ಲಿಯು ಮಾಡುವ ಮಂತ್ರವ ಕಲಿಸಿನಲು। ಕಲಿಸಿದ। ಆಗ ವಜ್ರಪಂಜರ। ಸುವರ್ಣವ ಮಾಡುವುದ। ನನಗೆ ಕಲಿಸಿನಲು। ಆಕೆಯು ಂನುವ ಜ್ರದ ಕೋಲ್ಲಿಯ ಮಾಡಿದರೆ। ಚಿಂನವ

ಮಾಡುವುದ ಕಲಿಸಿನೆನಲು। ಅವ ಕೋಲ್ಲಿಯ ಮಾಡಲು। ಆಗ ವಿರಲು। ನಿಂನ ಮಂತ್ರದ ಸಿದ್ಧಿಕೆಟ್ಟಿತು। ನನಗೆಯೂ ಹಾಂಗೆ ಆದಿತೆಂದು। ಕಲಿಸ ವಿರಲು। ಸಿದ್ಧ ಆಚೆ ಪೋದನು॥ ೮೬॥ ಶ್ರೀ॥ ಪತಿಯೆತ್ತನೆಂಬ ಸಿದ್ಧ। ಬಾಯಲಿ ಹಾಂನಲು ಗುಳುದ ಬಲ್ಲ।

ಸಾಮಗಾನನೆಂಬ ಸಿದ್ಧ। ದೇಹವ ಸುವರ್ಣವ ಮಾಡ ಬಲ್ಲ। ಹಾಂ ___ ಸುಗಳ ಸುಗಳ ಬಲ್ಲ। ಹಾಂಗಾಗಿಯೂ। ಪತಿಯೆತ್ತಗೆಯೂವ ___ ಸಿದ್ಧಿಯ ಬಲ್ಲೆಯೆಂದು ಕೇಳಲು। ಅವ ಸಾನ ದೇಹವ ಸುವರ್ಣವ ಮಾಡಬಲ್ಲೆನೆನಲು। ಸಾ

ಮಗಾನನು। ಅದನ ನಗೆ ಕಲಿಸಿನಲು। ಯುವ ಮೊದಲು ದೆ ___ ಹವ ಸುವರ್ಣವ ಮಾಡುವುದು ಕಲಿಸಿನಲು। ಅವ ಕಲಿಸಿ ಬಲ್ಲಿ ಕದೇಹವನ [illegible] ಭ್ರನವ ಮಾಡುವುದ ಕಲಿಸಿನಲು। ಪತಿಯತ್ತು। ನಿನು ಮಂತ್ರವ ಪ್ರಕ

ಕಿಸಿ। ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡೆ। ಹಾಂಗೆ ನಾನು। ಸಿದ್ಧಿಯ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡೆನೆಯೆಂದು ಕಲಿಸದೆ ಪೋದನು॥ ೮೭॥ ಶ್ರೀ॥ ಖಪ್ಪರನೆಂಬ ಸಿದ್ಧ। ಸಿದ್ಧಿಯ ಬಲ್ಲ ನೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ। ಪಣಾಂನ ಲಾಪುರಕೆ ಬಂದು। ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನ

ಯೆಗ ಕಂಡಲು ಹಿಲುತಿರಲು। ಅದರೊಳಗೆ ಖಪ್ಪರನ ಂದು ಮೂಲಿಕೆಯ ಹಾಕಲು। ಅಗ್ನಿ ನಿರಾಯಿತು। ಆಗ ಶಿಷ್ಯ ರೇರಾಮಯ್ಯಗೆ। ಖಪ್ಪುಸಿದ್ಧ ಹಾಮೆ ದಗ್ನಿಯನಿರವ ಮಾಡಿ। ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು। ಶಿಷ್ಯನಕಯ್ಯ। ಲೇಂ

ಮ ಮೂಲಿಕೆಯ ಹಾಕಸಲು। ಮೊದಲಂತೆ ಉರಿಯಲು। ಅದ ಕಂಡು ಕೆ ಖಪ್ಪರ। ನಿಂಮ ಗುರು ಉಬ್ಬಂದು। ನಂನ ಕೂಡೆ ವಾದಿಸಲೆಂದು। ಕೂಡಸಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಡಾಂಬಿಯ ಮಾಡಲು। ಆರಾಮಯ್ಯ। ನೊಸಲ ಕಂಣಿನಿಂದ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸುಲ

ಖಪ್ಪರಯು ವರಪಾದಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಪ್ರಾಣಾವ ಪಡೆಯಲು। ಖಪ್ಪರನಾ ಚಿ ಪೋದನು॥ ೮೮॥ ಶ್ರೀ॥ ಜಾಲಿಕಸಿದ್ಧ। ನಿರಮೆವೆಬಂಕಿಯಂತೆ ಉರಿಯ ಬಲ್ಲ। ನಿತ್ಯನಾಥನು। ಸಮುದ್ರವನಾಗ ಬಲ್ಲ। ಯಿತನು। ಜ್ವಾಲಿಕಸಿದ್ಧ।

ನಿರಮೆವೆಉರಿಯ ದ ಕಲಿಸಿನಲು। ಅವನಿಸು ಸಮುದ್ರ ವಾಗೆನಲು। ಯಿವಕ್ಕೆ ಮೂಲಿಕೆಯ ಹಾಕಿಯೆ ಬ್ಬಿಸುವರೆನಲು। ಅಮಾತಿಗೆ। ಜ್ವಾಲಿಕಾಸಿದ್ಧ। ಮೂಲಿಕೆಯ ನಾಹಾಕೆ ನೆನಲು। ಅದ ಅವನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು। ತಾ ಸಮುದ್ರವಾದನು। ಆಗ

ಜ್ವಾಲಕಸಿದ್ಧನು। ಯಿವನು ಸುಜ್ಞಾನದರೆ। ನಂನ ಸಿದ್ಧಿಯ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು। ಮೂಲಿಕೆಯ ಹಾಕದೆ ಪೋದನು॥ ನಿತ್ಯನಾಥಸಿದ್ಧನು ಪ್ರವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟು ಪೋದನು॥ ೮೯॥ ಶ್ರೀ॥ ರತ್ನಹಾಷನೆಂಬ ಸಿದ್ಧ। ಕ್ಷಣಿಯ ಮಾಡಿದರೆ।

ಬಾಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಬಿಳುವಂತೆ ಸಿದ್ಧಿಯ ಬಲ್ಲ। ಯಾತ್ರದೆಶಾಂತರವ ಮಾಗಲು। ಅಲ್ಲಿಪ್ಪ ಅರಸು। ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರ ನಿರುತಂಬ ಬದರಲು। ಅದರ ತತ್ವ ಷಕಂಡು। ಯಿಂತಾ ಶಕ್ತಿ ನಿರಿಕ್ಷೆಯುಳ್ಳವೆಂದು ಅಣ್ಣದವ ಶಕ್ಷಿಸಲು। ಮಳೆ ಬಾದ ಕಿತ್ತಂಬುತ್ತಿಹ ಮದ

ಬಿಸಬಿಸುತ್ತಿದೆಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸಿ ಗಾಂಡು ಪಾಯವ ಹೇಳ್ವೆನೆನಲು। ಅಗ್ನಿ ಅಶ್ವಸು ಬಂದು ಕೋಳು। ಯಿ ದಕ್ಕೆ ಮೆಹ ರಂಜಿಗವ ಮಾಡಿ। ಮಳೆಯ ಕರಸಲು। ತುಂಬಿತೆನಲು। ನಿನಗಾಗವ ಮಾಡೆನಲು। ಆಗ ಮಹಾ ಮೇಘ ರಂಜಿರಾಗವ ಮಾಡಲು।

ಮುತ್ತೆ ಕ್ಷಿ ಬಂದು ಕರಿತ್ತುಂಬಿ। ಕೆಸ ಬಾಳ್ಳಿಗೆ ಪಾತಾಳ ಕ್ಕಿಳಿದು। ರತ್ನಮೊಹದ ನಾಸ ತುಂಬಾದನು॥ ೯೧॥ ಶ್ಲೋ॥ ವ್ಯಾಳಿಯೆಂಬ ಸಿದ್ಧ। ಭಿಲ್ಲಯ ಅರಸಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಭಾವವ ಮಾಡಿ ತೋದಬಲ್ಲೆನೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸು। ನಾನು ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದು [illegible]

ಪ್ರಾರಂಭದ ಯೆತ್ತಂ ನಾವೆಯ ಕಾಪ್ಪರಿಗೆಯ ತಾಸಿ। ಆ ಧರಲಿಸುವಾತರ ವಜ್ರಕಾಗುಸುವ ಮಾಡಿನೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸು। ನಿಮ್ಮ ನಿತು ಶಕ್ತಿ ವಾದರೆ ನಾಸವಾಶ್ಚಿ ತೆನೆನಲು। ಆವ ಮೊತಿಗೆ ಸಿದ್ಧನೆಂದನು। ನಾಶವ [illegible] ತರೆಗಳಿಗೆಯ ಹಾಕಿದ [illegible]

ವೆನಲು। ಶ್ರೀಗಿರಿ [illegible] ಗಳ್ಳಿಗೆ ಯತ್ತಿಕೊಂಡು। ಆ ನಾಹ ಕೆನೆನಲು। ಸಿದ್ಧನ ಸ್ವಾಪ್ಪರಿಗೆಯ। ಶ್ರೀಕಣ್ಣರಿಸಲು। ಅವನ್ನೆಲ್ಲದೆಲ್ಲ ಗೆ ಯೆಲ್ಲಾ ತವಮಾನುಗುತ್ತ। ಯಿರುತಾದ ಕಂಡು ಹಾದರು। [illegible]

ಪ್ರಭಾಕರೆಲು। ಸ್ವಾಳಿಸಿದ್ಧ ಬಲ್ಲಿಯ ಸಂಗ ವಾದನು॥ ೯॥ ಶ್ಲೋ॥ ಶಾರಾಂಭಸೆಂಬ ಸಿದ್ಧ। ಶಾಳಿಗೆಯ ಗುವಾಗ। ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಪ್ಪರಾಜ। ಒಮ್ಮೆ ತುಂಬೆ ಕೆರೆಯ ಕತ್ತಿದರು। ಬಡಿದು ಮಾಗು ತೆರಲು। ಅದ ಕಂಡ್ಡು ತಾರಾ

ಂಭ ಸಿದ್ಧನು। ಯಿದರೆ ನಾ ಕೆರೆಯ ಶತ್ರು ನಿ ಬಿಡುವರೆಂಯ ನಲು। ಅಳಿದ್ದವರು। ಯಿದನ ಮಾಡಿದರು। ನಿಲ್ಲದೆನಲು। ಯಿದಕ್ಕೊಂಡು ಪಕ್ಷ ರವ ಮಾಡಿದ ಕರೆಂತಿರೆ ಅತ್ತೆನಲು। ಅತ್ತಿಯ ಅರಸು। ಆದೆನೆನಲು। ಯಿ

ದಿರುತ್ತಮಾಡುವರದ್ದವುಲ್ಲದನಿ। ಮಂ ನಾ ಹಾಕಿರಲಿ ತಿತೆನಲು। ಯಿಭಗೆಯು ದಿರು ರಾಮ ಬಿಡುವ ಕಂಡು। ನಿನಯೆ ನಿಯ ಅಮಲಗಿಲಾ ಬುದ್ಧರೆ। ಹಾಂಗೆ ಮಾಡವೆನೆನಲು। ತಾರಾಂಭನು ಅಕ್ಷಮಲಗಂ। ಅ

ಗನು ಸೆರೆನಮಾಡಿ ಪ್ರಮುಗಂ ನಾ ಯತ್ನ ನಿದ ಸ್ವಾ ಅಯಸ್ತು ವಾ ಗಲು। ಕೆರೆತುಂಬಿ ಸುಬದ್ಧನೊ॥ ಲಿದನು॥ ೯೨॥ ಶ್ಲೋ॥ ಮತ್ತೆಂದ್ರ ನಶ್ರೀಪ್ರ ನಾಗಾರ್ಜುನನು। ಶ್ರೀ ಗಿರಿಯ ಮೆರುವಿನಂತೆ। ಚಿಂನವಮಾಡಬೆಂದು। ಯಿ

ಅಪ್ಪೆ ಗುಳಿಗೆಯ ಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು। ಆ ಹಾಗಳಿವ ಸುವಿಷ್ಣು ಬಿಗೆಂಧನು। ಅದು ಚಿಂನವಾದ್ದರೆಯಲ್ಲ ಕವಿದಾದಿತು। ಅವನವರು ಸಿಂದುಕಲಹವು। ಲ್ಪ್ರಸಾದಿ। ನಾಗಾರ್ಜುನನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು। ಯಿದೆನೆನಲು।

ನಿನಗೆ ರಹಕೆ [illegible] ತಲೆಯ ಹಾಯಿ ದರೆ ಹರಿಯದೆಂದು। ವಿಷ್ಣು ನಿಂನ ಬಾಯೊಳಗೆ ನಾ ಸುಳಿಗೆ ಯಿರಲಾಗ ದೆನೆನಲು। ಅವಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಳಿ ಗಿಷ್ಟುತಾಂ ದುಳಿಯಲು। ಆಗ ಚಕ್ರ ಬಂದಿದಲು। ನಾಗಾರ್ಜುನ

ನೊ [illegible] ಗಂಧವರ್ದ ಮಾಗುತ್ತ। ಪಾಳಿಯಾ ಜೆಯ ಪಪ್ಪ [illegible] ದಲಿ ಬಳಲು। ಅವನ ತ್ವಾಕದನು॥ ೯೩॥ ಶ್ಲೋ॥ ಲಾತ ಕೇಡಿ ಕದಲ್ಲಿ। ಸಿಂಧು ಶಿ ಖರಿಂನೆಂಬ ಚೆತ್ರ। ಕಳಿಯ ಮಂಡ ವೆ

[illegible] ಶಿವಶರಣರ [illegible] ಬಮೂಲಿಕೆಯತೆರುತಾದಕ್ಕೆ ಹಾಗಲು। ಅಲ್ಲಿ [illegible] ತೆರನಾದದೆ। ಪರುಷ [illegible] ದೇವರ [illegible] ನಿಜ್ಜರ [illegible]
ಕ್ಕೆಳಯ [illegible] ದಲಾರದ [illegible] ನಿತರಾದಿ ಹಾದರು॥ [illegible] ಬಿದನ್ನಾಯುಲಿಂಗವಾದಕ್ಕೆ [illegible] ವೇ॥ ನಂಬಿಯಣ್ಣ ಪರವೆಯರು। ವನ [illegible] ನಕ್ಕೆಹಾಗಿ। ಮುಕ್ತಿನಮಂಟಪದಲಿ। [illegible] ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿ [illegible]
[illegible] ಸಲಿಸಿ। ಮೂರನೆಯ ಜಾವದಲ್ಲಿ। ಮೂವಡಗಣಯ್ಯಲ್ಲಿ। ದೇವಲೋಕದ [illegible] ನಾಗಲೋಕದ ಮಲ್ಲಿಗೆಗಳ। ಉರುವಂತಿಗೆಗಳ [illegible] ಮಡಿ ನಿರೆಯ ಮೇಲೆ। [illegible] ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದಬಳಿ [illegible]
ವೆಯರು [illegible] ದೆಲಿಂಗಪೂಜೆಯ [illegible] ನಲು। ಆಗ [illegible] ದೆವೆ [illegible] ಅದ್ದೆ। ಹೀಂಗೆಪೂಜಿಸುವಿರನಲು। [illegible] ಕೆಯಲಿ [illegible] ಲಿಂಗವನ [illegible] ನಲು। ಹೀಂಗಾದರೆ [illegible]
ದೇಮದೆಶರು ಹೆನಲು। ಹೀಂಗೆಯೆ [illegible] ದರಾಶಿಯ
ಯಂದೆಯಮೆಲೆ। ಲಿಂಗವೆಂಬ [illegible] ದಿಂದ [illegible]
ದು [illegible] ಯಂತ್ರ [illegible] ದರಪಾಲಮರಕ್ಕೆ। [illegible]
[illegible] ಶಿವ [illegible] ಸಿ। ಕಂಡನಾಯವೆನಿಷ್ಟು [illegible] ಬರ
[illegible] ಲಿಂಗದ [illegible] ಪೀಸಿರಲು। ಆಗ [illegible] ಸಲು। ಲಿಂಗ [illegible] ರುವೆನೆಂ ಮಾಜನ [illegible] ಮೆಯತಾ ಅಲು। ಆಗ [illegible] ನಾ ಸಜಂನ
ವಮಡಗಲು। ಅದು ಲಿಂಗವೆತ್ತೆಯುತು। ಅದಮೂಜನ್ನೆ [illegible] ಪ್ರಸಾದವನಲಿಸಿ॥ [illegible] ಸುಖದಲ್ಲಿ [illegible] ಲಾ [illegible] ದರು॥ [illegible] ಹೀಂಗೆಮತಾಂ
ಗಸ್ವಮುನಿಬರಲು। ಅಲ್ಲಿ [illegible] ವರು। [illegible] ಧಾರಿಗನ್ನು। ನಂಮಮ [illegible] ರವಹಾಗ [illegible] ನಲು। ಆಗಲಾ [illegible] ಯುತೆಬರಿದು। [illegible]
ಲು। ಅಗವೃಷ [illegible] ನಮಿಸಿ। [illegible] ನಿರಯೆನುಶಾರ [illegible] ಬಂದೆರೆನಲು। ನಾಯ [illegible] ವಿಷ್ಣುವ [illegible] ಸುಲದಕ್ಕೆಬಂದೆವೆನಲು। ಆಗ ವಿಷ್ಣು [illegible]
[illegible] ಅರಿಗಹಾಗಿ। [illegible] ದಿಂದೆ। ಅವಿಷ್ಣುವಹನವಿಂದೊತಲು। ಲಿಂಗರೂ [illegible] ಹಾಗಲು। ಯುತು। ಯುದವೃಷ್ಟವರು ಕಂಡು। ನಂಮರಂಗನಲಿಂಗ [illegible] ಮಾಡಿದನೆಂದು। [illegible] ವಕ್ಕೆ ಬರದು। [illegible] ಅಗಸ್ತ್ಯ [illegible]
[illegible] ನಲು। ಪ್ರವರು ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ [illegible] ದವಶ [illegible] ವರಮಾಡಿ। ಅಮುನಿತಂನಾ [illegible] ಮಕ್ಕೆ [illegible] ದನು॥ [illegible] ಯಲಾ ಸಬಂದ [illegible] ನಾಂಗಸುಮತ್ಯ [illegible] ಹಾಗು [illegible] ನವಬ್ಬ [illegible] ರನಾ ಸುಹಾ
ದೆನೆಸಲು। ಅವರು [illegible] ಕೆಯರು ಸಹವಾಗಿ ಹಾದರು। ನಿಮನಿಲ್ಲವೆನಲು। ನಾಲು [illegible] ದಹೆಂನಾನೆಮ [illegible] ದಿವೆಯಾಗಿದ್ದೆನೆನಲು। ನಿನ [illegible] ಗನೆನಲು। ಆಗ [illegible] ವಾಲಯ್ಯ [illegible] ನೆಂದು ಹೆಸರಾ [illegible] ದು। ಹೀಂಗೆಂ

[illegible] ಬಸವ [illegible] ಹಾಡಿಯಲು । ಆ ಧರ್ಮ ಬಂನವಾಯಿತು । ಅವನು ಪರ್ವತವನೇರಿದು । ಬಂನವಳಂದು । ಲಕ್ಷವಿಲ್ಲದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪಾದಿವೆಂದು ಮಾಡಿದನು । ಬಳಿಕ ಬಂದ [illegible] ಮನುಷ್ಯರ [illegible] ದಿಗೆ [illegible]

[illegible] ಶಿವನಿಗೆ ಬರುವಂತೆ [illegible] ದೇವನು । ೧೦ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶಿವಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಕರದೇವರು ಮಾಯಿ । ಶಿವಿಯಮನಗೆ ಬರಲು । ಅವನ ಮಸ್ತಕ ನಿಯಮ [illegible] ಅಂಬಿಕೆ [illegible] ನಂದು । ನಂ [illegible]

[illegible] ಗಣಯನಲು । ಪಡೆಂಬುದು । ಶ್ರೀ [illegible] ನೋಯೆಂಬಂತೆ । ಹರವಿಯನ್ನಾವಡಿ [illegible] ನಿರತರು ಶರಣರು । ವಂದು ದಿನದೇವ ಶ್ರೀ [illegible] ಪಾದವನೊತ್ತಿ [illegible] ಮಹಿಮ [illegible]

[illegible] ಶಿವ [illegible] ಸೂತಿಯ ಕೇಳಲು । ಆ ಮಯ್ಯೊತ್ತಿದರೆ ಲಿಂಗವಾಂಗುಂಡು । ಮಂತ್ರಾಂ [illegible] ದರೆ [illegible] ಸಿಯಾಗು [illegible] ದಯವಂ [illegible] ಸಂಗಯ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಧಿ । [illegible]

[illegible] ॥ ೧೦ ॥ ಶ್ರೀ [illegible] ಬಜ್ಜಳಗೆ । ಸುಂಕದ ಬಗೆಯ [illegible] ನೆಡಸಾ ವಿರಹಾಂ [illegible] ಕಪ್ಪಿನ ನಲ್ಲಿ । ಹಾಂ ನತೆ [illegible] ಬಜ್ಜಳ [illegible] ನಗೆ [illegible]

[illegible] ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯ ಕಲಕೆತ ಬ್ರಹ್ಮ ಯನ್ನಂದು । [illegible] ಯಲಿ [illegible] ವಿರಿಯ ನಯು । [illegible] ಬಸವಂ [illegible]

[illegible] ಲು । ಹಾಂನಗಾ ಸಿಬಳಲು [illegible] ದು । ಹಾನಿ [illegible] ಪಾದವ [illegible] ಸುಖವಲ್ಲಿದ್ದರು ॥ ೧೦ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಬಸವಂ [illegible]

[illegible] ರಿಪ್ಪ ಗಳು । ಅದವಕೆಲ್ಲ ಪಾದದಲ್ಲಿ ನಿರಯಾದು । ಹನಿಗನ್ನು [illegible] ನವರತನಗಳಾ ಗಲು [illegible] ಸಮದೇವರು ಗಳು [illegible]

[illegible] ದರ ಉಪ್ಪಲಿ ನೆಗಳ್ಳ ಮಾಡಿಸಿ ಸುಖವಲ್ಲಿದ್ದರು ॥ ೧೦ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶಿವ [illegible] ಸಾನಿಧ್ಯ ಕರದೇವರು । ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ [illegible] ನಿತ್ಯ [illegible] ನಂದಿ [illegible]

[illegible] ಗಾ [illegible] ವ ಹಾಡಿದಿ ಯುಂಯನಲು । ಅವರು [illegible] ಡಿಯ [illegible] ದೇವ [illegible] ದಲ್ಲಿ [illegible] ವಂತೆ । [illegible]

[illegible] ಸಗಳಿಗೆ । [illegible] ಮಂತ್ರಾಂ [illegible] ಸುರು [illegible] ರಲು । ಅವ [illegible] ಮತ್ತೆ ರೆ ವಂ [illegible] ದ ಕಾಲ್ಗೆ । ರಕ್ತ [illegible] ಪುರಿಗೆ [illegible]

ಪಾದವನೊತ್ತಿ ನಿಶ್ಚಲಚಿತ್ತರಲು। ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ಕಂಡು। ಯಿಂತಪ್ಪ ಸಗಾಣ ವಾಡೆಯ ಬೇಡ ವೆಂದು। ನಿಲಿಸಲು। ಆಶಿಲೆ ಸೆತ್ತವನಿಧಿಯ ಕಾಣ್ದು। ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ [illegible]

ತೆಬಗೆಯ। ಆವಶ್ಯ ಶುದ್ಧಿವಹಾಸನವನಿತ್ತಯ। ಕಲ್ಪುಳಿಯ ಕೊಂಡು ಕಂಬಳಿಯ ತೆರೆಸಲು। ಆಸಮನೆ। ಕುದುರೆ। ಆನೆಯ ಸಾಲಗಳೆಲ್ಲಾ ಸುತಲು। ಬಿಟ್ಟಳಿಕ ಕಾಣಿಸ ರಪ್ಪಾಯನಲು। ನಾಡವಲ್ಲ [illegible] ಸಂಪತ್ತು। [illegible]

ಬೆಕೆನಲು ಬಿಜ್ಜಳನೆಂದನು। ನಂನ ಕಯ್ಯ ಬಿಡಿತೆಯನಲು। ಕಡ್ಡಾಂಗ ಆದರೆ। ನನ್ನ ಮಗಳ ಅಯುವಮಾನವಿದ್ದು। ಮೂಱು ಪಾಸ್ಗಲಿಗೆ ತಪ್ಪಲಾದರೆ। ಯಾಪಟ್ಟವ ನಿಲ್ಲತ್ತಪ್ಪಿ ವಡಿಬಿಡೆನಲು। ಅಪ್ಪ ಕಾಣದ। ಆದರಿಂದ ತುಪ್ಪ ಬಿ[illegible]

ದರೂ॥೧೯॥ ಶ್ರೀ ಸಂನತಾ ಸುರದಲ್ಲಿ ಅಂಬಾಬೊಂಡ ಮಯ್ಯಲಂತೆ ತೆಂದನು ಡಿದನು। ಬಿದಿರ ಮಯ್ಯಲಪ್ಪದ ಮೆಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾಱು ಸಾವಿರ ಸುಡಿಗಳ್ಳ ಕಟ್ಟಿ ಬಿದರು। ನನಗೆ ವಂದು ಲಿಂಗಸ್ಥಾನ ವಶವಾಯ್ತು ಮುದ್ದೆ ಹಗ ಬಿಲ್ಲ ಹೊಂದು ಹೊಂಬಿ ಸುತ್ತಿರ

ಯ। ಆದರ ಮಯ್ಯ ಅಳಿದು। ಅಂಬಾಬೊಂ ಮಯ್ಯನ ಕೆಡು। ತಂಮ ಅಂಗ ಶಿವನ ದಿಬ್ಬ ವಂದು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಹೊಂನ ತಾಱು। ಅದರಿಂದ ಸುಡಿಗಳ್ಳ ಕಟ್ಟಿಸಿ। ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ॥೧೯೨॥ ಶ್ರೀ ಸಂನಾ[illegible]

ಶಿವಶರಣನೆಂಬ ಸುಪಂಚಣಿ ಬಳ್ಳಿವಶರಣ ಸು। ನಿರ್ವಂಜನೆಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಶಾಖನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ವಂದು ದಿನ ಶಿವನು ಜಂಕಯಮಾಗಿ ಬಂದು। ಎಲ್ಲ ಶರಣ ಸಂಗಮದ ಪಾದವ [illegible]

ಂನವುಮುಡು ಉಪಕರಿಸಿನಲು। ಅವರಿಂದ ಬದುಕೆನೆಂದಬಿತೆನಲು। ಆಗ ವುಂಜಂಗ ಶಿವನ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಪ್ಪಿನದ ವಂದು ಶಾಲ ಜೆಂನವ ಮೊಕ್ಕಾಡೆಲು। ಯಾತಗೆ ನಾ ನಿಸುತ್ತೆನೆಂದು। ನಾಲ್ಕು ಶಾಪನ ಸರ್ಪ॥೧೯೩॥ ಶ್ರೀ

ಮಿಂಡ ಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಜಂಗಮದೇವರು। ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ವಿಷಮೂತ್ರಿಸ್ಸನು ಕೈಕರಿಯ ರಕ್ತಮನೆಗೆ ಹಾಗು ಹಾಗ। ಯಮೆಲಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಿರಿಯನಲು। ಅವರ [illegible]

ತ್ರಿರಲು। ಆ ಸಂಗಯ್ಯನು। ಮಾತ್ರಾ ದಿಶಾಗಬ್ಬಾರದೆ ಯೆಂದು ಕರೆಯಲು। ಬಸವಂಣನ ಕಯ್ಯ ಹಣವ ತೆಗೆದು ಕೊಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿವೆಂಯನಲು। ಆಗದನ್ನು ವಂಲೆ [illegible] ಕ್ರಿಯರತ್ನಾಂ ಪ್ಪೆಯಿಂದೆ ಮಾತಾಡವೆ ಹೋಗ

ಹಿಡಿದರೂ॥೧೯೪॥ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನು। ನರಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಜೀವಿಗಳ ತೆಗೆಂಯಬೆಕೆಂದು। ಶಿವನ ಕೇಳಲು। ನಮಗೆ ಶಿಲಂಬವ ನೆನಸಾತ್ತೆಯೆನಲು। ನಿಯಮಗೆ ನುಡಿಕೆನಲು। ಸಾವಿರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ [illegible] ಪೂಜೆ ಕಾಪ್ತು ನಲಿ

ಮಾಡೆನೆನಲು। ಹೊಂಗೆಯಾಡಿ। ಅವಳಿಗೆ ಹೇದಿಗೆ ಶಾದಿ ನೆಯ ಕಾಪ್ತು। ಸುಖದಲ್ಲಿ ನಿಕೊಂಡರೂ॥೧೯೫॥ ಶ್ರೀ ಮರನಾದನೆಂಬ ಸ್ವಾಸ್ತನು। ಬೆಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು। ಆತನಸ [illegible] ವಂದ್ಲೆ ದಿನ [illegible] ಕೆಂಡು ಶಂಡು।

ಜಂಗಮವಿದಿವ ಶಿವನು । ಆತನೆಲ್ಲರಾ ನಿಯಮ ಕೇಳುರುವಾಗ । ಬಂದು ಏಳೆಮೂರ ಯಾಪ ಕುಷವಕ್ಕಿನವ ಮುತ್ತಿನಿ । ಜಂಗಮ ನವ ಮಾಡ್ಸಿದ್ದನು ನಲು । ಅದೇವಳ್ಳಿದೆ । ಮೂರಯ್ಯನೆಲ್ಲರಾ ಸಿಯ । ಹಾಂ ನರಾ ನಿಯಮ ಮಾಡಲು । ಶಿವನಾ ಜಂಗಮ ದನ

ಗಾಹತ್ರ ॥ ಕೋಲಾಯುಧಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣ ನು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬೆಡಿದು ದಕಾಡುತ್ತಿರಲು । ವಂದು ದಿನವಪ್ಪ ವಿಷಯೂರ್ಶಿ ಚಿತ್ರದ ಹಿಂಗಾಕಂಡು । ನನ್ನಗೆಚೆ ಕನಲು । ಆಗ ಕೋಲಾಯುದಯ್ಯಗಳು ಮಂನಾಮೆ ಕೆಕೆ । ಕುಲಾತಿಪ್ಪ ಬಾರೆಂದು ಕರೆ

ಯಲು । ಹಾಂಗೆ ಜಂತ್ರಾರದ ಹಿಂನಾಬರಲು । ಆದೇವರಿಗೆ ಸ್ತೋತ್ತು । ಸುಖದ್ದನಾ ॥ ಗಂ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಗೌಳ ಬಪ್ಪಾ ರಕರಂಬ ಕರ್ತರನಾರು । ಬೆಡಿದು ದಕಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು । ಶಿವನು ಬರಮೂರ್ತಿಂನೂನಿ ಬಂದು । ಗೌಳ ಬಪ್ಪಾ ರಕರೆ । ನಾ ಅ ಅ

ಶಿವನನೋಡಲಕರು ನಾಹಿಂನಗಿದ್ದಿತಾ ನೋಡಬೆಕೆನಲು । ಆ ಗಅವರ ಮುಖಕೆ ಕಂನಡಿ ಮೆಹಿಡಿಯಲು । ಶಿವನ ನಾಜೈಷಾ ದನು ॥ ೧೧೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಸ್ವರವೆಶ್ವರನು ಸ್ವಪ್ನವಕಂಡ ಕಥೆ ಗಳು ॥ ಕಂನಾಪ್ಪನು ಬಂಧ ... ಗೆಹಾ ಸುವಾಗ । ವಂ

ದು ಬಳಿಯಯ ನಿದ್ರಿಸಲು । ಆಗ ಶಿವನು ತಪ ಸಿಂಯಾಗಿ ಬಂದು । ಅಕ್ಕೆಯ ಜತ್ತಾರ ಮಹಾಶಿವಂ ಜಕಾನ ಸವ ಮಡಗಿ । ಉಪದೆಶವ ಮಾಡಿ । ನಿಂನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಯಾವನದಲ್ಲಿ ಅದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು । ಅದಕಂದು ಮಾಜಿಸು ತ್ತಾನು ಖಿದ

ಲಿದ್ದರೂ ॥ ೧೧೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಚೆರಮರಾಯನು । ತಿರುವಾಲೂರಿಗೆ ಬಂದು । ನಂಬಿಯಂನಾನಮುಸ್ಕರಿ । ಅರಿಸಿನಲೂಗು ರಗಯನಲಕಂಡು । ಯಾವಿಷಕ್ಕಾ ಪಿಗೆ ಶಿವ ನೋಲಿಯ ಬಹು ದೆಯೆಂದು । ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲು । ಆಗ ಶಿವ

ನು ಜೆರನಂಗನೆನವ ಸಿವಳ್ಳಿ । ನಂಬಿಯಂನಾಂಗೆ ನಮಿ ಸುಷ ಲತಂ ಷೆನಲು । ಹಾಂಗೆ ನಮ ಸ್ಕರಿಸಿ । ಆವರ ಕೂಡೆ ಗಡು ಗನಾಡುವಾಗ । ತಾಗದಿರಲು ನಂಮಗೆ ಹಿಂಯ ತಾಗು ಆದಿಲ್ಲ । ನಾಲು ಭಕ್ತರಲ್ಲ ಯಾಂಮನಲು । ನಂಬಿ

ಯಂನಾನು । ತೆಗೆ ಹೊಡಿದ ಯೂರುಗಜುಗು ಶಕಿವಿಕೆ । ಮಲನಾಗ ಜುಗು ಲಿಂಗವೆಂದು ಬಾವಿಸಿಯುಡು ವಗಜುಗ ಜಂಗಮುಗೆಲೆಂದು ಬಾವಿಸಿತ್ರಶಿತಾ ನಿಕೆನಲು । ಕೆರಳ್ಳಿ ಕ್ಷರ ಹಾಂಗೆ ಯುಡಲು । ಆಗ ತಾಗ ಲು ಜವೆನಯುಪಿ । ಮೆಗೆ

ಅಜ್ಜರಿವಷ್ಟು ಹಾದನು ॥ ೧೧೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಬಾಸುದೆವಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು । ಗುರುದೆವರು ದೂರ ಪೋದರು । ಅಂಗಲಿಂಗವ ಬಿಡವ । ನನಗೆ ಆರು ಗತಿ ಎಂದು ಹೋಶಾರಣೆಯೆಂದು ಜಂಗಿತ ಸ್ತರಲು । ಆಗ ಶಿವನು ತನ ಸಿನ ಲಿತಂಮ ಗುರು ವಿಸಂತ್ರೆ

ಬಂದು । ಏಳೆಮಗನೆ ಯುದು ಲಿಂಗ । ಯಿದು ಅಂಗ । ಯಿದು ಸುಕಿಂಯೆಂದು ತೊರಲು । ಹಾಂಗೆ ಲಿಂಗವಪ್ಪು । ಅಜರಿಸಿ । ಶಿವ ನೋಳಗೆ ರವದರೂ ॥ ೧೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ವೈರವಾಂಕನು । ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಹಾದ ಕಥೆ ॥ ಪಾರಿಯ ಕ್ಷ್ರದ

ಶದ । ಮಲ್ಲಿಕಾಮರ ದಳ್ಳಿ । ಪಾರಿಯಾ ಕ್ತನೆಂಬರಾಜ । ಆತನ ರಾಣಿಯರು । ಕಮಲಾಂಗಿ । ಚಂದನ ಗಂಧಿಯಾ ಕ್ಕಿ ಕೆ ವಪ್ಪ ಜಾಗಿಯ ಸಂಗವನ್ನಾದಿ

ಬಿಡು ಈದಲು। ಅದನವತಿಕಂದು। ಯಾತೆಯಕೊಳ್ಳಿಸ ಜಾತೆಂದು ಗಂಡನ। ಮುಂಜೆಡ್ಡ ಕೋಳ್ಗ ಸಡಗಿಸಿ। ಚಂದನಗಂಧಿಯು। ನಿನು ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಂಗೆಹಾ ಗುತಿದ್ದೆಯ ನಲು। ಆಕೆ ತಾನೆ [illegible]

[illegible] ಹೇತಂಬ। ಹಾಳೆಯನಿಸಿ ಹಾಗಿ ಬರುತ್ತೆನೆಯ ನಲು। ಅದಕೆಲ್ಲಾ ಗಂಡಯೊನ್ನುವಾಗ। ಕತ್ತಿಗಲು ಕೆನಲು। ಆಗ ಅಷ್ಟಾಯು ಅಹಾಕನಸಕಂಡೆನೆ ನಲು। ಗಂಡ ಕನಸ ಸಹಿಗ್ಗದಳೆ। ನಿಜವ ಮಾಡಿ ಪದ್ದೆಂದು। ಹೊಗ್ಗಿ [illegible]

ಬಿತ್ತವಂದು ವಿಸಜಾಯ ಬಿಳ್ಳಿಗೆ ಮಾಡು ಪಹಾನೆಕಂಡು। ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು॥ ೧೧೧॥ ಶ್ರೀ ನಾಗಾರಿಯೆಂಬರಾಜನು। ರೆಸಾರಿಯ ಹಾದಲ್ಲಿ। ವಬ್ಬಯು ನಿಯಾಕ್ರಮನ್ನೆ ಹಾಗಯು। ಅವನಹಿಂದಿತ್ತಿ। ಯು ನಿಗೆವಮಿಸ ಬೆಳೆ [illegible]

ಸಾಲೆಗೆ ಹಾಗಯು। ಅಗಳ ಕಮತಿಲಿಯು ಕೆತಡದನ್ನೆಂದು। ಧಾನಿ ಕೊಡ ದ್ವೆದಕ್ಕಂಡ ಹೊಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕೋನ್ನ ಬಬಾರದೆಂದು ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು॥ ೧೧೨॥ ಶ್ರೀ ಜಯ [illegible] ನಿಂಮ ಕವಪ್ತ್ರನಾದಲ್ಲಿ। ವಿಜಯ ಭೂಪಾಲರಾಜನಿಹನು ಅದಿದ್ದ [illegible]

ಬೆಡ ಬಿಯಾ ಸಾಬ್ಜ ನಿಹನು। ಅತನ ಸತಿ ನಾವಕೇ। ಧನ [illegible] ಬಂತೆ ಮಾಡಿ। ಧರ್ಮಸರಾಯನಮ ದನವತಿ ಬಂದುಮಂಡಲು। ಅದಮದ ನೆಮೊಹಿನಿಯೊಂಬವೆಳೆ [illegible] ಗುಹಾಗ। ನಧಿ ಬಂದಿರಲು। ತಂನಸಿರೆ। ಅಾದಿ

ಸಿತೆನವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹಾಗಯು। ಆಕೆ ಬಾಗಿಲ್ಲಾವಮೊ ಹೊಸಂದಲಿರುತ ಗಂಡಬರುತ್ತಾನೆಂಬುದಕೆಲ್ಲಾಯ [illegible]

ಮರಕ್ಕೆ ಹೋದ ಸಹವಾಗಿಹಾನಿ। ಪತಿವ್ರತೆಯೆನಿಸಾಂಬುತ್ತಯಿರಲು। ಆಕೆಯಗಂ ದ ಬಿಡಿ ಯುಲಿಕಂಡು। ಮೊಹನನೆ [illegible]

ಕಿಲ್ಲಿ। ಭಾವಕೆಯೆಲ್ಲನೆಂದ ಮನು। ನಿಂವಪಾಡೆನು। ಸಪಮದವಾರಿ ಭಿಮರದ ಸತ್ವವತ ನಹಿಂಡಿಕೆ। [illegible]

ಗೆಯತ್ತಿ ಜೆಲಿಮಡಿನಿ ಬಾಯನಲು। ಅವಳತ್ತೆಲೆತ್ತಿಗೆ ದುಕಾಂಡು ಹಾಗಲು। ಯೂಕೆನಿ [illegible] ನಿಧರ ನಾರಸಿಂಹ [illegible]

ಡುಯು ಪಾಕ್ ಕೊಂಡು ತುಜಂಬು ತನಂತ್ರಾಯುತ್ತಿನಿದೆ। ನಿಂರಿಕರಹೊಳಲು। ಅದಹಿಂಗೆಂದು ಕೆಳ್ಳಿದನು। ಯರಡು ತಾನ್ನ ಕೆ। ನಿರಬಣ್ಣಿಗೆ ಹಾಸುತಿರಲು। ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿರು ಬಕೆಬ್ಬಲು ತೆಂದುದು। [illegible] ನಿಲ್ಲಿ

ಬ್ಬಿರು ನಿಬಣ್ಣಕಣ್ಣಿ ತಾಂಡರೆ। ನಾನು ಕಜ್ಜತಾಂಡು। ನಿಂ ಚಿಕ್ಕಳಿಗೆ ಬಂದೆನೆ ನಲು। ಹಾಂಗೆ ಆಲು ಪಾಯದಕ್ಕಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಆಗವಂಮದಿನ ಸಾರಿ। ನಿಂಮ ಬ್ಬರಲ್ಲಿ। ಸಮುಪನಾಕೆ ಸುಹಾಯ ನಾಕನೆ ಲು। ನಾಕಿಸು ವಾಯನೆ

ಸಾಗ। ಆವಿಗೆ ನೆಲಕೆ ಬಿದ್ದಲು। ನಿತ್ತಿ ಅದಕಡಿವಾಗ। ತಂನನಿರೊಳಗೆಯು ಬಿದಕೆಮೊತ್ತಗಾದೆನು। ಆಂನ ಬಿಡು ದೆನಲು। ಆಗ ನಿರೊಳಗೆಯಡಿಗಲು। ನಿಕ್ಕದೆ ಬಾಯು ತ್ತು। ಮುತ್ತಲೆ ನತ್ತೆಲ್ಲಂ ಡು ರತ್ನದ [illegible]

ತಿಸುವಾಗ ನಿಜಮಾರ್ಗವ ಮುನಿಂತೆಂದು। ಹೆಂಡಾಗೆ ಇಳುವರೆ। ದಿವ್ಯಬಾಹುರಾಜನ ಸ್ತ್ರೀರಾಜನ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ। ದೇವಶರ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ ರೂಪಾವತಿಯು। ಜಾರೆಯಾಗಿರಲು। ಕಾಂಬೋಜನೆಂಬ ಹರದಯೆತ್ತೊಂದೆ। ಬಾದನಾಗ
ಿದನಾಸುತಿರಲು। ನೆಚ್ಚಗ ನಮುನಿಯೆಂಬವನು ಅತಿಬಲರಾಜನ ಲತಿನಂದಪುರದಲ್ಲಿ। ಗಣಾದಿತ್ಯನ ಹೆಂಡತಿ। ಜಾತಾಯು। ಜಾರತನ ಟಳಿಜದಿರಲು। ನಾಚಿತಾನೆ ಸತ್ಯಹುಲಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ। ಜಂಬುನಗದಲ್ಲಿದ್ದಲರಬಾನನಮುನಿನಿಯ
ಬಳ್ಳಿನೆಬರಲು। ಅವಳಾಮಮಂತ್ರವನು ಜ್ಞರಿನೆಸಲು। ಅದರಿಂದ ಹುಲಿಯ ಜನ್ಮವಳಿದುದು। ಯಾ ತಾತ್ರೆಯುಪತತ್ರಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಂದರಾಜಗೆ। ಬಾಲನಾರತಿಹೆಪ್ಪಲು। ಯಾಲೆನುತ್ರಿ ಯಕ್ಷ ಪಂಜ ಬಿಲ್ಲನೆಂದು। ಅರಸುಮೆರವನೆ
ನೆಯಮಾಡಬೇಕೆನಲು। ಕಲಾವತಿಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯೆಯು। ವರರುಚಿಯು। ನಂದರಾಜಗೆಂದರು। ಯಾ ಬಾಲನಾರತಿ ಬಾಹುಬಲರಾಜನ ಕಾಂಡಲ್ಲಿಮರದ। ಯಗ್ಗದಿತ್ತಲನ ಹೆಂಡತಿ। ವಿಮಲೆಯಸೊಡೆದೊಯೊದಾಗೆದ್ದು ಬಂದರೆಮೆ
ರವನಾನಿನೆಯನೂಡಲು। ಆಗಬಾಲನಾರತಿ। ವಿಮಲೆ ಯಮನೆಗೆಹೋಗಿ। ನಿಂನಗಂಡನಲ್ಲಿಯನಲು। ಹಾಶಿಗೆಹಾದನೆನಲು। ಆವಳೆಯ ಲ್ಲಿಆಕೆಯನ್ನೊಡೆಹೊಸ್ಪವಾಡಲು। ಕ್ಷಮಿಸಿದಳು। ಬಳಿಕಲಂಬಾಗೆ। ನಿನೊಬಾ
ಕೆಂದು ಆಕೆಯ ಕಪ್ಪುಹಾಡಿಂತಲು। ಬಾಯಿಜಾಯಿತೊ ಳ್ಳಲು। ಜನರಿದೆನೆಂದು ಕೇಳಲು। ಯಾತನಂನ ತೆಂಮತುತು ಗಂಡಲ ಸಿಕ್ಕೆಸಾಯತಿರ ಯುಕ್ತಗಿ ದೆನೆನಲು। ಆಗಬಾಲನಾರತಿ ನಾಜಿಬಂದನು।
ಶ್ರೀ ಜನಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನೆಂಬ ರಾಜನು। ಗೊ ವಿಂದನಗವಾನು। ವೆಂಬ ಮುನಿಗೆನಾಲುವರ್ಷ ಮದುವೆಯಮಾಡಿದನು। ತ್ರಿವರ ರೆಂದರೆಗಾದಂತವಪ್ರನಮಗಳುಸಮಾನನಾಯಿ। ಯಮಗನನ್ನ
ಚಂದ್ರಗುಪ್ತರಾಜನಮಗಳು ಮೆಲಿಕಾಮಾಲಿನಿ। ಯಾ ಕೆಯಮಗ ವಿಕ್ರಮ। ನಳಗನೆಂಬ ಶೂದ್ರನಮಗಳು ಕ್ಷತ್ರಜಾಲಿ। ಯಮ ಶಬರಮುನಿ। ಧನದತ್ತನೆಂಬ ಕಾಮಪಿಗನಮಗಳು ಹೊಯುವನಾಲಿನಿ।
ಯಮಗನ ಪ್ರೀತಿಹರಿಯ ಹೆಂಡತಿ। ಅನಂಗಲತೆ ಕೇಳಿ ಯಕಾ ಡೆರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತಿರಲು। ಅಲ್ಲಿ ಸರಶಿಯನ್ನೆಂಬ ಪುತ್ರನು। ತಪವಮಾಡಿ। ದೇವಿಯ ಕಯ್ಯ। ಮುಪ್ಪು ಬಾರದಹಣ್ಣಾ ಪಡೆದು ತಂದು ಸ್ವಾಮಿಗೆ
ಿಗೆಕೊಡಲು। ಅವ ಪ್ರಿಯವ ಕಾಮ್ತ್ರ ಕೆಳುವೆ। ಅದ ಹೆಂಡತಿಯು ಕಯ್ಯ ಕೊಡಲು। ಅವಳು ಕುದುರೆಯ ಗೋವಗೆ ಕೊಡಲು। ಅವಹಾಲತಿಗೆ ಕೊಡಲು। ಅದನವ ತನ್ನ ಸರಿವಂದು। ಹೆಂಗಾವೆಲ್ಲಿಯೆಂದು ಕೇಳೆ ಹೆಂಡ
ತಿಯ ಕೇಳಲು। ಅದು ಹಾಯಿತೆಂದಳು। ಆಗಯುವಳು ಜಾರೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು। ವಿಕ್ರಮನ ರಾಜ್ಯವಹಾಪ್ಪು। ದೇಶಾಂತರವ ಹೋಗಲು। ಅಲ್ಲಿವಬ್ಬ ಕಳ್ಳ। ಜೆದರಲ್ಲಿ ಕಳವವ ಮಾಡಿ। ಹೂಲಹರವೆಂದು

ಶ್ರೀ ವಾಗ। ಅನುಲತ ವಿಯಸಿಕ್ಕೆ। ಬಿಚ್ಚುತ। ಬಂದು। ವಸ್ತ್ರ ಪರಿಯ ಬಾಳಿಯ ಬಿಳಲು। ಬಳಿಕ ಪಿ ಜೈವಿ ಬಿಡು ಬಂದು। ಯಿವ ಕನ್ನನೆಂದು। ಅರಸಿ ಗೊಪ್ಪಿಸಲು। ತಲೆಯ ಹಾಯಿ ವಾಗ। ದೇವರ ನೆನೆಯಲು। ಯಿಂತೆಂದನು। ತಾ ಜಾರ ಕಿಯ
ಗ ಮೊಲೆಯ ಉಂಬ ಮಗ ಪರಮ ಕೃಷ್ಣನೆಂದು। ಮುಖವೆಮು ಜ್ಞವಳು। ವಜ್ರ ಪುತ್ರನು। ವಜ್ರರ ಮನೆಯ ಕಜ್ಜಿಯ ಮುಟ್ಟುವನಲ್ಲವೆಂದು ನಂಬಿಸಿ। ನಂನ ಪಾಶ್ವ ಪಾಲನಿದ್ದ। ಶ್ರೀ ವೃಷನೊಯಿದನು ವಂದು। ಪೆಂಡ ಬಸವಂ ನಾಮೊ ನ
ಬಂದರೆ ಬಿಟ್ಟು। ಧ್ಯಾನ ಪಮಾಡುವಂತೆ। ಪೊಡ್ಡಮಿನು ಬಂದರೆ ತೆಂ ಬುದು। ವಜ್ರ ಪುಕಾರನು। ಹಗಲು ತಪಸ್ಸ ಮಾಡುತೆ। ಯಿರುಳು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವ। ಯಿ ಕಾರನ। ನಾಲಪೆ ಜ್ಞನ ಮನೆ ಬಂತ್ರ ಯನಲು। ಆಗ ನಾಲ ಗಾಂಡುವಾ
ಗಿ। ಅಕ್ಕಳಿ ನೆಪಿದ್ದಿದು। ಯೀತನ ಬಿಷ್ಟ್ರ ರು।।ಗ।। ಅವಿದ್ಯಾ ನಗರದಲ್ಲಿ। ಅನಾ ಚಾರಿಯೆಂಬ ರಾಜ। ಅಪ್ರ ಬುದ್ಧನೆಂಬ ಪ್ರಧಾನಿ। ಅವಿಷ್ಣು ನೆಂಬ ತಳವಾರ। ಸರ್ವ ಖಾಂ ಡಾಲ ರೆಂಬ ಪ್ರಜೆ। ಜ್ಞಾನ ಪಾದನೆಂಬ ಗುರು ವಿರಾನು।
ಅಲ್ಲಿ ನೂರ್ ಮಾತೆಯೆಂಬ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮನೆಗೆ। ವಿತ್ರಮ ಹಾಗಲು। ಅವಳ ಧಿಯ ಪೇಳೆನಲು। ಯಿವ ಅಣಿಯೆನೆನಲು। ಅವ ವಿಕ್ರಮನ ಹಾದಿಕ ಯಮನೆಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಲು। ಆಗ ಬಿಷ್ಟು ಬಂದು ಕಥೆಯ ಬಳ್ಳೆನೆಂದಿಂತೆಂ
ಧು। ನಿಂನ ಹೊಂತೆ ಬಿಕಿರಾಜ ದಲ್ಲಿ। ಕಪಜನ ನೊದಿ ದಳ್ಳ ಕಿಕನೆಗೆ ಜನ ನಿಂನ ಗಂಡ ಮಾದಿ ಗಿತಿಯ ಜಾಗು ತ್ತಾನೆಯೆಂದು ಪೇಳಲು। ಅವರು ಯಿ ದುಸಹ ಜವೆಂದು। ತೆಂ ಹೋಳು। ತಾ ಲೂಹಾನಕ।
ಮೊರ ಪಲ್ಲಿ ಬಿಡಿದಾಡು ವಾಗ ಬಿಷ್ಟೆ ಮನೆಯ ಪರ ಮು ಷ್ಟುಗಳ ಬರೆ ಕೊಂಡು। ತಾ ಸುಜ್ಞಾನನ ಹಾಲಂತೆ। ಮುದ್ರೆಯ ನಿಷ್ಟೊಂಡು। ಸ ವಸೆ ಹಾಗಲು। ಅರಸು ಯಿಸು ಬಂದ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು। ನಿಂಯ ಸಿ
ಶ್ರೀ ಗಂ ಮಮ ಪವಕನ ಹಾಂ ಪೆನೆನಲು। ನೂರಾವು ಲೆಯ ನಿಷ್ಠೆಯ ಕರಸಿ। ಮನೆಯ ಹಾಡಿಯ ನಲು। ಅವನಂನ ದೇನಲು। ಯಿವಗ ಮರನಲ ತೆಕ್ಕವ ಹೊಂದೆನಲು। ಆಗ ಬಿಷಿಗೆ ಮನೆಯ ಕಾಣೆನೆ
ಕಾಲು। ನಿಷ್ಠೆಯ ಗಸ್ಟ್ಯವೆಂದು। ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಾದರು। ಮತ್ತೊಂದು ರ ಹಾಗುವಾ ಗ। ಅಗು ನಿಯ ಕಾವಲಿಗಾಣನೆ ಪಿರಿದು ಕಂಗಳು। ಮರು ದಾಗಿರಲು। ನಂನ ಕಂಗಾ ಶ್ರೀ ಸೊಲ್ಲಗೆ ಯಿರಿಸಿ। ಹಾಗಿ ಕಾಷ್ಟೆ ನಲು। ಅ
ವತೆಂ ನ ಕಂ ನಾತೆ ಸದರಿ ನೆಲು। ವಿಕ್ರಮನ ಕಂ ನುಗಲ್ಲೋಳಗೆ। ನಿಂನ ದಾಡಿದೆಂದು ಪಜ್ರ ಕೆಳಲು। ನಾ ಗೆಂ ಪೊಂಗ ಕಂಡೆನೆನಲು। ಆಗ ಕರುರು ದನಯೂ ಪಿಯ ಮೂರ। ಬಾಳ ಕಳ ಜ್ಞನಿಗೆ ಹಾಗಿ। ವಿಕ್ರಮ ತೆಂನ ಮನೆ ಸನಾದ।
ನಂದನ ಪೆ ಬ ಕ್ರ ವ ತಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಯ ಕಟ್ಟಿ। ಬುದ್ಧಿ ಸಿಂದು ವೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯ ಕೊಂಡು। ಪರು ಪಾಲ ಮರವ ಮುತ್ತಿ। ಅಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತನ ಯ ಆಜ್ಞಾ ಕೇವು ರುವೆ। ಅವನ ಮಗಳು ಅವಾಗ

...ನೆ ... ಯೆ ಮಡಿ । ಪರಮಶಿವಲಿಂಗದ ಮಜ್ಜನೋದಕವ ತಳಿಯಲು । ಪವಿತ್ರನೆನಿಸುದು ಕೆಳಗಣ ಗಲ । ಆಗ ಪವಿತ್ರಮನ ಕೊಂಡು ... ವಾ ... ಶ್ರೀ ...
... ದೇಶದಲ್ಲಿ । ಅಂಗಾಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಮಗ । ಲಿಂಗನಾಚಯ್ಯ । ಅವನ ಸತಿ ಅಂಬೆ । ಅರುಸಾದ್ರಿ । ಯುವರತಂ ದೆಸೆ ಸಾಯಲು । ಭಾಗ್ಯವ ಹಂಚಿಕೊಂಬಾಗ । ತಂಮ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವಪ್ರಿಯನಾ ... ಶ್ರೀ ... ಸ್ವರವ ...
ಅದರಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆ ... ಸಾಯಲು । ತಂಮನು ಹೆಂಗಳಿಗೆ ಪಾಲುಂಟೆ । ನಂಮ ದ್ರವ್ಯವ ತಾರೆಂದು ಬಾಧಿಸಲು । ಅಕೆ ಮೋಹಿಯುದ್ದರು । ಆಗ ಶಿವನು ... ವಂದ ಪಾಲ ... ರು ...
ಯ್ಯಂಬಿಳಸ । ... ಲಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು । ನಾ ... ಯುಂ ಮನಸ್ತ್ರೀ ... ಶ್ರೀ ... ಬೆಂಡೆಯ ... ದಕ್ಷಿ । ಉತ್ತರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಲ್ಲಾಳ ಜನು । ತಂನ ಸತಿ ಸಹವಾಗಿ ... ಬಂದು । ಅರುಸಾ ...
ಮರಿ ... ಮೊಲೆ ... ನಾಡು ... ಯ ನೋಯ್ಯ ಬೆಕೆಂದು ಯನೆಯಲು । ಮರಿಯೆ ಸಾಯಲು । ಆಗ ಕವಿ । ನಾನು ... ನಾನಿ । ಸಾ ... ನಿನು ... ಶ್ರೀ ... ದಿಂದ ಸಾಯಿಯೆಂದು
ಶಿವನು ... ಪತಿ ... ವಾಗ । ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತಿರಲು । ... ಬಾಪ ... ಗುಜನು । ಅವರ ಬೆಂಕೆಯಲ್ಲ ... ನಿಷಾಗಲು । ಯುವರು
... ಗಲು । ಅ ... ಶಿವಗೆ ... ಗನಾಗಲು । ತ್ರಗನ ... ಯುಂದು ... ಬಸಾ ... ಗನಷ್ಟಿ ... ಕರೆ ... ಯೆಂದು । ... ನೆಂದು ... ಸನಿಷ್ಟಿರು । ಬ
... ಗನು । ನಂಮ ... ಲಿರಿಸಬೆಕೆಂದು । ... ಯಲ್ಲಿ ... ಗುವೆ । ಬಾಯೆರಲು । ... ಕಲಗ ... ತ್ರಾಸ ... ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ । ... ನಹತ್ತಿ
ಯ ... ಗಲು । ... ದಲ್ಲವಮಂಬುವಾಗ । ಬುಡುಬುಡು ಯನಲು । ... ದಶರಥಯ ನಿಯಲು । ... ಶಿವ ... ಯನಲು । ಆಗ ಅಂಜಿಸಮಿಪ್ಪ
... ಸಾರೂಯನಲು । ನಾನು ... ದಲ್ಲನೆನಲು । ಆಗದ ಶರಥನು । ಅಂಬ ಕೆಳಲೆಯನಲು । ನಂನ ... ಗಳು । ... ಬಳಿ ... ನಲು । ಆಗದ ಶರಥ ... ಯಲ್ಲಿದ್ದವರ ... ತಂದು ।

ಯಗನ ಹತ್ತಿರ ಬಿದ್ದುಹೋ। ಅಂಬಿಕೆಗಳು। ಮರಣವಾದನು॥ ಬಳಿಕ ಮುಮುಬಲಿ ಮುಮುಬಲಿ ಗಳಿಬ್ಬರೂ। ನಾಲು ಯುದ್ಧ ಶೋಕದಿಂದ ಮರಣವಾದರು। ಹೀಂಗೆ। ನಿನಗಾಲ್ಲ ಗರಂ
ದು। ದಶರಥನ ಶಾಪ ಜನ್ಮ ಪ್ರಾಣ ವಿಚಿತ್ರರೂ॥ ೧೯॥ ಶ್ರೀ ಯಕ್ಷ ಯೆಂಬ ಬೇಡನು ಬೇಂಟೆಯಾಡಿ ಬರುವಾಗ। ಮರದ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಶರನಿರಲು। ಅವ ಶರ ಕಂಡು ವೈರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ತಪವ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಅವನ ಮಗ ಧರ್ಮನೆಂಬ
ವ ಬಂದು। ಮನೆಗೆ ನಡೆಯೆನಲು। ವಲ್ಲೆನೆನಲು। ನಾನು ನಿಂನ ಬಳಿಯಲಿದ್ದೆನೆನಲು। ಹಾಂಗಾದಡೆ ಲಾದಕವ ತಾ ಯೆನಲು। ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು। ಗೂಳಿ ಯುಯಿದು ಸಾಯಲು। ಧರ್ಮನೆಂಬವನು। ನಾರಿ ರಾಜ ಮರುತಾ ದೇವಿಗೆ।
ಕಾಳ್ಗಾಧರನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮಗನಾದ। ಬಳಿಕ ಅವಂ ದುವಿನಕಾಡಾನೆ ಮನು ಶರಕೊಳ್ಳು ಕಾದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲು। ರಾತ್ರೆಯಲಿ ಬೇಂಟೆಯ ಹೋಗಿ। ಕಾದಿರಲು। ಶಿಗ ಅವನೆ ಕಾಂವಗೂಳಿ ಬಂದು। ನಿರಸು ವಿವಾಗ ಆನೆ ಬಂತೆಂದು
೧೬ ಯೆಂದೆನಿಯಲು। ಅಂಬೆಯೆಂದು ಮರಣವಾಗಲು। ಪಾಪಬಂತೆಂದು। ಖ ವಿಪ್ಪಲ್ತಾಲವ ಬಲ್ಲವರ ಕೇಳಲು। ಅವರೆಂದರು। ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಲಿಂಗದ ಬಳಿಯಲಿ। ಚಪ್ಪರವ ನಿಕ್ಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ। ಸಳೆ ಗೂಳಿಯನಿ
ರಿಸಿ। ಕೆಳಗೆ ನಿನು ಬೆಳಲೆಕ್ಕುಳಿತರೆ ಹಾದಿ ನ್ನೆದು ದಿನಕೆ ಪಾಪಹಾದಿತೆನಲು। ಹಾಂಗೆ ಕುಳಿತಿರಲು। ಆ ಗೂಳಿಯ ರಕ್ತಮಾಂಸ ಬಸಿದು। ವನ ಮೇಲೆ ಬಿಳಲು। ಬಳಿಕ। ಅದರ ಚರ್ಮವನು ತ್ತು।
ಬಾಲವಕುಂಚವ ಮಾಡಿ। ಅಂಡಜವ ಕಮಂಡಲವ ಮಾಡಿ। ಅದಲಿಹೊಸರಿನಲಿ ಬಸತಿಯ ಮಾಡಿ। ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋ ಧರ್ಮವೆಂದು। ತಿರುಗುತಿರ್ಪನು॥ ೧೨॥ ಶ್ರೀ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ। ಅನೆಯ ಮ
ಕೆನಿಂತು ಕವಣೆಯ ಮಿಡಿದ ಮೃಗಳ ವರೋಷ್ಠಾನಂ ದು। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಯಿಂ ನೊಂದು ಬಗೆಯಲಿ। ನೊಡುವೆನೆಂದು। ಅವನಲ ಪ್ರಿಮೆಯೊಳಗಣ ಚೋರೆಯ। ಮುಡಿವೆಗಳ ಬಿಟ್ಟರೆ। ತನಿಸಲು। ಯಾಂದಾ
ಂಹುಮ್ಮೊಳ್ಳಕೊಳ್ಳಿದು। ತಿನೆ ಯಾಗಲು। ಅದ ಕಾಯೆ ಯರಡ್ಡಯಕೆ। ನಾಡಹೊಂದಿ। ಪ್ಪುಲ್ಲ ಕಾಂದಿಯೊದವಾದುವ ಬೆಪ್ತು ತಿನಿಸಲು। ಪಾಳಿದವರು। ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಗೆ ಹೇಳಲು। ಆಗ ಬೇಂಟೆಯಾಡುವಾಗ। ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು।
ವಿಷ್ಣುವಿನ ವತ್ತಾರ ಹಾಯೆಂಬಂತೆ ಕ್ಷತ್ರದ ಸೂಕರನ ಕಳುಹಲು। ಅದು ಬಲವನಂ ಕೆಡಿಸುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಂ ಪಸಿಯಲು। ಗಾಂಪದಲ್ಲಿ ಪಾಯ್ದು ತೊ॥ ೧೩॥ ಶ್ರೀ ಕಾಶ್ಮೀರ ಪುರದ ಶಿವದಜಯಂತ ಪುರದಲಿ।
ಗಾಂಧರರಾಜನ। ರಾಷ್ಟ್ರಾಸ್ತ್ರ ಸ್ಥರಮುನಿಯು ವನದಲ್ಲಿ ಬೇಂಟೆಯನಾಡುವಾಗ। ಹಿ। ಕಲೂಟಿಸಿ ಹೊಂಗ ನಾಮಲು ವಾಗ। ಮುನಿಯ ಶಿಷ್ಯರುಗೆ ಸಿಮದಸು। ಸುಮಾರ ಯುನಿಯೆಂಬ ಮಾಜಿದವನಲ।

ಅವರ ಸಂಸ್ತ್ರೀಹಾ ಕಿಹಾಗಲು। ಬಿಡೆ ನಿಶಾಂಡುಬಂದು ಗುರುವಿಂಗೆ ಪೇಳಲು। ಶಾಪದಿಂ ವಜ್ರದೇಹ ನೆಲಕಪ್ಪಳಿಸಲು। ಆಗ ಜೆಡೆಯಂ ರಕ್ತ ನಿಪೂತ್ತಿ। ಸಾಂಧರನ ಮೇಲೆಪಾ ಸುತ್ತಿರಲು। ಅವರು ಯುಬಿರಾನಿ। ಸಾವಿರಾನೆ। ಹತ್ತು ಸಾವಿ
ರನಪಡುಕೆ। ಸುರಿಶಾನಾಯೆಂಬ ತನ್ನ ಸಾಧಿರ। ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಅಂನದಬಂಡಿಗಳ ಕಳಹಲು। ಅತ್ತ ಮಾನಸಂಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುವಾಗ। ಸಾಂಧರನ ಮಗಳು ಚಿರನು ತಂನ ತಂದಿಯಾದ। ಕಂಜರಿಯ ಪೆಗಲ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು।
ಖೆಚರದಲ್ಲಿ ಹಾಗುವಾಗ। ಶಾಪಪ್ರಾಪ್ತರು। ನಂದ್ಯ ಮಮೆದೆ ನೆಲಳಲು। ಬಿಳುವಂತೆ ಹಾಗೆ ಬಹುದೆ। ನಿಂನ ತಂದಿನ ಎಲನಸಾಂಕೆದರೆ। ನಿಂನ ತಲೆ ಸಹಸ್ರ ಹೋಳಾಗಲೆಂದು ಶಪಿಸಲು। ಅವನ ತಂದೆ ನಿನಿಃಶಾಪವೆ
ಂದಿಗೆನಲು। ನಿನು ಮಾಳ್ವ ರಾಜನ ಮಗಳಿವೆಯಾದರೆ। ನಿಃಶಾಪವೆನಲು। ಯುತ್ತ ಬಾಸೂರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನು। ನಿಂನ ತಂದಿಯ ಕೊಡೂಯೆನಲು। ಕ್ಷತ್ರಿಯರು ನಾಯೆಕೊತ್ರವೆಂದು। ಮರದ ಮೆಲೆ ಕೆಂದಿಯನ್ನಾರಿಸಿ। ರ
ಕ್ಕಸನ ನ್ನೋಡೆ ಕೆದುವಾಗ। ರಕ್ಕಸ ಗಂಬುಹಾನಿ। ಮರ ದಮೆತೆಪೇಳಲು। ಅದು ಮುರಿದು। ಕುಂಜರಿ ನೆಲಕೆ ಬೀಳಲು। ಅಂನಾನು ತಲೆವಡೆದು ಸತ್ತನು। ರಕ್ಕಸ ಯಾನೆಯ ಕೊಂಡು ಪೋಗುವಾಗ। ಜನಗ
ಂಪವಿಕ್ರಮ ಬಿಡಿಸಿ। ಮಾಳ್ವರಾಜಗೆ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಲು। ದನು। ಆಗ ಕುಂಜರಿ ಗಂಡನ ನೋಡೆ ಬಂದು। ಶಾಪಪ್ರಾಪ್ತರನ ಕೆಂತು ಯುಂ ವ। ತಂನ ತಂದೆಯ ಅಂನಾನ ಪ್ರಾಣ ಲಪಡೆ ವಳು।।
ಗಿಳು ಶ್ರೀ ಜಾತವೇದನೆಂಬ ಗಂಧರ್ವನ ಮಗ। ವಿಕ್ರಮರಾ ಜನು। ಕತ್ತಶೃಂಗ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಬೆಂಟೆಯಾಡುವಾಗ। ವಜ್ರಮುನಿ ನೋಡುತ್ತ ದಕ್ಕೆಬ ರಲು। ಯುಲ್ಲಿಗೆ ಕೆಬಂದೆ। ನಮಗೆ ಮಗಗಳು ಸಿಕ್ಕುವಬಿಲ್ಲವೆ
ನಲು। ನಂಮಾಶ್ರಮವ ನೋಡಿದರೆ ನಿನಕೆ ಕೊಪಿಸಿದೆ। ಭೂತ ವಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಲು। ಅವ ಹಾಂಗೆಯಾದನು।। ೧೫ ಶ್ರೀ ತಾರಕನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನು। ಬ್ರಾಂಬಾರ್ಗ್ಗ ಕೆಬೆಂಟೆಗೆ ಬರಲು। ಆಗ ಷಣ್ಮುಖದೇವರು
ಹುತ್ತಿದೆ ಗುದಿಸ್ಸಕೆ ಬಿಲವ್ಹಾಲಲು। ತಾರಕ ಬಂದು ಬಾಣಗಳ ಬಿಡಲು। ಅವ ಬಾಣದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ। ಶಕ್ತಿ ಬಾಣದಿಂದ ತಾರಕನ ಕೊಂದರು।। ೧೬ ಶ್ರೀ ಹಾಪಿತಕೇತುವೆಂಬ ಗಂಧರ್ವನ ಮಗ। ಮಯೂರರ
ಮ। ಪೂರದ ಶಿಗನ ಮುನಿಯ ಪನವಲ್ಲಿ। ಮಗವ್ಹಾಲಲು। ಆತನಂಮಾಶ್ರಮದಲಿ ವಧಿಸುವರೆ। ನನು ಯರಳೆಯಾನಿಯಾಂಗೆಯ ಕನಾವಾಗೆಂದು। ಶಪಿಸಲು। ಅವ ಯರಳೆಯಾಗಿರಲು। ಜಂಪೆಕಾರ ಪನೆಯಲು।
ಸಾಯ। ಬಿಂದವನಿದ್ಧರಾಮೆಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಬೀಳಲು। ಅವರು ಯೆಲೆಂದೆತ್ತಲು। ಶಾಪ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಬಯಾಂ ಅಸ ಗಂಧರ್ವನಾ ನಕ್ಷೆ ಹೋದನು।। ೧೭ ಶ್ರೀ

ಕಿಕಿವಾಳ ಮಠದಲ್ಲಿ। ಜಂಗಮ ಶೇಖರ ರಾಜನರ್ಗಾನುಯಾದ ಪ್ರಾಣಾವತಿಯಮಗ। ಜನಸಂಪ ವಿಭ್ರಮನು ಬೆಂಕೆಯಾಡುಂವಾಗ। ವಬ್ಬದೇವತೆಯು। ಶಾಪವಿಂದ ನೂಕಲನಾಗಿರಲು। ಅವಯುವದೆ। ವಾಳ್ಗಾಗು ವಂತ್ರಯ। ವಿ
ಂಪಲು। ಅದವಿಶೆಯಾಶ್ರಯಿಂದ। ಖನಜನೆಂಬದೇವತೆಯಾ ಐಷು। ಶಾಪಬಿಡು ಗಡೆಂವಾಗ। ತಂನಲಾಕಕ್ಕೈಯಾದನು॥ [illegible] ಪಿಂಗಳನೆಂಬಮುನಿ ಶ್ರೇಂನ ಸತಿ ಮೋಹಿನಿ ಸಿಷುವಾಗಿ ವನದಲಿರುವಾಗ। ಬಾಲಾಕನೆಂಬರಾಜ
ಭಮುಷಿ। ತಬೆಂಷೆಗೆಬಂದು। ಆವನದಲ್ಲಿ ವ್ದಬಾಳೆ। ಹಲಸು। ಕಿತ್ತಲೆ। ವಾಲಾವೊದಕ್ಕಾದಿ ಫಲಂಗಳಲೂಷಿಸಲು। ವಾಗ। ನಂಮ್ಮೆಲ್ಲ ವೆಗವನಂದಿಂದಮೆಲಖಹುದೆ। ಅದಯಿಂದವ್ವಾ ಪ್ರನಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಲು। ಹೊಂಗಾಗಿದ್ದು। ವಂದುವೆಂಢುಲಿ
ಯಬ್ಬಿಯೋಗಿ। ಹಾಲನಬತ್ತಿಕಾಂ ಬಿರುತ ಬಿಷ್ಣುತ್ವೆ ಹಾದಮೊಳೆಂಯಲ್ಲಿ। ಮೆಯಬಂದಂಮಕಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ಕಂಡುವಾಡುವು। ಆಜಂಗಮದೇವರು। ನಿಂನೆಂನ ಹೊಲಲುಕಾಯುತಿ॥ ನಿನಗಿವ್ಯೆ ಜನ್ಮವಾಗಲೆಂದೆನು। ಮತ್ತೆ [illegible]
ಆಷುಲಿಯನೆಬಿಕಾಂದು। ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಷೇತ್ರಗೆ ಬು ಆನ ... ಶಾಪವೋಚನವಾಗಿ। ಬಾಲಾಕನನು। ತಂನರಾಜ್ಯಕೆಯಾದನು॥ [illegible] ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಶಾಂಬನೆಂಬಮುನಿ। ತಪವಮಾಡು। ವಾಗ। [illegible]
ಸ್ತ್ರೀಯು ಅನಾಕಸಲು। ಕಪಿಯಾಗೆಂದು ಆಕೆಯು ಶಪಿಸಲು। ಹಾಂಗೆತಾಗಿರಲು। ಅತ್ತವಂದು ನಾರಿಯಡಿದೆಯಗನ್ನ ತಿಂನಬಾರದೆಂದು ಬನಷದಿ ...ಂದಪಲವ ತಿಂನುತಿರಲು। ವಂದು ವಿನದೇಕೆಯನಿರಲು। [illegible]
ನಿನಮೂಲೆಯಕರಸಲು। ಜಿವನಿಲ್ಲವಾಯಿದೆ। ನೆಲಕೆಬಿದ್ದುವ ... ತಿಂದರೆನೆಮ ಕಷ್ಟತೆಂದು। ಅಂತರದಲಿ ಹಿಡಿಕೊಂಡು ತಿಂಬಾಗ। ಶಿವಸಲಿಂಗದಾಗ್ರನಿ ...ಂದನಕ್ಕನು। ಆಗನ [illegible]
ಹ ಹಿಮಪ್ರಜೆ [illegible] ಗುಡಿಗೆ ಬರುವಾಗ। ... ಬಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಲು। ಆಗ ಕಪಿಜನ್ಮ ಪಾದು। ತಂನ ರಾಜ್ಯಕೆ ಹೋದಳು॥ [illegible] ಶ್ರೀ। ಮತ್ತೆಯೂ [illegible]
ದುವಾಗ। [illegible] ಬರಲು। [illegible] ಸುನಿಷ್ಠ ಮುನಿಕಂಡು। [illegible] ನ ಮೆಲೆಗುಂಡನು ಕುಪ್ಪಿಸಲು। ಅದುತಾಲ [illegible] ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಲು। [illegible]
ವೆಂಬಗಂಧರ್ವನ [illegible] ದಿತಿಯನಲು। ಆ ಸುನಿಷ್ಠ [illegible] ನಕ್ಷತ್ರಬರಲು। [illegible] ಶಾಪವ [illegible]
[illegible] ತಂನ ಮೆಲೆ [illegible] ದಯಿಂದಾನು। [illegible] ಶಪಿಸಲು। [illegible] ಸುಮುನ ನೆಸು ರಜತ್ರ [illegible] ನಿಅ ತಕಂತಲಿಂಗ.

[illegible] ಮನಸನು । ನಿಳಿಯಿತಲ್ಲದೆ ತಾಂ ಬಲ್ಲನು । ಕತ್ತ [illegible] ಸುಮನಸನು ನಿನ್ನಯ [illegible] ಆವನೆನ್ನಲು [illegible]
[illegible] ಮಹಾ [illegible] ನಾರಿಕೆ ಜಲದ ಪ್ರಪಂಚ ರಾಮೇಶ್ವರನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ನಂದ್ಯಾವರ್ತ [illegible] ದಲ್ಲಿದ್ದ [illegible] ಅವನೆಡೆಗೆ [illegible]
ಅವನಿನ್ನೆಲ್ಲಿ ಯೋಗೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿದನು । ಶಾಪದಿಂದಾ ದೆಗ್ಗಿಳಿಯ ಕಾಂ ದುಃದಯಿಂದ ಎಲ್ಲೆ ಸುಮ [illegible] ನಸಾ ನಿನು ಮದನ ವಿ [illegible] ಯ ನವಮ ಸಂಧಿ [illegible] ಬನ್ನ [illegible] ಮದನ ವಿಜಯ
ನಾ [illegible] ನವಮ ಸಂಧಿಯು ಮಂಗಳ । ಮದನ ವಿಜಯ । [illegible] ಕೊಂಡು । ಮರಣವಿಲ್ಲದಿರುವ [illegible] ಕೊಂಡು [illegible] ಯಲ್ಲಿದ್ದ । ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ಲಿಂಗವ ಕಂಡು । ನಮನಸ । [illegible]
[illegible] ಗಂಧರ್ವ ಕರೂಪಾದಿ
ಮದನ ವಿಜಯನ । ಅಂಬರಕೇಶಿಯ ಬಳಿಗೆ [illegible] । ತ್ರಾ [illegible] ಯುಕ್ತರಾ ಜನು । ಮುನಿಯ ಮೆಲೆ [illegible] ನಿಶಿನ [illegible] ನಲು ।
[illegible] ನಾ ಮದನ ವಿ
ಜಯ ಬೆಂಬೆಗೆ ಬಂದು ದಾರಿದಪ್ಪಿದೆನೆನಲು । ಯುಳಿದೆವಿಯ ರೂಪದೆಯೆಂದು [illegible] ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು [illegible] ಗುಲು
[illegible] ನಿಸಲು [illegible] ಗಲ್ಲ ಬಾಷೆ
ಗಲಗಮನದ [illegible] ಬಿಗೆಯ [illegible] ನಲು । ವಂದೆ ದಿನಕ್ಕೆ ತಂನೂರಿಗೆ ಬರ [illegible] ಪ್ರ [illegible] ಬನತಿ [illegible] ಬಿಡಿಸುವಾಗ । [illegible]
[illegible] ದುಃಖಿ [illegible] ಗಳು । ವನ
[illegible] ದಲ್ಲಿ । [illegible] ವ [illegible] ಅರಸನಗಲು । ಯಾ [illegible] ನೆನಲು । [illegible] ಅರಸು ಮಂತ್ರಿಗಳು [illegible] ವೆನೆನಲು ।
[illegible] ನಿನಲು । [illegible] ನಿನಲು । ಗಂಡು ನಿನಲಿಯ [illegible] ವಿಯೋಗ [illegible] ನಲು । [illegible] ಬಾರದೆನಲು । [illegible] ಯಲ್ಲಿ [illegible]
[illegible] ಮದನ ವಿಜಯನಂತೆ [illegible] ನೆನಲು । ಯುಕ್ತೆ ಯತೆಯ [illegible] ಷೆಯ ಕಲಿಸಿನಲು । ದೆವಿಯು । ಯುದ ಕಲಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ [illegible] ಹೇಳಿದರು । ಅದ [illegible] ಕಲಿಸಬಾರದೆನಲು । [illegible]
[illegible] ನಲು । [illegible] ಮದನ ವಿಜಯ ರಾಯ । [illegible] ಕೆನಾ ಸತ್ಪುರೆಯ । [illegible] ಕುವಿ [illegible] ಬಮ ನನಿವೆ [illegible] ಅಕೆ [illegible] ಹಾರಸಿ । [illegible] ಮದಿಯೆ [illegible] । [illegible]

ಯಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಪವಲ್ಲ ನಾಕೋಂಯರು। ಲಿಂಗದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಲ್ಲೆ ಶಿವನೆ। ತಂನ ತಂಮ ನಕ್ಷತ್ರ ನಮೋ ಗಣವ ಬಿಡಿಸೂಯನಲು। ಆಗ ವ್ಯಾಧಿಯ ನವ್ವ ಹೀಲು ಅದು ಜ್ಞಾದಿಸುತ್ತಿರಲು। ಯೆಂಟು ಸಾವಿರ ಶಿಷ್ಯರು ಜಿನ ಮಂತ್ರವ ಮಾಡಲು। ಹೊತಾಲು ಮ

ಪಿಯಾಗು ಲಾಡು। ಆಗಯಿಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರಿಹಾ ಡೆಯಾಗಿ ಶಿವನ ನಂಮತ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯನಲು। ಅವರು ವೃದು। ಶಿವಭಕ್ತಿಯಾಂಡ ಕೂರಿ ಲಿಂಗದ ನ ಯಿವ ಪಲ್ಲಿನಿಸಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಿಲ್ಲ ವಲಿ ಯರು ಬರಲು। ಸಖಿಯರು ನಿಂನವ ಶಿಸುತ್ತಿವನ

ನೋಡೆನಲು। ನನಗವ ನೆಲ್ಲಿ ಯತಂಮ ನೆಂದು ಕಾಡಿಸಲು। ನಿಂನ ಕ್ಷೇತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡ ಬೇಕೆನಲು। ಇವನಿತವ ಧರಿಸಿದಲ್ಲದೆ ನೋಡೆನೆನಲು। ಆಗ ಸಖಿಯರು। ವಾಗಿಶನೆ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಲು। ಆತನೆ ಬಂದು ನೋಡುವಾಗ। ತಂಮತ್ತನೆ ಶರಣು ಮಾ

ಡಲು। ಕೊಗಹಾಗಿ ಸಂತಾನ ದಲ್ಲಿದ್ದನು॥ ೧೩॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರಿ ರವಾಂಕನ ಖಡ್ಗ। ಯ ಶಳೆಯ ಹಾತ್ರೆಯೊಳಗಿಂದ ಲಿಂಗ ಬಂದು ದಕ್ಷನ ಹೆ। ದಕ್ಷ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನ ಬಿಟ್ಟು। ವಿಷ್ಣುವೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳ ಕೂಡಿಕೊಂಡು। ಯಜ್ಞವ ಮಾಡುವಾಗ ವಿರಭ

ದ್ರದೇವರು ಬಂದು ದೇವತೆಗಳ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಮಾಡುವಾಗ। ವಿಷ್ಣು ಯಶಳೆಯಾಗಿ। ಮಾಡುತಿರು। ವೀರಭದ್ರದೇವರು ಯಜ್ಞವ ಕೆಡಿಸಿದರು॥ ೧೪॥ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿರಾಜನ ಮಗನ ನಕ್ಷತ್ರರು ಕೊಲ್ಲಲು। ಅಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಮತಿಯು ಶಲು

ಊತ ಕೊಂದಳೆಂದು। ಗಂಡನಾದ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ವಾಸ [illegible] ನೆ। ತಲೆಯ ಮಾಯ್ಯರೆದು ಕಾಡಲು। ಮಾಡಿದ ಗಾಯವಲ್ಲಿ। ಶಿವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ। ದೇವಪದವಿಯ ಕೊಟ್ಟನು॥ ೧೫॥ ಶ್ರೀ ಕೈಲಾಸ ಗಾವಲ್ಲಿ ಮಾದಾ

ರದೂಳಯ್ಯನು। ಜಂಮಗಾಗೆಯ ಮಾಡ್ದ। ವಿನ ಋಷಿ। ಆದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕನಿಡುತಿರಲು। ಆತನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೃಪಾಸನ್ನ ವಾಯನಲು। ಆತವಲೆನೆನಲು। ಬಳಿಕದಾಳಯ್ಯ ಜಂಮಗಾ

ಯತಾಳಯತಾ ಕಲು। ಆಮೆಸ್ತೀರಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನು ತೋವದಾ ಖಿ। ತಂನೊಳಗಿಪ್ಪುದೆಂದನು॥ ೧೬॥ ಶ್ರೀ ತಂದಾರದಲಿ ಆ ಶಿಲಿಂಗ ದೇವರೆಂಬ ಗಣ ಶರಣಾನಿಹರಲು। ಅವರಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಷ್ಣು [illegible] ನೆಂಬವನು।

ತಪಲುಶಷಿಗೆಯವರು ತಿರಲು। ಯಿತ ಬರಬೇಡವೆನಲು। ಅವನನಗೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಿಂಗೆಂಬುತಾರದೆ ಮತ್ತಾದು। ಏಲೆ ಸ್ವಾಮಿ ನನೆನೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸೆಂದು ನಿತ್ಯದಲ್ಲು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು। ವಂದು ದಿನ ಹಿಂದು ಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಷ್ಟ

ಗಾಮತ್ತೆ। ಲಿಂಗವ ಕಾಡಿಯನಲು। ವಂದು ಕಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಾದ ಗಡಿ ಬೆಡೆಂ ಬಿದು ಬಿಯಿದು ಕಾಡಲು। ಅದ ತೆರೆ ಕೊಂಡು। ಮೆದಗಡಿ ಜ। ಜಾದ ನಡಿಯ ಶಿಯೆಂಮ। ಅದೆ ಗುರುವ ಮಂತ್ರವೆಂದು ಜಪಿಸುತ್ತಿರಲು। ಅದು ಲಿಂಗವಾಯಿತು

ಬಳಿಕ ಗುರುನಿವೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ವಂದು ದಿನ ಕೆರೆಯಲೆ ದಾಸು ವಾಗ। ಶುದ್ಧವಾಗಿ ತನ ನಿವರಾನಿ ಕಲ್ಲಿದಿರಲು। ಅನಬಲ್ಲವರು। ನಮ್ಮ ವಣಲ್ಲ ರೆತೆಯ ತೆಗದರೆ ನಿರು ಬಂದಾವೆನಲು। ಗೂಕಲ್ಲಲ್ಲ ಶಿವಲಿಂಗವೆಂದ

ತೆಯ ಬಾರದೆಂದು ನವ ರಾಜಸುರು ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರನಾ ನೆರಸಿ ತೋರಲು । ಆಗ ವಿಪ್ರರು ಪ್ರತಂನ ಲಿಂಗ ಪಾದಗಡಿಜನೆಯೆನಲು । ಸಲ್ಲ ಮೆಲೆ ಶಿಷ್ಯತನ ಯೆದ ಗಡಿಜೆಂಗನಲು ಕಲ ಕಿತು ಕಡೆಗೆ ನಲು । ಕ್ಷೇತ್ರ ಸೇನರು ಬಂದ
ಬಿಲ್ಲಿ ಕೆಯು ಕ್ಷೇತ್ರದಾಮ ಮಹಿಮೆಯ ಮೆರೆದು । ಶಿವನೊಳಗಾದರು ॥ ೧೩೮ ॥ (ಶ್ರೀ) ಅನುಮಿಷ ದೇವರ ವಂಶಾವಳಿ ॥ ನಂದನೆಂಬವರು ಮಂಬತ್ತು ಮಂದಿ । ನಪ್ರರೆಂಬವರು ಹತ್ತು ಮಂದಿ । ಪೌರಿಯೆಂಬವರು ಉಪತ್ತು ಮಂದಿ । ರಾಜೇಂದ್ರ
ರೆಂಬವರಿಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಮಂದಿ । ಚಾಳುಕ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಉಭಯ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ । ಉಭಯ ವಂಶದವ (ತ್ರೈ)ಲೋಕ್ಯ ಚೂಡಾಮಣಿ ರಾಜ । ಯೀತನ ಸುತ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಮಗನು ದಶರಾಯನು । ಚಂದ್ರ ಜಯವೆಂಬ ಕ
ರೆಯನೆರೆ । ಸುರಸಮುನವ ಸಾಗಿ । ಅಲ್ಲಿ ಮರೆಯನಿಳಿಯಲು । ಅದಮಾಯುವಾಗಲು । ಆಗ ಬಾಯ । ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿದ ದಶವತ್ತೊಂಡೆ ನೆನಲು ಲಿಂಗದಾರಿಯ ಬಿರಲು । ಯಿಂದು ಹಳ್ಳಿಯನಂ ಮಾಯು ದ ಖಲಿ
ಗಮು ದೇಯ ಪೂಜಿಸಿ । ಆದ ಶಿವ ತಗೆದು ಕೊಂಡೆ ನೆನೆ ಲು । ಶಿವ ಅದ ಮಾಯುವ ಮಾಡಲು । ಆಬಸವನಾಲಿಗೆಯ ಮೆಲಿದ ಲಿಂಗವ ಕೊಂಡೆ ಷ್ಟು । ಬಯಲಾಗಲು । ಅದಲನುಮಿಷ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು । ಅ
ನುಮಿಷ ದೇವರೆಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು । ಅದರ ಮೆತೆಗು ಲಿಯ ಕಷ್ಟೆಯಂ (ಶ್ರೀ)ಗುರು ಪಾದರು ॥ ೧೩೯ ॥ (ಶ್ರೀ) ಪ್ರೆರದಾಂಕನು ಲಿಂಗದಖನು ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರ ನೆಂಬುದಕ್ಕೆರೆದು । ನಾ ಪೂಲಿಯಂ ಬಿಮರದಲಿ । ನಾದ
ಬಾಗ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ನರಸುಷ್ಟು ಯಂತೆ ಸಲ್ಲಿ ನಲಿಲಿಂ ಗಜಸ್ಥು ಕ್ಷುಲಂತೆ । ನಾಮಷ್ಟೆಂಷೆಂಬ ಸಕೆ । ಜ್ಞ ನರಲಿ ಹುಟ್ಟೆ । ಜ್ಞಾನ ನವದಿ ವೆಯಾಗಿ ರುತೆ । ಶಿವ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡೆಗಾದರೆಂದು । ಶಿಂತೆ
೨ ॥ ವಂದಿರಲು ಕಾಣದ ಹಾಂಗೆ ಹೋಗಿ । ಪೂಜೆಯ ಮಾ ಡೂತೆ । ಬಿಲ್ವಕ ಶತ ಲ್ಲಯಲಿ ಲಿಂಗಕಾಣಬಾರದೆಂದು । ಮಲಗುವ ಕಾಣ ನಾವೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಲಂ ಜೆನೆಂದು । ಅಶೆಗೆ ಪೇಲಿ ಯದೆಂತು । ಶರಿ ॥ ಶಾಂ
ದೂಹಾಗಿ । ತಂನಡೆಗೆ ನಿಡಿದ ತೈಲದಿಂದ । ದಿಪವ ಮುಟ್ಟೆಸಿ । ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿಬರುವ ಕಲು । ವರೆದು ದಿನ । ಆನಂದನ ಸತ್ತ ದೇವವ ಮೂಡುತಾಲೆಯೆಂದು । ಹಿಂದು ಗಾಡು ಹಾಗಿದಿ ಪವ ಮುಟ್ಟೆಸದ ಕಂಡು । ತಾಯ ತ
ದೆ । ಯೀತೆಯ ಶಯ ಬದೆಸೆ । ತೈಲ ಹನಿದ ಬೆಡವೆನಲು । ಆ ಕೆಹೆ ೦ಗೆಯ ದೆಯ ಕಾಂಡು ಹಾಗಿ । ಎಲೆ ಶಿವನೆ । ಯುಷ್ಟ ದಿನ ಲಾ । ಬೆಲ ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂನ ಪೂಜಿಸಿದೆ । ಯೀಗ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿದ ಕೆ । ವದಲಕಸ್ತು ಲಿ

ಕೆಯೆಂದು। ಚಿಂತಿಸುತಿರಲು। ಆಗ ಶಿವನು। ನಂಮ ಶ್ರಾವ್ಯನ ನಿರವೆಶದು ಧ್ಯಾನವ ಮುಸ್ತಿಸಿನಲು। ಹಾಂಗೆ ಮುಸ್ಥಿಸಲು। ಅವಸ್ಥೆನ ಕಂಡು। ಯಿಂತಾ ಕಷ್ಟ। ನಂಮ ಸ್ವಾಲ್ಪದೆ ಬಿಷ್ಟಾರೆಯೆಂದು। ಕಳಿಯಿಂದಕೆ ಬಿವಾಗ। ಶಿವನ ನೆನದು ...
...ಲ್ಗಳ ಪದಗಳು।।೧೭೬।। (ಶ್ರೀ) ಪ್ರ ಶಿವಾಂಕನ ಸ್ಪಷ್ಟದ ಕಥೆ।। ಜಾಲ್ಪಿದೆ ಶದಲ್ಲಿ। ಪ ಗಲ್ಲು। ನಾಯೆ ಜಿಯ್ಯೂ।। ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ। ಮತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಜೊನ ಹುಟ್ಟಿದಂತೆ। ಬ್ರಿಜರಲಿ ಹುಟ್ಟಿ। ಶಿವಸ್ಥಂಸ್ತಾರಕ್ಕದನಿ। ನಿಚ್ಚಲು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹಾಲ ಬಾವಿಯ
ಆ ದಿನದಿಂದಮ ಜ್ಜಕ್ಕೆ ನಿಡುತಿರಲು। ಒಂದು ದಿನ ಬಾವಿಯ। ಯೆತ್ತು ತೆಗವರೂ। ನಿರು ಬಾರದಿರಲು। ಶಿವನು ಆಕಾಶವಾಣಿಯಂತೆ। ಯಿಲ್ಲಿಗೆ ಗಾಳದವರೆಯಲ್ಲಿ। ನೆಧಿತಿ ಕೆವಲಿ ಊದ ಕದಾ ಕೆಂಯಾಡ ಯನಯ। ಆಗ ಹಾನಿ ...
ಲ್ಲಿ ಬಾವಿಯ ತೆಗೆ ಪ ಹುದ ಕವವೆಂದು ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುತಿರಲು। ಅತ್ತ ರಸಿಯ ಡಕೆಯ ಮೆಲೆ ಬಿಕ್ಷಾ ಡೆಯಲು। ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನವಿಲ್ಲದಿರಲು। ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವಾಗ ಶಿವನು ಮಡಕೆಯ ಜಾಡೆ ದರೆನು। ಜೊನದ ಕುಂಭವ ವನ್ನೊ ಡೆನಲು। ...
೧ ... ಪಕವಿಲ್ಲದು ದಯಾ ನಮೊ ದಬೆಕೆನಲು। ಆಗ ೧ ವರೆನುಯೂ ಹುದಿನ ತಾಪವಾಸ ವಿದ್ದರೂ। ನಂನ ಪ್ರ ಕೃತಿಯ ಬಿಡಲೊಲ್ಲೆನೆಂದು। ಆ ಜೊನದ ಕುಂಭವನ್ನಲ್ಲಿ ಊದ ಕವತೆಂಬಳು। ಅದಕ್ಕೆ। ನಂನ ಮ ... ದಲ್ಲಿ ...
ಡಬೆಕೆನಲು। ಶಿವನು ಹಾಂಗೆ ಪ್ರಸಂನ್ನ ಮಾಡಿ। ಮಜ್ಜನವನಿ ಡಿಸಿ। ಬಳಿಕ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರದಾಯ್ದರು।। ೧೭೭।। (ಶ್ರೀ) ಪ ಕೈಲಿಗರವು ದ್ರವ್ಯಗಳು। ಬೆ ... ಸಾಯವ ಮಾಡಿ। ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಒಂದು
ದಿನ ಸೊಳ್ಳೆ ದೇವಾಗಮನೆಗಲಿಂಗವೆಂಬರೆ। ಯಿದ ಕಾರಡುತಲಿಯ ಜ ... ಕೆಂಬಾಗ। ಶಿವನು ಪರೆಮುದ್ದ ಯ್ಯ। ನಾನಿಧೆನೆ ಪೆಲ್ಲನದಿಯನಲು। ಆಗ ಅನಿಮ ಲಿಂಗವನಲ್ಲಿಯೆ ಸ್ತಾವಿಸಲು। ಶಿವನು ಹಾವಿ ...
ಕ್ಷಳಾಸಿಕ್ಕೆಯಾಯಿದರು।। ೧೭೮।। (ಶ್ರೀ) ಪಾಂಡ್ಯ ಮಡಿವಳದ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ। ಸಾಂಧರ ಪಾಂಡ್ಯನ ಮಂತ್ರಿಯಾದ। ನಲ ಚ್ಚರೆಯರು ಲಿಂಗವೂಜೆಯ ಯಾಡುವಾಗ। ಶಿವನು ... ಯುಂದೆ ಜ್ಞಾನವಾದ ಬಹು
ತನೆಲ ದಿರುದಲ್ಲಿ ಪತ್ತು ಬಿಡು ಕಬ್ಬಿನವ ಶೂಲವ ಮಾಡಿಸಿ। ಲಿಂಗವೂಜೆಯುಮಾಡಯನಲು। ಆವಾ ಕೃವನ್ನೆ। ಈ ಬಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದ ಕೆ ರಡುವ ರುದ್ರ ಮಾಡಿಸಿಯದನಿಸಿದರು ಬಳಿಕ ಆತಿರು ಜ್ಞಾನವಂಮಂಧಿಗಳು। ಪ್ರನ
ಕೊಲಿಸಿ ... ಗಳು ಸಹಾ ಕವರು।। ೧೭೯।। (ಶ್ರೀ) ವಂದಾ ನೆ। ಪುಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಯೆಗವ ಹುಡುವಾಗ। ಪುನು ಮತ್ತ ರವಲ್ಲಿ। ಯೆನ್ನ ದುವ ಕರಣಗಳ ಕದ್ದು ತಾಂದು ಹಾಗಲು। ಕ್ರಗಯು ನಿಯು ನಿನು ಪೆವ
[illegible] ಯಿ ಸಲು। ಬಳಿಕ ಕಲೆದು ವಿ ನಡುಮೆಲೆ। ಪಾಂದವರು ವನಕ್ಕೆ ಬೆಂಪೆ ಗಬಿನ ಮು ಬಾ ... ನಲು ಮಂದುವ ಪದವಾಳ್ಪಾರ್ಯ್ಯನೆ ಸಾಕ್ಷರು ನಿಕವ ಪಿಡುಸಾ

ಪ್ಪಲು ಬಳ್ಳಾಳನ ಮರ್ಕನು । ಅತ್ತಲೆ ಪಾದರಿಂದು ನೋಡ ಬಂದು ತಾನು ನಿರಬೂಗನಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗದು ತೋರಲು । ಆಗ ಯಮನು ನಿಂನ ತಂಮನ ಗಂಗೆ ಹೊರಡೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ವಿನಾದರೂ ಈ ವಿಷವನು ... ಬಿಡು ...
ಲುತ್ರ ಗಳ ಧರ್ಮನು । ಯೆನಗಾ ಕಾರಣಾಕು ಡಿಯಬೇಡವೆಂದೆ ಯನಲು । ಅವಕ್ಕೆ ಯಮನು । ನಿಂನ ಕೂಡೆ ನಾನು ಸ್ತ್ರೀ ಸರಾನಿದರೆ । ನಂನ ಮಿತ್ರಾ ಚಿತ್ತೆ ಮಾಡಿತೋಯನೆಲು । ಅಮ ... ಗನಲು ಯಮನು ...
ಪಾತನೆಂದು ... ದ್ರವ್ಯ ಲಾಭಾಲೆ ಸೇತ್ರ ಶ್ರೀಯ ನೆಂದನು । ಯೋಗಿಯ ರೆನಲು । ಶಿವಮಂತ್ರವ ಬಲ್ಲವನೆನಲು । ಸತ್ಯರುಷನಾರೆನಲು । ಹಿಂಸೆಯಿಲ್ಲದವನೆನಲು । ಸಜ್ಜನನಾರೆನಲು । ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳಾತನು ... ಜನ
ನಾರೆನಲು । ವಚ್ಚರಿಗನ ... ಬೂಮಾತನು । ರಾಜನ್ನೆ ... ದ ಕೆಡುವನೆನಲು । ಜಾಡಿಯನ್ನೋದರೆ । ಯಮನೊ ಧರ್ಮನೊ । ಯಾರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಲು । ಯಮನ ಪುರಿಶಾ ಚಿತ್ತಂ ಬಾಯಿ ... ಬ ... ರೆ ಧರ್ಮರಾಜಯು ।

ಶಿವನೆಲಿಂತ ... ಮು ಶಿವವ ತೆರಿಸಿ ಸೆಂಮಗಳಾ
ಪ್ಪುವತೆಂಡು ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುವ ನೇಮವಾಗಿರಲು । ಬಳಿ
... ದು ಗಂಯು ಲಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಡಿಯಲು । ಮತ್ತೆ
... ಶ್ರಿ ದಕ್ಷಾಗಿಯು ಪ್ರಸಾದಿ । ಅಂ ಬುಳಿಕಲು

ಗಳ ಪಡೆದು । ಕರಕಾಂಡು ಪೋದನು ॥ ೧೨ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಲಿಂಗದಮಸ್ತಕದಲಿ ಹಾಲು ಸುರಿಮದತ್ತ ಕರವ ... ಪಾಡೆ ಶಿವಲಿಂದ ಡಿಯೆಂ ಬಳಿ ... ನು । ತಾನೆಮ
ಶವಂದು ವಿನ ಶಿವನು । ಸುಡಿಯೊಳಗೆಯವವಿಬ್ಬಿಸಲು । ಆಗ ತಾ ನೆಬಂಮೆಪ್ಪೆ ಬಿ ... ಸುವಾ ಕಗ । ಪೋವಲು ... ಈ ಗಯೆಬ್ಬಿಸ ಬಂದೆಯೆಂದು
ನಗಾವದವಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರನೂ ॥ ೧೩ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಯಂದ ಕಿಂಪವಕ್ಷದಲಿ ಅಜುಗನನು ... ತಪವ ಮಾಡುವಾಗ । ಶಿವನು ಕಿರಾತನಾಗಿ ಬಂದು ...
ಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹಾಯು ದಾಡಿದ ರೂ ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶಲ ಜ್ಞಾನಿಯರು ನೆಂಸಾರವ ಬಿಟ್ಟು । ವಿರಕ್ತ ಮಾಹುರಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ... ದಿರಲು । ಬಳಿಕೆ ಮುಪ್ಪಗ

ಮಾಲಿಂಗ ಮುಪ್ಪನ ಕೈಯು ದೆಸವ ತರುವಾಗ । ಯದಪ್ಪಿದರೆ । ಯವಳ್ಳಿದ್ದ ಲಿಂಗ ಬದ್ದಾತೆಂದು ಗದ್ದಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ । ಸೂತ್ರವ ... ದು । ಅಪ್ಪು ... ನಿಮ ... ಲು । ಆಗ ಶಿವನು । ಜಾತ್ರೆ ಗದ್ದೆವರಂತೆ ಬಂದು ನಿಯಾಮು ...
ನಾನಪ್ಪ ... ವ ಹೇಳಿಯನಲು । ಹಾಂಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರಲು । ಪಂದು ದಿನ ಮರಿದೇವರಾದ ಶಿವನು । ಅವರು ಹೋಗಿ ಮದನ ಡಿಯದಿತಾನೆಂದು ... ಇರಲು । ಹಿಂಗೆ ... ಬೇಲೆನಲು ...
... ಶಿವನು ರೂಪಧಾರಿ ... ಲಾ ಸಕ್ಕೆ ಕರಕಾಂಡು ಹೋದರು ॥ ೧೫ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಸಾಂನಲಾಪುರದಲ್ಲಿ । ಅಯ್ಯಮುನಿದೇವಯ್ಯಗಳ ... । ವರದಾನಿಯ ಮನು । ಯಿವರು ನೆಯ್ಗೆಯ ಕಾಯಕದಿಂದ ಜಂಗಮ

ಜಾನೆಯು ಮೂಡುತ್ತಿರಲು। ಬಳಿಕ ಬಂದು ದಿನದ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನವಿಲ ಸಿದ್ಧಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಪವಿತ್ರಂ ದ ಹೂ ತ್ಯ ಗಳತ್ತವ ಪುಷ್ಪದಲದಕ್ಕೆ। ಅಯ್ಯುನಿ ದೇವಯ್ಯಗಳ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಲು ಬಂದರು।
ಜನರು ಬುತ್ತಿ ನಾವೆಕೆಸುತ್ತೈವೆನಲು। ಅವರು ಬಲಿ ಮೇಯುಂದ ಸುರಿಯಲು। ಆಗ ಕಪ್ಪೆಗೆ ಬೇಲಲು। ಯ ದರಾಮಯ್ಯಗಳಿ। ನನಗೆ ನಾಮ ಗಳೆ ಲಿಂಗಗಳು। ತಾನು ಯಿಂ ತಂ ಬರೆಯೆನಲು ಂಡು। ನಂ ಯ ಲಿರ
ಬೆಡವೆನಲು। ಆಗ ಅಯ್ಯುಗಿ ದೇವಯ್ಯ ತಂಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೆಯಿಗೆಯು ಮುತ್ತು ಬಾಜ ದಿ ಮಾಡಿ ತಾ ಸುಸತಿಯು ತಂದು ಗಲು ಬಂದು ರೆಯು ಯಲು। ಶಿವನು ಕ್ಷೇಗಾ
ಲುವಪ್ಪನೆಕೆಯಲ್ಲಿ। ಎಂದು ಶಿವಪುರದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಬಂದನು। ಯಿತ್ತ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನು। ಲಿಂಗಕ್ಷೇಯೆಂ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಮಾಡುವಾಗ। ತಲೆಯ ಮುತ್ತ ಬೆಡನೋಡುತ್ತಾದೆಂಮನಲು। ಯಾರೆಲ್ಲ ಲೋಕದ ನೊಂದಿತೆನಲು। ಅ
ಉಮುಗೆ ದೇವರಬಾಗಿ। ಬೆಳ್ಳಿದಂತೊಯಿತೋ ಯೆನಲು। ನಿಂ ಮಜಡೆಯು। ಗಂಗೆ ಚಂದ್ರ। ಕ್ಷಪಸು। ನೋಂದರೆಂದು ಮತ್ತೆ। ಬೆವರಿನಿಂದ ನೊಸಲ ಕಂಣು ನಂದಿತು। ಅಯ್ಯ ನಂಬಿಯಂಣಾನ ದೇವ ಬಾ
ನಾನ ಬಾಗಿಲ ಕಾವಿರಿ। ಬಿಲ್ವಪ್ರಿಗಾನಿಯೆಂಗಾ ಬಾತಿರಿ। ಅಂದು ನೊಂದು ಬಿಲ್ಲವೆಂದು। ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ ಅಯ್ಯುಗಿ ದೇವಯ್ಯನ ಕರೆಯ ಬರಲು। ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾರೆವೆನಲು। ಬಳಿಕ ಶಿವನು ನಂದಿಕ್ಷೇತ್ರ
ರುದ್ರ ದೇವರು ಮೊದಲಾದ ಗಂಣಂಗಳು ಕಳುಹಿಸೈ ಲಾನಕ್ಕನರಸಿಂಹ ದೇವ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ದೇವ ಬ್ರಹ್ಮ ನಮ್ಮ ಗಳು ಅಸು ಸೊಯ್ಯದೆ ಬಿ। ಅತ್ರಿ ಮುನಿಯ ಸತಿಯಾಗಿ। ಪತಿವ್ರತೆ ಯಾವ ರು ಗ
ಬ್ರಹ್ಮ। ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರರು ಬಿನ್ನಿಸಲಾಗಿ ಬರಲು। ಲುಂಬುದ ತನಿದ್ದೆಲು ಯಮಗಳ ದವಗಾದವ ನಿಡ ಸಲಿಸೆವೆನಲು। ಆಗ ಅನಸೂಯೆ ನಡವಿಕ್ಷಕೆ। ಭಕ್ತಿಗೆ ಬಳಲೆ ನಿಡಿದರೆ। ಅ ನಕ್ಕರು
ಬೆಂದ ತಲೆಗೆ ನಷ್ಟು ಶವ ಮುತ್ತಿ। ಕೂಸುಗಳಾಗಿ ಬೆಂದ ಗು ಆಗ ಬಾಲಕರಾಗಿ ನಲಿ ನಲು। ನಿ ರೆಯು ಲಿಂಗ ಹಾವದಿಂದ ಮೊದಲು ಪಾಗಿ ಯನಲು। ಗೆಯಾಗಿ ಬೇಡ ಯ ನಲು ನವಗೆ
ನಾ ಬ್ರಹ್ಮ ನಾಮ ನಾಮದಿಂದ। ವಿಷ್ಣು ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ನಾಮದಿಂದ ಪುತ್ರರು। ಮತ್ತೆ ಲಿಂ ನವ ಪೂಜಿಸು ಧರಿಸಿ ರಿತೆ ಯಲ್ಲಿ। ರುದ್ರನು ಅನಸೂಯ್ಯ ಪ್ರಸನ್ನ ನಾಗಿ
ಬಳಿಕ ಅನಸೂಯೆ ವನ ಯ ದೇವಳು॥ ೧೫ ॥ ಅತ್ರಿ ವರ ಕಲ್ಪವಲ್ಲಿ ಯ ಗಳು ತ ವಕ್ಕೆ ಅ

ತಲಿ ಹುಸಗೆ ಹಾಗಲು । ತಾಳೆ ಲಾಡೆ ನಾಗಲಲಿನ ವನವಲ್ಲಿ ತುಪಾರಿಸಲು । ಅದು ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಉರಿ ಉರಿಲು । ಸಪ್ತ ಋಷಿಗಳ ಸತಿಯರು ಅರುಂಧತಿಯ ಬಿನ್ನಹ ಕಾ । ಆಗಲು ಅರುಂಧತಿ ಮಹಾಲಿಂಗವ ಮಾಡಿ

ಸಿ ಬೆರಸಿ ಮೊಡಿಸುತೆ ಮುಂಜಿನ ಹಾದವನವ ತುಂಬಿ ಹಾಗೆ ಹಾಗ ಶಿವನಂತೆ ಲಿಂಗಾಗಿ ಬಂದು । ಕಿಚ್ಚು ಕಾಸು ಯೆಂದು ನಿಲಿಸಲು । ಆಕೆ ನಿಂಬೆಯ ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಯಲಿ ತಲೆಯ ಮೆಲೆಂಗಾಯ್ತು ಯ ಪತಿವ್ರತಾ ಹಾಡಂ

ಶಿವನು ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡಿದನಾ ।। ಗ ।। ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣೆಯ ಕಥೆ । ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರಿಗೆ ಸಂಗಮನಾಥನ ವಿಷ್ಣೆಯ ಮಾಡಿ । ಅಕ್ಕನಾಗಂಮನ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೋರಿದ ಲಿಂಗ ನಾಗಂಮನ ಕರದೆಂದು ಹೇಳಿ ದರು ।। ಗ ।। ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುವೆ ಹಾಗಿ

ಲಿಂಗವನ ಮಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯಗೆ ಶಿವನು ಶೈವ ವಿಷ್ಣೆಯ ಮಾಡಿದರು । ಮತ್ತೆ ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರದೇವರಿಗೆ ರು । ವಿರಕ್ತ ವಿಷ್ಣೆಯ ಮಾಡಿದರು ।। ಗ ।। ಶ್ರೀ ಪ್ರಭುವಿನ ಯಲಿ ಸವೆ ಶರ ಲಿಂಗದಲಿ ಮಡಿ ಮಾಡಯ್ಯ

ಸು ರಾದ ವಿನಲು । ಶಿವನು ಜಂಗಮರೂಪಿನಿಂದ ವಿಷ್ಣೆಯ ಮಾಡಿದರು ।। ಗ ।। ಶ್ರೀ ಕರದಿ ಕಲ್ಲುಮರವಲ್ಲಿ । ಬಲ್ಲಮರಾಯ ವಿರಕ್ತ ವಿಷ್ಣೆ ಶಿವದೇವರ ಬಿಂಬ ನೇಮ ಮತೆಯೆಂದು

ವಿಚಾರ ಲಿಂಗ ವಿರ ಮಾಡಿ ತೆರಲು । ಹೊಂದು ಬಿನ ಹಾಂ ಕರ ಜಂಗಮನ ಮೆಲ್ಲ ತಿಲಾರಿಗೆ ಬರಲು । ಲಿಂಗ ಶೇದಕ ಸವ ಯುವ ನೋಡದಿರಲು । ಬಳಿಕ ಜಾತಿ ಪಡೆ ಹಾ ದೇವರು ಬಿಲ್ಲ ವನವಲ್ಲಿ ಹರಿಬ ನ

ಸೆಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಗ । ಸಂಗಮ ಮುಚ್ಚಿ ಕೈಯಲಿ ವಿಪ್ರ ಮಿತ್ರ ಯ ಸಲುನುದ ಕಂಡು । ಹೊಂ ಬರ ಬೆಂನಿ । ಗಾ ವಿಯನ ಜೆಗೆಯಲಿ ಮೊದಲು । ಹೊಂದು ವಿ ಸಂನ ತಳಿ ಗಮ ಹಾಕಯ್ಯಾ ಕ್ಕಗೆ ನಿದರು । ಶ್ರೀ ಯೆಂ

ಮನಲಿ ಸಿದರು । ಮರು ದಿನಮರ ನೆ ಸಂಗು । ಮೊ ರೆ ಸಂಗು । ನಾಲ್ತೆ ಸಲು । ಐದೆ ಸಲು । ಆರೆ ಸಲು । ಯೆಳನೆ ಸಲು ಜಾತ ಬಾಗ । ತಪ್ಪದಲಿ ಹಾಗಿ । ಯೆಂಟು ದಿನ ಹಿಸನಾ ನಿದಲು । ಸಲಿ ನಿ ಸಪಿಡಾ ಸೆಸನ

ಹಿ ಚ್ಚಿ ಸಂಗಾ ತೆರೆಯಲು । ಮುದಿ ಪ್ರಮೊಸರಾಗವ ದೆಹಾರಿ ಹಾನ ಲಕಂಡು । ಶಿವನೆಂದು ದಾನಿ ದವನೆಂದು ಸರಿ ಸಲು । ಹೊಂ ಬರ ಬೆಂನ ಮ ಬಂದು । ರುದ್ರ ಬಿಗಾಯ ತೆ ಕೊಂಡು ರಾಗ ಭವ ದಲು । ಪಚಿದ ಮೆಲೆ ಸಾನೆಗ

ಮತ್ತಾಂ ನೈ ಹಾವಿ ವೆಯೆಂದು ಪರ ದಾನಿ ಸನೂದು ತೆರಲು । ಪ್ರಗಬೆಂನ ಕಹಾಗು ತ್ತರಲು । ಬೆಂನೆಚ ಬಿಲ್ಲು ಹಾಗ ಬೆಡ ವೆನಲು । ನಂನ ಕಂ ನಿಬಂ ನಿಂಯೆಂದು ಕರೆ ಕೊಂಡು ಹಾಗಿ । ಮ । ಲೊಂದು ವಿ ಕ ಕ ಹಾಗಲು ।

ಬಿಟ್ಟ ಬಿಲ್ಲಮರಾಯ ನಮಸ್ಕಾರ ವಿಕ್ಕೆ ಬರಲು । ಯ ಶದು ಮೂಯು ರ ಬಿನ ಲೂ । ಯಿಲ್ಲದಿರಲು । ಗುರುವ ಕಾಣೆ ನೆಂದು ಮಂತ್ರಿಗ ಹೇಳಲು । ಅವ ಹೊಂ ಬರ ಕ್ಕಲ್ಲಿಗೆ ಹಾನಿ । ಬಿಲ್ಲಮರಾಯ ನಿಂಮ ಬಸ

ಇದನೆಂದು ಕರೆತಾಂಡು ಹೋಗಲು। ಅವರು ಅರಸನ ಬಳಿಗೆ ಆತ್ಮತು ದಕ್ಕೆ ಬರಲು। ಜಾತಿಹೊಲೆಯರು ದ್ರೋಹ ಬಾರಿ ಸುತ್ತಿರಲು। ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ। ಅಂತೆ: ಶರಣರಾದ ಅತಿಶಯ ತಲೆವಾಗಾ। ನಿಲ್ಲಿಸಿ। ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಶರಣು ಹಿಂಬಾಳ ಶರಣು
ಕಾಂತರಲ್ಲಿ ಗುರುವಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೋಗಲು। ಜಾತಿಹೊಲೆಯರು। ಆತನೆಯೂ ಸಂಗಡ ತಂದು ಬಿಟ್ಟರು। ಶಂಭುರಾಯ ಪ್ರಸಾದವನಿತ್ತಿಯನಲು। ಸಲಿಸುವಾಗ ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಜಾತಿಹೊಲೆಯರು। ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ। ಶಂಭು
ರು ನೆನೆದು ಹೇಗ। ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಕೈಶರಣಾಯಿದರು॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀ॥ ಇಲ್ಲಿ ಬೋಳದೇಶದ ಕೆಂಗುಳೂರೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣರಿರ್ದರು। ಅವರು ಹಾದಿ ಶ್ವಸ್ಸ್ನಾರನೊಡು ಹದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಾಗಲೆಂದು। ಅವರ ಹೋಗೆ
॥ ಸರಿನಲ್ಲಿ ದಾನ ಹವಮಾಡಿ ಸುತಿರಲು। ಅವರು ಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಯ್ಯಗಳು ಮನೆಗೆ ಬರಲು ವಾಗಿ ಶನೆಂದ ಶಿವಯಬೇ। ಯಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರೆಂದು ಕೇಳಲು। ನಾಲುತಿರವ ರಿಗೆ ಯುಂಬಂದವೆ ಸ್ವಲು। ನಿಲುಂವಗ ಶಿಷ್ಯರೆಂದು ಕೇಳಲು। ವಾ
ದಿಳನ ಶಿಷ್ಯರೆನಲು। ಅವರು ಜ್ಞಾನಕೆ। ನೀವು ಹೆಂಗೆ ಶಿಷ್ಯ ರಾದಿರೆನಲು। ಆಗ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಯ್ಯಗಳು ಗುರೂಪದೇಶವ ಪಡೆದವರ। ಕುಲವನರಸುವರೆ। ಯೀ ನಿಂದೆಯ ಕೇಳಬಹುದೆಯೆಂದು। ತಂಮ ಪ್ರಾಣತ್ಯಜಿಸಿ
ದು ಕಾಂಬಾಗ। ವಾಗಿ ಶಿಷ್ಯನಾರು ನಿಲ್ಲಿಸಿ। ನಿಂನಮನ ವನೊಡುಲ ದಕ್ಕಲಿಂದವೆಂದು ಸಂತ್ರ ಸಿಕ್ಕಲಾ ಸಕ್ಕೆಹಾದಮೆಲೆ। ಶಿವನಮುಂದೆ ಗಂಧರ್ವರು ಹಾಗವ ಮಾಡುವಾಗ। ಗಣಂಗಳು ಯಿದಶ್ಚಿವಾಗ।
ಅಸ್ಪೃಶ್ಯನೆಂಮ್ಮನರಾಗ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಕೆನಲು। ಶಿವನು ವಾತೆ ಯ ಬರದು ಕೇಳಲು। ಅದಕಂಡು ನಂಮಗು ರುವಿನ ವಾಲ್ಲೆ ಬಂದರೆ ಬಂದೆವೆನಲು। ಆಗವಾಗಿ ಶಿವಗಣ। ಹಾಲೆಯ ನಲ್ಲಿ ನೋಡಿದವ। ಪ್ರಸ್ನಲಬ
ರುಲು ದೆನಲು। ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಯ್ಯಗಳು ಆವಾಲೆಯ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಮಡಗಿ ಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶಿವನಿಗೆ ರಾಗವ ಕ್ಕೆನಿಲು। ಸು ಖದಲ್ಲಿ ದ್ದರು॥ ೧ ॥ ಶ್ರೀ॥ ಚೋಳದೇಶದ ಸರ್ವವರೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ ವಲ್ಲ
ರಯ್ಯನೆಂಬ ಭಕ್ತನು ಗುರು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು ಗುರುದೇವರು ಲಾರಿಗೆ ಹೋದೆವೆನಲು। ಕಾಣದೆ ಯಿರಲಾರೆನೆಂದು। ವರುಷ ತಿರುಗಿ ಗಲು ಯು ದೇಶಾಂಡು। ಆಮೆ ಲೆನಲು ಹೊ ಸಿ ಹೊ ಡು ವಾಗ। ಯು ವರ ಪಾದ ಲೆವ
ಕಾಣದೆ ಯಿರಲಾರೆನೆಂದು ಅವರ ಜಂಗಮ ಉಸೆಯ ಕುಣಿಕೆ ತೆಗದು ಕೊಂಡು। ಯಿ ಗುರು ಪಾದವೆಂದು ರತ್ನಜೀವ ಪಾದ ಕರಿ ಯಾಳ ನಮದ ನಿತ್ಯ ನಿರಿ ಕೊಂಡು। ಭವಿ ಸಲಿ ನೆಲಲೆ ಪಾಗದೆ। ಹೋಂಗೆ ಶ್ವರನಿ ನಮಸ್ಕರಿ
ಸುತ್ತಿರಲು। ಬಿಜ್ಜಳ ಶಿವನು ಯೀತನ ಮೇಲೆ ರಾಯ ನೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ। ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರಲು। ವಲ್ಲರಯ್ಯಗಳು ನಾವಿ। ಅವರ ಕ್ಕೆ ಗೆನಿ ಕ್ಕೆ ಲು। ಆಗ ರಾಯ ರಪ ಪಾದ ಶಿವನ। ತ್ರವಾದ ರೆ ಬಿಷ್ಠ ಸೆನಲು।

ಸತಿಪಾದರೇಖಾಗತಿ। ಭವಿಸಿತಶಿವಾಗೆನೆನೆಯುತಗಳಿವನು। ಕೈಲಾಸಸ್ವೇಶ್ವರದಾಂಬದರ॥ ೧೫೩॥ ಶ್ರೀ ॥ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿದ್ದವೃಭಗಣೇಶ್ವರನು। ಆದಯ್ಯನೆಂಬನಾಮದಿಂದ ಧ್ವನಿಸಿ ವಬ್ರಹ್ಮದೇವತ್ರಿಣಯ್ಯಗಳು। ಪದ್ಮಾವತಿಯೆಂಬನಾಮದ

ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆದಶೆಯ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖದಲ್ಲಿರುವಾಗ। ಜೈನರಾ ದಕ್ಷಿಣಾ ಮಹೇಶ್ವರನವರತಂದೆನೆಂದು ಪೋಗುವಾಗ ನಾಮೆ ಶ್ವರಯಿದಿರಬಂದು ನಾಶಿಬರುತವೆಯೆಂದು ಮಹಾಲಯ। ಬಳಿಕ ಆದಯ್ಯನ ನೆಗಳ್ದರಲು। ಯಾತನಸತಿಬಾ

ನವಮಾಡಲೆಪಸಿದಿರೆನಲು। ಬೆಡನಾಲೆನಾಮೆಶ್ವರನು ಜಿನಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ವಮೆ ಪ್ರಸಾದವ ಸಲಿಸುವಾ ಯೆಂದು। ಸತಿಪತಿಗಳು ಸುರಖಾಂನೆಯಬ ಸತಿಗೆಬರಲು। ಆಗಳಿವನು। ನೋಸಲವಂಗಾಬಿನಿಂದ। ಜಿನಪ್ರ

ತಿಮೆಯ ಸಂಹರಿಸಿ। ಪೂಜೆಯಮಾಡಿ। ನಡುವೆ ಪ್ರವಹ ನಾರದಾನಾನಿನಿಂತನು॥ ೧೫೪॥ ಶ್ರೀ ॥ ಚಿತ್ರನಾಯ್ಯನೆಂಬ ನಾಮೆಶ್ವರನು। ನೋಸಕ್ಕಂನಾತೋಯಿ ಮದಕ್ಕಂಡ। ಶಾರದಮಯ। ತ್ರವಿಲಾಲಿ। ಶ್ರೀ ಮೂವರೂ ತ್ರಿಮರವಪದೆ

ದು। ಬಾದಿನುಶಿರಲು। ದೇವತೆಗಳುಸಳಿವಂಗೆಮೊರೆಯಿಡೆ ಲು। ರಥವನಿರ್ಮಿಸಿಯೆನಲು। ಆಗಳಾಯಿ ಧರಥವಮಾಡಿ। ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯ್ಯರಗಾಲಿಯಮಾಡಿ। ವೇದಂಗಳ ಕುದುರೆಯಮಾಡಿ। ಬ್ರ

ಹ್ಮನನೆ ಸಾರಥಿಯಮಾಡಿ ಸಂವತ್ಸರವೆ ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಶರಾತ್ರಿಯೆಂಬಶಕ್ತಿಯನೆ ಹೆದೆಯ। ವಿಷ್ಣುವನೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯನೆಲಗ। ಜಂರೂಪೂರತನನೆಗರಿಯಮಾಡಿ। ಈ ಮುಪ್ಪುರವೆಯ ಘಿರ

ಧವನೆಯಿ। ಶ್ರೀ ಮಹರಕ್ಕೆಬರಲು। ರಕ್ಕಸರು ಶಿವನೊಡನೆ ಮಹಾಗಸತ್ತರಕ್ಷಸರೆ। ಗಾಳವದನಲದ। ಅಯಲೆದವಾರಿದ್ದಾಗನೆದಿಬ ದುಃಕಿಸುತ್ತಿರಲು। ಆದರಂ ಸುರಸ್ತೋತ್ರಾಂಡಿದು। ಶಿವಂಗೆಮೊರೆಲು

ಆಗಳಿವನುವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಹೇಳಲು। ಅವಲ್ಲಿ ಪುರನಾದಿ ಆಲಿಂಬ್ರಮೆತ್ತೆಲಕುಡಿಯಲು। ರಕ್ಕಸರುಸಾಯಲು। ಯಮನು। ಆಮುರನಹಾಗಿ ಹಾಹಾ ಡಿಹಾಗಿಲವನಾ ಸಮುದ್ರದ ದಷ ದೃಷ್ಟಿಸಹುತವಾ

ಗಿ ಅಶ್ವಾಶದಲ್ಲಿಗೆರಲು। ಆಗಳಿವನು। ವಂದುಪಾದುವಕುರೆದುಶೆಯ ಮೇಲಿಪ್ಪ ಯುದಿಯಲು। ಕುದುರೆಗಳು ಸೇವೆಯುನ್ನಿದಲಾ ಆಗಲವರಮೊಲೆಗಳುಸಿದಿಲಿ ದನಿದಲಾ। ಅಂದಿನಿಂದ ಗಂಧುನದು ಪೆಹೆಗೆ ಮೊಲೆಯುಳ್ಳ। ಆ

ತ್ರಿಪುರಸಂಹಾರಿದುನನು ಧರವಳಿ ಬಿಳಲು। ಯಮನುತಪ್ಪಿದೆನೆಂದು। ಶಿವಂಗೆನಮಿಸಿಲಾಲಿದನು॥ ೧೫೫॥ ಶ್ರೀ ॥ ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುದೇವರು ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಂಗೆ। ವಿರಕ್ತ್ಯವಜ್ಞಾನವಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ

ಪಾವಲಾಪುರಕೆಬಂ ದಾಗ ಸ್ವರಿದನೆಂದನು ನಿಂಮಗುಲ। ಚಿನ್ನಸಂಸಾರವಬಿಷಮ್ಮ। ಕಲ್ಲುಮಂನಾಗೆಂಬ ಹಿರಿಯ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ಕ। ನೂಲ ಸಂಕಲೆಗಳಿದು। ಚಿಂಪದಸಂಕಲೆ।

ಯಪಾಕಿ ಕೊಂಡಮರಳಿ ನಂತಾದೆನೆನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಗುರ್ಜರು ನಂಮ ಗುರುವ ಜಯದೇವವನಿನಾರೆಂದು ಕಳ್ಳಿಲಿದೆಲು। ಅಲ್ಲಿ ಬಯಲತಾನಾದಂತಾಗೆ। ಪ್ರಭುದೇವರಿಂತೆಂದರು। ನೊಂದು ಸ್ರಿಸದವರ ನಿಷ್ಠನು। ನೊಂದು ಸ್ರಿಸದವ
ಮಧ್ಯಮ। ನೊಂದೆನೆಂಬುದು ವಾಳೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ಅಕ್ಕೆನೆ ಶ್ರಮನು। ಹಿಂಗೆ ನಾಲ್ಕ ನೊಂದರೆ। ಮೂಜಲು ರಿವಲೂಂಬನಲು। ಆಗ ಸುಜ್ಞರು ರಾಮಯ್ಯಗೆ ಎಚ್ಚು ನಿಷ್ಠ ನಿಂಮ ಜರೆಲತವನೆನಲು। ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮನೊ ಹರಿಯೊ ರು
ದ್ರನೊ ನಾಲಗೆಯ ಕೊಳುವೆಂದು ಕೋಪಿಸಿ। ನೊಸಕಂನಾಭೆ ಷಲು। ಅದು ಪಾದಕ್ಕೆ ನಮಿಸಿ। ಪುರವಸು ಡುವಾಗ। ರಾಮಯ್ಯ ಹೆದರಿ। ಯಿವ ಸಿದ್ಧನಲ್ಲ ಶಿವತಾನೆಯೆಂದು ಸಮಿಪಕ್ಕೆ ಬರಲು। ನಿನೊಸವ ಕಂನಾತ್ರಾಜಿ ದರೆ। ಲಿಂಗಾಲಕಂ
ಗಾಳಾರುವರುಂಡು। ನೊಡೆಂದು ತೋರಲು। ಆಗ ರಾಮಯ್ಯನು। ಪುರಪ್ಪರಿಯೆಂದನೆ। ಅವರಾಷಿ। ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಾಂತೆನು। ಶುಯಿ ಯಾವಾ ವಡೆಯನ ಬಲ್ಲಹು। ನಾನದಯಿಂದವಕನಿಷ್ಠನೆಂದು। ಸಮರ್ಥರಿಸಿ ಪ್ರಭುದೇವರ ಹಾಡೆ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಾ

ಶ್ರೀ ಜೋನಬಸವೆಕ್ಕೆ ರಕಯ್ಯ ದಿಷ್ಟೆ ಬಡೆದರೂ॥ ೧೮॥ ಬ್ರಾ
ತಿರುಕಾಳಯಪ್ಪ ಬಿಬಿದಿ। ಯುಂಮ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಲುಳಿ
ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಕಾಂಬತುಕಾಂಟಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾ

ರಾವಣನು ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವಾಗ। ತಲೆಂನ ತಂಮ ಹೊದಲಿ ಬಿಷಣಂಗೆಂದನು। ವಂಶ
ದವೆಯುದವಂದೆ ಮೂ ಪೂರಾತ್ಮಕ ದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸೂಯನಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಬಿಷಣಾನೆಂ
ದುಮದುಸುಲವ ವೆಲನು। ಅದಕ್ಕೆ

ತ್ರಕೂಟ ಲಿಂಗವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡುವನೆಮ ಪಾದಿತು। ಯುಗ
ದನು। ಲಿಂಗಗರ್ಭ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಸು ಮದುರಾಟವೆ। ಅದುಂದಲೂ

ಕಾಂದು। ಅಬ್ರಹ್ಮಹತಿಯನು ರಾಮೇಶ್ವರನ ನಿಲ್ಲಿಸಿ। ನಲಕಾಂದನು ಯನಲು। ಯಿದಕ್ಕೆ ವಿಭಿಷಣನು। ರಾವಣ। ಎಲೆಮರುಳೆ। ನಿಂನ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ಸ್ಯರೇಶ್ವರನಿಲ್ಲಿಸಿ। ದಶಾವತಾರದ ಪಾಪವ ಕಳೆ ಕೊಂಡು ರಾಮನ ಸಹಸ್ರವೆರಿಯ
ನಲು। ಬ್ರಹ್ಮಕರವನೊ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನ ನರಕಲಂದು। ವಂದೆ ಬಾರಿ ಮೂಯಿಕೋಟಿ ಸಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿ। ಅವರವಯ್ಯ ವಿಬಿಷಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿಸಿದನು। ಬಲ್ಲಿರದೆವಂ॥ ಮತ್ಸ್ಯರೇಶ್ವರನ ಸ್ಥಳದೊ ಯಿ ಲಿಂಗಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಲಾಭಿತನೆನಲು। ಕೇದಾರೇಶ್ವರನಿಂದ ಪೆವಿಡೆ
ವಿರಾಂಪಾತ್ರನಕೂಸೆ ದಿಂದಾರ ವಸರುತಗುಣಿಯಾಗ। ಕಳ್ಳೆಲುದಕ್ಕೆ ಬರಲು। ನೊಸಲ ಕಂನಾತೆ ಬಿದು ಸುಕ್ಷರಂ॥ ೧೯॥ ಅಭಿಪ್ಪೆ ಕವಾಂಕನಮೆ ಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಕಡೆ॥ ಬಿರೂಪಾಕ್ಷನು ಸಿದ್ಧೆ ನವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮಳನಿರಲು। ಅ ನಮನಂ ದಿಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ। ತಿರಚ

ಬೆಳಗುವಾಗ ಮೆಲುಹು ಕೆತ್ತಿಗೆ ಹೊತ್ತಲು ನಂಬಿನವರಿಗೆ ನಲು ಅರಸು ತಲೆದೂಗಿದನಿ ಮತ್ತೆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಗುಡಿಯ ಹಾಗ ಬಾರದಂಬಿಸಮವಾಗಿರಲು ಅವರಿರಸುತ್ತಿರ್ದ ಹರಿಯಂ ನಾನ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳ್ಳಿ ಕಿಕೆರಹಾಂ ಮಹಾಗಲು

ಅಷ್ಟರ ಗುಡಿಯ ಹಾಗಲು ಯುವರು ವಾರಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಆಗ ಮಳೆ ಬರಲು ಯುಂನ ಗುಡಿಯ ಹಾಗವಂ ದ್ವಾರಿಯೆಂಬ ಮಹಾಸ್ವಪ್ನವ ಮಾಡಿ ಹರಿಯಂ ನಾನ ನೋಡಿಯನಲು ಆಗ ನಿಂದವರು ನೋಡಿ ಬಯಿ

ರಿಯನಲು ಅದರಂಮು ಬಲ್ಲಾಳ ಪಲಿಹರಿಯಂ ನಾ ನೆತ್ತಿಯೆಂಬ ಹಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳ್ಳೆಯ ಹೊಲದ ನಿದಿರ್ದು ಯುಂನ ನಿಂಮ ಕಯ್ಯಶರ

ಶಾವಲು ಕ್ಷೇತ್ರಾಂ ಮುಜಂ ಗಯ್ಯನಿ ಮತಿ ಕ್ಷರಗಾಂ ... ದ್ವಾಪರಯುಗ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಮಾವ ಕಂಸನ ಯುಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಹಾಗಿಂ ತಂದವನ ಕೃಷ್ಣ ನಲುಪರದ ಬಿಂದು ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ನುಯುಂನು ಹೊಗಲು ದಕ್ಷಿಣ ವಾಯವ

ತುದಿನಲು ಆಮೂರಿಗೆ ಯುಂದ್ರ ಸು ಅವ ನಾಬ್ಬನೆ ಯುರುವ ನಮಿಯ ... ನನಗೆ ಹೋಗನಲು ಯಂದು ದಿನ ಮೇಲು ನೂರು ಗಾವುದ ನಲ್ಲಾ ಲೋಕ ಕೈಕಶಗು ... ನಂಬ್ಬನಿ ಯುರಲು ಆ ಸಮಯ ಕರನ ಹಾಲು

ಗಯುಂದ್ರ ಕಂ ದೇವಮ್ಯ ಳಿಯ ಶರಸರೂ ಕ್ಷೇತ್ರ ... ದಲು ಗೋರಾಹಳ್ಳಿ ಪ್ರಾವಂದ ಹಿಂಡಾ ಗಲು ಪವಿತ್ರವ ಕಂಡು ಗೋಲಾನಲ್ಲಯ ವೃಷಿ ... ಯಲು ಆವ ... ಗಾವರ ಧನ ನದಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು

... ದೇವಪದ್ರ ತೀರ್ಥ ಮಿರವಲ್ಲಿ ... ಕುಹೋಂಶ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಯೆಂಬ ರಾಜನ ಮಗನ ಮಾದಿ ವೇಹೂರು ದಿನ ವಿರಲು ಆ ... ಶಾಮರನ ನಿವಸಕ್ಕೆ ... ಹೋಯಲು ಅಹೋ ಗಾರವಣ ಯೆಂ

ಗಂದರೆ ತ್ರಾಹಿಂ ನಾ ನಂಡೆ ... ಲೆದ್ರ ವೃವಶಾಪ್ತ ನುಹಂ ನಾ ಶಾಮುವರು ಶಿ ಯೆಂದು ಕೇಳಲು ಯಾರೂ ಹಾಡಿದಿ ರಲು ... ಸಾವಿರ ಹಾಂ ನನನ ಗೆ ಶಾವಿ ನಂನಮಗಳ ಕೆಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳಿ

ಗೊಂಡು ವಿಕ್ರಮ ಹಾಂ ನನಲು ಹಾಗ್ನ ಆಗಲಂಮು ಯಿನಾ ನವಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿ ರಿನಿ ಹಾಯಿ ದು ನು ಮುಗಾದಿನ ಲ್ಲಿ ಳಿಹಲು ಅಗತ್ತನಕೆಲಮ್ಯ ನುರಿಯಯು ಯಲ್ಲರು ಬಿಡುವಡಲು ಬಳ್ಳಿ ಶವವ ಲೆಯಗಲು ಅಕ್ಷಾನ ಕತ್ತಾನವ

ವಿಶಂ ಮುಯಾವತ್ತ ವಿಮಂ ನಾ ಕತ್ತಾಂಡುವ ವಿಷ್ಣುಹಾವ ಹಾದಿ ನಂನ ವಶಿಗೆ ಪ್ರಾನವ ಶಾಡಿಯ ನಲು ಆಗ ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಪ್ನದನು ನಂನನಿಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ದಮ ಪ್ಪ ದರಿನಿಶಿ ...

ಅಮು ಪ್ರಾವಶ್ಚ ಮಾಲೆ ಯಾ ನಿಶಲು ಆತಗೆ ವಿಷ್ಣು ನಾದ್ರ ಸಂಬಹೆ ನರಿ ಷ್ಟು ಅತನ ನಸಿಗೆ ವಾಸ್ಸಾಂತೆ ಯೆಂಬ ಹೆಸರಹಾದಲು ... ರೂಲಿಂಗಮೂ ಜಯ ಮಾಡಿ ಕೃಪಾಸಕ್ಕ ಹಾದರು ॥ ... ॥

ಪಾವನೆ ತಿ ವೆಳಿಂದ ರುಃ ಶಿವನ ನೆಗಂ ಬನಾಗಬೇಕೆಂದು ವತಪವ ಮಾಡುತಿರಲು ಆಗ ಶಿವನು ಯಾಕೆಯ ದ್ರವ್ಯವ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಮೊಲ್ಲೆಯ ಕರೆ ನಲು ನಧಿ ತುಂಬಿದೆ ವಿಯಾ ಕೆಲಿನಿ ಖಾಯಿದೆ ನೆಂದು ಬರಲು [illegible]

ಧ್ಯಾನವ ಬಿಡದೆಯಿರಲು ಆಗ ನಧಿಯುಳ್ಳಿಯಲು ದುಮಾಗಲು ಆಗ ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಮದಿವೆಯಾಗಿ ಕೈಲಾಸ [illegible] ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯ ನಲು ದಾರಿಯ [illegible]

[illegible] ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಜನನಗೆ ಅಮಳದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಿವನ ಉಗ್ರ [illegible] ಬಗವತಿಗೆ ವಾಗಿ [illegible] ಶಿವನಾಜ್ಞೆಯ ನಲು [illegible]

[illegible] ನಿದ್ರೆ [illegible] ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ಅಮೃತವತಿ ಗಮುರಾಂಡೆ ಅಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿದರು [illegible] ಗೌತಮ ಮುನಿಯ ಶಾಪದಿಂದ [illegible]

ಯೋನಿಯಾಗಲು ಆಗ ಯನ್ನ ಪಾದರು ದ್ರಿಗೆ [illegible] ದ್ರನಮ ಸ್ಮರಿಸಲು ನಾನು ಶಾಪ [illegible] ನಾದೆನು ಕರುಣಿಸೆನಲು ಆತ [illegible]

[illegible] ಮಡಿವಾಳ ಮಾಚಯ್ಯಗ [illegible] ಪುಲಿಗೆಯಿಂದಲಿ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ [illegible] ಬಂದಿರಲು [illegible] ಶಿವ [illegible]

[illegible] ಬಸವಂಗೆ [illegible] ಮಗ ಬಿಮರಿ ಯಲ್ಲಿ ಮುನಿ [illegible] ಬಸವಂಗೆ [illegible]

[illegible] ಬಸವಂಗೆ ದಾರಿಯ [illegible] ಶಾಡಲು ವಿಪ್ರರು [illegible] ಸಂಗಮೇಶ್ವರ [illegible]

[illegible] ಬಸವಂಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಪಾದ [illegible] ದೇವರ ದಾಸಿಯ್ಯಗೆ [illegible]

[illegible] ರೇವಣ್ಣ ದೇವಯ್ಯಗೆ [illegible] ಶಾಜುನನೆ [illegible] ಬಿಜ್ಜಳ [illegible]

[illegible]

ಶಿವಪೂಜಾನಾವ ತೆಳಸುವಾಗ ಶಿವನು ಶಂಕ್ರನಾಪ್ಪುಣಿಂದ ಕಾಲಿತೊಡಿಸಿದ ನಲ್ಲಿ ವದಬ ಶೊಂಡು ಜೆಂನಯ್ಯ ನೊಡನುಂಡು ಸೂಳೆ ನಿಂಬಿಗೆ ಮೊಪಿಸಿದ ಬಾ ॥ ನನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯುದ ಕಿಂನರಯ್ಯ ನೆಲ ನೊಂದು ಪಾವ

ಗವರಾಜ್ಯ । ಬಿತ್ತಿಗೆ ಮಂಣಾಯಿತ್ತೆ । ಯಿಪ್ಪತ್ತೊಂದು ನಾಕಥೆಗಳು । ಯಿಗನಂಬ್ಯಂನಾಗೆ ಕುಂಚ ನಾಯಿಯಾ ಅನಿಷ್ಟಜೆಯ ಸಾಷ್ಟಕಾಂಭುತ್ತಾನೆ ಯೆಂದು ನರಕ ರಮಣಿಯ ಮೆಬರಲು । ಅವತೆ

ಸಾತ್ರಾಂಬಿದೆವ ರಪೂಜಿಗೆ ಹೊಗುವಾಗ । ಸಮುದ್ರನು । ನಾಷ್ಟ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮುಜ್ಜಿರಾಂಡಿರಲು । ಆಗಷ್ಟನನಿಷ್ಟೆಗೆ ಅಂಜಿ । ಸಾಗರದ ದ್ವಾರಿಯ ಶಾದಲು । ಹಾಗಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ । ಶಿವ ... ಯಿಂದ ದೆದನು ॥ ೧೨ ॥

ವಾಗಿ ಶಿನ್ನನಾರು ಶಿರವರಿಗೆ ಬಿಡುವಾಗ ನಧಿತಿರಕೆ ವಬ್ಬ ಜಂಗಮ ಮದೆವರು ಬರಲು । ಅಂಬಿಗನು ಯಿತನ ಮೃಷ್ಟ ಪ್ರವೆಂದು ಹರುಗೋಲಿನಲ್ಲಿ ದಾಂಟಿಸದಿರಲು । ಆಗವಾಗ್ನಿ ಶಿನ್ನನಾರು । ಅವರನಿರಮೆಲೆನವಸನದಕಾಂ

ದುಹಾದರು ॥ ೧೩ ॥ ಅದ್ರ ಶವಾಂತನಗೆ ಲಿಂಗಮು ದ್ರ ಯಿಷ್ಟಾಯಿಯ ಕೊಷ್ಟವಕ್ಕೆ ಕಥೆ ॥ ನಾಂನವಾಷ ಶರವಲ್ಲಿ । ಅನಪಾಯನೆಂಬ ಕಾಜನಿಪ್ಪನು । ಆತನ ಸತಿ ಜ್ಞಾಮಲದೇವಿ । ಸಿದ್ಧರಾಮೆಶ್ವರಗೆ ಲಿಂಗಮು ದ್ರಂಟ

ಹಾಕೆಯಾಯಿಯ ನಾವೆಲು । ಅದಬಿಲ್ಲಿ ಗುಡಿಗಳ ಕಟ್ಟಿಸಲ ಷ್ಟದಮೆಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಲಿಂಗಗಳ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೆಯಬಾವಿಗಳ ತೆಗಿಸಿ । ಶಿವಯೊಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಕರು ॥ ೧೪ ॥ ಶ್ರೀ ಪಾತಿಶರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಿವರು

ರಾದ್ಧ್ಯರೆಂಬ ಮಹಾಮಹಿಮರು । ಅವರ ಮಗ ಲಿಂಗನಾ ರಾಧ್ಯರು । ಯಿವರ ಸತಿ ಮಂಗಲಾಂಬಿಕೆ । ಆಕೆಯ ಪುತ್ರರು । ನಾಮರಾಧ್ಯರು ॥ ಯಿವರು ವ್ರತಸ್ಥರೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಅರಸು ಲಿಂಗಮುದ್ರೆ ಗಾವ

ಮಿಯ ಶಾದಲು । ಅಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ಭಕ್ತನೆಯವ ನೆಡುತಿರಲು । ವಂದು ದಿನ ವೃಷ್ಟವಾದಿ ಬಂದು । ಮೊಸರು ಕುರಿಕೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬಂದೃಪಾನೆ । ಪಾಲು ಸುಯಿಕೆಯ ಆರಾಧ್ಯರ ಬಳ ಹೆಳ್ಳೆಂದು ಹೊಕ್ಕ ನ್ಯಯಮಾಡಲು

ಅದಕ್ಕೆಂದರು ಹಾಲು ಸುರಿಕಿದ ಮೆಲೆ ಮೊಸರ ಹೊಂದ್ದಿತೆಂದು । ಹೊಸ್ತೆರಳ ತೆಗಲು । ಯಿವರೊಡನೆ ವಾದವಾಗೆ ಬೆಕೆಂದು । ವೃಷ್ಟವನಾಚಿಹಾದನು ॥ ೧೫ ॥ ಶ್ರೀ ಪುರವಾಂಕ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅಂನಿಯಶಾಷ್ಟದಕ್ಕೆ ಕಥೆ । ಶ್ರೀ

ದಕ್ಕೆ ಕೆಯಮಾರಯ್ಯ ಗಳುಮನೆಗೆ ಶಿವನು ಜಂಗಮ ವಾನಿ ಬಂದು ಬಿಷ್ಟಾಯ ನಲು । ನಲಿನು ಬಂನಿಯ ನಲು । ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದವರಲ್ಲ ನಿಕ್ಕೆ ಪವಿತ್ರ ಬೇಕೆನಲು । ಮಾರಯ್ಯ ಗಳು ಸತಿ ಸಾಮೃತ್ತ ಅಂನವ ಯೊಳ

ಗೆ ಹುರಿದು ಮಾಡಲು । ಅದು ಸಾಲದಾಯನಲು । ಅವರು ತಂದು ಶಾಪವ ಮಾಡಲು । ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ । ಸತಿಪತಿಗಳೆರಡನೊಲ ನಿಷ್ಟುರಾಂಕದನು ॥ ೧೬ ॥ ಶ್ರೀ ತಕ್ಕಲೂರತ್ತಿನ್ನ ನರಂಬಿಸಕ್ಕನು । ನೆಯು ಶಿವ ಪಾ

ಯಶೆವಿಂದಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯುಮಾಡುತಿರಲು। ಒಂದುದಿನ ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು। ಸತಿ ನಿಷ್ಠಾನುವಾಗವಲ್ರೆವತ್ತನೆ। ಕಾ ಮುವಹಾ ಡೋಯನಲು। ಈಗನೆಯು ಲಾತೆವೆನಾಗೆ ಬಂನಿಂಯನಲು। ಯಾಗಲ್ಹೋದು ನಾ

ಬಲೆವಾರೆವೆನಲು। ಒಂದು ಮೋಸನೆಯುದಿರ್ದಲು। ಅದು ನೆಂಯೂದಕ್ಕೆ ಪಾರದು। ಕ್ಷೇತ್ರಂನದಿಹಿಡಿದು ಕಾದಲು। ಶಿವನುಮೆಚ್ಚಿ ಆ ಸಿರೆಯುಮೊದಲಂತೆ ಮಾಡಿ। ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನೆರೆದಲು। ಯಿಂ ನೂರಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿತೆನಲು

ಬಿಪ್ಪಣ್ಣದೇವರು॥ ಆ ಭಾಗ್ ವೀರಸಂಗಯ್ಯಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯೆ। ಶ್ರೀಯರಿಗೆ ಜಂಗಮ ಶುಶ್ರೂಷೆಯ ಮಾಡುತಿರಲು। ಒಂದುದಿನ ವಿಷಜಂಗಮ ದೇವ ಶಬ್ದ ಕೇಳುಬುದು। ನಿಂನಲಿಂಗವ ಶ್ರೀವ ಕಾಡುಯೆಂ ಮೆಹಾ ನಿಂದ

ಆ ನೆಹಾಂನ ಕಾಷ್ಟ ಲ್ಲದ ಬಾರದೆನಲು ಕಾಷ್ಟು ಸಂಗ್ರಾಗ ಪಲ್ಲಿ ದ್ರಿಂತೆಂದರು। ನಿನನಾಗದಿಂದ ಷಷ್ಟಿದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸುಖ। ವಾಯುಮು। ಜುಂಬನದಿಂ ದಗುರುಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಮೂಲದಿಂ ದಾಚಾಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ನಿಂದ

ಪಿನಿಂ ದಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ನಿಂನಲಿಲಿಂಗನದಿಂದ ಜಂಗ ಮಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ನಿಂನ ಮಾಗು ನುಡಿಯೆಂದ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗಕ್ಕೆ। ಯ ವೆಲೊಲುಮ ಹಾ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತ್ರಿ ಪ್ರಿಯಾಯತೆನಲು। ಸಂಗಯ್ಯಯೆಂದರು। ನಿಂನವರು

ಒಂದುಲಿಂಗವೆಂಬೆ। ಒಂದು ಜ್ಞಾನ ತೆಗದು ತಾಂದೆ। ಬಿಪ್ಪಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಖಮಹಾಂನರಂ ನಿಯೆಂದು। ನೆರಗಹಿಡಿದುನಿಲ್ಲಿಸಲು। ಶಿವ ವೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಯ್ದೆ ದಿಸಿದನು॥ ನಾನು

ಒಬ್ಬುಕನು। ಬಿಜ್ಜಳನಹಾಲ್ಬಸಿ। ಶಂವಜ್ಞಾವಿನಿಂ ದ। ಜಂಗಮ ಕಿನಿಡುತೆ। ಯರೆಜಂಗವಕ್ಕೆ ಹೊದ್ದಿದಹಾಸಪಾವ ಡವಶನ ಸಿ। ತಾ ಲ್ಪದಪಾ ಪಡವಹಾದಿ ಸುವ್ವನೆಯ ವಾನಿರಲು। ಬಿಜ್ಜಳ

ವನುಜಂಗವ ವಾನಿಬರಲು। ಕಾಲಿಲ್ಪ ಕಸರು। ನಿಂದ ಮೃಮಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರ ವೆತೆಗೆಯನಲು। ನಿನುವಪ್ಪುವ ಶ್ರವ ಕಾಪ್ಪೆಯಾಯನಲು। ಹಾಂಗೆ ತಗಲಿಯೆಂ ಮಾಹು ಲಿಬವು॥ ಯೆ। ಉಪಾಲೆ ನಿ

ಕಂಕಣಾಗಳ ತೆಗಸಿ। ಪ್ರವೆಯಹ ಜ್ಞಡ। ಯುತಿನಸರ। ರತ್ನಕಂಕಣಾ ಗಳ। ಧರಿಸಲು ಆರಾ ಪವಮರ್ಗ ಬಯಿತು ಹಿಂಗೆ ಸಿಂಗಸಿ ರಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು। ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರಾಂದು ಪಾದನಾ॥ ಬಂ

ಶ್ರಿ ರವಾಂಶನು ತವನಿಧಿಯ ಪಡೆದ ಕಥೆ॥ ಕಾಡೆಯ ಶಿವದೇವನೆಂಬ ಶರಣನು। ಮರದ ಹಾಡೆಂಯಲ್ಲಿ। ಶಿವಧ್ಯಾನದ ಲಿರುವಾಗ। ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರು ಬಂದು ನಿಡಿದರೆ ಸಲಿನಿ ಹೊಂದು ಯಿರೆ। ಶಿವ ಬರನಾ

ಲು। ಶಿಷ್ಯರು ದುಮಿದುವಿರಲು। ತಾನುವಾದವಪಾಲಿಸುವವು ನೆಯಲ್ಲಿ। ತಾನು ಗಂಡನೆಗುರುವಿಂಗೆಯ ಪೆಯತೆಂದಿಕ್ಕಲು। ಅವರುನಲಿಸುವರು ತಾನು ಬಡವಾಗಲು। ಅದ ಕಂಡು। ಯೆ ಬಡವಾದ ಮಗನೆಯನ

ಅಂ ನನನಾಕ್ಕೆ ದೆ ಡೆಂಯು ನಿಮ ನಿಕ್ಕೆ ವೆನೆನಲು । ಆಗಯುಂತೆ ಪ್ರ ಸ್ತೈಯುಳ್ಳವನ । ತಾವ ಪಾ ಸಯುರಿ ಸುಖರೆ ಶಿವನೆಯನಲು । ತಾಗ ಧ್ಯಾನ್ನದಮಳಿ ಯುಶರಸಲು । ಲಾ ಶಕ್ತೆಪಾ ಸಾಹಾಪುಯಾಯುತಾ ॥ ೧ ॥ ...

ರುತ್ತಿರುನಾ ಕೆಲಹ ಬ್ರಕೆ ಮಾಡೆ ಶ್ವರರು ಬಂದಾರು । ಲಾ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಘನ ಧಾನ್ಯ ಬಿಲ್ಲವೆನಲು । ಆಗ ನಂ ಬಿಯಣ್ಣನು ತಿರುಕೊಂ ನೆ ದನೆಂಬಲೂರಿಗೆ ಪಾಗಿ । ಎಲೆ ಶಿವನೆ ಯುಳ್ಳಿದ್ದ ಧನವು । ಹೊನ್ನು ಬಡೆವ ನಿಗೆಯಿತ್ತೇ ಸ್ವರಗೆ ನನ

ಪಾಲಮಾಡಿ ಯನೆಲು । ಹಾಂಗೆ ಕಾಷ್ಟು । ಮತ್ತೆಪ ಭಕ್ತೆಯ ಭಂ ಗಾರ ಧರ್ಮದ ಶೆ ಯಶಾಡಲು । ಭಾಳಿಕ ತಿರು ಜಿತ್ತಾಂಬಲ । ಜಾಯಾರಿ ತಿರುವೈಯಾರು । ತಿರುವಂ ನಾಮಲೆ । ತಿರುವತ್ತೂರು । ತಿರುಚಿತ್ತ ಪಳ್ಳಿ । ತಿರು ಪಂನಿ ಮೆ

ದಲಾದ । ಮರಂಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯಂ ಸಾನು । ಕಾಪೆ ಬುಂಡುಗಳುಳ್ಳವ । ಮನಾಮಂಡ ಪುತ್ತಾರಳ್ಳಿ ರಾ ನಿಮಾಡಿ । ನಾರುಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವ । ಆಶ್ರಗಳ ಬಡೆಲು । ಬಣ್ತದ ಕೆಯ್ಯ ತಿರುವಾರೂರಿಗೆ ಬಾರಿ ನಿ ಕಾಶದಲು ॥ ೧ ॥ ...

ಬಾ ... ಶಾಗಿಕ್ಕನ್ನೆ ನಾರು । ಶಿವ ಲಿಂಗಾಬಾರಿ ಯೆಂಬಲಿಂಗವನು

ಡಿಯ ಸುತ್ತೆ । ಶು ಚಾಮಾ ದವೊಂದು । ಶಿವದ ಬೇರಕ್ಕೆ ಸುವ್ವಂತ ಹೂಲ್ಲಿನ ಕಳುವಾಗ । ಹಾಂ ನರಂ ನಗನ್ನು ಸ್ಮರಿತಿರಲು । ಯುವಕ್ಕಳು ಮುಂನಾಲಿಗೆನೆಮನ

ಕೆಂದು ಸೆಸಿ ಶಿವನು । ಮಂಮ ಕಾನ್ಸಾಸು । ಯಿದು

ತವನಿಧಿ ಯನಲು । ಅದರಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡಿ ಶಿವಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಯುಪವನ ॥ ೧ ॥ ಅರ್ಥಾ ನರುಪ್ಪಲಿ ಮಶಾಸ ಘಲನಿಂಬ ಶರಣ್ಣನು ಅಲ್ಲವಿದಾ

ಪಿಯಂದಲಿಂಗ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ । ಕಡೆಯ ಬ್ಬ ಪುಷ್ಪಾಂ

ಜಾಲಿಯ ಮಾಡು ವಾಗ । ಹಾಂ ನಗನು ಸುರಿಯಲು । ಅದರಿಂದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡಿ । ಶಿವನೋದ ಪಿಡಿರು ॥ ೧ ॥ ... ಚಿರು ಮಲಿ ... ಪಾಪ

ಜೆಯ ವನಮಗವ ಕಲ್ಲಾನಂಬವ । ತಪವಮನು ಶೆ ಕಲು ।

ರಲು । ಶಿವನೋಡಾ ವಯನಲು । ಬಾಯಿಕೆ ರಪ್ರಗೆ ರಕ್ತ ಬಿಸುವಲವನಿಧಿ ಯಕಾಡಿಯನಲು । ಹಾಂಗೆ ಬಾಡಲು ಜಂಗಮ ಮಾಡನೆಯ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾನ ಕ್ಕಯ್ಯ ಬಾದರ

॥ ೧ ॥ ಗಾಯ್ತಾಕ್ಕಾ ದಾರ ನಮ ದ್ರವಿಂದ ಹರಿ ಶ್ವರದೇವ ರು । ಹಂಪೆಗೆ ಹಾಗುವಾಗ । ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಹಾರಂಣ್ಣ ದಲ್ಲಿ ಹರಿ ಶ್ವರನೆಂಬಲಿಂಗವಿರಲು । ಯಿದೆಂಬಾಗಿಲು । ಯು ಜ್ಞರುಪಕಾರಣ ವೆನೆಂದು ಹೂಜಾರಿಯಕೆಳಲು ।

ಯುಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರ ಸ್ತ್ರಾನ ನದಲ್ಲಿ ದಲಿಂದ ಬಾ ಗಿಲು । ಹಾಸಿಲದಯನ್ನು । ಆಗ ರಕ್ತ ನನಯಾದ ನಿ । ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಸಿ । ಲಿಂಗವಮಾ ಜಿಸುವ ಹಾಂಗೆ ಮಾಡಿ ಹಯಗೆ ಹಾಗಿ ವಿರೂಪಾ ಕ್ಷನಲ್ಲಿ ನಿಜ್ಜಲ ಹಾಂ ನೆಡಾದುಯ ರ ನವಕದು । ಅ

ದೇವ ನಿಧಿ ಯಾಗಿ । ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡು ತ್ತಿರಲು । ಯು ಶ್ಯಾಂ ಪ್ಪ ವಿನ ಪನ್ನಾವತೆ ದೆಂಬ ವಾರಾಂಗನೆ ಬಂದು । ಮು ಹರಿ ಶ್ವರದೇವರಿಗೆ । ನಿಂಮ ಕಾಪ್ಪವಾಗ ಪೆ ನೆನಲು । ಹಾಂ ನಾಂ ಗಾ ಪೆಂದು ವದಂ

[illegible] లింగదా [illegible] గెకొడిదేరా॥ ౧౮ ప్రభ॥ చెన్నరవాంకనుశ్రీలవమిడిదుదక్షణదే। నామరాధ్యరు లింగము ప్రేమ [illegible] మీయల్లదే [illegible]
[illegible] పాలిదండము [illegible] ఈశివనాయారుగల్లినల్లిద్దళరాగారనేండబసవెండుము భక్తేనుగలు ఆగకుర్నండిగెలిం శివము ప్రేయశాసాగనన్నె। తారు [illegible] దుగల్వ [illegible]
[illegible] బాగలిగెవగలు అబాలి మెలతెవిష్టు ప్రతిమెంయలవు। శానాగళుమెుం దన్నైనడెంమదిరలు। ఆసల ప్రతిమెయునెళనె పెరలు। ముం [illegible] సడెదు। [illegible]
[illegible] దశానవమ [illegible] వెంబమరకాలం ము॥౧౯॥ లింగదాన్నా శేమెరదళ్ళ రా॥ ౧౯ ప్రభ॥ శాలాగ్ని రుద్రయ్యనెంబ శరణను। శివనిందెయమ్మా డిదవరెనంకూనిసువెనెంబశలద
[illegible] సువినళివమ అంన్న దశానవరాఖన లి బందు। శివననిందిసలు। అక్షకాండదుఖాగిగొల్లువనమునువత్తిరాఖదా ఖలుత్రి గళివనమెలన్న యతిదెనల్తాయెందు। ప్రా [illegible]
[illegible] ఉరద్రయ్య। అంన్న దశానవెందు [illegible] యిన్నతిదే। నింనల్లితప్పిల్లవెంము శ్రలాసత్తశరదాయిదరా॥ ౧౮॥ శ్రా॥ ఏకశ్వరద కేతయ్యను వబ్బరాజకాతల్లింగము ప్రేయను
[illegible] అరం నెవమ్మగడికాడు విరశ్రైవళ మ కే। విరశ్రైవదెదుశు। విరశ్రైవరగతమకనుతే। విరశ్రైవరిగెనిదుతే। అయి వతనునాలు శెలక్తెము ఇవ్వా దం జంగమ పసాదమకాంబుత్త
[illegible] శ్రైవరకండెదమా [illegible] దదర యా [illegible] నంబుసకొమెన త్రానెయెందు। సూయ్యగెకతలెముతమంతే। కేతయ్యగళముతొల్లాలు। విరళి పమధికవెందు వాదవల్లిగెద్దు। శివనక్షవెరవ
[illegible] ప్రరమర్తనునగానాదయ్యనూతుపాగ। శివను భక్తరు విసల్లిబందు। బోరనునక్తెరి। సుపెపూంగకవాయెయనూకియాజిదను। దెవియరుదెంమగివియల్లి। శివనపత్తయగవె
[illegible] మాదుపాగ। త్రినంతా। నలాజనేనా। బిగ। జా॥ గనేయర॥ పుష్పలుదకవతండు। నెవెంనుపాదుపత్తెరలు। శివనుయోగియగిబందు। నినురాజనముగళు [illegible] దంవనె

ಯನೆಕೆಯಾಡುತಿರ್ದಿಯನಲು । ಅದಕ್ಕೆ ಶಿವನೆನಗೆ ಪಕೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಮಾಡುತಿರ್ದೆಯನಲು । ಅವಸ್ಥಾಗಳ ಬಾಡನಿಯಾನು । ಸಂಕದವಂನಾಯಿಯ ಕಷ್ಟೆಯಾನು । ಅಂಬುದ ಕೈಲ್ಬಿ । ಯುರುಳ ದಾಂದುಮಾಡಿಯೆತ್ತು ಅವನಿರದೆನು । ಸುಖವನು
ಂಡೆಯನಲು । ಶಿವನಿಂದೆಯುಮಾಡು ತ್ರಾನೆಯೆಂದು ಪರಿಚಾರಕಿಯ ಕರೆದು । ಯೆವನನಾಕಿಯನಲು । ಅ ದಾನಿ ಶಿವನು ಯಾದಿದನೂ ।। ೧೯ ।। ಅಕ್ಕನೆಂಬ ಯುಂನಾನು । ಮಬಿಡೆಯಾಗುವಾಗ । ಅತನಮಾಛಧಾರಾಮಂಟಪವಪರದ ನಅತ್ತೆ
ರಜನಿ । ಪಂಚವನ ದ್ವಮೆಲು ಕಸ್ತುತ್ತರಿಗಳೊರಗಾಂವು । ಕುರತೊರನಾಂಗಳ ಕಷ್ಟ । ಗಾಗಿ ಗೆವತ್ತ ಸಲನಿಕ್ಕಿರಲು । ಅತನಂಬಿಯುಂನಾನು । ಮುಹಾಗಂ ತ್ರಕಬಿರುವತನ ಕತ್ತಾವಿನಲ್ಲಿನುಡಿತಿರಲು । ಶಿವನು ಯಾತಗೆ । ಕನಕಲತೆ । ಕಾಂತಿಮ ತೆಯೆ
ಒಬಿ ದರ । ಯುಬಿವೆಯುಮಾಡಬೆಕೆಂದು । ಮುಟ್ಟನಮ್ಮನಿಯಾಗಿ । ರುಂಡಮಾಲೆಯ ಜಟಮಾಲೆಯ ಮಗ । ಡಿಕೆಂಕಾಳ ಪೆಕಾಳಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು । ತ್ತರಿನಿ ಬಿದ್ದು । ಚಪ್ಪರವಮುಬಿಮು । ಮತ್ತೆಯುಪ್ಪದಕಾಡ ಧುಮೆಲಬಿದ್ದುಪಡೆಯಲು
ಯತ್ತಿತ್ತಂದು ಮಾಗರನೆಮ್ಮಳಿವಿಸಲು । ಬಾಸ್ಕರವಕ್ಕನಂದ ನು । ಯಾನಂಬಿನರಸಿಂಗಮೊನ್ನಾರು । ನಾಕದವನೆಂದು । ಯೆರೆಯುಮ್ಮ ಧಿವೆಯ ಕೆಡಿಸಿದಾದನೂ ।। ೧೯ ।। ಬಾಲದವಿಕದಮಂಗಳಮ ರೆದಲ್ಲಿ । ಅನ್ನ
ನಾಕೆಂಬಿಮವಿಹಾತು । ಅವರುಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯುಡಿದು ಕ್ಷಿ । ಅದೆಬಾಲು ಬೆಂಡೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುತಿರಲು । ಯುತ್ತಮುನಿಗಳು ಗೋಲಗಳ ಗಿ । ಅರಿಹ ರಜನರಲ್ಲಿ ಕುತಿರು । ಅವಸ್ಥಾಂತರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಸ
ಬಿನು ಅರಲು ಅದರ ಪನಿಗೆಲ್ಲಿ ಮ್ಮಗಗಳು । ಗಾರುಗಳು ಮೆವಮುಬಿದಿರುತ್ತ । ಹುಲಿಯಕ್ಕಾ ಗರಳ ಮೆಲೆ ಹುಲ್ಲೆಗಳು ಡ ಕಾಡನಿಷ್ಟೆ । ಯುಮ್ಮ ಗುಲಿಯ ಮತ್ತೆ ಸವಿ ನಹಾಡೆಯ ನಿಷ್ಟ । ಕ್ಷೆಯು ತನಬಿಲ ಸಪ್ಪನ
ಕಂದು । ಹೆವಯಾತೆ । ಅಲ್ಲಿಗಳ ಹಾಗಿಲೆಹಂನೆ ಗಳು । ತಾ ಲಲಧನಿಯಕ್ಕನು ಅರಲು । ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ । ಶಿವನು ಹಾರಕ್ಷೆಯ ಮರದವಕ್ಕೆ ಲೆ ಯುರಲು । ಅಗಲನ್ನ ನಾಲುಕಾಲಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಲಾಚ್ಛರಿಸುತ್ತಿರಲು । ಅ
ದಕ್ಕೆಬಂಯಲಾಗಲು । ಯುವರು ಮತ್ತೆ ಶಿವನ ಕಾಲ್ಗಳಾಗುನುತ್ತಿಸಲು । ರೂಪುದಾಂಬಿಚೆದಾಯನಲು । ಅಗಯು ಗೋಲಾಗಳು । ಯೂಮು ಗಗಳು ಸಹಾ । ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆಬಂದೆನೆನಲು । ಹಾಂಗಯೆ ಕರದಾಯುದರು ।। ೧೦ ।।
ಅವಕೆಹಾಳೆಂಬಮುರದಲ್ಲಿ । ರಕ್ಷನ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನೆಂಬ ಶಿರಣಾ ವಿಹಾರು । ಅವರಸಮಯಚಾರದದೇವರು ಬಿಕ್ಷುಕಾಗದನಮವನದ ಸುತ್ತಿರಲು । ವಂದು ನದಿನ ಅದೇವರು । ಕಾಳಿಯನೊ ಡಬೆಕನಲು । ಅಲ್ಲಿಂದಲೆ ತಾಯಿ
ವರು । ಮತ್ತೆಯಾಯಾತಬಿಡನೆಂದು ಹಾಗುವಾಗ । ಕಾಂದುಗವಿಯೊಳಗೆ ಹಾಕುತ್ತಹೊಂಗಿರಲು । ವಂದು ದಿನ ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು । ಪರಿಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ । ನಮಯಚಾರಕ್ಕೆನೆನಲು । ನಿಹ

ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಾದಿಯಾಗುತ ಬರುತಲಿರ್ದಿಯನಲು । ನಾಗಾಬಿಕ್ಷ್ತ್ರು ಹಗೆ ಬಂದಿರುತಿರಲು । ಹಾಂದುವೆಳೆ ಶ್ರೀಶೈಲವನೋಡಬೇಕೆನಲು । ಆಗಲೆನಿವಿರಲಾರಿರಿಯೆಂದು । ಅಲ್ಲಿಂದ ಲೈತಾಯಿತ್ತಿರಲು । ಬಳಿಕ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಬಿಡನೆಂದು । ಜಂಗಮ

ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಾಗತರು । ತಂಮ ನಿರಸ್ನ ನಿಳುಹಿ ಕರಕೊಂಡು ಬಾಯೆಂದು ಕಳುಹಲು । ಆ ದುಜಂಗಮದ ಪಾದವ ಹಿಡಿದು ಕರತರಲು । ಆಗಳವನು ರೂಪದೋಯಿ । ನಿಂನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ನಲು । ದಿಂಡೆ ನಾನು

ಕೊಂಡ ಜಂಗಮ ದೇವರುಗಳ ಯೆಲ್ಲ ನಿದಗಿ ಅವರು ನೀಹವಾಗಿ ನಾನು ಬಂದೆನೆನಲು । ಹಾಂ ನಾಗತ್ತೆಂದು । ರಕ್ಷಿಸ ಬ್ರಸಿಹಯ್ಯಗಳು ಸಾ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳನು । ಶ್ರೀಶೈಲಾ ನಸ್ನೈವರದಾಯಿದರು ॥ ಗ ॥ ಶ್ರೀ ಕವಾಂಕ ಬೆರಳು ಪಡೆದ

ಕ್ತರು । ಹೊಂದದ ಮಾರಯ್ಯಗಳು । ಜಂಗಮವ ಹೂಯಿ । ಲಲಾಟದಿಂದ ಜಂಗಮಾರ್ಜನೆಯ ಮಾಡಿ ಚರಲಿಂಗ ದವರು ನಾವೆ ಪಡೆದರು ॥ ಗ ॥ ಶ್ರೀ ಶಿವಲೆಂಕ ಮಂಚಣ್ಣಗಳು ನಾದಿ ನಂಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಯೂ ಸೇರಿಗಸ್ತ ಬೆರಳು ಗ

ಲ । ಕತಿಸಿ । ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆರತಿಯ ನೆತ್ತಿ । ಶಿವನ ಕರು ॥ ವಪಡೆದವರು ॥ ಗ ॥ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರ ಶಿಷ್ಯ ಪೆಲ್ಲಗೊಂಡದ ಮಹಾದೇವಯ್ಯನು । ಶಿವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವಾಗ ನಿದ್ರೆ ಬರ

ಲು । ತಂನ ಕಾಲ ತಾ ಕಡಿದು ಯತ್ತಿಂದುದಿ ನಲಂ ಗಾವರಗಂಗ ಪಾದವಾಗಲು । ತಪ್ಪಿದೆನೆಂದು ಪಾದಗಳ ಖಂಡಿಸಿ । ಜಂ ಗಮ ಪಾದೋದಕದಿಂದ । ಪಡೆದು ಹಿಂ ಗಿಸಿ ಕಾಯವ ಮಾಡಿ । ಶಿವ

ನೋಳ್ಗಿದ್ದರು ॥ ಗ ॥ ಶ್ರೀ ಶಂಗಳವಿರುಪಾಕ್ಷನೆಂಬ ಶರಣರು । ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ । ಬಳಿಕ ತಂಮ ಕಣ್ಣ ಲಿಂಗಕ್ಕಾರತಿಯ ಬೆಳಗಿ ಪಡೆವನೆಂದು ದೇವನ ಕೊರಲು

ಬಾಂದು ದಿನ ಶಿವನು । ನಿಂನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸಂತೋಷ ರಾದೆವೆ ಂದು ನಯನಗಳ ಕೊಡಲು । ತಂಮ ಲಿಂಗ ಕರ್ತನವ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು ॥ ಗ ॥ ಶ್ರೀ ಶಂಗಳ ಬಸವಯ್ಯನೆಂಬ ಭಕ್ತರು ತಂಮ ಕಣ್ಣುಗಳ ತೆಗದು

। ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಕ್ಕಾರತಿಯ ಬೆಳಗುತಿರಲು । ಮತ್ತೆ ಕಂಣುಗಳ ಶಿವನು ಕೊಡುತಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ಕಾಣದೆನೆನಲು ಆ ಬಸವಯ್ಯನು । ವಿಸ್ಮಿತ ಚಿಂತೆಯು ಹಾಗ । ನಿನಗೆ ಬದುಕನೆಲು । ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ತಂಮ ಳಗಿವ

ದ ನಿ ಕೊಂಡನು ॥ ಗ ॥ ಶ್ರೀ ಶಿವಯೋಗಿ ದೇವನು । ತಂಮ ನಾಗೆಯನಿಳುಹಿ । ದಿ ನಂ ಪ್ರತಿಯಲು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೆಳಗಿ ಪಡೆವುತ್ತಿರಲು । ಆ ನಿಷ್ಠೆಯ ಕಂಡು ಶಿವನು । ಆ ಶಿವಯೋಗಿ ದೇವಯ್ಯನ । ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಾಯು

ದರೂ ॥ ೧೯ ॥ ಶ್ರೀ ಮುರಾರಿದೇವನು ಪೂಜೆಗೆ ಬಂದು ಪೂಜೆಯ ನೇಮವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲು । ಗಜಗ ಅರಸು ಅಲ್ಲಿಯೂ । ನಡೆಸುತ್ತಿರಲು । ಆ ದಕಂಡು ಶಿವನು ಹಸಿದ ತ್ರಿಷೆಗಳ ಸಂಗಾಲ್ಲದೆ ನಂ ನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿದ
ನೆಂದು । ತಂ ಮಸ್ತಯೊಳ್ ಗಿಡ್ಡು ಕೊಂಡರೂ ॥ ೨೦ ॥ ಶ್ರೀ ಉದ್ಭಟಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣಾರಿಗೆ । ನಿತ್ಯದಲ್ಲೂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಸ್ತುರಿಯ ಸಾವೂ ಪಜ್ಜನೆಯ ನೇಮವಾಗಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ಕಸ್ತುರಿ ಹೊಂದದಿರಲು । ತಂ ಮ ಯ ದೇಯ ಬಿಳಿ । ಕ ಸ್ತ ಬಿಂ ಸಾ
ಮಾಜನೆಯ ಮಾಡಲು । ಶಿವನೆ ಜಕ್ಕೆಲಾ ಸತ್ತೆ ಕರದಾಯಿದರಾ ॥ ೨೧ ॥ ಶ್ರೀ ಭೈರವಾ ಚರಂಗ ಹಾಲಿನ ಮನಿಕ್ಕೆ ಮದ್ದ ಕೆಡಿ । ಮೂಂಜುಂ ನಾ ನೆಂಬ ಶರಣರಿಗೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಆನಾಯಿಮು ಆನೆರಂಗವಾ ಲೆಯ ನೇಮವಾಗಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ತ್ರಿಮ
ಉದಾರೆಯ ದಿರಲು । ತಂ ಮ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಮನಿಧು ಕೊಂಬಾಗ । ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ । ತಾಂ ಭವಲಾ ಕನ್ನೆ ಯಾ ಉದರಾ ॥ ೨೨ ॥ ಶ್ರೀ ಸಾವಂಣಾ ನೆಂಬ ಶರಣಾನು । ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮು ಆನೆ ಹಿತ್ತಿ ನ ರಂಗವಾಲೆಯ ನೇಮವಾಗಿರಲು । ಒಂದು ದಿ
ನ ತ್ರಿಮು ಹಾರೆಯ ದಿರಲು । ಪ್ರಾಣ ವ ಬಿಡುವೆನೆಂ ಬ ನೇಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕ್ಷೆಲಾ ಸತ್ತೆ ಕರದಾಯಿದನೂ ॥ ೨೩ ॥ ಶ್ರೀ ಭೈರಹಾಂಕ ಸುಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನು ಚ್ಚರಿಸಿ ದು ದ್ದಕ ಧಿ ॥ ಅಕ್ಕಂ ದೆಂಬ
ಂಬಟಕದಲ್ಲಿ । ಆ ಜಗಂಣಾನೆಂಬ ಶರಣಾ ನಿಹನು । ಆ ತನು ಮೊದಲು ಬಾಚಕದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ನುಚ್ಚರಿಸುತಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ತಂ ಮ್ಮ ಮೂಲದಲ್ಲಿರಲು । ಆಗ ವಚ್ಚ ಸ್ಪರ್ಶವ್ಯಾಪ್ತನಾ ತವ
ನ ಗುಣ್ಯಾ ಅವರ ಬಾಯ್ ಕನಲ್ಲಿ ಆಹಾರವ ತ್ತೆ ಕೊಂಬು ತ । ಯುವ ರಕಂಡು । ಮೂಣಾಚ್ಚವನು ಒಗ್ಗಾಂಡು ಹೂತ್ತ ವೆ ಹಾಗಲು । ಲಜ್ಜ ಗಂಣಾದೆ ವರು । ಅದ ಕಂಡು । ಶಿವ ಶಿವಾಯ । ಪ್ರಾಣಾಯು । ಯಷ್ಟು ಗೊ ಪ್ಪವ
ಯಾಚಿಕ್ಕು ನಾಯು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೆಂಬ ರತ್ನವಲ್ಲವೇ ಕೆಳದಂದೆ । ಅಂತರಂಗದಪ್ಪ ಜಪಿಸುತಿರು । ಒಂದು ದಿನ ಬಾಗಿಲ ಹೊರದು ಬಾಗದಾ ರವಂದ ತಲೆಯತ್ತಾನು । ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಯೆಂ ದುಚ್ಚರಿ
ಸಾಲು । ಮಂತ್ರವನೆಲ್ಲ ಕೇಳಲಿದರಲಾ ಯೆಂದು ಬಿಕ್ಕವಾಸುವಾಗಲು । ಅದಕ್ಕೆ ಲೋಗಿಂಹು ದಮು ಕ್ಕಾಯಕನು । ಆ ಜ್ಞಾಕಿ ಸತ ಯುಂ ತೆಂದಲು । ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರದ ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ ಜಾದು । ಸಂಸ್ಥೆ ಸಲಾರದೆ ವ
ರ್ತಾದೆಯಲ್ಲಾ । ಅಂಣ ಯೆಂದು ಹಲು ಬೂತ್ತಿರಲು । ಆ ಭಕ್ತ ಪ್ರಮುದೇವರು ಬಂದು । ಏ ಲೇಯು ನಾಯಿ । ಪ್ರಾಣ ಕೆ ಕರಂತೆ । ಹೊಂಗೆ ಪ್ರಾಣುವಕೆ । ಅಜ್ಞಂಣಾನಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಗಲಿಲ್ಲ । ಲಿಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ನೋಡಿಕೊಂಯೆಂದು ।
ನಂತ ವಿಸ್ತರೂ ॥ ೨೪ ॥ ಶ್ರೀ ಜಾಳಯ್ಯಂ ವಲದಾಪ ಗಳ್ಳುರ ವಲ್ಲಿ । ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಯೆಂ ದುರು ಹರಿಹರು । ಅವರು ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಸ್ನತಿಸಿ ವರು । ದೇಪರ

ಪೊಂಯ್ಯನ ಪಾಶೆನಿ ... ತ್ರಸಂತ್ರೆಶಾಂತಿ ... ವನೆಯೆಸುತ್ತ। ಮತ್ತೆಲಾಂಬಳ್ಳಿ ... ಕಾಂಬಳ್ಳಿ ... ವಳ್ಳಿ। ... ಶಿವಾಯ ನಮಃ ... [illegible]

ಕೇಳಿದ ... ಗಳೆಲ್ಲಾ ... ಧರು। ... ಕೇಳಿದ ... ಕೆಲ್ಲಾಮು ... ಧರು। ಕೇಳಿದ ... ಶಿವಾಯ ... [illegible]

... ಮು ಗುಹೆರು। ... ಬ್ಬರಿ ... ಶಿವ ... ಬೆರೆದರು॥ ... ದವಾಡಿದ ... ಶಿವ ... ಜ್ಞಾನ ... ಬಂದಲ ... ಮುಕ್ತವ ... [illegible]

... ಜ್ಞಾನಗಮ ಜನಕ್ಕೆ ಐದು। ಲಿಂಗ ... ಜೆಯಮ ... ತ್ರಸು ... ವಳ್ಳಿಕ್ಕರು॥ ... ಲಿಂಗ ... [illegible]

... ವಳ್ಳಿಯ ... ನಡೆ। ... ನೆಂಬಳಗಂ ... [illegible]

[illegible]

ಹ್ಯಾ ಕಳುಹಿದೆಂದು ನಮಿಸಿ ನಿಕಟಸ್ಥರಾದರು । ಬಳಿಕ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಂಗೆ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಂಪೆಗೆ ಬಂದು । ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂಗೆ ನಮಿಸಿ । ಅತ್ತನರಾಣಿಯ ದರುಶನ ಮಾಡಿ ಮಾಗೆ ನಮಿ
ಸಿ ಹಾಂಸಾಂಬಿಕಾಕ್ಷೇತ್ರಂ ಬಿಟ್ಟರು । ಆಗ ಪಟ್ಟವಿಪ್ರರು ಉತ್ತುಂಗದ ಜಾಲಿ ನಾರಾಯಣಂ ಸಕಲಕಾಶಿಗಂ ಹೋಪುತ್ತಿರಲು । ಅದನಾಮ ನಿಮೋರರು ಕಾಲು ಜಂಗನಲಿ ಯೋಗಲು । ಈ ವರಶಂ ದೊಡ್ಡ ಕಾಶಿಯೆಂದು ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲರಿಗಂ ಹೇಳಲು
ಉತ್ತನಾಮ ನಿಮೋರ ರೂಪಾಂನಾಂಬಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಮಾಡಿ ಜಾಲಿ ಪೂಜಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ನಲ್ಲದೆ ಮನಸು ಮಧಿಂದ ತಾನು ಪೂಜಿಸಲು । ಜಾಲಿ ಕಂಡು ನಿಮ್ಮ ನಲ್ಲದ ಪಸುಪದ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲದೆಯನಲು । ಆಗ ನಾಮ ನಿಮೋರರು । ನಿಂನ ಮನುಷ್ಯ ದೇಹಾಜ್ಞೆ
ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಸನಲು । ಜಾಲಿ ನಯೆಸು ಕ್ಷಾರಣವೆನಲು । ನಿನಗುಪದೆ ... ವೆಂದಾಲೆಷ್ಟೆನಲು । ಉದಕ ದೃಷ್ಟವೆನಲು । ನಾಯ ... ನಲು । ನಿನು ಕಾವೆರಿಯನು ಜಿಂತ್ತು ಸಂಡಿ ಮನುಷ್ಯದಿಂದ ನಿಲ್ಲಿಸೊಯೆನಲು । ಹಾಂಗೆ
... ಲಿಂಗ ಸನಿಹಾ ... ದಲು । ಆಗ ನಾಮ ನಿಮೋರರು । ನೂರೆಂಟು ಮನುಷ್ಯ ಮಹಾಕಲು । ಕಾವೆರಿ ಕಷ್ಟ್ರಿಯ ... ದಂತೆ ನಿಲ್ಲಲು । ಆ ಆದಶದಿಂದ ಲಿಂಗಕ್ಷೇಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಯೆ ಮಜಾಲಿಗೆ ಉಪದೇಶವ ಕೊ
ಟ್ಟು ಶಿವಸತ್ಪಾತ್ರ ಪಿಯ ಪಡೆದರು ॥ ೨೦ ॥ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೃ ನಾಮಯ ಹಾಂನಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣರು । ಶ್ರೀಶಾಲದಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ನಿದಿ ಶಿವನ ಕ್ಷೇ ಪಿಯ ಪಡೆದರು ॥ ೨೧ ॥ ಶ್ರೀ ಭೈರವರಾಜ ಗಂಧವನಲ್ಲಿ
ದೆ ದಕ್ಷ ನಧಿ । ಮಧುಕೆಯಲ್ಲಿ ವಲಗಾಂಡೆ ಗಮಾ ಶ್ರೀ ಗಳೆಂಬ ಶರಣರಿ ... ರು । ಅಭವ ಜಾತ ನಾಥಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕಸ್ತೂರಿ ... ದ । ಜಲ್ಲಿಯ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಟ್ಟು ಸ । ಪಾತ್ರ ನಲ್ಲಿ । ಗಂಧವಕ್ಕಿತುಂಬಿ ಕಾ
ಂಡು ಹೋಗಿ । ದಿನಂ ಪ್ರತಿಂಯಲ್ಲಿ ನೆಯವ ನವ ಸೂತ್ರ ರವು । ಬಳಿಕ ಶಿವನು ಬಡತನವ ತರಲು । ಧನ ಧಾನ್ಯ । ವಸ್ತ್ರ । ಆಭರಣ । ಚಂದನ ಸತಿಯ ತಾಲಿ ಮೊದಲಾದವನು । ಚಂದನಕ್ಕೆ ತೀರಲು ।
ಬಳಿಕ ಚಂದನ ಕಾಣದೆಯೆ ವಿರಕ್ತೆ ಹವಿಪ್ರದು ವಿನಲು ಮಹಾ ಸವಿಕೆಲು । ಆಗ ಶಿವನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ । ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಧವ ಸವೆಯನಲು । ಆಗ ಬಲದ ಮೊಳಕಯಲ್ಲಿ ಕಿಗಮು । ಅಪ್ಪ ಸಸಿ । ಹೊದವದಂತೆ ಹೋಗಿ ಬರಾದಲ್ಲಿ
ಲ್ಲವೆಂದು । ಮೊಳಕೆಯನ್ನು ಗಂತು ಹಿಡಿದ ನಿರವೆಂದು ಮಸ್ತ್ರಿನ ಗವಸ ಸಾಣೆಯ ತಾ ದಿಸಿ । ಲಿಂಗದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು । ಗವಸಸಾಣೆಯ ತೆಗೆದು ಮೊಳಕೆಯ ಗಂಧವನಲ್ಲಿ ಸಲು । ಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ವಲ ನಾಂಡಮಾತ್ರ
ಯ ... ದನು ॥ ೨೨ ॥ ಶ್ರೀ ಸಾಮಯನೆಂಬ ಶರಣನು । ದಿನ ಚಿಂಯಲ್ಲಿ ಮಾ ಮವೆ ... ಕೆಂ ಉಂನ ಗಂಧವನ ... ಸಿ । ಶಿವನ ಲಕೆ ಪಿಯ ಪಡೆದರು ॥ ೨೩ ॥ ಶ್ರೀ ...

ಶ್ರೀ ರಂಗಾ [illegible] ದಕ್ಷಿಣ [illegible] ಚಾಮಲದೇವಿಯೆಂಬಳ್ ಶಿವಶರಣೆಗೆ । ರತ್ನದ ಪ್ರತಿತೆಯ ನೇಮವಾಗಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯದಿರಲು । ಇಷ್ಟವಾಗಯಾಗ ಶಿವೆ [illegible]
[illegible] ॥ ೨೫೫ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಅಯ್ಯವಾಗ್ಧಾರಿಯೆಂಬ ಬಸವನ ತಿರುನಳ್ಳೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗ ನಿಮಜ್ಜನ ದೊಡೆದು । ಮಷ್ಟವಧರಿಸಿ । ಅಕ್ಷತೆಯ ನಿಷ್ಟ ॥ ಯಂ ನಾಯುವೆ । ಮಂ ನರಂನ್ನವೆ । ಮಂನ ಬಿಂ ನಾವೆಯೆಂದು
[illegible] ಅನಶಿವನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಯ್ದಾಯಿದನು ॥ ೨೫೬ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀ ಚಾಮಲದೇವಿಯೆಂಬ ಶಿವಶರಣೆಯು । ನೆಂಬಾವಿಯ [illegible] ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವ ಪೂಜೆ ಸುತ್ತ । ಪರವಾದಿಗಳನು
ಕೌಶ್ರಿಬಿಂದ ಖಂಡಿಸುತ ಬಳ್ ನಲಿಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರ ನಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಷತೆಯ ಧರಿಸಿ । ಶಿವನೊಲಿಸಿದರು ॥ ೨೫೭ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಶಾಮಲ್ಲದೇವಿಯೆಂಬ ಶಿವಶರಣೆಯು । ಶ್ರೀ ಕಾಲದಲಿ ಅಕ್ಷತೆಯ ನೇಮವನು ಕೈಕೊಂಡು । ಜ
[illegible] ಗುರುನಾಥನೆಂಬುವ ದಿಕ್ಷೆವಾ [illegible] ದ್ವಗ ॥ ೨೫೮ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಅಂಬುದನೆಯುವಾರಯ್ಯಗಳು । ಯುರುವಂತಿಗೆ । ಸೇವಂತಿಗೆ । ಅದುರು ಸಂಜೆ । ಸುರಗಿ । ಸುರಹೊನ್ನೆ । ಸಂಪಿಗೆ । ತಾವರೆ । ನಂದ್ಯಾವರ್ತ
[illegible] ಮಲ್ಲಿಗೆ । ದಾಸವಾಳ । ಜಾಜಿ । ಬಕುಳ । [illegible] ದುಗೆ । ಪಚ್ಚೆ । ದವನ । ಕರವೀರ । ಪಾದರಿ । ಕೇರಿಯ ಮರುಗ । ಮುಡಿವಾಳ । ಜಾಲ । ಪಾಲಸ । [illegible] ಬೆಂದವಾದವು [illegible]
[illegible] ಅಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ । ಒಂದು ದಿನ ಲಿಂ ಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ । ಆ ಯುದಕೆ ಯತಂದು ಜಂಗಮಕೆ ನೀಡಿ । ಶಿವನಲ್ಲಿ ಬೆರೆದರು ॥ ೨೫೯ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಸ್ವೆರಬಾಂಕನು ಪುಷ್ಪವನ ಏಕಸುವರ್ಣ ದಕ್ಕ ದಿ ॥
ಕಾಶಿದೇಶದ ಕಾಲಿಪುರದಲ್ಲಿ । ಶರಬರನೆಂಬ ಅರಸಿಪನು । ಆತ ಸದೆ ಶರಣ ನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯೊಡಗೂಡಿ ರಾಜ್ಯವಾಳುತ್ತ । ಒಂದು ದಿನ ಪಾರಿಯ ಬೇಟೆ ಬರುವಾಗ । ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಸತಿ । ಪುಷ್ಪರಿಗೆಯ ಮಿತಿ ಬಿಂದರಲು । ಆಕೆಯ
ರಾಜ್ಞಿ ನೋಡುತ । ಮೋಹಿಂದ ಮಾಚಿಕೆಯಾಗಿರಲು । ಮಂತ್ರಿ ಕಂಡು । ಏಕೆ ಅರಸಿ । ಮೊಗ ಬೆಂಬಿರಾಯಿತೆನಲು । ಪುಷ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ವಸ್ತ್ರ ಕಂಡು । ಯಿಂತಾಯಿತೆನಲು । ಆಕೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡು ಬೆನೆನಲು । ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರಿಯೊಂದನು ।
ಪತಿ ಸತಿಯು । ಸಂಮಾರು ಇಂನಡುಶಿ ಶಿವನ ಲಿಂಗವ ತಿ । ಇಂಥಾ ದಿಗಿಬಡಿಕೆಯಾನು ಯೆನಲು । ಆಕೆ ಪುಂಗಾಗಿ ತಂದು ಅರಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು । ಬಯಕೆಯನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಯನಲು । ಇವಾರೆನಲು । ನಾನು ದೇವರ ಪ್ಪುಕನ ಸತಿ ಯೆನಲು ॥ ಆ ಗ ದೆ ಶಿ

[illegible]ನಿದೆ। ಪರಸತಿಯೆಂದಱಿಯದೆ। ಪಾಪವಂ ತಂದು ಯಿರುತ್ತಿರ್ಪಂಬಾಗ ಶಿವನು ಕೃಪೆಯಿಂ ಪಿಡಿದು ಪರನಾರಿಸಹೋದರನಾದುದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬೇಡೆಂದೆನೆ। ಗಕರ ವೀರರಾಜನು। ನಂನದಿಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪ ಪರಿಮಳ ಧರಿಸಿ

[illegible] ಹಾಂಗೆಯೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು ॥೭೮॥ ಶ್ರೀ ತಿರುವತ್ತೂರೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಶಿವಪ್ರಿಯಾಂಡಾರಿಯೆಂಬ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಿ ನಾಚಿಯಾರೆಂಬಳು ನಿಮಿಷ್ಪವನೆತ್ತಿ ತಂದು। ನಿಷ್ಕಳಾಂಧಕನಿಂದ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಱೆದು ಪುಷ್ಪವ

ಧರಿಸಿ ಲಿಂಗವ ಪೊಳಿಸಿದರು ॥೭೯॥ ಶ್ರೀ ತೊಂಡಿರಮಂಡಲದ ಮಯೂರಪುರದಲ್ಲಿ। ಪಾಯಿವಾರನೆಂಬ ಶರಣನು। ಪ್ರಸ್ತಮಲ್ಲವ ನಿಗದಿಗೆಯ ಮಾಡಿ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುತ। ಯೆಡದ ಬಂಗಳಗಳೆಂಬ ಪುರದ ಬಂದ್ಧಿಸಿ। ಸುಷ

ಗಿಪಪವ ನಿರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಚಂದ್ರಾಮೃತದಿಂದ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಱೆದು। ಸದ್ಭಾವನೆಯೆಂಬ ಗಂಧವನೆ ಱಿಸಿ। ಸುಪ್ರಸಾದದ ಕಮಲವನರ್ಪಿಸಿ। ಶ್ರದ್ಧೆಯೆಂಬ ಧೂಪವನಿಕ್ಕಿ। ಸಮತೆಯೆಂಬ ಅರ್ಧನಾಗೆಯಲ್ಲಿ। ಸತ್ಯವೆಂಬ ಹರಿವಾಣ

ವನಿಕ್ಕಿ ಟ್ಟು। ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ನೈವೇದ್ಯವ ಮಾಡಿ। ಱಿಂತೀಸಿ ಗುಸಾಪೂಜೆಯೆಲ್ಲಿರುತಿರಲಂದು ದಿನ ಶಿವನು ಬಲವಾಯಿ ಲಾರೆ। ಸಾಕಾರವ ಬಿಟ್ಟು। ನಿಜ ಸಗುಣಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ ಕರೆಯ ನಲ್ಲಿ

ಕಯೆದೆಯ ಬಾಗೆ ದುಲ್ಲಾಪದಯ ಸಮಲದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ತಾಯಿಲು ಶಿವ ಮೆಚ್ಚೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡು ಪೋದನು ॥೮೦॥ ಶ್ರೀ ಯಿತಿ ಖಡ್ಗ ರುಶಿವನಿಂದೆಯ ಕೇಳಿದ ಶಿವಲಿಂಗಲು ರಯುಕ್ತ ಬಲೆಲಿಂ

ಗವ। ನಿಂದಿಸುವ ಶರಸಿಂದೆಯ ಕೇಳಲಾಗದೆನುತ ಕರ್ರಣವ ಪೆನೆಂದು ಬೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಜಿಹ್ವೆಯ ಉಮುಷ್ಟ ಗೂಲೆ ತಂದು ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ। ಶಿವನ ಮೊಲಿಸಿದರು ॥೮೧॥ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮದೇವಾಂಶನು। ದೇವಾಪ

ನೀಮುಖನ ನಿದ್ರದಕ್ಕೆ ಕಥೆ। ಗುರುವಂ ಜಂಗಮಾನೆಂಬ ಶರಣನು। ಚೆಂಗಾವಿನಲ್ಲಿ ಜೆಂನಸಾಪ್ತದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರವಂತೆ ದಾಮೋದರನೆಂಬ ವೃತ್ತಿಲವನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ। ಗುರುಲಿಂಗಗಂಜಿಗೆಲಿರಗಿ ನಮುದ್ರೆಯನೊಲ್ಲುವಾತೆ

ಪೇನಾವೆಂಬಲಿತ್ವ ಶ್ರೀವಮುದ್ರೆಯನೊಲಿಸಿಕೊಂಡು। ಆ ಕುಲದ ಹೆಂಣಾಯ ವಿವೆಯಾಗಿ। ಜಾರಿದ ಕಮರ ಜಂಗಮನ ನೋಡಿ ಕ್ಷಿಪ್ರ ನಮಸ್ಕರಿಯಾಗಿ ಸತಿಪ್ರಸಾದಿ ಶಿವನ ಪ್ರಸಾದ ಶಕ್ತಿಯ ವರವಾಗಿ। ಗುರುವಲ್ಲಿ ಜಂಗಮವ ಪೂಜಿಸುತ್ತ

ಸಕಲ [illegible] ಲಿಂಗಪ್ರಮಾಣ ಷ್ಟದವಂ ಡಿ। ಮಂತ್ರೆಯನಿತ್ತು ಕಾಂಡ। ಕವಿಯಲ್ಲಿ ತಾಂಬೇಶ ರವಲಿಕ್ತಾ ಪರಿಮಾಣ ಬಗಳ ಧರಿಸಿ। ಶಾಂಬಿಯವ ಹಿಡಿವಂತೆ ರುಕ್ತಿಯಂದು ದಿನ ಲಿಂಗಪೂಜೆ

[illegible] ಗುರುಕೃಪೆ। ಯಿಗೆ ಶಾಂಭವೆ ವಲಾದ। ದಶಾರಗಂಧವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಪ್ತಿಸಲು ಧೂಪದೀಪವಿಮಳ ಬರಲು। ಆ ಗವಿ ಪ್ರಗವಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು।

ಬಸವಂ ಸ್ವಾಮಿ। ಯಿಂತು ಮರ್ತ್ಯಕ್ಕೆ ಭಕ್ತರೆ ಶಿವಭಕ್ತನೆನಲು। ಅದಕ್ಕೇಳಿ ಬಸವಂಣ। ಚೆಂನಬಸವಂಣ। ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬಾಚರಸಯ್ಯ ಮೊದಲಾದವರು ಮನೆಗೆ ಬಂದು। ಶಿರಸಾವಹಿಸ್ಯಂ ಭಕ್ತಂಗಾಯಿತೆಂದು। ಶಿವಭಕ್ತರಿಗ
ನಿಕೊಂಡು। ಯಾರೆಯು ಕೆಲ್ಲಾಗಲು। ಅ ವಸೆಬಾಂದು। ಗೆಲು ಕಂಡು। ಬಸವಂಣನು। ಮಾಚಿತಂಣನ ಸೊಲ್ಲು ತಾಪದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆಂದು। ಬಿಜ್ಜಳನಗೆ ಹೇಳಲು। ಅವರ್ಪೈ ಪುತ್ರವರಮಗನ ಗಂಡವೆ ನಿಮಗೆಕೆನಲು। ಬಸವಂಣನೆ
ಬದನು। ಕೆನಲು ಪುತ್ರಾ ಪರಿಹಾಸ್ಯದರೆ ಅದರ ಮಗನೆ। ಯುತ್ತ। ಚಿಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಅದರ ಮಗನೆ। ಯಿವರು ಪುತ್ರವರಲ್ಲ। ನಂಮ ಶಿವಭಕ್ತರೆಂದು ಬಂದೆ ಹೋದುನುಡಿಯಲು। ಆಗ ನಂಮವೆ ಪ್ರಕಟ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಂದು ನೆತಿಪತಿಗ ವೃತ್ತಾಂತಯು। ಬಿಜ್ಜಳನೊದನು। ನೋಡಿದಿರೆ ಬಸವಂಣನು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯಾನೆಂದು। ಸತ್ತಿಯಾ ಸಾಕ್ಷಾಂ ವರು। ಲಿಂಗವ ಕೆಪ್ಪಲಾಗೆಯೆಂದ। ನೆಂ ದಕೆತ್ತಾಲ ಬಿಡದೆ। ಅಯಕರಯ್ಯಗಳು ಗಾನಹಾರಿ ನಿಮ
ನಲು। ಆಗ ಬಸವಂಣನು। ಯು ಬ ಪಾ ವಪಡೆದೆ ಯು। ಬಿಜ್ಜಳ ಆಮಡಿಮೆಯ ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದನು॥ ೨೨॥ ಶ್ರೀ ಕಿರಣದೇವಲು ನುಡಿಮಾಲು ಗಿದು। ಅದು ಮರಕತದ ಕೊಡೆ
ವಶಕಪಾಲ್ಸೆರಿ ಮಾಣಾಜದ ಕಾಲ್ತ। ರತ್ನ ದಲಿಂಗಸ್ವಾನವಿಂದಾಪ್ಪುತೆಹುದು। ಅಲಿಚೆರಮರಾಯ। ಜಂಗಮಸ್ತೆನಿಡುಲೆ ರಯು। ಯುತ್ತ ಮಂಗಳಿಯಂಣನು ಸ್ವೈಲಾ ಸ್ವತ್ತಿಹಾ ದುಪಕೆಲ। ನ
ಮಗೆ ಹಾದೆಯೆಂದನು। ಯಿ ಗಹಾ ಸಿಂತೆ ಯುತ್ತಂ ಇದು। ಚೆಂನ ಹಾತಿಹಾಗುವಾಗ। ದಾರಿರಿತಪ್ಪಿ ನಂಜಿವನಿಯ ವನ ತವ ಹಾಗಲು। ಅಲಿ ಅಣ್ಣಿ ನಿಣ್ಣಿ। ಶಾನಿಲೆ। ಚ ಹಾರ। ಪಾರಿವ ಮೊದಲಾ
ದಪತ್ತಿಗಳು। ಶಿವ ಶಾಸ್ತ್ರವನುಡಿಲುತ್ತಿಹಲು। ಅಲಿದಗೊಗವೆಗೆ ಚೆರಮರಾಯನಮಿನಿ। ಶಿವಪುರಕೆ ದಾರಿಂ ಹೂಲುವೆನಲು। ಯಿ ಧೂಪದಹಾ ಗೆಸಾಂಡು ಹಾಗೆನಲು। ಹಾಂಗೆಹಾ ಗುಹಾಗ।
ದಿಹಾರಲಿದಿ ರಾಗಯು। ಅವರಮು। ಜಾಯಲಿರಿದು। ಕೈಲಾಸ್ತದಾ ಲ್ಲಿಯ ಹಲು। ಕಂಡೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಂಬ್ಯಂಣ ನಕಂಡು। ಪಬ್ಬರಿ ಗಾಬ್ಬರುಕರ ನು ಮಾಡಿ। ಮುಂ ಹೋಗಿ ಶಿವನ ಕಡೆದೆ ಚೆರಮರಾಯನಿಮ
ಗಿಹಾ ಪ್ರುವಕೆಳ್ಳಿ ಮುಖ ದಕ್ಷ ಬಂದನೆನಲು। ಆಗ ನಂದಿಕ್ಷಕನಕೆ ಯ್ಯ ಕರಸಿಕೊಂಡು। ಶಿವನು ಚೆರಮೊಂಣಗೆ ಗದ್ದು ಗೆಯ ಕೊಟ್ಟನು॥ ೨೩॥ ಶ್ರೀ ಖೈರವದೇವರು ದಿಪವ ಬೆಳಗಿದು ದಕ್ಕ ಕಥೆ। ಕಾ ಪಾಂ ಬಿಕೆಯ
ಂಬ ಕರಣಾಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರತಿಯ ನೆತ್ತುವನೆಯು ದಿಂದ ಶಿವನನೊಲಿಸಿದಳು॥ ೨೪॥ ಶ್ರೀ ಸಾವಲದೇವಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದಿಪವ ಬೆಳಗಿ ಶಿವನೊಲಿಸಾದಳು॥ ೨೫॥ ಶ್ರೀ ಬಾಪ್ಪುಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ

ನರಾಜನವನೆತಿಕ್ಕೆಲಾನಸ್ತೆನಾವರ್ಗ॥ ೨೩॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರವಿಶ್ವರನು ನೃಪದ್ಭ್ಯವನಮವಿಸುದುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ॥ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಬಸವೇಶ್ವರನು । ಅಷ್ಟದಮೊಲೆತೊಂಭತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡುವರು । ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಲಿಸುವ

ನಮವೇಯ ಶಿವಾದೇವಪೊಮ್ಮ ರುಮುಮಾಯತ್ತೃಸಾವಿರ । ಯಿ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡಿ । ಲಿಂಗದಾಳಿಗೆ ಬಯಲಾದರು ॥ ೨೪ ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಾಂಕನನ್ನುತಾಂ ಖೂಳವನಮ್ ನಿಡುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ । ಬಸವಣ್ಣನ ಮಲಿಂಗದಮೊಲೆಂಗಂಡ್ಡ ವರನ

ಗಮನಾಥನೆಂದು । ಅವರ ಶಯ್ಯದಿನೆಯವಮ ಪಿನಿಕ್ಕಾನಿತು । ದಿರಲು । ಅವಂ ನಾ ಕಂಡು । ತಂಮ ವವಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೆ ನೋಡದೆ । ಕಾಡುರೆ ನಿದಿಕಾಂಡಾರೆಂದು । ಆ ದಪ್ಪವ ನಾಂಡು ಬಂದು । ತರಿತೆಯಲ್ಲಿ । ವಿಶ್ರಾಂಯ ಪಾಡುತಿ

ರಲು । ವಂದು ದಿನ । ಬಿಜ್ಜಳನಲಿ ಮದಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರಲು । ಯಿ ಶಿವಣ್ಣ ದ ಕಿಂಯ ಗಂಯನೆಲಾ ದೇಯ ಲಿಂಯನಲು । ಕಾಂದೆಯರು ಬಸವಂಣಾ ನೆದಕ್ಕೆ ಗತಿ ಶ್ರೀಗುರುವೆನಲು । ಬಿಜ್ಜಳ ಅದನ್ನ ಮಾನಿಯೆಂದು । ಹಿಗ್ಗಣ ಹಾಲು ಬಂದಕ್ಕೆ ವರದಾಯಿ ರಿಯ

ಒಡು ಬಸವಂಣಾ ಹೋಲ್ದಲು । ಹಾಂಗೆ ಲಿಂಗಸ್ಥಂಣಾನೆಕ್ಕೆ ರೆದಾಯಿ ದು । ಅದಕ್ಕೆಯ ನೋಡೆಯನಲು । ಆಗ ಶಿರವನಿಗ್ಗುತೇ । ಅದಕ್ಕೆಯನೋಡೆದು । ಬಳಿಕ ತಂಮ ಶಿಸ್ತವನೂತಿ ಸಿಕಾಂಡರೂಲು । ವಂದು ದಿನ ಬಿಜ್ಜಳನಂದನು । ವಲೆ ಬಸವಂ

ಣಾ ಯೊಳೆತವನೆಗಪವರುಂ ಡಿಪಿಯನಲು । ಅಪ್ಪಂಣಾ ಬಸ್ವ ಮೆಲೆತರಲು । ಪತ್ರ ಣಾ ಕ್ಕೆ ಕತಲೆಯಾಗಲು । ಅಥ ಸುಹಾದಮ್ಮ । ಯುದ್ಧಲ್ಲೆಯು ರಿ ಸಿಂಯ ನಲು । ಆನಹಾಲಿ ನಲು । ಲಿಬಿ ಪ್ರಯುಮ ರಾಯ ತು ॥ ೨೫ ॥ ಶ್ರೀ

ಶಿವಚೈಯ್ಯನು ಬಿಶರಣಾನು । ಪಂನಬಸವಂಣಾಂಗೆವಿಶ್ವ ಯುವಕಾಮು । ಅವರ ಕಾಡೆಹಡಪದರೆದಂಣಾನ್ನೆಲಾ ನಕ್ಕೆಬಾದರು ॥ ೨೬ ॥ ಶ್ರೀ ಸಪ್ರೆಯಲಯದೆವನಿ ಬಿಶರಣಾ ಮಾರು । ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಿನ್ನಯ ನನೆಮ

ವನವೆ ನಿ ಹುತ್ತಿಯ ಮಡೆದರು ॥ ೨೭ ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರವದೆವರು ವಕ್ರವನವೆಂಪ್ನಿನಿದುದಕ್ಕೆ ಕಥೆ ॥ ನಿಲಕಂಠೇಶ್ವರಾಂತ ಯ್ಯನೆ । ವಿಶಕ್ತೆಯಾಲಿರು ತಾನ ವಂದು ಮನೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಕ್ಕೆ ಹಾಗಲು । ಅಲ್ಲಿ ಹೆಸ್ಸಕ್ಕೆ ವಂ ನವಗನಲು ದಿವ

ಯಾಗನಲು । ಸಂಸಾರವನವ ನೆರ್ಕ್ತಾರವೆನಲು । ಆಗ ಅವ ಡಂಗನು । ನಿಲ ಕುಲಿ ತಿ ರಿ ನಾ ನನ ದನಿ ನೆನಲು । ಯಿ ಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲವ ರಾಂ ಪೋಮ ದಿವೆಯಾಗಿ । ಜಂಗಮಾ ಬನನ ಯುವಮುಡು ಶ್ರೀರಿರಾಂ ತಯ್ಯ ವಂದು ದಿನ । ಕಾರಾನ್ನ ಕ್ಕೆ ಹಾ ದಿಯನಲು । ಶಿವ

ನ ಮನೆಗೆ ಬಾ ಮನೆ ತಿಯ ತಾಡೆ । ನಮ ನಿತಿ ಕ್ಕೆ ಪಾವದವ ಕಾದೆ ಯನಲು । ತಾನು ತ್ರಯ ಮಾರುವೆಯಾಗ ವಿಶಿವ ಯೊಳ ನೆ ಹಾರಿದು ಕಾಡಲು । ಅವವಲ್ಲದಿರೆಮ ತೆ ಅದನ್ನಾ ಡುಲದಕ್ಕೆ ಸ್ವೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ವಸ್ತ್ರವ ಹಿಡಿದು ಕಾಂಡು । ಬತ್ತಲೆ ಬಿದಿ

ನೆ ಬರಲು । ಆ ನಕಾರಂತಯ್ಯ ತಂಮ ಕೌಪೀನವ ಕಳೆದು ಕಾಡುವಾಗ । ಶಿವನ ಮೆಚ್ಚಿಯು ಬ್ರಿರನ ಸ್ಥೈಲಾನಕ್ಕೆ ಕರತಾಂಡು ಹೊದನು ॥ ೨೮ ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರವರಾಜನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ರೋಗವ ಕಳಿಸಿದ ಕಥೆ ॥ ಸಿದ್ಧಬುದ್ಧಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣಾನು ।

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತವ ಧರ್ಮಜೆಯ ಮಾಡಿ ಬಳಿಕ ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಪ್ರೇರವಿ ಶ್ರೀ ರಾಗ ಮೊದಲಾದ ಮೂವತ್ತೆರಡು ರಾಗವ ಕೇಳಿಸಿಗಳ ಕೇಳಿ । ಮೋಕ್ಷವ ಪಡೆದರು ॥ ೨೬ ॥ ಶ್ರೀ ಚೋಳದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತವರಾಳಿಯೆಂಬ ಶರಣನು । ಲಿಂ
ಗಕ್ಕೆ ರಾಗವ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲು । ಬಳಿಕ ಶಾಲ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯನು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಿರಲು । ಒಂದು ದಿನ ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು । ಮಾತವರಾಳಿಯ ಬಳಿಯ ನಿಲ್ಲಲು । ಅಲ್ಲಿಹಾ ದಿವಿಂಯ ನಲು । ಶಾಲೆಹ ಸಿಗೆಯ ನಲು
ನಾ ನು ಬಂದೆನೆಂದು ಹೇಂದು ನಾಂಡು ಹಾಗಲು । ಹಾಂಗೆ ಶಿವನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಯಿದರು ॥ ೨೭ ॥ ಶ್ರೀ ಕೇರಳದೇಶದಲ್ಲಿ ಉದ್ರಾಗಾಯಕನೆಂಬ ಶರಣನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ಬಳಿಯ ನಿಚ್ಚಲೂ ರಾಗವ ಮಾಡಿ ಬರಲು । ಸತಿಯೆಂದ
ರು । ಹೊಂಗೆ ಕಂಳಿಪೆತ್ತ ರೆಲುಂಬುದೆನೆನಲು । ಅದಕೇಳಿ ಗುಃ ಡಿಗೆ ಬಂದು । ಸತಿಯ ಬಾಡಿ ಬಹೋಳವೆಂದು । ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೇಳಲು । ಜಿರಮರಾಯನ ನೈವೇದ್ಯ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯವ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆಂದು ತಂದುವ
ರಮಾತೆಯ ಹಲ್ಲಿಹಲು । ಚೇರಮರಾಯ ಅದನೋಡಿ ಕೊಂಡು ಉದ್ರಾಗಾದಾಲಿಗೆ ಹಾಗಿ ಸಿ । ಬೇಕಾದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಬುನರು । ಆಗ ಉದ್ರಾಗಾಯಕ । ಮುಕ್ತಮಾಗಿ ಸಕಲ ಬಿಟ್ಟು । ಲಿ
ಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿತವೆಂದು । ವಿಭೂತಿಯ ಮೇಲೆ ಇತ್ತೆಂದು । ಸತಿಗೆ ಕೊಡಲು । ಬೂದಿಯ ನೆಕೆಲೆಂದೆಯೆಂದು ಕಾಯಿಸಿ । ಅದ ಬೂದಿಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕೆ ನೋಡಲು ಹೊಂನಾಗಿರಲು । ಸಂತೋಷವಾ
ಯಿತ್ತು । ಬಳಿಕ ಉದ್ರಾಗಾಯಕರಾಗ ವಿಂದ ಶಿವನ ಕಂಡು ಇದ್ದರು ॥ ೨೮ ॥ ಶ್ರೀ ದೇವಲಾದ ನಂಬಿ ಶರಣನು । ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಾಯಿವೆಲ್ಲ ರಾಗವ ಕೇಳಿಸಿ ಶಿವನನ್ನು ಒಲಿಸಿದರು ॥ ೨೯ ॥ ಶ್ರೀ ಪ್ರೇರವೆ ಶರಣನು । ವೇಶ
ಯ ಕೇಳಿ ನಿದುದ ಕೈ ನೆಟ್ಟು । ಆದಿ ಬ್ರಹ್ಮನಮಗನಾದನು । ಶಿವನಿಗೆ ವಂತಿವಾದ್ಯವ ಕೇಳಿಸಿ । ಸಂತುಷ್ಟಿಮಾಡಿ । ಶಿವನಕೂಡ ಸಲಿಗೆಯ ನಿದ್ದನು ॥ ೩೦ ॥ ಶ್ರೀ ಸಕಲೇಶಮಾದರಸರು । ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ । ಕಿಂನರ । ವಿನಾದೆ । ಕೈಲಾ
ಸ ಕಚ್ಚಪ । ನಾಗ । ತುಂಬುರ । ನಾರ । ಮುಖವೀಣೆ । ನಾರದ । ಪದ್ಮಜ । ಸ್ವಯಂಭು । ಸಾರಂಗ ಪಿನಾಕ । ರಾವಣ । ರತ್ನಶಿರೋಮಣಿ ನಾಮಂತ್ರಾದ ಮೂವತ್ತೆರಡು । ವೀಣೆಯ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲು । ಉತ್ತಮ ವಾದ್ಯಂಹೆಂಬುವ
ರದಲ್ಲಿ । ವಿದ್ಯಾಧರನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಸತಿ । ಗುಣವತಿಯಲ್ಲಿ । ಶಿವಯೋಗಿ ಮಲ್ಲರಸರು ಧ್ವನಿಸಿ । ವೀರಶೈವರಾಗಿ । ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ಶ್ರೀ ಶೈಲಕ್ಕೆ ಹಾದರೆಂಬುದ ಕೇಳಿ । ಸಕಲೇಶಮಾದರಸರು । ಶಿವಂಹೋಗಿ

...ದಾಯನಲು। ಮಲುಹಾಸಾಯಕಾದ ಮತ್ತೊಂದ ನೊಳ್ಳೆನೆಸಲುಗಾ ಆನೆಯುನೆ ಕೊಟ್ಟುರತ್ನ ಪಡೆನಾ॥ ೧೪೩॥ (ಶ್ರೀ)। ಮಲಯುರಾ ಜಂಯ್ಯ ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯಮಾಡಿ। ಸುತಿಸಿದರು। ಏಲೆಪ್ಪಾ ಪತನಾದ
ಕೆಪನೆ। ಧನಲಾಭವರುದ್ರವ್ಯ ದಿಂದ। ಗುನಾಲಾಭವೆರು ಗುಣಾ ದಿಂದ। ನಿಂನಪೂಜಿಸುವೆರು। ನಿಂನಲ್ಲಿ ಯುವೆನಾಯಿಲ್ಲ। ಶಿವಕ್ರಮ (ಶ್ರ)ವೆಂದು ಕೈರಾ। ಜನ್ನ ಜರೆಮರಣವೆಂಬ ಸಮುದ್ರವ ದಾಂಟಿಸುವದಕ್ಕೆ ಹಡ
ಗಾದ। ನಿಂನ ಪಾದವ ಮರೆಹೊಕ್ಕೆ ನೂಯೆಂದು ಸುತಿಸಲು। ಶಿವನವರು ಸಾವಾಯುತ್ತು॥ ೧೪೪॥ (ಶ್ರೀ)। ಲು ದೆವಯ್ಯನು। ಶಿವಸಿತ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಧರಿಸಿ। ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ। ಭಾಮರೆಶಿವಾಯೆಂದು ಮಾಯೆ ವಿದ್ಯುವ
ಹೊದಲು। ಮಂದುವಧ್ಯತ್ತೆಯ। ನೂರು ರುಗಾಲುದವಮರಸಹಿತೆ ಹಾಗುವರು। ಹಿಂಗೆಶೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊದರು॥ ೧೪೫॥ (ಶ್ರೀ)। ಪಲಾಯುಧ ದೆವರು ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ। ಸ್ತುತಿಸಿದರು। ಏಲೆಶಿವನೆ। ಲುರಿಗಂಗಾ ಪ್ರಂತು
ಮದತೆಲಕದಂತೆಪ್ರಿಯತು। ಮಕುಪೆ ನಲಿದ್ದಗಂ ಗೆಂಪುಜಾಜಿಯದಂಡೆ ಯೆಂತೆಂತೊ ಪ್ರಿತು। ಕಂಠದಲ್ಲಿ ವಿಷವು ಕಸುರಿ ಮಾಕ್ಕೆಯೆಂತೆಯತು। ಏಲೆ ಶಂಕರನಿಕರು। ಸಾಸಿದರೆ। ಯಿರುಪಿಪ್ರಿಷ್ಮನಾಗ
ಹೆ.ಹೆ ರಜುವಿಷ್ಣುವಾನೆದೆ। ಮಶೆರವಿಮಾನವೆ। ಬ ಕರನಿಧಿಯೆಂದು ಸುತಿಸಿದರು॥ ೧೪೬॥ (ಶ್ರೀ)। ಹ್ರಿಶೈಲದೆವರು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಸುತಿಸಿದರು। ನಾಬಯಸಿದು ದ್ರಕಾದುಲಾದಕ್ಕೆ। ಸಾಮದೆ
ಸಂಪಾದ। ವಿಷ್ವಂತನಾದ ಸಕ್ಷಾಡೆಯ ನಾದ ಶಿವಶಿಗೆ ಬಂದುವಾದ। ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕನಾದ ಶ್ರಿಕ್ಷೇತ್ರ ಪಾಶಿಲನಾದ। ಏಲೆಶಿರು ಪಾಕ್ಷನೆ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವೆಂದು। ಶಿಂ [illegible] ದಾಡಿ ಲಿಂಗ
ದಾ[illegible]ರದರು॥ ೧೪೭॥ ಶ್ರೀ॥ ಪೈರವೆರ್ಷ ಶ್ವರನ। ನ ಪತ ನ ಪ್ರಾಣಾಯಪದೆವರಧ। ಹವಿ ನವ್ಯಾಪಕಲಯ್ಯ। ಬಾಲ್ಯದಲಿ। ತಂದೆತಾಯಿ ಯುನಗೆ ಕಾದೆ ಮುನಿಸುನಪಿ। ಶಿವನೆ ಶ್ವರನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಲು। ನ
ಪರೀಪ್ರವರಕಜ್ಜೆ ಸಾಯನು ಲುತ್ತದಕಂಡು ಕಲ್ಲಯ್ಯ। ನಂಮುಕಜ್ಜೆಯುದು ಸಾಯಬಹುದೆ। ನಾಮೆವಿಯೆದೆಹಿಗ ಕೊಡೆವೆಂದು। ಹೆ ನಿಯುಮೆಲೆಪಾದವ ಮದನಿ। ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದ ರು॥ ೧೪೮॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ನ ಸಿಗೂ ಸಿ ನಾಗ

ನಂಗ ಬಾಂ ಮಹ್ಯಸನೆಂಬ ಶರಣನು ಮಂದು ದಿನವು ಪ್ರವಣೆ ತುತಿರಲು ಆ ಶಿವಂಗಿ ಪಕ್ಷಿ ಪ್ರಾಣವರ್ಗನಾದಾಗಲು ಆಧವ ಬದಿಕಿನಿ ಜಂಗಮ ಪೂಜನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು ॥ ೨೮ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ನಿವಿ [illegible] ಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣ

ನರು ಮನಾ [illegible] ದಲಿ ಮುಷ್ಟವನೆತ್ತುವಾಗ ಮಂದು [illegible] ಗಳು [illegible] ರಲು ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದು ಮೆರೆಯೊಳಿರ್ದು [illegible] ಲಿಂಗ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖದಲ್ಲಿದ್ದರು ॥ ೨೯ ॥ ಶ್ರೀ ॥ [illegible]

[illegible] ಗಾ ಮಾಲೂ [illegible] ಗು ಮಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ [illegible] ಬಿದ್ದಿರಲು ಆ ಧ ಕಂಡು ಭಕ್ತರು ನಿಂಮ ಶಿವನು ಆಭರಣ ಸಾಯ [illegible] ದೆಯೊಂದು [illegible] ಕಿಯನಾದಲು ಆದುನಿ [illegible] ದೆಯೆಂದು [illegible]

[illegible] ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದರು ॥ ೩೦ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಅ ಜನನ ಮಗ [illegible] ಜನನ ಮಗ ವರಾತ್ರೆ ರಾಯರಾಜ್ಯವಾಳುವಾಗ [illegible] ವಲ್ಲವರು [illegible]

[illegible] ನಗೆ ತಿಯೊಳಗೆ ಗತಿ [illegible] ಮೆಲೆ [illegible] ಯೊಳಗೆ [illegible] ಪ್ರದಮ [illegible] ಮುತಿರಲು [illegible]

[illegible] ರೆಯೆಂದು ಕಾದಲು [illegible] ನೆಂದು [illegible] ಅವರು [illegible] ರಾ [illegible] ಯ [illegible] ನ ॥ ೩೧ ॥ ಶ್ರೀ ॥ [illegible]

[illegible] ಪ್ರವಲಿಂಗ [illegible] ಸುವಾಗ ಅ ಧ ಜಿಲ್ಲಿ [illegible] ರುಹೊಮ [illegible] ಗಲು [illegible] ಲಿಂಗ [illegible] ದ ಫಲವಾಗಿ [illegible] ಸಾರ [illegible] ರ ದಲಿ ವಿಶ್ವನಾಥನೆಂಬ [illegible]

[illegible] ವಿಶ್ವನಾಥನೆಂಬ [illegible] ಆ ನವ [illegible] ಮದಿ ವೆಯಾಗಿ [illegible] ಅಂನವನಿ [illegible] ಮಂದು ದಿನ [illegible] ಮೂನಿ [illegible]

[illegible] ಯೆಂದು [illegible] ವಿನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷ ಸನಾಗಿ [illegible] ಮಮು [illegible] ವಿಸಲು [illegible] ರದಲ್ಲಿ [illegible]

[illegible] ಜನ [illegible] ಅರಣ್ಯ [illegible] ರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನಾಗಿರಲು ಆ ರಾಯನ [illegible] ಅಲ್ಲಿ [illegible]

[illegible] ಶ್ವ ಜಂಗಮದೇವರು ಮಹಿಮೆ ಯೋಗರು ತಿಳಿಯಲು ಸಂಚುವಿನಯ ದೇವರು ಹೂವಿಗೆಂದು ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅಲ್ಲಿರ್ದ ಕನ್ನೆಯ ನೋಡಿ ಕಾಮದ ಬರಲು ನೋಡಿ [illegible]
[illegible] ನೆನೆವುತ್ತಿರಲು ಕಂಡು ಬರುತ ಯನ್ನ [illegible] ನಾ ಕಾರಣವಿದ್ದರೆ ಗಾತ್ರಮುನಿ ಸ್ತ್ರೀಯೆಂದರೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ವರಪಾದಕ್ಕೆ ಹಾಗುವೆ ನೆನೆಸಲು ಆದಂ ನಿಸ್ಸೀ [illegible] ದೇವರ ತಂದು ಸಲಿಯ [illegible]
[illegible] ಬಂದು ನಿಂದು ಮಹೋಳಿಯಾಗಿ ಯದರ ಕನ್ನೆ ನೋಡುಸಂ ಗುಣಾಯನಲು ಆ ಗನನ ತೋಯ ದಮಲ್ಲಿ ಸಾದೇವಿಯು ತ್ರಿಸ್ನೋಯೆಂದು ಗಮರುಷನ ಬೆದಲು ಶೂಲ್ಲು ಸಿಕ್ಕ ಸಜಸ್ವವ ದನಾ [illegible] (ಶ್ರೀ) ಪಾಲಂತಿ [illegible]
ಸ್ತ್ರೀವಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರದನಸೆಂ ಬರನ ಬಳಿಗೆ ಸಿತ್ತೋಂಗನಂ ಬಮುನಿ ಬಂಧುಮ ನಿನ್ನ ನಯನಲು ಆ ರಸಿಂದನು ನಿನು ಮೊದಲ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅರಿಗೆಂಯು ತನಯವು ಆ ದಯಾಂದಮನೆಮನೆಗೆತ್ತಿ ರುಗುವಿದ್ದಿಯನಲು ಆ
ದನ್ನೆಮು ನಾಲ್ಕ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪಾಪ ನಡೆಯಾದುದು
ತುರಂತರಲು ಶಿಕೆ ಪಂದೆತ್ತಿ ಕಾಳ್ಗಳು ಆವರನೆಸು
ವಿನೆ ದೇಯ ಬರದರೆ ಅವ ನಸ ಕ ದಾವಿದರತ್ರುಂಡಾ
ಕ್ಷೇ [illegible] ದರು [illegible] (ಶ್ರೀ) ಸ್ತ್ರೀರವಾಂಶನು ನಾದಿನ
ದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಯಿನಮನ್ನಾ ನಾದೇವನೆ ಮ ಪಾಖಯ ಶ್ವಾನ ಗೆಂದು ಶಿವನಲು ಶ್ರೀ ಯತ್ರ ದನ ಶ್ರೀ (ಶ್ರೀ) ಶ್ವೇಲದಲ್ಲಿ ಬಾರದಾಡೆಗೆಯತಾ ಶ್ವಾವಾದು
ಂ ಸುತೆಸುದಾ [illegible] (ಶ್ರೀ) ಸ್ತ್ರೀರವ ಕ್ಷೇನಸು ಕಾದವಿದ್ದರೆ ತ್ರಸಾವೆಯೆಂಬುದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಾ ಕದಲಿ ಗರುಡನ ನತ್ರವ ಬಲ್ಲ [illegible] ಯಂ (ಶ್ರೀ)
ಸುತದೇವ [illegible] (ಶ್ರೀ) ಅಗ್ನಿಯು ಶಿನ ಪ್ರಸೆಯುಲಿದೆ ದಕ್ಷನಯಾಗಕ್ಕೆ ಬರಲು ರವಿ ರಸು ದ್ರದೇವನ ಶಿ ಅವರ ಯೆಶ್ವನಾಲಿಗೆ [illegible]
ಯಂದವನ ಯುಯುಮ ದಕ್ಷ ಕೇಳೆ ಆ ಜ್ಞುನ ನವಾ ಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಯವಪ ಡೆಯು ಬೆ ನೆಂದು ಶಿವವ ಮಾಡು ಬಾಗ ಶಿವ ಬಂದು [illegible] ಅ [illegible]
[illegible] ನಾಂದಮವಿಲ್ಲ [illegible] (ಶ್ರೀ) ಯ [illegible] ನಾದಿನಾಥನು ಶ್ರೀಲಾ ನದಿಂ ದ [illegible] ಮಿಗೆ ಬಂದು ಜಂಗಮ ಕ್ಷೇನಿ ಡಿದ ರಕ್ಷಿವಂ ನೆತ್ರೆ ಪ್ಪಿ ನಾ ಸುಲು ದಿವ್ಯನವ ನರಿಯೆ ಯೆಂತು ನಿಮುವನೆಂದು ನಿದ್ರಿಸಲು ಅಗವಿರ ಪ್ರ ದೇವರು ಬಂದಾ
[illegible] ನಾದಿನಾಥ [illegible] ಗಮಯಾ ದಿತ್ರ ಪ್ರವತೆಂದ ಜಂಗಮ ಕ್ಷೇನಿವೆನಲು ಹಾರೆನಿವಾದಿ ಕಾಂಡರಲು ಪಂದುವಿನ ರನಾವಲ್ಲಿ ಪಂದುವಿನೆವ ಬೃಬಂಧ ಲಾಂ ಛ ಛವ ವತಾರ ಬರಲು ಜಂಗಮ ಪೆಂದ

ಅವ ಜಂಗಮದೇವರು ವಂದುದಿನ ರತ್ನಾಪುರನಾವ ಕಪ್ಪು ಶೂಲದ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಗಳ ಮಯಿಯಾಗಲು। ಅವರು ಹಿಂದು ನಾಂದು ಬಂದು। ದು। ಕೆ

ನಕಾಡಿಂತುನಲು। ಕಾಡೆಲು ನಮಗೆ ಆಗ್ಗೆ ಯಮಾಡಿರುನಲು। ಅವರನಿಷ್ಠೆಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಂಗಮವ ಬಿಡ್ಡುವಾಗಲು। ಯಿತ್ತ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಬಾಳೆವ ಬತ್ತಿಯರಳೆ ಬಂತದು ಬಿಳಲಿಯೆಂದು। ಪಾಲದಸು ಶೆಲು। ಶೂಲವನದ್ದಿಸಿ

ರಲುವಂದ ದಿನ ವಿಶ್ವನಾಥಯೋಗಿ ಸಾಕಿದ ಯೆರಳೆ ಶಾಂತಬಿದ್ದ ಸಾಯಲು। ಆಯೋಗಿ ಪ್ರಾಣವ ಬಿಡುವಾಗ। ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯ ಅವರನಿಲ್ಲಿ ನಿತ್ತೋರು ಶೂಲವ ಬಿಟ್ಟುವಾಗ। ಶಿವಮೆಚ್ಚೆಯರಳೆ ಯಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದು।

ಅಪಾಬ್ಬ ರಕ್ಷಿಲಾಸ ಕಾಂಡಾಯಿದರ್ಶನ। ೨೫। ।ಶ್ರೀ। ಬಿಜ್ಜಳರಾಯ ಸಜಾವಡಿಯ ಶಂಬನ ಸಿವಿರಲು। ಬಿಜ್ಜೆಕಪ್ಪಿನಿಂದು। ಹರಿದಾನ —ನೆಂಬುಪ್ಪಾಶಗೆ ಹೇಳಲು। ಅವ ಜಾತ್ರೆದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಂಗಮವ ಕಂಡು। ಯಿವ

ಕಂದಕಂಡ ನಾನರಲಿ ಕಂಡು। ಪಾಪ ಬೆಳಸಿ ಕಾಂ ದೇವನೆಯೆಂದು ಹಾಯಲಿ ಶಿವಿಯಲು। ಆಗ ಕಾಂಚಿ ತಾಂತಯ್ಯನೆಂದು ತಿಪ್ಪಿ ಯಬಿಡದವೆನಲು। ಯಿವನಿಕಲಿಯಲು। ಹರಿದಾನ ತಲೆಯ ಹಾ

ಯ್ಯಾಗ। ಅದ ಕಲ್ಲಿಜ ಬಿಜಳ। ಬನೆ ವಂಗಾರ ಪ್ರಾಕ ನ ಕಾಲ್ಲ ಬಹುದೆ। ಅವ ಜಂಗಮವನಿಯಿಯ ಬಹುದೆಂಬನಲು। ಹಾಂಗಾದಡೆ ಕಾಯಿಲಿಯನಲು। ಚಿತ್ರದ ಸಂಗಯನಾಥ ಬಂನಿಂದುನಲು। ಹಾ

ರಿಸೆ ಬಂದು। ವವಿಬಿನ ವಂ ನಾಹಾರೆ ತಾಗಿ ನೊಂದಿವೆ ನಲು। ಅದು ನಿವೆನೊಂದುದಿಲ್ಲ। ನಾನೊಂದೆನೆಂದು ಜಂಗಮದೇವರ ಸಂತೈಸಲು। ಬಿಜ್ಜಳರಾಯುವನರ ಸ್ತುತಿಯನಲು। ಆನ್ನಾಲ ಶಾಂತಯ್ಯನು। ಹರಿ

ದಾಸನ ಕಾಲ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದರು॥ ೨೬॥ ಬಿಜ್ಜಳನ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ವೈಷ್ಣವನು ಪುರಾಣವ ಹೇಳುವಾಗ। ಶಿವನು ವೇದೆವಿಯರ ಕಾಡೆ। ವಿಷ್ಣುವ ಸಹಸ್ರನಾಮವ ಹೇಳಿದ

ನೆಂದು ಹುಸಿಯ ಹೇಳಲು। ಆಗ ಕಕ್ಕಯ್ಯನೆಂ —— ಬಶರಣಾನು। ಅವನನಿಯಿಯಲು। ಹುಳುಬಿನ್ನಾಸಿ ಯಾದನು॥೨೭॥ ।ಶ್ರೀ। ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ರಾಮನಾಥನೆಂಬ ಶ್ರೀಕ್ಕನು। ಬಿದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ। ವ

ಶ್ರಿದಾಸಿ। ಯನಮಂಡೆಯ ಹೋರಿ ನನ್ನೊಮು ಪಾಗ। ಯಿದು ಗೂಳಿಯ ಹಾಂಗೆ ಅದೆಯೆಂದು ಕುಮಾಲದ ಮೆತ್ತೆ ಪಕ್ಕಲು। ಆಗ ರಾಮನಾಥ ಕೋಳಿ। ಗೂಳಿಯೆಂದು ನುಡಿದು ಕಾಲ್ಲ ಬಹುದೆಯೆಂದು। ಅವ

ಶತೆಲೆಯಹಾವ್ಯಾಮಗಬಿಜ್ಜಳಗೆಹೇಳಲು। ರಾಯಬಂದು ಬಸವರಸರಿಗೆ ಹೇನಕುಕ್ರದವರ ತಲೆಯ ಕಡಿಯಬಹುದೆಯನಲು। ಆ ಕೆಯ್ಯತಪ್ಪಿನೆವೊದಿದರೆನಲು। ಬಿಜ್ಜಳ ತಪ್ಪಿನೆಂದುಕೇಳಲು। ಯಿದಕ್ಕೆ ಹೇಂದು ಕ್ಷಾಳಲು।
ರುಮಾಲದಮೆಲೆ ಹಾಂಬಿತ್ತೆ ಗಜಹಸ್ತಗೊಳ್ಳಿಯಂಡಿ। ನಾಲಿಗೆಯನಿಡಿಸಿತು ಬಿಜ್ಜರಲು। ಅವನಂಡು ಬಿಜ್ಜಳರಾಯನಾಚಲು। ನೂಳಿಗೂ। ದಾಸಿತ್ರಿಗೂ। ಬಸವಂಣಾ ಪ್ರಾಣಾವಕಾದಲು। ಅರಸು। ಪವಾಡವಕಂಡು।
ಹಾಂನೆರಡು ಸಾವಿರ ವರಹ ಪವಾದನಾನಿಕೆಯ ಮಾಡಿದ ಹನಾಗಿ ೬ ॥ಶ್ರೀ॥ ಷ್ಪಂಗಿಮೂಪನ ಸತಿವಂದು ವೆಳೆ। ಗೂಳಿಯಂ ವರನಾಯನಲು। ಅವನು ಡಿವಂವಂದುಗೂ ಳಿಯ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆಯ ತಾಡೆದು। ಬಾಕ್ಷಲಿಗಹೂದು
ತಿರಲು। ಹಾವ ರಜಂಗಮರು ಬಂದು ಅವನ ತಲೆಯ ಹಾಯುವ ರಾಯನಲು। ಆ ಗೂಯ ನೋಡೆನೆನಲು। ಅರಸು ನೆಲದ ಮೆಲೆ ಬರೆದು। ಹಿಂನಾರಿದರೆನಲು। ಅಕ್ಷರ ದವವರೆ ಬೆಟ್ಟನೆಂದು। ನಿರ್ಗಹಿಂನಾರಿದರೆ
ನಂಮವರು ಹಿಂಗೆಹಾಯುವ ಕಿನಹಿಂದು। ಅರಸಿನತಿ ತೆಯಹಾವ್ಯಯು। ಶಿವಮೆಜ್ಜಿರೆ ಬಟ್ಟಯ್ಯಗೆ ಗಣಾಪದವಿಯನ್ನಾಸ್ತರೊ॥ ೭ ॥ಶ್ರೀ॥ ಸುಕ್ಷ್ಮಯ್ಯನೆಂಬಕರಣಾನಾ। ವಿಪ್ರರು ಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು। ನಿಂ
ಯ ಜಂಗಮರು ಹೊಲಯು ಕುಲ ಜಾತಿಯಾವರೆಂದು। ನಿಂ ದಿಸಲು। ಆಗನಿಂದಿಸ ಬಹು ಜಿಹೆಂದು। ವಿಪ್ರರ ಸಂಘರಿಸಲು। ವರವಾದಿ ಗಳ ಹಿಂಗೆಸಲ ಬೆಕೆಂದು। ಶಿವಮೆಜ್ಜಿ ಕೈಲಾಸದಲಿ ಷ್ಟುಂ
ಂದಕರೂ। ೭೮ ॥ಶ್ರೀ॥ ಕರಶಾರಲಿ ಯುರಿಬಿಸ್ಪರು। ಬಿಡಿ ಯಲಿಹಾಗುವಾಗ। ವೃಷ್ಟಿವರಹ। ನಾಶೆಯಲಿ ಮತ್ತ್ರಿಯ ಕಂಡು। ಹಾಲೆ ಬೊಪ್ಪಕಲೋಡೆಯಿ ಕಿಲ ದಿಕ್ಕರಿತಾಲಿಸಲು। ಅವಗವನದಿಂದ ಬಂದರೆ। ಯುರಿ
ವರುವಂದುವಿನ। ವೃಷ್ಟವನು। ಶಿವವಸ್ಕನಕಾಲ್ಲಯು। ಅವನಯುರಿದ ಕೆಡಹಿದರು। ಆಗ ಸ್ತೋಯಿತಂದೆಗಳು। ಮಗನಪ್ರಾಣವ ಪಡೆಯಿರಿಯನಲು। ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿದ ~~~ ರೆ। ಪಡೆದೆನೆನಲು। ಹಾ
ಶತ್ತಿಮನ್ಮಂತ್ರಿಯ ಧರ್ಮಸಿವೆನಲು। ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದು ಬಿಕ್ಷರ ಮಾಡಿದರು॥ ೭೯ ॥ಶ್ರೀ॥ ಜಾಲ್ಲೂ ಕೃಷ್ಣಮನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ। ಕಾಲಾರ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯಗಳು। ಮೂವತ್ತು ಸಾಕಿವರಾನೆ। ಲಕ್ಷ ನಮೂರ। ಕಾಪ ಕಾಲಾಲ
ರನೆಲಾಜ್ಞೆನಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನಿಗಾಮಿಯರು ಹಂನೆರಡು ಮಂದಿ। ಹಿಂಗೆನ ತಿಪತಿಗಳು। ವಿಜ್ಜಲಗಾ। ಮುಂನೂ ಬಿಂವಗಾಹಿಸ್ತರಿಗೆ। ಆರಾಧನೆಯ ಮಾಡುತ್ತ। ವಂದು ವಿಸಾಯರದು ... ಪಾಲಿದ ಳ್ದು।

[illegible] ಧವಾ[illegible]ನನಮಸ್ಕೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿಹೆ। ಅರುಹಿಂಗಳ್ಗೆ ನಂಮಹಾನಿ ಜಿನೆಯಾಯೆಂದು ಸತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಾಗಲು। ಯಿಂತಿವ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಲಾಂ ಚಾನಿಯಾಗಿ। ಜಂಗಮದೇವರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳುವ। [illegible] ದ ನಸೀದೆವರಾ[illegible]

[illegible] ಕಲಾವತಿಯು ಮಗುಮಲ್ಲಿದೇವನಂ ಬಿಡುಹೋಗಲು। ಅತ್ತ ನನಂಬಿ ಕರಿಸಿದ ಬಳಿಕ ತಂದೆ ಬಂದು ಮಲ್ಲಿದೇವನ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳೆನಲು। ಕಲಾವತಿಯು। ಶಿವಕರ ವಿಧನೆಂದ ನಾಳ। ಅಗ ನಲ್ಮೊದಲು [illegible]

[illegible] ನೇಸಲು ನೀಕೆಯಲು ಮಗ ಬಂದು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು। ಬ್ರಹ್ಮಯ್ಯನು ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವನಿತ್ತು ಮಂತ್ರ [illegible] ನಡೆವಾಗಿ ಕೈಲಾಸ [illegible] ನೋಡಿದರು। ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ಬಾಗ್ಯದ ಶಿವವೈಭೋಗ ರಲಿದ್ದ। ಒಂದು ಮಹಾಶಿವ [illegible]

[illegible] ನೆಂಗೆ [illegible] ತಂನಮಗನ ನಂಬ್ಯಣ್ಣನ ಹೆಸರಿಟ್ಟರಲು। ಅವನ ಮೂಯಿವರುಷಕ್ಕೆ। ಮೊಸರನ್ನಂಗಳು। ಯೆಲ್ಲ ನೆಯ ವರುಷಕ್ಕೆ। ಆಗ ನಯಮೈದುನ। ರಂಗನಾಥನ [illegible] ಶಿವಮಗನಿಗೆ [illegible]

ಮುಂಜಿಯಗುವಾಗ। ಮಾತೆನವಾರಗೆಂಯನಂನ ಮಗನಿದ್ದರೆ। ಹೊಗಿಲಿಕೆ ವನಯ ನವಾಗುರುವೆಂದು। ನಂಬಿಯೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿರಲು। ಆನಮಯದಲಿ ನಂಬಿಯು [illegible]

ನಿವಸಿಹಾಂನಿ ನೆಬಂದಿದ್ದು। ಮಾದು ಶಿವನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದು। ಕೆಲೆಸು ತಿದ್ದಿಯನಲು। ಆಕೆನಿಂನಷ್ಟಿ ಸರಿನಮಗನ ಮ್ಯೋ ನ್ನಾನೆ ಸೊನ್ನು ಂಗಿತ್ತ ನಲು। ಆ [illegible] ಗನಂ ಬಿಯ್ಯಂ ನಾಮಾಂಡ [illegible]

ಯೊಂದು ಕಳ್ಳುಗಳು ಯೆನ್ನು ವಗುವೆ ದಮಗನವುಸ ಂದೆನೆಂ ದಮುದಗಲು। ತಾಯಿಗೆ [illegible] ಹೋದರು। ಶ್ರೀ। ಯುವ ಕ್ಷುವ ಗತಿ। ಸಾರ ಶ್ರೀ ದೇವರ [illegible]

[illegible] ನೆಯತ್ತ ಕ್ಷಗಹಾಗಲು। ತೆಲ್ಲಪಾರ ಹಿಡಿದು ರಾಜನಿ ಪ್ರಸನ್ನ। ಅವನೊ ನೋಡಿಗೆ ಹಾಕಿಸಲು। ನುಂಗದೆ ಕಡೆಯಲಿ ಮ ದಗಲ್ಲು। ಯುವ ನಾಯಲೆಂದು [illegible] ದಿಂದ ಹೋಯ್ತ [illegible]

ಯಂದೆಬಾ। ಸುತ್ತೋಗಲು। ಯೆನು ಕಾರ ನಾಹಾರಿಯದು। ಪಾವಿ ಶಸ್ತ್ರನ ಮೊರಿ ಕೆಯಂದೆ ಯುಂನ್ನಿಷ್ಟಾ ಯೆಂದು ನಾದಿಸಲು। ಅವಿಲದಿರೆ। ಅ ಕಸು ಬಿಲವಿಷ್ಣು ತ್ತಾಲವ ಬಲ್ಲಗಿಳಿಯ ಕೆಳಲು। ಅದು ಮತ್ತೆ

ರಸಿ ನಿಯಾಸ್ಸ್ಯ ಕು ಜ್ಞಾ ಮುರದಲ್ಲಿ ವಿತ್ತು ಂಬನೆಂಬ ಹಾಮುಷಿ ಸನಮಗ। ಯುವನ ಷಿನರು ಚೆಲ್ಲಿ ಹಾನು। ಯುವನು ಮೊದ ನಿಂತಾಂ ಮುಖೆ। ಮ ನೆನಿಕಿ ಚ್ಛ ಹಾಕಿ। ನಂಬಿಸು ಪನಂತೆ। ಅಲ್ಲಿದವರಪಿ

...ದು। ಬರುತ್ತಿರ್ದು। ಎಂದು ಬಿನ ಭುಜಂಗಶ್ಚುರದಲಿ। ಎಂದು ಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಡವರು। ಅವರು ದನವ ಪಾರಿಸಲು। ಅವನಾಡಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಎಂದು ದನಕಾಲು ಸುತ್ತು ನಡೆಯಲಾರದಿರಲು।
ಅದ ಬಿಟ್ಟು ಲಾಳ ಮುಟ್ಟೋಲಿ ಬರುತಿರ್ದು। ಆಗಪ್ಪ ನಾತಿರಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಬಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರ್ದ ಯಾತ್ರ ಬಿಷಾಕಳ ಹಾಲು। ಅಜಲೇಶ್ವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಭಿಷೇಕವಾಯಿತು। ಆ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನಿಮಗೆ ದಿವ್ಯಾಗಸತ್ಯಪ್ಪ [illegible]
ಯಾಗಯಾತೆಗೆ। ನಿಂನ್ನ ಮಗನ ಮಡಿದಿ ಯಮ ಮಾಡೆಸಲು। ಹಾಂಗೆ ಮಾಡಲು। ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ನಾನು ಲಿಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಶಿವ ಬೆಡೆದಿ ನಿರ್ಕಾಲ್ಯ [illegible] ನಿಲಯಯೆ ಸುಮುಂನ್ನ ವಮಾಡಿದ್ದಿ ಕೋಶದಿ ನಿಂನ ಸತ್ತಿಗೆ [illegible]
ಒಂದು ಮನಿಂನಲ್ಲಿ [illegible] ಗಾವಿನ ರಾಮವೆತ್ತು [illegible] ಅಷ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮ [illegible] ಸಂಗ ದನ ಸಂಧು [illegible] ಪಡೆದಾನೊ ಯೆಂದು [illegible] ಸತ್ಕಾಹದ [illegible] ಶ್ರೀ ಸ್ವಸತ್ತಂ ಬಿನಯುಗೆ [illegible]
[illegible] ಸಾಯಲು [illegible] ನಾರದಹೆ ನಿಶಂದು। ವಿಮಾತ್ರ ರವಿಯ ಲಿನಿರಲು। ಬಲಿ [illegible] ದಿನಾಲು ವರುಷ [illegible] ಸರು ಬರಲು। ಅದಮುಂದೆ ಮದ ಸಲು। [illegible]
[illegible] ಆಗ [illegible] ದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ದಹೊಂನಾನಂತ್ರಿ [illegible] ಬಲ್ಲಿ [illegible] ನಾರು। ಪದಿ ಮುಖಿ ಯೆರಂದು [illegible] ರದ್ದುರು। ಸುಖದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಹಾದರು [illegible]
[illegible] ರವಿಂದನು ಸ್ನಾನದೆ ಬ ರು। ಬಸವಂನಾನದ [illegible] ಬಿರುಹಾಗ। ಮತಂಗಪವನ ತದಲಿ ದ್ಯಾವಾಲಂ ಸನಂ ಬಿಡದನು। ಸುಲುರುದ ನೆ [illegible]
[illegible] ಲರಲು। ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗಗಳ್ ಕಂಡು। ಉಲದಯೆ ನಹಾಡುವತಾ ಯನಲು। ಏ ಕೃತ್ಯ [illegible] ಗುರಾದೆನಲು। ಯದ ಕನಸ [illegible] ಬಂ [illegible]
[illegible] ನಿಪವರು। ಆ ತಂಗೆ ಲಿಂಗವಧರಿಸಿದರು। ಬಲ್ಲಿ [illegible] ದಕಂಸ ಗನ [illegible] ಮಾಲಿನಿಯಂ ಬತಂನ ಸಲಿಯ ಕರತಾ ಯೆಂದು [illegible] ಹಾಲು। ಆ [illegible] ನೆನಲು। ಸುನಾನಿ ದೇವರು। ಯಾತಂ ಗತಂಮನ [illegible]
[illegible] ದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ। ಅದಿಗೆ ಯಮ [illegible] ಕಂದು ಉಳಿದು [illegible] ಶಿಷ್ಯನ [illegible] ಗಳು। ಉತ್ತ। ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಸ ಹೋಗಲು। ಹಜ್ಜೆ ಬಿದಿದು ಲಿ [illegible] ಸುತ ಬಂದು। ಕಂದು ಯಾತನೆ [illegible] ನಂದು। [illegible]
ರವಣಾ [illegible] ಆಗ ಮಾತಂಗ ಬಂದು। ಗುರುವಿನ ಮುಂದೆ ವಕಂದು। ಮಂ [illegible] ತಲೆಯ ಮಡಿ ಹತ್ತಿಸಿ। ಶಿವನೆ ಗುರುವಿನ ಪ್ರಾ [illegible] ದಬ್ಬಿ ಕನಾತ್ರೆನೆನಲು। ಆಗ ಪ್ರಾಸಾಬರಲು।

ಮಂದಿದ ಕ್ಷೇಹಾಸುವಾಗ. ಮರಕತಪತ್ರದತಾಲೆಯ ತಂಸಾದು. ಮಂಗಾನದೇಹವಮಾಡಿ. ಅದಕ್ಷೇತ್ರಲೆಯ ಹತ್ತಿಸಿಹಾಂ ಸೆಪ್ರಾಣಾವಪಡೆದು. ಜ್ಞಾನಾನಂದಮೂರ್ತಿಯೆಂದು. ಮೂವರು ಕವ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ. ಬಸವೇಶ್ವರ
ನಿತಕನವಮಾಡುವಾಗ. ಮಾತಂಗತಂಯನನಂನಯ್ಯ ಯಿಬ್ಬರು ಸುರುಗಳ ಪಡೆಯೆಂದು. ಹಾಂದಾದಲು ನಂನಂಯ್ಯನೆಂಬಹೆಸರಾ ಕ್ಷೆಮಿತ್ತ॥ ೨೩॥ ಶ್ರೀ॥ ಬಸವರಾಜದೇವರು. ಪ್ರೇಹಾಳಿಯಿಂದೆ ಬರುವಾಗ
ಹಂಡ್ಡಾರು. ಮರವಲ್ಲಿ ಜಂಗಮರಾಗವ ಮಾಡಿ. ಬಸವಂಣಾಯಿವರು ನಿಂಮದೇವರೂ ಯೆಂದು ಆಲಿಂಗನಿಹಾಂ ಸೆಳೆದುಹಾದೆಂದು ನಿಜಜಂಗಮವಮಾಡಿದರಾ ॥ ೨೪ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಮತ್ತಂ ಬಾ
ಳಿರುಮರುಬಾಸಂಬಾರಕ. ಹಾವಿಯ ಪತ್ರವಹಾದಿಸಿ. ನಾಕೆಯ ಶಾಯನಮಂಡಲವ. ಚಬ್ಬಲೆನಪರಗ ಸಂಣಾವತ್ರಾಡೆದಯೊಗೆಯೆ ಶಂಕು ಹುದಿಸಿಲಿಯ ಬಾಮಗುಲುದಿಸಿ ಹರ
ಳಗಾಯರು ಪ್ರಾಣಹನಮಾಡಿ. ಬಸವಂಣಾ ನಿಂಮ ಜಂಗಮದೇವರು ಸಲುನಿಂದವರಿಯನಲು. ಆಗ ನಿಜದ ಜಂಗಮವಮಾದಲು. ಅದಕಳಿ ಬಿಜ್ಜಳನು. ಎರೆ ಬಸವಂಣಾ ಸುರುಬಸಂಬಾರ
ಹನದ ಜಂಗಮ ಪ್ರೆವರೆಂದು. ನಿಮಿ ನುವರೆಂಮ ನಯಮ. ಆಮಾತಿಗೆ ಬಸವಂಣಾನು. ವ್ಯಾಸಜಾಲಿಸಾರ. ಸಾಂಬ್ರ ಪೈವ ಚಿ. ಹಾಂದ ಜಲ್ಲನಾಯಿವ. ಧಾವ್ಯಾನಮುಜ್ಜಗ. ವಸಿತ್ತ
ಸಲ್ಲೆಯ ಮಗ. ಕತ್ತ ಪರಂಮಾರ. ಅಗ ಸ್ವಕಬ್ಬ ಲ. ವಾಲಿಕಿತರಾಳಿರಿ ಬ್ಬರೂ ಬೆದರು. ಶೃಂಗಮುನಿಯ ರಲೆಯಮಗ. ಮಾಂಡವ್ಯ ಕಪ್ಪಿಯಮಗ. ಯಿವರಾ ವೆನುಲ. ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಂ
ದಹತ್ತರಾದರು. ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಿಲ್ಲದಿರೆ. ವಿಪ್ರನಾದರೂ ಶ್ವಪಚನೂ ಯೆಂದು. ಬಸವೇಶ್ವರನು ವಾದವಗೆದ್ದರು ॥ ೨೫ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಪ್ರಸಾದಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣಾನು. ವಬ್ಬಶಾದ್ರಿ ತಿಯಯನಸಾಯಲು. ಅದುಃಖ
ಬಸೂದಲಾರದೆ. ಆಕೆ ಸಾಂಪುಲು. ಯಿಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದರು ॥ ೨೬ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಸುರಗರಾಯಂಣಾನೆಂಬ ಶರಣಾನು ಬಿದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗುವಾಗ. ವಬ್ಬ ವೆಶಾಂಗನೆಮನೆಸುಪ್ಪಸಾಯಲು. ಆಕೆಗೆ ವಬ್ಬ ವಿಪ್ರಮೂ
ರ್ತಿಶಾಕಿಸುತ್ತಿರಲು. ರಾಯಂಣಾ ಅಗ್ನಿಯ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ. ಆಸ್ತ್ರೀಯಳ ವಿಪ್ರಮೂರ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷರು ॥ ೨೭ ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಪ್ರೈರವಾಂಕನು. ಮಾವಿನ ಹಂಣಾ ಮೆಲಿನಿದ ರತ. ಶಾರಿರಾಲಂಮೆ ಯಯತಿ. ಮಾವಿನ ಹಂಣಾ

ಮಡಿಸಿಹೋಂಬೆಂದು ಕಾಡೆಲು। ಆಗ ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬರಲು। ಜೈನರ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿರೆ। ಮನೆಯವರು ಆ ತಾನವನೆಂದು [illegible]

[illegible] ಮಕ್ಕಳು। ಆತನೆಯ ನಿತ್ಯ ವ್ರತಿ [illegible] ನಿಷ್ಠೆ। [illegible] ಕೆನಲು। ಬಂದು ನಿಂದಿದಳು। ಮತ್ತೊಂದು ಪೋಶನವು ಆಗ ಸಾರಿ [illegible] ಎಲೆ ಶಿವನೇ। ಅಲ್ಲಿ [illegible]

[illegible] ತೆಂದು ಕಾಡಲು। ಯು ದುನಾ [illegible] ಹೋಂ [illegible]। ಕಾರ [illegible] ಜಂಗಮಕ್ಕೆ [illegible]। ಮತ್ತೆ [illegible]। [illegible] ನನಗೆ [illegible]

[illegible] ಶಿವನಾಳ್ ನೆ [illegible]। ೭೭॥ ಶ್ರೀ॥ ಮುಸು [illegible] ಗುವಾಗ। [illegible]

[illegible] ಫಲವ ಮಾಡಿ [illegible]। ೭೭॥ [illegible] ಬಂದು। ಎಲೆತಾಯಿ। [illegible]

[illegible] ಪ್ರಾಣವ [illegible]। ತಾನತಲೆಯ ನೋಡಿನಲಿ [illegible] ಅಲ್ಲಿ ನಲಿಸುವರು [illegible] ಮುಂದೆ

ನಲಿಸಿ। [illegible] ಶಾಸ್ತ್ರರೂ॥ ೨ [illegible]॥ ಶ್ರೀ॥ ನೆ [illegible] ರಾಜ [illegible] ಜಾಣ [illegible] ಅವರ ರಮ [illegible]

[illegible] ಬರಬಹುದೆ। ಜಾಣ [illegible] ಬಂದು [illegible] ನೆ [illegible]

ಗಲು। ಯುಕ್ತ [illegible] ರಾಜಯ್ಯನ ನಿಜ್ಜೆಯಲಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಿರಲು। ದೇವರೆಲ್ಲಿ [illegible] ನಾ [illegible] ಬಹುದೆಂಯೆಂದು। ಆಗಲು। ಆಗ ಲಿಂಗ ನಿಜ್ಜೆ [illegible]

ಆಗ [illegible] ಸಾದವ ನಲಿಸಿ। [illegible] ಜಂಗಮ [illegible] ॥ ಶ್ರೀ॥ [illegible] ನಿರತ [illegible]

[illegible] ನೆಯನೆಂ [illegible] ನಮಗೆ [illegible] ಯನಲು। [illegible]। ಅಗಲದ [illegible] ಗನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿತ್ತರಲು। ಯುಕ್ತಿ [illegible]

ಶ್ರೈಯ ಸಲು। ಶಾಪಲಿ ಭುಪೆಸಲು। ಯೆಳೆಯ ಮನೆಯ ಮುಂದಿ ರುತಾ ಪಲಾರದೆ ಸಲು। ಅದು ಅವರದು। ನಿಂನವ ನೋಡೆಂದು ಮುತಾಂ ದಲಾಂ ಪುಮಾಡಿ — ಕಾಂತ್ರಿ ರಗ।।೨೬।।(ಶ್ರೀ)।। ಅನಾತೆಯ ಜೆಂದಯ್ಯನೆಂಬ ಶರ
ಣನು। ಜಂಗಮ ಬೇಡಿ ದು ಧರ್ಮಾ ಡು ತಾನೆಯೆರೆದು ಕೇಳಿ। ಶಿವನು ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು। ದಾನಿ ಧಾಸ। ಸುತೆ ಸತಿ ವಸ್ತ್ರ। ವಾಹನ। ಧನ। ಧಾನ್ಯ। ಇಂತಿವೆಂದು। ಖಿಸ್ತಕಂಸ್ಯ। ಬೇಡೆ ಸಲು। ಬೇಂದಯ್ಯ
ನು ಕೊಂತಾ ಮನಾಬಿಯ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲು। ಹಾಜೆ ಸುಂಧವನಾದರು।।೨೭।।(ಶ್ರೀ)।। ಹೆ ರೂರನಾಗಂ ನಾನೆಂಬ ಶರಣನು ಜಂಗಮದಯ ಸ್ತ್ರೀ ಧರ್ಮವ ಸಲಿಸುತ್ತಿರಲು। ಅದಕಾಗಿ ಶಿವನು ಜರಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಂದು।
ನಿಂನ ದೇಹವ ಸಲಿಸಬೇಕೆನಲು। ಹಾಂಗಾಗಲೆಂದು। ಮಾಂಸವ ಸಲಕೆ ನಾನಿತಲೆಯಂತೆ ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ। ಕರಿಯ ನಿಡಲು। ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ ಪ್ರಾಸನ್ನ ಕಾಂಡದಾಂ ಯಿದನು।।೨೮।।(ಶ್ರೀ)।। ವಿರಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಭಕ್ತನು ಬಳಿಯ
ಸಾಂನವ ಶಿಲದಲ್ಲಿರಲು। ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ವಿಧ ಯುಕ್ತಿ ದನೆಂದು। ಶ್ರಿಶೈದಲ್ಲಿದ್ದ। ಹಾಪಕೆಶ್ವರಲಿಂಗದ ಮುಂದಿದ್ದ। ನಾದ ಕಬ್ಬಿನ ದಶ ವಲಿಯಮ್ಮೆಲೆ ಸಲಿತು। ದೇಹವ ಕಯಿಲಾಸಕ್ಕೆರಲು। ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿ
ಕೆಂನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು।।೨೯।।(ಶ್ರೀ)।। ಬಸವಣ್ಣನ ಮನೆಯಲಿ। ಕಬ್ಬ ಜಂಗಮದೇವರು। ಸಲಿಸಿಹಾಗು ಹೋಗ। ಚೌಕ ವಲಿದ ಹುಲಿನಿ ಸಹಂಗಾಕೆಂಡು। ಬಸವಣ್ಣಾ ಸಲಿಸ ಬೇಕೆನಲು। ಅ
ದನಿಜ ಕದ ಹಂಗಾ ಮಾಡಿ ಮೇಲಿನಿದ್ದ ರೂ।।೩೦।।(ಶ್ರೀ)।। ಮಹಾದೇವಿಯರು। ಅಕ್ಕಿಯ ತಲೆ ಸುತ್ತ ಸತಿ ಸಿದಳು। ಅರವಿಂದ ಪಾದನೆಂಬ ಶರಣನು। ನಾಯವಾರದವ ಯಾನೆಯ
ಲಿ ಕೊಪನೆಂದಾ ದಿವಿಗೆಯ ಲಿಂಗನೆ ಮುಟ್ಟಿಸ ಲು। ಶಿವ ನವರು। ನಾವಾಯಿತು।।೩೧।।(ಶ್ರೀ)।। ಮೋಳಿಗಯ್ಯನ ಹಾದೇವ ತ್ರಿದಪಾದ। ನಿಜದೇವಿಯು। ದಿಗಂಬರವಲ್ಲಿರಲು। ಬಸವಣ್ಣನ
ಂ ಹುಮಗಳೆ ಕ್ರಿಯಾ ಸಂಧಿಯ ಮುಚ್ಚಜ್ಜನೆಂದು। ಅಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆ ನಲ್ಲಿ ಹಾಲಿಸಿದ ಬಾಂತೆಯ ತಾಡಿಸಲು। ಬಾಂತಾ ದೇವಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು। ವಂದು ವೇಳೆ ತಿಪ್ಪಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರಲು। ಪಬ್ಬ ಕಂಡು।
ಹೆನಿಕೆಂ ಬಲ್ಲದೆ ಹೆಂಗ್ಸೆಂದು ದಾರಿ। ಮಕ್ಕಂದು ತಾಯಿ ದಾರಿಯದಾಯಿ ಸಲು। ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಂತೆಯ ಕಾದೆಹಲು। ರತ್ನಗಳು ಸುರಲು। ಇಂತಾ ಮಹಿಮೆಯು ನಡೆಯಿತೆಂದು ನುತಿಸಿ

ವಸು। ಬಳಿಕ ... ಲಿಂಗದಲಿ ಲಿಯ್ಯವಾದಲ್ಲಿಂ ಉಂಟು ॥ ಉತ್ತರದೇಶದ ಬಿಮವತಿಯೆಂಬ ಪುರದಲ್ಲಿ। ಶಾಮನಾಥನೆಂಬ ವಿಪ್ರನು। ಮಹಾದೇವಿಯೆಂಬ ಸತಿ ಸಹಿತ ಇರ್ದು। ವಿರಕ್ತಿ ಪ್ರಸಾದಿ ಜಂಗಮ
ಸೇವೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು। ಯಾತನ ಮನೆಗೆ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದು ವಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನು। ನಂಮ ಮಕ್ಕಳನು ಬಾಲನನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೆ ಶರಣರ ವೇಷವನು। ಯಾತನ ಮನೆ ಶರಣ ತಂದೆ ನಿಲ್ಲು। ಆಮನ್ತ್ರನು। ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಗೆ ನಿನ ಗೆಲ್ಲಿಯ
ಸುಖಾವಗಳನು। ಅದಕ್ಕೆ ರಾಮನಾಥ ಇರುತ್ತಿರಲು। ಆಗ ಶ್ರಾಯಿ ನಿನಗೆ ಶ್ರೀಶೈಲದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯ ಗಾಯನಲು। ಅವ ಶಿವ ಪ್ರಸಾದ ನಷ್ಟಾಯನಲು। ಅನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರ। ಬಾಪ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗಯ್ಯನ ನೆನೆಯಲು। ಆಗ ಪ್ರಭುದೇವ ನಗಾ
ಮಯ್ಯನ ಶ್ರೀಶೈಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ। ಅಕ್ಕನಾರ್ ಪ್ರಾಯೆಂದು ಕರೆಯಲು। ಪೋತ್ರದ ರುದ್ರ ನಂತ್ರ ಪಾಪ ಯೊಯೆಂದು ಹಲು ಬಂದಿರಲು। ಎತ್ತಿ ಅಗ್ನಿಗಿರಿ ಗರ್ಭಿರಾ। ಸಿಂಹ ಶಾರ್ದೂಲ ಗಜ ಗರ್ಭಿರಾ। ನಂದಿ ಕೈಲಾಸವ
ಲಿಂಗಾತಿರೆಯೆದಿದು। ಹಬ್ಬಿನ ಮಿವ ಪಾಯುತ್ತ। ಅಕ್ಕ ಕೈಲಾಸಗಳನು ಸೆರೆಂಬು। ಕಾಡು ನಲಿಂದ ಬಿಲ್ಲ ಬಾಗ। ಶಿವನು ಹಿಡಿದು ಸಂತೈಸಿ। ಕಂಡೆಂಯ ಲ್ಹಾ ಹೊಗಳಿದನಲು। ನಿಲಿ ಬಂದಲ್ಲದೆ
ಹಬ್ಬದ ಮಾಡೆಲಾ। ಎಲೆ ಬಾಪನೆ। ಕಂಸ ಪ್ರಸಯು। ಇ ಜಿಲ ನುಂಡೆ। ಮಾರ್ಗ ನೆಂಬಲಿಯಸು ನಿದೆ। ನಿನಗಾಂ ದು ದೇಶು। ಅದಿದು। ಬುತ್ತಿ ಕ್ಷಿಯೆಂದು ಹಾಸ್ಯವಾದಲು। ಆಗ ಶಿವನು। ನಲ್ಲಯ ಸ್ವ
ಶ್ರೀ ಮನೆ। ಬಾ ತ್ತ ಮಾತ್ರ ಕ್ಷೇನದೆಂದು ಹಾಗೃತಿ। ಪರಮೇಶ್ವರರು। ಅಮೂವಳಿಗೆ ಬಂದು ರಾಮಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬದ ನಂ ತೈವು। ಯು
ಕಲ್ಯಾಣದಲಿ ಪಟ್ಟವಾಗ್ರಿಯನು। ಹಾಯುವರ ಸಿಕ್ಕಿಲಾಸ ಕೈಶಾಹಾ ಸುವರವಿಂದ। ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕಾಂಬವರ ಗಂಡನೆಂದು ಹಾಗಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಂಡು ತಾವೆಕ್ಕೆ ಸತ್ತ ಕೈನಲು। ಬಗ್ಗಿ ಕ್ಷೇಮ ಶ್ರೀಕೈಲಾ ಸಕ್ಕೆ ಕರೆದಾಯಿ ದನೂ। ಲಕ್ಷ್ಮಿ ॥
ಹದವದಪ್ಪಂ ನತ್ತ ಲಾಹಿದಿದೆಬ್ಬಿ ಸುವಾಗ। ಹೊಸದಲ್ಲಿ ಬಯಲಾದರು। ಶಿವಲಿಂಗ ಬವರ ಸಿರಿರಲು। ವಂದಣಿನ ಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ। ಶೌಲಾಣಿ ನ್ಯವಾದಿರಲು। ಬಿಜ್ಜಳನು ಬಸವಣ್ಣಾನಿಂಯು ಗಜ್ಜಿನಾಲ್ಲಿಯ್ಯ ಸತ್ತಹೊ
ಲಿ ನಿತ್ಯಾಂ ಬಂವರ ಗಂಡನೆಂದು ಹಾಗಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಂಡು। ತಾವೆಕ್ಕೆ ಸತ್ತ ಕೈನಲು। ಬಸವಣ್ಣಾನು। ಲವರು ಪವಡಿಸವರೆಂದು। ಹದವದಪ್ಪಂ ನನುತ್ತಾರ। ಹಿಡಿ ದೆಬ್ಬಿ ಸುವಾಗ। ಹೊಸದಲ್ಲಿ ಬಯಲಾದರು। ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ ಷಣ್ಮುಖದೇವರು ಬಾಲಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ। ಇರುತ್ತಿರಲು। ಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದು। ಶಿವನವಾಲಗವ ಮಾಡಿ। ಷಣ್ಮುಖದೇವರು ನಮಸ್ಕರಿಸೆ ಹಾಗುತ್ತಿರಲು। ಕರೆದು ಜಿಂಗಾ

ರಕೆಲ್ಲ ಶೇಷನೆಲ್ಲ ನೆಲಲು । ವಿಷ್ಣು ಅಷ್ಟರುವನಲು ತಿಲ್ಲ । ಹೊಂನೆತ್ತಿಂದಿತೆನಲು । ನಿನಗದೆಂತಿಗಾ ದೇವನು ಹೇಳೆನಲು । ಹೊಂನಬಿಡು ಸಾವಿರ ಕಂಧವ ಬ್ರಹ್ಮನೆಲ್ಲ ಯಿತ್ತೆ ನೆರೆಯೆಂದು ನೆವನ ಮಾಡಿ । ದೇವದೇಯವೆಲ್ಲ ವಾಚ್ಯ ।
ಕೆಂದು ಸಾಧುವಿರಬಾಹಂಪಿನ ನೆಯ್ಯನ್ನಿಕೊಟ್ಟು । ಸ್ಕಂದಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನೆರೆಹೊಕೆನಲು । ಬಳಿಕ ವಿಷ್ಣು ಶಿವಂಗೆ ಹೇಳಲು ಆಗ ಶಿವ ಬಂದು । ಅತ್ತೆನಿಸು ನಾಲುಹೋಗೆ ಲೋಹಯೆಂದು । ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಿಡಿಸಿ । ಓಂಕಾರ ಕೆಳಗಂನೆ ಬಿಡು
ಇಷ್ಟು ಗ್ರಂಥವ ಹೇಳಲು । ಯಿತ್ತುಂ ಸಾಲದೆಂದು ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ । ಹೊಂನೆ ಬಿಡು ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಸ್ತೋತ್ರವ ಹೇಳಲು । ಶಿವವೇದ ಕ್ಷೇಮ ಪ್ರಾದಿವಧ ಗಿನೋ ।। ೮ ।। ಶ್ರೀ । ನಂಬಿಯಂ ನಾನತ್ತೋ ಯಿ । ಯಸ್ಸ ಜಾನದೆ । ವಿಪಾಲ್ಲಿ ಕೆಶ್ವರ
ಗನೆ ವರ್ಮಾವಿನಮಾ ಯಧರಿಸುವ ನೆಮವಾಗಿರಲು । ವಂದು ದಿನ । ಮನವ ನೋಡಬೇಕೆಂದು । ಶಿವನು । ಜಿಪ್ಪಲೋಗಿಸ್ತವ ಮಾಲೆಯ ಮಾಯವ ಮಾಡಲು । ಆಗ ತೋರಿ ಶವೆರಸಿ ಧರಿಸಲು ಶಿವನು ಯೆಷ್ಟ್ ಸ್ತೋ ಸ್ವಾಮಿ । ದೇವ ।।೯।।
ರಿನ ।। ಶ್ರೀ ।। ಬಸವೇಶ್ವರದೇವರು ನಾಲು ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ । ಯೆ
ಸದಲ್ಲಿ ಬಯಲಾ ದರೂ ।।೧೦।। ಶ್ರೀ ।। ಅಗ್ನುವ ಲೆಯದೆ
ಸುವಲು । ಆದ ಸರಸ ಮಾಡದೆ ಶಿವಮಾ ಜೇಯ ಮಾ
ಕಾಯ ಶವ ತಂದು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಿಡಿ । ಶಿವನ ತಪ್ಪೆಯ
ಕಾರ್ಯವಾ ಸುಪತೆವೆ ನಿಲಕಲಾ ಜನೆಯ ಬರದೇಕೆಂದು ಶರಣರು । ಯಾಕೆಯೆಂದಲ್ಲಿ ಸಂಗಮದೇವ । ಯಾತನಲ್ಲವೆಂದು ಯೆಂದು । ಶರಣ್ರ ಲದಲಿ
ವಿರಸರೆಂಬ ಶರಣರು । ವಂದು ದಿನ ವನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಮಜ್ಜನ ನೈವೇದ್ಯ ಪುಷ್ಪ ವಧನಿಸಿ ಪಗವ ಸಶವಾಗಿರಲು । ಕಾಷದಿ ಜ್ಞಮೆಲ್ಲಾ ಪಾದತ್ತಸ
ಡ । ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶಿಷ್ಯ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಪಾದವ ಪಡೆದರು ।।೧೧।। ಶ್ರೀ । ಚಾಂಗುಬಲ್ಲಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣರು । ಚಾಂಗು ಬಲ ಯೆಂದು ಮನೆ ನಾಗ
ಅವಡದರು ।। ೧೨ ।। ಶ್ರೀ ।। ವನ ಕೆಲ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಪಕ್ಷ ಕಕ್ಷ । ನಾರಾಯಣ ನೆಮು । ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ । ಆದಿಮಾಧವ ತ್ರೇತೆಯಲ್ಲಿ ಅನಂತ
ಧವ । ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಧವ । ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ । ಬಿಂದುಮಾಧವ । ನೆನಿಸಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರಲು । ಅಲ್ಲಿಗೆ ವ್ಯಾಸನು ಹೋಗಿ । ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ । ಆ ಬಿಂದುಮಾಧವನ ಪೂಜಿಸಿ । ಬಳಿಕ ವಿಶ್ವನಾಥನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು । ವೇದ
ಪುರಾಣ ಶಾಸ್ತ್ರ ರಾಮಾಯಣಂಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವೆ ದೈವವೆಂದು ತೋಳನೆತ್ತಲು । ಆ ಬದ್ಧವ ನುಡಿವನೆಂದು । ನಂದಿಕೇಶ್ವರನು । ಭುಜ । ನಾಲಗೆಯ । ಸ್ತಂಭವ ಮಾಡಿದನು । ಆದ ವಿಷ್ಣು ಕಂಡು ಬಂದು ಬಿಡಿಸಿ

తెయ. మనుజగత్తత్తనను. ననసేవత్త. నుశివను. తెలెనసేనుతె సెందు. ధగాలిధాగలు. భ్యానసను. ఖకారుద్రనెందు. అత్తశివమాదలు. తాగశివను. మజనాలగెందు సంతావ బిడి సలు. వ్యానిష్ఠశనెంబ

లింగవసిస్లిసి దేవరు [illegible] (శ్రీ). కొండెయరు బిజ్జళనకండె బసవరసరు. అష్టదమెత్తెతాం బత్తారు సావిరమత్తెమూవత్తారు సావిరఖరేగళ శెనిదు జపలానిదుతారె. అదునిం నొడవెయనలు. తనవాత్త

జైవమూగె. బసవ్వంనానెయ్యలెక్కవనొప్పిసి కొల్లియంమువుం. మూఖరువత్తు శరణొశరనెహేళలు. ఆగ బసవంగ సురథవనిల్లి సెందు. సగి యన్నె హెళలు. మోదలు. నానుసుషంప్పా తన్నసల్లి. నాశె

సలు. అదెయుం. దయె. యత్తు. జన దలి బందె. యత్తాం దివిసె ఆగ నొశ్శరన నిమన ల్లుశు సుమతనో. నానసలు. తెశాంప బిందదను ష్టానే. యివరయోతెవి. బివరెయుం వెనాగుడా యొంథ సూయ్యను. మూఖనెంద

దెవరనాతెనను. హాంనొందు దినతనతె. రథవత్త దెంమయు. నెత్తవదునశెదలు. బిజళ. గలి నెవద్దలవత్త శెనెల్లయు. యుంది నఖలన. అంది నదివస అయునో అవాలువతు నళ్లి సంతు

యుకెమలిప్పెనిత్తలా యనలు. త్తగవుతొంతెనను. నమా ఖం. గాంధాప్పె వు. దానగళు. వి (ప్రలిగెకొత్తరె. సొంవ్యరథవనదనెలాయ సలు. హాంగెనాదలు. అదునదెయుదిరె. ఆగ బసవంగాను

బిరమండలవెబకదు. అదవి మెలె జంగమదపా దవతొనెదు. సూవ్యనశదెగెబెళలి. లెక్కవనొప్పిసలు. వి (ప్రరునా బెవా దరగ. ౧౯ (శ్రీ. సముద్రమ ధనవమందు వాగబిష్ణువు

ఒద్యగిరియ కెతెత్తిదనొ. ౧౯ ౧ (శ్రీ. బసవణ్ణనాయలతనా బాదవల్లి గెలుత్తారెయెందు (శ్రీధర నెంబ మిమాంసకన. కనలు. అవమాతెంమ. ఆనెయ మెలెయ సకవమెరి కొందు బందు. ఖండనాద

శనవెకసస. అ వ (బ్రహ్మ జగత్తత్తనానెయెందు. ఖాంగలని నొంబుతె. శైవనెంబవన ష్పెంవ్య జవరవదాళి నిరొంబుతె. వృత్తవనెంబవనశయ్యు మదవవ. అరుహతనశయ్యగద్దు గె. బొద్ధ

నాళమ్మ పోలగనాఖ్ప్రెసన నైయ్య యాగళికె. నిద్ధాంతనూదిద్దనూ. కానెయవరు యూ (ప్రకారదల్లిమివుం గెసనను. ప్ శొనెగెబందు. ఆరుదళనక్కె అరసాదనంనశం దు. యాగదవ

ಬಸವಂ ನಾನೆಂಬುದ ನಿಶ್ಚತನ ಮೂಡಿದ ನಂಬಿಮೆಂದೆ ನಡೆದಿತ್ತೆ ಯೆ ನುತ್ತ। ಮತ್ತೆ ನಿಂಮ ಶಿವನು ಸಂಸಾರಿ। ನಂಮ ಲಿಂಗ ಸತ್ತೆ। ನೀಂ ಸಂಸಾರಿಯೆಂದು ನಾ ಸಾರಿಯೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಕೃಪೆ ಸಾಲ್ಲು ತಲ್ಲ

ದಪ ದಿನಲು। ಆಗ ಬಸವ ನಾನು ಲಿಂಗ ಅರಸಿ। ಅರಸ ನಂಬುಂಡ ರಿಯದಾಂತ ಬಿಟ್ಟುದೆ। ಹಾಂ ನಿಶಿವನಂದನನಾದ। ಊಯಿ ಮಾಂಸನನು। ನಂಮಗೆ ದಾನಿ। ಶುನಕ ಬಗ್ಗಳವರೆ ಶಿಂಪ ಗರ್ಜಿಸದಂತೆ। ಬಸವಂ ನಾ ನು

ರಿಪ ನಿಕಲು ಬಿಳ್ಳನನು ಶಿವನು ಕುಳ್ಳ ನಾಂದುದು। ಕಲಿದನೊ। ಮೂಗನೊ ಮಡಿ ಲದಿಲ್ಲವೆನಲು। ಆಗ ಯುವ ವೇದ ಬಾಹ್ಯ। ಅಂನಿ ಕ್ಷ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಯಿ ಸಾಯಿರ ರುದ್ರಂ ಧವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು। ಶಿವನನನಿಂದಿಸುವ

ಪಾ ಧಯ ನಂದಕೇತ ನೂರ್ಗದೆ ನಂ ದರು। ಆ ದಕ್ಷೆಂಅ ವನು ಶು ಬ್ರಗ್ರಾಮಿ ಯಕೆಯ್ಯಲಿ। ಅಗ್ನಿ ನಾಯಕರು ಮನ ಮಾಡಿ ನಿ ನುಡಿ ನಿನೆನಲು। ಅ ದ ಅಕಯ್ಯ ಪಾದವ ಗೆಲಿಸಿ ದರು। ಮತ್ತೆ ಮೀಮಾಂಸ। ತ

ಪ್ರತಿ ಅಕಾಲ ಕೆಟ್ಟು। ಯ ದ್ವಯಾಯಿ ನಡೆಂದದೆ। ನಿ ಗರಿಂಮ ವೆಮಹಿಮೆಯ ನಲು। ಹದ ಪದಪ್ಪಂ ನಾನಜ ಮೂಲಿಗೆ ಅಪ್ಪ ಬಿಡದು ನಂಲ ಕೈಕೆಡವಲು। ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೊಂ ಅರಯ। ಅ ಪ್ರಾಪ್ತ ಪ್ರ ಹ

ನಿಂಗ ನಂನ ವಾನಲು। ಯಕ್ಷರ ಪಲ್ಲಿತೆಗೆ ವಾಗ। ದಾರವೆ ಹರಿದು ಬರುಹುದು। ಗುರುವಿನ ಸಂಬಂಧವಾದ ದುಷ್ಟ ಪ್ರಿತ್ರ ವೆಂ ದು। ಜ್ಞೆ ನರು ಕಲಿಗೆ ಕಷ್ಟಂ ಬರು। ಆಗ ಮೀಮಾಂಸಕ। ಸಂ

ಸರ್ವ ನಾಗಂತ್ರಿ ಕೂಡು। ಅವನ ಕ ತ್ತಿ ನಿಂಬು ಬಿಜ್ಜಳನಾ ಚೆಜ್ಜಾ ದನಾ॥ ೨೯ ॥ ಶ್ರೀ॥ ಮಡಿವಾಳಂ ಯ್ಯನು। ಬಸ್ತವ ಪ್ರದವ ಹೊಚೆಯದಾ ಮೃತ ಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ। ಶಿವ ಯುದಿರಾಗಲು। ಅವನ ನಿಬುರಿದ

ಒಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿಜ್ಜಳನಾನೆಯ ಕಳುಹಲು। ವೆಂಟ್ಟೆಯ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷೆ। ಆ ನೆಯ ಸಿಗಂದಳ॥ ೩೦ ॥ ಶ್ರೀ॥ ಅ ವರೆಂಮ ಬೆಗುರ ವಿ ಪ ಸಿದು ವಕ್ತೆನದೆ। ಹುಲಿಗೆರೆಯಲ್ಲಿ। ಲಿಂಗ ದಯ್ಯ ನಮನಕ್ಕೆ

ನಾ ಕನಕಾಲ ಯನ ತ್ತಿ ಬಂದು। ಬಾನದ ಗಡಿಗೆಯ ನೊಯ್ಯಲು। ಯಜ್ಞ ನ ಕ್ಷಂ ನಿಗಳು। ನಾಮದ ವೇದಾರ್ಥ ಕವ ಮುಪ್ಪ ಬಹುದೆ ಯನಲು। ಆಗ ಪಾರ್ಶ್ವ ಕೆತ್ತಿ ಬಂದು। ನಿನಂಮ ಜಯಲಯ ಕೆದ್ದಿ। ಯುಂತ್ರಾ ಬಸ್ತವ

ನಾನಾ ಕೃತ ಕರಸ ಕರ ತಂದ ಯ। ಯೆನು ತಿರಲು ಆದಯ್ಯ। ನಾನಾ (ಕ್ಷೆ ಕಪ ಸುವಾಗ ಶಿವ ಯುವಿ ರಬಂದು। ಯೆಲ್ಲಿ ಸಹಾಗು ವೇದ್ವಿಯ ನಲು। ನಾಮೆ ಕ್ಷನ ಕರೆ ಲಾಪ ಕನಲು। ಆಗ ನಾವಿ ಗೆ ಕರ

ಲು। ನಿಜ ನಿನಂದಿಯನೇಱಿ ಸುರಹಾಂನೆಯ ಬಸಿಯೊಳಗೆಯಿದ್ದರೆ। ಅಹುದೆನಲು। ಹಾಂಗೆಲ್ಲಿ ಗಲೆನಲು। ಅದಯ್ಯ ನಿಜಭಾರು ಅದಕ್ಕೆ। ಸೂಚನೆಯೆನೆನಲು। ಅಲ್ಲಿ ಮರುದಿನ ಸರ್ಕಲಾಂ। ತಂಪಗೆ ಕಾಲು। ಬಂದು
ದೇವರು ಉತ್ತನೆಲು। ಬಸಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಲು। ತುರುದ ಕುಂಡ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ತೋರಿರಲು। ಸೂಚನೆಯೊಂ ಮಾಡಿ ಮಬಸಿಯನೋಡಲು ಪುಷ್ಪರುಧಿ ನೋಡಿ ಶಿವನೆ ಸಿದ್ಧನಾ॥ ೬೮॥ ಶ್ರೀ॥ ಒಂದು ದಿನ ಬಸವಣ್ಣ ಜಂಗಮ
ಕೈನೋಡ ಪುರುಷದಿಂದ ಪ್ರಾಣವ ಪಡೆದರು॥ ೬೯॥ ಶ್ರೀ॥ ಕಾರಣಂ ನಿವೆಯಲ್ಲಿ। ಸಿದ್ಧನ ಪ್ರಿಯಮನೆಯಂ ಸಾವತ್ರ ಮಾಡಿಲಿಡು ವಾಗ ಕ್ಷಿಪದಯೆತ್ತ ಗಲ್ಲ ವಜ್ರ ದಹಲ್ಲ ದಾಟಿ ಸುವಾಗ ಭುದು ಪ್ರಾಣವ ರದಿ ಶರಣಿ
೧೮೭ ದೇವರು ಬಸವಣ್ಣನ ಸಾತಿನೆಂ ಮನಗಳ ಯಂಗ ವೇಗೆ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಟ್ಟು। ಬಸವೇಶ್ವರನು। ಜಂ ಕಾಣಿದರು॥ ೭೦॥ ಶ್ರೀ॥ ಜಂಗಮದೇವರು ಭೋಜನ ಮಾಡಿ। ಕಿ ಗಲ್ಲೆ ಕತ್ತಲ ಸಾಲಲು। ಅವರು ಹಾಡಿಯೆಂಮ ಕಪ್ಪುರ ಹಾಕಲು। ಅದ ಬಿಜ್ಜಳ
ಕಂಡು। ಇಲೆ ಬಸವಣ್ಣನಿಂಮ ದೇವರ ಬಂಧನವ ಕಂ ಡಿರೆಯನಲು। ಅಗ ಕೆಂಪ್ಪಿನ ಹಾಗಿರಿಯರು ಸಿಯಾ ಮಾಡಿ ನಾಶವ ಮಾ ಡಿಕೊಳ್ಳು। ಜಂಗಮ ದೇವರಬಿ ದಿಸಲು। ಬಿ ಜ್ಜಳನಾ
ಚಾದನು॥ ೭೧॥ ಶ್ರೀ॥ ವಾರವನದಲ್ಲಿಮ ನಿಸಲು। ಶಿ ವಂಗೆಲಿಷ್ಟ ಲೆಕ್ಕ ಬೇಕೆಂದು। ವಾರ ನಾಯಾಮ ವವ ಮಾಡುವಾಗ ಅನೆ। ಶ್ರೀ ಶೆ ಗಂಟೆ ಮೊದಲಾದುವ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕಳುಹಲು। ಜಯ ಸಿದ
ರು॥ ೭೨॥ ಶ್ರೀ॥ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯನು। ಗಾಡ್ಡಾಶ್ರಳ ಶಿವ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ನೋಡಲು। ಅ ದವಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪ ವಹುಷ್ಟ ಅನ್ನ ಸುತ್ತಾನು ಮಲಿಕಾಜ್ಜು ನ ಲಿಂಗವಲಿ। ಅದರ ದಲಾ॥ ೭೩॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ ರವರಾಜನು। ಶಿವ
ಹೊಡನೆ ಕಾಬಿಮ ದೇಶ ಕಥೆ॥ ಒಂದು ವೆ ಕಿನಂಬಿಯಂ ನೋ। ಶಿವಾಲಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪಡಿಹಾಂ ನತ್ತೆ ಹಾಂ ಬುತ್ತೆ। ಅರಸು ಕೈಬರಲು। ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಶಿರಾತನಾಗಿ ಸೂಕರನ ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದು। ಬಲ್ಲ ನನಂಬಿಯ
ಹಾನ ಬಲವ ಸಂಹಾರಿಸಿ। ಆನೆಸುದು ಕೆಗಲ್ಲ ಕೊಂಡು ಹೊದನು॥ ನಂಬಿಯಂ ನೋತುಂಬು ಕಮ ಕ್ರಿಯೊಡನೆಂದನು। ಬರಸಿಡಿಲು ಹೊಯಿದಂತೆ। ನಮನಿದಿರಾಸುವ ಬೇಡ ಮಂ ತ್ರೆಯೆಂದು। ಹುದು ಸುವಾಗ ಸರು
ದಗೆ ಕಂನಾಬಂದಂತೆ। ಬಡವ ನಿಧಾನವ ಕಂಡಂತೆ। ಅರುಮು ರುಗಾಂಡಿಯೆಂಬ ಲಿಂಗವ। ನಂಬಿಯಂ ನಾ ಕಂಡು। ನಿನೆಕಾಲಾಗ್ನಿ। ನಾನೆನೊರಳು। ನಂನ ಜಯ ನಿನಾ ವೆನೆ ನಿವೆ ಬಲವ ಕೊಟ್ಟಿ। ನಿ ವೆವ್ವ ದಿ ರಿಯನಲು।
ಶಿವನು ಪಡಿಹಾಂ ನಾಯನಲು। ನಂನ ಬಲವ ಕಾಪ್ಪುರೆ ತೆಕ್ಕೊಂಡೆನೆನಲು। ಲಿಂಗ ಲಿಂಗವಿರ ಕಾಲ ನಿಂದ। ಬಲಹಾರದಲು। ಪಡಿಹಾಂನ ತೆಗದು ಕೊಂಡು ತಿರುವಾಲು ಲಿಗಹಾ

ದರೂ ॥ ೩೦೪ ॥ (ಶ್ರೀ) ಜೈನವಾದ ವಿರಕ್ತಲಿಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು ಶಿವನಿಂದೆಯ ಕೇಳದಾರದೆಂಬ ನಿಯಮದಿಂದಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ಜೈನರು ನಿಂದಿಸಲು ಅವನ ಹಲ್ಲ ಕಿತ್ತಲು ಶಿವ ಮೆಚ್ಚಿದನು ॥ ೩೦೫ ॥ [illegible]
ಕಲಿನಾಮಯ್ಯನೆಂಬ ಶರಣನು ಶಿವನೆ ದೈವವೆಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠವತಾಯಿ ಜೈನರ ವಾಕ್ಯ ಕೇಳ ಮಹಾ ಕೇವರಗ ॥ ೩೦೬ ॥ (ಶ್ರೀ) ನಾಲ್ಕು ಕಲಿ ಜೈನರು ಕೂಡಿ ರಾಜ ಬಿಜ್ಜಳನಲ್ಲಿ ಬಿಜ್ಜಳನ ಮುನಿಯ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಮೆರವನಿಗಂಟ
ಮಾಡುತಿರಲು ಆ ಗ(ಬ್ರ)ಹ್ಮಯ್ಯ ಅವನ ವಾಕ್ಯ ಕೇಳದೆ ಜೈನರ ಸಂಹರಿಸಿ ಯೆಂಟು ಸಾವಿರ ಬಸಿಗೆಯ ಒಡೆಯಲು ಉಳಿದವರು ಊರ ಬಿಟ್ಟು ನಿಂದ ಶಿವಾಲಯ ಮಾಡಿ ಬೆಳಗೆನಲು ಆ ಮಾತಿಗೆ (ಬ್ರ)ಹ್ಮಯ್ಯನೆಂದರು ಪಾಲೆಯ
ರಗಾಡಿ ನನ್ನಲಿ ಗುರುಲಿಂಗ ನವಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಪರಶಿವನೆಂದು ಊರ ನಾಡೆ ನಯನ ಹೊಕ್ಕೆ ಸಿದರು ॥ ೩೦೭ ॥ (ಶ್ರೀ) ವೃತ್ತವವಾದ ಪುರೂರವನ ಮನೆಲು ಆಯು ಮಾಯು ಬಿನಮಗ ಆ ಕ್ಷಕ ನಮಗ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥ ಬಿನಮ
ನ ನಮಾಮಿ ನೆನೆ ಶಿವ ರಜ್ಞೆಯ ಮನ ಯಮ ಯಜ್ಞತಿಯ
ಶಿತೆ ರುಮ ವಿ ನಮಗ ಗಣ ಶ್ರಿ ಮಾಸ್ಥಿ ಯಮ ಯದು ಬಿನಮಗ ಸತಿ ಜೆಲ ಬಿನಮ ಗಥಮ್ಯ ನಮಗ ಧರ್ಮ ನೇತ್ರ ನಮೆಗ ಧನ್ಯ ನಮಗತ್ರೆ
ಶೌಜ ನಮ ನಮಗ ತವಿಂದ್ರ ನಮ ಕ್ಷತ್ರ ಶ್ರೀಲಾಲಿ
ಜನ ಮ ನಮ ಕ್ಷಗ ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸುರಧ್ನ ಸ್ವಾಶಲಿ
ಲಾಗ್ನಾದ ನ ಮನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಿನ ನಮಗ ಕಂಸನ
ಕ್ಷೇತ್ರವ ಮ್ಯಗ ಕಾಶಗವಿಧ್ಯ ನಮಕ ಸಾರಸಿನ ನಮಗ ಜಯಧ್ವಜ ನಮ ಗತ್ರಾಲು ಜಂಘಾ ನಮಗ ಯಾದವ ನಮಗ ವಿಕ್ಷತ ನಮಗವ
ಸತೆ ಬಿಪ್ರ ಚಗರಾಯ ಕ್ಷ ಮಹಗರಾಜ ಸತ್ಯವಾಸ ಬಿನಮೆ ಗಸುತೆ ಯಮನ ದಮ ಕ ನಮಗ ಸು ಸಿನ ನಮಗ ನರವ ಸ್ವನ ನಮಗ
ಶಿಂಡಿದೆವಸ್ತಿಯಲಿ ಕ್ಷತ್ರ ಯೂಲ ನಕ್ಷತ್ರದಲಿ ಹುಟ್ಟಿದಾತ ಶಿಂ ದೆತಾಯಿ ಗಳಿಗೆ ಯಾಲಿ ಶಲ್ಲ ವೆಂದು ಬಿ —————— ಸು ಷಿಲು
ಅದರಾದೆವತೆ ಸಾಕಿದರೂ ॥ ೩೦೮ ॥ (ಶ್ರೀ) ಒಂದು ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಂಷ ಸ್ವಗಾನಗನಾದೆ ಶಿಷ್ಠನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾದೆ ಉಗಾವೆ ಶಿಯ ಶರತಾಶಿಂದು ನಲು ಅವಳಾಶೆಯ ಸಂದವ ಮಾಡಿ ಬಳಿ ಕ್ಷರತರಲು ಅದತ್ತಿದ್ದು
ನಾಲ್ ನತನ ನಾ ಕರತಾರನಲು ನಿನ ಸ್ವರ್ಗವ ಮಾಡೆ ಬಹು ದೆಂದೆಂದು ನಾರಾಯಣ ನಮ್ಮೊ ದೇವೆಯ ಹಿಡಿದು ಕೇಳಲು ಆ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮ ನಿಮಿಯೆಂ ಬ ಹೆಸರಾಯಿತ್ತು ॥ ೩೦೯ ॥ ವೃತ್ತವಾದ ಭರತನಮಗ
ಮೃತಿ ಧಿಲ ನಮಗ ಜಮ್ಮ ನಮಗ ನವ್ಯ ವತಿಯ ಜೈವನ ಮನಿಯಮ ವಿವೆಯಾಗಿ ದಧಿ ಚಿರು ಚೆ ಕರಿಂ ಬವರ ಹೆ ಶ್ರೆಲು ರುಜನನ ಮಗಜ ಮ ವನ್ನಿ ಯಮ ಶಿರೆ ನಾ ಕಿ ಯ

ಗಂಡಮರಣವಾದನೆಂದು। ಕಿಚ್ಚುಹಾಯಲು। ನಿರೆಸುದಲು। ಮಲೆನಂದಿಸಲು। ಬೆವಸುಪ್ಪು। ಖಾತೆನತಾಯಿ ಮಾತಂಗಿಯೆಂಬ ಚಪಾಲತೆಯಲಿ ಉಂಡುಕೊಂಡಿರಲು। ಯತಿಗನಾದವರ ಮರಾಮರೆನಾ ಚೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರ ಅನೆ
ಶರದಾಯಿದನು। ಯಿಂತಾ ಗೋತ್ರಖಿಪ್ರರು ಶುದ್ಧಶೆಂತಾಗುವರು॥ ೨೧೦॥ ಶ್ರೀ॥ ಮತ್ತೆ ಪೋನ ನಮೆಡಾತು। ಅವನ ದಾರಸಿ ನರೆಳಗೆನು ನಿದು। ಆಹೇನಾವ ಸುಜಲಿ। ಕಲ್ಪಪಾಯಸವೆಂದು। ಹನೆಂಬಿನಾನೆಗೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿ
ಪ್ರರು। ಯೆಂತು ಪವಿತ್ರಗನಾಸುವರು॥ ೨೧೧॥ ಶ್ರೀ॥ ಬಾಲದೆಶದಲ್ಲಿ। ಬಾಹದ್ವನ ರಿವಾಚಾರ್ಯ ರವಂಶದ। ವರಮುತ್ತಾಶ್ರಿಂಬಾ ಚಾರ್ಯರು। ವಿಬೃಶ್ಚ ಪ್ರಚೆಗೆಲ್ಲ ದೇಶವಶಾ ದೆಯಲ್ಲಿ ಗವಿಪ್ರರು। ಯಿವನೆಪಾವ
ಗಚ್ಚ ಪ್ರಾಯಿತನಯ್ಯೆ ಪಂಚಾಪ್ತಲಿ। ತನಗವನಾಂಶಲು। ಯಿರಬಲ್ಲುದೆಂಯನಲು ಹಾಂಗಾದರೆಯಿಖಗಾವಿಗೆಹುಲ್ಲುಮೆಯಿ ನಿದುದೆಂದ ಪ್ರವೆನಲು। ಯಿದೆನು ದಾಶ್ವತೆಂದು ಶಿಷ್ಯನಕಯ್ಯ। ಕಲ್ಲುಗಾವಿಗೆ ಹುಲ್ಲುಮೆಯಿಸಿದ
ರೂ॥ ೨೧೨॥ ಶ್ರೀ॥ ಮತ್ತೊಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ। ವರಮುಕ್ತಾಲ ಯಿವಂದು ಶುನಕನ ಸಾಕಿರಲು। ಅದು ಮೃತ್ಯುಯ ವಿಪ್ರರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕು। ಅಂನವತಿಂದು ಬರಲು। ಅದ ಕಂಡಹಾರುವರು। ಏಲೆ ಮುಕ್ತಾಚಾರ್ಯರೆ। ನಿಂಮ
ಸ್ತಾನಬಂಧು ನಂಮಪಲ್ಲಿದ್ದುದ। ವಾಗರದ ವಗದಿಗೆಯ ಮುಷ್ಟೆ ಬಹುದೆಮನಲು। ಅದನ್ನು ಶಿಕಾಗಿದ ಮುದ್ರೆಯದೆ। ಇದು ಮುಷ್ಟಿದರೆ ಪವಿತ್ರವೆನಲು। ಹಾಂಗಾದರೆ ವೇದವನೋದಿಸಿಯೆನಲು। ಶ
ದಾತ್ರ। ಅನುದಾತ। ಸ್ವರಿತ ಪ್ರಚಯವೆಂಬ। ನಾಲ್ಕು ಸ್ವ ಶದಿಂದ ಬಾ ದಿನಲು। ಶ್ವಿಜರು ಕನಾಜದರೂ॥ ೨೧೩॥ ಶ್ರೀ॥ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯರು। ದಾನಮಯ್ಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಬಾಣ ಸದ್ಮಯ್ಯ
ಯಿವರಬಬಲ್ಲ ನೆಸರಲಿ। ಸುಪ್ತವಿಪ್ರರು ಗ್ರಹಾ ರಲ್ಲಿ। ದಿವ್ಯಶಿರಿಗಳಾದರೂ॥ ೨೧೪॥ ಶ್ರೀ॥ ಪರವೆನಾಚಿಯ ಕೆ। ಮ್ಯನೆರದಾಸಗೆಯು ಮಾಡುವಾಗ। ಬಾಗಲಿಯ ಕಂಬ। ಲಾಯಂಬದ
ನೆರೆಕೆ। ಕಬ್ಬಿನಗಳು ಹೆಗಳು। ಹಾವಿನ ಚಪ್ಪರ। ಮರುಗದ ಮೆಲು ಕಜ್ಜು। ಮುಡಿವಾಳದ ಜಲ್ಲಿಗಳು। ಕಮಲದ ಪಂಪೆಗಳು। ಕಸ್ತುರಿಯ ಸಾರಣಿ। ಕಕರಪ್ಪು ನಾದರಂಗವಾಲೆ। ಅಶಾಕೆಯ ತೋರ

ಹಾ ಸಿ। ಅದಱಲ್ಲಿ ಮೊಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೊಗ್ಗೆಗಳ ಮಾಲೆಯ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು। ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ
ಯಂತೆ ಕಮಳಿ ಶಿರದು। ಶಿಗೆ ನಂಬಿಯಂಣಾ ಬಂದು। ಯಡೆವಲಿ ಕಸ್ತೂರಿ ಕೊಂಡು। ಗಸ್ತೂ
ಶ್ರೀಹಾಮುನಿ ದಟ್ಟಿಗಳಿರೆ ಯಸೆ ಶಾಂತದಲಿ। ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಚಂದ್ರನಪ್ಪು
ವಂತೆ। ಪರವೆಯನಾಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ। ಸುಚವಕೊಂಡು ಸನಕಂಕರಾಯೆಂದ ಮನ
ಡಿಸಲು। ಕೊಡುಕಾಯೆಂದು ನಂದಿಮುದ್ರೆಯ ಹಾಂಸ ಕಲಶಾಷ್ಟ ಹು।। ಶ್ರೀ।। ಖಿಲ್ಲತ್ರಿ।।
ಯುಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪರವೆ ಕಕ್ಷರನ ಕಾವ್ಯದ ಕಥಾಸಾಗರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಂಗಳ ಮಹಾ। ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ
[illegible] ಚಂನಬಸವದೇವರ ಬರಹ।। ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ।।